பேறுபெற்ற நினைவு

அத்தோஸ் மலையின் மூப்பர் பைசியோஸ்

சொற்கள்

தொகுதி II

ஆன்மீக விழிப்பு

உள்ளடக்கங்கள்:

மொழிபெயர்ப்பாளரின் முன்னுரை

அருள்புரிந்த முனிவர், அத்தோஸ் மலையின் ஸ்கெமாமன்க் பைசியோஸ், 1924-ல் காபடோசியாவில் பிறந்தார். அவர் கிரீஸில் வளர்ந்தார். குழந்தைப்

பருவத்திலிருந்தே, அவர் துறவற வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். 1950-ல், அவர் ஒரு துறவியாக ஆனார். தனது பெரும்பாலான நேரத்தை அவர் அத்தோஸ் மலை, கொனிட்சாவில் உள்ள ஸ்டோமியோன் மடாலயம் மற்றும் சீனாய் மலை ஆகியவற்றில் கழித்தார். அவர் அசாதாரணமான தவச்செயல்களைச் செய்தார், மேலும் இறைவனால் பல்வேறு அருட்சாதனப் பரிசுகளால் தாராளமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார். தனது தெய்வீக அழைப்பைத் தொடர்ந்து, அவர் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு ஆன்மீக வழிகாட்டுதல் வழங்கினார், மேலும் அவர் நவீன காலத்தின் மிகுந்த அருள் நிறைந்த மற்றும் தீர்க்கதரிசனமுள்ள முனிவர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். 1994 ஜூன் 29/ஜூலை 12 அன்று அவர் இறைவனடி சேர்ந்தார். தெசலோனிக்கிக்கு வெகு தொலைவில் இல்லாத சுரோட்டி கிராமத்தில், அவரே நிறுவிய புனித யோவான் தெயோலோஜியனின் பெண்கள் மடாலயத்தில் அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

1998 மற்றும் 2001-க்கு இடையில், மூத்தவர் பைசியோஸின் *வார்த்தைகள்* நூலின் முதல் மூன்று தொகுதிகள் கிரேக்க மொழியில் வெளியிடப்பட்டன. அதன் உள்ளடக்கங்கள் இன்று குறிப்பாகப்

பொருத்தமானவை என்பதால், *வார்த்தைகள்* நூலை ரஷ்ய மொழிக்கு

மொழிபெயர்க்க இரண்டாம் தொகுதியிலிருந்து தொடங்க முடிவு செய்யப்பட்டது. ரஷ்யாவிலும் உலகம் முழுவதிலும் சமீபத்தில் நடந்த கலக்கமளிக்கும் நிகழ்வுகள், மூத்த பைசியோஸின் வார்த்தைகளின் உண்மையையும், முக்கியத்துவத்தையும், அவசரத் தேவையையும் மீண்டும் ஒருமுறை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்தப் புத்தகம், ரஷ்ய மக்கள் தங்கள் அலட்சிய மற்றும் விரக்தி என்ற உறக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொள்ள உதவும் என்றும், அவர்களை மீண்டும் இந்தப் பாவமான உறக்கத்திற்குள் தள்ளும் சூழ்ச்சி முயற்சிகளை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு ஒரு சக்திவாய்ந்த ஆயுதமாக இது செயல்படும் என்றும் நாங்கள் நம்புகிறோம்.
தொகுதி I-இன் முன்னுரையில், மிகவும் மதிப்புமிக்க அபேஸ் ஃபிலோதீயா, மூத்த பேசியோஸின் 'வார்த்தைகள்' நூலின் வெளியீட்டுப் பணிகள் எவ்வாறு முன்னேறி வருகின்றன என்பதை விரிவாக விவரிக்கிறார். அவரது விளக்கங்களை நாம் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

1967 முதல் தனது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மறைவு வரை, முனிவர் புனித யோவான் தெயோலாஜியனின் மடாலயத்திற்கு ஆன்மீகத் தந்தையாகப் பணியாற்றினார். அவரது ஆன்மீகப் பாரம்பரியம் மடத்திலேயே இருந்தது: கன்னியாஸ்திரீகளுக்கு எழுதிய கடிதங்கள்—கூட்டு மற்றும் தனிப்பட்டவை; அவருடனான பொதுவான உரையாடல்களின் ஒலிப்பதிவுகள் மற்றும் சுருக்கெழுத்துப் பிரதிகள்; மேலும், தாய் மேலதிகாரியின் ஆசியுடன், பெரியவருடனான ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட உரையாடலின் உள்ளடக்கத்தையும் உடனடியாகப் பதிவுசெய்த சகோதரிகள் எடுத்த குறிப்புகள். இந்த ஆன்மீகப் பாரம்பரியம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு, இப்போது *ஸ்வியடோகோர்க்ஸின் மூப்பர் பைசியோஸின் வார்த்தைகள்* என்ற தொடரில் தனித்தனி கருப்பொருள் தொகுதிகளாக வெளியிடப்படுகிறது. தேவைப்பட்டால், இந்தத் தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தகவல்களுடன், மூப்பர் பைசியோஸ் தனது வாழ்நாளில் எழுதிய முன்பு வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட

பகுதிகள் இணைக்கப்படலாம் (இந்தத் தொகுப்பின் முடிவில் உள்ள பட்டியலைப் பார்க்கவும்).
எனவே, கிரேக்கப் பதிப்பில், ஒவ்வொரு அடுத்தடுத்த தொகுதியும் முந்தைய தொகுதியின் தொடர்ச்சியாக இல்லை, ஆனால் ஒரு தனிப் புத்தகமாகக் கருதப்படலாம். ஆகையால், ரஷ்ய மொழிபெயர்ப்பில் தொகுதி II-ஐ வெளியிடுவதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுவது வாசகருக்கு எந்தச் சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தாது. கடவுளின் சித்தம் இருந்தால், மூத்த பைசியோஸின் *வார்த்தைகள்* நூலின் முதல் தொகுப்பின், பின்னர் மூன்றாம் தொகுப்பின் ரஷ்ய மொழிபெயர்ப்புகள் விரைவில்

2

வெளியிடப்படும், அதன் பிறகு ரஷ்ய பதிப்பின் ஒவ்வொரு தொகுப்பும் அதன் சரியான இடத்தைப் பெறும்.

1

மூப்பர் பைசியோஸின் *சொற்கள்* நூலின் மொழி குறிப்பிடத்தக்க வகையில் உயிரோட்டமாகவும் உருவகமாகவும் உள்ளது; அது வட்டார வழக்கு வெளிப்பாடுகள், சொற்றொடர்கள், பழமொழிகள் போன்றவற்றால் நிறைந்துள்ளது.
சில சந்தர்ப்பங்களில், ரஷ்ய மொழிக்கு பாணியில் உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு சாத்தியமற்றதாக இருந்தது. மேலும், இந்தப் புத்தகத்தைத் தொகுக்கும்போது, கடிதவகை, புனிதர் வரலாறு, வாய்மொழி உரையாடல் மற்றும் பிற போன்ற வெவ்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த பகுதிகள் ஒரே சூழலுக்குள் அடிக்கடி சேர்க்கப்பட்டன என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இது மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஒரு கூடுதல் சவாலாக அமைந்தது. இந்தப் பதிப்புக்குப் பங்களித்த அனைவருக்கும் மொழிபெயர்ப்பாளர் தனது ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார். மேலும், முதியவர் பைசியோஸின் ஆன்மீக விதை நல்ல மண்ணில் விழுந்து, 'வசனத்தைக் கேட்டு அதை ஏற்றுக்கொண்டு, கனிகொடுக்கும்...' (மாற்கு 4:20) ரஷ்ய வாசகர்களின் ஏற்றுக்கொள்ளும் இதயங்களில் ஏராளமான கனிகளைத் தரும் என்று நம்புகிறார். ஆமென். கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தார்!
அவர் உண்மையாகவே உயிர்த்தெழுந்தார்!
ஹியரோமன்க் டோரிமெடோன்ட். மவுண்ட் அத்தோஸ். ஈஸ்டர், 2001.

முன்னுரை

1980-க்குப் பிறகு, முதியவர் பைசியோஸ் வரவிருக்கும் கடினமான காலங்களைப் பற்றி எங்களிடம் கூறினார். வெளிப்பாடு புத்தகத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பலவற்றை நாங்களும் சகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்று அவர் அடிக்கடி கூறினார். தனது போதனைகள் மூலம், நமது ஆன்மீகப் போராட்டத்தை தீவிரப்படுத்தவும், துறவற வாழ்க்கையின் இதயத்திலேயே மெதுவாக ஊடுருவி வருவதை மூத்தவர் கண்டதன்படி, அலட்சிய உணர்வை எதிர்க்கவும், நம்மில் ஒரு ஆரோக்கியமான அக்கறை உணர்வைத் தூண்ட அவர் முயன்றார். தனது உரையாடல்கள் மூலம், நமது ஜெபம் வலிமை பெறும்படி, சுய-அன்பிலிருந்து விடுபட்டு நமது பலவீனங்களை வெல்ல எங்களுக்கு

முதியவர் உதவினார். "நமது பலவீனங்களால்தான்," என்று அவர் கூறுவார்,

1 மூப்பர் பைசியோஸின் *சொற்கள்* நூலின் I, III, IV மற்றும் V ஆகிய தொகுதிகள் இப்போது வெளியிடப்பட்டுள்ளன. *சொற்கள்* நூலின் VI ஆம் தொகுதி தற்போது வெளியீட்டிற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. – பதிப்பாசிரியரின் குறிப்பு.

3

"நமது பிரார்த்தனை பலவீனமாகிறது, அதன் பிறகு நம்மாலோ அல்லது மற்றவர்களாலோ உதவ முடிவதில்லை. சிக்னல் கொடுப்பவர்கள் பயனற்றவர்களாகிவிடுகிறார்கள். சிக்னல் கொடுப்பவர்கள் செயல்படவில்லை என்றால், எதிரி மற்ற போராளிகளையும் கைப்பற்றிவிடுகிறான்."
மறைந்த மூத்த தந்தையின் 'சொற்கள்' நூலின் முதல் தொகுதிக்கு, 'நவீன மனிதனுக்கான வலியும் அன்பும்' என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் முன்னுரையில், ஸ்வியாத்தோகோர்ஸ்க்கைச் சேர்ந்த மூத்த பைசியோஸின் 'சொற்கள்' தொகுப்பு உருவாகக் காரணமாக இருந்த விஷயங்கள் எவ்வாறு தோன்றின, சேகரிக்கப்பட்டன, மற்றும் முறைப்படுத்தப்பட்டன என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. "ஆன்மீக விழிப்புணர்வு" என்ற தலைப்பிலான "சொற்கள்" நூலின் இந்த இரண்டாம் தொகுதியில், இன்றைய யதார்த்தத்திற்குப் பொருத்தமான தலைப்புகள் குறித்த மூப்பரின் வார்த்தைகள் உள்ளன. இந்த வார்த்தைகள், நிலையான விழிப்புணர்வுடன் இருக்குமாறு நம்மை அழைக்கின்றன, மேலும் நாம் எதிர்கொள்ளக்கூடிய கடினமான சூழ்நிலைகளுக்கு நம்மைத் தயார்படுத்துகின்றன. ஏனெனில், மூப்பர் அடிக்கடி பேசியதை நாம் ஏற்கனவே கண்டிருக்கிறோம்: 'நாம் புயல்களின் வழியே செல்லவிருக்கிறோம்—ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக. இப்போதிருந்து பல ஆண்டுகளுக்கு, இப்படித்தான் நாம் முன்னேறுவோம்: எல்லா இடங்களிலும் பொதுவான கொந்தளிப்பு.'
இந்த இரண்டாம் தொகுதி ஐந்து பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பகுதி, நமது காலத்தில் பரவலாகிவிட்ட பொதுவான அலட்சியம் மற்றும் பொறுப்பற்ற தன்மையைப் பற்றியும், தற்போதைய சூழ்நிலையில், ஒரு மனசாட்சியுள்ள கிறிஸ்தவரின் கடமை தன்னை மேம்படுத்திக்கொண்டு, விவேகமாக நடந்துகொண்டு, தனது விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்து, ஜெபிப்பதன் மூலம் மற்றவர்களுக்கு உதவுவதைப் பற்றியும் பேசுகிறது. "நான் உங்களைப் பதாகைகளை ஏந்துமாறு அழைக்கவில்லை," என்கிறார் மூப்பர், "மாறாக உங்கள் கைகளைக் கடவுளுக்கு உயர்த்தும்படி அழைக்கிறேன்." புத்தகத்தின் இரண்டாம் பகுதியில், தந்தை பைசியஸ், வாசகரை ஒரே ஒரு செயலுக்கான அழைப்புடன் மட்டுப்படுத்தாமல், ஆன்மீக முயற்சிக்கான ஒரு தீவிர ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிறார். அதன் பிறகு, ஒவ்வொரு நபரும் தங்கள் பலத்திற்கும் ஆர்வத்திற்கும் ஏற்ற ஒரு போராட்டத்துடன் விடப்படுகிறார்கள். அது ஒரு பௌதீக சொர்க்கத்தில் - அதாவது, கிறிஸ்துவில் ஒரு வாழ்க்கையை - வாழ்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது. மூன்றாம் பகுதி, கிறிஸ்து விரோதியின் குறுகிய கால சர்வாதிகார ஆட்சியைப் பற்றி விவாதிக்கிறது. இது, புனித ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் ஒருமுறை, கிறிஸ்தவர்களுக்கு கிறிஸ்துவை உணர்வுப்பூர்வமாக அறிக்கையிடவும், விசுவாசத்தில் ஒரு செயலை மேற்கொள்ளவும், சாத்தானுக்கு எதிரான கிறிஸ்துவின் வெற்றியில் முன்கூட்டியே மகிழவும் ஒரு சாதகமான வாய்ப்பை வழங்கும். மூப்பர்

4

கூறியது போல், அத்தகைய ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்று புனிதர்கள் கூட பொறாமைப்படுவார்கள்: "பல புனிதர்கள் வீரச் செயல் ஒன்றைச் செய்வதற்காக, நமது காலத்தில் வாழ விரும்பியிருப்பார்கள். ஆனால் இது நமக்குக் கிடைத்துள்ளது… நாம் தகுதியற்றவர்கள்; குறைந்தபட்சம், இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்." நாம் கடந்து செல்ல வேண்டிய இத்தகைய கடினமான காலங்களில், நாம் கடவுளுக்குப் பிரியமானவர்களாக வாழ, நமது உள்ளத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தைரியத்தையும், தியாக உணர்வையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தெய்வீகப் பரிபாலனம், விசுவாசம், கடவுள் மீதான நம்பிக்கை மற்றும் அவர் அருளும் உதவி ஆகியவற்றிற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இந்தத் தொகுப்பின் நான்காம் பகுதி, எந்தவொரு சிரமத்தையும் வெல்வதற்கு நாம் எதிலிருந்து வலிமையைப் பெற வேண்டும் என்ற மூலத்தை

விவாதிக்கிறது. இறுதியாக, புத்தகத்தின் ஐந்தாவது பகுதி, 'இது ஒரு சக்திவாய்ந்த ஆயுதம்' என்ற இதயப்பூர்வமான பிரார்த்தனையின் அவசியம் மற்றும் சக்தியை, எங்கும் பரவிவரும் தீமையை வெல்வதற்காக வலியுறுத்துகிறது. போர்க்கால வீரர்களைப் போல, முழுமையான போர் தயார்நிலை நிலையில் இருக்குமாறு துறவிகளை மூத்தவர் அழைக்கிறார். பிரார்த்தனை மூலம் உலகிற்கு இடைவிடாமல் ஆதரவளிக்குமாறும், எதிர்கால சந்ததியினருக்காக புளித்த மாவைப் பாதுகாத்து, துறவறத்தின் உண்மையான உணர்வை மாற்றங்களிலிருந்து பாதுகாக்க பாடுபடுமாறும் அவர் துறவிகளை வலியுறுத்துகிறார். நூலின் இறுதி அத்தியாயம் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த பொருளை வரையறுத்து, மனந்திரும்புதலின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.
எப்போதும் போல, முனிவர் தனது வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் அளவிடும் அளவுகோல் பகுத்தறிவு ஆகும். அடுத்த அத்தியாயங்களில், பொறுமையற்ற யாத்ரீகர்கள் அவரது குடிலின் கதவைச் சுத்தியலால்

தட்டி, 'பிரார்த்தனை செய்வதை நிறுத்துங்கள், கெரொண்டா, கடவுளுக்குக் கோபம் வராது!' என்று எவ்வளவு வற்புறுத்தியும் கூச்சலிட்டாலும், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தந்தை பைசியோஸ் தனது பிரார்த்தனையை நிறுத்தவில்லை என்பதை நாம் காண்போம். — அதே சமயம் மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், அவர் ஒரு பொதுவான எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளாமல் இருப்பது தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு திருச்சபைக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடும் என்பதால், அவர் வெளியே செல்கிறார். ஒரு சூழ்நிலையில், நீதியான கோபத்தால் தூண்டப்பட்ட பெரியவர், இறை நிந்தனைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கிறார்; மற்றொரு சூழ்நிலையில், அவர் அந்த இறை நிந்தனையாளருக்காக மௌனமாகப் பிரார்த்திக்கிறார். எனவே, வாசகர் இந்தப் புத்தகத்தை அட்டை முதல் அட்டை வரை கவனமாகப் படிக்காமல் முடிவுகளுக்கு அவசரமாகச் செல்லக்கூடாது. மூத்தவரின் போதனைகளிலிருந்து மேற்கோள் காட்டும் போது நாம் குறிப்பாக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில், சூழலுக்குப் புறம்பாக எடுக்கப்பட்டால், அவை நமது உரையாடுபவர்களைத் தவறான 5

முடிவுகளுக்கு வழிநடத்தக்கூடும். தந்தை பைசியோஸ் கூறியதற்கான காரணம் எப்போதும் ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பவம் அல்லது கேள்வியாக இருந்தது என்பதையும், மூப்பரின் வார்த்தைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நபரை நோக்கியே கூறப்பட்டன, அவருடைய ஆன்மாவின் இரட்சிப்பே பேசுபவரின் இறுதி இலக்காக இருந்தது என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.
மூப்பர் பைசியோஸை அறிந்தவர்கள், அவரது வார்த்தைகள் சில சமயங்களில் கடுமையாக இருந்தபோதிலும், அவற்றிலிருந்து தங்கள் இதயங்களில் பொங்கியெழுந்த மென்மையை நினைவுகூர்கிறார்கள். ஏனெனில், மூப்பரின் நோக்கம் எப்போதும் தீமையைக் குணப்படுத்துவதே தவிர, அதை அவமானத்தின் முத்திரையிட்டுக் காட்டுவதல்ல. அவர் உரையாடுபவரின் உணர்ச்சிகளைக் கண்டிக்கவில்லை, மாறாக அவரது ஆன்மாவை அதிலிருந்து விடுவிக்க உதவினார். எனவே, அந்த முனிவர் கூறிய அதே வார்த்தைகள், அவர் பேசிய நபருக்கான இதயப்பூர்வமான இரக்கத்துடனும் அன்புடனும் கொண்டிருந்த அதன் அசல் தொடர்பை நீக்கிவிட்டால், வேறுபட்ட - ஒருவேளை குணப்படுத்தாத - விளைவை ஏற்படுத்தக்கூடும். இறை ஆறுதலுக்கும் பாதுகாப்பின் உணர்வுக்கும் பதிலாக, அவை மக்களின் இதயங்களில் சந்தேகத்தையும் பயத்தையும் விதைக்கலாம், அல்லது தீவிர நிலைகளுக்கு வழிவகுக்கலாம். ஆனால் நமது முனிவர் ஒருதலைப்பட்சமான அல்லது தீவிரவாத எண்ணங்களைக் கொண்டவர் அல்ல; நன்மை ஒரு இனிமையான முறையில் பகிரப்பட வேண்டும் என்பதே அவரது கவலையாக இருந்தது — அப்போதுதான் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும். அவர், நிச்சயமாக, உண்மையைப் பேச ஒருபோதும் தயங்கினார் இல்லை, ஆனால் அதை அவர் பகுத்தறிவுடன் பேசினார்; புனிதமானவை அவமதிக்கப்படுவதைக் கண்டால், அவர் தெய்வீகக் கோபத்தின் நெருப்பால் ஆட்கொள்ளப்படுவார்; வரவிருக்கும் அந்த பயங்கரமான நிகழ்வுகளை அவர் முன்னறிவித்தார், ஆனாலும் அவரது நடத்தை பயத்தையோ அல்லது கவலையையோ தூண்டவில்லை. மாறாக, அவருடைய வார்த்தைகள் உங்களுக்கு ஈஸ்டரின் நம்பிக்கையையும் மகிழ்ச்சியையும் உணர்த்தின; ஆயினும் இது ஒரு தியாகத்தைத் தொடர்ந்த மகிழ்ச்சி, ஒரு நபரைக் கிறிஸ்துவுடன் ஒன்றிணைக்கும் மகிழ்ச்சி. நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் ஒன்றிணைந்திருந்தால், திருச்சபையின் மர்மமான வாழ்வில் பங்கெடுத்து, அவருடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்தால், உங்களுக்குப் பயப்பட ஒன்றுமில்லை: 'பேய்களோ அல்லது சித்திரவதைகளோ.' மூப்பர் அவருடைய வழக்கமான பிரகாசமான மற்றும் மகிழ்ச்சியான குரலில் சொல்வதைப் போல: 'உங்கள் "சுயத்தை" நீங்கள் வெளியேற்றும்போது, கிறிஸ்து உங்கள் உள்ளே பாய்கிறார்.' முழு ஆன்மீக வாழ்க்கையின் நோக்கமும் இதுவே; இதனால்தான் தந்தை பைசியோஸ், ஒரு கிறிஸ்தவரைக் காத்திருக்கும் ஆபத்துகளில் ஒன்றிற்கு குறிப்பிட்ட கவனம் ஈர்க்கிறார்: தனக்குள் தியாக உணர்வை வளர்க்காமல், கிறிஸ்துவின் வாழ்வில் பங்குகொள்வது 6

சாத்தியமற்றது. தியாகமின்றி, ஒருவர் பெயரளவிலான கிறிஸ்தவராக, அக வாழ்வு இல்லாத ஒருவராக மட்டுமே ஆக முடியும். தனது அனுபவங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, மூப்பர் அடிக்கடி தனது சொந்த வாழ்க்கையைக் குறிப்பிடுவதாலும், தான் அனுபவித்த அற்புத நிகழ்வுகளைப் பற்றி எளிதாகவும் இயல்பாகவும் பேசுவது போலத் தோன்றுவதாலும் சில வாசகர்கள் திகைப்படையலாம். ஆனால், மூப்பரின் பேச்சு வார்த்தைகளைக் காகிதத்தில் எழுதும்போது, தன்னைப் பற்றிப் பேசுவதில் அவர் பட்ட சிரமத்தையும், அதன் விளைவாக அவர் அனுபவித்த அழுத்தத்தையும் வெளிப்படுத்துவது சாத்தியமற்றது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சில சமயங்களில், முனிவர் ஒரே நிகழ்வைப் பற்றி வெவ்வேறு சகோதரிகளுக்குத் துண்டுகளாகவும் மாறுபட்ட விவரங்களுடனும் பேசுவதுண்டு; பின்னர், முடிந்தபோதெல்லாம், அவரது விவரணையில் உள்ள இடைவெளிகளை நிரப்புவதற்காக, நாங்கள் மிகவும் கூச்சத்துடன் அவரிடமிருந்து தகவல்களை 'வழிவழியாகப்' பெற முயற்சிப்போம். இவ்வாறு, அவர் மடாலயத்திற்கு ஆன்மீக வழிகாட்டுதல் வழங்கிய அந்த இருபது எட்டு ஆண்டுகளில், எங்களுக்கு உதவும் பொருட்டு, தனது வாழ்க்கையின் சில அற்புத நிகழ்வுகளை மூப்பர் பெயசியோஸ் எங்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். இது எங்களுக்கு ஒரு

'ஆன்மீகப் பரிசாக' இருந்தது. எனவே, அவர் எதிர்பார்த்த ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் அறிகுறியே தெரியாததால், அவர் மிகவும் மன வேதனை அடைந்தார், சில சமயங்களில், 'நான் மணலை உரமிடுகிறேன்' என்று கூடக் கூறுவார்.
மூப்பரின் வார்த்தைகளின் மீதுள்ள மரியாதையின் காரணமாக, பின்வரும் போதனைகள் வெளியிடப்படுவதற்கு முன்பு அவற்றைப் படித்து, அவற்றின் மீது தங்கள் கருத்துக்களை வழங்கிய அனைவருக்கும், அத்துடன், மூப்பரின் போதனைகள் முழு திருச்சபையினருக்கும் உரியவை என்று வலியுறுத்தி, நாங்கள் தொடங்கிய பணியைத் தொடர எங்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தவர்களுக்கும் நாங்கள் நன்றி கூறுகிறோம்.
பலர் சாட்சியத்தின்படி, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மூப்பர் பைசியோஸின் பரிந்துரையின் மூலம், எங்களை இரவும் பகலும் காத்து, தனது தெய்வீக அன்பால் எங்களுக்கு உதவுகிறார். இந்தத் தொகுப்பில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள அவரது வார்த்தைகள், நாங்கள் ஆர்வத்துடன் உழைக்கவும், தீமைகள் தகர்க்கப்படவும், தேவ சமாதானம் பூமியில் ஆட்சி செய்யவும், எங்களில் ஒரு ஆரோக்கியமான அக்கறையைத் தூண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறோம். ஆமென்.

மிகப் பரிசுத்தமான தேவ மாதாவின் நித்திரண், 1999
புனித யோவான் அப்போஸ்தலன் மற்றும் நற்செய்தியாளர் மடாலயத்தின் அபேஸ்
இறையியல் நிபுணர் யோவான், சகோதரி ஃபிலோதீயா, அவளுடன் சகோதரிகளுடன் சேர்ந்து

7

கிறிஸ்து.

— கெரொண்டா, நீங்கள் கலிவாவை விட்டுவிட்டு ஏன் காட்டுக்குள் செல்கிறீர்கள்?
— அறைக்குள் வேறு எங்கே அமைதியைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்! ஒருவர் அங்கிருந்து தட்டுகிறார், மற்றொருவர் இங்கிருந்து. நான் ஒரு சரிவில் ஒரு நல்ல இடத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறேன். என் உடல்நிலை நன்றாக இருந்தால், அங்கே ஒரு பிரார்த்தனை நிலையத்தை, ஒரு ரேடாரை அமைப்பேன். அது மிகவும் அழகான இடம், கோடைக்காலத்திற்குத் தேவையானது, மரங்கள் நிறைந்தது... அங்கே என் சொந்தக் காலில் நிற்க முடியும். என் துறவறக் கடமைகளை என்னால் நிறைவேற்ற முடிந்தால், அதுவே என் மகிழ்ச்சி, என் உயிர்நாடி! எப்போதாவது வந்து பாருங்கள்!..

அறிமுகம் (மூப்பரின் வார்த்தைகளிலிருந்து)

"தேவ சபையில் பிரவேசிக்க, ஒருவர் தனக்கு வசதியான பதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்பவராக இருப்பதை விட, தேவனுக்கு ஒரு 'பிரதிநிதியாக' மாற வேண்டும்"

2— ஜெரோண்டா, கிறிஸ்தவ மதகுருமார், நடப்பவை குறித்து உங்கள் பார்வை என்ன?
— நீங்கள் இதை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?
— நாம் என்ன சொல்ல முடியும், ஜெரோண்டா?.. நீங்கள்தான் இதை எங்களுக்குச் சொல்கிறீர்கள்.
— நிலவும் தன்னிறைவு மனப்பான்மை என்னைக் கலக்கமடையச் செய்கிறது. ஏதோ ஒன்று உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் வாழும் காலத்தையோ அல்லது நாம் இறந்துவிடுவோம் என்ற உண்மையையோ நாம் இன்னும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இவை அனைத்திலிருந்தும் என்ன வரும் என்று எனக்குத் தெரியாது; நிலைமை மிகவும் சிக்கலானது. உலகின் தலைவிதி சிலரைச் சார்ந்துள்ளது, ஆனால் கடவுள் இன்னும் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த விஷயத்தில் கடவுள் தலையிட வேண்டும் என்று நாம் தீவிரமாகவும், மிகுந்த துயரத்துடனும் ஜெபிக்க வேண்டும். நாம் இதை ஆர்வத்துடன்

2 ஜெரோண்டா என்பது ஒரு ஆன்மீகத் தந்தைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மரியாதைக்குரிய ஒரு சொல்லாகும். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு

8

செய்து, ஆன்மீக ரீதியாக வாழத் தொடங்குவோம். இவை மிகவும் கடினமான காலங்கள். நிறைய சாம்பலும், குப்பையும், அலட்சியமும் குவிந்துள்ளன — இவை அனைத்தும் பறந்துவிட, ஒரு வலுவான காற்று தேவைப்படுகிறது. முன்னோர்கள், மக்கள் கூச்சல் போடத் தொடங்கும் ஒரு காலம் வரும் என்று சொல்வார்கள். [இப்போது]—அவர்கள் வேலிகளை இடிக்கிறார்கள், எதையும் பொருட்படுத்தாமல். இது பயங்கரமானது! பேலாவின் கோபுரக் குழப்பம் வந்துவிட்டது!

3 இல் உள்ள மூன்று இளைஞர்களின்
பிரார்த்தனையைப் படியுங்கள், அவர்கள் எந்தத் தாழ்மையுடன் பிரார்த்தனை செய்தார்கள் என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள்.
மேலும் சங்கீதம் 82-ல்: 'தேவனே, உம்மைப்போல யார்? மௌனமாயிராதேயும்…' இதுதான் தேவை; இல்லையெனில், நல்லது எதையும் எதிர்பார்க்காதீர்கள். தெய்வீகத் தலையீடு அவசியம்.
சில ஐரோப்பிய தீமைகள் வெளிவந்து, மேலும் தீவிரமான வடிவத்தை எடுத்து வருகின்றன. இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் ஒரு சைப்ரஸ் நாட்டவரான ஒரு குடும்பத் தலைவர் என்னிடம் கூறினார்: "நாம் ஆன்மீக ஆபத்தில் இருக்கிறோம். நாம் முழு குடும்பத்துடனும் இங்கிலாந்திலிருந்து தப்பிச் செல்ல வேண்டும்." பாருங்கள் — அங்கே ஒரு தந்தை தன் மகளை மணக்கிறார், அங்கே ஒரு தாய் தன் மகனை மணக்கிறார்... அத்தகைய விஷயங்கள், அவற்றைப் பற்றிப் பேசுவதற்கே வெட்கக்கேடாக இருக்கிறது. ஆனால் நாம் நிலவெலிகள் போலத் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். நான் நாம் பதாகைகளை ஏந்துமாறு அழைக்கவில்லை, மாறாக, வரவிருக்கும் பெரும் ஆபத்தின் மீது நம் கவனத்தைத் திருப்பி, கடவுளிடம் நம் கைகளை உயர்த்துமாறு அழைக்கிறேன். தீமைக்கு எதிராக நாம் நம்மை எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைக் கருத்தில் கொள்வோம். நாம் நமது காலை பிரேக்கில் வைத்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில் எல்லாவற்றையும் சரிசெய்துவிடும் [எல்லாவற்றையும் சமன்படுத்தும்] ஒரு போக்கு உள்ளது. இப்போது, தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளில் ஜெபிப்பதற்கான நேரமிது: "அவர்களுடைய தலைவர்களைத் தாழ்த்துங்கள், ஓ ஓரிவா மற்றும் சிவவா, மற்றும் செவயாவா மற்றும் சல்மனா... 'தேவாலயத்தை நமக்காக நாம் எடுத்துக்கொள்வோம்' என்று சொல்லுகிறவர்களை."4
பெரும் கொந்தளிப்பு உள்ளது. இது ஒரு பெரும் குழப்பம்; மக்களின் மனங்கள் சுழன்றடிக்கின்றன. மக்கள் தேனீக்களைப் போன்றவர்கள்.

நீங்கள் கூட்டைத் தாக்கினால், தேனீக்கள் வெளியே பறந்து, 'ஊ-ஊ-ஊ...' என்று ஒலி எழுப்பத் தொடங்கி, கிளர்ச்சியடைந்து, கூட்டைச் சுற்றி

3 தானியேல் 2:21, அசாரியாவின் ஜெபம் மற்றும் மூன்று இளைஞர்களின் பாடல் ஆகியவற்றைப் பார்க்கவும். (இங்கு மற்றும் முழுவதும், புனித வேதாகமத்திற்கான அனைத்து மேற்கோள்களும் ஸ்லாவோனிக் பைபிளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை.)
4 சங். 82:12-13. நியாயாதிபதிகள் 7 மற்றும் 8-ஐப் பார்க்கவும்.

9

வட்டமிடும். பிறகு, காற்று எந்தத் திசையில் வீசுகிறதோ, அதைப் பொறுத்து அவை ஒரு திசையை நோக்கிச் செல்லும். அது வடக்கத்திய காற்றாக இருந்தால், அவை கூட்டுக்குத் திரும்பிவிடும்; தெற்கத்திய காற்றாக இருந்தால், அவை பறந்துவிடும். மக்களுக்கும் இதுவே நிலைமை. அவர்கள் இப்போது 'தேசிய வடக்கத்திய' காற்றாலும், இப்போது 'தேசிய தெற்கத்திய' காற்றாலும் அலைக்கழிக்கப்படுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் பரிதாபமான தலைகள் அனைத்தும் குழப்பத்தில் உள்ளன. இருப்பினும், இந்த எல்லா குழப்பங்களுக்கும் மத்தியிலும், எனக்குள் ஒருவித ஆறுதலையும், ஒருவித நம்பிக்கையையும் உணர்கிறேன். ஆலிவ் மரம் வாடிவிடலாம், ஆனால் அது மீண்டும் புதிய தளிர்களை விடும். கடவுள் வசிக்கும் சில கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் கடவுளின் மக்கள், ஜெபமிக்க மக்கள் இருக்கிறார்கள், மேலும் நல்ல ஆண்டவர் நம்மைப் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டு மீண்டும் எல்லாவற்றையும் சரிசெய்வார். இந்த ஜெபமிக்க மக்கள் நமக்கு நம்பிக்கையைத் தருகிறார்கள். பயப்படாதீர்கள். நாம் ஒரு மக்களாக, பல புயல்களைச் சந்தித்து அழிந்து போகவில்லை. அப்படியானால், இப்போது வரவிருக்கும் புயலைக் கண்டு நாம் ஏன் பயப்பட வேண்டும்? இப்போதும் நாம் அழிந்து போவதில்லை! கடவுள் நம்மை நேசிக்கிறார். தேவைப்படும் நேரங்களுக்காக ஒரு நபருக்குள் ஒரு வலிமை மறைந்திருக்கிறது. சில கடினமான ஆண்டுகள் மட்டுமே இருக்கும்.

[வெறும்] ஒரு புயல்.
நான் இதை உங்களைப் பயமுறுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை, மாறாக நாம் எங்கே நிற்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வதற்காகச் சொல்கிறேன். நம்மைப் பொறுத்தவரை, இது மிகவும் சாதகமான ஒரு வாய்ப்பு; கஷ்டங்களும், உயிர்த்தியாகங்களும் கொண்டாடப்பட வேண்டியவை. கிறிஸ்துவுடன் இருங்கள், அவருடைய கட்டளைகளின்படி வாழுங்கள், மேலும் இந்தக் கடினமான காலங்களைத் தாங்கிக்கொள்ளும் வல்லமை பெற ஜெபியுங்கள். தெய்வீகக் கிருபை வருவதற்காக உங்கள்

ஆசைகளைத் தள்ளுங்கள். மேலும், (நாம் எங்கே இருக்கிறோம், நமக்கு முன்னால் என்ன இருக்கிறது என்பது பற்றி) ஒரு ஆரோக்கியமான அக்கறை நம்மை ஆட்கொண்டால், அது தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் நம்மைத் தயார்படுத்தவும் பெரிதும் உதவும். நமது வாழ்க்கை மிதமாக இருக்கட்டும். நாம் மேலும் ஆன்மீக ரீதியாக வாழட்டும், மிகவும் நட்பாக இருக்கட்டும், துன்புறுபவர்களுக்கு உதவட்டும், மேலும் ஏழைகளுக்கு அன்பு, இரக்கம் மற்றும் கருணையுடன் உதவட்டும். நல்ல மக்கள் தோன்றும்படி நாம் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

கடவுள் வழியைக் காட்டுவார்

நல்ல இறைவன் எல்லாவற்றையும் சிறந்த வழியில் ஏற்பாடு செய்வார், ஆனால் அதிகப் பொறுமையும் கவனமும் தேவைப்படுகிறது, ஏனெனில் பெரும்பாலும், சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் அவசரத்தில், மக்கள் 10

அவற்றை மேலும் சிக்கலாக்குகிறார்கள். கடவுள் பொறுமையுடன் அவற்றைத் தீர்க்கிறார். இப்போது நடப்பது நீண்ட காலம் நீடிக்காது.

கடவுள் தனது துடைப்பத்தை எடுப்பார்! 1830-ல், புனித மலையில் பல துருக்கியப் படைகள் இருந்தன, அதனால் ஒரு காலத்திற்கு ஐவிரோன் மடாலயத்தில் ஒரு துறவி கூட இல்லை. துறவிகள் வெளியேறிவிட்டனர் — சிலர் புனித நினைவுச்சின்னங்களுடன், மற்றவர்கள் கிளர்ச்சியை ஆதரிக்க. விளக்குகளை ஏற்றி, தரையைப் பெருக்க ஒரே ஒரு துறவி மட்டும் தொலைதூரத்திலிருந்து வருவார். மடாலயத்தின் உள்ளேயும் வெளியேயும் ஆயுதம் ஏந்திய துருக்கியர்கள் நிறைந்திருந்தனர், மேலும் இந்த ஏழைத் துறவி, பெருக்கிக்கொண்டே, 'கடவுளின் தாயே! என்னதான் நடக்கப் போகிறது?' ஒரு நாள், கடவுளின் தாயிடம் மனமுருகிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தபோது, அவர் முகத்தில் ஒளிவீச ஒரு பெண்மணி தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டார். அது கடவுளின் தாயாக இருந்தார். அவர் அவனது கையில் இருந்த துடைப்பத்தை வாங்கி, 'உனக்குச் சரியாகத் துடைக்கத் தெரியாது; நானே துடைக்கிறேன்' என்றார். அவள் துடைக்கத் தொடங்கினாள், பின்னர் பலிபீடத்திற்குள் மறைந்துவிட்டாள். மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, துருக்கியர்கள் அனைவரும் சென்றுவிட்டனர்! கடவுளின் தாய் அவர்களை விரட்டியடித்திருந்தார். கண்ணீர் கண்ணில் உள்ள தூசித் துகளை வெளியேற்றுவது போல, உண்மையற்ற எதையும் கடவுள் வெளியேற்றுவார். சாத்தான் செயல்படுகிறான், ஆனால் கடவுளும் செயல்படுகிறார், தீமையை நன்மையாக மாற்றி, அதன் மூலம் நன்மை விளையச் செய்கிறார். உதாரணமாக, உடைந்த ஒரு ஓடுகல்லை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; கடவுள் அதன் சிதறல்களிலிருந்து ஒரு அழகான ஓவியத்தை உருவாக்குகிறார். ஆகவே, சிறிதளவும் மனச்சோர்வடையாதீர்கள், ஏனெனில் கடவுள் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் மேலானவர்; எல்லாவற்றையும் ஆள்பவர், ஒவ்வொருவரையும் அவர்கள் செய்த செயல்களுக்குப் பதிலளிக்க நீதிபீடத்தில் அமர வைப்பார், மேலும் இதற்கேற்ப, ஒவ்வொருவரும் அவரிடமிருந்து தங்கள் பலனைப் பெறுவார்கள். நன்மையில் பங்களிப்பவர்கள் வெகுமதி பெறுவார்கள், தீமை செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள். கடவுள் இறுதியில் எல்லாவற்றையும் அதன் சரியான இடத்தில் வைப்பார், ஆனால் இந்தக் கடினமான ஆண்டுகளில் நாம் செய்த செயல்களுக்கும் நமது பிரார்த்தனைகள் மற்றும் கருணைச் செயல்களுக்கும் ஒவ்வொருவரும் கணக்குக் காட்ட வேண்டியிருக்கும்.
இன்று, நம்பிக்கையை அழிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, மேலும், நம்பிக்கை என்ற கட்டடத்தை இடிப்பதற்காக, கற்கள் ஒவ்வொன்றாக மௌனமாக அகற்றப்படுகின்றன. இருப்பினும், இந்த அழிவுக்கு நாம் அனைவரும் பொறுப்பு: கற்களை அகற்றி அழிவை

ஏற்படுத்தும்வர்கள் மட்டுமல்ல, [நம்பிக்கை] அழிவதைக் கண்டு அதை வலுப்படுத்த எந்த முயற்சியும் செய்யாத நாமும் கூட. தனது அண்டை வீட்டாரைத் தீமை செய்யத் தூண்டும் எவரும் அதற்காகக் 11

கடவுளுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டும். ஆனால், அந்த நேரத்தில் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தவரும் அவ்வாறே: ஏனெனில், அவர்களும் தங்கள் அண்டை வீட்டாருக்கு ஒருவர் தீமை செய்வதைக் கண்டு, அதைத் தடுக்க எதுவும் செய்யவில்லை. எப்படிப் பேசிக் கவர வேண்டும் என்று தெரிந்த ஒருவரை மக்கள் எளிதில் நம்பிவிடுகிறார்கள்.
— மக்கள், ஜெரோண்டா, மிருகங்களைப் போன்றவர்கள்...
— விலங்குகளைப் பற்றி எனக்கு எந்தப் புகாரும் இல்லை. பாருங்கள், விலங்குகளுக்கு அறிவில்லை என்பதால், அவை பெரிய தீமையைச் செய்ய முடியாது. ஆனால், கடவுளிடமிருந்து வெகுதூரம் விலகிச் சென்ற ஒரு மனிதன், மிகக் கொடிய விலங்கை விட மோசமானவனாகிறான்! அவர்கள் பெரிய தீமைகளைச் செய்கிறார்கள். புளித்த திராட்சைப் பழத்திலிருந்து வலுவான வினிகர் தயாரிக்கப்படுகிறது. மற்ற, செயற்கையான வினிகர் வகைகள் அவ்வளவு வலிமையானவை அல்ல... சாத்தான் ஒரு சீர்கெட்ட நபருடன் கூட்டணி அமைக்கும்போது அது மிகவும் பயங்கரமானது; அப்போது அவன் மற்றவர்கள் மீது இரட்டைத் தீங்கை ஏற்படுத்துகிறான், இறைவாழ்வு எண்ணங்கள் மாம்சத்துடன் கூட்டணி அமைக்கும்போது மாம்சத்தின் மீது மிகுந்த தீங்கை ஏற்படுத்துவது போல. அத்தகைய நபருடன் சாத்தான் ஒத்துழைக்க, அவன் அவர்களைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும்; அந்த நபர் தீமையை விரும்பியும், அதைத் தன்னுள் கொண்டிருப்பவராகவும் இருக்க வேண்டும்.
இதன் விளைவாக, கடவுள் நம்மைக் காத்தருள்வாராக, இந்தக் கெடுப்பவர்கள் நமக்கு [உದ್ದேசமாக] சிக்கல்களை உருவாக்குவார்கள்,
மேலும் மற்ற மக்களுக்கும் மடாலயங்களுக்கும் துன்புறுத்துவார்கள். தங்கள் திட்டங்களைத் தடுப்பதற்காக, அவர்கள் திருச்சபை மற்றும் துறவறத்தின் மீது வெறுப்பை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். தற்போதைய சூழ்நிலையை ஆன்மீக ரீதியாக மட்டுமே எதிர்கொள்ள முடியும், உலகியல் ரீதியாக அல்ல. புயல் இன்னும் சற்று தீவிரமடைந்து, தகர டப்பாக்கள், குப்பைகள் மற்றும் அனைத்து வகையான குப்பைகளையும் கரைக்கு அடித்து வரும், பின்னர் நிலைமை தெளிவாகும். மேலும், இந்தச் சூழ்நிலையில், சிலர் ஒரு நியாயமான பலனைப் பெறுவதையும், மற்றவர்கள் தங்கள் கடன்களைச் செலுத்துவதையும் நீங்கள் காண்பீர்கள். துன்புறும் மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள் அவர்களுக்குத் தாங்க முடியாததாக இருக்காது என்பது தெரியவரும், இருப்பினும், நிச்சயமாக, அவர்களும் 'தேவனே, உமக்கு மகிமை' என்று சொல்லப் போவதில்லை.

12

5தேவன் நம்மை எவ்வளவு நேசிக்கிறார்! இன்று நடப்பவையும்,

கலிபோலிஸ் மற்றும் அவர்கள் இப்போது செய்யத் திட்டமிட்டுள்ளவையும், இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மக்கள் அதிக ஆன்மீக அறியாமையில் இருந்தபோது நடந்திருந்தால், அது மிகவும் கடினமாக இருந்திருக்கும். இப்போது மக்கள் அறிவார்கள்: திருச்சபை வலிமையடைந்துள்ளது. கடவுள் மனிதனை—தனது படைப்பை—அன்பு செய்கிறார், மேலும் மனிதன் அவரே நம்பி, அவருடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் பட்சத்தில், அவனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வார்.

"கர்த்தருடைய வேலையை அலட்சியமாகச் செய்பவன் சபிக்கப்பட்டவன்..."6

பழைய நாட்களில், பக்திமான் துறவிகளில் யாராவது உலகின் நிலைமைகளைப் பற்றி கவலைப்பட்டு தங்கள் நேரத்தைச் செலவிட்டிருந்தால், அவர்கள் ஒரு கோபுரத்தில் அடைக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.

7 இப்போது நிலைமை நேர்மாறாக உள்ளது:
உலகில் நிலவும் சூழ்நிலைகளில் ஒரு பக்திமான் துறவி ஆர்வம் காட்டவில்லை என்றாலோ அல்லது அக்கறைப்படவில்லை என்றாலோ, அவர் ஒரு கோபுரத்தில் அடைக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில், கடந்த காலத்தில், ஆட்சி செய்தவர்களிடம் கடவுள் இருந்தார், ஆனால் இப்போது அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களில் பலர் அவர் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை. இப்போதெல்லாம் குடும்பம், இளைஞர், திருச்சபை என அனைத்தையும் அழிக்க முற்படுபவர்கள் பலர் உள்ளனர். இந்தக் காலத்தில், நமது மக்களின் நிலை குறித்து அக்கறை கொள்வதும், அதில் ஆர்வம் காட்டுவதும் ஒரு நம்பிக்கையின் செயலாகும், ஏனெனில் அரசு தெய்வீகச் சட்டத்திற்கு எதிராகப் போரிடுகிறது. அது இயற்றும் சட்டங்கள் கடவுளின் சட்டத்திற்கு எதிராக அமைந்துள்ளன.

மேலும், திருச்சபையை ஒரு [இறைவழிபாட்டு] நிறுவனம் என்று அங்கீகரிக்காத, தங்கள் சொந்த மக்களிடம் ஆணவத்துடன் நடந்துகொள்ளும் மக்களும் உள்ளனர்; இருப்பினும், தங்கள் சொந்த சோம்பலை நியாயப்படுத்த, 'உலகியல் காரியங்களில் ஒருவர் கவலைப்படக்கூடாது என்று திருத்தூதர் பவுல் கூறுகிறார்' என்று கூறி, அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுக்கு வேறு ஒன்று மனதில் இருந்தது. அந்த நேரத்தில், அதிகாரம் சிலை வழிபாட்டு மக்களிடம் இருந்தது. சிலர் அரசிலிருந்து பிரிந்து கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசம் கொண்டனர். அத்தகைய மக்களிடம்தான்

5 ஜூன் 1985-ல் வழங்கப்பட்டது. (இனிமேல், கிரேக்க வெளியீட்டாளர்களின் குறிப்புகள் மேற்கோள் காட்டப்படாமல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.)
6 எரே. 48:10.

7 புனித மலை மடாலயங்களின் ஒரு உயரமான பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பு, கடற்கொள்ளையர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

13

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், 'இந்த உலகத்தின் காரியங்களில் கவலைப்படாதிருங்கள்' என்று கூறினார், அதனால் அவர்கள் உலகத்திலிருந்து தங்களைப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் முழு உலகமும் விக்கிரகாராதனைக்கு ஆட்பட்டிருந்தது.

8 இருப்பினும்,

மாமன்னர் கான்ஸ்டன்டைன் ஆட்சிக்கு வந்து கிறிஸ்தவம் வெற்றி பெற்ற காலத்திலிருந்து, திருச்சபைகள், மடாலயங்கள், கலை, வழிபாட்டு முறைகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு பெரிய கிறிஸ்தவ மரபு படிப்படியாக உருவானது. ஆகையால், இவையனைத்தையும் பாதுகாப்பதற்கும், திருச்சபையின் எதிரிகள் இவற்றை அழிக்க விடாமல் தடுப்பதற்கும் நாம் பொறுப்புள்ளவர்கள். 'இதில் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்!' என்று ஆன்மீகத் தந்தையர்கள் சொல்வதையும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களிடம் பெரும் புனிதத்துவம் இருந்து, பிரார்த்தனை மூலம் வேறு எதுவும் அவர்களைக் கவராத ஒரு நிலையை அடைந்திருந்தால், நான் அவர்களின் பாதங்களை முத்தமிடுவேன். ஆனால் இப்போது அவர்கள் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் அனைவருடனும் நல்லுறவு கொண்டு கவலையற்ற வாழ்க்கையை வாழ விரும்புகிறார்கள்.
சாதாரண மக்களிடையே கூட அலட்சியம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது, ஆன்மீக மக்களிடையே என்றால் சொல்லவே வேண்டாம். ஒரு நேர்மையான, ஆன்மீக நபர் அலட்சியத்துடன் எதையும் செய்யக்கூடாது. 'கர்த்தருடைய வேலையை அலட்சியமாகச் செய்பவன் சபிக்கப்பட்டவன்…'9

— என்று
எரேமியா தீர்க்கதரிசி கூறுகிறார்.

மக்களை ஆன்மீக ரீதியாக உதவச் செய்வோம்

பண்டைய நாட்களில், பத்து பேரில் ஆறு பேர் கடவுளுக்குப் பயந்தவர்களாகவும், இரண்டு பேர் மிதவாதிகளாகவும், இரண்டு பேர் அலட்சியமாகவும் இருந்தனர், ஆனால் அந்த அலட்சியமாக இருந்தவர்களிடத்தில் கூட நம்பிக்கை இருந்தது. இன்று அப்படி இல்லை. இது எவ்வளவு தூரம் செல்லும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நம்மால் முடிந்தவரை, இப்போது மக்களுக்கு ஆன்மீக ரீதியாக உதவ முயற்சிப்போம். ஆகவே — வெள்ளப் பிரளய நாட்களில் நோவாவின் பேழையில் இருந்தது போலவே, இப்போதும் — சிலர் மீட்கப்பட்டு, ஆன்மீக ரீதியாக முடக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே. என்ன நடக்கிறது என்பதை வெவ்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்து, மக்களுக்கு உதவுவதற்கு அதிக கவனிப்பும் சிந்தனையும் தேவைப்படுகிறது. மக்கள் கூடும்போது நான் அதை ரசிப்பதாகவோ, அல்லது இவ்வளவு பெரிய கூட்டத்தைக் காண நான் விரும்பியதாகவோ நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

8 ஒப்பிடுக 2 தீமோத்தேயு 2:4.

9 எரே. 48:10.

14

இல்லை, ஆனால் நாம் இருக்கும் இந்தச் சூழ்நிலையில், இந்தத் துரதிர்ஷ்டவசமான மக்களுக்குச் சிறிது உதவி தேவைப்படுகிறது. நான் மக்களுடன் எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கவே குருவானேன் என்று இல்லை, இறுதியில் நான் அவர்களுடன் இன்னும் அதிகமாகப் பழகுவதைக் காண்கிறேன். ஆனால் கடவுளுக்கு என் குணம் தெரியும், நான் விரும்பியதைச் செய்திருந்தால் அவர் எனக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடியதை விட அதிகமாகக் கொடுக்கிறார். நான் ஒன்றும் பார்க்காமலும் கேட்காமலும் முழு உலகிற்காக ஜெபிப்பதற்காக, எனக்கு ஒரு அமைதியான, தனிமையான இடத்தைக் காண்பிக்கும்படி கடவுளின் தாயிடம் எத்தனை முறை கேட்டிருக்கிறேன், ஆனாலும் அவர் என் வேண்டுகோளைக் கேட்பதில்லை; ஆனால், என் மற்ற அற்பமான கோரிக்கைகளை அவர் கேட்கிறார். ஆனால் பாருங்கள், மக்கள் வருவதற்கு முன்பே, நான் ஓய்வெடுப்பதற்காக கடவுள் என்னை ஏதோ ஒரு நோயால் படுக்கையில் முடக்கிவிடுகிறார். நான் பிரார்த்தனையில் அனுபவித்த அந்த இனிமையை அவர் எனக்கு வழங்குவதில்லை, ஏனென்றால் அப்படியானால் என்னால் அதிலிருந்து பிரிய முடியாது. அந்த நேரத்தில், யாராவது கலிவாவுக்கு வந்தால், அந்த ஆன்மீக நிலையிலிருந்து வெளியே வர நான் என்னைக் கட்டாயப்படுத்திக் கொள்வேன்.

10

அங்கே, கலிவாவில், நான் மற்றவர்களின் நேர அட்டவணைக்கு ஏற்ப வாழ்கிறேன். நான் உள்ளே சங்கீதப் புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருக்க, அவர்கள் வெளியே கதவைத் தட்டி சத்தமிடுகிறார்கள். "காத்திருங்கள்," என்று நான் சொல்வேன், "ஒரு கால் மணி நேரம்," அதற்கு அவர்கள் கத்துவார்கள்: "ஏய், தந்தையே, வேண்டாம்—கடவுளுக்கு ஒன்றும் இல்லை!" அவர்கள் எந்த அளவிற்குப் போவார்கள் என்று உங்களால் பார்க்க முடிகிறது அல்லவா? மேலும், நான் சிறிது நேரத்திற்கு மட்டுமே குறுக்கிடப்பட்டால் அது அவ்வளவாகப் பரவாயில்லை, ஆனால் நான் வெளியே வரும் தருணத்தில்—அதுவே எல்லாம். அந்த நேரத்திற்குள் நான் என்ன செய்திருக்கிறேனோ, அது மட்டுமே நான் செய்ததாகும். காலை ஆறரை அல்லது ஏழு மணிக்கெல்லாம், அமைதியாக இருக்க, நான் ஏற்கனவே மாலையின் ஜெபத்தை முடித்திருக்க வேண்டும்.

10 மூப்பர் அனுபவித்த ஒரு தீவிரமான ஆன்மீகக் கலக்கத்திற்குப் பிறகு (கடவுள் மற்றும் மக்கள் மீதான அன்பில், வெப்பத்தில் உள்ள மெழுகுவர்த்தி போலத் தாம் உருகிவிடுவதாக அவர் உணர்ந்தார்), மக்கள் உதவி கேட்கும்போது அதை மறுக்கக்கூடாது என்ற மேலிருந்து ஒரு வெளிப்பாட்டைப் பெற்றார். அன்றிலிருந்து, பகலில் தம்மைப் பார்க்க வந்தவர்களுக்காகவும், இரவில் உலகின் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்காகவும் ஜெபித்தார். இருப்பினும், யாத்ரீகர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாக அதிகரித்தபோது, முதியவர் தனது நேரத்தை முழுவதுமாக ஜெபத்திற்காக ஒதுக்குவதற்காக, அறியப்படாத ஓர் இடத்திற்குச் செல்வதைக் கருத்தில் கொண்டார். அப்போது, இரண்டாவது முறையாக, அவர் தனது குகையான 'பனகுடா'வில் தங்கியிருந்து மக்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

15

'பரிசுத்த மகிமையின் விடியற்கால ஒளியே!' நீங்கள் அதிகாலை ஜெபத்தை முடிக்கும் நேரத்தில், நான் ஏற்கனவே மாலையின் ஜெபத்திற்கான என் செபமாலையை முடித்துவிடுகிறேன். காலையில் ஆன்டிடார் (antidor) சாப்பிட முடிந்தால் நல்லது; அதற்குப் பிறகு, டீயே கிடையாது—நான் ஒரு சடலத்தைப் போல சரிந்துவிடுவேன். ஈஸ்டர் மற்றும் புனித வாரம் ஆகிய இரண்டிலும், நான் ஒன்பதாவது மணி நேர ஆராதனையையும் மூன்று நாள் ஆராதனைகளையும் நடத்துவதாக இருந்தது.

11 உங்களால் முடியுமோ
முடியாதோ, அதைச் சமாளித்துச் செய்ய வேண்டும். ஒருமுறை, மக்கள் ஏன் வரவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை—ஒருவேளை கடலில் புயல் இருந்திருக்கலாம், கப்பல் புறப்படாமல் இருந்திருக்கலாம்—ஆனால் கலிவாவுக்கு யாரும் வரவில்லை. ஆ, நான் சினாய் மலையில் ஒரு நாளைக் கழித்தேன், அப்படியே அப்போது புனித எபிஸ்டிமியாவின் குகையில் கழித்தது போல!

12 கடலில் புயல் இருக்கும்போது, எனக்கு அமைதி. கடலில்
அமைதி இருக்கும்போது, எனக்குப் புயல்.
நிச்சயமாக, அமைதியைக் கண்டறிய எங்காவது பின்வாங்கும் வாய்ப்பு எனக்கு இருக்கிறது. நான் கலிபோர்னியா அல்லது கனடாவுக்குச் செல்வதற்காக எனது பயணச் செலவுகளைச் செலுத்த எத்தனை

பேர் முன்வந்துள்ளனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? "வாருங்கள்," என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், "எங்களிடம் ஹெஸிகாஸ்டரிகள் உள்ளன."13 நான் ஒரு அறிமுகமில்லாத இடத்தில் இருந்தால், நான் சொர்க்கத்தில் இருப்பது போல் உணர்வேன். என்னை யாரும் அறிய மாட்டார்கள்; எனக்கு எனக்கென ஒரு வழக்கம், நான் விரும்பியபடியான ஒரு துறவற வாழ்க்கை அமையும். ஆனால், பாருங்கள், போருக்குப் பிறகே படைவீடு திரும்பல் நடக்கும். இப்போது ஒரு போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது—ஒரு ஆன்மீகப் போர். நான் முன்னணியில் இருக்க வேண்டும். எத்தனை மார்க்சியர்கள், எத்தனை ஃப்ரீமேசன்ஸ், எத்தனை சாத்தானியர்கள் மற்றும் பலதரப்பட்ட பிறர்! எத்தனையோ பிடித்த ஆன்மாக்களும், ஒழுங்கின்மைவாதிகளும், மயங்கியவர்களும், நான் அவர்களின் மயக்கத்திற்கு ஆசீர்வாதம் செய்வதற்காக என்னிடம் வருகிறார்கள். மேலும், எத்தனை பேர் தங்களுக்குள் சிந்திக்க வைக்கப்படாமலேயே என்னிடம் அனுப்பப்படுகிறார்கள்; சிலர் அவர்களைப் பற்றவைப்பதற்காகவும், மற்றவர்கள் தாங்களாகவே பாம்பை அதன் குகையிலிருந்து வெளியே

11 பைசண்டைன் நேரப்படி இரவு 9 மணி (மதியம் 3 மணி) வரை அல்லது மூன்று நாட்களுக்கு உணவு
மற்றும் நீர் அருந்தாமல் நோன்பு இருத்தல்.

12 1962–64-ல், மூத்தவர் சினாய் மலையில் புனித எபிஸ்டிமியாவின் பாலைவன குகையில் ஒரு முனிவராக வாழ்ந்தார்.

13 ஹெசிக்காஸ்டரி (கிரேக்க மொழியில் ἡσυχία – அமைதி) என்பது ஒரு சிறப்பு வகை மடாலயம் ஆகும், இது பெரும்பாலும் ஒரு தாய் மடாலயத்தைச் சார்ந்திருக்கும், அத்துடன் தாய் மடாலயத்திற்கு வெகு தொலைவில் இல்லாத ஒரு தனிப்பட்ட குடிலையும் கொண்டிருக்கும்.
– மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

இழுக்க வேண்டியதில்லை என்பதற்காகவும்... நான் எவ்வளவு நசுக்கப்படுகிறேன், எத்தனை பக்கங்களிலிருந்து நசுக்கப்படுகிறேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்தால்! என் வாய் மனிதத் துயரத்தின் கசப்பால் நிரம்பியுள்ளது. ஆனால் உள்ளுக்குள் நான் ஆறுதல் உணர்கிறேன். நான் வெளியேறினால், அதை நான் முன்னணியைக் கைவிட்டதாகவும், பின்வாங்கியதாகவும் கருதுவேன். அதை நான் துரோகமாகக் கருதுவேன். அப்படித்தான் நான் அதைப் பார்க்கிறேன். இந்தப் பாதையில் நான் முதலில் பயணிக்கத் தொடங்கியபோது நான் இதைத்தான் விரும்பினேனா, அல்லது ஒருவேளை நான் மடாலயங்களுக்கு உதவ விரும்பினேனா? நான் ஒரு இடத்திற்குப் புறப்பட்டேன், ஆனால் நான் வேறு ஒரு இடத்திற்கு வந்துவிட்டேன், இப்போது எவ்வளவு போராடுகிறேன் பாருங்கள்! மேலும், [நம்மைச் சுற்றி நடப்பதைப் பற்றி] வேறு யாரும் பேசுவதை நான் கேட்கவில்லை. அவர்கள் திருச்சபையை

அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? "பரவாயில்லை," என்று யாராவது சொல்வார்கள். ஆனாலும், தங்களுக்காக ஒரு வசதியான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவே, அவர்கள் இரு தரப்பினருடனும் நட்பாக இருக்கிறார்கள்! அது என்ன ஒரு வசதியான இடம்! இறுதியில், பிசாசு அவனையே 'கையாண்டுகொள்வான்'. இது ஒரு அவமானம்! எனக்கு மகிழ்ச்சி தரும் காரியத்தைச் செய்ய நான் விரும்பியிருந்தால்—ஆ, அது எவ்வளவு எளிதாக இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும்! இருப்பினும், எனக்குப் பிடித்ததைச் செய்வது நோக்கமல்ல, மற்றவர்களுக்கு உதவுவதே நோக்கம். எனக்கு ஒரு வசதியான பதவியை எப்படிப் பெறுவது என்று நான் யோசித்திருந்தால், அதை என்னால் பல இடங்களில் பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால் தேவனுடைய சபையில் நுழைய, ஒருவர் தேவனுடைய 'பிரதிநிதியாக' மாற வேண்டும், தங்களுக்கு வசதியான பதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நபராக அல்ல.

பகுதி 1.

அன்பின் பொறுப்பு

'திருச்சபை, சட்டவாதிகள் செய்வது போலல்லாமல், அன்பின் மூலம் செயல்படுகிறது. திருச்சபை எல்லாவற்றையும் நீண்டகாலப் பொறுமையுடன் பார்க்கிறது, மேலும் அவர்கள் என்ன செய்திருந்தாலும், அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பாவிகளாக இருந்தாலும், அனைவரையும் உதவ முயற்சிக்கிறது'

17

அத்தியாயம் 1.
கவனக்குறைவான ஒரு தலைமுறை

கடவுளிடம் உள்ள அலட்சியம் மற்ற அனைத்தின் மீதும் அலட்சியத்தை ஏற்படுத்தும்
— அங்கே என்ன சத்தம்?
— அது ஒரு விமானம், ஜெரோண்டா.
— தயவுசெய்து ஜன்னலை மூடு, அது உள்ளே பறந்து வந்துவிடப் போகிறது! உலகம் அடைந்துள்ள இந்தப் பைத்தியக்காரத்தனமான நிலையைப் பார்த்தால், அது நடக்க வாய்ப்புள்ளது! எல்லாம் சிதைந்துவிட்டது: குடும்பம், கல்வி, பொதுச் சேவைகள்… அவர்களுக்கு அதைப் பற்றிக் கவலையே இல்லை! அவர்களுக்குள் ஒன்றுமில்லை…
— ஜெரோண்டா, நாம் இந்த நிலைக்கு வந்ததற்கு யார் காரணம்?
— நான் பொதுவாகச் சொல்கிறேன்: அலட்சியம் எந்த அளவிற்குச் சென்றுவிட்டது என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வேண்டுமானாலும் செல்லுங்கள், உதாரணமாக, ஜன்னல்கள் திறந்திருந்து, காற்றில் கண்ணாடிகள் சலசலத்தால், அந்தக் கண்ணாடிகள் உடைந்துவிடாமல் மூட ஒரு குழந்தையைக் கண்டுபிடிப்பது ஒரு பெரிய வேலையாக இருக்கும். அவர்கள் அங்கே நின்றுகொண்டு, ஜன்னல்கள் சலசலப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு, ஒன்றும் நடக்காதது போல் கடந்து செல்வார்கள். அலட்சியம்! தளங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த ஒரு அதிகாரி என்னிடம் கூறினார்: "எரிபொருள்

மற்றும் மசகு எண்ணெய் கிடங்கிற்கு (14) காவல் காக்க ஒரு நல்ல
சிப்பாயைக் கண்டுபிடிப்பது எனக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. மற்றவர்கள் தீ வைத்துவிடாமல் இருக்கவும், அல்லது அவன் கவனக்குறைவாக புகைத்தல் துண்டைக் கீழே போட்டு தானே தீ வைத்துவிடாமல் இருக்கவும் வேண்டும்."
ஒரு வெதுவெதுப்பான மனப்பான்மை; சிறிதும் தைரியம் இல்லை! நாம் முற்றிலும் சீரழிந்துவிட்டோம்! கடவுள் எப்படி இன்னும் நம்மை சகித்துக்கொள்கிறார்? முன்பு, என்ன ஒரு கண்ணியம் இருந்தது, என்ன

14 எரிபொருட்கள் மற்றும் மசகுப் பொருட்கள். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

ஒரு மரியாதை இருந்தது!

15 1940-16 போரின் போது, எல்லையில் இருந்த

இத்தாலியர்கள் சில சமயங்களில் எங்கள் எல்லைக் காவலர்களுடன் உரையாடி, கிரேக்க முகாங்களுக்கு வந்து அவர்களைப் பார்த்துச் செல்வார்கள். மேலும் கிரேக்கர்கள் காட்டிய விருந்தோம்பலைப் பாருங்கள்: ஒருமுறை, இத்தாலியர்கள் ஒரு கிரேக்க முகாமுக்கு வந்தபோது, கிரேக்கர்கள் அவர்களுக்குக் காபி தயாரிக்கத் தொடங்கினர். அப்போது ஒரு கிரேக்க அதிகாரி அவர்களுக்கு முன்னால் ஐம்பது, நூறு டிராச்சமா நோட்டுகளைக் கொண்ட ஒரு கற்றை பணத்தை எடுத்து (அந்தக் காலத்தில் பணத்திற்கு மதிப்பு இருந்தது) நெருப்பை மூட்ட அதைத் தீயில் வீசினார், இதன் மூலம் கிரேக்க அரசு செல்வந்தமானது என்பதை இத்தாலியர்களுக்குக் காட்டினார். இத்தாலியர்கள் ஆச்சரியத்தில் வாயடைத்துப் போனார்கள். அதுதான் தியாகம்!
இன்று, கம்யூனிச நாடுகளில் நிலவிய அதே உணர்வு நம்மையும் வந்து சேர்ந்துள்ளது. ரஷ்யாவில், இந்த ஆண்டு அறுவடை இருந்தபோதிலும், அங்கே என்ன மாதிரியான பஞ்சம் ஏற்படப் போகிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா!

17 அவர்கள் கோதுமையை உரிய நேரத்தில் அறுவடை செய்யவில்லை
— அதனால் இலையுதிர்காலத்தில் அதை அறுவடை செய்யச் சென்றனர்.

இலையுதிர்காலத்தில் அறுவடையா? சரி, கோதுமை அவர்களுடையதாக இல்லாதபோது, அதைப் பற்றி அவர்கள் எப்படி அக்கறைப்பட்டு சென்று அறுவடை செய்வார்கள்! அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒரு நீண்ட கட்டாயத்தின் சோதனையாகும். பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் எதையும் உருவாக்காததால், எதையும் உருவாக்குவதில் அவர்களுக்கு ஆர்வம் இல்லை. மேலும், இந்தப் பரவியுள்ள தளர்வான மனப்பான்மையாலும், இந்த அலட்சியத்தினாலும், முழு மாநிலமும் சீரழிந்துவிட்டது. மழை பெய்கிறது, ஆனால் களையப்பட்ட கோதுமை களத்தில் உலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதைப் பற்றிக் கவலையே இல்லை. செல்வதற்கான நேரமா? மழை கோதுமையைக் கெடுக்கும்போதும் அவர்கள் சென்றுவிடுகிறார்கள். அடுத்த நாள் மீதமுள்ளதைச் சேகரிக்க அவர்கள் குறிப்பிட்ட

நேரத்தில் வருவார்கள்! ஆனால், உங்கள் சொந்த கோதுமை களத்தில்

15 பிலோடிமோ (கிரேக்கம்: φιλότιμο). முனிவர் பைசியோஸின் எழுத்துக்களில் இந்த வார்த்தை மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகிறது, அவர் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் பிலோடிமోவின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறார். நவீன ரஷ்ய மொழியில் φιλότιμο என்பதற்கு ஈடான வார்த்தை எதுவும் இல்லை. அதை 'தாராளம்' என்று நேரடியாக மொழிபெயர்க்க முடியாது, மாறாக, தியாக மனப்பான்மை, ஒரு தார்மீக அல்லது ஆன்மீக இலட்சியத்திற்காக பௌதீக விஷயங்களைப் புறக்கணிக்கும் ஒரு குணம் என்று மொழிபெயர்க்க வேண்டும். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

16 1940-41-ல் கிரீசிற்கும் பாசிச இத்தாலியாவிற்கும் இடையே நடந்த போர். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

17 1990-ல் வழங்கப்பட்டது.

19

கிடந்து மழை பெய்தால் — அதை வீணாகப் போகவிடுவீர்களா? அதைக் காப்பாற்ற ஒரு கணம் கூட தூங்க மாட்டீர்கள். பிறகு, களைப்பினால், நீங்கள் மகிழ்ச்சியையும், ஆரவாரத்தையும் உணர்வீர்கள். கடவுளிடம் உள்ள அலட்சியம் மற்ற அனைத்தின் மீதான அலட்சியத்திற்கு வழிவகுக்கிறது; அது வீழ்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்கிறது. கடவுள் நம்பிக்கை ஒரு பெரிய விஷயம். ஒரு நபர் கடவுளுக்குச் சேவை செய்கிறார், பின்னர் தங்கள் பெற்றோர், தங்கள் வீடு, தங்கள் உறவினர்கள், தங்கள் வேலை, தங்கள் கிராமம், தங்கள் பகுதி, தங்கள் நாடு, தங்கள் தாயகம் ஆகியவற்றை நேசிக்கிறார். கடவுளையோ அல்லது தங்கள் குடும்பத்தையோ நேசிக்காத எவரும் எதையும் நேசிப்பதில்லை. இயல்பாகவே, அவர்கள் தங்கள் தாயகத்தையும் நேசிப்பதில்லை, ஏனெனில் தாயகம் என்பது ஒரு பெரிய குடும்பம். நான் சொல்ல வருவது என்னவென்றால், எல்லாமே இதிலிருந்துதான் தொடங்குகிறது. கடவுளை நம்பாத ஒரு நபர், பின்னர் தங்கள் பெற்றோர், குடும்பம், கிராமம் அல்லது தாயகம் மீது எந்த மதிப்பையும் காட்டுவதில்லை. இதுதான் அவர்கள் தற்போது சிதைக்க முயற்சிக்கும் சரியான விஷயம், அதனால்தான் அவர்கள் இந்தப் புறக்கணிப்பு நிலையை வளர்த்து வருகிறார்கள். ஒரு காவல் அதிகாரி எனக்கு எழுதினார்:

"என்னால் வர முடியாது, ஏனெனில் எனக்கு மலை போல வேலை இருக்கிறது. மாவட்டத்தில் எட்டு பேர் இருக்க வேண்டிய இடத்தில், எங்களை இரண்டு பேர் மட்டுமே மீதமுள்ளோம்." நடப்பதை உங்களால் நம்ப முடிகிறதா! அவர்கள் மேலும் இரண்டு பேரைச் சேர்த்திருக்கலாம், ஆனால் இல்லை — அவர்கள் அந்த இரண்டு பேரையே விட்டுச் செல்கிறார்கள்!
ஆனால், அதிர்ஷ்டவசமாக விதிவிலக்குகள் உள்ளன. ஒரு நாள், ஒரு தந்தை என்னிடம் வந்து, "ஏஞ்சலோஸுக்காக,

18
- க்காகப்
பிரார்த்தியுங்கள், இல்லையென்றால் அவர்கள் அவனைக் கொன்றுவிடுவார்கள்" என்றார். நான் அவருடைய மகனை அவன் சிறு குழந்தையாக இருந்ததிலிருந்தே அறிந்திருந்தேன், இப்போது அவன் தனது கட்டாய இராணுவப் பணியைச் செய்து கொண்டிருந்தான். "ஏன்," என்று நான் கேட்டேன், "என்ன நடந்தது?" அவர் கூறினார்: "ஒரு நாள், சில வீரர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யாமல் சீட்டுக்கட்டு விளையாடுவதை அவர் பார்த்தார். அவர் அவர்களைக் கண்டித்தார், ஆனால் அவர்கள் அவரைக் கேட்கவில்லை. பிறகு அவர் அவர்களுக்கு எதிராக ஒரு புகார் அளித்தார், அதனால் அந்த வீரர்களில் ஒருவர் அவரைக் கொலை செய்வதாக மிரட்டினார்." — "கேளுங்கள்," என்றேன் நான், "அவர் உண்மையில் அவரைக் கொல்ல மாட்டார். ஆனால், ஏஞ்சலோஸ் சீட்டுகள் விளையாடாததற்காக இராணுவ நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்படாமல் இருக்க நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்!"

18 அதாவது, ஏஞ்சலோஸ் என்ற பெயருடைய அவருடைய மகனுக்காக. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

20

மேலும் மற்றொரு சம்பவத்தைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டபோது, "கடவுளுக்கு நன்றி, தங்கள் தாயகத்தைப் பற்றி அக்கறைப்படும் கிரேக்கர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னேன். துருக்கிய விமானங்கள் எல்லையை மீறியபோது, ஒரு விமானி, அவர்கள் எல்லையை மீறியதற்குச் சான்றாக ஒரு புகைப்படம் எடுக்க அவர்களுக்குச் சற்று முன்னால் செல்ல முயன்றார். மற்றொரு விமானி வானொலியில் அவரைப் பார்த்துக் கத்தினார்: "அவனை விடு!" — ஆனால் அவன் விடாமுயற்சியுடன் தன் சிறந்ததைச் செய்தான்… துருக்கிய விமானம் பெரியதாகவும், வேகமாகப் பறப்பதாகவும் இருந்தது, மேலும் அது மிகவும் தாழ்வாகப் பறந்தது, அதனால் அந்தப் பாவம் கிரேக்க விமானம் கடலில் மோதி நொறுங்கியது! பிறகு, விமானங்களில் உல்லாசப் பயணம் செல்வதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்யாதவர்களும் இருக்கிறார்கள்! மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வளவு வித்தியாசமானவர்கள் பாருங்கள்! ஒருவர் நன்மையின் அர்த்தத்தை உணர்ந்து, அதை ஒரு தேவையாகக் கருத வேண்டும்; இல்லையெனில், முற்றிலும் சோம்பல் மட்டுமே மிஞ்சும். யாரையாவது கட்டாயத்தின் பேரில் போருக்கு அனுப்பிப் பாருங்கள்! அவன் அங்கிருந்து தப்பி ஓடவும், இங்கிருந்து நழுவிச் செல்லவும் முயற்சிப்பான். ஆனால், எதிரி என்ன தீங்கைக் கொண்டுவருவான் என்பதை அவன் உணர்ந்தவுடன், அவனே சென்று ஒரு தன்னார்வலனாகப் பதிவு செய்வான்.

இப்போதெல்லாம், மக்கள் தங்களை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள்

என் சொந்த நாடான ஃபராஸில், அவர்கள் இப்படிச் சொல்வார்கள்: 'உனக்கு வேலை இருந்தால், அதை நாளைக்குத் தள்ளிப்போடாதே. உனக்கு நல்ல உணவு கிடைத்தால், அதை நாளைக்குச் சேமித்து வை — ஒருவேளை விருந்தினர் வரலாம்.' இப்போதெல்லாம் மக்கள் இப்படி நினைக்கிறார்கள்: 'வேலையை விட்டுவிடுவோம்; ஒருவேளை நாளை யாராவது வந்து எங்களுக்கு உதவுவார்கள். ஆனால், இந்த சுவையான உணவை இன்றே நாம் சாப்பிடுவோம்!" இப்போதெல்லாம் பெரும்பாலான மக்கள் சுயநலவாதிகளாக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கிறார்கள். திடீரென்று கனமழை பெய்ய ஆரம்பித்தால் என்ன செய்வது? நீங்கள் பார்ப்பீர்கள்: உங்களில் பெரும்பாலோர் உங்கள் துணிகள் காயப்போட்டிருக்கின்றனவா என்று யோசித்து, அவற்றை உள்ளே எடுத்துவர அவசரப்படுவீர்கள். அதில் தவறில்லை, ஆனால் அவர்கள் அதைத் தாண்டிச் செல்வதில்லை. துணிகள் நனைந்தாலும், அவை மீண்டும் காய்ந்துவிடும். ஆனால், அதே நேரத்தில் களத்தில் அரிவாலைப் போட்டு உழுதുകொண்டிருக்கும் அவர்களைப் பற்றி என்ன? அவர்களுக்காக நீங்கள் பரிதாபப்படுவீர்களா, அல்லது அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வீர்களா? அல்லது, ஒரு மின்னல் தாக்கும் இடியுடன் கூடிய புயலின் போது, வயல்களில் வேலை செய்யும் அந்த ஏழைத் 21

தொழிலாளர்களையோ அல்லது பசுமைக்குடில்களைப் பராமரிப்பவர்களையோ பற்றி நினைத்துப் பார்க்க ஐந்து அல்லது ஆறு பேர் கூட இருப்பார்களா என்பது சந்தேகமே. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு நபர் மற்றொரு நபரைப் பற்றி நினைப்பதில்லை, தங்கள் சொந்த 'சுயத்திற்கு' வெளியே கால் வைப்பதில்லை, ஆனால் தொடர்ந்து தங்களைச் சுற்றியே சுழல்கிறார். இருப்பினும், தங்களைச் சுற்றிச் சுழலும்போது, அவர்கள் தங்களையே மையமாகக் கொள்கிறார்கள், கிறிஸ்துவை அல்ல. அவர்கள் கிறிஸ்து என்ற அச்சாணிக்கு வெளியே இருக்கிறார்கள். ஒரு நபர் தன் அண்டை வீட்டாரைப் பற்றி நினைக்கும் நிலையை அடைய விரும்பினால், முதலில் அவரது மனம் கிறிஸ்துவுக்குள் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். பின்னர் அவர்கள் தங்கள் அண்டை வீட்டாரையும், அதைத் தொடர்ந்து விலங்குகளையும், இயற்கை அனைத்தையும் பற்றி நினைக்கிறார்கள். அவர்களின் 'வானொலி' இயங்குகிறது, மேலும் ஒரு சமிக்ஞை வந்தவுடன், அவர்கள் உதவிக்கு விரைகிறார்கள். இருப்பினும், அவர்களின் மனம் கிறிஸ்துவுக்குள் இல்லையென்றால், அவர்களின் இதயம் செயல்படுவதில்லை, ஆகையால் அவர்கள் கிறிஸ்துவையோ, தங்கள் அண்டை வீட்டாரையோ, அதிலும் அதிகமாக இயற்கையையோ—விலங்குகள், மரங்கள், தாவரங்கள்—அன்பு செய்வதில்லை. நீங்கள் இப்போதைய உங்கள் நடத்தையைத் தொடர்ந்தால், விலங்குகள், பறவைகளுடன் இணைய முடியும் என்று எப்படி நம்ப முடியும்?! ஒரு பறவை கூரையிலிருந்து கீழே விழுந்தால், நீங்கள் அதற்கு உணவளிப்பீர்கள், ஆனால் அது கீழே விழவில்லை என்றால், அதைப் பற்றி நீங்கள் சிந்திப்பதே இல்லை. நான் பறவைகளைப் பார்த்து, 'அந்தப் பாவப்பட்ட உயிரினங்களுக்கு நாம் உணவளிக்க வேண்டும்!' என்று சொல்லிக்கொள்வேன். — நான் சில ரொட்டித் துண்டுகளைத் தூவி, அவற்றுக்குக் குடிப்பதற்குத் தண்ணீரும் வைப்பேன். மரங்களில் நோய்வாய்ப்பட்ட கிளைகளைப் பார்க்கும்போது, அவை மற்ற கிளைகளுக்குப் பரவாமல் இருக்க, அவற்றை உடனடியாக வெட்டிவிட வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றும். அல்லது ஒரு கதவு அல்லது ஜன்னல் படபடவென்று அடித்தால், என் மனம் உடனடியாக அதை நோக்கிச் செல்லும். எனக்கு ஏதேனும் தேவைப்பட்டால், என்னுடையதை நான் மறந்துவிடக்கூடும், ஆனால் கதவு அல்லது ஜன்னல் உடைந்திருக்கிறதா, அல்லது ஏதேனும் சேதம் ஏற்பட்டுள்ளதா என்று நான் சரிபார்ப்பேன். நான் என்னைப்பற்றி நினைப்பது கூட ஒரு பொருட்டாகவே இல்லாமல், அவ்வளவாகவே. கடவுளின் படைப்புகளைப் பற்றி ஒருவர் இவ்வளவு ஆழமாகக் கவலைப்பட்டால், தங்கள் படைப்பாளரைப் பற்றி எவ்வளவு அதிகமாக நினைக்க வேண்டும்! இருப்பினும், ஒரு நபர் இந்த வழியில் நடந்துகொள்ளவில்லை என்றால், அவர்கள் எப்படி கடவுளுடன் ஒற்றுமையடைய முடியும்?
மேலும் ஒரு விஷயம்: நீங்கள் தெருவுக்கு வெளியே செல்லும்போது,ச் சுற்றிப் பாருங்கள். ஒருவேளை யாராவது, கவனக்குறைவாலோ அல்லது தீய நோக்கத்தாலோ (யாரும் தீங்கு செய்ய மாட்டார்கள் என்று 22

நம்புகிறேன்), எதையாவது தூக்கி எறிந்திருக்கலாம், அதனால் தீ விபத்து ஏற்பட்டிருக்கலாம், எனவே ஒருமுறை பார்த்துவிடுங்கள். இது ஆன்மீகத் தளத்திற்கும் பொருந்தும், ஏனென்றால் இந்தப் பார்ப்பதிலேயே அன்பு நிறைந்துள்ளது. நான் கலிவாவை விட்டு வெளியே வரும்போது, நான் கீழே பார்க்கிறேன், கூரையைப் பார்க்கிறேன், மேலும் எரியும் வாசனை ஏதேனும் இருக்கிறதா என்று முகர்ந்து பார்க்கிறேன். ஒருவேளை தீ விபத்து ஏற்பட்டால், நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கினால், தீ அணைந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருந்தால் அது வேறு விஷயம். அப்படி

உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்றால், நீங்கள் [மனிதன் போல] செயல்பட வேண்டும். அல்லது, தொலைவில் ஒரு முழக்கம் கேட்கும்போது, அது என்னவென்று கேட்கிறேன்: பீரங்கிச் சத்தமா, இராணுவப் பயிற்சிகளா, அல்லது ஏதேனும் வெடிக்கிறதா? என் மனம் உடனடியாக அதன்பால் திரும்புகிறது, மேலும் நடப்பவற்றிற்காகப் பிரார்த்திக்கத் தொடங்குகிறேன். மற்றவர்கள் மீதான அன்பினால் தன்னைப் பற்றி அலட்சியமாக இருப்பவர் மீது கடவுளின் மாபெரும் திருவுளம் படுகிறது, மேலும் மக்கள் அனைவரும் அவரைக் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள்.
ஆனால் இன்றைய தலைமுறை ஒரு அலட்சியமான தலைமுறை! பெரும்பாலானோர் அணிவகுப்புகளுக்கு மட்டுமே நல்லவர்கள். ஏதேனும் நடந்தால், 'உங்களை நீங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்!' என்று அவர்களிடம் சொல்லாதீர்கள். கவனமாக இருங்கள், இப்போதெல்லாம் அவர்களுக்கு அணிவகுப்புகள் கூட வேண்டாம்! முற்காலத்தில், அவர்கள் அணிவகுப்புகளுக்குச் செல்வார்கள், அணிவகுப்பு மார்ச்களைக் கேட்பார்கள், அவர்களுக்குள் ஏதோ ஒன்று தூண்டப்படும். இன்று, நம்மிடையே கிரேக்கர்களாகிய நமக்கு ஒழுக்கமின்மை உள்ளது. நிச்சயமாக, மற்ற நாடுகள் இன்னும் மோசமான நிலையில் உள்ளன, ஏனெனில் அவர்களிடம் இலட்சியங்கள் இல்லை. பாருங்கள், கிரேக்கர்களிடம் ஏராளமான குறைகள் உள்ளன, ஆனால் அவர்களிடம் கடவுளிடமிருந்து கிடைத்த ஒரு வரமும் உள்ளது—விளையாட்டான அன்பும் துணிச்சல் மிக்க உணர்வும். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு கொண்டாட்டமே! மற்ற நாடுகளின் சொற்களஞ்சியத்தில் இத்தகைய வார்த்தைகள் கூட இல்லை.

நாங்கள் பொறுப்பானவர்கள்19
முழுமையான ஒரு நாத்திகர் என் குடிசைக்கு என்னைப் பார்க்க வந்தார். அவர் பலவிதமான விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டே

இருந்தார், பின்னர், 'நான் ஒரு உருவ வழிபாட்டு எதிர்ப்பாளர்' என்று அறிவித்தார். ஆக, அவர் ஆரம்பத்தில் எதிலும் நம்பிக்கை இல்லாதவராக

19 1992-ல் வழங்கப்பட்டது.

இருந்து, இறுதியில் உருவ வழிபாட்டு எதிர்ப்பாளர் என்ற நிலை வரை சென்றுவிட்டார்! 'ஓ, கடவுளற்ற பாவி,' என்றேன் நான், 'நீ எதிலும் நம்பிக்கை இல்லாதவன் என்றால், நீ ஒரு சிலை வணக்க எதிர்ப்பவன் என்று ஏன் சொல்லிக்கொள்கிறாய்? சிலை வணக்க எதிர்ப்புக் காலத்தில்20

, சில
கிறிஸ்தவர்கள், அதீத ஆர்வத்தால், மாயையில் சிக்கி, மறு எல்லைக்குச் சென்றனர், பின்னர் திருச்சபை அனைத்தையும் மீண்டும் சரிசெய்தது. அவர்கள் நம்பவில்லை என்பது போலல்ல." மேலும், தற்செயலாக, இந்த நாத்திகர் தற்போதைய சூழ்நிலையை அங்கீகரித்தார். எங்களுக்கிடையே

ஒரு வாக்குவாதம் நடந்தது. "சரி, சரி," என்றேன் நான், "இறுதியாக என்னதான் நடக்கிறது? நீதிபதிகள் தீர்ப்பளிப்பதற்குப் பயப்படுகிறார்கள். மக்கள் குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக வழக்குத் தாக்கல் செய்கிறார்கள், ஆனால் பின்னர் வாதிப்பாளர்கள் மிரட்டப்படுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தங்கள் வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. இறுதியில், யார் தான் இந்த ஆட்டத்தை நடத்துகிறார்கள்? இது போன்ற விஷயங்கள் உங்களுக்குப் பிடிக்குமா? நீங்கள் இதற்கு ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா? நீங்களே ஒரு குற்றவாளி! அதற்காகத்தான் இங்கே வந்தீர்களா? இப்போது இங்கிருந்து வெளியேறுங்கள்!" என்று கூறி அவனை வெளியேற்றினேன்.

— ஜெரோண்டா, இதுபோன்ற விஷயங்களைச் சொல்ல உங்களுக்குப் பயமாக இல்லையா?
— பயப்பட என்ன இருக்கிறது? நான் ஏற்கெனவே என் சொந்த கல்லறையைத் தோண்டிவிட்டேன். நான் அதைச் செய்யவில்லை என்றால், வேறு யாராவது அதைத் தோண்டுவதற்குத் தொந்தரவு பட வேண்டியிருக்கும் என்று கவலைப்பட்டிருப்பேன். ஆனால் இப்போது, அதன் மேல் சில மண்வெட்டி மண் அள்ளிப் போட்டால் மட்டும் போதும்…
கிறிஸ்து மற்றும் கடவுளின் தாய்க்கு எதிராக மிகவும் புண்படுத்தும் வார்த்தைகளை உச்சரித்த போதிலும், தொலைக்காட்சியில் தோன்ற அனுமதிக்கப்படும் மற்றொரு கடவுள் மறுப்பு இறை நிந்தனையாளரை எனக்குத் தெரியும். ஆனால் திருச்சபை மௌனமாக இருக்கிறது, இந்த இறை நிந்தனையாளர்களைப் புறக்கணிப்பதில்லை. திருச்சபை அத்தகையவர்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டும். புறக்கணிப்பு ஒருவேளை பரிதாபகரமானதா?

20 படவழிபாட்டு எதிர்ப்பு – இது பைசண்டைன் பேரரசை நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக (726–
843) அசைத்த ஒரு கிறிஸ்தவ மதப்பிளவு ஆகும், மேலும் ஏழாவது உலக மதக் கூட்டமைப்பிற்குப் பிறகு (787) ஒரு காலத்திற்குத் தணிந்தது. அர்மீனியாவைச் சேர்ந்த பேரரசர் லியோ ஐந்தாம் அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட இரண்டாம் கட்ட உருவ

வழிபாட்டு எதிர்ப்பு, 843-ல் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளின் பேராயரான புனித மெத்தோடியஸ் அவர்களின் கீழ் முடிவுக்கு வந்தது. உருவ வழிபாட்டு எதிர்ப்பாளர்கள் என்பவர்கள் புனித உருவங்களை மதிக்காத கிறிஸ்தவர்கள்.

24

— கெரொண்டா, அவர்கள் எதற்கும் ஒப்புக்கொள்ளாதவர்களாக இருக்கும்போது, அவர்களைப் புறக்கணித்தால் அவர்கள் என்ன புரிந்துகொள்வார்கள்?
— குறைந்தபட்சம், திருச்சபை தனது கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்பது தெளிவாகும்.
— ஜெரோண்டா, மௌனமாக இருப்பது இதுபோன்ற நடத்தைக்கு உடந்தையாக இருப்பதற்குச் சமமல்லவா?
— ஆம். அவர்களில் ஒருவர் கடவுளின் தாயார் பற்றி ஒரு புறச்சொல்லை எழுதியிருந்தார், எல்லோரும் மௌனமாக இருந்தனர். நான் அவர்களில் ஒருவரிடம், 'இன்னார் என்ன எழுதுகிறார் என்று உனக்குத் தெரியவில்லையா?' என்று கேட்டேன். — 'ஓ,' என்றார் அவர், 'அவரைப் பற்றி என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களுடன் நீங்கள் சம்பந்தப்பட்டால் உங்களுக்குத்தான் சிக்கல்.' அவர்கள் வெளிப்படையாகப் பேசப் பயப்படுகிறார்கள்.

— அவருக்கு என்ன பயம், ஜெரோண்டா?
— தன்னைப் பற்றி ஏதும் எழுதப்படக்கூடும் என்றும், அனைவர் முன்னிலையிலும் தான் அம்பலப்படுத்தப்படக்கூடும் என்றும் அவன் அஞ்சுகிறான், அதனால் தேவமாதா மீதான இறை நிந்தனையை அவன் சகித்துக்கொள்கிறான்! நாம் அமைதியாக இருக்க, வேறு யாராவது அந்தப் பாம்பை அதன் குகையிலிருந்து வெளியே இழுப்பதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டாம். அது அன்பின்மை. அப்போது ஒருவன் சுயநலத்தால் இயக்கப்படத்

தொடங்குகிறான். அதனால்தான் இத்தகைய மனப்பான்மை nowadays மிகவும் பரவலாக உள்ளது: 'இவருடன் [நல்ல] உறவில் இருப்போம், அப்போது அவர் நம்மைப் புகழ்வார். மேலும், இன்னாருடன் நண்பர்களாக இருப்போம், அப்போது அவர் நம்மை அவமதிக்க மாட்டார், நாம் முட்டாள்களாகக் கருதப்பட மாட்டோம், நாம் பாதிக்கப்பட மாட்டோம்!' மேலும் சிலர் அலட்சியத்தின் காரணமாக மௌனமாக இருக்கிறார்கள். 'நான் அமைதியாக இருக்கிறேன்,' என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், 'அதனால் அவர்கள் பத்திரிகைகளில் என்னைப் பற்றி எழுத மாட்டார்கள்.' வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பெரும்பான்மையானவர்கள் முற்றிலும் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். இப்போதுதான் விஷயங்கள் கொஞ்சம் மாறத் தொடங்கியுள்ளன, ஆனாலும் இவ்வளவு காலமாக யாரும் ஒரு வார்த்தை கூட எழுதவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நான் புனித மலையில் ஒருவரைப் பார்த்துக் கத்தினேன். 'உனக்கு தேசப்பற்று அதிகமாகிவிட்டது,' என்று அப்போது அவன் என்னிடம் சொன்னான். சமீபத்தில் அவன் வந்து, என்னைக் கண்டுபிடித்து, 'நீ எல்லாவற்றையும் பாழாக்கிவிட்டாய்: உன் குடும்பம், உன் வளர்ப்பு...' என்று பேசத் தொடங்கினான். அப்போது அவனது சொந்த வார்த்தைகளிலேயே

அவனுக்குப் பதிலளிக்கும் என் முறை வந்தது. 'தேசப்பற்று,' என்றேன் நான், 'அது உனக்குத்தான் அதிகமாகிவிட்டது!'

இந்த முழுச் சூழ்நிலையும் ஒரு கெட்ட விளைவையும் ஒரு நல்ல விளைவையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், உள்ளுக்குள் ஏதாவது இருந்தவர்கள்கூட அலட்சியமாக மாறி, 'என்னால் உண்மையில் இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற முடியுமா?' என்று சொல்லத் தொடங்கினர். நல்ல விஷயம் என்னவென்றால், பலர் சிந்தித்து மாறத் தொடங்கினர். சிலர் என்னிடம் வந்து, கடந்த காலத்தில் தாங்கள் செய்த சில தவறுகளுக்கு ஒரு சாக்குப்போக்கைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கின்றனர். ஏனென்றால், அவர்கள் விஷயங்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.
— அப்படியென்றால், கெரொண்டா, நாம் எப்போதும் நமது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்த வேண்டுமா?
— நாம் நமது பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்த வேண்டும். சில சமயங்களில் நாம் பேச வேண்டியதில்லை, சில சமயங்களில் நாம் துணிச்சலாக நமது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்த வேண்டும், ஏனென்றால் நாம் மௌனமாக இருந்தால், அதன் பொறுப்பை நாம் ஏற்க நேரிடும். இந்தக் கடினமான ஆண்டுகளில், நம்மில் ஒவ்வொருவரும் மனிதனால் முடிந்ததைச் செய்ய வேண்டும், மனிதனால் முடியாததை கடவுளின் சித்தத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டும். அப்படியானால் நமது மனசாட்சி தெளிவாக இருக்கும், ஏனெனில் நம்மால் முடிந்ததை நாம் செய்தோம். நாம் இதற்கு எதிராக நிற்கவில்லை என்றால், நமது முன்னோர்கள் தங்கள் கல்லறைகளிலிருந்து எழுவார்கள். அவர்கள் தாயகத்திற்காக மிகவும் துன்பப்பட்டார்கள், நாம் அதற்காக என்ன செய்கிறோம்? கிரேக்கர்களே ஆர்த்தடாக்ஸ் ஹெலஸ், அதன் மரபுகள், அதன் புனிதர்கள் மற்றும் அதன் வீரர்களுக்கு எதிராகப்

போரிடுகிறார்கள், நாம் மௌனமாக இருக்கிறோம்! இது கொடூரமானது! நான் ஒருவரிடம் சொன்னேன்: "நீங்கள் ஏன் அமைதியாக இருக்கிறீர்கள்? இன்னார் செய்வதை உங்களால் எப்படி சகித்துக்கொள்ள முடிகிறது?" அவர் பதிலளித்தார்: "எதுவும் சொன்னால் என்ன பயன்? அவர் முற்றிலும் தடம் புரண்டுவிட்டார்." — "அவர் முற்றிலும் தடம் புரண்டுவிட்டார் என்றால், நீங்கள் ஏன் அமைதியாக இருக்கிறீர்கள்? அவனை ஒரு நல்லபடி திட்ட வேண்டும்!" அதுபோல எதுவும் இல்லை—அவர்கள் அவனைத் தனியாக விட்டுவிடுகிறார்கள்! நான் ஒரு அரசியல்வாதியை நல்லபடி திட்டினேன். "சொல்லுங்கள்," என்று அவனிடம் சொன்னேன், "'நான் இதில் உடன்படவில்லை!' என்று சொல்வதுதான் நேர்மையான செயலாக இருக்கும்! மற்ற அனைத்தும் அழிக்கப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்படும்போது, உங்களுக்கு எல்லாம் வசதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே விரும்புகிறீர்களா?"

21கிறிஸ்தவர்கள் வீரமரணம் அடையாவிட்டால், தீமைக்கு எதிராக நிற்காவிட்டால், [அழிப்பாளர்கள்] மேலும் திமிர்பிடித்தவர்களாக மாறுவார்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் அவர்களை எதிர்த்தால், அந்த மக்கள் இரண்டு முறை யோசிப்பார்கள். இருப்பினும் இன்றைய கிறிஸ்தவர்கள்கூடப் போராளிகள் அல்லர். ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு கடினமான குழு: அவர்கள் உலகத்தையே மாற்றினார்கள். மேலும் பைசண்டைன் காலத்தில்—ஒரு தேவாலயத்திலிருந்து ஒரே ஒரு திருவுருவம் கூட எடுக்கப்பட்டால், மக்கள் எதிர்த்தார்கள். நாம் உயிர்த்தெழும்படியாக கிறிஸ்து சிலுவை மரணத்தைச்

சகித்துக்கொண்டார், ஆனாலும் நாம் அலட்சியமாக இருக்கிறோம்! திருச்சபை அரசோடு மோதாமல் இருக்க மௌனமாக இருந்தால், அனைத்துத் தரப்பினருடனும் நல்லுறவைப் பேணுவதற்காக— , மனிதாபிமான அமைப்புகள் போன்றவற்றிலிருந்து ஆதரவைப் பெறுவதால்—பெரிய ஆயர்கள் மௌனமாக இருந்தால், மேலும் மௌண்ட் அத்தோஸின் துறவிகள் கூட நிதி உதவியை இழக்க நேரிடக்கூடாது என்பதற்காக மௌனமாக இருந்தால்,

22
,

பிறகு யார் குரல் கொடுப்பார்கள்? நான் ஒரு மடாலயத் தலைவரிடம் சொன்னேன்: "அவர்கள் சம்பளத்தை நிறுத்தப் போவதாகச் சொன்னால், நீங்கள் உங்கள் பங்கிற்கு விருந்தோம்பலை நிறுத்துவதாகப்

பதிலளியுங்கள், அப்போது அவர்கள் திகைத்துப் போவார்கள்." இறையியல் விரிவுரையாளர்களும் அமைதியாக இருக்கிறார்கள். "நாங்கள்," அவர்கள் கூறுகிறார்கள், "அரசாங்க ஊழியர்கள்: எங்கள் சம்பளத்தை இழந்தால், பிறகு நாங்கள் எப்படி வாழ்வது?" தற்செயலாக, மடாலயங்களும் ஓய்வூதிய விவகாரத்தில் சிக்கலில் சிக்கியுள்ளன. மேலும், பிராந்திய மாநில நிர்வாகத்திடமிருந்து இந்தச் சிறிய ஓய்வூதியத்தைக்கூட நான் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை?

23 ஒரு துறவி பிராந்திய மாநில
நிர்வாகத்தின் திட்டத்தின் மூலம் அவர்களிடம் காப்பீடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அது இன்னும் நியாயமற்றது. ஒருவர் குறைந்த வருமானம் உள்ளவராக அவர்களிடம் காப்பீடு செய்யப்பட்டிருந்தால்—ஆம், அது அவருக்குப் பெருமை சேர்க்கும்,

21 மாண்ட் அத்தோஸின் பொது மடாலயங்கள் யாத்ரீகர்களுக்கும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கும் இலவச இரவு தங்கும் வசதியை வழங்குகின்றன. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

22 மூப்பர் நிதி உதவி (அல்லது 'மெத்தோச்சியாவுக்கான கட்டணம்' என்று அழைக்கப்படும்) பற்றி குறிப்பிடுகிறார்; அதாவது, 1924 முதல் கிரேக்க அரசு மவுண்ட் அத்தோஸில் உள்ள புனித மடாலயங்களுக்கு ஆண்டுதோறும் செலுத்த முன்வந்த ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை. அந்த நேரத்தில், அத்தோஸ் மலையின் மடாலயங்கள், தங்கள் எண்ணெய், கோதுமை, ஒயின் மற்றும் பிற வருமான ஆதாரங்களாக இருந்த தங்கள் மெத்தோசியாக்களை, ஆசியா மைனரிலிருந்து வந்த கிரேக்க அகதிகளுக்கு விட்டுக்கொடுத்தன.

23 OGA (Ὀργανισμός Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων) – விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கான
ஒரு காப்பீட்டு அமைப்பு. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

27

ஆனால் பிராந்திய மாநில நிர்வாகத்தின் மூலம் அவரைக் காப்பீடு

செய்வதில் என்ன பயன்? ஒரு துறவி ஒரு பெரிய ஓய்வூதியத்தைத் துறந்து, உலகை விட்டு விலகி, ஒரு மடாலயத்தில் நுழைந்துள்ளார்—ஆனாலும் அவருக்கு இன்னும் ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது! ஒரு ஓய்வூதியத்திற்காக நாம் இறுதியில் கிறிஸ்துவைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடுவோம்!
— கெரொண்டா, உதாரணமாக, ஒரு கன்னியாஸ்திரி பல ஆண்டுகள் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றி, இப்போது ஓய்வூதியத்திற்குத் தகுதி பெற்றால் என்ன செய்வது?
— அது அவ்வளவு மோசமில்லை. ஆனால் நான் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன்: அவர் அந்த ஓய்வூதியத்தை யாருக்காவது கொடுத்துவிட்டால், கிறிஸ்து அவருக்கு ஒரு நல்ல ஓய்வூதியத்தை கொடுப்பார்!

நமக்கு முன்னால் என்ன இருக்கிறது என்று என்னால் பார்க்க முடிகிறது, அதனால்தான் எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது.

ஆண்டுகள் உருண்டோடுகின்றன, அவை எவ்வளவு கடினமான ஆண்டுகள்! துன்பங்கள் இன்னும் முடிந்துவிடவில்லை. கொதிநிலை அடங்கவில்லை. ஒருவேளை யாராவது திடமாக இல்லாவிட்டால், ஒரு கடினமான சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ளும்போது அவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்வார்கள்? கடவுள் வெற்றிபெற முடியாதவர்களை உருவாக்கவில்லை. நாம் நமது உள்ளத்தில் மனவலிமையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கடவுளால் காக்கப்படட்டும், ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டால், எத்தனை பேர் நின்று நிலைத்திருப்பார்கள்? 1940-ஆம் ஆண்டு போருக்கு முன்பு, கொனிகா24

- இல்,
எனது மரவேலைப்பாடறைக்கு அருகில், கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் சோளம், கோதுமை போன்றவற்றைக் கொண்டுவரும் ஒரு சந்தை இருந்தது. ஏழை விவசாயிகள் சோளத்தை விற்பனைக்குச் சந்தைக்குக் கொண்டுவந்தபோது, சில 'பணக்காரர்கள்'—உண்மையில் அவர்கள் எவ்வளவு பணக்காரர்கள்? வங்கிகளில் கொஞ்சம் வட்டி சம்பாதிக்கும் அளவுக்குத்தான்—அதைக்

காலால் உதைத்து, 'எவ்வளவு?' என்று கேட்பார்கள். போர் வந்து, அவர்களே எல்லாவற்றையும் விற்க வேண்டிய நிலை வந்தபோது, அவர்களில் ஒருவர் சிரித்துக்கொண்டே, 'அது நல்லதுதான்' என்பார்: 'நலமா!' — அதே சமயம் மற்றொருவர் மரியாதையாகக் கேட்பார்: 'கோதுமை இருக்கிறதா?' எனவே இப்போது, எல்லாவற்றிற்கும் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுங்கள். தைரியமாக இருக்க முயற்சி செய்யுங்கள். உங்களை நீங்கள் கொஞ்சம் திரட்டிக்கொள்ளுங்கள். நமக்கு முன்னால் என்ன இருக்கிறது என்று

24 கோனிட்சா – வடமேற்கு கிரீஸில் உள்ள ஒரு சிறிய நகரம், அங்கு எல்டர் தனது குழந்தைப்பருவத்தையும் இளமைப் பருவத்தையும் கழித்தார். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

28

என்னால் பார்க்க முடிகிறது, அதனால்தான் எனக்கு வலிக்கிறது. மற்ற நாடுகளில் கிறிஸ்தவர்கள் என்ன கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

25 ரஷ்யாவில் — தண்டனைத் தொழிலாளர்
முகாம்களில்! அத்தகைய கஷ்டங்கள்! ஆன்மீகப் புத்தகங்களைப் பற்றிப் பேசவா முடியும்! நாம் அல்பேனியாவைக் கூட கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை! சாப்பிட ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் தேவாலயங்களையோ மடங்களையோ விட்டு வைக்கவில்லை. கிறிஸ்தவப் பெயர்கள் கேட்கக் கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் மக்களின் பெயர்களைக் கூட மாற்றினார்கள். அமெரிக்காவில்கூட: அங்கு ஆர்த்தடாக்ஸ் கிறிஸ்தவர்கள் குறைவு, அவர்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் சிதறிக் கிடக்கிறார்கள், அவர்கள் எப்படித் துன்புறுகிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? [அருகில்] ஆர்த்தடாக்ஸ் சமூகம் இல்லையென்றால், ஒரு ஆராதனையில் கலந்துகொள்வதற்காகவே அவர்கள் பல மணிநேரம் ரயிலில் பயணம் செய்து தொலைதூர இடங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். ஏதேனும் ஒரு பிரச்சனைக்கு ஆலோசனை பெறுவதற்காக, அவர்கள் புனித மலைக்கு வருகிறார்கள்! [அதனால்தான்] கிரீஸில் நிலவும் இந்த அலட்சிய மனப்பான்மை ஒரு பெரிய நன்றிகெட்டத்தனமாக இருக்கிறது.
முன்னாள் கம்யூனிச நாடுகளில் கடவுள் எத்தனை புனிதர்களை எழுப்பப் போகிறார்! வீரர்கள்! அவர்கள் இறக்கத் தயாராக இருந்தனர். அவர்கள் உயர் பதவிகளை வகித்தபோதிலும், சட்டங்கள் கடவுளின் சட்டத்திற்கு முரணாக இருந்தபோது அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க

மறுத்துவிட்டனர். 'நான் உடன்படவில்லை; என்னைக் கொல்லுங்கள், சிறையில் போடுங்கள்,' என்று அவர்கள் கூறுவார்கள், மற்றவர்கள் வழிதவறாமல் இருப்பதற்காக. ஆனாலும் இங்கே, பலர் எந்தவொரு கட்டாயமும் இல்லாமல் அத்தகைய அலட்சியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். கஷ்டம், போர் அல்லது கடினமான காலங்கள் எப்படிப்பட்டவை என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், அவர்கள் விஷயங்களை வேறுபட்ட கண்ணோட்டத்தில் பார்த்திருப்பார்கள். ஏனென்றால், இந்த நேரத்தில், எதுவும் நடக்காதது போல இருக்கிறது. ஒருவர் கோடைக்காலத்திற்காக ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து கிரீஸுக்குப் பறந்து, பின்னர் ஆஸ்திரேலியாவில் வசந்த காலம் வரும்போது, இலையுதிர்காலத்தில் திரும்பி வருவதைப் போன்றது இது. வசந்த காலத்திலிருந்து வசந்த காலம் வரை, குளிர்காலத்தை ஒருபோதும் காணாமல் இருப்பது போல. குளிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று கூட அவர்களுக்குத் தெரியாது; கடுமையான வானிலை அல்லது அது போன்ற எதையும் பற்றி அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது.

— ஜெரோண்டா, அலட்சியமாக இருக்கும் ஒருவருக்கு எப்படி உதவுவது?

25 மே 1987-ல் வழங்கப்பட்டது.

29

— நீங்கள் மெதுவாக அவர்களை ஆர்வம் கொள்ளத் தூண்ட வேண்டும், அதைப் பற்றி சிந்திக்க வைக்க வேண்டும், அப்போதுதான் அவர்கள் தாங்களாகவே தங்களுக்கு உதவ விரும்புவார்கள். ஒருவருக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு, அவருக்கு தாகம் இருக்க வேண்டும். பசியில்லாத ஒருவரைக் கட்டாயப்படுத்தி உணவளிக்க முயன்று பாருங்கள் — அவர்கள்

அதை வாந்தி எடுத்துவிடுவார்கள். ஒருவருக்கு [ஏதோ ஒன்று] வேண்டாம் என்றால், அவர்களிடமிருந்து அவர்களின் சுதந்திரத்தையும், சுயவிருப்பத்தையும் என்னால் பறிக்க முடியாது.

அறியாமைக்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை

— ஒருவேளை, ஜெரோண்டா, சிலர் அறியாமையால் அலட்சியமாக இருக்கிறார்களோ?
— நீங்கள் என்ன அறியாமை பற்றிப் பேசுகிறீர்கள்! நான் உங்களுக்கு அறியாமை பற்றிச் சொல்கிறேன்: சல்கிடிக்கியைச் சேர்ந்த ஒரு மொழியியலாளருக்கு புனித மலை என்றால் என்னவென்று தெரியாது!

26 ஒரு ஜெர்மன் ஆசிரியர் அவனுக்கு புனித மலை பற்றிச் சொன்னார், அவர்கள் ஒன்றாக வந்தனர். அந்த ஜெர்மன், ஒரு சீர்திருத்தக் கிறிஸ்தவராக இருந்தபோதிலும், புனித மலையில் எத்தனை மடாலயங்கள் இருந்தன, மேலும் சில புனிதப் பொருட்கள் எங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தன என்பது கூட அவருக்குத் தெரியும். இத்தகைய அறியாமைக்கு ஏதேனும் சாக்குப்போக்கு உண்டா? சல்கிடிக்கியைச் சேர்ந்த மற்றொரு குடியிருப்புவாசிக்கு, அமெரிக்காவில் உள்ள அவரது அறிமுகமானவர் ஒருவரால் என்னிடம் உதவிக்கு வருமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டார். அமெரிக்காவிலிருந்து! நான் இன்னும் சில வினாடிகளில் மேலும் கூறுகிறேன்: ஃப்ளோரினாவைச் சேர்ந்த ஒருவர் என் கலிவாவுக்கு என்னைப் பார்க்க வந்தார்.

27 "நீங்கள்
ஃப்ளோரினாவிலிருந்தே வருகிறீர்களா?" என்று கேட்டேன். "ஆம்," என்று அவர் பதிலளித்தார், "ஃப்ளோரினாவிலிருந்தே." — "உங்களிடம் ஒரு நல்ல பேராயர் இருக்கிறார்," என்று நான் சொன்னேன். — "அவர் எந்த அணிக்காக விளையாடுகிறார்?" என்று அவர் கேட்டார். அவர் ஒரு கால்பந்து வீரர்

26 சல்கிடிகி என்பது வடகிழக்கு கிரீஸில் உள்ள ஒரு தீபகற்பம் மற்றும் நிர்வாகப் பிரிவு ஆகும், இது 2,995 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது. சல்கிடிகி தீபகற்பத்தின் மூன்று முனைகளில் ஒன்று மவுண்ட் அதோஸ் ஆகும். சல்கிடிகியின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனைக்குச் செல்ல இரண்டு மணி நேரம் ஆகும்; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், டிரினிட்டி-செர்ஜியஸ் லவ்ரா என்றால் என்னவென்று தெரியாத மாஸ்கோ பகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு இலக்கிய ஆய்வாளரின் அறியாமையுடன் ஒரு கிரேக்க இலக்கிய ஆய்வாளரின் அறியாமையை ஒப்பிடலாம். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

27 ஃப்ளோரினா என்பது வடமேற்கு கிரீஸில் உள்ள ஒரு நகரம். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

30

என்று நினைத்தாராம்! அவர் கால்பந்தில் அவ்வளவு ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார், அவருக்குத் தன் சொந்த ஆயர் கூடத் தெரியவில்லை. குறைந்தபட்சம் கான்டியோடிஸ்,

28 ஆகியோரைப் பற்றி எல்லோருக்கும்
தெரியும். இதுபோன்ற அறியாமைக்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை.
இல்லை, இன்றைய உலகில் அறியாமைக்கு எந்த சாக்குப்போக்கும் இல்லை. தேவைப்படுவது ஒரு விருப்பமுள்ள இதயம், கடவுள் மீதான அன்பு. கிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்ள விருப்பமுள்ள இதயம் யாருக்கு உள்ளதோ, அவர் அவரை அறிந்துகொண்டு அவரிடம் திரும்பி வருவார். மேலும், அவனது அருகில் ஒரு இறையியலாளரோ அல்லது ஒரு துறவியோ இல்லாமல், அவன் தேவ வார்த்தையைக் கேட்காவிட்டாலும், அவனிடம் ஒரு இணக்கமான இதயம் இருந்தால், அவனது மனந்திரும்புதலுக்கு ஒரு பாம்பு, அல்லது ஒரு மிருகம், அல்லது ஒரு மின்னல் கீற்று, அல்லது ஒரு வெள்ளம், அல்லது வேறு ஏதேனும் ஒரு நிகழ்வு காரணமாக இருக்கும். கடவுள் அவருக்கு உதவுவார். கிரீஸைச் சேர்ந்த ஒரு இளம் அதிருப்தியாளர் ஜெர்மனிக்குப் பயணம் செய்தார். அங்கு அவர் போதைப்பொருட்கள் மற்றும் அது போன்றவற்றில் ஈடுபட்டதால் ஒரு சீர்திருத்தப் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டார். எதுவும் அவருக்கு உதவவில்லை. சீர்திருத்தப் பள்ளியில் இருந்த ஒருவர் அவருக்கு ஒரு நற்செய்தியைக் கொடுத்தார். அவர் அதைப் படித்து உடனடியாக

மாறிப்போனார். 'நான் கிரீஸ் செல்கிறேன்; அங்கு ஆர்த்தடாக்ஸ் சபை இருக்கிறது' என்று அவர் முடிவு செய்தார். அவர் தனது கிராமத்திற்குத் திரும்பினார், மேலும் அவரது உறவினர்கள் அவரைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வற்புறுத்தினர். அவர் திருமணம் செய்து கொண்டார், அவருக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அந்த இளம் தந்தை நற்செய்தியைப் படித்தார், தேவாலயத்திற்குச் சென்றார், மேலும் திருவிழா நாட்களில் வேலை செய்யவில்லை. அவர் வாழ்ந்த விதத்தைக்

கண்ட மற்றவர்கள், கூறினார்: 'நற்செய்தியைப் படித்துவிட்டுப் பைத்தியமாகிவிட்டான்.' விரைவில் அவனது மனைவி குழந்தையுடன் அவனை விட்டுப் பிரிந்து சென்றாள். அவனது மனைவி சென்ற பிறகு, அவன் தனது கிராமத்தில் இருந்த தனது நிலம், டிராக்டர் எனத் தனக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு, ஒரு முனிவரைப் போல குகைகளில் வாழச் சென்றான். ஒரு ஆன்மீகத் தலைவர் அவரிடம், "நீ முதலில் உன் மனைவியைக் கண்டுபிடித்து, அவளுடன் எல்லாவற்றையும் சரிசெய்து கொள்ள வேண்டும், அதன் பிறகே என்ன செய்வது என்று முடிவு செய்ய வேண்டும்" என்றார். எனவே, அவர் தன் மனைவியைத் தேடி தெசலோனிக்கேக்குப் புறப்பட்டார். ஆன்மீகத் தலைவர் அவ்வாறு கூறியதால், கிறிஸ்து

28 அகஸ்டின் (கண்டியோடிஸ்) (பி. 1907) – 1967 முதல் 1999 வரை ஃப்ளோரினாவின் பேராயர். பல ஆன்மீகப் புத்தகங்களின் ஆசிரியரும், தீவிரமான பிரசங்கியுமான இந்த ஆர்வமுள்ள தலைமைப் போதகரின் பெயர், கிரீஸ் முழுவதும் பரவலாக அறியப்படுகிறது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

31

குழந்தையை மட்டுமே அவர்களின் அறியாமையிற்காக மன்னிக்க முடியும். ஆனால் இன்று சிறு குழந்தைகள் கூட ஒரு நொடியில் விஷயங்களைக்

கற்றுக்கொள்கிறார்கள்! எனவே, ஒரு நபர் விரும்பினால், உண்மையை அறிந்துகொள்ள ஏராளமான வாய்ப்புகள் உள்ளன.

அத்தியாயம் 2.
ஒரு கிறிஸ்தவரின் இருப்பே என்பதுவே ஒரு கிறிஸ்தவரின் இருப்பே ஒரு விசுவாசப் பிரமாணமாக விளங்குகிறது

— கெரோண்டா, கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் பல்வேறு எதிர்ப்பு இயக்கங்களிலிருந்து ஏதேனும் நன்மை அடைய முடியுமா?
29— ஒரு கிறிஸ்தவரின் இருப்பே ஒரு விசுவாச அறிக்கையாகும். ஒருவேளை ஒருவர் ஜெபத்தின் மூலம் அதிக உதவியாக இருக்கலாம், ஆனால் அவரது மௌனம் பயன்படுத்தப்படும், மேலும் மக்கள் கூறுவார்கள்: 'இன்னார் எந்த எதிர்ப்பையும் தெரிவிக்கவில்லை; எனவே, அவர்கள் எங்கள் பக்கம் இருக்கிறார்கள், எங்களுடன் உடன்படுகிறார்கள்.' யாரும் தீமைக்கு எதிராகப் போராடத் தொடங்காவிட்டால் — அதாவது, விசுவாசிகளைத் தவறான வழியில் வழிநடத்துபவர்களைக் கண்டிக்கத் தொடங்காவிட்டால் — தீமை இன்னும் பெரிதாக வளரும். ஆனால் இந்த வழியில், விசுவாசிகள் ஓரளவு ஊக்கமடைவார்கள். மேலும், திருச்சபைக்கு எதிராகப் போர் தொடுப்பவர்களுக்கு அது இன்னும் கடினமாக இருக்கும். திருச்சபை அவர்களின் மகிழ்ச்சிப் படகு அல்ல; அது கிறிஸ்துவின் கப்பல். இந்த மக்கள் கண்டனத்திற்குரியவர்கள். அதிக சம்பளம், ஆடம்பர கார் மற்றும் பொழுதுபோக்கு ஆகியவற்றைத் துரத்துவதில் மட்டுமே அவர்களுக்கு ஆர்வம் உள்ளது… பின்னர் அவர்கள் குடிமைக் கூட்டாண்மைகள், திருநங்கைகள் மற்றும் கருக்கலைப்பை சட்டப்பூர்வமாக்குகிறார்கள். நிச்சயமாக, கடவுள் தீமை வெல்வதை அனுமதிக்க மாட்டார், ஆனால் அது இங்குள்ள முக்கிய விஷயம் அல்ல.
மேலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவைப் பரிகசிக்க இந்த இறை நிந்தனைத் திரைப்படங்களைக் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் இதைச் சொல்வதற்காகவே இதைச் செய்கிறார்கள்:

29 1980களின் நடுப்பகுதி வரை, கிரீஸில் திருச்சபைத் திருமணங்கள் மட்டுமே அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டன. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

33

"பாருங்கள், கிறிஸ்து இப்படித்தான் இருந்தார்! மெசியா இப்போது வருகிறார்!" — பின்னர் தங்களின் சொந்த "மெசியாவை" முன்வைக்க. அதற்காகத்தான் அவர்கள் உழைக்கிறார்கள்.

— மக்களே, கெரொண்டா, இதை நம்பி வழிதவறிச் செல்கிறார்கள்!
— சீர்கெட்டவர்கள் மேலும் சீர்கெட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும், நியாயப்படுத்த முடியாததை நியாயப்படுத்தவும், தங்கள் மனசாட்சியை அமைதிப்படுத்தவும் அவர்கள் இதை நம்புகிறார்கள். இந்த எல்லா இறை நிந்தனைகள் மூலமாகவும், அவர்கள் ஒழுக்கக்கேட்டை நியாயப்படுத்த முயல்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே எல்லா எல்லைகளையும்

கடந்துவிட்டார்கள். *தி லாஸ்ட் டெம்ப்டேஷன் ஆஃப் கிறிஸ்ட்* (30)
திரைப்படம் விசுவாசத்தைக் புண்படுத்துகிறது என்று விசுவாசிகள் ஒரு வழக்கைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர், ஆனாலும் அரசு வழக்கறிஞர்கள், 'இது ஒன்றும் பெரிய விஷயமில்லை!' என்று கூறுகிறார்கள். இது போன்ற இறை நிந்தனைகளைப் பற்றி நாங்கள் இதற்கு முன் கேள்விப்பட்டதே இல்லை! எங்களைப் பொறுத்தவரை, இந்த இறை நிந்தனைத் திரைப்படத்திற்கு எதிராகப் போராடுவது எங்கள் நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு செயலாக இருந்தது. ஆனால், நிச்சயமாக, இந்த இறை நிந்தனை அனைத்திலிருந்தும் ஒரு நல்ல விஷயம் வெளிப்படுகிறது: நவிலும் களை பிரிக்கப்படுகின்றன; உலகம் ஒரு சல்லடை மூலம் வடிகட்டப்பட்டது போல வடிகட்டப்படுகிறது.
— ஜெரோண்டா, சில சமயங்களில் தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது கூட்டாகவோ தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ளக் கூடாதா, மற்ற சமயங்களில் மௌனமாக இருக்க வேண்டுமா? உதாரணமாக, நீங்கள் ஒரு மதவிரோதி என்று அழைக்கப்பட்டபோது பதிலளித்தீர்கள், ஆனாலும் மற்ற குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்கொண்டபோது மௌனமாக இருந்தீர்கள்.
— அது புனிதத் தந்தையர்கள் கூறுவது, நான் அல்ல. வேறு எந்தக் குற்றச்சாட்டும் என் ஆன்மீக வாழ்விற்கு உதவுகிறது, ஆனால் மதவிரோதக் குற்றச்சாட்டு என்னை கிறிஸ்துவிலிருந்து பிரித்துவிடுகிறது.

31

30 மார்ட்டின் ஸ்கார்செஸியின் இறை நிந்தனையான *தி லாஸ்ட் டெம்ப்டேஷன் ஆஃப் கிறிஸ்ட்* திரைப்படம், 1988-ல் வெளியிடப்பட்டு, ஏதென்ஸ் திரையரங்குகளில் குறுகிய காலத்திற்கு திரையிடப்பட்டது. இது, அதன் திரையிடலைத் தடை செய்யக் கோரி, கிரேக்க திருச்சபையின் விசுவாசிகளிடையே பெரும் எதிர்ப்பைத் தூண்டியது. அச்சமயம் அவருக்குத் தொப்புள்கட்டி நோயால் ஏற்பட்ட வலியின் மத்தியிலும், அந்த மூப்பர் மவுண்ட் அதோஸிலிருந்து மற்ற துறவிகளுடன் தெசலோனிக்கிக்குப் பயணம் செய்தார், அங்கு அவர் ஒரு எதிர்ப்புப் பேரணியில் கலந்துகொண்டு, தனது இருப்பின் மூலமே விசுவாசிகளை ஊக்கப்படுத்தினார்.

31 புனித இஞ்ஞாசியார் (பிரயான்சானினோவ்) படைப்புகள், தொகுதி V, தந்தையின் புத்தகம், மாஸ்கோ: பிராவிலோ வெரி, பக்கங்கள் 42–43.

34

அவர்கள் மக்களைத் திருப்தியில் மூழ்கடித்துத் தள்ள முயற்சிக்கிறார்கள்

— ஜெரோண்டா, உலகில் நடக்கும் அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, மக்கள் தங்கள் வழிகளை எப்படி திருத்திக் கொள்ள முடியும்?
— தங்கள் வழிகளை மாற்ற விரும்பும் எவரும் அற்பமான விஷயங்களில் இருந்து தொடங்குவதன் மூலம் அதைச் செய்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு விளக்கு ஆடலாம், அல்லது பூகம்பத்தின் போது அவர்கள் ஒரு நல்ல அதிர்ச்சியைப் பெறலாம், இந்த வழியில் அந்த நபர் சுயநினைவுக்கு வருகிறார். ஆனால், நம்பிக்கையற்றவர்கள், ஒரு போர் அல்லது ஏதேனும் ஒரு பேரழிவு வரப்போகிறது என்று கேட்டவுடன், மேலும் மோசமாகி, 'வாருங்கள், கொஞ்சம் மகிழ்ச்சியாக இருப்போம்; எப்படியும் நாம் இறந்துவிடுவோம்' என்று கூறி, முழுமையான ஒழுக்கக்கேட்டில் தங்களைத் தள்ளிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் பழைய நாட்களில், அக்கறையற்றவர்கள் கூட, ஒரு போர் வரப்போகிறது என்று தெரிந்தவுடன், திருந்தி தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொள்வார்கள். இப்போதெல்லாம், அப்படிப்பட்டவர்கள் மிகக் குறைவே. கடந்த காலத்தில், நமது மக்கள் ஆன்மீக ரீதியாக வாழ்ந்தனர், அதனால்தான் கடவுள் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார், மேலும் புனிதர்கள் அற்புதமாக நமக்கு உதவினர். மேலும், எப்போதும் எங்களை விட அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்த எங்கள் எதிரிகளை நாங்கள் தோற்கடித்தோம். நாங்கள் இப்போது ஆர்த்தடாக்ஸ் என்று கூறுகிறோம், இருப்பினும், துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஆர்த்தடாக்ஸ் வாழ்க்கையை உண்மையில் வாழாமல், 'ஆர்த்தடாக்ஸ்' என்ற பெயரை மட்டும் நாங்கள் பெரும்பாலும் கொண்டிருக்கிறோம்.
தனது ஆன்மீகப் பிள்ளைகளின் பெரும் கூட்டத்துடன் சமூகப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு ஆன்மீகத் தந்தையிடம் நான் கேட்டேன்: 'ஒரு இறை நிந்தனைத் திரைப்படத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா?' அவர் பதிலளித்தார்: 'எனக்கு எதுவும் தெரியாது.' அவர் ஒரு பெரிய நகரத்தில் பணியாற்றினாலும், அவருக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. மக்கள் கவலைப்படாமல், பொழுதுபோக்கில் ஈடுபட்டு இருக்கும்படி அவர்கள் அவர்களைத் தட்டையான மனநிலைக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். பாருங்கள், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் போர் வரப்போகிறது என்றோ, இரண்டாம் வருகை வரப்போகிறது என்றோ, அதனால் நாம் நம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றோ நீங்கள் சொல்லக் கூடாது; எந்தச் சூழ்நிலையிலும் மக்கள் கலக்கமடையாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்! இறப்பு தங்களுக்குக் காத்திருக்கவே இல்லை என்பது போல, 'இறப்பைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள், பண்டிகைகள் மற்றும் ஞானஸ்நானங்களைப் பற்றி மட்டுமே பேசுங்கள்' என்று புலம்பும் அந்தப் பழைய பெண்களைப் போன்றதுதான் இது—அதன் மூலம் அவர்கள் ஒரு போலியான மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால், பக்கத்து வீட்டில் வசித்த ஒரு முதியவர் நேற்று இறந்தார் என்பதையும், 35

மற்றொருவர் மரணப்படுக்கையில் இருக்கிறார் என்பதையும், நாளை மறுநாள் தங்களை விட மிகவும் இளைய ஒருவருக்கான நினைவு ஆராதனை நடைபெறும் என்பதையும் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்தால், அப்போது அவர்கள் மரணத்தைப் பற்றி நினைத்துச் சொல்வார்கள்: 'நான் பாவ அறிக்கை செய்ய வேண்டும்; நான் ஆன்மீக ரீதியாக என்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் ஒருவேளை கிறிஸ்து விரைவில் என்னை அடுத்த வாழ்க்கைக்கு அழைக்கக்கூடும்.' இல்லையெனில், மரணம் வந்து அவர்களைத் திடீரென அழைத்துச் செல்கிறது. மற்றவர்கள், தவறான இரக்க உணர்வால், "நமது அன்பை வெளிப்படுத்தும்படி, பிளவுபட்டவர்களிடம் அவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லாதீர்கள்" என்று கூறுகிறார்கள் — இந்த வழியில் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் சமமாகக் கருதுகிறார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்தவத்தின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் வாழ்ந்திருந்தால், நமக்கு ஒரு புனிதர் கூட இருந்திருக்க மாட்டார்! அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களிடம், "நெருப்பில் கொஞ்சம் தூபப் புகையைப் போடுங்கள், ஆனால் கிறிஸ்துவை மறுதலிக்காதீர்கள்" என்று கூறப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். 'போட்டுவிடுவது போல் பாசாங்கு செய்யுங்கள்.' அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். 'கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பேசாதே, நீ ஒரு சுதந்திரமான மனிதன், விரும்பிய இடத்திற்குச் செல்.' இதைக் கிறிஸ்தவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் இன்று மக்கள் நீருடன் கலந்திருப்பதைக் காண்கிறீர்கள். புளிப்பு மாவு சரியானதல்ல.

— ஜெரோண்டா, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், 'ஆவியானவரின் கனிகள் அன்பு, சந்தோஷம்...'32 என்று சொல்லும்போது, அந்தச் சந்தோஷம் ஒரு நீதியான வாழ்க்கையின் சான்று என்று அவர் அர்த்தப்படுத்துகிறாரா?
— ஆம், ஏனெனில் உலக இன்பம் ஒன்றுண்டு, தெய்வீக இன்பம் ஒன்றுண்டு. ஏதேனும் ஒன்று ஆன்மீகமற்றதாகவோ அல்லது அசுத்தமானதாகவோ இருக்கும்போது, இதயத்தில் உண்மையான மகிழ்ச்சியோ அமைதியோ இருக்க முடியாது. ஒரு ஆன்மீக நபர் அனுபவிக்கும் மகிழ்ச்சி என்பது, இன்று பலர் துரத்திக்கொண்டிருக்கும் மகிழ்ச்சி வகையல்ல. நாம் வெவ்வேறு விஷயங்களைக் குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது. நாம் தேடும் வடிவத்தில் மகான்கள் மகிழ்ச்சியை அனுபவித்தார்களா? தேவ மாதா அத்தகைய மகிழ்ச்சியை அனுபவித்தாரா? கிறிஸ்து—அவர் சிரித்தாரா? எந்த மகான் வலியின்றி இந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார்? நமது காலத்தில் உள்ள பல கிறிஸ்தவர்கள் விரும்பும் வகையான மகிழ்ச்சி எந்தத் துறவிக்கு இருந்தது—அதாவது, தங்களுக்குக் கோபம் வரவோ அல்லது அமைதி கெட்டுவிடவோ கூடாது என்பதற்காக, விரும்பத்தகாத எதையும் கேட்க விரும்பாதவர்கள்? நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்

32 கலா. 5:22.

36

என்பதற்காகவும், என் அமைதியைக் கெடுக்கக் கூடாது என்பதற்காகவும், மென்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் குழப்பங்களைத்

தவிர்த்தால், நான் அலட்சியமாக இருக்கிறேன்! ஆவிக்குரிய சாந்தகுணம் என்பது ஒன்று, ஆனால் அலட்சியத்தால் பிறக்கும் மென்மையும் முற்றிலும் வேறொன்று. சிலர் கூறுகிறார்கள்: 'நான் ஒரு கிறிஸ்தவன், எனவே நான் மகிழ்ச்சியாகவும் அமைதியாகவும் இருக்க வேண்டும்.' ஆனால் இவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல. புரிகிறதா? இது அலட்சியம்; இது உலகியல் மகிழ்ச்சி. இந்த உலகியல் கோட்பாடுகள் யாருக்குள் இருக்கின்றனவோ, அவர் ஒரு ஆன்மீக மனிதர் அல்ல. ஒரு ஆன்மீக மனிதன் என்பது வேதனையில் நிறைந்தவன்; அதாவது, நடப்பவற்றால் அவன் வேதனைப்படுகிறான், மக்களுக்காக அவன் வேதனைப்படுகிறான். ஆனால் இந்த வேதனைக்கு அவன் தெய்வீக ஆறுதலால் பரிசளிக்கப்படுகிறான். அவன் வேதனையை உணர்கிறான், ஆனாலும் தனக்குள் ' ' மற்றும் தெய்வீக ஆறுதலை உணர்கிறான், ஏனென்றால் கடவுள் பரதீசிலிருந்து அவனது ஆன்மாவில் ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிகிறார், மேலும் அந்த மனிதன் தெய்வீக அன்பில் களிகொள்கிறான். இதுதான் மகிழ்ச்சி, ஆன்மீக மகிழ்ச்சி — சொல்லொணாத் தன்மையுடையது, இதயத்தை நிரப்புவது.

இந்த உதாரணம் தன்னைப் பற்றி தானே பேசுகிறது

— ஜெரோண்டா, உலகில் ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழும் மக்கள் தாங்கள் நோன்பு நோற்பதை நம்பிக்கையற்றவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டுமா?
— நமது திருச்சபையால் நிறுவப்பட்ட நோன்புகளைப் பற்றி நாம் பேசினால் — புதன்கிழமைகள், வெள்ளிக்கிழமைகள், மற்றும் பல நாள் நோன்புகள் — அவர்கள் அதை வெளிப்படுத்த வேண்டும், ஏனெனில் இது ஒரு விசுவாசப் பிரமாணம். இருப்பினும், கிறிஸ்துவின் மீதான அன்பினால் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட வேண்டுதலுக்காக நமது பிரார்த்தனை கேட்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் பிற நோன்புகள் இரகசியமாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டும்.
நோக்கம் என்பது ஆர்த்தடாக்ஸ் முறையில் வாழ்வதே தவிர, ஆர்த்தடாக்ஸ் முறையில் பேசுவதோ அல்லது எழுதுவதோ அல்ல. இதனால்தான், ஒரு மதபோதகருக்கு தனிப்பட்ட அனுபவம் இல்லையென்றால், அவருடைய பிரசங்கம் இதயத்தைத் தொடுவதில்லை அல்லது மக்களை மாற்றுவதில்லை என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள்.
— ஆனால், கெரொண்டா, கேட்பவர் அல்லது படிப்பவர் நல்ல மனப்பான்மை கொண்டவராக இருந்தால் என்ன செய்வது?
— ஆ, அப்படியானால் அவர்கள் ஏற்கெனவே தெய்வீக அருளைப் பெற்றுள்ளார்கள், அதனால்தான் அவர்கள் பயனடைகிறார்கள். ஆனால், சாதகமான மனநிலை இல்லாதவர்கள், பிரசங்கி சொன்னதை ஆராயத் தொடங்குவார்கள், அதனால் அவர்களுக்கு எந்தப் பயனும் கிடைக்காது.

37

ஆர்த்தடாக்ஸ் முறையில் சிந்திப்பது எளிது, ஆனால் ஆர்த்தடாக்ஸ் முறையில் வாழ்வதற்கு முயற்சி தேவை.
ஒருமுறை, ஒரு இறையியலாளர், தனது பிரசங்கத்தில், இரத்தம் தேவை என்பதால் மக்களைச் சென்று இரத்தம் வழங்குமாறு அழைப்பு விடுத்தார். உண்மையில்: அவருடைய பிரசங்கத்தால் பலர் நெகிழ்ந்து அதிக அளவு இரத்தம் வழங்கினர். ஆனால், அவர் மட்டும் ஒரு துளி கூட வழங்கவில்லை, வெளிப்படையாகச் சொன்னால், அவரிடம் போதுமான இரத்தம் இருந்தபோதிலும். மக்கள் வழிதவறிச் சென்றனர். "நான்," என்று அந்த இறையியல் அறிஞர் அப்போது அவர்களிடம் கூறினார், "என் பிரசங்கத்தின் மூலம், இரத்தம் கொடுப்பதற்கு மக்களைத் தூண்டியிருக்கிறேன், அது வேறு யாரையும் விட நான் அதிக இரத்தம் கொடுத்ததற்குச் சமம்!" அப்படித்தான் அவர் தனது மனசாட்சியைத் தணித்துக் கொண்டார். இருப்பினும், அவர் ஒரு பிரசங்கம் ஆற்றுவதற்குப் பதிலாக, தானே சென்று அமைதியாகச் சிறிதளவு இரத்தம் கொடுத்திருந்தால் அது அவருக்குச் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்! ஒருவரின் வாழ்க்கை முறைதான் முக்கியம். திருச்சபையுடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாத ஒருவர் என்னிடம் கூறினார்: 'நான் "வலக்கையாளர்களில்" ஒருவன்.' — 'ஆனால் நீங்கள் சிலுவை அடையாளம் செய்யாதபோது, அதன் அர்த்தம் என்ன?' என்று நான் பதிலளித்தேன். 'ஒரு கை சிலுவை அடையாளம் செய்யவில்லை என்றால், அது "வலக்கை" என்று கருதப்படுவதில் என்ன பயன்? சிலுவை அடையாளம் செய்யாத இடது கரத்திலிருந்து இது எப்படி வேறுபட்டது? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீங்கள் எப்படிப் பார்த்தாலும், அதுவும் சிலுவை அடையாளம் செய்வதில்லை. நீங்கள் 'வலது கைக்காரர்களில்' ஒருவராக இருந்து, ஆனால் சிலுவை அடையாளம் செய்யவில்லை என்றால், 'இடது கைக்காரர்களிடமிருந்து' நீங்கள் எப்படி வேறுபட்டவர்? முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால், நீங்கள் ஒரு ஆன்மீக நபராக இருப்பது, கிறிஸ்துவுக்கு நெருக்கமாக வாழ்வது. அப்போதுதான் மற்றவர்களுக்கும் நீங்கள் உதவுவீர்கள்."
ஒருவர் நீதியான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தால், அவருடைய செயல்களே அவருக்காகப் பேசும். ஒரு ஊரில், பாதிரியார்கள் மற்றும் ஆயர்கள் என அனைவரையும் கண்டித்த ஒரு சீர்திருத்த மதத்தவர் வாழ்ந்து வந்தார். மேலும், அருகிலுள்ள ஒரு மடாலயத்தில், ஒரு துறவி தன்னைத் துறத்தலுக்கு அர்ப்பணித்திருந்தார். ஒரு நாள், ஒரு நாத்திகர் அந்த சீர்திருத்த மதத்தவரிடம் கேட்டார்: "சரி, நீங்கள் எல்லா ஆயர்களையும் எல்லாப் பாதிரியார்களையும் கண்டிக்கிறீர்கள். ஆனால் இந்தத் துறவியைப் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?" — "இந்தத் துறவியைப் பொறுத்தவரை," என்றார் அவர், "நான் அவரை மதிக்கிறேன், ஏனென்றால் அவர் அவர்களைப் போல் இல்லை." ஒரு விசுவாசி எங்கிருந்தாலும், அவரே நீதியான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தால் மட்டும் போதும், மற்றவர்களுக்கு எப்படி உதவுகிறார் பாருங்கள்!

[யூகோஸ்லாவியாவுடனான] எல்லையில் பணியில் இருந்த எனக்குத் தெரிந்த ஒரு காவலரை நினைவுகூர்கிறேன். [மறுபுறம்] செர்பிய கம்யூனிஸ்டுகள் இருந்தனர்—அதுவும் சாதாரண கம்யூனிஸ்டுகள் அல்ல, மிகவும் நாத்திகர்களான, கட்சியின் மிகவும் நம்பகமான உறுப்பினர்கள். பாதிரிகள் எல்லையைக் கடந்தபோது, இந்தக் காவலர் அவர்களின் கைகளை முத்தமிடுவார். கம்யூனிஸ்டுகள் இதைக் கவனித்தார்கள். "ஒரு கிரேக்கக் காவலர், செர்பியப் பாதிரியார்களின் கைகளை முத்தமிடுகிறார்!" இது கம்யூனிஸ்டுகள் மீது ஒரு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, மேலும் அது அவர்களை நம்பிக்கை பற்றி சிந்திக்க வைத்தது.
மேலும், கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளில் உண்மையாக இருந்துகொண்டு பொறுப்பான பதவிகளை வகிப்பவர்கள் மற்றவர்களுக்கு எவ்வாறு

உதவுகிறார்கள்! அதனால்தான், சில 'முக்கியமான' நபர்கள் வரும்போது, நான் அவர்களைச் சந்தித்து உதவ முயற்சிக்கிறேன், ஏனென்றால் அவர்களின் முன்மாதிரியால் அவர்கள் மற்றவர்கள் மீது மிகவும் பயனுள்ள தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு மார்ஷல் இருக்கிறார்—அவர் ஒரு முன்மாதிரி. அவர் என்ன செய்தாலும் அது வெளித்தோற்றத்திலிருந்து அல்ல, உள்ளிருந்து, இதயத்திலிருந்து வருகிறது. அவரைப் பார்க்கும் மற்றவர்கள், தங்கள் சொந்த நடத்தை பற்றிச் சிந்தித்து, தங்களைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.
மேலும், முந்தைய காலங்களில், உள்ளூர் பிரபுக்கள்கூட நல்ல கொள்கைகளையும் நம்பிக்கையையும் கொண்டிருந்தனர். ஒரு நகரத்தில் ஒரு பிரபுத்துவப் பெண்மணி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரிடம் என்ன சொன்னார் என்று தெரியுமா? அவர் தனது கணவருடன் ஒரு விருந்தில் இருந்தார். அது 'டார்மிஷன் நோன்பு' காலம், ஆனாலும் அவர்கள் இறைச்சி மற்றும் மீன் பரிமாறிக்கொண்டிருந்தனர்… அந்தப் பெருமைமிக்க பெண்மணி நோன்பிருந்ததால் சாப்பிடவில்லை. அதைக் கவனித்த

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், 'நோயுற்றவர்களும் பயணிகளும் நோன்பைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை' என்றார். அதற்கு அவர், 'ஆம், நிச்சயமாக. ஆனால், சக்கர வண்டியில் பயணம் செய்பவர்கள் குறிப்பாகக்

கடைப்பிடிப்பார்கள்' என்று பதிலளித்தார். அதனால், நோன்பிற்கு உகந்ததல்லாத உணவை அவர் தொடவே இல்லை. அந்த விருந்தில், மற்றவர்களுடன் ஒரு மதகுருவும் இருந்தார். அவர் அவர்களை

வரவேற்புப் பேச்சೊಂದன் உரையாற்றினார்: 'உங்களுடன் இங்கே இருப்பது எனக்குப் பெரும் கௌரவம்,' என்பது போல; அவர் பேசிக்கொண்டே போனார், அவர்களைப் பாராட்டு மழையில் நனைய வைத்தார். அப்போது அந்தப் பெண்ணின் கணவர் அவரை இடைமறித்து, கூறினார்: "பிரபுக்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்காதீர்கள், மனித குமாரர்கள் மீது நம்பிக்கை

39

வைக்காதீர்கள், அவர்களில் இரட்சிப்பு இல்லை..."33 ஏனெனில் இந்த மதகுரு அவர்களுடன் நன்முறையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள விரும்பினார். மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், அதே பெண்மணி ஒரு பல்கலைக்கழக இறையியல் பேராசிரியரிடம் கூறினார்: "சிறு விஷயங்களுக்காகக் குறை சொல்லாதீர்கள், மேலும் குருமார்களைத் தேர்வில் தோல்வியடையச் செய்யாதீர்கள். அவர்கள் தேர்ச்சி பெறுவதை உறுதிசெய்ய உங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்யுங்கள், ஏனெனில் மறைமாவட்டங்களில் குருக்களுக்குப் பற்றாக்குறை உள்ளது!" நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், கடந்த காலத்தில், உள்ளூர் மேட்டுக்குடியினர் திருச்சபையுடன் தங்களை அர்ப்பணித்து, மக்களுக்கு முன்மாதிரிகளாகச் செயல்பட்டனர்.
இன்று, நமது கிறிஸ்தவ முன்மாதிரியும் நமது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையும்தான் மக்களின் மீது ஒரு நேர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். கிறிஸ்தவர்கள் ஆன்மீகத் துணிவு, கண்ணியம் மற்றும் தியாகத்தால் வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட வேண்டும். அதனால்தான் நான்

பொது மக்களிடம் கூறுகிறேன்: 'கிறிஸ்துவை நேசியுங்கள், பணிவாக இருங்கள், உங்கள் கடமையை நிறைவேற்றுங்கள் — கிறிஸ்து உங்கள் நற்பண்பை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவார்.' நற்பண்புக்கு ஒரு விதி உண்டு: ஒருவரை, அவர்கள் எங்கு இருந்தாலும் 'வெளிப்படுத்துவது'. அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்காகப் பைத்தியம் போல் நடித்து தங்களை மறைத்தாலும் அல்லது ஒளித்து வைத்தாலும், நற்பண்பு அவர்களைப் பின்னர் என்றாலும் வெளிப்படுத்தும். மேலும், அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருக்கும் புதையல், அதன் முழுமையான வடிவில் பின்னர் வெளிப்படுத்தப்படும்போது, அது மீண்டும் பல ஆன்மாக்களுக்கு உதவும், ஒருவேளை அப்போது அது அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக உதவக்கூடும்.

கடவுள் நம்மைப் பொறுத்துக்கொள்கிறார்

தற்பொழுது, கடவுள் நடப்பதை நடக்க அனுமதிக்கிறார். துன்மார்க்கன் தன்னை நீதிமானாக நியாயப்படுத்திக் கொள்ள முடியாதபடி அவர் அதை அனுமதிக்கிறார். சில சமயங்களில், கடவுள் உடனடியாகத் தலையிடுகிறார்; மற்ற சமயங்களில், அவர் காத்திருந்து உடனடியாக ஒரு வழியைக் காட்டாமல் இருக்கிறார். மக்கள் பொறுமையுடன் இருக்கவும், ஜெபிக்கவும், போராடவும் அவர் எதிர்பார்க்கிறார். கடவுளுக்கு எவ்வளவு மேன்மை இருக்கிறது! உதாரணமாக, மற்றொரு மனிதரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்: [குடிமுறைப்] போரில் எத்தனை பேரை அவன்

33 திவ. 145:3.

வெட்டி வீழ்த்தினான்,

34
, ஆனாலும் அவன் இன்னும் உயிருடன்
இருக்கிறான்! மறுமையில், கடவுள் அவனிடம் கூறுவார்: 'நீதியாளர்களை விட நீண்ட காலம் வாழ உனக்கு நான் அனுமதித்தேன்.' அத்தகைய மனிதனுக்கு எந்தக் குறைகூறலுக்கான சூழ்நிலைகளும் இருக்காது.
— கெரோண்டா, ஏன் சில சமயங்களில் இதுபோன்றவர்கள், கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாலும் கூட, இறப்பதில்லை?
— வெளிப்படையாக, அவர்கள் மீது கடுமையான பாவங்கள் உள்ளன, அதனால்தான் அவர்கள் இறப்பதில்லை. கடவுள், ஒருவேளை, அவர்கள் மனந்திரும்புவதற்காகக் காத்திருக்கிறார்.
— ஆனால் அவர்கள் சித்திரவதை செய்யும் மக்களைப் பற்றி என்ன?
— குற்றமற்றவர்கள் ஆனால் துன்பப்படுபவர்கள் தங்கள் 'சேமிப்புக் கணக்கில்' புள்ளிகளைச் சேர்க்கிறார்கள். குற்றம் செய்தவர்கள் தங்கள் கடன்களைத் தீர்க்கிறார்கள்.

— ஜெரோண்டா, இதன் பொருள் என்ன: 'ஆனால் துன்மார்க்கரும் மந்திரவாதிகளும் தங்கள் பொல்லாப்பிலே செழிப்படைந்து, வஞ்சித்து வஞ்சிக்கப்பட்டு வாழ்வார்கள்?'35
— பாருங்கள்: ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு சுயநலம் கொண்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஒரு படி கீழே இறங்குவதற்காக கடவுள் அவர்களை ஒரு தட்டிக் கொடுக்கிறார். மற்றவர்களிடம் இன்னும் கொஞ்சம் சுயநலம் இருக்கிறது, அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் கீழே இறங்குவதற்காக கடவுள் அவர்களை ஒரு தட்டிக் கொடுக்கிறார். இருப்பினும், சாத்தானியப் பெருமை கொண்டவர்களை கடவுள் தொடமாட்டார். இந்த மக்கள் செழித்து வாழ்கிறார்கள் என்று

தோன்றலாம், ஆனால் இது என்ன வகையான செழிப்பு? இது ஒரு இருண்ட செழிப்பு. பிறகு அவர்கள் கீழ்நோக்கி விழாமல், நேராகப் பாதாளத்திற்குள் விழுகிறார்கள். கடவுள் காப்பாற்றுவாராக!...

நீதியாளர்களின் பாதுகாப்பு

— கெரோண்டா, ஒரு ஸ்டிட்செரா கூறுகிறது: 'நீதியான கோபத்தால் தூண்டப்பட்ட.'36 மிகவும் நீதியானது எது போன்ற கோபம்?
37— மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு விளைகையில் உண்மையான வலியால் கதறி அழுவதும் கோபமடைவதும் — அதுவே 'மிகவும் நீதியான கோபம்'.

34 கிரேக்க அரசாங்கப் படைக்கும் கம்யூனிச கிளர்ச்சியாளர்களுக்கும் இடையே 1946–1949 வரை நடந்த உள்நாட்டுப் போர். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

35 2 தீமோ. 3:13.

36 முதல் உலகளாவிய திருத்தந்தைகளின் புகழ்ச்சி வழிபாட்டிற்கான ஸ்டிகெரா.

37 புற. 32:1–20-ஐப் பார்க்கவும்.

41

உங்களுக்குத் தீங்கு விளைகையில் கோபமடைவது — அது அசுத்தமான கோபம். யாராவது புனிதர்களுக்காகத் துன்பப்படுவதை நீங்கள் கண்டால், அவர்களுக்கு கடவுள் மீது ஆர்வம் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். மேலும், கிறிஸ்துவுக்காக ஒரு புனித முட்டாளை இந்த வழியில் அடையாளம் காணலாம். உதாரணமாக, நீங்கள் ஒரு திரு உருவப்படத்தை எடுத்து அவனுக்கு முன்னால் தலைகீழாக வைத்தால், கிறிஸ்துவுக்காக இருக்கும் புனித முட்டாள் உடனடியாக குதித்து எழுவான்! இது புனித முட்டாள்களுக்கான ஒரு வகையான 'சோதனை' ஆகும். ஆகவே, கடவுளின்படி நீதியான கோபம் இருக்கிறது, மேலும் கிறிஸ்துவுக்காக ஒரு புனித முட்டாள்கூட இந்த வழியில் அடையாளம் காணப்படலாம். உதாரணமாக, நீங்கள் ஒரு திருவுருவப்படத்தை எடுத்து அவனுக்கு முன்னால் தலைகீழாக வைத்தால், கிறிஸ்துவுக்காக இருக்கும் புனித முட்டாள் உடனடியாக குதிப்பான்! இது புனித முட்டாள்களுக்கான ஒருவித 'சோதனை' ஆகும். தலைமைக் குரு ஆரோனின் பேரனான பினகாஸ் இரண்டு கொலைகளைச் செய்தார், ஆனாலும் இஸ்ரவேலின் குருக்கள் அவருடைய வம்சாவளியிலிருந்து வர வேண்டும் என்று தேவன்

கட்டளையிட்டார்! மோசே மற்றும் அனைத்து இஸ்ரவேலர் களின் கண்முன்னே, இஸ்ரவேலர் சிம்ரி மீதியானியப் பெண் கோஸ்பியுடன் ஒரு அறமற்ற செயலில் ஈடுபடுவதை பின்னகாஸ் கண்டபோது, அவரால் தன்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. சபையிலிருந்து எழுந்த அவர், அவர்களைக் கொன்றார், கடவுளின் கோபம் தணிக்கப்பட்டது. அவர் இருவரையும் கொன்றிருக்காவிட்டால், கடவுளின் கோபம் இஸ்ரவேல் மக்கள் அனைவர் மீதும் இறங்கியிருக்கும்.

38 எவ்வளவு பயங்கரம்!
திருப்பாசுரங்களில், 'பினைகாஸ் அவனைச் சமாதானப்படுத்தினான், கொல்வதை நிறுத்தினான்'

39 என்ற வசனத்தைப் படிக்கும் போதெல்லாம்,
நான் அவனது பெயரைப் பலமுறை முத்தமிடுகிறேன். மேலும் கிறிஸ்து, கோவிலைச் சுற்றிலுள்ள முற்றத்தில் காளைகள், ஆடுகள் மற்றும் புறாக்கள் விற்கப்படுவதையும், பணமாற்றுபவர்கள் பணத்தை மாற்றுவதையும் கண்டபோது, ஒரு கயிற்றடி எடுத்து அவர்களை வெளியேற்றினார்.

40

ஒரு ஆன்மீக நபர், கோபத்தின் உச்சத்தில், ஒரு தனிப்பட்ட விஷயத்தில் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள முயன்றால், அது முற்றிலும் சுயநலமானது; அது சாத்தானின் செயல். அத்தகைய நபர், வெளிப்படையாக, தீய சக்திகளின் செல்வாக்கிற்கு ஆளாகிறார். யாராவது தவறாக நடத்தப்பட்டாலோ அல்லது ஏளனம் செய்யப்பட்டாலோ, மற்றவர்கள் அவர்களுக்காக நிற்க வேண்டும்—அதை நீதியின் பொருட்டு செய்ய

38 எண் 25:1–15-ஐப் பார்க்கவும்.

39 தி.பா. 105:30.

40 யோவான் 2:14–15-ஐப் பார்க்கவும்.

42

வேண்டுமே தவிர, தங்களின் தனிப்பட்ட ஆதாயத்திற்காக அல்ல. ஒருவர் தனக்காக வாதிடுவது பொருத்தமற்றது. நமது விசுவாசம், ஆர்த்தடாக்ஸி ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக, குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக நிற்பது முற்றிலும் வேறு விஷயம். அது உங்கள் கடமை. மற்றவர்களைப் பற்றி சிந்தித்து, அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுப்பது தூய்மையானது, ஏனெனில் அது அன்பினால் செய்யப்படுகிறது. நான் சீனாய் மலைக்குச் சென்றபோது, புனித நற்கருணை பெற்றுக்கொள்ள வாரம் ஒன்று அல்லது இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை மடாலயத்திற்குச் செல்வேன்.

41 டைகோஸ்42 அங்கு மிகவும் எளிமையான
மனிதர். ஒருமுறை அவர் என்னிடம் கூறினார்: "இல்லை, ஒவ்வொரு வாரமும் அல்ல. துறவிகள் வருடத்திற்கு நான்கு முறை புனித நற்கருணை பெற

வேண்டும்." அந்த நேரத்தில், அரிதாகவே புனித நற்கருணை பெறுவது அவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது. 'குக்கோலையும் அணிய வேண்டாம்,' என்று அவர் என்னிடம் கூறினார். நான் என் கமலாய்கியனின் மீது குக்கோலை அணிந்து கொள்வேன், ஆனால் அவர்கள் முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே குக்கோலை அணிவார்கள். 'உங்கள் விருப்பம்,' என்று நான் பதிலளித்து, ஒரு துப்பட்டா போல என் தோளில் குக்கோலைப் போட்டுக் கொண்டேன். நான் அந்த விஷயத்தைப் பற்றி மேலும் சிந்திக்கவில்லை.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான் அதைப் பற்றி வாதிட வேண்டுமா? ஆனால் நான் ஒவ்வொரு முறையும் திருவருட்சாதனத்திற்குத் தயாராகி

தேவாலயத்திற்குச் சென்றேன். குரு, 'கடவுள் அச்சத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் நெருங்குக...' என்று அறிவித்தபோது, நான் தலை தாழ்ந்து, 'என் கிறிஸ்துவே, உமது பரிசுத்த மர்மங்களை நான் எவ்வளவு பெரிதும் தேவைப்படுகிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியும்' என்று

கூறினேன். மேலும், எனக்குள் ஒரு [பிடிபடக்கூடிய] மாற்றத்தை நான் உணர்ந்தேன், அதனால் நான் திருவருட்சாதனத்தைப் பெற்றிருந்தால் அதை அனுபவித்திருப்பேனா என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. சில மாதங்கள் சென்றன, என் பொருட்டு சினாய் மலைக்குப் பயணம் செய்யும் முயற்சியை மேற்கொண்டு நான்கு அல்லது ஐந்து இளைஞர்கள் மடாலயத்திற்கு வந்தனர். அவர்களிடமும் திருவருட்சாதனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கூறப்பட்டது. அப்போதுதான் நான் இதுபற்றிப் பேசினேன், அந்த விஷயம் தீர்க்கப்பட்டது.

41 குறிப்பு 12-ஐப் பார்க்கவும்.

42 சினாய் மலையில் உள்ள புனித கத்தரீன் மடாலயத்தில், 'டைகோஸ்' என்ற சொல், மூப்பர்களின் புனித மன்றத்தின் தலைவரைக் குறிக்கிறது, அவர் பேராயர் இல்லாதபோது அவரது துணைவராகச் செயல்படுகிறார்.

இறை நிந்தனையாளர்களை எதிர்கொள்ளுதல்

— கெரொண்டா, பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிரான நிந்தனை மன்னிக்கப்பட முடியாதது என்று பரிசுத்த வேதாகமம் கூறுகிறது.

43 இது
என்ன வகையான நிந்தனை?
— பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிரான நிந்தனை என்பது, பொதுவாக, தெய்வீகத்தின் மீதான அவமதிப்பு (நிச்சயமாக, அந்த நபர் சரியான மனநிலையில் இருக்க வேண்டும்). அந்த நிலையில், அவர்கள் குற்றவாளிகள். உதாரணமாக, யாரோ ஒருவர் என்னிடம், 'நீயும் உன் தெய்வங்களும் நரகத்திற்குப் போ...' என்று சொன்னபோது — நான் அவரைத் தள்ளிவிட்டு நன்றாகக் குலுக்கினேன், ஏனென்றால் அது நிந்தனை. அல்லது, உதாரணமாக, இரண்டு ஆண்கள் ஒரு தேவாலயத்தைக் கடந்து செல்கிறார்கள். ஒருவர் சிலுவை அடையாளம் செய்து மற்றவரிடம், 'நண்பா, நீயும் சிலுவை இடிக்...' என்று கூறுகிறார், ஆனால் மற்றவர், 'போடா, நீ ஒரு தேவையில்லாத விஷயம் தெரிந்துகொள்ளும் ஆள் போல, நான் எங்கே சிலுவை இட வேண்டும் என்று எனக்குச் சொல்கிறாய்!' என்று பதிலடிக்கிறார். இதுபோன்ற அவமதிப்பு இறை நிந்தனை ஆகும். எனவே, ஒரு பக்திமான் இறை நிந்தனை செய்த குற்றத்திற்கு ஆளாக முடியாது. மேலும், வெட்கமின்மையும் ஒரு இறை நிந்தனையே. தனது வீழ்ச்சியை நியாயப்படுத்த, வெட்கமற்ற நபர் ஒரு சில உண்மைகளைத் திரிக்கிறார் அல்லது மிதித்து நசுக்குகிறார்—உதாரணமாக, நற்செய்தியிலிருந்து வரும் ஒரு உண்மையை. அவர் உண்மையை மதிக்கிறார் இல்லை, அவர் யதார்த்தத்தை மதிக்கிறார் இல்லை; அவர் வேண்டுமென்றே அதை நசுக்குகிறார்; அவர் புனிதமானதை சேற்றில் புரட்டுகிறார். மேலும் படிப்படியாக இதுவே அவனது இயல்பாக மாறிவிடுகிறது. அப்போது கடவுளின் அருள் அவனிடமிருந்து விலகிச் செல்கிறது, மேலும் அந்த நபர் பேயுலக சக்திகளுக்கு இரையாகிறார். அவன் மனந்திரும்பவில்லை

என்றால், இது எங்கு கொண்டு செல்லும் என்பதை -இல் காணலாம்!.. கடவுள் காக்க!... ஒருவர் கோபத்தின் உச்சத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரையும் நிந்தித்தால் கூட, அந்த நிந்தனை மன்னிக்க முடியாதது அல்ல, ஏனென்றால் அவர் சொன்ன நிந்தனையை அந்த நபர் நம்பவில்லை. அந்த நேரத்தில், தங்கள் கோபத்தில் தங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போனதால் அதைச் சொன்னார்கள். மேலும், அவர்கள் உடனடியாக மனந்திரும்பவும் செய்கிறார்கள். ஆனால், வெட்கமற்ற நபர் தனது வீழ்ச்சியை நியாயப்படுத்த ஒரு பொய்யை நியாயப்படுத்துகிறார். தனது சொந்த வீழ்ச்சியை நியாயப்படுத்துபவர், சாத்தானையும் நியாயப்படுத்துகிறார்.
— மேலும், கெரொண்டா, அவன் தனது வீழ்ச்சியை எப்படி நியாயப்படுத்துகிறான்?

43 மத்தேயு 12:31-ஐப் பார்க்கவும்.

44

— பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வேறு ஒரு சூழலில் கூறப்பட்ட ஒன்றை அவர் நினைவு கூர்ந்து, தனக்குச் சாதகமாக ஒரு உதாரணமாகப் பயன்படுத்தலாம். அந்தத் தருணத்தில், மிகச் சிறந்த வாதாடிகளானாலும் கூட, சாத்தானால் கூட அது போன்ற எதையும் யோசித்திருக்க முடியாது.
— மேலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு நபர் எப்படி உணர்கிறார்?
— அவன் என்ன உணர்கிறான்? அவனுக்கு ஒருபோதும் அமைதி கிடைப்பதில்லை. ஒருவன் சரியானவனாக இருந்து, தன்னை நியாயப்படுத்த முயன்றாலும், அவனுக்கு அமைதி கிடைப்பதில்லை. அவன் தவறானவனாக இருந்து, மிகவும் வெட்கக்கேடான முறையில் தன்னை நியாயப்படுத்தினால், நிலைமை இன்னும் மோசமாகிறது. ஆகவே, நாம் முடிந்தவரை வெட்கக்கேடான தன்மை மற்றும் அவமதிப்பிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வோம்—இறைவனுக்கு எதிராக மட்டுமல்ல, நமது அண்டை வீட்டாருக்கும் கூட, ஏனெனில் நமது அண்டை வீட்டார் கடவுளின் உருவமாக இருக்கிறார். வெட்கக்கேடானவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிரான இறை நிந்தனையின் முதல் கட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். இரண்டாம் கட்டத்தில் இறைவனை அவமதிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். மூன்றாம் கட்டத்தில் சாத்தான் இருக்கிறான்.
— ஜெரோண்டா, மக்கள் திருச்சபை அல்லது துறவறம் போன்றவற்றுக்கு எதிராகப் பேசும்போது ஒருவர் என்ன செய்ய வேண்டும்?
— நாம் இப்படிச் சொல்வோம், ஒருவன் உங்களை ஒரு நபராகத் தப்பாகப் பேசினால், அது ஒரு பெரிய விஷயமில்லை. இதைக் கவனியுங்கள்: கிறிஸ்து, அவர் கிறிஸ்துவாக இருந்தபோதும், நிந்திக்கப்பட்டார், ஆனால் அவர் பதிலளிக்கவில்லை; அப்படியிருக்க, பாவியாகிய நான் எதற்குத் தகுதியானவன்? அவர்கள் என்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் அவமதிக்க விரும்பியிருந்தால், அது எனக்குச் சற்றும் கவலை அளிக்காது. ஆனால் நான் ஒரு துறவியாக அவமதிக்கப்படும்போது, முழுத் துறவற நிறுவனமும் அவமதிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் ஒரு துறவியாக நான் அதிலிருந்து பிரிக்க முடியாதவன். அந்த நிலையில், நான் மௌனமாக இருக்கக் கூடாது. இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில், அவமதிப்பவர்கள் சிறிது நேரம் தங்கள் பேச்சைத் தொடர அனுமதித்து, பின்னர் அவர்களிடம் சில வார்த்தைகள் பேச வேண்டும். ஒருமுறை, ஒரு பேருந்தில், ஒரு பெண்மணி பாதிரியார்களைப் பற்றி கடுமையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். நான் அவள் பேசுவதைக் கேட்க அனுமதித்தேன், அவள் பேசி முடித்ததும், நான் சொன்னேன்: 'குருமார்களுக்கு எதிராக நமக்குப் பல புகார்கள் உள்ளன, ஆனால் கடவுள் அவர்களை வானத்திலிருந்து பாராசூட் மூலம்

இறக்கவில்லை, இல்லையா? அவர்களும் மனித பலவீனங்களைக் கொண்ட மனிதர்கள்தான். ஆனால் ஒன்று சொல்லுங்கள்: உங்களைப் போன்ற ஒரு தாய், ஒப்பனை செய்து, பருந்தின் நகங்களைப் போன்ற நகங்களுடன், என்ன மாதிரியான குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பார், அவரை எப்படி வளர்ப்பார்? மேலும், அவன் ஒரு குருவாகவோ அல்லது துறவியாகவோ ஆகினால், அது என்ன

45

மாதிரியானவனாக இருப்பான்?" இன்னொரு முறை எனக்கு நினைவிருக்கிறது, நான் ஏதென்ஸிலிருந்து யோவானினாவுக்குப் பேருந்தில் பயணம் செய்தபோது, ஒருவன் அந்தப் பயண முழுவதும், அப்போது ஏதோ ஒரு செயலைச் செய்திருந்த அந்தப் பேராயரைக் கண்டித்துக் கொண்டே இருந்தான். நான் அவனிடம் ஒன்று இரண்டு வார்த்தைகள் சொன்னேன், பிறகு நான் பிரார்த்தனை செய்தேன். அவன் முன்போலவே தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தான். நாங்கள் யோவானினாவில் வந்து இறங்கியபோது, நான் அவனை ஒருபுறம் அழைத்துச் சென்று, 'நான் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்டேன். — 'இல்லை,' என்று அவன் பதிலளித்தான். "சரி, அப்படியென்றால்," என்று நான் சொன்னேன், "இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஏன் அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? ஒருவேளை நீ திட்டுகிறவனை விட நான் பலமடங்கு மோசமானவனாக இருக்கலாம், அல்லது ஒருவேளை நான் ஒரு புனிதனாக இருக்கலாம்?! சாதாரண மக்கள் இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனமான விஷயங்களைச் செய்வதை என்னால் கற்பனை கூட செய்து பார்க்க முடியாதபோது, என் முன்னால் எப்படி உட்கார்ந்துகொண்டு இத்தகைய அபத்தங்களைப் பேச முடியும்? உங்கள் குணங்களைச் சீர்திருத்த முயற்சி செய்யுங்கள், இல்லையென்றால் கடவுளிடமிருந்து ஒரு நல்ல அடி வாங்க நேரிடலாம்! நிச்சயமாக, உங்கள் நன்மைக்காகவே சொல்கிறேன்." அவன் நடுங்கத் தொடங்கியதை நான் கவனித்தேன். ஆனால், அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட களேபரத்திலிருந்து மற்றவர்களுக்கும் அது போய்ச் சேர்ந்தது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

[சில சமயங்களில்] புனிதமானது அவமதிக்கப்படுவதை நீங்கள் காண்பீர்கள், ஆனால் அதைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் மௌனமாக இருக்கிறார்கள். ஒருமுறை, புனித மலையை விட்டு வெளியேறும்போது, அந்த மலையில் உள்ள மனநல மருத்துவமனையிலிருந்து தப்பி வந்த ஒரு பரிதாபகரமான ஏழை ஒருவரை படகில் சந்தித்தேன். அவர் இந்த உலகின் சக்திவாய்ந்தவர்கள், அரசாங்கம், மருத்துவர்கள் என அனைவரையும் இடைவிடாமல் கத்தினார், திட்டினார்… "பல ஆண்டுகளாக," என்று அவன் கத்தினான், "அவர்கள் என்னை மின்சார அதிர்ச்சிகள் மற்றும் மாத்திரைகளால் சித்திரவதை செய்தார்கள். ஆனால் உங்களுக்கு எல்லாம் சுகமாக இருக்கிறது! உங்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் உங்களுக்கு இருக்கிறது, உங்களுக்கு கார்கள் இருக்கின்றன! ஆனால் எனக்குப் பன்னிரண்டு வயதாக இருந்தபோது, என் அம்மா என்னை ஒரு தீவுக்கு அனுப்பிவிட்டார், அன்று முதல்—இப்போது இருபது ஐந்து ஆண்டுகளாக—ஒரு மனநல மருத்துவமனையிலிருந்து மற்றொன்றுக்குத் தான் அனுப்பப்பட்டேன்!" அவர் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளையும் கடுமையாகத் திட்டினார், பின்னர் கிறிஸ்து மற்றும் கடவுளின் தாய்க்கு எதிராக இறை நிந்தனை செய்யத் தொடங்கினார். நான் எழுந்து

நின்று, "நிறுத்துங்கள்! அதிகாரிகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரே நபர் கூட இங்கே இல்லையா?" என்று கேட்டேன். அவருடன் இருந்தவர்—பெரும்பாலும் ஒரு காவல்துறை 46

அதிகாரி—அமைதியிழந்து, அவரைச் சற்று அடக்கியதை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. அந்தப் பரிதாபமான மனிதன், கத்திக்கொண்டும் இறை நிந்தனை செய்துகொண்டும், தனது துயரத்தை எல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தார். அப்போது எனக்கு அவர் மீது பரிதாபமாக இருந்தது. பிறகு அவர் வந்து, என் கையை முத்தமிட்டார், நானும் அவருடையதை முத்தமிட்டேன். அவர் சொல்வது சரிதான். இதற்கு நாம் அனைவரும்—சிலர் அதிகமாகவும், சிலர் குறைவாகவும்—பொறுப்பானவர்கள். மேலும், இந்த ஏழை மனிதரின் இறை நிந்தனைக்கும் நானும் ஒரு காரணமாக இருந்தேன். நான் ஒரு மதகுருவாக இருந்திருந்தால், அவனைச் சரியான பாதைக்குக் கொண்டு வந்திருப்பேன்.
பரிசேயர்கள் எவ்வளவு ஏமாற்றமடைந்திருப்பார்கள்,

44
, அவர்கள்
கிரீசுக்கு ஒரு கப்பலில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது,

45

உரையாடலின் போது! இரண்டு மாலுமிகள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு, கிறிஸ்து மற்றும் கடவுளின் தாய்க்கு எதிராக இறை நிந்தனை செய்தார்கள். பரிசேயர்களுக்கு இது முற்றிலும் பிடிக்கவில்லை. கிரேக்கர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் — ஆனாலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவையும் கடவுளின் தாயையும் நிந்திக்கிறார்களே! அவர்கள் அந்த நிந்தனையாளர்களைப் பிடித்துக் கடலில் வீசினர். அதிர்ஷ்டவசமாக, அவர்களால் நீந்தத் தெரிந்ததால் உயிர் பிழைத்தனர். ஒருவரை நிந்தித்தால் கூட, நாம் அவரைப் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், கிறிஸ்துவைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம்! ஒருமுறை ஒரு சிறுவன் என் கலிவாவுக்கு வந்தான்—அவனுக்குச் சற்று ஊனம் இருந்தது, ஆனால் அவனது சின்னஞ்சிறு முகம் பிரகாசமாக இருந்தது. 'இறை அருள் இவ்வளவு பிரகாசமாக ஒளிர்கிறது என்றால், இது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல,' என்று நான் நினைத்தேன்! நான், 'எப்படி இருக்கிறாய்?' என்று கேட்டேன். அவனுக்கு என்ன நடந்தது என்று அவன் எனக்குச் சொன்னான். சுவரைப் போல உயரமான ஒரு கொடூரமானவன், கிறிஸ்துவையும் கடவுளின் தாயையும் நிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்தப் பையன் அவனைத் தடுப்பதற்காக அவனை நோக்கி ஓடினான். அந்தக் கொடூரமானவன் அவனைத் தரையில் வீழ்த்தி, மிதித்து, அவனது கால்களை முடமாக்கிவிட்டான். அதன் பிறகு அந்தப் பாவம் பிடித்த பையனுக்கு ஊனம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு அறிக்கையாளர்!

44 பாராஸ் குடியிருப்பாளர்கள் – கபடோசியாவில் (ஆசியா மைனர், இப்போது துருக்கியின் ஒரு பகுதி) உள்ள ஒரு பெரிய கிராமம். இது கபடோசியாவின் வணக்கத்திற்குரிய
அர்செனியஸ் மற்றும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட முதியவர் பைசியோஸ் ஆகியோரின் பிறப்பிடம் ஆகும். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

45 இது 1924 ஆம் ஆண்டின் மக்கள்தொகைப் பரிமாற்றத்தைக் குறிக்கிறது, இதன் போது ஆசியா மைனரிலிருந்து வந்த கிரேக்கர்கள் கிரீஸில் குடியேற்றம் செய்யப்பட்டனர், அதே நேரத்தில் கிரீஸில் வசித்த துருக்கியர்கள் துருக்கிக்குத் திரும்பினர். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

அறிக்கையாளர்களும் வீரமரணமடைந்தவர்களும் எதை எல்லாம் சகித்துக் கொண்டார்கள்!
— கெரோண்டா, இராணுவத்தில், சில பக்திமிக்க இளைஞர்களுக்குத் திட்டுபவர்களுடன் பழகுவது கடினமாக இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?
— அவர்களுக்கு பகுத்தறிவும் பொறுமையும் தேவை. கடவுள் உதவுவார். நாங்கள் ஒன்றாகப் பணியாற்றிய ஒரு ரேடியோ ஆபரேட்டர், ஒரு முன்னாள் மருத்துவர், ஒரு நம்பிக்கையற்றவரும் கடவுளை நிந்திக்கிறவருமாக இருந்தார். ஒவ்வொரு நாளும் அவர் நிர்வாகத் துறைக்கு வந்து எனக்கு மூளைச்சலவை செய்வார். அவர் டார்வினின் கோட்பாடு மற்றும் அது போன்ற அபத்தங்களைப் பற்றி என்னிடம் சொல்வார் — அவை அனைத்தும் கடவுள் நிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தன. ஆனால் ஒரு சம்பவத்திற்குப் பிறகு, அவர் ஒன்றை உணர்ந்தார். நாங்கள் ஒன்றாக ஒரு பணியில் இருந்தோம். எங்களிடம் ரேடியோ மற்றும் ஒரு சிகிச்சைப் படுக்கையுடன் கூடிய ஒரு பெரிய கழுதை இருந்தது. மிகவும் வழுக்கும் ஒரு சரிவில், நான் கழுதையின் வாலைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன், அதே சமயம் அந்த டாக்டர் அதன் கடிவாளத்தை இழுத்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு, ஒரு கண் இமைக்கும் நேரத்தில், சவப்பெட்டி அந்தக் கழுதையின் காதுகளை உரசியது, அது—டமார்!—தனது பின் குளிகளால் என்னைக் கடுமையாக உதைத்து, நான் பறந்து சென்றேன். நான் விரைவில் சுயநினைவு பெற்றேன், நான் நடந்து கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தேன்! எனக்கு நினைவிருந்தது எல்லாம், நான் 'என் அம்மா!' என்று கத்த முடிந்தது மட்டும்தான். அதற்கு மேல் எதுவும் நினைவில்லை. என் மீது குளம்படிகள் பதிந்திருந்தன—என் மார்பு முழுவதும் கருப்பாக இருந்தது, அந்த அளவிற்கு அந்தக் கழுதை என்னைக் கடுமையாக உதைத்திருந்தது. நான் நடப்பதைக் கண்டதும், மருத்துவரின் கண்கள் விரிந்தன. நாங்கள் எங்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். சற்று தூரம் சென்றதும், மருத்துவர் ஒரு கல்லில் இடறி விழுந்து, எழ முடியாமல் தவித்தார். அப்போது அவன், 'என் பிரபுவே, என் கிறிஸ்துவே!' என்று அலறத் தொடங்கினான். தன் எதிரிகள் தன்னைப் பிடித்துவிடுவார்கள் என்று பயந்தான்: 'இப்போது எல்லோரும் என்னைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள், அவ்வளவுதான், எல்லாம் முடிந்துவிட்டது, எனக்கு என்ன ஆகும், யார் எனக்கு உதவுவார்கள்!' — 'கவலைப்படாதே,' என்றேன் நான், 'நான் உன்னுடன் இருப்பேன். அவர்கள் என்னைப் பிடித்தால், உங்களையும் பிடித்துவிடுவார்கள்." அப்போது அந்தப் பாவம் மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கினான்: "அர்சேனி46

- ஐ ஒரு
கழுதை மிதித்தது, அவருக்கு ஒன்றும் ஆகவில்லை, ஆனால் நான் சற்றே தடுமாறியதுமே என்னால் நடக்க முடியவில்லை!" விரைவில் அவன் எழுந்து நின்றான், ஆனால் நொண்டிக்கொண்டிருந்தான், நான் அவனைத் தாங்கி நடந்தேன். மற்றவர்கள் முன்னே சென்றுவிட்டனர். அவன் பாடம்

46 மூப்பரின் உலகியல் பெயர்.

48

கற்றுக்கொண்டான், அதன்பிறகு சுதாரித்துக்கொண்டான். அவன் தினமும் கடவுளைத் திட்டிக்கொண்டே இருப்பான், ஆனால் ஆபத்து வந்தவுடன், 'என் அம்மா, என் அம்மா!' என்று கத்தத் தொடங்கினான். அவன் உடனடியாக அந்த அம்மாவை நினைவுகூர்ந்தான். ஆனால், ராணுவத்தில் மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டிய மற்றொருவன் இருந்தான்; அவன் இரண்டு முறை காலை உடைத்திருந்தும், தொடர்ந்து கடவுளைத் திட்டிக்கொண்டே இருந்தான். — நீங்கள் அவனிடம் எதையாவது சொல்லவில்லையா, ஜெரோண்டா?
— அவனிடம் என்ன சொல்வது? நான் ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை, ஆனால் அவன் வேண்டுமென்றே, என்னைக் காயப்படுத்தவே, கிறிஸ்துவையும் கடவுளின் தாயையும் தொடர்ந்து நிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். இது எனக்குப் பிறகுதான் புரிந்தது, நான் அமைதியாக ஜெபித்தேன். ஆச்சரியமாக, முன்பு அவனும் மற்றவர்களும் எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் தகாத வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அதன் பிறகு, காரியங்கள் அவர்களுக்குச் சாதகமாக இல்லாதபோதும், தகாத வார்த்தைகளால் திட்ட வேண்டும் என்று தோன்றும்போதும், அவர்கள் தங்கள் நாக்கைக் கடித்துக்கொள்வார்கள்! ஒரு வெட்கமற்ற நபர் சபித்தால் அல்லது இறைவார்த்தைக்கு எதிராகப் பேசினால், நீங்கள் ஏதோ வேலையாக இருப்பதாகவும், அவரால் பேசுவதைக் கேட்க முடியவில்லை என்றும் பாசாங்கு செய்வது நல்லது; அதே சமயம் உங்களுள் நீங்கள் ஜெபிக்கவும். ஏனெனில், நீங்கள் அவரைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை அவர் உணர்ந்தால், அவர் இடைவிடாமல் சபிக்கக்கூடும். மேலும், இந்த வழியில், நீங்கள் ஒரு அசுத்த ஆவியின் பிடியாட்சிக்கு அவர் ஆளாகக் காரணமாகிவிடுவீர்கள். இருப்பினும், சபிப்பவர் வெட்கமற்றவராக இல்லாமல், மனசாட்சியுள்ளவராக இருந்து, கெட்ட பழக்கத்தால் அவ்வாறு செய்தால், நீங்கள் அவரிடம் ஏதாவது சொல்லலாம். ஆனால், அவர்களிடம் மனசாட்சி மட்டுமல்ல, கணிசமான அளவு சுயநலமும் இருந்தால், எச்சரிக்கையாக இருங்கள். அவர்களிடம் கடுமையாகப் பேசாதீர்கள், ஆனால் உங்களால் முடிந்தவரை பணிவாகவும் வருத்தத்துடனும் பேசுங்கள். புனித இசாக் கூறுகிறார்: "உங்களுடன் சண்டையிடுபவர்களை உங்கள் நற்பண்புகளின் சக்தியால் கண்டியுங்கள் … மேலும் உங்கள் சொந்த உதடுகளின் சாந்தத்தாலும் அமைதியாலும் அவர்களின் வாய்களை மூட்டுங்கள். கட்டுப்பாடற்றவர்களை உங்கள் நற்பண்பான நடத்தையாலும், இச்சைக்கு அஞ்சாதவர்களை உங்கள் பார்வையின் அடக்கத்தாலும் கண்டியுங்கள்."47

47 "சாந்தமும் நிதானமும் நிறைந்த பேச்சினால், வெட்கமற்ற மற்றும் கலகக்காரர்களின் வாய்களை மூடி, அவர்களை மௌனிக்கச் செய். காமக் களியில் ஈடுபடுபவர்களை உங்கள் வாழ்க்கையின் மாண்பினாலும், வெட்கமற்ற உணர்வு கொண்டவர்களை உங்கள் பார்வையின் அடக்கத்தினாலும் எதிர்கொள்ளுங்கள்." ஒப்பிடுக: அப்பா இசாக் தி சிரியன். படைப்புகள். செர்கியேவ் போசாட், 1911. வார்த்தை 56. ப. 281.

49

அத்தியாயம் 3.
"ஏனெனில் தூய்மையானவர்களுக்கு எல்லாம் தூய்மையானது..."48

ஒரு ஆன்மீக மனிதன் 'நெருப்பை உணவாகக் கொள்பவன்'

— ஜெரோண்டா, கடவுளிடமிருந்து விலகி வாழும் மக்களால் வழிதவறாமல், ஒரு கிறிஸ்தவராக இன்று சமூகத்தில் ஒருவர் எப்படி சரியான வழியில் வாழ முடியும்?
— கடவுளுக்கு நெருக்கமாக வாழாதவர்களால் ஒருவர் ஏன் வழிதவற வேண்டும்? ஆறு அல்லது எட்டு சகோதர சகோதரிகள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தில், ஒன்று அல்லது இரண்டு பேர் சாத்தானால் வழிதவறினால், அவர்களின் பாவமான வாழ்க்கை உண்மையில் மற்றவர்களை வழிதவறச் செய்துவிடுமா?
— இல்லை, அவர்கள் அவர்களுக்காக வருந்துவார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் உடன்பிறப்புகள்.
— அதுதான் விஷயம்; பாருங்கள், தீமை நம்மில் தான் இருக்கிறது. நம்மிடம் அன்பு குறைவாக இருப்பதால் தான், நாம் எல்லா மக்களையும் நம் சகோதர சகோதரிகளாகக் கருதுவதில்லை, அதனால்தான் அவர்களின் பாவ வாழ்க்கையால் நாம் சோதிக்கப்படுகிறோம். நாம் அனைவரும் ஒரே பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒருவருக்கொருவர் சகோதர சகோதரிகள், ஏனெனில் மக்கள் அனைவரும் கடவுளின் பிள்ளைகள். நாம் எல்லா மக்களுக்கும் சகோதர சகோதரிகள் என்பதை உண்மையாக உணர்ந்தால், பாவத்தில் வாழ்பவர்களுக்காக நாம் வேதனைப்படுவோம். அப்போது அவர்களின் பாவமான வாழ்க்கை நம்மைத் தூண்டாது, மாறாக நாம் அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வோம்.
ஆகவே, நாம் தவறான வழியில் நடத்தப்பட்டால், தீமை நம்மைச் சுற்றிலும் இல்லை, ஆனால் நம்மில் தான் இருக்கிறது. யாராவது நம்மைத் தவறான வழியில் நடத்தும்போது, நமக்கு நாமே சொல்லிக்கொள்வோம்: 'நீ எத்தனை பேரைத் தவறான வழியில் நடத்துகிறாய்? கடவுளின் பெயரால், உன் சகோதரனை நீ சகித்துக்கொள்ளவில்லையா? மேலும், நீ செய்யும் அனைத்தையும் கொண்டு கடவுள் உன்னை எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்கிறார்?" கடவுளைப் பற்றி, கடவுளின் பரிசுத்தமிக்க தாயைப் பற்றி, பூமியில் உள்ள எல்லா மக்களையும் பார்க்கும் தேவதூதர்களைப் பற்றி சிந்தியுங்கள். அவர்கள் ஒரு பால்கனியில்

48 தீத்து 1:15.

50

நின்று, ஒரு சதுக்கத்தைப் பார்த்து, அங்கு கூடியிருக்கும் எல்லா மக்களையும் பார்ப்பது போல இருக்கிறது. சிலர் திருடுகிறார்கள், மற்றவர்கள் சபிக்கிறார்கள், இன்னும் சிலர் மாம்சப் பாவங்களைச் செய்கிறார்கள், இப்படியே அவர்கள் காண்கிறார்கள். அவர்களால் எப்படி அவர்களைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடிகிறது? உலகின் எல்லாத் தீமைகளையும் பாவங்களையும் அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்கிறார்கள், ஆனால் நம்மால் நமது சகோதரனைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை! இது கொடூரமானது!..
— கெரொண்டா, அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வார்த்தைகளான, 'நமது தேவன் எரித்துவிடும் அக்கினி' என்பதன் அர்த்தம் என்ன?

49

— நீங்கள் ஒரு உலைக்குள் காகிதம் அல்லது குப்பையை எறிந்தால், அவை எரியாமல் போகுமா? ஒரு ஆன்மீக மனிதரிடமும் அப்படித்தான்: சாத்தான் அவர் மீது எதை எறிந்தாலும், அது எரிந்துவிடுகிறது. 'அழிக்கும் நெருப்பு'! ஒரு மனிதருக்குள் தெய்வீகத் தீப்பொறி பற்றும்போது, எல்லாம் அழிந்துவிடுகிறது. தீய எண்ணங்கள் இனிமேல் அவனைப் பற்றிக்கொள்வதில்லை. அதாவது, பிசாசு அவனுக்குத் தீய எண்ணங்களை வீசுவதை நிறுத்துவதில்லை, ஆனால் ஆன்மீக மனிதன் 'நெருப்பாக இருக்கிறான்' மற்றும் அவற்றை எரித்துவிடுகிறான். பிறகு பிசாசு சோர்வடைந்து தனது [தாக்குதலை] நிறுத்துகிறான். இதனால்தான் திருத்தூதர் பவுல் கூறுகிறார்: 'தூய்மையானவர்களுக்கு எல்லாம் தூய்மையானவை.' தூய்மையானவர்களுக்கு எல்லாம் தூய்மையானது; அசுத்தமான எதுவும் இல்லை. தூய்மையானவர்கள் ஒரு சேற்றுப் பொந்தில் வீசப்பட்டாலும், சூரியக் கதிர்களைப் போலவே இருப்பார்கள்; அவை எதன் மீது பட்டாலும், பிரகாசமாகவும் தூய்மையாகவும் இருக்கும்.

ஒரு ஆன்மீகப் व्यक्ति ஒரு புனிதருடன் தொடர்பு கொள்ளும்போது - அந்த
வார்த்தையின் சிறந்த அர்த்தத்தில் - உருமாற்றம் அடைகிறார், ஆனால் ஒரு மாம்சப் பிடிப்புள்ள நபருடன் தொடர்பு கொள்ளும்போது தீப்பற்றிக் கொள்வதில்லை. அவர் அவரைப் பார்க்கிறார், அவருக்காகத் துன்புறுகிறார், ஆனால் தானாகப் பாதிக்கப்படுவதில்லை. இடைநிலை ஆன்மீக நிலையில் உள்ள ஒரு நபர், ஒரு ஆன்மீக மனிதரால் நல்லபடியாகவும், ஒரு இவ்வுலகியல் மனிதரால் கெட்டபடியாகவும் மாற்றப்படுகிறார். ஒரு இவ்வுலகியல் மனிதரால் அந்த புனிதரைப் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை, மேலும் அவர் ஒரு இவ்வுலகியல் மனிதரால் தூண்டப்படுகிறார். மேலும், பேய்பிடித்த ஒருவர் ஒரு புனிதரைக் கண்டு ஓடிவிடுகிறார், ஆனால் ஒரு இவ்வுலகியல் மனிதர் அவரைத் தூண்டவும் வஞ்சிக்கவும் புனிதரிடம் செல்கிறார். சொதோமியர்களின் நிலைக்கு எய்தியவன் தேவதூதர்களால் கூட

49 எபிரேயர் 12:29.

51

மயக்கப்படுகிறான்.

50
ஒரு பணிவான மனிதன், ஆன்மீக அனுபவம் இல்லாதவனாக
இருந்தாலும், ஆன்மீகத் தூய்மையைக் கொண்டிருப்பதாலும், ஒரு தேவதூதனைப் போன்றிருப்பதாலும், கடவுளின் தேவதூதனை ஒரு பிசாசிலிருந்து வேறுபடுத்தி அறிய முடியும். ஆனால் ஒரு சுயநலமும் இவ்வுலகப் பற்றும் கொண்ட மனிதன், தந்திரமான பிசாசினால் எளிதில் ஏமாற்றப்படுவது மட்டுமல்லாமல், அந்தத் தந்திரத்தைத் தானே பரப்புகிறான்; தனது இவ்வுலகப் பற்றினால் மற்றவர்களிடத்தில் அதைத் தூண்டி, தனது ஆன்மீகக் கிருமிகளால் பலவீனமான ஆன்மாக்களைத் தொற்றச் செய்கிறான்.
— ஜெரோண்டா, எல்லாமே தூய்மையாகக் காணப்படும் அந்த நிலையை ஒருவர் எவ்வாறு அடைவது?
— கடவுளின் கிருபை இதயத்திற்குள் வசிக்க, இதயம் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். 'கடவுளே, என்னுள் சுத்தமான இருதயத்தை உண்டாக்குங்கள்...'51

— சங்கீதம் அப்படித்தானே சொல்கிறது?
ஒரு ஆணின் அல்லது ஒரு பெண்ணின் இதயம் தூய்மைப்படுத்தப்படும்போது, கிறிஸ்து அதற்குள் வசிக்கிறார். அப்போது மக்கள் மற்றவர்களைச் சோதிப்பதோ, சோதிக்கப்படுவதோ இல்லை, மாறாக அருளையும் மரியாதையையும் மற்றவர்களுக்குக் கடத்துகிறார்கள். கவனமாக இருந்து, தங்கள் ஆன்மீகத் தூய்மையைக் காக்கும் ஒரு நபர் தெய்வீக அருளையும் பாதுகாக்கிறார்; அவர்கள் எல்லாவற்றையும் தூய்மையானதாகப் பார்ப்பது மட்டுமல்லாமல், அசுத்தமானதைக் கூட நல்லதற்கே பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களின் அந்த உன்னதமான ஆன்மீக முயற்சியில், அசுத்தமானவை கூட பயனுள்ள ஒன்றாக மாற்றப்படுகின்றன. அவர் தேவையற்ற காகிதங்களை சுத்தமான துண்டுகள், பசை மற்றும் பயிற்சிப் புத்தகங்களாகவும்; வெண்கலக் கழிவுகளை மெழுகுவர்த்தித் தண்டுகளாகவும், இப்படியே மற்றவையாகவும் மறுசுழற்சி செய்கிறார். இதற்கு நேர்மாறாக, வஞ்சனையைத் தழுவி, வஞ்சகமாகச் சிந்திக்கும் ஒருவன், ஒரு ஆயுதத் தொழிற்சாலை போல, நல்லதையும்கூட தீமையாக மாற்றிவிடுகிறான்—அது தங்கத்திலிருந்து கூட தோட்டாக்களையும், தோட்டா உறைகளையும் உருவாக்கும், ஏனெனில் அந்தத் தொழிற்சாலையின் இயந்திரங்கள் அவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

52ஒருவர் பாவத்திற்கு அடிபணியத் தொடங்கினால், அவர்கள் உள்ளுக்குள் கறைபடுகிறார்கள்; அவர்களின் ஆன்மாவின் கண்கள் மங்குகின்றன, மேலும் அவர்களின் பார்வை மந்தமாகிறது. அப்போது

50 ஆதியாகமம் 19:1–5-ஐப் பார்க்கவும்.

51 சங்கீதம் 50:12.

52 டங்கலாஷ்கா (கிரேக்கம்: ταγκαλάκι) – இது முனிவர் சாத்தானுக்கு வைத்த செல்லப்பெயர்.
– மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

52

அவர்கள் ஏற்கனவே பாவத்தால் அசுத்தப்படுகிறார்கள், மேலும் பாவம் அவர்களைச் சிக்க வைக்கிறது. அவர்கள் தூய்மையானதையும் அசுத்தமாகக் காணக்கூடும். உதாரணமாக, கற்பு நெறியுடன் தூய்மையாக வாழும் இளைஞர்கள் மற்றும் இளம் பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை

நம்ப முடியாத மக்கள் உள்ளனர். "இன்று," என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், "அது சாத்தியமற்றது." இந்த இழிந்த ஆன்மாக்கள் பாவத்தில் மிகவும் மூழ்கிவிட்டதால், அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பாவமாகவே பார்க்கிறார்கள். கொம்புள்ள உயிரினங்களுடன், அதாவது பாவிகளுடன், பழகுகிறவர்கள், கடவுளின் தூதர்களுக்கு நண்பர்களாக வேறு சிலர் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூட கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. ஆனால், பன்றிகள் அல்லி மலர்களுக்கு மரியாதை செலுத்த வேண்டும் என்று ஒருவர் கோரக்கூடாது. ஏனெனில் கிறிஸ்துவே கூறினார்: '…உங்கள் முத்துக்களைப் பன்றிகளுக்கு முன் போடாதிருங்கள், அவை அவைகளைக் காலால் மிதித்து, உங்கள் ஆடைகளையும் கிழித்துப் போடும்…'53 ஆகவே, ஆன்மீக, தூய வாழ்க்கை வாழும் எவரும், உலக மக்களுடன்

பழகும்போது தங்களுக்கு எந்த உரிமையையும் ஒருபோதும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதிலும், ஆன்மீக விஷயங்களில் அவர்கள் தலையிடாமல் தடுப்பதிலும் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், உலக மக்களுக்கு வேறுபட்ட நடத்தை விதி, வேறுபட்ட 'கனோனார்க்'

54 உள்ளது, மேலும் அவர்களால் புனித உலகத்தை நறுமணப் பொருட்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி அறிய முடியாது.
— ஜெரோண்டா, கிறிஸ்துவுக்கு நெருக்கமாக வாழ விரும்பும் ஒருவரை வெளிப்புறத் தீமைகள் தடுக்க முடியுமா?
— இல்லை. நமது ஆன்மீகமற்ற வாழ்க்கை மட்டுமே நம்மை கிறிஸ்துவிலிருந்து பிரிக்க முடியும். கொம்பன் அதைத்தான் செய்கிறான் — அவன் சோதனைகளை வளர்க்கிறான், பொல்லாப்பை விதைக்கிறான், மக்களுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்கிறான், சில சமயங்களில் கொடூரமாகவும், சில சமயங்களில் வஞ்சகமாகவும். கிறிஸ்து நம்மை நேசிக்கிறார், நாம் அவருடைய சித்தத்தின்படி வாழும்போது, அவர் நம்மோடிருக்கிறார். ஆகவே, சோதனைகள் எழும்போது, பயப்படாதீர்கள், பீதியடையாதீர்கள். ஒருவர் நடப்பவற்றிற்கு ஆன்மீகக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகவில்லை என்றால், அவர் ஒரு நாள் கூட மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்க மாட்டார், ஏனென்றால் சாத்தான் அவர்களின் பலவீனமான இடத்தில் தாக்கி, அவர்களைக் குழப்புவதற்காகத்

53 மத். 7:6-ஐப் பார்க்கவும்.

54 ஒரு கனோனார்க் என்பது பாடகர் குழு என்ன பாட வேண்டும் என்பதை அறிவிக்கும் ஒரு பாடகர். இங்கு, பாவ விஷயங்களில் 'கனோனார்க்' என்பது சாத்தான் என்றும், ஒரு நபருக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிடுகிறார் என்றும் பெரியவர் குறிப்பிடுகிறார்.

53

தொடர்ந்து சோதனைகளை உருவாக்குவார் — ஒன்றை இன்று, மற்றொன்றை நாளை, மூன்றாவதை நாளை மறுநாள்.

நாமே சோதனைகளை உருவாக்க வேண்டாம்

நாம் முடிந்தவரை கவனமாக இருந்து, மக்களுக்குத் தூண்டுதலை ஏற்படுத்தும் சூழ்நிலைகள் உருவாக வழிவகுக்காமல் இருப்போம். தீயவனுக்கு எந்த ஓட்டையையும் திறக்க வேண்டாம், ஏனெனில் சீர்கெட்ட எண்ணங்களைக் கொண்ட ஆன்மாக்கள் மேலும் சீர்கெட்டு, பின்னர் தங்களை நியாயப்படுத்திக்கொள்ள ஒரு சாக்குப்போக்கைத் தேடுகின்றன. இந்த விஷயத்தில், ஒருபுறம் நாம் கட்டியெழுப்பிக்கொண்டே, மறுபுறம் இடித்துக்கொண்டே இருப்போம்.
ஒருமுறை, சில இளைஞர்கள்—நவீன இளைஞர்கள்—என் கலிவாவிற்கு வந்தனர். நாங்கள் அவர்களுடன் உரையாடினோம். அதே நாளில், நான் புனித மலையை விட்டு வெளியேற வேண்டியிருந்தது. இதை அறிந்ததும், அவர்களும் வெளியேறத் தயாரானார்கள். கப்பலில், அவர்கள் என்னிடம் வந்து என் அருகில் அமர்ந்தனர். அவர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன், பல்வேறு ஆன்மீகக் கேள்விகளை என்னிடம் கேட்டனர் . இருப்பினும், எங்களுடன் பயணம் செய்த சில பயணிகள் நடப்பதைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, எங்களை மிகுந்த சந்தேகத்துடன் பார்த்தனர். எங்கள் உரையாடல் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும் என்பதை நான் முன்கூட்டியே அறிந்திருந்தால், நான் தேவையான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பேன்.
உலகம் வஞ்சகமானது. நாம் தீயுணர்வுகளை உருவாக்காமல் இருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். நாம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத விஷயங்களுக்கோ அல்லது நமக்கு அனுபவம் இல்லாத விஷயங்களுக்கோ நாம் பொறுப்பல்ல. ஆனால், நாம் கவனக்குறைவால் சிக்கல்களை உருவாக்கினால், கடவுளிடமிருந்து வெகுமதி எதிர்பார்க்க வேண்டாம். நாம் விழிப்புடன் இருக்கும்போதும், சிக்கல்கள் எதிரால் ஏற்படுகையில் வெகுமதி பெறுவோம். உதாரணமாக, யாராவது நான் மந்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னால். முதலில், நான் மந்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறேனா இல்லையா என்று நான் ஆராய்வேன். 'அவர் அப்படிச் சொல்வதால், அவர் ஏதோ ஒன்றைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். அவர் திடீரென்று அப்படி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்க முடியாது; அவர் ஏதோ ஒன்றைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்,'—இப்படி நான் பகுத்தறிந்து, என்னிடம் என்ன தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கலாம் என்பதைக் கண்டறிந்து, அதைச் சரிசெய்ய முயற்சிப்பேன். நான் மந்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறேன், நான் ஒரு மந்திரவாதி என்று மக்கள் சொன்னால் — அது எனக்குச் சாதகமாக அமையும், ஏனென்றால் கூட்டம் கூடாது, என் வாழ்க்கை ஒரு துறவியின் வாழ்க்கையைப் போல அமைதியாகிவிடும். ஆனால், அந்த வதந்திகளைப் பரப்பிய பாவம் செய்தவன் நரகத்தில் இருப்பான், 54

ஏனென்றால் அவன் திருச்சபைக்குத் தீங்கு விளைவிக்கிறான். அது

[அவனுக்கு] பரிதாபமாக இல்லையா? மேலும், நான் கவனக்குறைவாக இருந்ததால், அதற்கும் நானே குற்றவாளியாக இருப்பேன். உதாரணமாக, சில பொதுமக்கள் என் கையை முத்தமிடுவதற்காக வருகிறார்கள், நான் அவர்களை லேசாகத் தலையில் தட்டுகிறேன். யாராவது இதைப் பார்த்து, 'அவர் ஒரு துறவி மட்டுமே, ஆனாலும் ஆசீர்வாதம் கொடுக்கிறார்—அவர் ஒரு குருவா?' என்று கேட்கலாம். அவர் சொல்வது தவறல்ல; நான் இனி அதைச் செய்யாமல் இருப்பது என் பொறுப்பு.
— கெரோண்டா, ஒரு நபர் கவனக்குறைவால் ஏதேனும் ஒருவிதமான தீய எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும்போது, சிலர் கூறுவார்கள்: 'அவரை விட்டுவிடுங்கள்; அவர் சரியான மனநிலையில் இல்லை.' இதை எப்படிப் பார்க்க வேண்டும்?
— மனநிலை சரியில்லாதவர் என்பவர் சிந்திக்க முடியாதவர், கவனக்குறைவானவர் அல்ல. கவனக்குறைவானவர் ஒரு தீயை மூட்டுகிறார், ஆனால் அவர் அதை எரியவிட்ட இடத்தில் ஒரு பெரும் தீப்பொறி எழும் என்பதைக் கருத்தில் கொள்வதில்லை. இதுபோன்றவர்கள் தீ மூட்டி மற்றவர்களின் ஆன்மாக்களைச் சுடும்போது, நாம் பிரார்த்தனை செய்து, அந்தச் சுடர்களுக்குக் குறைந்தது ஒரு வாளி தண்ணீராவது ஊற்ற வேண்டும். பின்னர், சூறாவளி போன்ற வேறு சிலரும் உள்ளனர்: அவர்களிடம் பக்தி இருக்கிறது, ஆனால் அவர்களின் சிந்தனை சரியாக இருப்பதில்லை. தங்களுக்கு உடன்படாத ஒன்றைக் கேட்கும்போது, அது சரியா தவறா என்று சிந்திக்காமல், அவர்கள் எல்லாவற்றையும் சிதைத்துவிடுகிறார்கள். அத்தகைய சமயங்களில், நாம் அவர்களை மெதுவாக நிறுத்த வேண்டும், அவர்கள் நின்றவுடன், மீண்டும் மெதுவாக அவர்களின் சக்கரத்தின் கீழ் ஒரு கல்லை வைக்க வேண்டும், ஏனெனில் அவர்கள் பின்னோக்கி உருண்டு மற்றவர்களையும் தன்னுடன் இழுத்துச் செல்லக்கூடும்.

சிலர் சோதனைகளை உருவாக்க எவ்வளவு விரும்புகிறார்கள்

நீங்கள் கேட்பதை நம்புவதில் அவசரப்படாதீர்கள், ஏனெனில் சிலர் தங்கள் சொந்த புரிதலின் அளவிற்கு மட்டுமே பேசுகிறார்கள். ஒருமுறை, ஒரு மனிதன் ஹஜ் ஃபெண்டி55 யிடம் வந்து அவரிடம் சொன்னான்: 'என்னை ஆசீர்வதிக்கவும், ஹஜ் ஃபெண்டி. நூறு பாம்புகள் அங்கே ஊர்ந்து சென்றன!' — 'நூறு பாம்புகளா!? எங்கிருந்து?' — என்று புனித அர்செனியஸ் ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார். "ஓ, சரியாக நூறு இல்லை, ஆனால் ஐம்பது நிச்சயம்!" — "ஐம்பது பாம்புகளா?" — "சரி, குறைந்தபட்சம் இருபது ஐந்து இருந்தன!" — "இருபத்தைந்து பாம்புகள் ஒன்றாக ஊர்ந்து

55 ஹாஜெஃபெண்டி – இது ஃபாராஸ் குடியிருப்பாளர்களால் கபடோசியாவின் புனித அர்செனியஸுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்.

55

செல்வதைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?" — என்று புனிதர் கேட்டார். அப்போது அந்த மனிதர், நிச்சயமாக பத்து மட்டுமே இருந்தன என்று கூறினார். "சரி, சொல்," என்றார் அந்த புனிதர், "பத்து பாம்புகள் ஒரே நேரத்தில் ஊர்ந்து ஏறியது போல, அவை உண்மையிலேயே அங்கே கூட்டம் போட்டிருக்கலாமா? சொல்லுங்கள், அது சாத்தியமற்றது!" — "ஐந்துதான் இருந்தன," என்று அந்த மனிதன் உறுதியாகக் கூறினான். "ஐஞ்சா?" — "சரி, இரண்டுதான் இருந்தன." பிறகு அந்த புனிதர் அவனிடம் கேட்டார்: "நீ அவற்றைப் பார்த்தாயா?" — "இல்லை," என்கிறான் அவன், "ஆனால் கிளைகளில் அவற்றின் சீறும் சத்தம் கேட்டது: ஷ்-ஷ்-ஷ்!.." அதாவது, ஒருவேளை அது ஏதோ ஒரு வகை பல்லியாக இருந்திருக்கலாம்! நான் எதையும் முதலில் ஆராயாமல், கேட்பதையே வைத்து முடிவு செய்வதில்லை. ஒருவன் கண்டிக்க ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லலாம், மற்றொருவன் அதை அப்படியே சொல்லலாம், மூன்றாமவன் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் அதைச் சொல்லலாம்.
சிலருக்கு சோதனைகளை உருவாக்க எவ்வளவு பிடிக்கும்! கொனிட்சாவில் மிகவும் நெருங்கிய நண்பர்கள் இருவர் இருந்தனர். பண்டிகை நாட்கள் மற்றும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அவர்கள் ஊரில்

சுற்றித் திரிய மாட்டார்கள், மாறாக, ஸ்டோமியோன் மடாலயத்திற்கு (56) வருவார்கள், கோரசில் பாடுவார்கள், பின்னர் 'தி கேமல்' ('The Camel') என்ற மலைக்கு ஏறுவார்கள்.

57 ஒருமுறை, ஒரு சீரற்ற குணம் கொண்டவன்
அவர்களைச் சோதனைக்கு உள்ளாக்க ஒரு திட்டம் தீட்டினான். அவன்

நண்பர்களில் ஒருவனிடம் சென்று, 'உன் நண்பன் உன்னைப் பற்றி என்ன சொன்னான் தெரியுமா? இது இது' என்று சொன்னான். பிறகு, இரண்டாவது நண்பனிடம் சென்று, 'நீ நண்பனாக இருக்கும் அவன் உன்னைப் பற்றி என்ன சொன்னான் தெரியுமா? இப்படி இப்படி." அவர்கள் இருவரும் உடனடியாகக் கோபமடைந்து, அந்த மடாலயத்திலேயே சண்டையைத் தொடங்கினர் . இதற்கிடையில், சண்டையைத் தூண்டியவன் நழுவிச் சென்றுவிட்டான், அவர்கள் தங்களுக்குள் தொடர்ந்து வாக்குவாதம் செய்து

கொண்டிருந்தனர்! மேலும், இளையவன் சற்று சூடான மனமுடையவன் என்பதால், மூத்தவனை அவமதிக்கத் தொடங்கினான்.
நான் எனக்குள் நினைத்துக் கொண்டேன்: "நான் என்னதான் செய்வது? இந்தச் சிக்கலை உருவாக்குபவன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான்

என்று பாருங்கள்!" அதனால் நான் சென்று வயதானவரிடம், "கேளுங்கள், அவர் இளையவர், மேலும் கொஞ்சம் உணர்ச்சிவசப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார், அதனால் அவரைப் பொருட்படுத்தாதீர்கள்; அவரிடம்

56 1958–60-ல், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மூப்பர் பைசியோஸ், கொனிட்சாவிலிருந்து வெகுதூரம் விலகாமல் அமைந்துள்ள ஸ்டோமியோன் மடாலயத்தில் ஒரு துறவியாக வாழ்ந்தார். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

57 பப்பின்கோ மலையின் சிகரம் – டிம்ஃபி – ஒரு பெண் ஒட்டகத்தின் நிழல் வடிவத்தைப் போன்றிருக்கிறது.

56

மன்னிப்புக் கேளுங்கள்," என்று சொன்னேன். — "அப்பா," என்கிறான் அவன், "மன்னிப்புக் கேட்க என்ன இருக்கிறது? அவன் என்னை எப்படி அவமதிக்கிறான் என்று உங்களால் பார்க்க முடியவில்லையா? மேலும், அவன் என்னை என்ன குற்றம் சாட்டுகிறான் என்பதை நான் இப்போதுதான் முதன்முறையாகக் கேட்கிறேன்." அதனால் நான் அந்த இளைஞனிடம் சென்று அவனிடம் சொன்னேன்: 'கேள், அவர் உன்னை விட வயதில் பெரியவர், மேலும் விஷயங்கள் நீ நினைப்பது போல் இல்லை. போ, சென்று அவரிடம் மன்னிப்பு கேள்.' அவன் ஆத்திரமடைந்து கத்த ஆரம்பித்தான்: 'நாங்களும் உங்களுடன் சண்டையிடுவோம், தந்தையே!' — 'அப்படியானால்,' நான் சொன்னேன், 'சரி, பான்டெலிஸ், வா சண்டையிடுவோம்—நான் தயாராக ஒரு நிமிடம் கொடு." என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து நடந்து சென்றேன். மடாலயத்திலிருந்து சுமார் நானூறு மீட்டர் தொலைவில், தோட்ட வேலிக்கு சில தடிமனான கம்பங்களை நான் குவித்து வைத்திருந்தேன். நான் அங்கு சென்று, சுமார் ஐந்து மீட்டர் நீளமுள்ள ஒரு கம்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதை மடாலயத்திற்கு இழுத்து வந்தேன். அவன் சிரிப்பதற்காகவே, அதை நான் சிரமப்பட்டு இழுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தேன். நான் எதையோ இழுத்துச் செல்வதை அவன் கேட்டான், ஆனால் நான் என்ன செய்யப் போகிறேன் என்று உங்களால் யூகிக்க

முடியுமா? அதை நான் முற்றத்திற்கு இழுத்துச் சென்று, தேவாலயத்தின் நுழைவாயிலைப் பார்த்து நிறுத்தினேன். "ஏய்," என்றேன், "பான்டெலிஸ், இதை நிறுத்து, இல்லையென்றால் நாம் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்." நான் ஏன் அந்தக் கம்பத்தை எடுத்துக்கொண்டேன் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்ததும் இருவரும் சிரித்துவிட்டார்கள். அதுவே போதும்! தயக்கம் நீங்கியது. அந்தப் பிசாசு தோற்கடிக்கப்பட்டது. "உங்களுக்கு கொஞ்சமாவது அறிவிருக்கிறதா?" என்றேன் நான். "இறுதியில் என்ன செய்யப் பார்க்கிறீர்கள்?" அவர்கள் மீண்டும் நண்பர்களானார்கள்.
— அந்த மந்திரம் அதே நாளில் நடந்ததா?
— ஆம், அவர்கள் ஒரு பெரிய சண்டையையே போட்டார்கள்! சாத்தான் என்ன செய்கிறான் என்று பார்க்கிறாயா? அந்த மூன்றாவது ஆள் அவர்களைப் பார்த்து பொறாமைப்பட்டிருக்கலாம், ஏனென்றால் அவர்கள் சகோதரர்களைப் போல நெருக்கமாக இருந்தார்கள். அவன் ஒருவரை மற்றவருக்கு எதிராகத் திருப்பிவிட்டு ஓடிவிட்டான். பிரிவினை விதைப்பது மிகவும் மோசமான விஷயம். அதனால்தான் எதிரிக்கு சாத்தான் என்று பெயர்.

58 அவன் விஷயங்களைக் கிளறுகிறான்: ஒருவனுக்கு ஒரு விஷயத்தையும், மற்றவனுக்கு வேறொன்றையும் சொல்கிறான். மேலும் அவன்

58 Διάβολος (கிரேக்கம்) – அவதூற்றுபவன்; διαβάλλω (கிரேக்கம்) – அவதூறெடுப்பது, பழிசொல்வது, ஒருவரைப் பற்றித் துர்நாற்றம் பேசுவது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு

57

சோதனைகளையும் உருவாக்குகிறான். மேலும் அந்தப் பாவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் அவனை நம்பி சண்டையிட்டுக் கொண்டனர்.
— அவன் அதை வேண்டுமென்றே செய்தானா?
— ஆம், அவர்களுக்குள் பிளவை ஏற்படுத்த. நிச்சயமாக, அவர் அதைச் செய்தது 'அன்பினால்' தான்—அதாவது, பொறாமையினால்.

பாவங்களைப் பகிரங்கப்படுத்துதல்

நாம் ஒரு தவறைக் காணும்போது, அதை மறைத்துவிட வேண்டும், அதைப் பற்றிப் பரப்பக்கூடாது. ஒழுக்கக் குறைபாடுகள் [அனைவருக்கும்] தெரிவது தவறு. சாலையில் அழுக்கு கிடப்பதாகக் கொள்வோம். அது கடந்து செல்லும் ஒரு புத்திசாலி, அதை எடுத்து மூடிவிடுவார், அது மற்றவர்களுக்கு அருவருப்பை ஏற்படுத்தாமல் இருப்பதற்காக. மறுபுறம், ஒரு முட்டாள், அதை மூடுவதற்குப் பதிலாக, அதைத் தோண்டி, துர்நாற்றத்தை மேலும் மோசமாக்குவார். அவ்வாறே, மற்றவர்களின் பாவங்களை யோசிக்காமல் பகிரங்கப்படுத்துவதன் மூலம், நாம் இன்னும் பெரிய தீங்கை ஏற்படுத்துகிறோம்.

'திருச்சபைக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்' (59) என்ற நற்செய்தி வாக்கியம், எல்லாமே பொது அறிவாக மாற வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல, ஏனென்றால் இன்று திருச்சபை எல்லாமும் அல்ல. திருச்சபை என்பது கிறிஸ்து விரும்பியபடி வாழும் விசுவாசிகளைக் கொண்டது, திருச்சபைக்கு எதிராகப் போர் தொடுப்பவர்களை அல்ல. கிறிஸ்தவத்தின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், திருச்சபையின் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் முன்பாக பாவ அறிக்கை செய்யப்பட்டது, அப்போது 'திருச்சபைக்குச் சொல்' என்ற ஆண்டவரின் வார்த்தைகள் அகராதிப்படியான அர்த்தத்தைக் கொண்டிருந்தன. இருப்பினும், இன்று ஒரு முழு குடும்பமும் ஒரே பாவமன்னிப்பாளரிடம் பாவ அறிக்கை

செய்வது அரிதாகிவிட்டதால், 'திருச்சபைக்குச் சொல்' என்ற இந்த வார்த்தையால் எதிரி நம்மைக் குழப்ப அனுமதிக்க வேண்டாம். ஏனெனில், உதாரணமாக, ஒரு ஒழுக்க மீறலைப் பகிரங்கப்படுத்துவதன் மூலம், நாம் அதை திருச்சபைக்கு விரோதமானவர்களுக்கு அறிவித்து, அதன் மீது போர் தொடுப்பதற்கு ஒரு சாக்குப்போக்கைக் கொடுக்கிறோம். மேலும் இந்த வழியில், பலவீனமான ஆன்மாக்களில் விசுவாசம் தள்ளாடுகிறது.
ஒரு தாய்க்கு விலைமாதுவாக இருக்கும் மகள் இருந்தால், அவள் மற்றவர்கள் முன்னிலையில் அவளை நிந்திக்கவோ அல்லது அவமானப்படுத்தவோ மாட்டாள், மாறாக அவளுடைய நல்ல பெயரை மீட்டெடுக்க தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வாள். அவள் தனது கடைசிப் பொருள் வரை அனைத்தையும் விற்றுவிடுவாள்; அவள் தன் மகளை அழைத்துக்கொண்டு மற்றொரு ஊருக்குச் சென்று, அவளுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க

59 மத். 18:17.

58

முயற்சி செய்து, இந்த வழியில் அவளுடைய முந்தைய வாழ்க்கையைச் சரிசெய்வாள். திருச்சபையும் அதே வழியில் செயல்படுகிறது. இதயங்களை அறிந்தவராகிய நல்ல கடவுள், நமது இழிநிலையை அறிந்திருந்தாலும், அன்பில் நம்மைப் பொறுத்துக்கொள்கிறார், மேலும் யாரையும் ஏளனத்திற்கு உள்ளாக்குவதில்லை. மேலும், புனிதர்கள் ஒருபோதும் பாவியை உலகம் முழுவதற்கும் முன்பாக அவமதித்ததில்லை, மாறாக அன்புடனும், ஆன்மீக உணர்வுடனும், ஒரு மர்மமான வழியிலும் தீமையைச் சரிசெய்ய உதவினர். ஆனால் பாவிகளாகிய நாம், அதற்கு நேர்மாறாகச் செயல்படுகிறோம் — நாம் பாசாங்குக்காரர்களைப் போல நடந்துகொள்கிறோம். தவறான புரிதல்களுக்கு எளிதில் ஆளாகாமல் இருப்பதிலும், மற்றவர்கள் செய்வதைத் தீமையாகக் கருதாமல் இருப்பதிலும் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.
— ஜெரோண்டா, நீங்கள் ஒழுக்க மீறல்களைப் பகிரங்கப்படுத்துவது என்ற விஷயத்தைத் தொட்டுள்ளீர்கள். ஆனால், மற்ற வகையான பாவங்கள் அல்லது ஆரோக்கியமற்ற நிலைகளைப் பற்றி மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது அவசியமா?
— பாருங்கள்: என்னுடைய சில அறிமுகங்களிடம் நான் இதைச் செய்கிறேன். உதாரணமாக, ஒருவர் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொண்டு மற்றவர்களைத் தவறான வழியில் அழைத்துச் செல்வதை நான் காண்கிறேன். நான் அவனது நடத்தையைச் சரிசெய்யும்படி அறிவுறுத்துகிறேன்: ஒரு முறை, ஐந்து முறை, பத்து முறை, இருபது முறை, முப்பது முறை, ஆனால் அவன் தன் நடத்தையைச் சரிசெய்யவில்லை. இருப்பினும், மீண்டும் மீண்டும் நினைவூட்டல்களுக்குப் பிறகும், அவர் தொடர்ந்து தவறாக நடந்துகொள்ள உரிமை இல்லை, ஏனெனில் மற்றவர்கள் வழிதவறி அவரைப் பின்பற்றுகிறார்கள். பாருங்கள், மக்கள் தீமையை விரைவாகப் பின்பற்றுகிறார்கள், ஆனால் நன்மையை அல்ல. ஆகவே, இந்தத் தவறான நடத்தைக்குச் சாட்சியமாக இருக்கும் மற்றவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, இதைப் பற்றி நான் அவர்களுக்கு வெளிப்படையாகப் பேச வேண்டிய நேரம் வருகிறது.

60வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நான் கூறும்போது: 'இவர் செய்வது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை,' என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் அவரைக் கண்டிக்க அல்ல, ஏனெனில் நான் ஏற்கெனவே அதை ஐநூறு முறை அவரிடம் நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன். மாறாக, மற்றவர்கள் அவருடைய பலவீனத்தைக் கண்டு அதனால் ஈர்க்கப்பட்டு, அவரைப் பின்பற்றி, மேலும், 'மூத்த பேசியோஸ் அவருக்கு எதுவும் சொல்லாததால், அவருடைய நடத்தையில் தவறில்லை என்று அர்த்தம்' என்றும் கூறுகிறார்கள். நான் இதை விரும்பவில்லை என்ற என் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை என்றால், நான் அதை ஒப்புக்கொள்வதாகவும், நானும் அதை

60 டைபிகோன் (கிரேக்கம்) – ஒரு சட்டம், ஒரு மாதிரி; இங்கே: வாழ்க்கை முறை,
பழக்கவழக்கங்கள். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

59

விரும்புவதாகவும் ஒரு தோற்றம் உருவாகும். இந்த வழியில் எல்லாம் அழிக்கப்படுகிறது, ஏனென்றால் தவறாக நடந்துகொள்ளும் நபரின் தந்திரங்கள் சரியானவை என்று யாராவது முடிவு செய்து, அவற்றை அவர்களே பயன்படுத்தத் தொடங்கக்கூடும். இதன் விளைவு என்னவாகும்? மேலும், இந்தக் காலமெல்லாம் அவன் என்னை எவ்வளவு துன்புறுத்தியிருக்கிறான் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாததால், நான் அவனிடம் பேசவில்லை என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். மேலும், அங்கே சாத்தானும் இருக்கிறான், அவன் கூறுவான்: "நீ இதைச் செய்வதில் தவறில்லை. பார், வேறு ஒருவரும் இதே காரியத்தைச் செய்கிறார், ஆனால் மூப்பர் பைசியோஸ் அவரிடம் எதையும் கூறவில்லை." ஆகவே, ஒருவர் தனது வழிகளைச் சீர்திருத்திக்கொள்ளுமாறு நான் அறிவுரை

கூறியபோதிலும், தனது சொந்த 'டைபிகான்'படி (typikon) தொடர்ந்து வாழ்கிறார், அதாவது கவனக்குறைவாகச் செயல்படுகிறார் என்பதை நான் காணும்போது, அந்த நபரை அறிந்த ஒருவருடனான உரையாடலில், அவரைத் தீங்கிலிருந்து பாதுகாக்கும் பொருட்டு, 'அப்படி ஒருவர் செய்வது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை' என்று கூறுகிறேன். இது கண்டனம் அல்ல; வெவ்வேறு விஷயங்களைக் குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது.
பிறகு சிலர் வந்து என்னைக் குத்திக்காட்டத் தொடங்குகிறார்கள்: 'இதை ஏன் நீங்கள் வேறு யாரிடமாவது சொன்னீர்கள்? அது ஒரு ரகசியம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக.' — 'என்ன ரகசியம்?' என்று நான் கூறுவேன். 'நான் உங்களுக்கு ஆயிரம் முறை சொல்லியிருக்கிறேன், ஆனால் நீங்கள் உங்கள் வழிகளை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. நீங்கள் செய்வதை நான் அங்கீகரிக்கிறேன் என்று மற்றவர்களைத் தவறாக நினைக்க வைப்பதற்கு உங்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை!' நான் ஏற்கனவே போதுமான அளவு அமைதியாக இருப்பது போல, அவனோ சென்று மற்றவர்களைத் தவறாக வழிநடத்துகிறான்! குறிப்பாக எனக்குத் தெரிந்த ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த குழந்தை வரும்போது, அவனது நடத்தை அந்தக் குடும்பத்தைச் சிதைப்பதை என்னால் பார்க்க

முடிந்தால், நான் அவனிடம் சொல்வேன்: 'கேள், நீ உன் வழிகளை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்றால், நான் இதுபற்றி உன் அம்மாவிடம் சொல்லிவிடுவேன். என்னிடம் வந்து, இவை அனைத்தையும் சொல்லிவிட்டு, பிறகு உனக்குப் பிடித்ததைச் செய்துகொண்டே போவதற்கு யாருக்கும் உரிமை இல்லை. உங்கள் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக நான் உங்கள்

அம்மாவிடம் சொல்கிறேன்." அவன் வருத்தம் தெரிவித்தால், அது வேறு விஷயம். ஆனால் அவன் அதேபோல நடந்துகொள்வதைத் தொடர்ந்தால், நான் அவனது அம்மாவிடம் இதைச் சொல்லியே ஆக வேண்டும், ஏனென்றால் இதற்கு நானும் பொறுப்பு."

அத்தியாயம் 4.
நடவடிக்கை எடுக்கும் தேவை விவேகத்துடனும் அன்புடனும்

நம்மைப் பக்குவப்படுத்துதல்

நீங்கள் திருச்சபைக்கு உதவ விரும்பினால், மற்றவர்களை மேம்படுத்துவதை விட உங்களை நீங்களே மேம்படுத்த பாடுபடுங்கள். நீங்கள் உங்களை மேம்படுத்திக் கொண்டால், திருச்சபையின் ஒரு பகுதி உடனடியாகச் சீரமைக்கப்படும். மேலும், ஒவ்வொருவரும் இவ்வாறு செயல்பட்டால், திருச்சபை முழுமையான ஒழுங்கிற்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் இன்றைய மக்கள் தங்களைத் தவிர மற்ற அனைத்திலும் அக்கறை கொள்கிறார்கள், ஏனெனில் மற்றவர்களைப் பற்றி அக்கறை கொள்வது எளிது, ஆனால் தங்களைப் பற்றிச் செயல்படுவதற்கு முயற்சி தேவைப்படுகிறது.
நாம் சுய முன்னேற்றத்தில் ஈடுபட்டு, முக்கியமாக இறைவனின் உதவியை நம்பி, வெளிப்புறச் செயல்களை விட அகச் செயல்களுக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தினால், நாம் மற்றவர்களுக்கு அதிகமாக உதவுவோம், மேலும் ஆன்ம முன்னேற்றத்தை மிகவும் திறம்பட அடைவோம். மேலும், நாம் அக அமைதியை அடைய முடியும், அது நாம் சந்திக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு அமைதியாக உதவும், ஏனெனில் நமது அக ஆன்மீக நிலை நமது ஒழுக்கப் பண்பை வெளிப்படுத்துவதோடு மற்றவர்களின் ஆன்மாக்களையும் மாற்றுகிறது. ஒருவர் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட அக ஆன்மீக நிலையை இன்னும் அடையாமல் புறச் செயல்களில் தன்னை அர்ப்பணிக்கும்போது, அவர்கள் ஒருவித ஆன்மீகப் போராட்டத்தை நடத்தலாம், ஆனால் அதே நேரத்தில் துன்பத்தையும் வேதனையையும் அனுபவிப்பார்கள்; அவர்கள் கடவுள் மீது நம்பிக்கை கொள்ளாமல் இருப்பார்கள், மேலும் அடிக்கடி தங்கள் அமைதியை இழப்பார்கள். அவர்கள் தங்களை நல்லவர்களாக மாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்றால், பொதுநன்மை மீதான தங்கள் அக்கறை தூய்மையானது என்று கூட அவர்களால் கூற முடியாது. தங்கள் பழைய சுயத்திலிருந்தும், எல்லா உலகியல் விஷயங்களிலிருந்தும் தங்களை விடுவித்துக்கொண்ட பிறகு, அவர்கள் ஏற்கனவே தெய்வீக அருளைப் பெற்றிருப்பார்கள். இவ்வாறு, அவனுக்கு மன அமைதி கிடைக்கும், மேலும் எந்த குணமுடையவர்களையும் உதவ முடிக்கும். ஆனால் அவனுக்கு இறை அருள் இல்லையென்றால், அவனால் தன்னைக் கட்டுப்படுத்தவோ அல்லது இறைவனுக்குப் பிரியமான முறையில் மற்றவர்களுக்கு உதவவோ முடியாது. முதலில், அவனே அருளில் மூழ்கியிருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் இப்போது புனிதப்படுத்தப்பட்ட அவனது சக்திகளை மற்றவர்களின் மீட்புக்காகப் பயன்படுத்த முடியும்.

நன்மை ஒரு நல்ல வழியில் செய்யப்பட வேண்டும்

— ஜெரோண்டா, உங்களுக்கு ஒரு சிக்கல் ஏற்படும்போது நீங்கள் எதைப் பற்றி சிந்திக்கிறீர்கள்?
— மனித கண்ணோட்டத்தில் என்ன செய்ய முடியும், என்ன செய்ய முடியாது என்பதைப் பற்றி நான் சிந்திக்கிறேன். நான் அந்த விஷயத்தை எல்லா கோணங்களிலிருந்தும் பரிசீலிக்கிறேன்: 'நான் இதை இப்படிச் செய்தால், அது அந்தச் சூழ்நிலையையும் மற்றவரையும் எப்படிப் பாதிக்கும்?… அதனால் என்ன தீமை ஏற்படலாம், என்ன நன்மை?…' நான் எப்போதும் சிக்கலை வெவ்வேறு கோணங்களில் பார்க்க முயற்சிக்கிறேன், அதனால் நான் எடுக்கும் முடிவு, முடிந்தவரை, மிகவும் சரியானதாக இருக்கும். ஏனென்றால், கவனக்குறைவு பல தவறுகளுக்கு வழிவகுக்கும். பின்னர், நடந்ததை யோசித்துப் பார்க்கும்போது, நீங்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தால், அதற்குப் பிரயோஜனமில்லை — 'நேரம் கடந்துவிட்டது, பறவை பறந்துவிட்டது!' என்று சொல்வார்களே, அதுபோல!... உதாரணமாக, ஒருவர் தற்செயலாக ஒரு வீட்டிற்குத் தீ வைத்துவிட்டார் என்று

வைத்துக்கொள்வோம். சரி, நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? அவரை நீங்கள் கொன்றுவிட முடியாது. ஆனால் — சேதம் ஏற்கனவே நடந்துவிட்டது…

[ஒரு காலத்தில்] ஒரு நிறுவனத்தில் ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. அங்கே இருந்த மேலாளர் என்னிடம் வந்து, "சரி, எல்லாம் சரிசெய்யப்பட்டுவிட்டது. நான் இன்ன இடத்திற்குச் சென்று, இன்னவரையும் இன்னவரையும் கண்டுபிடித்து, அவர்களிடம் இன்னதைச் சொல்லி, சிக்கலைத் தீர்த்துவிட்டேன்," என்றார். — "சிக்கல்," நான் சொன்னேன், "இப்போதுதான் தொடங்கியிருக்கிறது. முன்பு நடந்தவை ஒரு பிரச்சனையே இல்லை. முதலில் சில கனல்கள் மட்டுமே இருந்தன; அவை தானாகவே அணைந்திருக்கும், ஆனால் இப்போது தீப்பொறிகள் எரியத் தொடங்கிவிட்டன." அவர் தனது செயல்களால் எல்லாவற்றையும் சரிசெய்துவிட்டதாக நினைத்தார், மேலும் நாங்கள் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும் என்றும் விரும்பினார். ஆனால் உண்மையில், அவரது செயல்கள் ஒரு பெரிய சலசலப்பை ஏற்படுத்தின, மேலும் பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலானது.
நல்ல செயல்கள் சரியான முறையில் செய்யப்பட்டு பயனளிப்பதை உறுதிசெய்ய, அதிக கவனம், விவேகம் மற்றும் சரியான தீர்ப்பு தேவை; இல்லையெனில், அவை உதவுவதற்குப் பதிலாக மற்றவர்களை மேலும் கோபமூட்டும். மேலும், இன்னொரு விஷயம்: நீங்கள் செய்யத் திட்டமிட்டதை அது தானாகவே நிறைவேற விடுவதே நல்லது. ஏனெனில், ஒரு விஷயம் தயாராகும் முன்பே நீங்கள் அதில் 'அவசரப்பட்டால்'—அதாவது, அவசரமாக ஒரு முடிவெடுத்தால்—பின்னர் நீங்கள் சிரமங்களைச் சந்திக்க நேரிடலாம். முக்கியமான விஷயங்கள் சற்று தாமதப்படுத்தப்படும்போது, அவை பின்னர் விரைவாகவும் சரியாகவும் செய்யப்படுகின்றன. நீங்கள் ஒரு மேதை ஆக இருக்கலாம், ஆனால் உங்கள்

62

செயல்கள் ஆணவம் மற்றும் சுயநலத்தால் இயக்கப்பட்டால், நீங்கள் அதைக் கூட கவனிக்காமல் போகலாம். உதாரணமாக, வேட்டையாடும்போது, ஒரு நாய்—ஒரு கலப்பின நாயாக இருந்தாலும்—கவனமாகத் தேடினால், அது முயலின் தடங்களைக் கண்டுபிடித்துவிடும். ஆனால், மிகச் சிறந்த இனத்தைச் சேர்ந்த, சிறந்த நாய் குணங்கள் அனைத்தையும் கொண்ட மற்றொரு நாய், அவசரத்தில் இருக்கும்போது, பயனற்று வலதுபுறமும் இடதுபுறமும் சீரற்ற முறையில் ஓடும். சிந்திக்காமல் செயல்படுவது கர்வம். எனவே, ஒருவர் செயலில் அவசரப்படக்கூடாது, மாறாக முதலில் எல்லாவற்றையும் கவனமாகச் சிந்தித்துப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். பிரார்த்தனைக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படும்போது, அது பகுத்தறிவின் அல்லது வீண் வேடிக்கையின் வெளிப்பாடாக இருப்பதில்லை, மாறாக அது பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட மனதின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறது.
நாம் ஆன்மீகப் பார்வை கொண்டவர்களாக, கடவுள் இல்லாதது போல நடந்துகொள்கிறோம் — அவர் செயல்படுவதை நாம் அனுமதிப்பதில்லை. இருப்பினும், கடவுளுக்குத் தன் வேலைகள் தெரியும். என் கருத்து என்னவென்றால், ஆன்மீக வழியில் சிக்கல்களைத் தீர்க்க ஆன்மீக வழிகள் இருக்கும்போது, நாம் உலகியல் முறையில் செயல்பட விரும்புகிறோம். நான் சினாய் மலையில் இருந்தபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட ஹோஜா61 ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் மடத்திற்கு வந்து, உள்ளே சென்று, அங்கே நின்ற மசூதியின் கோபுரத்தில் ஏறி, கத்தத் தொடங்குவார்! அவருக்கென்ன ஒரு குரல்! அது புனித எபிஸ்டிமியாவின் குகை வரை கூட கேட்கும். பிறகு மடாலயம் ஒரு தீர்வைக் கண்டறிந்தது: வெள்ளிக்கிழமைகளில், அந்த ஹோஜா வரும்போது, அவர் உள்ளே நுழைய முடியாதபடி மடாலயத்தின் கதவைப் பூட்டத் தொடங்கினர். எனக்கு இது தெரியாது. ஒரு நாள் நான் கீழே இறங்கிச் சென்றபோது, அந்த ஹோஜா கோபத்தில் இருந்ததைக் கண்டேன். "இப்போதே," என்கிறார் அவர், "என் முகத்திற்கு நேரே கதவை எப்படி மூடுவது என்று அவர்களுக்குக் காட்டுகிறேன்!.." நான் சொல்கிறேன்: "அவர்கள் ஒட்டகங்கள் உள்ளே வராமல் இருக்க கழுத்துப்பட்டையை அடைத்திருக்கிறார்கள் . நீங்கள் உள்ளே வருவதைத் தடுக்க அதை அடைத்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை." பிறகு நான் மடாலயத்தில் உள்ள துறவிகளிடம் இதைச் சொன்னேன். செயலாளர்களில் ஒருவர் சொல்கிறார்: "நான் அவருக்குக் காட்டுகிறேன், அந்த ஹோஜாவிற்கு! நான் அவனுக்கு என் மனதில் உள்ளதைச் சொல்கிறேன்! அந்த ஹோஜா எங்களைத் துன்புறுத்துவதாக அரசாங்கத்திற்கு எழுதுவேன்!" — "கேள்," என்று அவனிடம் சொன்னேன், "ஒழுங்குமுறை என்பது ஏதோ ஒரு மாத்திரை அல்ல. நாம் சீனாயிலும் புனித கத்தரீனிலும் உள்ள மரியாதைக்குரிய பிதாக்களுக்காக ஜெபிப்போம்,

61 ஹோஜா – ஒரு முஸ்லிம் மத நீதிபதி மற்றும் ஆசிரியர். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

63

இந்த விஷயத்தை கடவுளின் கைகளில் விட்டுவிடுவோம். நானும் மேலே சென்று பிரார்த்தனை செய்கிறேன்." சகோதரர்களில் சிலரிடமும் நான் பிரார்த்தனை செய்யச் சொன்னேன், அந்த ஹோஜா நிச்சயமாகத் தண்டிக்கப்பட்டார்! அவர் தனது பைகளைக் கட்டி, வெளியேறி, மறைந்துவிட்டார்! அவர்கள் கதவை மூடியிருந்தாலும், ஹோஜா எங்களை ஒடுக்குகிறார் என்பது உண்மையல்ல என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கும், மேலும் ஒரு பெரும் சர்ச்சை ஏற்பட்டிருக்கும். அந்த ஹோஜா, தான் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் வருவதால் கதவு மூடப்பட்டிருப்பதாகவும், மேலும் அவர் மடாலயத்திற்குத் தீங்கு விளைவிப்பார் என்றும் கூறியிருப்பார். இன்னும் முன்பாக, ஒரு குறிப்பிட்ட [பணக்காரர்] [சினாய் மலையைப்] பார்த்து, புனித கத்தரீன் சிகரத்தில் தனக்கென ஒரு கோடை மாளிகையைக் கட்ட விரும்பினார். அவருக்கு ஏதோ நோய் ஏற்பட்டு இறந்துவிட்டார். சமீபத்தில் கூட, வேறு ஒருவர் அங்கே ஏதோ கட்ட விரும்பினார் — அவரும் இறந்துவிட்டார். எனவே, நமது மனித முயற்சிகளை மட்டுமே நம்பாமல், பிரார்த்தனை செய்து கடவுள் செயல்பட அனுமதிப்பது நல்லது.

நடத்தை மற்றும் பகுத்தறிவு

— கெரொண்டா, யாராவது தவறாக நடந்துகொள்வதைப் பார்க்கும்போது, நாம் அவர்களிடம் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமா?
— அது அவர்கள் எந்த மாதிரியான நபர் என்பதைப் பொறுத்தது. இந்தக் காலத்தில், மிகுந்த பகுத்தறிவும் தெய்வீக ஞானமும் தேவைப்படுகிறது. உங்கள் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது அவ்வளவு எளிமையானதல்ல. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் ஐநூறு 'துணை நிகழ்வுகள்' இருப்பதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். சிலர் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ளக்கூடியவர்கள், மற்றவர்கள் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ளமாட்டார்கள், மேலும் நமது கருத்துக்களுக்கு எதிர்மறையாகவும் பதிலளிக்கலாம். சுயநலவாதிகள், தங்கள் பெருமைக்குக் கீரல் விழுந்தால், குறிப்பாக மோசமாக நடந்துகொள்கிறார்கள். தாங்கள் தவறு செய்ததை அவர்கள் அடிக்கடி உணர்ந்தாலும், அத்தகையவர்கள் தங்கள் சுயநலத்திற்கு இணங்குவதில்லை. மேலும், நமது நோக்கங்கள் குறைகூற முடியாததாக இல்லாதபோது—வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மற்றவர் மீதான அக்கறையுடன் நம்மிலும் பெருமை இருக்கும்போது, நமது அன்பு தூய்மையானதாக இல்லாதபோது—அவர்கள் மிகவும் வலுவாக எதிர்க்கிறார்கள்.
நாம் ஒருவரை அன்பினால், வலியுடன் கண்டித்தால், அவர்கள் நமது அன்பைப் புரிந்துகொண்டாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவர்களின் இதயத்தில் ஒரு மாற்றம் நிகழ்கிறது, ஏனென்றால் நாம் தூய அன்பால் உந்தப்படுகிறோம். ஆனால், அன்பில்லாமல், பட்சப்பாட்டுடன் செய்யப்படும் கண்டனம், கண்டனம் செய்யப்படும் நபரை ஒரு மிருகமாக 64

மாற்றிவிடுகிறது. ஏனெனில், நமது தீய எண்ணம், அவர்களின் சுயநலத்தைத் தாக்கும்போது, தீக்குச்சி ஒன்றில் எரியும் எஃகு கற்குவளியிலிருந்து தீப்பொறிகளைத் தூண்டுவது போல, அதுவும் தீப்பொறிகளைத் தூண்டுகிறது. நாம் அன்பினால் நம் சகோதரனிடம் பொறுமையுடன் இருந்தால், அவன் அதைப் புரிந்துகொள்கிறான். மேலும், நமது பொறாமை வெளிப்படையாக எந்த வகையிலும் வெளிப்படுத்தப்படாமல் உள்ளுக்குள் இருந்தாலும், அது அவருக்குக் கவலையை ஏற்படுத்துவதால், அவர் அதைப் புரிந்துகொள்கிறார். அப்படியே சாத்தானும், ஒளிமிகுந்த தேவதையின் வடிவில் தோன்றினாலும், கவலையைக் கொண்டுவருகிறான், ஆனால் ஒரு உண்மையான தேவதை மென்மையான, சொல்லொணா மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருகிறது.
— அப்படியானால், ஜெரோண்டா, நாம் ஏதாவது சொல்லும்போது அதற்கு எதிர்மறையான எதிர்வினை ஏற்பட்டால், நமது செயல்களின் ஆரம்பப் புள்ளி சுயநலம்தான் என்று அர்த்தமா?
— பெரும்பாலும் பல தவறான புரிதல்கள் உள்ளன. ஒருவர் ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ள, மற்றொருவர் வேறு விதமாகப் புரிந்துகொள்கிறார். ஆனால் நாம் எப்போதும் நம்மை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்: 'நான் ஏன் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்? எனது நோக்கம் என்ன? நான் என் அண்டை வீட்டார் பொருட்டு வலியை உணர்கிறேனா, அல்லது என்னை நல்லவனாகக் காட்டிக்கொள்ள, தற்பெருமைக்காக இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேனா?" ஒருவன் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தால், அவன் கோபப்பட்டாலும், கத்தியாலும் அல்லது ஒருவரைக் கண்டித்தாலும், அவனது நோக்கங்கள் தூய்மையானவையாக இருக்கும். அப்படியானால் எல்லாம் நன்றாகப் போகும், ஏனென்றால் அவர்கள் பகுத்தறிவுடன் செயல்படுகிறார்கள். அறிவு என்பது தூய்மை; அது தெய்வீக ஞானம், ஆன்மீகத் தெளிவு; ஆகவே, சுயநலம் எப்படி அதனுடன், உள்ளுக்குள், இணைந்து வாழ முடியும்? மேலும், ஒருவரின் நோக்கங்கள் தூய்மையாக இருக்கும்போது, அவரது இதயம் அமைதியாக இருக்கும். இந்த வழியில், உங்களின் ஒவ்வொரு செயலையும்—அது நல்லதா இல்லையா என்பதை—உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.
'இதை இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும்' என்று அதிகாரத் தோரணையில் நீங்கள் மற்றொரு நபரிடம் பேசுகிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அடிக்கடி உணர்வதில்லை. சுயநலம் தலைதூக்கி, உங்கள் அண்டை வீட்டாரை உங்களுக்கு எதிராகத் திருப்புகிறது. நோக்கங்கள் தூய்மையாகவும், பணிவுடனும் இருக்கும்போது, அந்தக் கருத்து மற்றவருக்கு உதவுகிறது. இல்லையெனில், சுயநலம் தலைதூக்கி, எதிர்மாறான விளைவை ஏற்படுத்தும். உங்கள் செயல்களில் உள்ள நோக்கங்களை உங்கள்

'சுயத்தை', அதாவது உங்கள் சுயநலத்தை நீக்கினால், அவை எல்லா வகையிலும் தூய்மையானதாக இருக்கும். மனநிலை சரியில்லாதவர்களும், [தங்கள் மற்றும் மற்றவர்களின்] தலைகளை உடைப்பவர்களுமான பைத்தியங்களை விட, அறிவற்ற நடத்தை பெரும் தீங்கை ஏற்படுத்துகிறது.

65

ஏனெனில், சிந்தனையற்ற மக்கள் தங்கள் கூர்மையான வார்த்தைகளால் உணர்திறன் மிக்க ஆன்மாக்களைக் காயப்படுத்துகிறார்கள், மேலும் அவர்களை அடிக்கடி விரக்திக்குத் தள்ளி, மரணத்திற்குரிய காயங்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள்.
மேலும் சிலர் அனைவரையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்துகிறார்கள். ஆனால், ஒரு சிறு விரல் உறைக்குள் ஊற்றும் அளவை ஒரு பேரலில் ஊற்ற முடியாது, மேலும் ஒரு காளை மீது ஒரு குதிரை மீது ஏற்றும் அளவு சரக்கை ஏற்றவும் முடியாது. ஒரு எருது உழுதலுக்கு; அதன் மீது சவாரி செய்வது அல்லது சுமையை ஏற்றுவது சரியல்ல. அதேபோல், ஒரு குதிரையை உழுதலுக்குப் பயன்படுத்துவது சரியல்ல, ஏனெனில் அது சுமைகளைச் சுமப்பதற்காகவே உருவாக்கப்பட்டது. ஒன்று ஒரு வேலைக்கும், மற்றொன்று மற்றொரு வேலைக்கும். ஒட்டுமொத்த உலகத்தையும் தனது சொந்தத் தரங்களுக்கு ஏற்ப மாற்ற முயற்சிக்கக் கூடாது. ஒவ்வொருவருக்கும் காரியங்களைச் செய்யும் தங்களது சொந்த வழி உண்டு. மேலும், எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாத பட்சத்தில், சில விஷயங்களைப் பார்த்து மறந்துவிடலாம். இந்த வாழ்க்கையிலேயே அனைவரும் தங்களுக்குரிய சரியான இடத்தைப் பெற்றால், அனைத்து சட்டவிரோதங்களும் நின்றுவிடும், மேலும் பூமியிலும் ஒரு சொர்க்கம் உருவாகும். எனவே, மற்றவர்களிடம் அதிகப்படியான எதிர்பார்ப்புகளைக் கொள்வதைத் தவிர்ப்போம்.

ஆன்மீக நேர்மை என்பது அன்பால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது

இப்போதெல்லாம் உலகின் நிலை மோசமாக உள்ளது, ஏனெனில் அனைவரும் பேசும் 'மहान' உண்மைகள் யதார்த்தத்துடன் ஒத்துப்போவதில்லை. இனிமையான வார்த்தைகளும் மகா உண்மைகளும் உண்மையுள்ள உதடுகளிலிருந்து வரும்போது மட்டுமே மதிப்புடையவை. அவை நல்லெண்ணமும் தூய மனமும் கொண்டவர்களிடம் மட்டுமே வேரூன்றும்.
— ஜெரோண்டா, உலகியல் நேர்மை மற்றும் ஆன்மீக நேர்மை என்று ஒன்று இருக்கிறதா?
— ஆம், நிச்சயமாக. உலகியல் நேர்மை என்பது பகுத்தறிவின்மையை உள்ளடக்கியது.
— ஒரு நபர் பொருத்தமாகவும் பொருத்தமற்றதாகவும் பேசும்போது அப்படித்தானே?
— அது மட்டுமல்ல. உண்மை என்பது உண்மைதான், ஆனால் நீங்கள் பகுத்தறிவின்றி உண்மையைப் பேசினால், அது இனி உண்மையாகாது. உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு மனநிலை சரியில்லை என்பது ஒரு உண்மை. ஆனால் இந்த உண்மையை நீங்கள் வெளிப்படுத்த முயன்றால், அது எந்த நோக்கத்திற்கும் சேவையாற்றாது. மற்றொருவர், 'உண்மையாக இருக்க, நான் பொதுவெளிக்குச் சென்று அனைவர் முன்னிலையிலும் பாவம் செய்வேன்' என்று கூறலாம். அது நேர்மை அல்ல. மிகுந்த பகுத்தறிவு

கொண்ட ஒருவரிடம் தாராளமான அன்பு, தியாகம் மற்றும் பணிவு ஆகியவை இருக்கும். அத்தகைய ஒருவரால் கசப்பான உண்மை கூட மிக எளிமையாகச் சொல்லப்படுகிறது, மேலும் அவரது கருணை அதை இனிமையாக்குகிறது. இதன் விளைவாக, இனிமையான வார்த்தைகளால், அது அதிக நன்மையைத் தருகிறது, கசப்பான மருந்துகள் இனிப்புச் சாறுகளுடன் எடுத்துக்கொள்ளும்போது அதிக நன்மை பயப்பதைப் போலவே. விவேகமின்றி பயன்படுத்தப்படும் உண்மை, தவறான செயல்களுக்கு வழிவகுக்கும். சிலர் உண்மையின் பெயரால் செயல்படும்போது தவறு செய்கிறார்கள். விவேகமின்றி நேர்மையைக் கொண்டிருக்கும் எவரும் இருமடங்கு தீங்கை ஏற்படுத்தக்கூடும்: முதலில் தங்களுக்கு, பின்னர் மற்றவர்களுக்கு. ஏனெனில் அத்தகைய நேர்மையில் இரக்கமில்லை. உண்மையாக நேர்மையாக இருக்க விரும்பும் எவரும், முதன்மையாக தங்களுக்கு நேர்மையாக இருப்பதில் இருந்து தொடங்க வேண்டும், ஏனெனில் ஆன்மீக நேர்மை அங்கிருந்துதான் தொடங்குகிறது. ஒருவர் தன்னிடம் நேர்மையற்று இருந்தால், அவர் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொண்டு தனக்குத்தானே கேலி செய்துகொள்கிறார். ஆனால் மற்றவர்களிடம் நேர்மையற்று நடந்துகொள்வதன் மூலம், அவர்கள் ஒரு பெருங்குற்றம் செய்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் மற்றவர்களைக் கேலி செய்கிறார்கள்.
— ஜெரோண்டா, வெறுமனே எளிமையின் காரணமாக அப்படி இருக்க முடியுமா?
— என்ன எளிமையைப் பற்றிப் பேசுகிறாய்! அப்படிப்பட்ட ஒருவரிடம் எளிமையை நீ எங்கே பார்த்திருக்கிறாய்! அது ஒரு குழந்தையாக இருந்தால், அவர்களிடம் எளிமை இருக்கும். அது ஒரு புனிதராக இருந்தால், அவர்களிடம் எளிமை இருக்கும். ஆனால் மனநலம் பாதிக்கப்படாத ஒரு பெரியவர் இப்படி நடந்துகொண்டால், அது சாத்தான்! — மேலும் அவன் என்ன உணர்கிறான்?
— தூய நரகம். ஒரு தீய எண்ணத்தைத் தொடர்ந்து மற்றொன்று வருகிறது. முடிவில்லாத தீய எண்ணங்கள்.
— இருப்பினும், ஜெரோண்டா, சொல்லுங்கள், ஒருவர் நேர்மையாக நடந்துகொள்ள வேண்டாமா?
— வெளிப்படைத்தன்மை, பலர் அதைப் புரிந்துகொண்டு பயன்படுத்தும் விதத்தில், ஒரு சட்டவாத மனப்பான்மையைக் கொண்டுள்ளது. அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: 'நான் ஒரு வெளிப்படையான நபர், நான் கூரைகளிலிருந்து பிரசங்கிக்கிறேன்'

62
— மேலும் அவர்கள்
மற்றவர்களைக் கேலி செய்கிறார்கள். ஆனால் இறுதியில், அவர்களே கேலிக்குரியவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள்.

62 லூக்கா 12:3-ஐப் பார்க்கவும்.

67

'நியாயப்பிரமாணம் கொல்கிறது'

63

ஒருமுறை நான் ஒருவரிடம் கேட்டேன்: 'நீங்கள் யார்? கிறிஸ்துவின் சிப்பாயா அல்லது தீயவனின் சிப்பாயா? தீயவனுக்கும் சிப்பாய்கள் உண்டு என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?' ஒரு கிறிஸ்தவர் ஒரு மதவெறியராக இருக்கக்கூடாது; அவர் எல்லா மக்களிடமும் அன்பு கொண்டிருக்க வேண்டும். யார் சிந்திக்காமல் வார்த்தைகளை வீசுகிறாரோ, அவை சரியாக இருந்தாலும், அவர் தீங்கு செய்கிறார். எனக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் தெரியும். அவர் மிகவும் பக்திமானாக இருந்தார், ஆனாலும் அவர் உலகியல் சார்ந்த மக்களுடன் பேசும்போது, அவர்களின் ஆன்மாவின் ஆழம் வரை வெட்டி, அவர்களைத் தரைமட்டமாக்கும் கடுமையான முறையில் பேசினார். ஒருமுறை அவர்

என்னிடம், 'ஒரு குறிப்பிட்ட கூட்டத்தில், நான் ஒரு குறிப்பிட்ட அம்மாவிடம் இப்படி இப்படிச் சொன்னேன்' என்றார். இருப்பினும், அவர் அதைச் சொன்ன விதம் அவளை நசுக்கிவிட்டது. அவர் அனைவர்

முன்னிலையிலும் அவளை அவமதித்தார். 'கேளுங்கள்,' என்று அவனிடம் சொன்னேன், 'நீங்கள் வைரங்கள் பதித்த தங்க கிரீடங்களை மக்களின் மீது வீசுகிறீர்கள்; ஆனாலும், இப்படி வீசுவதன் மூலம், நீங்கள் பலவீனர்களின் தலைகளை மட்டுமல்ல, வலிமையானவர்களின் தலைகளையும் உடைக்கிறீர்கள்.' நாம் மக்களை 'கிறிஸ்தவ முறைப்படி' [மாற்றெண்குறிக்குள்] கல்லால் அடிக்க வேண்டாம். பாவியை மற்றவர்கள் முன்னிலையில் கண்டிக்கிற எவரும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நபரைப் பற்றி ஒருதலைப்பட்சமாகப் பேசுகிற எவரும் கடவுளின் ஆவியால் அல்ல, வேறொரு ஆவியால் உந்தப்படுகிறார்கள். திருச்சபை, சட்டவாதிகள் செய்வது போலல்லாமல், அன்பின் மூலம் செயல்படுகிறது. திருச்சபை எல்லாவற்றையும் நீண்டபொறுமையுடன் பார்க்கிறது, மேலும் அவர்கள் என்ன செய்திருந்தாலும், அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பாவிகளாக இருந்தாலும், அனைவருக்கும் உதவ முயல்கிறது.
சிலரைப் பார்க்கும்போது, அவர்களுக்கு ஒரு விசித்திரமான தர்க்கம் இருப்பதை நான் காண்கிறேன். அவர்களின் பக்தி ஒரு நல்ல விஷயம், நன்மை நோக்கிய அவர்களின் நாட்டமும் ஒரு நல்ல விஷயம், ஆனால் ஆன்மீகப் பகுத்தறிவும் பரந்த மனப்பான்மையும் அவசியமானவை. அப்போதுதான் பக்தியுடன் குறுகிய மனப்பான்மை சேராது, மேலும் மனம் மிகவும் கடினமாகவும் பிடிவாதமாகவும் ஆகி, அதிலிருந்து ஒரு கட்டை மரத்தை வெட்டி எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஆகிவிடாது. முழு அடித்தளமும் ஒரு ஆன்மீக நிலையைக் கொண்டிருப்பதில் உள்ளது, அப்போதுதான் ஒருவருக்கு ஆன்மீகப் பகுத்தறிவு இருக்க முடியும்.

63 ஒப்பிடுக: 2 கொரி. 3:6.

68

இல்லையெனில், அவர்கள் 'சட்டத்தின் எழுத்து'க்கு ஆதரவாக நிற்கிறார்கள், 'சட்டத்தின் எழுத்து கொல்கிறது'. பணிவைக் கொண்டவர் ஒருபோதும் தங்களை ஆசிரியராக உயர்த்திக் கொள்வதில்லை; அவர்கள் மற்றவர்களைக் கேட்கிறார்கள், மேலும் அவர்களிடம் கருத்து கேட்கப்படும்போது, அவர்கள் பணிவுடன் பேசுகிறார்கள். அவர் ஒருபோதும் 'நான்' என்று சொல்ல மாட்டார், மாறாக 'இந்த எண்ணம் எனக்குத் தோன்றுகிறது' என்றும் 'முன்னோர்கள் கூறியுள்ளார்கள்' என்றும் சொல்வார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் ஒரு சீடராகப் பேசுகிறார். தங்களை மற்றவர்களைத் திருத்தக்கூடியவர்களாகக் கருதுபவர் எவரும் சுயமுக்கியத்துவத்தால் நிறைந்தவர்.
— கெரொண்டா, ஒருவர் நல்ல எண்ணத்துடன் ஒரு செயலைத் தொடங்கி, பின்னர் தீவிர நிலைப்பாடுகளுக்குச் சென்றால், அதற்கு நல்ல தீர்ப்பு இல்லை என்று அர்த்தமா?
— அந்தச் செயலில் சுயநலம் இருக்கிறது. மேலும், தங்களைப் பற்றி அறியாத அத்தகைய நபர் இதை உணர்வதில்லை, அதனால்தான் அவர்கள் தீவிர நிலைகளுக்குச் செல்கிறார்கள். பெரும்பாலும், சிலர் பக்தியுடன் தொடங்குகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் எங்கே முடிக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள்! உதாரணமாக, உருவ வழிபாட்டாளர்களையும் உருவ எதிர்ப்பாளர்களையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இருவரும் தீவிர நிலைகள். சிலர் கிறிஸ்துவின் உருவத்தைச் சுரண்டி, 'மேம்படுத்துவதற்காக' திருவருட்சாதனத்தில் இந்தத் தூளைத் தூவினர்! மற்றவர்கள் உருவங்களை எரித்து, அவற்றை காலால் மிதித்தார்கள்... அதனால்தான் திருச்சபை உருவங்களை உயரத்தில் வைக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளானது, மேலும் சண்டை தணிந்தபோது, நாம் அவற்றை வழிபடுவதற்கும், அவற்றில் சித்தரிக்கப்பட்டவர்களைக் கௌரவிப்பதற்கும் அவற்றை கீழே இறக்கியது.

ஒருவர் என்ன செய்தாலும், அதை இறைவனுக்காகவே செய்ய வேண்டும்
— கெரொண்டா, நான் பொதுவாக மற்றவர்களை வருத்தப்படுத்திவிடுவோமோ அல்லது அவர்கள் பார்வையில் என் மரியாதையை இழந்துவிடுவோமோ என்ற பயத்தில்தான் செயல்படுகிறேன்; கடவுளை வருத்தப்படுத்தாமல் இருப்பதைப் பற்றி நான் நினைப்பதில்லை. கடவுள் மீதான பயம் எப்படி வளர்கிறது?
— விழிப்புணர்வு அவசியம். ஒரு நபர் என்ன செய்தாலும், அதை இறைவனுக்காகவே செய்ய வேண்டும். நாம் இறைவனை மறந்துவிடுகிறோம், பிறகு நாம் ஏதோ முக்கியமானதைச் செய்கிறோம் என்ற எண்ணம் நுழைந்துவிடுகிறது. மக்களைத் திருப்திப்படுத்தும் விருப்பமும் எழுகிறது, மேலும் நாம் மற்றவர்களின் பார்வையில் மரியாதையை இழக்காமல் இருக்க முயற்சிக்கிறோம். ஒருவர் கடவுள் தன்னைப் பார்க்கிறார் மற்றும் தன்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற எண்ணத்துடன் செயல்பட்டால், அவர் என்ன செய்தாலும் அது 69

பாதுகாப்பானது. இல்லையெனில், மற்றவர்களின் பார்வையில் நல்லவராகத் தோற்றமளிக்க ஏதாவது செய்தால், அவர் எல்லாவற்றையும் இழக்கிறார்; அவர் அனைத்தையும் வீணடிக்கிறார். ஒருவர் ஒவ்வொரு செயலைப் பற்றியும் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்: 'சரி, நான் செய்வதை எனக்குப் பிடிக்கலாம், ஆனால் கடவுளுக்கு அது பிடிக்குமா?' என்றும், அது கடவுளுக்குப் பிரியமானதா என்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இதைச் செய்ய மறந்தால், பின்னர் அவர்கள் கடவுளையும் மறந்துவிடுவார்கள். அதனால்தான் மக்கள்

'கடவுளுக்காக' அல்லது 'ஆ, அவர் ஒரு கடவுள் நம்பிக்கையற்றவர், அவர் கடவுளுக்குப் பயப்படுவதில்லை' என்று சொல்வார்கள்.' அல்லது அவர்கள், 'கடவுள் விரும்பினால்,' 'கடவுள் அருளினால்' என்று கூறுவார்கள். வயதானவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் கடவுளின் இருப்பை உணர்ந்தனர்; அவர்கள் எப்போதும் கடவுளைத் தங்களுக்கு முன்னால் வைத்திருந்தனர் மற்றும் எச்சரிக்கையாக இருந்தனர். சங்கீதத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நிலையை அவர்கள் அனுபவித்தனர்: 'கர்த்தரை நான் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன்... அதனால் நான்

அசைக்கப்படாதபடிக்கு.'64 அதனால்தான் அவர்கள் [தங்கள் நிதானத்தை இழக்காமல்] உறுதியாக நின்றார்கள். ஆனால் இப்போது ஐரோப்பிய 'டைபிகான்' படிப்படியாக வழக்கத்திற்கு வருவதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள், மேலும் பலர் உலகியல் நன்னடத்தைக்காக மட்டுமே நன்றாக நடந்துகொள்கிறார்கள். ஒரு நபர் எதைச் செய்தாலும், கிறிஸ்து தங்களைப் பார்க்கிறார் மற்றும் தங்களைக் கவனித்துக்கொள்கிறார் என்பதை உணர்ந்து, அதை கிறிஸ்துவுக்காக மட்டுமே தூய்மையாகச் செய்ய வேண்டும். அதில் மனிதக் கூறு எதுவும் இருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு மனிதச் செயலின் இதயத்திலும் கிறிஸ்து இருக்க வேண்டும். நாம் மக்களை மகிழ்விக்கும் நோக்கத்துடன் எதையாவது செய்தால், அது நமக்கு எந்தப் பயனும் தராது. மிகுந்த கவனம் தேவை. எங்களைச் செயல்படத் தூண்டும் நோக்கங்கள் எவை என்பதை நாம் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மற்றவர்களை மகிழ்விக்கும் விருப்பத்தால் நான் இயக்கப்படுகிறேன் என்பதை உணர்ந்தவுடன், நான் உடனடியாக அதை நிறுத்த வேண்டும், ஏனென்றால் நான் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய விரும்பும்போது, மற்றவர்களை மகிழ்விக்கும் விருப்பம் நுழைந்தால்—நான் துளைகள் நிறைந்த வாளியால் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பது போலாகும்.
பெரும்பாலான சோதனைகள், மற்றவர்களுடனான நமது தொடர்புகளில், நமது உள்ளத்தில் ஒரு சுய-முக்கியத்துவ உணர்வை வளர்க்கும்போது, அதாவது, நமது சுயநலத்தால் தூண்டப்படும்போதும், நம்மை நாமே உயர்த்திக்கொண்டு நமது தனிப்பட்ட திருப்தியை நாடும்போதும், நமது 'சுயத்தால்' உருவாக்கப்படுகின்றன. ஒருவர் உலகியல்

64 சங். 15:8.

70

முன்னேற்றத்தின் மூலம் அல்ல, மாறாக ஆன்மீக இறக்கத்தின் மூலமே சொர்க்கத்தை அடைகிறார். தாழ்மையுடன் நடப்பவன் எப்போதும் நம்பிக்கையுடன் நடக்கிறான், அவன் ஒருபோதும் விழான். ஆகவே, முடிந்தவரை, உலகியல் தற்பெருக்கையும், ஆன்மீகத் தோல்வியான உலகியல் வெற்றியையும் நம்மிலிருந்து வேரறுப்போம். நாம் கிறிஸ்துவை உண்மையாக நேசிக்க, மறைமுகமான மற்றும் வெளிப்படையான சுயநலத்தையும், மற்றவர்களை மகிழ்விக்கும் விருப்பத்தையும் வெறுப்போம். நமது காலம் மௌனத்தால் அல்ல, மாறாக பரபரப்பூட்டும் விஷயங்களாலும் வெற்று ஆரவாரத்தாலும் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் ஆன்மீக வாழ்க்கை அடக்கமானதாகும். நாம் கடமைப்பட்டபடி, நமது சக்திக்கு உட்பட்டதைச் செய்வது நல்லது: அடக்கமாக, நமது திறன்களின் வரம்புகளை மீறிய இலக்குகளைத் துரத்தாமல்; இல்லையெனில், அது நமது ஆன்மாவுக்கும் உடலுக்கும், அடிக்கடி திருச்சபையையும் சேதப்படுத்தும்.
ஒருவருக்கு உண்மையான சேவை செய்வது என்பது கிறிஸ்துக்கும் சேவை செய்வதாகும். நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது இதுதான்: ஒருவருக்குச் செய்யும் சேவையை எப்படித் தூய்மையாக்குவது, அதாவது, மக்களை மகிழ்விக்கும் விருப்பத்தை அதிலிருந்து எப்படி

அகற்றுவது, இதன் மூலம் இந்த மனித அர்ப்பணிப்பு (அதாவது, ஒருவருக்குச் செய்யும் சேவை) கிறிஸ்துவை நோக்கி வழிநடத்தப்பட வேண்டும். ஒருவர், தனது உண்மையான நோக்கம் சற்று சிறப்பாக தன்னைச் 'சரிப்படுத்திக்' கொள்வதாக (அதாவது, தனது சொந்த நலனை மனதில் கொண்டு) இருக்கும்போது, திருச்சபையின் பிரச்சனைகளை ஒரு போலி ஆர்்த்தடாக்ஸ் முறையில் 'சரிசெய்ய' முயன்றால், அத்தகைய ஒருவரைக் கடவுள் எப்படி ஆசீர்வதிக்க முடியும்? முடிந்தவரை, நாம் கடவுளுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு செல்லும் விதத்தில் நம் வாழ்வை வாழ வேண்டும். நாம் எப்போதும் நமது இருதயங்களை ஆராய்ந்து, கடவுளின் திருவுளத்தை நிறைவேற்றப் பாடுபட வேண்டும். கடவுளின் திருவுளத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், ஒரு நபர் கடவுளுடனான ஐக்கியத்தில் நிலைத்திருக்கிறான், பின்னர், கடவுளிடம் கேட்காமலேயே, ஊற்றிலிருந்து நீர் தொடர்ந்து இறைப்பது போல, அவன் பெற்றுக்கொள்கிறான்.

நாம் ஆன்மீகப் பார்வை என்ற திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்
புனித ஆவியானவர் ஒரே இடத்தில் ஒரு விதமாகவும் மற்றொரு இடத்தில் வேறு விதமாகவும் இருப்பதில்லை; அவர் ஒன்றாக இருந்து பல வரங்களைக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் குழப்பத்தின் ஆவியல்ல, மாறாக அன்பின் மற்றும் சமாதானத்தின் ஆவியானவர். ஆன்மீகமானவர்கள் ஒருவரையொருவர் தாக்கிக்கொள்ளும்போது, அவர்கள் புனித ஆவியானவருடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாத பல பிற ஆவிகளின் செல்வாக்கின் கீழ் இருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். கடந்த 71

□□□□□□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□! □□□□□□, □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□. □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□. □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ '□□□□□□□□' □□□□□□□, □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□, □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□, □□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□.

□□□□ □□□□□□□□ □□□□□, □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□. □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□, □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□. □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□: □□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□□□□, □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

இருந்த ஒரு துருக்கிய வீட்டிற்குள் பாய்ந்து சென்றோம். என்ன நடக்கிறது என்பதை ஒரு ஐந்து வயது துருக்கிய சிறுவன்

உணர்ந்துகொண்டு, 'வாங்க, இங்கே வாருங்கள், இந்த வழியாக—என் சமையலறை வழியாக ஓடுங்கள்!' என்று பேசத் தொடங்கினான். நாங்கள் சமையலறை வழியாகச் சென்றோம், , வீட்டின் பின்புறம் வழியாக வெளியேறி, கீழே இருந்த சில சேமிப்பு அறைகளில் ஒளிந்துகொள்ள முடிந்தது. கலவரக்காரர்கள் வந்தபோது, அந்தச் சிறுவன் வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து, உள்ளே யாரும் இல்லை என்று அவர்களிடம் கூறிவிட்டு ஓடிவிட்டான். சரியாகப் பேசக் கூடத் தெரியாத, ஒரு சிறு துளியான ஐந்து வயதுக் குழந்தை – பாருங்கள், எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாக நடந்துகொண்டான். கற்பனை செய்து பாருங்கள், அந்த இடத்திலேயே அவனுக்கு எல்லாம் புரிந்துவிட்டது! பாருங்கள்: அவன் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டான், அவன் நேசித்தான், ஆனால் மற்றொரு பெரியவர், அவசரப்பட்டுத் தீமை செய்திருக்கக்கூடும். ஆகவே, திருமுழுக்கு பெற்றவர்களாகவும், புனிதத் திருமாணத்தால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்களாகவும், கற்பிக்கப்பட்டவர்களாகவும், நன்கு படித்தவர்களாகவும் இருக்கும் நாம், குழந்தைகளைப் போல வளர்ச்சியடையாத நிலையில் இருக்க வேண்டாம்! சிறகுகளைப் பெறுங்கள்! சிறகுகள் கொண்டவர்கள் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஆறு சிறகுகளைக் கொண்ட செராபிம்கள்! அவர்களிடம் ஆறு சிறகுகள் உள்ளன, அவற்றை அசைத்து, 'பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்!' என்று பாடுகிறார்கள். ஆகவே, பறந்து செல்லுங்கள்; ஆறு சிறகுகளைப் பெறுங்கள்!

இறை ஞானமே எல்லாம்
நான் சிலரிடம் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு: 'கடவுள் உங்களுக்கு ஞானம் தருவதைப் போலச் செய்யுங்கள்.' நான் 'கடவுள் உங்களுக்கு ஞானம் தருவதைப் போலச் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லும்போது, அந்த நபர் மனித தர்க்கத்தின் மூலம் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, தெய்வீக ஞானத்தின் மூலம் விஷயங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். தனக்குப் பிடித்த எதுவும் கடவுளிடமிருந்து வரும் ஞானம் என்று ஒருவன் நினைக்கக்கூடாது.

— கெரோண்டா, சொல்லுங்கள், தெய்வீக ஞானம் எப்படி ஏற்படுகிறது?
— கம்பிகளில் உள்ள துருவை நீக்கினால், ஒரு சோர்வடைந்த மனிதன் ஒரு நல்ல கடத்தியாக மாறுகிறான். அப்போது அவர்கள் தங்களின் வழியே கடவுளின் அருளை வழிநடத்தி, அருள் நிறைந்த தெய்வீக ஒளியைப் பெறுகிறார்கள். இல்லையெனில், மின்சுற்றுப் பிழைகள் ஏற்பட்டு, அருள் செயல்படாது. முழு விஷயமும் இதுதான்: ஒருவன் கடவுளின் அருள் தன்னை விட்டு விலகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், அப்போது அவனுக்கு தெய்வீக ஞானம் கிடைக்கும். ஏனெனில், தெய்வீக ஞானம் இல்லையென்றால், அந்த முழு முயற்சியும் பயனற்றது.
73

திருத்தூதர்கள் மீது அருள் இறங்குவதற்கு முன்பு, அவர்கள் பலவீனமாக இருந்ததால், கிறிஸ்து அவர்களுடன் எவ்வாறு போராடினார்! பெந்தேகொஸ்தேவுக்கு முன்பு, உலகிற்கு உதவ திருத்தூதர்களுக்கு கடவுளிடமிருந்து சக்தி கொடுக்கப்பட்டது. இருப்பினும், பெந்தேகொஸ்தேவில் அவர்கள் பெற்ற தெய்வீக ஞானம் அவர்களுக்கு அப்போது இன்னும் கிடைக்கவில்லை. கிறிஸ்து தாம் எருசலேமுக்குப் போவதாகவும், மனுஷகுமாரன் சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்து மூன்றாம் நாளில் எழுந்திருப்பதாகவும் சொன்னபோது, அவர் எருசலேமுக்குச் சென்றதும் ராஜாவாக்கப்படுவார் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்கள் மனித ரீதியாகச் சிந்தித்தார்கள். அதனால்தான், கிறிஸ்துவின் வலதுபுறத்தில் யார் அமர்வது, இடதுபுறத்தில் யார் அமர்வது என்பதில் அவர்கள் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். செபதேயுவின் மகன்களின் தாய், தம்முடைய ராஜ்யத்தில், அவளுடைய மகன்களில் ஒருவரை உம்முடைய வலதுபுறத்திலும், மற்றொருவனை உம்முடைய இடதுபுறத்திலும் அமரப்பண்ண வேண்டும் என்று அவரிடம்

கேட்கப் போனாள்! ஆனால், பெந்தேகோஸ்தே நாளிலிருந்து, கிறிஸ்து அவர்களுக்கு ஆறுதலானவராகிய பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பியபோது, அப்போஸ்தலர்கள் தெய்வீகக் கிருபையைத் தொடர்ந்து பெற்றனர். முன்பு, அவர்கள் தங்கள் பேட்டரி சார்ஜ் செய்யப்பட்டு பின்னர் மீண்டும் மின்சாரம் இழப்பது போல, அவ்வப்போது மட்டுமே தெய்வீக ஞானத்தைப் பெற்றனர். அதை மீண்டும் சார்ஜ் செய்ய அவர்கள் அதை மீண்டும் சாக்கெட்டில் செருக வேண்டியிருந்தது. அது மீண்டும் தீர்ந்துவிட்டால்—மீண்டும் சாக்கெட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும்! அவர் அவர்களுக்கு ஆறுதலளிப்பவரை அனுப்பியபோது, அந்த 'சாக்கெட்' இனி தேவைப்படவில்லை. அவர்களை விட நாம் இப்போது சிறந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் நாம் கிருபையின் யுகத்தில் வாழ்கிறோம், எனவே நம்மிடம் எந்தச் சாக்குப்போக்குகளும் இல்லை. நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள்; நம்மிடம் ஆறுதலளிப்பவர் இருக்கிறார்; நம்மிடம் எல்லாம் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில், கிறிஸ்து இன்னும் சிலுவையில் அறையப்படவில்லை, மேலும் சாத்தான் ஒரு விதத்தில் அதிகாரம் கொண்டிருந்தான், மேலும் எளிதாக மக்களைத் தவறான வழியில் வழிநடத்தினான். சிலுவைப் படுகொலைக்குப் பிறகு, கிறிஸ்து எல்லா மக்களுக்கும் தெய்வீக ஞானத்தைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்கினார். கிறிஸ்து தம்மைத்தாமே தியாகம் செய்து நம்மை விடுவித்தார். நாம் அவருடைய நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம். அவர்

நம்மை அந்த 'சாதனத்துடன்' நிரந்தரமாக இணைத்துள்ளார். இப்போது, நமது கம்பிகள் துருப்பிடிப்பதை நாம் அனுமதிப்பதால், தெய்வீகக் கிருபையின் ஓட்டத்திற்கு நாமே தடையாக ஆகிறோம்.
— ஜெரோண்டா, ஒரு நபருக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவர் வாசம் செய்வதற்கு என்ன முன்நிபந்தனைகள் அவசியம்?

— தவம், பணிவு, அன்பு, தாராளம் மற்றும் தியாகம் ஆகியவற்றின் உணர்வு அவசியம். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிருபை இல்லாமல், ஒரு மனிதன் எதற்கும் பயனற்றவன். பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒளி, தெய்வீக ஒளி. அதுவே முழு அடித்தளம். ஒருவரால் பார்க்க முடியாவிட்டால், அவர்கள் ஒரு ஜன்னலில் மோதலாம், ஒரு பாறையிலிருந்து கீழே விழலாம், ஒரு குழியில் தடுக்கி விழலாம், அசுத்தத்தில் விழலாம், அல்லது ஒரு பெரும் பள்ளத்திலேயே விழலாம். அவர்கள் எங்கு செல்கிறார்கள் என்பதை அவர்களால் பார்க்க முடியாது, ஏனெனில் அவர்கள் ஒளியால் பறிக்கப்பட்டுள்ளனர். இருப்பினும், அவர்களால் சிறிதளவாவது பார்க்க முடிந்தால், அவர்கள் கவனமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களால் தெளிவாகப் பார்க்க முடிந்தால், அவர்கள் இந்த ஆபத்துகள் அனைத்தையும் தவிர்த்து, தங்கள் பாதையில் பாதுகாப்பாக நடக்கிறார்கள். ஒளி வருவதற்கு, ஒருவர் இருளிலிருந்து வெளிவர விரும்ப வேண்டும். மக்கள் மங்கலான ஒளியில் கூட பார்க்க முடிந்தால், அவர்கள் மீண்டும் விழ மாட்டார்கள், கடவுளும் துயரமடைய மாட்டார். ஒரு பூமியிலுள்ள தந்தை தனது பிள்ளைகள் சேற்றில், முட்களில் அல்லது பாறையிலிருந்து கீழே விழுவதைக் கண்டு

வருந்தும்போது, கடவுள் எவ்வளவு அதிகமாக வருந்துவார்!
உலகில் உள்ள அனைத்து தீமைகளும் தெய்வீக ஞானத்தின்மை காரணமாகவே உருவாகின்றன. தெய்வீக ஞானம் இல்லாதபோது, ஒரு மனிதன் இருளில் இருக்கிறான். அப்போது ஒருவர், 'நாம் இந்த வழியில் செல்வோம்' என்பார்; மற்றொருவர், ' இல்லை, எனக்குச் சரியாகத் தெரியும்; நாம் இந்த வழியில் செல்வோம்' என்பார்; மூன்றாமவர், 'அந்த வழியில்' என்பார்; நான்காமவர், 'இந்த வழியில்' என்பார். தாங்கள் செல்ல வேண்டிய இடத்திற்குச் செல்வது சரி என்று ஒவ்வொருவரும் நினைக்கிறார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அனைவரும் நன்மையை விரும்புகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் குழப்ப நிலையில் இருப்பதால் ஒரு பொதுவான புரிதலை அடைய முடியவில்லை. குழப்பம் இல்லாமல் இருந்திருந்தால், அவர்கள் சண்டையிட மாட்டார்கள்: எந்தப் பாதை சிறந்தது என்பதைத் தெளிவாகப் பார்த்து, ஒன்றாக அந்தப் பாதையில் நடப்பார்கள். நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், ஒவ்வொருவரும் நல்ல நோக்கங்களுடன் செயல்படலாம், ஆனால் இந்தக் குழப்பத்தின் காரணமாக, சமூகம் மற்றும் திருச்சபையில் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. குறைந்தபட்சம் திருச்சபையிலாவது, பெரும்பான்மையானவர்களுக்குத் தீய நோக்கங்கள் இல்லை, ஆனால் அவர்களுக்கு தெய்வீக ஞானம் இல்லை. அவர்கள் நல்லதை நோக்கி உழைக்கிறார்கள், ஆனால் இறுதியில் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது என்ன?.. ஆகவே, கடவுளிடம் குறைந்தபட்சம் சிறிதளவு தெய்வீக ஞானத்தை நமக்கு அருளுமாறு வேண்டுவோம், இல்லையெனில் நாம் குருடர்களைப் போல தடுமாறுவோம். தெய்வீக

திருப்பலியில், குரு 'உன்பொருள் உனக்கே திருப்பப்படுகிறது' என்று அறிவிக்கும்போது, உலகம் காணும்படி அதை ஒளிமயமாக்க கடவுளிடம் நான் வேண்டுகிறேன். அருள்மிகு திருப்பலிக்குப் போது, குரு 75

'உம்முடையதிலிருந்து உமக்குரியது' என்று அறிவிக்கும்போது, உலகம் காணும்படியாக அதை ஒளிமயமாக்கும்படி நான் கடவுளிடம் வேண்டுகிறேன். கடவுள் எல்லா ஆட்சியாளர்களையும் ஒளிமயமாக்கட்டும்; பின்னர் அவர் திருச்சபையின் படிநிலைகளையும் திருச்சபையின் அனைத்துத் தந்தையர்களையும் ஒளிமயமாக்கட்டும், அதன் மூலம் அவர்கள் உலகிற்கு உதவ புனித ஆவியைப் பெறுவார்களாக." கடவுள் ஒருவரைச் சற்றேனும் ஒளிமயமாக்கினால், இருள் நீங்கி, மக்கள் ஆன்மீக ரீதியாக ஊனமுறாமல் இருப்பார்கள்! மேலும், கபடோசியாவின் புனித அர்செனியஸ் படிக்கப் பயன்படுத்திய இரண்டாவது சங்கீதத்தைப்

படிக்கும்போது, 'கூட்டங்களுக்குச் செல்பவர்களுக்குக் கடவுள் ஒளிதர வேண்டும்' என்று, நான் கூறுகிறேன்: 'கடவுள் எல்லா ஆட்சியாளர்களையும் அறிவூட்டட்டும்; பின்னர், உலகிற்கு உதவ புனித ஆவியாரை அவர்கள் பெறுவதற்காக, திருத்தந்தையர்களையும் திருச்சபையின் அனைத்துத் தந்தையர்களையும் அறிவூட்டட்டும்.' கடவுள் ஒருவரைச் சற்றே அறிவூட்டி, மற்றவர்களை ஏற்கும் தன்மையுடையவர்களாக மாற்றிவிட்டால், அதனால் எவ்வளவு நன்மைகள் விளையும் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒரு ஆட்சியாளர் ஒரு வார்த்தை பேசினால் மட்டும் போதும், எல்லாம் மாறிவிடும். மக்களுக்கு தெய்வீக ஞானம் தேவைப்படுகிறது.
நல்ல கடவுள் நல்லெண்ணம் கொண்டவர்களுக்குத் தம் தெய்வீக ஞானத்தை வழங்குகிறார். ஒரு நீதிபதி ஒருமுறை தாம் சந்தித்த ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி என்னிடம் கூறினார். ஒரு மடம் ஐநூறு தங்க நாணயங்களுடன் ஒரு துறவியை ஒரு நிலத்தை வாங்க அனுப்பியது. அந்தத் துறவி ஒரு குறிப்பிட்ட வணிகரை அணுகினார், அவர் அவரிடம் கூறினார்: "அவற்றை என்னிடம் விட்டுச் செல்; நீ ஏன் அவற்றை உன்னுடன் சுமந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்?" அந்தத் துறவி பணத்தை அவனிடம் விட்டுவிட்டு, அந்த மனிதரைப் பற்றி நன்மையாக நினைத்து, தனக்குள், "என் சுமையைக் குறைத்த இவன் எவ்வளவு நல்ல மனிதன்!" என்று சொல்லிக்கொண்டார். அவர் திரும்பி வந்தபோது, அந்த வணிகர் ஐநூறு லிராக்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க மறுத்தது மட்டுமல்லாமல், அந்தத் துறவி தனக்கு எட்டு மில்லியன் கடன் என்றும் கூறினார்! அந்தப் பரிதாபமான துறவி செய்வதறியாது தவித்தார்: அவர் எப்படி மடத்திற்குத் திரும்பச் செல்வது?! அவர் ஐநூறு தங்க நாணயங்களை ஒப்படைத்திருந்தார், ஆனால் எதையும் வாங்கவில்லை, மேலும் அதையும் மீறி, மேலும் எட்டு மில்லியன் லிர்களைச் செலுத்துமாறு அவரிடம் கேட்கப்பட்டது! இந்த விஷயம் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றது. ஆவியால் உந்தப்பட்ட நீதிபதி, தொடர்ச்சியான கேள்விகளைக் கேட்டார், மேலும் அந்த வணிகர் அந்தத் துறவிக்கு எதுவும் கடனாகக் கொடுக்கவில்லை மட்டுமல்லாமல், அவரிடமிருந்து பணத்தை எடுத்துக்கொண்டதும்

76

நிரூபிக்கப்பட்டது. இந்த நீதிபதியிடம், தீர்க்கதரிசி தானியேலுக்கு இருந்த அதே மனநிலை இருப்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

66

அவருக்குக் கடவுள் பயம் இருந்தது, அதனால் கடவுள் அவருக்கு ஞானம் அளித்தார், மேலும் அவரது செயல்கள் சரியாக இருந்தன. எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை தெய்வீக ஞானம். அது வந்தால், ஒருவன் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறான், மேலும் அவனே ஆன்மீக ரீதியாக வளர்கிறான். அதனால்தான் நான் சொல்கிறேன், விளக்குகள் மற்றும் சரவிளக்குகள்—[மனித] மனதின் கண்டுபிடிப்புகள்—நல்லவைதான், ஆனால் ஒருவனைப் பிரகாசமாக்கும் கடவுளின் கிருபையின் தெய்வீக ஒளி, அவற்றுக்கு [ஒப்பற்ற] மேலானது. இறை ஞானம் பெற்ற ஒருவன் அனைத்தையும் மிகத் தெளிவாகப் பார்க்கிறான், சந்தேகமின்றி வழிநடத்தப்படுகிறான், மேலும் அவனே ஒருபோதும் சோர்வடையாமல் இருப்பது மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்களையும் மிக வெற்றிகரமாக உதவுகிறான்.

பகுதி 2.

தவம் மற்றும் பக்தி

தனது ஆன்மாவின் இரட்சிப்பிற்காக மனப்பூர்வமாகவும் தீவிரமாகவும் முயற்சி செய்பவன், பாடுபடுகிறான், செழித்து வளர்கிறான், பலன் தருகிறான், ஆன்மீக ரீதியாகப் போஷிக்கப்படுகிறான், மேலும் ஒரு தேவதையைப் போலக் களிகூர்கிறான்.

அத்தியாயம் 1.
ஒரு நல்ல செயல்

ஆத்துமத்தின் பரிசுத்தத்திற்கான போராட்டம்

லகுவான விஷயங்களில் மூழ்கியிருக்கும் இந்த உலகில், கவனத்துடன் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கும் ஆன்மாக்களைக் காண்பது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. கடவுள், நல்லவராகவும்

66 தானியேல் 13:45–62-ஐப் பார்க்கவும்.

நீதியுள்ளவராகவும் இருப்பதால், நம் அனைவருக்கும் பொருத்தமான வரங்களை வழங்கியுள்ளார்: உதாரணமாக, ஆண்களுக்குத் தைரியத்தையும், பெண்களுக்கு அன்பையும். அருள் உதவியுடன் ஆன்மீகப் படிக்கட்டில் ஏறி, நம்மைப் படைத்தவருக்கும் மேலும் நெருக்கமாகச் செல்ல நாம் முயற்சிப்பதற்காக, அவர் அவற்றை நமக்கு வழங்கியுள்ளார். ஆன்மீக ரீதியாக நமக்கு உதவக்கூடியவர்களைத் தவிர, நமக்கு மிக அருகில் உதவிக்கு இருப்பவர்கள், கிறிஸ்து, தேவியின் பரிசுத்த அன்னை, செருபீன்கள், செராபீன்கள் மற்றும் அனைத்துப் புனிதர்களையும். ஆகவே, மனதைத் திடப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்! கிறிஸ்து மிகவும் வலிமையானவர், கிறிஸ்து சர்வவல்லமையுள்ளவர்; தீயவனின் 'கொம்புகளை முறிப்பதற்காக' அவர் தம் தெய்வீக வலிமையை நமக்கு வழங்குவார். அவர் காணப்படாமல் நம்மை எப்போதும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; நாம் நல்ல மனதுடன், நமது திறமைகளுக்கு ஏற்ப சிறிய செயல்களைச் செய்தால், அவர் நம்மைப் பலப்படுத்துவார்.
நம்மால் முடிந்தவரை, பாவத்திற்குரிய சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர்ப்போம். நமது உணர்ச்சிகளைக் கவனமாகக் கையாள்வோம், ஏனெனில் எல்லாமே அவற்றிலிருந்தே தொடங்குகின்றன. சில சமயங்களில் இது நമുக்குக் கடினமாக இருந்தால், குறைந்தபட்சம் ஆர்வத்தைத் தவிர்ப்போம், அப்போதுதான் நமது கண்கள் பாவமான காட்சிகளைப் பார்க்காமல் இருக்கும், அதன்பிறகு பேய்கள் நமக்காக நாடகம் ஆடாது. நீங்கள் ஒரு எரியும் அனலை எடுத்து உங்கள் கையில் இறுக்கினால், அது இயல்பாகவே உங்கள் கையைச் சுடும். ஆனால் அதை உங்கள் விரல்களுக்கு இடையில் உருட்டினால் — நிச்சயமாக, அதிக நேரம் அல்ல — அது எந்தத் தீங்கும் செய்யாது. தீய படங்களைப் பற்றியும் இதே நிலைதான்: அவை வேகமாகத் தோன்றி மறைகையில், கண்கள் அவற்றைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளாமல், லேசாகத் தொட்டுச் செல்கின்றன, அந்தப் படங்கள் பின்னர் ஆன்மாவைச் சுட்டுவதில்லை.
தங்கள் உலகியல் வாழ்வில் கவனக்குறைவாக இருந்து தீய பழக்கவழக்கங்களைப் பெற்றவர்கள், தங்கள் மதமாற்றத்திற்குப் பிறகு, தீய எண்ணங்களைக் கொள்ளாமல், எதிரியின் தாக்குதல்களைப் பொறுமையாகச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் இந்த வழியில் முயன்றால், அவர்கள் தூய்மைப்படுத்தப்பட்டு, கடுமையான பாவங்களைச் செய்யாத, தீய பழக்கங்களைப் பெறாத, ஆனாலும் கடுமையான துன்புறுத்தல்களையும் அனுபவாத தூய்மையானவர்களின் நிலையை அடைவார்கள். தங்கள் கடந்த காலத் தவறுகளைப் பாடங்களாகப் பயன்படுத்துபவர்கள் பெரிதும் செழிப்படைவார்கள். நிலப்பரப்பை அறியாமல் கண்ணிவெடிப் பகுதி வழியாகச் செல்லும்போது, ஒருவர் துண்டுகளாகச் சிதறாமல் இருக்க மிகவும் மெதுவாகவும் கவனமாகவும் முன்னேற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார். ஆனால், நிலப்பரப்பை அறிந்திருந்தால், பெற்ற அனுபவத்துடன், காயமடைந்த நிலையிலும் கூட நம்பிக்கையுடனும் வேகமாகவும் முன்னேற முடியும். தங்கள்

78

ஆன்மாவின் பயிரிടப்படாத வயலைப் பயிரிடுவதில் இறங்கும் எவரும், அதிலிருந்து விருப்பங்களின் முட்களை எல்லாம் பிடுங்கி எறிந்து, அவற்றுக்குப் பதிலாக நற்பண்புகளை நடுவார்கள். இருப்பினும், இது மிகக் கடினமான ஒரு பணியாகும், இதற்கு மிகுந்த மன உறுதி மற்றும் பொறுமை தேவைப்படுகிறது.
— ஜெரோண்டா, இந்த முயற்சியின் நடைமுறைப் பக்கத்தைப் பற்றி எங்களால் கூற முடியுமா?
— உலகியல் மற்றும் பாவமான விஷயங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படும் ஆன்மீகமான ஒன்றைத் தன்னில் ஒவ்வொரு நாளும் பதிய வைக்க ஒருவர் முயற்சி செய்ய வேண்டும், அதன் மூலம், படிப்படியாகப் பழைய தன்மையைக் களைந்து, பின்னர் ஆன்மீக உலகில் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியும். ஒருவரின் நினைவில் உள்ள பாவமான படங்களுக்குப் பதிலாக புனிதமான படங்களையும்; உலகியல் பாடல்களுக்குப் பதிலாக தேவாலயப் பாடல்களையும்; மற்றும் உலகியல் பத்திரிகைகளுக்குப் பதிலாக ஆன்மீகப் புத்தகங்களையும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் உலகியல் மற்றும் பாவமான அனைத்திலிருந்தும் விடுபடவில்லை என்றால், கிறிஸ்துவுடனோ, கடவுளின் தாயுடனோ, புனிதர்களுடனோ, வெற்றி பெற்ற திருச்சபையுடனோ தொடர்பு கொள்ளவில்லை என்றால், மேலும் தங்களை முழுமையாக கடவுளின் கைகளில் ஒப்படைக்கவில்லை என்றால் — அவர்களால் ஆன்மீக ஆரோக்கியத்தை அடைய முடியாது.

— ஜெரோண்டா, ஆன்மீக ஆரோக்கியம் என்றால் என்ன?
— ஆன்மீக ஆரோக்கியம் என்பது தூய எண்ணங்கள், அறிவொளி பெற்ற மனம் மற்றும் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட இதயம் ஆகியவற்றுக்குச் சமம். இவை தொடர்ந்து கிறிஸ்துவையும், பரிசுத்தமான கடவுளின் தாயையும் தன்னுள் கொண்டிருக்கின்றன. ஆன்மாவின் ஆரோக்கியத்தை அடைவதில் முழுமையான கவனம், சுயபரிசோதனை மற்றும் பிரார்த்தனை ஆகியவை பெரும் உதவியாக இருக்கின்றன. ஆத்துமத்தின் பரிசுத்தத்திற்காக ஜெபம் அவசியமானது, மேலும் ஒரு நல்ல ஆன்மீக நிலையைப் பேணுவதற்கு விவேகம் தேவைப்படுகிறது.
நிச்சயமாக, வாழ்க்கை ஒரு விடுமுறைக் காலம் அல்ல: அதில் மகிழ்ச்சிகள் உண்டு, ஆனால் துக்கங்களும் உண்டு. சிலுவைப்பாடுகளுக்கு முன்பே உயிர்த்தெழுதல் வருகிறது. நமது ஆன்மாவின் இரட்சிப்புக்கு சோதனைகளின் அடிகள் அவசியமானவை, ஏனெனில் அவை அதைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றன. இது ஆடைகளைப் போன்றது: நாம் அவற்றைத் துவைக்கும்போது எவ்வளவு அதிகமாகத் தேய்க்கிறோமோ, அவ்வளவு சுத்தமாக அவை ஆகின்றன. ஒரு கணவாய்க்கும் இதே நிலைதான்: நாம் அதை எவ்வளவு அடித்தால், அது அவ்வளவு சுத்தமாகவும் மென்மையாகவும் ஆகிறது. மேலும் ஒரு மீன் கடலில் உயிருடன் நீந்தும்போது அழகாகத் தெரிகிறது, சந்தையில் அதன் செதில்களுடன், வயிறு கிழிக்கப்படாமல் இருக்கும்போதும் கூட அழகாகத் தெரிகிறது. ஆனால், அது சுத்தம் செய்யப்பட்டு, பார்ப்பதற்குப் படுமோசமாகி,

79

பின்னர் சமைக்கப்பட்ட பின்னரே உண்ணத் தகுதியடைகிறது. ஒரு மனிதருக்கும் இதுவே பொருந்தும்: அவர்கள் உலகியல் சார்ந்த அனைத்தையும் கைவிடும்போது, வெளிப்படையாக வாழ்க்கையையும் உலகியல் ஆற்றலையும் இழந்தாலும், அதன் செதில்கள்—அவை தேவையற்ற அனைத்தையும் உரசி நீக்கி, 'தங்களைத் தாங்களே சுட்டுக்கொண்டு', அப்போதுதான் உண்ணத் தகுதியானவையாகின்றன.

ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உதவுவது

தேவன் (அவர்களை மெதுவாக்க அல்லது சாத்தானின் பொறாமையால்) வடக்கத்திய காற்றின் குளிரால்—அதாவது, சோதனைகளால்—தாக்கப்பட அனுமதித்த மனிதர்களுக்கு, பின்னர் மலர்ந்து கனி கொடுக்க, சூரியனின் வெப்பமும் ஆன்மீக புத்துணர்ச்சியும் ஏராளமாகத் தேவைப்படுகிறது. குளிர்கால பனி உருகுதலின் ஏமாற்றும் வெப்பத்தில் நம்பிக்கையுடன் தங்கள் மொட்டுகளைத் திறந்து, பின்னர் பனிக்கட்டி போன்ற வடக்கத்திய காற்றால் இரக்கமின்றி தாக்கப்பட்ட மரங்கள், பின்னர் அவற்றின் சாறு சுழற்சியைத் தொடங்கவும், பூக்கள் மற்றும் பழங்களைக் கொடுக்கவும் அதிக வசந்தகால வெயில் மற்றும் மழை தேவைப்படுவது போலவே.

— ஜெரோண்டா, ஆன்மீக மாற்றத்திற்கு என்ன அவசியம்?
— கடவுள் மீதான நம்பிக்கையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் இணைந்த ஒரு அன்பின் உழைப்பு. அன்பின் உழைப்புடன் இணைந்த எளிமை, அக அமைதியையும் நம்பிக்கையையும் கொண்டுவருகிறது, பின்னர் ஆன்மா நம்பிக்கையாலும் மகிழ்ச்சியாலும் நிரம்புகிறது. வெற்றிக் கிரீடம் சூட்டப் போராடுபவருக்குப் பொறுமை, அன்பு மற்றும் ஆன்மீகத் தைரியம் அவசியம். தைரியம் அன்பான இதயத்திலிருந்து பாய்கிறது, மேலும் ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்காக இதயப்பூர்வமாக எதையாவது செய்தால், அது சோர்வாகவோ அல்லது வேதனையாகவோ இருப்பதில்லை, ஏனெனில் கிறிஸ்துவுக்காகத் துன்புறுவது ஒரு ஆன்மீக விருந்து. சிறிதளவு அன்பான விடாமுயற்சியுடனும் மற்றும் சுயபரிசோதனையுடனும், ஒருவர் மிகக் குறுகிய காலத்தில் ஆன்மீக ரீதியாக வளர முடியும். அப்போது ஆன்மா, கிறிஸ்து, தேவதூய தாய், தேவதூதர்கள் மற்றும் புனிதர்களிடமிருந்து உதவியைப் பெறும். வாசிப்பு, ஜெபம் மற்றும் தன் கவனத்தை உள்ளுக்குள் திருப்புவதும் பெரும் உதவியாக இருக்கும். மேலும், சிறிதளவு மௌனமும் உதவும்.
நமது இறைவனாகிய கிறிஸ்து, மாம்சத்தை ஆவிக்கு அடக்கப்படுத்தும் பொருட்டு எல்லாப் புனிதர்களும் நடத்திய 'நல்ல

போராட்டத்தில்' (67) முயலும்வர்களுக்கு வலிமையை அளிக்கிறார். நமக்குக் காயங்கள் ஏற்பட்டாலும், நாம் நமது நிதானத்தை

67 பார்க்கவும் 1 தீமோ. 6:12.

இழக்கக்கூடாது, மாறாக இறைவனின் உதவியைக் கேட்டு, தைரியத்துடன் போராட்டத்தைத் தொடர வேண்டும். நல்ல மேய்ப்பர் நம்முடைய

கூக்குரலைக் கேட்டு உடனடியாக [நம் உதவிக்கு] விரைந்து வருவார்; அதுபோலவே, ஒரு மேய்ப்பன், ஒரு ஆட்டுக்குட்டி காயத்தால் அல்லது ஓநாய் அல்லது நாயின் கடியால் பரிதாபமாகக் கத்துவதைக் கேட்டதும் அதற்கு உதவிக்கு ஓடுவான். முன்னர் புலம்பலுக்குரிய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, இப்போது விசுவாசத்தில் பாடுபடும்வர்கள் மீது எனக்கு அதிக அன்பு உண்டு; நான் அவர்களைத் தொடர்ந்து என் நினைவுகளில் வைத்துக்கொள்கிறேன், மேலும் உணர்ச்சிகளால் வாதம்படாதவர்களைக் காட்டிலும் அவர்களுக்காக அதிக துயரத்தை உணர்கிறேன். ஒரு மேய்ப்பன் காயப்பட்ட அல்லது நோய்வாய்ப்பட்ட ஒரு செம்மறி ஆட்டுக்குட்டிக்காக மற்றவற்றை விட அதிக வலி உணர்வதையும், அது மீண்டும் குணமடையும் வரை அதற்கு சிறப்பு கவனம் கொடுப்பதையும் போலவே.
மேலும் சில சமயங்களில், நாம் நேர்மையாகப் போராடும்போதும் எந்த முன்னேற்றத்தையும் காணாததற்குக் காரணம் இதுதான்: நாம் அவனுக்கு எதிராகப் போர் அறிவித்ததிலிருந்து, அந்தப் பேயன் சாத்தானிடம் கூடுதல் படைகளைக் கோரியிருக்கிறான். ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு நாம் ஒரு பேயனுடன் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தால், இப்போது ஐம்பது பேயன்களுடன் சண்டையிடுகிறோம், இன்னும் ஒரு வருடத்தில் இன்னும் அதிகமானவர்கள் இருப்பார்கள், அது இப்படியே தொடரும். நாம் பெருமை கொள்ளாமல் இருப்பதற்காக, கடவுள் இதை நாம் காண அனுமதிப்பதில்லை. நாம் இதைப் புரிந்துகொள்வதில்லை, ஆனால் கடவுள் நமது நல்ல மனப்பான்மையைக் கண்டு, நமது ஆன்மாவில் செயல்படுகிறார்.
— ஜெரோண்டா, ஒருவர் முயற்சி செய்து ஏன் வெற்றி பெறாமல் போகிறார்?
— ஒருவேளை அவர்கள் பெருமையுடன் முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் ஏன் தோற்று, வெற்றி பெறுவதில்லை என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். [ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குத்] தேவையான முன்நிபந்தனைகளைக் கொண்டிருந்தும், அவர்கள் அவற்றைச் சாதாரண விஷயங்களுக்காக வீணடிக்கிறார்கள், அதனால் ஆன்மீகப் போராட்டத்திற்குத் தேவையான பலம் அவர்களுக்குக் குறைகிறது. நாம் எதிரியின் மீது ஒரு தாக்குதலைத் தொடங்குகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம், தேவையான அனைத்தையும் திரட்டி, போருக்குத் தயாராகிறோம். இருப்பினும், தோல்வியைப் பயந்த எதிரி, நாசவேலைகள் மூலமாகவும், முன்னணியில் வேறு இடங்களில் தாக்குதல் நடத்துவதன் மூலமாகவும் நம்மைப் பிரிக்கவும், நமது கவனத்தைத் திசை திருப்பவும் முயற்சிக்கிறான். நாம் நமது கவனத்தை அங்கே திருப்பி, வலதுபுறமும் இடதுபுறமும் படைகளை அனுப்புகிறோம். நேரம் கடந்து செல்கிறது, வெடிமருந்துகளும் உணவுப் பொருட்களும் குறைந்து வருகின்றன, மேலும் நாம் வீரர்களுக்குப் பழைய சீருடைகளை வழங்குகிறோம். வீரர்களிடையே

81

முணுமுணுப்பு தொடங்குகிறது. இதன் விளைவாக, நமது பலம் அனைத்தும் வற்றிவிடுகிறது, மேலும் நம்மால் எதிரியுடன் போராட முடியாது. ஆன்மீகப் போராட்டத்திலும், சிலர் இதேபோல நடந்துகொள்கிறார்கள். — ஜெரோண்டா, சுற்றியுள்ள சூழலும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்குப் பங்களிக்கவில்லையா?
— ஆம், அது உதவுகிறது, ஆனால் சில சமயங்களில் ஒருவர் புனிதர்களிடையே வாழ்ந்தும் கூட செழித்து வளரத் தவறலாம். கிறிஸ்துவின் துணையுடன் எப்போதும் இருந்த யூதாஸை விடச் சாதகமான சூழ்நிலைகள் வேறு ஏதேனும் இருந்தனவா? யூதாஸிடம் பணிவும் நல்ல குணமும் இல்லை. அவனது துரோகத்திற்குப் பிறகும் அவன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளவில்லை; கோபத்திலும் சுயநலத்திலும் வெள்ளி நாணயங்களைக் கீழே வீசிவிட்டு, வஞ்சகமாகச் சென்று தன்னைக் கொன்று தொங்கிக்கொண்டான். மேலும் பரிசேயர்கள் பிசாசுத்தனமாக நடந்து

கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் செயலை முடித்த பிறகு, யூதாஸிடம், 'நீ பார்க்கப் போகிறாய்' என்று கூறினர்.

68 தேவன் ஒருவரின் நிலையைப்
பொறுத்துச் செயல்படுகிறார். பரிசுத்த ஆவியானவரை எதுவும் தடுக்காது. நான் புரிந்துகொண்டது இதுதான்: ஒரு நபர் எந்த நிலையில் இருந்தாலும், அவர்கள் மனப்பூர்வமாக முயன்றால், அவர்கள் விரும்புவதை, அதாவது தங்கள் ஆன்மாவின் இரட்சணையை அடைய முடியும். லோத்து சொதோமிலும் கோமோராவிலும் வாழ்ந்தார், ஆனாலும் அவர் என்ன ஒரு ஆன்மீக நிலையில் இருந்தார்!

69 இப்போது, நமக்குப் பிடித்தாலும்
பிடிக்காவிட்டாலும், தெய்வீகக் கிருபை நம்மில் செயல்படுவதற்காக நாம் சிறந்த மனிதர்களாக மாற முயற்சி செய்ய வேண்டும். நடப்பு நிகழ்வுகள், நாம் தெய்வீக வல்லமையைப் பெற்று எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சரியாகச் செயல்படுவதற்காக, கடவுளுக்கு இன்னும் நெருக்கமாக வர நம்மை நிர்பந்திக்கின்றன – மேலும் நிர்பந்திக்கவும் செய்யும். மேலும், நிச்சயமாக, நல்ல ஆண்டவர் நம்மைக் கைவிட மாட்டார்; அவர் நமக்குத் தம்முடைய பாதுகாப்பை வழங்குவார்.
நமது ஆன்மீக நிலையை மேம்படுத்துவதன் மூலம், நாமே நன்றாக உணர்வோம், மேலும் கிறிஸ்துவுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருவோம் என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும். தனது பிள்ளைகள் செழிக்கும்போது கிறிஸ்து அடையும் பெரும் மகிழ்ச்சியை யார் கற்பனை செய்ய

முடியும்? எல்லா மக்களும் ஆன்மீக ரீதியாக செழித்து, ஆல்ஃபா மற்றும் ஒமேகா ஆகிய கிறிஸ்துவுடன் ஒன்றிணைவதை நான் விரும்புகிறேன். நமது முழு வாழ்க்கையும் ஆல்ஃபா மற்றும்

68 மத். 27:4.

69 ஆதியாகமம் 19:1–38-ஐப் பார்க்கவும்.

82

ஒமேகாவைச் சார்ந்து இருக்கும்போது, அனைத்தும் பரிசுத்தமாக்கப்படுகின்றன.

ஆவிக்குரிய வாசிப்பு

— கெரொண்டா, ஆரோக்கியமான அக்கறை விழித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு எந்தப் புத்தகங்கள் உதவக்கூடும்?
— அவர்கள் முதலில் நற்செய்தியைப் படிக்கட்டும், அப்போதுதான் கிறிஸ்து என்றால் என்னவென்று அவர்களுக்குப் புரியும். [அவர்கள்] ஓரளவு மனந்திரும்பியவுடன், பழைய ஏற்பாட்டைப் படிக்கட்டும். எதுவும் படிக்காதவர்கள் உங்கள் உதவியைக் கேட்கும்போது அது எவ்வளவு கடினமாக இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அது ஒரு தொடக்கப் பள்ளி மாணவன் ஒரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரிடம் சென்று, 'என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று சொல்வதைப் போன்றது. அப்போது அந்தப் பேராசிரியர் என்ன சொல்வார்? ஒன்று ஒன்று இரண்டு என்று சொல்வாரா?
சிலர் தங்களுக்குள் உண்மையான அக்கறை இல்லாமல் வந்து, 'தந்தையே, எனக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை, எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது; உங்களைப் பார்க்கத்தான் வந்தேன்' என்று சொல்வதும் நடக்கிறது. ஆனால் ஒருவரால் தங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை என்று ஒருபோதும் சொல்ல முடியாது. எப்போதும் ஏதாவது ஒன்று இருக்கும். ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கான போராட்டம் ஒருபோதும் முடிவதில்லை. அல்லது, சிலர் என்னிடம் சொல்வது போல: 'எங்களுக்கு ஆன்மீக ரீதியாக ஏதாவது சொல்லுங்கள்.' இது ஒரு மளிகைக் கடைக்குச் சென்று, 'எங்களுக்கு சில பொருட்களைக் கொடுங்கள்' என்று சொல்வது போன்றது. அப்போது மளிகைக் கடைக்காரர் கூட குழம்பிப் போவார். அவர்கள் எதுவும் குறிப்பிட்டதாகக் கேட்பதில்லை: இவ்வளவு அரிசி, இவ்வளவு சர்க்கரை என்று, ஆனால், 'எங்களுக்கு சில பொருட்களைக் கொடுங்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். அல்லது, ஒரு மருந்தாளுநரிடம் சென்று, 'எங்களுக்கு ஏதாவது மருந்து கொடுங்கள்' என்று சொல்வதைப் போன்றது, அது. தங்களுக்கு என்ன பிரச்சனை, அவர்கள் மருத்துவரைப் பார்த்தார்களா, அல்லது மருத்துவர் என்ன சொன்னார் என்பதை விளக்காமல் சொல்வது.

அதைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்து பாருங்கள்! ஆனால், ஆன்மீக அக்கறை கொண்ட ஒருவர் தனக்கு என்ன குறை இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறார், அதைத் தேடுகிறார், அதனால் பயனடைகிறார். நான் ஒரு தொடக்க நிலையில் இருந்தபோது ஒரு புத்தகத்தைப் படித்தால், அதை மறந்துவிடாமல் இருக்க அப்படியே எழுதிப் பார்ப்பேன், மேலும் நான் படித்ததை நடைமுறையில் செயல்படுத்த முயன்றேன். நான் நேரத்தைக் களிப்பதற்காக மட்டும் படிக்கவில்லை. எனக்கு உண்மையான அக்கறை இருந்தது, எனக்குப் புரியாத ஒன்று இருந்தால், அதன் சரியான அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளக் கேள்விகள் கேட்பேன். நான் குறைவாகவே படித்தேன், ஆனால் நான் படித்தவற்றுடன் என்னை முழுமையாக 83

சோதித்துக்கொண்டேன்: 'நான் எங்கே இருக்கிறேன்? நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறேன்?' என்று. நான் என்னை நானே கேள்விக்குட்படுத்திக்கொண்டேன்; நான் படித்தவை சவாலுக்குட்படுத்தப்படாமல் என் வழியே கடந்து செல்ல

அனுமதிக்கவில்லை [ஒரு காதின் வழியே நுழைந்து மறுகாது வழியே வெளியேறுவது போல].
இப்போதெல்லாம், மக்கள் அதிகமாகப் படித்து, இறுதியில் டேப் ரெக்கார்டர்கள் போல ஆகிவிடுகிறார்கள்; தங்கள் 'டேப்களை' தேவையற்ற விஷயங்களால் நிரப்புகிறார்கள். இருப்பினும், புனித இசாக் கூறுவதாவது, 'செயல் இல்லா கற்றல் ஒரு அவமானப் பற்றுரை.'70 அதேபோல,

விளையாட்டில் ஆர்வமுள்ள பலர் சோபாவில் சும்மா அமர்ந்து விளையாட்டு இதழ்களையும் செய்தித்தாள்களையும் படிக்கிறார்கள் — அவர்கள் தாங்களாகவே கன்றுக்குட்டிகளைப் போல பலவீனமாக

இருந்தாலும், வீரர்களைப் பாராட்டுகிறார்கள். "வாவ்," என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், "என்ன ஒரு அற்புதமான விளையாட்டு வீரர், நன்றாகச் செய்தார்," ஆனால் அவர்கள் தங்களுக்கு வியர்க்கூட வராது, தங்கள் எடையில் ஒரு கிலோகிராம் கூட குறைப்பதில்லை. அவர்கள் சோபாவில் சாய்ந்தபடி விளையாட்டைப் பற்றி தொடர்ந்து படிக்கிறார்கள், ஆனால் அதிலிருந்து எந்தப் பயனும் இல்லை, படிப்பதில் உள்ள இன்பத்தை மட்டுமே பெறுகிறார்கள். சாதாரண மக்களிடையே, சிலர் செய்தித்தாள்களைப் படிக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் சாகச நாவல்களைப் படிக்கிறார்கள், இன்னும் சிலர் மைதானங்களில் போட்டிகளைப் பார்க்கிறார்கள்; இப்படித்தான் இந்த மக்கள் அனைவரும் தங்கள் நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள். ஆன்மீகப் புத்தகங்களைப் படிப்பவர்களில் சிலரும் இதேபோலத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்கள் இரவு முழுவதும் கண்விழித்து, இந்தப் புத்தகங்களைத் தின்று தீர்த்து மகிழலாம். அவர்கள் ஒரு ஆன்மீகப் புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு, வசதியாக அமர்ந்து படிக்கிறார்கள். 'நான் பயனடைந்துள்ளேன்,' என்று அவர்களில் ஒருவர் கூறலாம். நீங்கள் உங்களை மகிழ்வித்துக் கொண்டீர்கள், ஒரு இனிமையான நேரத்தைக் கழித்தீர்கள் என்று சொல்வது நல்லது. ஏனெனில் அது பயனடைதல் அல்ல. ஒரு புத்தகம் என்ன பேசுகிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு, உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து, நீங்கள் படித்ததை உங்கள் வாழ்வில் செயல்படுத்த உங்களைக் கட்டாயப்படுத்தும்போது மட்டுமே உங்களுக்குப் பயன் கிடைக்கிறது. நான் படிப்பது என்ன அர்த்தம்? ஆன்மீக ரீதியாக நான் எங்கே நிற்கிறேன்? நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? மேலும், ஒருவர் எவ்வளவு அதிகமாகக் கற்கிறாரோ, அவ்வளவு பெரிய

70 "ஆனால் செயலுடன் கூடிய ஒரு வார்த்தை நம்பிக்கையின் பொக்கிஷம்; ஆனால் செயலால் ஆதரிக்கப்படாத ஞானம் அவமானத்தின் வாக்குறுதியாகும்." ஒப்பிடுக: அப்பா இசாக் தி சிரியன். படைப்புகள். செர்ஜீவ் போசாட், 1911. ப. 7

84

பொறுப்பு அவருக்கு ஏற்படுகிறது. அதிகமாகத் தெரியாமல் இருப்பதற்காகவும், அதற்காகப் பொறுப்பேற்காமல் இருப்பதற்காகவும் நீங்கள் படிக்கக் கூடாது என்று நான் கூறவில்லை. வாசிப்பைப் பற்றிய அத்தகைய மனப்பான்மை நேர்மையற்றதாக இருக்கும். நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், நீங்கள் வெறுமனே மகிழ்ச்சிக்காக மட்டும் படிக்கக் கூடாது. வாசகருக்கு நல்ல நினைவாற்றல் இருந்து, அவர் நிறைய விஷயங்களை நினைவில் வைத்திருந்தால் அது ஒரு கெட்ட விஷயமாகும்.
அவர்கள் அதிகமாகப் பேசுவதோடு, தாங்கள் படித்ததைத் தங்கள் வாழ்வில் செயல்படுத்துவதாக நினைத்துத் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ளவும் கூடும். இவ்வாறு, அவர்கள் தங்களிலும் மற்றவர்களிலும் தவறான எண்ணங்களை உருவாக்குகிறார்கள். எனவே, அதிகமாகப் படிப்பதன் மூலம் உங்கள் மனதைத் திருப்தியில்

ஆழ்த்திவிடாதீர்கள். [நீங்கள் படித்ததை] நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரத் தொடங்குங்கள். அதிகமாகப் படிப்பது ஒரு கலைக்களஞ்சியக் கல்வியை வழங்குகிறதா—அப்படித்தானே அவர்கள் சொல்கிறார்கள்?
— ஆம், ஜெரோண்டா.
— ஆனால் நோக்கம், கடவுளை மையமாகக் கொண்ட வழியில் தன்னைத் தானே கல்வியறிவு பெற்றவனாக்குவதே ஆகும். நான் ஒரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராக ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லை, மேலும் நான் அதிகமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய கட்டாயமும் இல்லை. இருப்பினும், கடவுளை மையமாகக் கொண்ட கல்வியைப் பெற்ற பிறகு, தேவைப்பட்டால், மற்றொரு துறையிலிருந்து எளிதாக ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்ள என்னால் முடியும். புரிகிறதா?
— ஒருவர் மனம் அலைகழிக்கப்படும்போது, வாசிப்பதில் கவனம் செலுத்துவது உதவுமா?
— ஆம், ஆன்மா சூடேற்றப்படுவதற்காக, ஒருவர் மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஒன்றைச் சிறிதளவு படிக்க வேண்டும். ஒருவர் படித்தவைகளால் அவருடைய கவலைகளும் சோகங்களும் மறைக்கப்படும், மேலும் மனம் தெய்வீக நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும். இல்லையெனில், மனம் பெரும்பாலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட விஷயங்களிடமே அலைந்து செல்லும்.
— ஜெரோண்டா, ஒருவர் சோர்வாகவோ அல்லது மன வருத்தமாகவோ இருந்து, ஒரு சிறுகதை, ஒரு குறுநாவல் அல்லது அது போன்ற எளிய ஒன்றைப் படிக்க விரும்பினால் என்ன செய்வது?
— இது போன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருத்தமான ஆன்மீகப் புத்தகம் உண்மையில் இல்லையா? ஒருவரின் துன்பத்தை மறப்பதே நோக்கமல்ல, அதிலிருந்து விடுபடுவதே நோக்கம். புனைகதைகள் விடுதலையை அளிக்காது. நாவல்கள், செய்தித்தாள்கள், தொலைக்காட்சி ஆகியவை ஆன்மீக வாழ்வில் எந்த உதவியும் செய்யாது. ஆன்மீக இதழ்கள்

85

கூட, அறியாமை நிறைந்த பொறாமையைத் தூண்டி, குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி, கிறிஸ்தவர்களுக்கு அடிக்கடி தீங்கு விளைவிக்கின்றன. கவனமாக இருங்கள்: உங்கள் ஓய்வு நேரத்தில் தேவையற்ற விஷயங்களைப் படிக்காதீர்கள். சில வகையான புத்தகங்களைப் படிப்பது, உங்கள் வயிற்றை நீர்த்த பூசணி சூபால் நிரப்புவது போன்றது; அது ஒரு தானியத்தைத் தேடி வைக்கோல் போரில் துழாவுவது போன்றது. 'ஆம்,' என்று சிலர் கூறுகிறார்கள், 'ஆனால் அத்தகைய வாசிப்பு எனக்கு ஓய்வெடுக்க உதவுகிறது.' ஆனால் என் அன்பான சகோதரனே, இந்த 'வாசிப்புப் பொருள்' உங்கள் தலையைச் சுழற்றி, கண்களை உறுத்தும்போது எப்படி ஓய்வெடுக்க முடியும்? முறையாக ஓய்வெடுக்க நீங்கள் தூங்குவது நல்லது. ஒருவரின் ஆன்மீக நிலையை அவர் படிப்பதைக் கொண்டே அறிந்துகொள்ள முடியும். மிகவும் உலகியல் சார்ந்த ஒருவன் அறமற்ற பத்திரிகைகளைப் படிப்பான். அவ்வளவு உலகியல் சார்ந்தவர் இல்லாத ஒருவர், அவ்வளவு மோசமில்லாத பத்திரிகைகளை அல்லது செய்தித்தாள்களைப் படிப்பார். தேவாலயத்திற்குச் செல்பவர் ஆன்மீக வெளியீடுகள், சமகால ஆன்மீகப் புத்தகங்கள் அல்லது புனிதத் தந்தையர்களின் படைப்புகள் போன்றவற்றைப் படிப்பார்.

— ஜெரோண்டா, எந்த ஆன்மீகப் புத்தகங்கள் மிகவும் உதவிகரமானவை?
71— புனிதத் தந்தையர்களின் பல்வேறு புத்தகங்களிலிருந்து பெரும் பயன் பெறலாம், அவைகள் கடவுளுக்கு நன்றி, இப்போது ஆயிரக்கணக்கில் வெளியிடப்படுகின்றன. இந்தப் புத்தகங்களில், நீங்கள் தேடுவதையும் உங்களுக்குத் தேவையானதையும் காணலாம். அவை உண்மையான ஆன்மீக உணவாகும்; அவை உங்களை ஆன்மீகப் பாதையில் பாதுகாப்பாக வழிநடத்துகின்றன. இருப்பினும், அவை உதவியாக இருக்க, அவற்றை தாழ்மையுடனும் பிரார்த்தனையுடனும் படிக்க வேண்டும். திருச்சபை தந்தையர்களின் படைப்புகள் ஒரு சிடி ஸ்கேனைப் போன்றவை:

72

ஒரு சிடி ஸ்கேன் ஒரு நபரின் உடல் நிலையை வெளிப்படுத்துவது போல, ஆன்மீகப் புத்தகங்கள் அவர்களின் ஆன்மீக நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன. திருச்சபை தந்தையர்களின் நூல்களில் உள்ள ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் ஒன்று அல்ல, பல அர்த்தங்கள் உள்ளன, அவற்றை ஒவ்வொரு நபரும் தங்கள் சொந்த ஆன்மீக நிலைக்கேற்ப

71 இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அந்த முதியவர் பண்டைய கிரேக்க மொழியிலான தந்தையர் நூல்களையும் அவற்றின் நவீன கிரேக்க மொழிபெயர்ப்புகளையும் குறிப்பிடுகிறார். ரஷ்ய ஆன்மீக இலக்கியத்தில், பழைய தேவாலய ஸ்லாவோனிக் மொழியிலான தந்தையர் நூல்களுக்கும் அவற்றின் நவீன ரஷ்ய மொழிபெயர்ப்புகளுக்கும் இதே போன்ற ஒரு உறவு நிலவுகிறது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

72 டோமோகிராபி – இது வெவ்வேறு ஆழங்களில் உள்ள ஒரு பொருளின் தனிப்பட்ட அடுக்குகளின் நிழல் பிம்பத்தைப் பெறுவதைக் கொண்ட ஒரு அடுக்கு-அடுக்கான

கதிர்வீச்சுப் பரிசோதனையாகும் (மருத்துவ கலைக்களஞ்சியத்தைப் பார்க்கவும்). – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

86

புரிந்துகொள்கிறார்கள். மொழிபெயர்ப்புகளை விட மூல உரைகளையே படிப்பது சிறந்தது, ஏனெனில் மொழிபெயர்ப்பாளர் மூல உரையைத் தனது சொந்த ஆன்மீகத்திற்கு ஏற்ப விளக்குகிறார். ஆனால் எப்படியாயினும், புனிதத் தந்தையர்களைப் புரிந்துகொள்ள, ஒருவர் தன்னைத் தானே ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு, மனதை ஒருமுகப்படுத்தி, ஆன்மீக ரீதியாக வாழ வேண்டும், ஏனெனில் புனிதத் தந்தையர்களின் ஆவியை ஆவியால்தான் உணர முடியும். அப்பா இசாக் தி சிரியரின் துறவு நூல்கள் குறிப்பாக உதவிகரமானவை, ஆனால் அவற்றின் சத்து உள்வாங்கப்படுவதற்காக அவற்றை சிறிதளவு சிறிதளவாகப் படிக்க வேண்டும். 'எவர்கெட்டினோஸ்'

73 ஒரு
பெரிய ஆசீர்வாதம், ஏனெனில் [அதன் மூலம்] ஒருவர் புனித தந்தையர்களின் முழு ஆன்மீகத்தையும் அறிந்து கொள்ள முடியும். புனிதத் தந்தையர்களின் அனைத்துப் பாவ உணர்வுகளுக்கு எதிராக அவர்கள் நடத்திய போராட்டத்தை இந்தப் புத்தகம் முறையாக விவரிப்பதால் இது உதவிகரமானது; தந்தையர்கள் எவ்வாறு உழைத்தார்கள் என்பதை ஆன்மா புரிந்துகொண்டு அதிலிருந்து பயனடைகிறது. இதேபோலப் புனிதர்களின் வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தும்: இவை புனிதப்படுத்தப்பட்ட வரலாறுகள், எனவே அவை பெரும் உதவியாக இருக்கின்றன, குறிப்பாகக் குழந்தைகளுக்கு. ஆனால், அவற்றைக் கற்பனைக் கதைகளைப் போலப் படிக்கக்கூடாது.
பக்தியைப் பெறுவதற்கு, அதிக அறிவு தேவையில்லை. நமக்குத் தெரிந்த சிறிய விஷயங்களைப் பற்றி நாம் சிந்தித்தால், இதயம் கிளர்ந்தெழும். சிலருக்கு, அவர்களின் முழு இருப்பையும் உள்ளுக்குள் மாற்ற ஒரு தனித் தொரோபரியன் போதும், மற்றவர்கள் எல்லாவற்றையும் மனப்பாடம் செய்திருந்தாலும், அவர்கள் ஆன்மீக யதார்த்தத்திற்கு வெளியே செயல்படுவதால், எதையும் உணர்வதில்லை. எனவே, ஒரு நாளைக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு வரிகள் என்றாலும் சரி, தந்தையர்களின் எழுத்துக்களைப் படியுங்கள். அவை வைட்டமின்களைப் போன்றவை, மிகவும் புத்துணர்ச்சியூட்டுகின்றன.

"உண்மையான ஆராதனையாளர்கள்..."74

"இந்த சிறிய மற்றும் வசீகரமான சிறிய தேவாலயத்தில்," சிலர் கூறுகிறார்கள், "நான் தெய்வீக திருப்பலியை அனுபவிக்கிறேன், ஆனால் ஒரு பெரிய தேவாலயத்தில் அல்ல. பள்ளி சுண்ணாம்பு பூசி

73
'எவர்கெட்டினோஸ்' – நான்கு தொகுதிகளில் அமைந்த, பைசண்டைன் காலத்தில் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளில் உள்ள எவர்கெட்டீஸ் மடாலயத்தின் துறவி பால் என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட, திருத்தந்தையர் போதனைகளின் ஒரு முறையான தொகுப்பு. இது முதன்முதலில் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மவுண்ட் அத்தோஸைச் சேர்ந்த வணக்கத்திற்குரிய நிக்கோடெமஸ் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது.

74 யோவான் 4:23-ஐப் பார்க்கவும்.

87

வெள்ளையடிக்கப்பட்டிருந்தால், எனக்கு எதுவும் உணரப்படுவதில்லை; ஆனால், அழகான ஐகனோஸ்டாஸ் மற்றும் பலவற்றுடன் வர்ணம் பூசப்பட்ட ஒரு பள்ளியில், நான் தெய்வீக திருப்பலியை அனுபவிக்கிறேன்." இது, பசியின்மை கொண்ட ஒருவருக்கு அவர்களின் பசியைத் தூண்டும் பொருட்டு உணவில் உப்பு மிளகு சேர்ப்பதைப் போன்றது.
— அப்படியானால், ஜெரோண்டா, நீங்கள் குறிப்பிட்டவைகளுக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லையா? அது உதவவில்லையா?
— நான் அதைச் சொல்லவில்லை. அது உதவுகிறதுதான், ஆனால் ஒருவர் அதில் அதிகமாகப் பற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. இல்லையென்றால், ஒரு நபர் கிறிஸ்துவை ஒரு மாயாஜால முறையில் அனுபவிக்கப் பாடுபடுவார்; அவர்கள் ஒரு இருண்ட அறை, ஒரு மங்கலான எண்ணெய் விளக்கு, பக்தி உணர்வைத் தூண்டும் ஒரு தேவாலயத்தைத் தேடுவார்கள், மேலும் இந்த விஷயங்கள் இல்லாமல் அவர்களால் பிரார்த்தனை செய்ய முடியாது. ஆனால் ஒருவர் எங்கு இருந்தாலும் ஒரே மாதிரியாக உணர வேண்டும்: அது ரயிலாக இருந்தாலும், குகையாக இருந்தாலும், அல்லது சாலையாக இருந்தாலும் சரி. கடவுள் ஒவ்வொரு நபரையும் ஒரு சிறிய தேவாலயமாக உருவாக்கியுள்ளார், மேலும் ஒருவர் எங்கு சென்றாலும் அதைத் தன்னுடன் எடுத்துச் செல்லலாம்.
அனைவரும் அமைதியைத் தேடுகிறார்கள், ஆனால் அமைதி நமக்கு உள்ளிருந்து வருகிறது. மேலும், ஒரு புனிதத் தலத்திலிருந்து மற்றொரு புனிதத் தலம் சென்று யாத்திரை செய்யும் இந்த ஏழை ஆன்மாக்கள், கிறிஸ்துவைக் காண விரும்புகிறார்கள், ஆனால் கிறிஸ்து அவர்களுக்குச் சரியாக அருகிலேயே இருக்கிறார். அவரைச் சிரமமின்றிக் காணும் வாய்ப்பைப் பெற்றும், அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே வருத்திக்கொண்டு இறுதியில் அவரைக் காணத் தவறுகிறார்கள். உண்மையான ஆன்மீகப் பண்பு கொண்ட ஒருவன், சுற்றித் திரிந்து பல்வேறு காட்சிகளைக் கண்டு ரசிப்பதில் அமைதியைக் காண்பதில்லை. இவை துன்பப்படுபவர்களுக்கானவை, ஏனெனில் அவை அவர்களுடைய துயரத்தைச் சிறிது நேரத்திற்கு மறக்க உதவுகின்றன. இறை ஆறுதல் கொண்ட ஒரு ஆன்மீகத் தனிநபருக்கு இதுபோன்ற விஷயங்கள் தேவையில்லை. இருப்பினும், தங்களுக்குள் இறை ஆறுதல் இல்லையென்றால், அவர்கள் உலக மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர்கள் அல்ல. அவர்களின் லட்சியங்களும் ஆர்வங்களும் ஆன்மீகத்தை விட உலகியல் சார்ந்ததாகவே இருக்கும். அத்தகைய நபர் உலகியல் சார்ந்த ஒன்றின் மூலம் அமைதியை அடைய முயல்வார்.
பலர் புனித மலைக்கு வந்து, பல்வேறு பெரியவர்களைச் சந்தித்து, ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் கேட்பவற்றால் உத்வேகம் பெற்று, அதைத் தங்களுக்குத் தெரிந்தபடி விளக்கி, கூறப்பட்டதன் அர்த்தத்தைச் குழப்புகிறார்கள், மேலும் அதன்பிறகு, 'நாங்கள் மிகவும் நன்றாக நேரத்தைக் கழித்தோம்!' என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒரே ஒரு முனிவரை மட்டும் சந்தித்து, அவருடைய ஆலோசனையைப் பெற்று, அவர்

88

சொன்னதைச் செய்ய முயற்சித்தால், உண்மையான உதவியைப் பெறுவார்கள். அவர்கள் இப்போது செய்து கொண்டிருப்பது 'ஆன்மீக சுற்றுலா' என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தங்கள் நேரத்தை வீணடிக்கிறார்கள், இலக்கின்றி தங்களைத் தாங்களே துன்புறுத்திக் கொள்கிறார்கள், எந்தப் பயனும் பெறவில்லை. அவர்கள் ஒரே ஒரு ஆன்மீகத் தந்தையிடம் மட்டும் ஒட்டிக்கொண்டு, கேட்டதை நடைமுறைப்படுத்தினால் எவ்வளவு எளிதாக இருக்கும்! ஏனெனில் அப்போது அவர்கள் தங்கள் அகச் சோர்வை நீங்குவதை உணர்வார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அலைந்து, இந்த உலக மக்களைப் போல, புனித மலையின் பசுமையான நிலப்பரப்புகளை ரசித்துக்கொண்டே ஓய்வெடுக்கிறார்கள்.

'நான் ஒரு தெய்வத் தாயிடம் செல்வேன், மற்றொரு தெய்வத் தாயிடம் செல்வேன்!' என்று கூறுபவர்களும் உள்ளனர். ஆனால் ஒரே ஒரு தெய்வத் தாய் மட்டுமே இருக்கிறார். இருப்பினும் அவர்கள் இதை பக்திக்காகச் செய்யவில்லை, மாறாக ஒரு சுற்றுலா சென்று மகிழ்ந்து மகிழும் நோக்கத்திற்காகவே செய்கிறார்கள். இது அவர்களின் ஆன்மாக்கள் அமைதியற்றவை என்பதைக் காட்டுகிறது. மரியாதையும் பணிவும் இல்லாத எவரும்—அவர்கள் மிகவும் புனிதமான கல்லறையின் குவேலியாவிற்குள் அமர வைக்கப்பட்டாலும் கூட—எதையும் காண மாட்டார்கள். ஆனால் ஒருவருக்கு மரியாதை இருந்தால், கோல்கொத்தாவில்கூட புனித நெருப்பைக் காண முடியும். ஒருமுறை, புனித சாவா லாவ்ராவைச் சேர்ந்த ஒரு புதிய துறவி, தனது மடாலயத்திற்கு புனித நெருப்பைப் பெற்று வருவதற்காக மாபெரும் சனிக்கிழமையன்று புனித கல்லறைக்கு வந்தார். வழக்கமாக, அண்டை மடாலயங்கள் புனித நெருப்பைப் பெற்று வர துறவிகளை அனுப்பும். அந்தப் புதிய துறவி ஒரு தந்திரத்தைப் பயன்படுத்தினான்: தனது பாதிரியார் அங்கியை அணிந்துகொண்டு, பொது மக்களைத் தள்ளிவிட்டு முன்னோக்கிச் சென்றான். ஆனால் பின்னர், பாதிரிகள் வந்தபோது, யார் எங்கே நிற்க வேண்டும் என்று முன்கூட்டியே முடிவு செய்யப்பட்டிருந்ததால், அவனும் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டான். அப்போது அந்தப் புதிய துறவி தன்னைத்தானே கண்டிக்கத் தொடங்கினான்:

"ஓ, நீ பாவி, ஓ, நீ அழிந்துபோன ஆன்மா, உன் எல்லாத் தீய குணத்துடனும் முன்னேறிவிட்டாயே! இப்போது இங்கிருந்து வெளியேறு, ஓடிப்போ! நீ தேவாலயத்தில் இருக்கக் கூடத் தகுதியற்றவன்!" என்று தன்னுடன் சொல்லிக்கொண்டதை அவன் நம்பினான். அவன் தேவாலயத்தை விட்டு

வெளியேறி, கிறிஸ்துவிடம் மன்றாடத் தொடங்கினான்: 'என் கிறிஸ்துவே, உம்மிடம் மன்றாடுகிறேன், என் மீது அருவருப்பு கொள்ளாதிரும், வேறு ஏதேனும் புனித இடத்திற்குச் செல்ல எனக்கு அனுமதிக்கும்.' பிறகு அவன் கோல்கொதாவுக்கு ஏறிச் சென்று, அங்கே மீண்டும் தன்னைத் திட்டிக்கொண்டான்: 'நீ என்ன ஒரு வஞ்சகச் செயலைச் செய்துள்ளாய் என்று நினைத்துப் பார்! நீ ஒரு சாதாரண மனிதன், ஒரு பாதிரியார் ஆடையை அணிந்து, அதற்காக உன்னை விட சிறந்தவர்களை... மற்றவர்களை ஒதுக்கித் தள்ளியுள்ளாய்...' அவன் தன்னைத் தானே இவ்வாறு கண்டித்துக் 89

கொண்டிருந்த ஒரு கணத்தில், புனித கோல்கோத்தாவிலிருந்து ஒரு வல்லமையான ஒளி புறப்பட்டு, அவனது ஆன்மாவையே ஊடுருவியது. "புனித நெருப்பு இறங்கியுள்ளது!" — என்று அந்தப் பாவி அப்போது கூறினான்; அவன் சென்று கோல்கோத்தாவிலிருந்து புனித நெருப்பில் சிறிதளவைத் தனது தீக்குச்சியில் எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான்.
— அப்படியானால், ஜெரோண்டா, உதாரணமாக புனித பூமிக்குச் செய்யும் யாத்திரைகள் பயனற்றவையா?
— பாருங்கள்: இந்த நாட்களில், நீங்கள் ஒரு சிறிய நன்மைக்காகப் பயணம் செய்யும்போது, ரயில்கள், விமானங்கள் மற்றும் ஹோட்டல்களில் பெரும் தீங்கைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது. எல்லாம் உலகியல் மயமாகிவிட்டது. ஒரு ஆன்மீக இடத்திற்குப் பயணம் செய்து, அங்கு பெரும் உலகியல் களியாட்டத்தைக் காண்பதிலிருந்து என்ன பயன்? இவை அனைத்தும் பயனுள்ளதாக இருக்க, ஒருவர் மிகவும் வலிமையானவராக இருக்க வேண்டும். மேலும், குழுக்களாகப் பயணம் செய்யும்போது விவரித்து விளக்கும் அந்த சுற்றுலா வழிகாட்டி—அவர் சில சமயங்களில் அமைதியாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்! ஏனென்றால் அவர் மரியாதையற்ற முறையில் பேசுகிறார், உதாரணமாக: 'இது கெத்சமனே, இது புனித கல்லறை,' என்று கூறிவிட்டுப் பிறகு தொடர்ந்து பேசத் தொடங்குகிறார்: 'இது இது, அது அது; இப்போது நாம் பெத்லகேம் செல்கிறோம், பாரசீகத்திலிருந்து மந்திரவாதிகள் வந்த இடம்' — என்று சத்தமின்றி யாத்ரீகர்களை... [கிட்டத்தட்ட] குவைத்திற்கு 'கவர்ந்து' செல்கிறார்! திருவசனங்களைப் படித்து, இது புனித கல்லறை என்றும் இது கெத்சமனே என்றும் அறிந்த எவருக்கும், அத்தகைய வழிகாட்டி அவர்கள் கவனம் செலுத்தி பிரார்த்தனை செய்வதைத் தடுக்கிறார். இந்தக் கதைகள் திருவசனங்களைப் படிக்காதவர்களுக்கு மட்டுமே தேவை, ஆனால் புனித பூமிக்கு யாத்திரை செல்பவர்கள் அவற்றைப் படித்திருப்பார்கள். எனவே, இந்த அனுபவத்திலிருந்து பயனடைவதற்குப் பதிலாக, மக்கள் குழப்பமான மனதுடன் விடப்படுகிறார்கள். மேலும், அவர்கள் ஒரு புனித இடத்திலிருந்து நேராக மற்றொரு புனித இடத்திற்கு விரைகிறார்கள் — அவர்கள் கேட்டவை அவர்களுடன் தங்குவதில்லை. யாத்திரையில் உள்ள சக யாத்ரீகர்களும் தலைவர்களும் ஆன்மீகமானவர்களாக இருக்கும்போதும், முன்கூட்டியே உரிய தயாரிப்புகள் செய்யப்படும்போதும் இது வேறுபட்ட விஷயமாகிறது.
ஃபராஸைச் சேர்ந்த, யனிட்சாவில் குடியேறிய ஒரு அகதி கூறினார்: "இதைத்தானா நீங்கள் ஹஜ் என்று அழைக்கிறீர்கள்?

75 ஜெருசலேமுக்குப்
பறந்து செல்ல அரைமணி நேரமும், திரும்பி வர அரைமணி நேரமும் ஆகிறது.

75 ஹஜ்ஜி (அர்த்தம் 'யாத்ரீகர்') – கிழக்கத்திய நாடுகளில், புனிதத் தலங்களுக்கு
யாத்திரை மேற்கொண்ட ஒருவரின் பெயருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப்படும் ஒரு மரியாதைக்குரிய பட்டம் – மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு.

90

இதுதானா ஹஜ்?" பண்டைய நாட்களில், ஏழைப் பெண் யாத்ரீகர்கள் தங்குமிடத்திற்கும் பிச்சை எடுப்பதற்கும் பணம் செலவழிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், ஆன்மீகப் பலனைப் பெறுவதற்காகவும் புனிதத் தலங்களில் தங்கி இரவு கழிப்பார்கள். யாத்திரையிலிருந்து திரும்பிய பிறகு, ஒருவர் ஆன்மீக ரீதியாக எந்த வகையிலும் மாறவில்லை என்றால், அவரிடம், "நீங்கள் பூண்டு போலப் புறப்பட்டு, வெங்காயம் போலத் திரும்பியுள்ளீர்கள்" என்று சொல்லப்படும். கபடோசியாவின் புனித அர்செனியஸ் ஒவ்வொரு பத்து வருடங்களுக்கும் ஒருமுறை ஜெருசலேமிற்கு யாத்திரை மேற்கொண்டு, அங்கிருந்து கப்பலில் ஏறுவதற்காக மெர்சின் வரை ஐந்து நாட்கள் நடந்து செல்வார். இப்போதெல்லாம் இது அரிதாகவே காணப்படுகிறது. விளாடிவோஸ்டாக்கிலிருந்து ஒரு ரஷ்யர் என் துறவி இல்லத்திற்கு வந்ததை நான் நினைவுகூர்கிறேன். அது ஜப்பானுக்கு எதிரே உள்ளது. அவர் புனித பூமிக்கு நடந்து செல்ல சபதம் செய்திருந்தார். அவர் ஆசீர்வாதம் பெறுவதற்காக ஆயரிடம் சென்றபோது, ஆயர் அவரிடம், 'நீங்கள் பைத்தியம் - பூமியில் எங்கே பாதயாத்திரை செய்கிறீர்கள்?' என்றார். எனவே முதலில் அவர் மாஸ்கோவிற்கு அருகிலுள்ள சாகோர்ஸ்கில் உள்ள ஒரு மடாலயத்திற்குச் சென்று, ஒரு முதியவரிடமிருந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றார். ஈஸ்டர் திருவிழாவின் போது அவர் சாகோர்ஸ்கிலிருந்து பாதயாத்திரை புறப்பட்டு, அக்டோபரில் ஜெருசலேம் சென்றடைந்தார். அவர் ஒரு நாளைக்கு எழுபது கிலோமீட்டர் தூரம் நடந்தார். பின்னர், ஜெருசலேமிலிருந்து, அவர் புனித மலைக்கு நடந்து சென்றார், மீண்டும் ஜெருசலேமிற்குப் புறப்படத் தயாராக இருந்தார். அவர் உண்மையிலேயே ஒரு தெய்வீக அழைப்பைப் பெற்றிருந்தார்;

76 அவர் வேறு ஒரு உலகில் வாழ்ந்தார்.
அவருக்குக் கொஞ்சமாக கிரேக்க மொழி தெரிந்திருந்தது, நாங்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டோம். "நான் நினைத்தேன்," என்று அவர் என்னிடம் கூறினார், "நான் அங்கே கிறிஸ்து விரோதனைச் சந்தித்து ஒரு வீரமரணம் அடைவேன் என்றும், அவன் என் தலையை வெட்டிவிடுவான் என்றும்! ஆனால் அவன் அங்கே இல்லை! இப்போது நான் மீண்டும் ஜெருசலேமுக்குச் சென்று உங்களுக்காகப் புனித கல்லறைக்கு முன் சிரம்பணிந்து வணங்குவேன், நீங்கள் என் பெயரை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்." அவர் எழுந்து நின்று, அதை எப்படிச் செய்வார் என்றும், தன் தலையைக் கல்லில் எப்படி மோதிக்கொள்வார் என்றும் எனக்குக் காட்ட தரையில் சாய்த்து வணங்கினார்! அவருள் ஒரு நெருப்பு எரிவதை உங்களால் பார்க்க முடிந்தது. மற்றவர்கள் சுற்றுலாவுக்காகவும் மரியாதையின்றி புனித பூமிக்குப் பயணம் செய்யும் விதத்தைப் பொறுத்தவரை, அங்கே செல்வதே வேண்டாம் என்பது நல்லது.

76 Θεῖος ἔρως (கிரேக்க) – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

91

புனித பூமியில் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தை எவ்வளவு உறுதியாக

உணர முடிகிறது! உதாரணமாக, கொல்கொதா செல்லும் வழியில், ஏதோ ஒன்று மாறி வருவதை நீங்கள் உணர்கிறீர்கள். இந்தப் பாதை எங்கு செல்கிறது என்று தெரியாவிட்டாலும், அதில் நடக்கும்போது, நீங்கள் ஆழ்ந்த உணர்ச்சிக்கு ஆளாகிறீர்கள். அங்கே லத்தீன் மொழியில் 'வியா டோலோரோசா' (Via Dolorosa) என்று பொறிக்கப்பட்ட ஒரு அடையாளமும் உள்ளது.

77

மேலும், புனித கல்லறையில், பலதரப்பட்ட மக்கள் உள்ளனர். குருமார்களும் பொது மக்களும்; சிலர் அடக்கமாக உடையணிந்திருக்க, மற்றவர்கள் ஆபாசமாக உடையணிந்திருக்கிறார்கள்; சிலர் நீண்ட ஆடைகளிலும், சிலர் குட்டையான ஆடைகளிலும், சிலர் கிட்டத்தட்ட ஆடையின்றி இருக்கிறார்கள்; சிலர் மொட்டையடித்த தலையுடன், மற்றவர்கள் நீண்ட கூந்தலுடன் இருக்கிறார்கள்… பல்வேறு மக்கள், பல்வேறு தனிநபர்கள், பல்வேறு பழங்குடிகள். மேலும் பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்: ஒருவர் ரோமன் கத்தோலிக்கர், மற்றொருவர் ஆர்மீனியர்… ஆனால் அனைவரும் அங்கு வந்து அந்த புனிதத் தலத்தை வழிபாடு செய்கிறார்கள். இது என் மனதில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இது மனதை நெகிழச் செய்கிறது. ஆனால் இதெல்லாம் இதயத்தைத் தொட்டு ஆன்மாவை உயர்த்தும் வகையில் ஒரு நன்முகப் பார்வையுடன் பார்க்கப்பட வேண்டும்.
— கெரொண்டா, ஒருவருக்கு யாத்திரை செல்ல விருப்பமில்லை என்றால், அது அவர் மரியாதை இல்லாதவர் என்று அர்த்தமா?
— இல்லை. நான் புனித மலையில் உள்ள அனைத்து மடாலயங்களுக்கும் சென்றதில்லை, பல புனிதத் தலங்களுக்கும் சென்றதில்லை. உதாரணமாக, நான் புனித ஜான் தி ரஷ்யனைக் காண பயணம் செய்யவில்லை, ஆனால் நான் அந்த புனிதரை வணங்குவதில்லை என்று அர்த்தமல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட

புனிதர் [யாருடைய புனிதப் பொருட்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன] ஒரு குறிப்பிட்ட புனித இடத்தில் உள்ளார் என்பதற்காக அவருக்கு மரியாதை கொள்வது நல்லது, ஆனால் அதைப் பார்க்க ஒருவர் பிரத்யேகமாகச் செல்லக் கூடாது. சாதகமான வாய்ப்பு கிடைக்கும்போதோ அல்லது அவ்வாறு செய்ய ஏதேனும் காரணம் இருக்கும்போதோ நாம் செல்வோம். முக்கியமானது, கிறிஸ்து சமாரியப் பெண்ணிடம் சொன்னதுதான்: '…'உண்மையான ஆராதனைக்காரர்கள் ஆவியிலும் உண்மையிலும் பிதாவை ஆராதிப்பார்கள்.'"

நமது ஆன்மாவின் இரட்சிப்பு

— ஜெரோண்டா, சிலர் தாங்கள் இரட்சிக்கப்படுவோம் என்று நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் சந்தேகிக்கிறார்கள். எந்த மனப்பான்மை மிகவும் சரியானது?

77 துயரப் பாதை (லத்தீன்).

92

— ஒருவரின் நோக்கம் கடவுளின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு ஆன்மீக நபர், கடவுள் அவரை சொர்க்கத்திற்குள் அனுமதிக்கவில்லை என்றாலும் அது அவரைக் கலக்கமடையச் செய்யாத ஒரு நிலையை அடைய வேண்டும். நாம் இன்று உயிருடன் இருந்து, நாளை இவ்வுலகை விட்டுப் போகக்கூடும் என்பதை நாம் முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு, கிறிஸ்துவின் அருகே வர முயற்சி செய்ய வேண்டும். கடவுளின் அருளால், இந்த வாழ்க்கையின் வீண்மையை உணர்ந்தவர்கள் மிகப்பெரிய பரிசைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்களுக்கு தெளிந்த பார்வை என்ற வரத்தைப் பெறுவதோ அல்லது எதிர்காலத்தை முன்னறிவதோ தேவையில்லை, ஏனெனில் முன்னோக்கிப் பார்த்து, தங்கள் ஆன்மாவின் இரட்சிப்பைக் கவனித்து, தங்கள் இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய மிகப்பெரிய ஆன்மீக நடவடிக்கைகளை எடுப்பது போதுமானது. கிறிஸ்துவே கூறினார்: 'முழு

உலகுமே ஒரு ஆத்துமத்திற்கு ஈடாகாது.'78 அப்படியானால், ஆத்துமத்தின் மதிப்பு என்ன! ஆகையால், ஆத்துமத்தின் இரட்சிப்பு ஒரு பெரிய காரியம்.
— அப்படியானால், ஜெரோண்டா, ஒருவர் மோட்சத்தை நம்பவும் கூடாது, தண்டனையைப் பயப்படவும் கூடாதா?
— மீட்புக்கான நம்பிக்கை இருந்தால், வேதனையின் பயம் இல்லை. ஒருவருக்கு மீட்புக்கான நம்பிக்கை இருப்பதால், அவர்கள் ஓரளவிற்கு நலமாக இருக்கிறார்கள். தன்னால் முடிந்தவரை அன்புடன் முயற்சி செய்யும், காமத்தில் நாட்டம் இல்லாத, மற்றும் தனது போராட்டத்தில் சில சமயங்களில் தோல்வியும் சில சமயங்களில் வெற்றியும் அடையும் ஒருவரைக் கடவுள் கைவிட மாட்டார். கடவுளை வருத்தப்படுத்தக் கூட சற்றே விரும்பாத எவரும் 'தங்கள் கால்ஷீஸ்களுடன்' சொர்க்கத்திற்குச் செல்வார்கள். தன் இயல்பிலேயே நல்லவரான கடவுள், அவர்களை சொர்க்கத்திற்குள் 'தள்ளுவார்'; அவர்கள் தகுதியானதை விட அதிகமாகக் கொடுப்பார்; அவர்கள் பாவமன்னிப்பு நிலையில் இருக்கும் அதே கணத்தில் அவர்களின் ஆன்மாவை எடுத்துக்கொள்ளும்படி அனைத்தையும் ஏற்படுத்துவார். அவர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் போராடலாம், ஆனால் கடவுள் அவரைக் கைவிட மாட்டார்; மிகவும் உகந்த நேரத்தில் அவர் அவரை ஏற்றுக்கொள்வார். கடவுள் நல்லவர்; நாம் அனைவரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். இரட்சிப்பு சிலருக்காக மட்டுமே இருந்திருந்தால், கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டியிருந்தது ஏன்? பரலோகத்தின் வாசல்கள் குறுகியவை அல்ல;

79

78 மத். 16:26-ஐப் பார்க்கவும்.

79 இந்த வார்த்தைகளால், மூப்பர் நிச்சயமாக பரலோகத்தின் வாசல்கள் குறுகியவை என்ற நன்கு அறியப்பட்ட நற்செய்தி அறிக்கையை (மத். 7:13-14 மற்றும் லூக் 13:24 பார்க்கவும்) மறுக்க முயற்சிக்கவில்லை, மாறாக இரட்சிப்பின் சாத்தியம் பரந்ததாகவும் ஒவ்வொரு 93

தாழ்மையுடன் தங்கள் தலைகளை வணங்கி, பெருமையால் வீங்காத அனைவருக்கும் அவை திறந்திருக்கின்றன. அவர்கள் மனந்திரும்பினால்—அதாவது, தங்கள் பாவங்களின் சுமையை கிறிஸ்துவின் மீது சுமத்தினால்—அவர்கள் அந்த வாசல்வழி தடையின்றிச் செல்வார்கள். மேலும், நமக்கு ஒரு சாதகமான காரணி உள்ளது: நாம் மாம்சமும் இரத்தமுமுள்ளவர்கள்; நாம் தேவதூதர்களைப் போல வெறும் ஆவிகள் அல்ல. இருப்பினும், நாம் மனந்திரும்பாமல், நமது இரட்சகரிடம் தாழ்மையுடன் அணுகாவிட்டால், நமக்கு எந்த சாக்குப்போக்கும் இல்லை. சிலுவையில் இருந்த திருடன் ஒரே ஒரு

வார்த்தையை மட்டும் சொன்னான், 'என்னை மன்னித்துவிடும்', அவன் இரட்சிக்கப்பட்டான்.

80 ஒரு நபரின் இரட்சிப்பு ஒரு நிமிடத்தைச்
சார்ந்து இல்லை, ஆனால் ஒரு நொடியைச் சார்ந்துள்ளது. ஒரு நபர் ஒரு தாழ்மையான எண்ணத்தால் இரட்சிக்கப்படுகிறார்; ஆனால் ஒரு பெருமையான எண்ணத்தை வளர்க்கும்போது, அவர்கள் எல்லாவற்றையும் இழக்கிறார்கள்.
நாம் சுய-அன்பிலிருந்து மீட்கப்படுவது மட்டுமே பொருத்தமானது, வேறு எதுவும் அல்ல. ஒரு நபர் வேதனையில் இருப்பதைக் காண்பதை விட பெரிய வலி கடவுளுக்கு இல்லை. கடவுளின் பல ஆசீர்வாதங்களுக்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவிப்பதும், அவருடைய உருவங்களான நமது அண்டை வீட்டாரிடம் பணிவுடனும் அன்புடனும் நடந்துகொள்வதும், ஒரு சிறிய தியாகச் செயலுடன் இணைவதும், இந்த வாழ்க்கையிலும் அடுத்த வாழ்க்கையிலும் நமது ஆன்மா அமைதியைக் காண்பதை உறுதிசெய்யப் போதுமானது என்று நான் நம்புகிறேன்.

81

அத்தியாயம் 2.
சாத்தான் எவ்வாறு செயல்படுகிறான்

துறவியைத் தவறான பாதைக்குத் திருப்ப சாத்தான் முயற்சிக்கிறது

— கெரொண்டா, சில சமயங்களில் தீய தூண்டல்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வருகின்றன, என்னிடம் இனி சக்தி இல்லை...

நபருக்கும் திறந்ததாகவும் உள்ளது என்பதை அவர் வலியுறுத்துகிறார். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

80 லூக்கா 23:40–43-ஐப் பார்க்கவும்.

81 இயல்பாகவே, மூப்பரின் வார்த்தைகள், விசுவாசத்தில் பாடுபட்டு, திருச்சபையின்

திருவருட்சாதனங்களில் பங்கேற்கும் ஆர்த்தடாக்ஸ் விசுவாசிகளை நோக்கியே கூறப்படுகின்றன.

94

— நான் உனக்குப் பாவங்களுக்கு ஆளாகாமல் இருப்பது எப்படி என்று கற்றுத் தருகிறேன். நான் சொல்வதை நீ ஏற்றுக்கொள்வாயா?
— ஆம்.
— தீயுணர்வைத் தவிர்க்க ஒரே வழி... சாத்தானின் கூட்டாளியாக மாறுவதுதான்! ஏன் சிரிக்கிறாய்? இந்த வழி உனக்குப் பிடிக்கவில்லையா? சரி, கேள்.
ஒருவர் போராடிக்கொண்டிருக்கும் வரை, அவர் சோதனைகளையும் கடினமான சூழ்நிலைகளையும் எதிர்கொள்வார். மேலும், அவர்கள் சோதனைகளைத் தவிர்க்க எவ்வளவு கடினமாக முயற்சிக்கிறார்களோ, அவ்வளவு மூர்க்கமாகப் பிசாசு அவர்களைத் தாக்குகிறது. சில நேரங்களில் நமது வாழ்க்கை, நற்செய்தி வழிமுறைக்கு முரணாக அமைகிறது, எனவே சோதனைகள் மூலம்—நாம் அவற்றை விவேகத்துடன் பயன்படுத்தினால்—நமது வாழ்க்கையை நற்செய்தியுடன் இணக்கமாக்கிக்கொள்ள நமக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது.
— ஆனால் நான், கெரொண்டா, அற்ப விஷயங்களில் சிக்கிக்கொள்கிறேன், அதன்பிறகு உயர் இலட்சியங்களுக்காகப் பாடுபட எனக்கு எந்த உந்துதலும் இருப்பதில்லை.
— இது, ஒரு படையைச் செயலிழக்கச் செய்ய எதிரி வைக்கும் கண்ணிகள் போன்றது. வேறு எந்த வகையிலும் ஒரு துறவியைத் தீங்கூட்ட முடியாது என்று கண்டதும், அற்ப விஷயங்கள் மூலம் அவரைச் செயலிழக்கச் செய்யவே அந்தத் தங்களாஷ்கா முயல்கிறது. ஆனால், சிறிய தங்களாஷ்காக்களும் உள்ளன என்பதை அறிந்துகொள், அவை இருப்பினும் சிறிய தீங்கை ஏற்படுத்தாதவை. ஒருமுறை, ஒரு சிறிய தங்களாஷ்காவிடம், 'சரி, உன்னால் என்ன செய்ய முடியும்?' என்று கேட்கப்பட்டது. 'நான் என்ன செய்ய முடியும்?' என்று அது பதிலுக்குக் கேட்டது. 'நான் தையல்காரர்களிடமும் செருப்புத் தைப்பவர்களிடமும் செல்வேன் —

அவர்களின் நூல்களைக் குழப்பி, அவர்களைச் சீர்குலைப்பேன்!' மிகப்பெரிய சோதனைகள் அற்ப விஷயங்களிலிருந்து எழுகின்றன, அவை நம்மிடையே மட்டுமல்ல, சில சமயங்களில் நாடுகளுக்கு இடையேயும் கூட நிகழ்கின்றன. ஆன்மீகமானவர்களுக்குப் பாவத்திற்கு ஆளாகுவதற்குப் பெரிய காரணங்கள் இருப்பதில்லை, அதனால் சாத்தான் சிறு விஷயங்களைச் சாக்குப்போக்காகப் பயன்படுத்துகிறான். அவன் ஒருவரின் முட்டாள்தனம் மற்றும் குழந்தைத்தனத்தின் மீது அவருடைய மனதை உடைக்கிறான்; சாத்தான் மனித இதயத்தைத் தன் இஷ்டப்படி வடிவமைக்கிறான், அதன் பிறகு அந்த நபர் உணர்ச்சியற்று, ஒரு வேலி போல அசைவற்று நிற்கிறான்.
— ஜெரோண்டா, என் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் ஒரு வழக்கத்தையும் ஒழுங்கையும் ஏற்படுத்தி, ஆரம்பத்தில் முயற்சி செய்ய முனைந்தும், நான் ஏன் விரைவாக என் மீதான கட்டுப்பாட்டை இழந்து, என் பழைய வழிகளுக்குத் திரும்பிவிடுகிறேன்?

— உங்களுக்கு உங்களைப் பற்றித் தெரியாதா? நாம் ஆன்மீக ரீதியாக உழைக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளும் டங்கலாஸ்கா, நமது 'திட்டத்தை' வேறு ஒன்றிற்கு 'மாற்றிவிடுகிறது'. நமக்காக ஒரு ஒழுங்கை ஏற்படுத்தி, ஒரு பாதையைப் பின்பற்றத் தொடங்கியவுடன், நாம் வேறு ஒரு பாதையில் செல்வதைக் காண்கிறோம். நாம் கவனம் செலுத்தவில்லை என்றால், இதை பல நாட்களுக்குப் பிறகே உணர்கிறோம். இதனால்தான் துறவி எல்லாவற்றிலும் (நிச்சயமாக, பகுத்தறிவுடன்) பிசாசுக்கு எதிராகச் செல்ல வேண்டும், மேலும் அனுபவம் வாய்ந்த ஆன்மீகத் தந்தையின் மேற்பார்வையில் இருக்க வேண்டும்.
— தங்களைப் பற்றி நுட்பமான பணியில் ஈடுபடாத ஒரு நபருக்கு எதிராக சாத்தான் போர் தொடுப்பானா?
— சாத்தான் சாதாரணமானவர்களை அணுகுவதில்லை; அவன் துறவியை அணுகுகிறான்: அவனைத் தூண்டி, அவனது பாதையிலிருந்து விலக்க. தன்னில் நுட்பமான பயிற்சிகளைச் செய்யாத ஒருவருடன் நுட்பமான பணியில் ஈடுபட்டு நேரத்தை விரயம் செய்ய எதிரி விரும்ப மாட்டான். ஒரு ஜிப்சியின் ஊசியில் தைப்பவனுக்கு, அவனும் ஒரு ஜிப்சியின் ஊசியுடன் ஒரு பேயை அனுப்புவான். நேர்த்தியான ஊசிவேலை செய்யும் ஒருவனுக்கு, நேர்த்தியான ஊசிவேலை செய்யும் ஒரு பேயை அவன் அனுப்புவான். மிகவும் திறமையான எம்ப்ராய்டரி செய்பவருக்கு — மிக நுட்பமான வேலையில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒரு பேய்; தங்களை முரட்டுத்தனமாகச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளும்வர்களுக்கு — ஒரு முரட்டுப் பேய். தொடக்கநிலையாளர்களுக்கு, அவன் ஒரு தொடக்கநிலையாளர் பேயை அனுப்புகிறான்.
மிகவும் பாசமும் உணர்ச்சியும் மிக்க, உணர்திறன் கொண்ட ஆன்மா கொண்ட மக்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் சாத்தான் தன் வாலால் அவர்களை மேலும் உணர்திறன் மிக்கவர்களாக ஆக்குகிறான், அதனால் அவர்கள் விரக்தியில் மூழ்கலாம் அல்லது கடவுளால் காக்கப்பட, தற்கொலை செய்துகொள்ளவும் நேரிடலாம். சாத்தான் நம் மனிதர்களை நம் அண்டை வீட்டாரை எதிர்த்து சண்டையிடத் தூண்டினாலும், அவனாக யாரையும் ஒருபோதும் எதிர்ப்பதில்லை. அவன் கவனக்குறைவான ஒருவரை இன்னும் கவனக்குறைவானவராக ஆக்குகிறான்; அவனுக்கு இப்படி ஒரு எண்ணத்தை ஊட்டி ஆற்றுப்படுத்திச்

சொல்கிறான்: 'உனக்குத் தலைவலி, உடல்நிலை சரியில்லை; நீ ஜெபத்திற்கு எழுந்திருக்காவிட்டால் அது ஒன்றும் பெரிய விஷயமில்லை.' சாத்தான் பக்திமான் ஒருவரை மேலும் பக்திமான் ஆக்குகிறான், அவர்களைப் பெருமைக்குள் தள்ளுவதற்காக, அல்லது அவர்களின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு செயலைச் செய்யத் தூண்டுகிறான், அதனால் ஒரு காலத்தில் தீவிரமான துறவியானவர் சோர்வடைந்து, பின்னர் தனது எல்லா ஆன்மீக ஆயுதங்களையும் கீழே வைத்துவிட்டுக் கைவிட நேரிடும். சாத்தான் கடின இதயம் கொண்டவர்களை இன்னும் கடின இதயம்

கொண்டவர்களாகவும், எளிதில் பாதிக்கப்படுபவர்களை அளவுக்கு அதிகமாக உணர்ச்சிவசப்படுபவர்களாகவும் ஆக்குகிறார்.
எத்தனை பேர், சிலர் தங்கள் எளிதில் பாதிக்கப்படும் தன்மையாலும், மற்றவர்கள் தங்கள் நரம்புகள் தளர்வாலும், தூக்கமின்மையால் வாடுகிறார்கள், மாத்திரைகளை விழுங்குகிறார்கள் அல்லது மருத்துவமனைகளில் வீணாகத் துன்புறுகிறார்கள்! இன்று, சமநிலையுடன் இருக்கும் ஒருவரைக் காண்பது அரிது. மக்கள் பேட்டரிகளைப் போலாகிவிட்டனர்; பெரும்பான்மையானவர்கள் மின்சாரம் பெற்றது போலத் தெரிகிறார்கள். மேலும், பாவ அறிக்கை செய்யாதவர்களும் பேயுலகின் செல்வாட்டிற்கு ஆளாகிறார்கள்; அவர்கள் மீது ஒருவிதமான பேயுலக ஈர்ப்பு சக்தி இருக்கும், ஏனெனில் சாத்தான் அவர்கள் மீது ஆட்சி செய்கிறான். இளைஞர்களாக இருந்தாலும், இளம் பெண்களாக இருந்தாலும் அல்லது முதியவர்களாக இருந்தாலும், சிலரே அமைதியான நடத்தை கொண்டிருக்கிறார்கள். பேயுலக ஆக்கிரமிப்பு! பேயுலக ஆக்கிரமிப்பு என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அது என்பது மக்களுடன் ஒரு பரஸ்பர புரிதலை எட்டுவது சாத்தியமற்றதாக இருக்கும்போதுதான்.

சாத்தான் நமக்கு ஒரு வலி நிவாரண ஊசியைக் கொடுக்கிறான்
அறுவை சிகிச்சையின் போது மயக்க மருந்து கொடுப்பது பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்த சில மருத்துவர்களிடம் நான் சொன்னேன்: 'சாத்தானின் மயக்க மருந்து ஒருவருக்கு கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது, ஆனால் நீங்கள் கொடுக்கும் மயக்க மருந்து உண்மையில் அந்த நபருக்கு உதவுகிறது.' சாத்தானின் மயக்க மருந்து, பறவைகள் அல்லது முயல்களைத் தடுக்கமுடியாமல் முடக்க, பாம்பு பயன்படுத்தும் விஷத்தைப் போன்றது, அதனால் அவற்றை எதிர்ப்பு இல்லாமல் உண்ண முடியும். சாத்தான் ஒருவரை வெல்ல விரும்பும்போது, அந்த நபரை முதலில் உணர்வற்றவராக்க, அவர் தனக்கு முன்னால் ஒரு சிறிய பேயை—ஒரு 'மயக்க மருந்து நிபுணரை'—அனுப்புகிறார். பின்னர் சாத்தான் அவனே வந்து அந்த நபரைத் துண்டித்து, தன் இஷ்டப்படி அவர்களைக் கையாள்கிறான். இருப்பினும், இது 'மயக்க மருந்து போடுபவன்' மூலம் தொடங்குகிறது, அவன் நமக்கு மயக்க மருந்து ஊசி போடுகிறான், நாம் நமது அறிவை இழக்கிறோம். உதாரணமாக, துறவிகளாகிய நாம் 'சினங்களையும் கண்டனங்களையும் பொறுத்துக்கொள்ள' உறுதியளிக்கிறோம், மேலும் பிற புனிதமான சபதங்களையும் செய்கிறோம், ஆனாலும் பின்னர் சாத்தான் நம்மைக் குழப்புகிறான், நாம் உறுதியளித்ததற்கு நேர்மாறாகச் செய்கிறோம். நாம் ஒன்றைத் தொடங்கி மற்றொன்றில் முடிக்கிறோம்; நாம் ஒரு இடத்திற்குப் புறப்பட்டு மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்கிறோம். நாம் கவனக்குறைவாக இருக்கிறோம். நான் உங்களுக்கு இதற்கு முன் இதுபோன்ற உதாரணங்களைக் கொடுக்கவில்லையா?
97

வீட்டிற்கும் சில பொருட்களை வாங்கியிருப்பான், மேலும் ஒரு கோடரியுடன் வயல்களில் இவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருந்திருக்காது. ஆனால் அந்த யூதக் கடைகளில் அவனது பேச்சு அவனை எங்கே கொண்டு போய் நிறுத்தியது என்று பாருங்கள்! சாத்தான் செயல்படும் விதமும் இதுதான். ஒரு சூழ்ச்சி நிறைந்த வியாபாரியைப் போல, அவன் உங்களை முதலில் இந்தப் பக்கமும், பிறகு அந்தப் பக்கமும் இழுக்கிறான்; உங்களைத் தடுமாறச் செய்து, இறுதியில் அவன் விரும்பும் இடத்தில் உங்களைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறான். நீங்கள் கவனமாக இல்லையென்றால், ஒரு இடத்திற்குப் புறப்பட்டு மற்றொரு இடத்தில் வந்து முடிப்பீர்கள். சாத்தான் உங்களை ஏமாற்றுகிறான், நீங்களும் உங்கள் வாழ்வின் சிறந்த ஆண்டுகளை வீணடிக்கிறீர்கள்.

ஒருவர் பயனடைவதைத் தடுப்பதற்கு சாத்தான் தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறான்

சாத்தான் வஞ்சனையில் ஒரு நிபுணர். உதாரணமாக, ஒரு ஆன்மீக நபருக்கு தெய்வீக ஆராதனையின் போது ஒரு தீய எண்ணம் தோன்றினால், அவர்கள் அதை உணர்ந்து, அதிலிருந்து விடுபட்டு, அதை விரட்டி விடுவார்கள். அதனால்தான் சாத்தான் அவர்களுக்கு ஒரு ஆன்மீக

எண்ணத்தைக் காட்டுகிறார். 'இப்படிப்பட்ட புத்தகத்தில்,' என்று அவர் கூறுவார், 'இப்படி எழுதப்பட்டுள்ளது...' பிறகு அவன் அவர்களின் கவனத்தை, உதாரணமாக, சரவிளக்கு மீது திருப்புகிறான், அந்த நபர் அதை யார் செய்தது என்று யோசிக்கத் தொடங்குகிறார். அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நோயுற்ற நபரைப் பார்க்கச் செல்ல வேண்டும் என்பதைப்

பிசாசு அவர்களுக்கு நினைவூட்டலாம். 'நானா, ஒருபோதும் இல்லை!' என்று அந்த நபர் சொல்வார். 'ஆராதனையின் போது என்ன ஒரு உத்வேகம்!' — ஆனால், உண்மையில், பிசாசு ஏற்கனவே அவர்களுக்குள் குறுக்கிடத் தொடங்கியிருப்பான். அந்த நபர் தனது சொந்த எண்ணங்களில்

மூழ்கிவிடுகிறார், மேலும், 'கடவுளின் பயபக்தியுடனும் நம்பிக்கையுடனும், முன்வாருங்கள்!' என்று குரு அறிவிப்பதைக் கேட்ட பின்னரே, தாம் தேவ ஆராதனையில் சிறிதும் பங்கேற்காமலேயே அது முடிந்துவிட்டதை உணர்கிறார். ஆனால் இங்கும் கூட, தேவாலயத்தில், ஒரு கன்னியாஸ்திரி சரவிளக்கில் மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றச் செல்லும்போது, அந்த சோதனையாளர் வயதானவர்களின் கவனத்தைக்கூட அதை நோக்கித் திருப்புவதை நான் காண்கிறேன், மேலும் அந்த சகோதரி மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றும்போது அவர்கள் அதை உற்றுப் பார்க்கிறார்கள். இது முற்றிலும் குழந்தைத்தனம்! இது போன்ற விஷயங்கள் சிறு குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே மகிழ்ச்சியைத் தரும். "அவள் ஏற்றிவிட்டாள்!" — என்று சொல்வார்கள். இதற்குச் சிறு குழந்தைகளுக்கு ஒரு சாக்குப்போக்கு உண்டு, ஆனால் பெரியவர்களுக்கு என்ன? அல்லது, இறைப்பூஜையின் போது அசைவுகளைத்

தவிர்க்க வேண்டும் என்றாலும், ஒரு புனிதமான தருணத்தில், சோதனையாளர் சகோதரிகளில் ஒருவரை மேடையில் உள்ள புத்தகத்தின் பக்கங்களைப் புரட்டத் தூண்டலாம், அது ஒரு சத்தத்தை ஏற்படுத்தி மற்ற வழிபாட்டாளர்களின் கவனத்தைத் திசை திருப்பும். அந்தப் பக்கங்கள் சரசரக்கும் ஒலியைக் கேட்கும் அவர்கள், கேட்டுக் கேள்விக் கேட்கிறார்கள்: "அது என்ன?" என்று. அவர்களின் மனம் கடவுளிடமிருந்து விலகிச் செல்கிறது, அதே சமயம் சாத்தான் மகிழ்ச்சியடைகிறான். எனவே, ஆராதனையின் போது மற்றவர்களின் கவனத்தைத் திசை திருப்பாமல் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். நாம் அறியாமலேயே மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கிறோம். அல்லது, தேவாலயத்தில் ஒரு வாசிப்பைக் கவனியுங்கள்: வாசகர், மக்கள் பயனடையக்கூடிய மிகவும் புனிதமான தருணத்தை அடையும் தருணத்திலேயே, ஏதோ ஒன்று உடனடியாக நடக்கும்: ஒன்று காற்று கதவைப் படாரென மூடும், அல்லது யாராவது இருமத் தொடங்குவார்கள்... மக்களின் கவனம் திசைதிருப்பப்படும், மேலும் வாசிக்கப்படும் புனித வார்த்தைகளிலிருந்து அவர்களுக்கு எந்தப் பயனும் கிடைக்காது. இந்தத்தான்கலாஷ்கா இப்படித்தான் தனது வேலையைச் செய்கிறது.
ஓ, அந்தப் பிசாசு எப்படிச் செயல்படுகிறான் என்பதை உங்களால் பார்க்க முடிந்தால்! நீங்கள் அவனைப் பார்த்ததில்லை, அதனால்தான் சில விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஒருவருக்கு எந்தப் பயனும் கிடைக்காமல் இருப்பதை உறுதிசெய்ய அவன் எல்லாவற்றையும் செய்கிறான். நான் மக்களுடன் பேசும்போது என் சொந்த கலிவாவில் இதைக் கவனித்திருக்கிறேன். என் கேட்பவர்களுக்கு உதவ, உரையாடலின் உச்சக்கட்டத்தை நான் அடையும் அதே நேரத்தில், உடனடியாக ஏதேனும் சத்தம் ஏற்படுகிறது அல்லது யாராவது உள்ளே வருகிறார்கள், நான் குறுக்கிடப்படுகிறேன். சாத்தான், பேச்சு எப்படி முடியும் என்பதை ஆரம்பத்திலேயே அறிந்து, தான் அதில் தோற்றுப்போவான் என்பதைக் கண்டு, மிகவும் முக்கியமான தருணத்தில் என்னைத் தடுக்க ஒருவரை அனுப்புகிறான். "ஏய்," என்று புதியவர் கத்துகிறார், "அருள்தந்தையே, எதிர் மடம் (82) பார்த்துக்கொண்டு சும்மா அரட்டையடிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையை அவர்களுக்கு முன்கூட்டியே தூண்டுகிறான், அல்லது அவர்களுக்கு வேடிக்கையான ஒன்றைக் காண உதவுகிறான், மேலும் பேச்சின் மிகவும் முக்கியமான தருணத்தில் அவர்கள் வருவதற்கு ஏற்றவாறு அதைச் சரியான நேரத்தில் அமைக்கிறான்; அப்போது நான் விஷயத்தை மாற்றிவிடுகிறேன், என் கேட்பவர்களுக்கு எந்தப் பயனும் கிடைப்பதில்லை. ஏனெனில், பேச்சு தொடங்கும் போதே அது எப்படி முடியும் என்பதை அறிந்த சாத்தான், தான் ஒரு இழப்பைச் சந்திப்பான்

82 இது, 'பனகூடா' குகை அமைந்துள்ளதற்கு எதிரே உள்ள, மாபெரும் வீரமரணமடைந்த புனித பன்தேலிமான் துறவியின் குட்டுலமுஷ் துறவிக்குடிலைக் குறிக்கிறது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

என்பதைக் கண்டு, மிகவும் முக்கியமான தருணத்தில் என்னைத் தடுக்க ஒருவரை அனுப்புகிறான். 'ஏய்,' என்று புதியவர் கத்துகிறார், 'தந்தையே, இங்கே நுழைவாயில் எங்கே?' — "இங்கே," என்று நான் பதிலளிக்கிறேன், "சற்று துருக்கிய இனிப்பும் தண்ணீரும் எடுத்துக்கொண்டு, அந்த வழியில் உள்ளே வாருங்கள்," ஆனால் அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் உள்ளே வந்து என்னைத் தடுக்கிறார்கள், ஏனென்றால் நான் எழுந்து நின்று அவர்களை வரவேற்க வேண்டும். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, மூன்றாவது குழு வருகிறது; மீண்டும் நான் எழுந்து நிற்க வேண்டும், அவர்கள் ஒரு உரையாடலைத் தொடங்குகிறார்கள்: "நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" — என்பது போல, அதனால் நான் மீண்டும் முழுவதையும் புதிதாகத் தொடங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது , உதாரணமாக, நான் ஏற்கனவே செய்த ஒப்பீட்டை மீண்டும் சொல்வதாக. நான் பேசத் தொடங்கிய

உடனேயே, கீழிருந்து வேறு ஒருவர் கத்துகிறார்: "ஏ, ஃபாதர் பைசியஸ்! நீங்கள் எங்கே வசிக்கிறீர்கள்? வாசல் இங்கேயா?" நான் மீண்டும் திசைதிருப்பப்படுகிறேன்.

சோதனையே, நாசமாப் போ! ஒரே நாளில், அந்தப் பிசாசு இதை ஆறு அல்லது ஏழு முறை எனக்குச் செய்தது, மேலும் நான்... காவலர்களை நியமிக்கவும் கூட கட்டாயப்பட்டேன்! 'நீ அங்கே உட்கார்ந்து, அந்தப் பக்கமிருந்து யாரும் வராதபடி பார்த்துக் கொள். நான் என் வேலையை முடிக்கும் வரை நீ இங்கே உட்கார்ந்திரு.' இப்படி ஆறு அல்லது ஏழு முறை நீங்கள் ஒரு முழுக் கதையைச் சொல்லத் தொடங்குவீர்கள், மக்கள் அதிலிருந்து பயனடையும் கட்டத்தை அடையும்போது, அந்தப் பிரச்சனைக்காரர்கள் மீண்டும் உங்களுக்காக ஒரு நாடகத்தை நடத்தத் தொடங்குவார்கள்.

ஓ, அந்தச் சோதனை—எதிரி என்னென்ன தந்திரங்களைச் செய்கிறான்! அவன் தொடர்ந்து நமது கவனத்தை வேறு ஒரு திசைக்குத் திருப்புகிறான். ஒரு பக்தன் எதனாலாவது பக்தி நிலையில் ஆழ்ந்துவிடத் தயாராக

இருக்கும்போது, அவன் 'கிளிக்!' என்று—அவர்களைத் திசைதிருப்பக்கூடிய வேறு எதிலோ அவர்களின் கவனத்தைத் திருப்புகிறான். மீண்டும் ஆன்மீகமான ஒன்றைப் பற்றி சிந்திக்கிறாயா? 'கிளிக்!' — அவன் மனதில் வேறொன்றைக் கொண்டு வருகிறான். [அப்படித்தான்] எதிரி ஒரு கிறிஸ்தவனைத் தொடர்ந்து குழப்புகிறான். ஒருவன் சாத்தான் எப்படி வேலை செய்கிறான் என்பதைப் புரிந்துகொண்டால், அவன் பல காரியங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவான்.

— ஜெரோண்டா, இதை ஒருவரால் எப்படிப் புரிந்துகொள்ள முடியும்?
— கவனியுங்கள். கவனிப்பதன் மூலம் நீங்கள் கற்றுக்கொள்கிறீர்கள். சிறந்த வானிலை ஆய்வாளர்கள் யார்? மேய்ப்பர்கள். [ஏன்?] ஏனென்றால் அவர்கள் மேகங்களைக் கவனிக்கிறார்கள், காற்றைக் கண்காணிக்கிறார்கள்.

[மனித] விருப்பத்தின் இறகு

மக்கள் நல்லதற்கோ அல்லது கெட்டதற்கோ எளிதில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு கெட்ட பாதிப்பிற்கு ஆளாவது எளிது, ஏனென்றால் அங்கே சாத்தான் வேலை செய்கிறான். உதாரணமாக, புகைபிடித்தல் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதால் அதை நிறுத்த வேண்டும் என்று ஒருவரிடம் சொல்லுங்கள். அவர்கள் புகைப்பிடிப்பதை நிறுத்த முடிவு செய்தவுடன், சாத்தான் உடனடியாக அவர்களிடம் வந்து, 'இந்த சிகரெட்டுகளில் நிக்கோட்டின் குறைவாக உள்ளது, இவற்றில் சுத்திகரிக்கும் வடிகட்டி உள்ளது, எனவே இவற்றைப் புகைத்திடுங்கள் - அவை உங்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் விளைவிக்காது' என்று கூறுவார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அந்த நபர் புகைப்பிடிப்பதை நிறுத்தாமல் இருப்பதற்கு சாத்தான் ஒரு

சாக்குப்போக்கைக் கண்டுபிடிப்பார்; அவர்களுக்காக ஒரு 'தப்பிக்க வழி'யைக் கண்டுபிடிப்பார்! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சாத்தான் நமக்கு ஏராளமான சாக்குப்போக்குகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும். மேலும் அவர் வழங்கும் அந்த சிகரெட்டுகள் உண்மையில் இன்னும் அதிக தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியவையாக இருக்கலாம். அதனால்தான் நம்மிடம் மன உறுதி இருக்க வேண்டும். மேலும் நீங்கள் இளமையாக இருக்கும்போதே உங்கள் பலவீனங்களை வெல்லவில்லை என்றால், பின்னர் அவற்றை வெல்வது கடினமாக இருக்கும், ஏனென்றால் ஒரு நபர் வயதாகும்போது, அவரது மன உறுதி பலவீனமாகிறது.
ஒருவருக்கு மன உறுதி இல்லையென்றால், அவர்களால் எதையும் செய்ய முடியாது. புனித யோவான் கிறிசோஸ்தோம் கூறுகிறார்: 'எல்லாமே "விரும்புவது" மற்றும் "விரும்பாமல் இருப்பது" என்பதைச்

சார்ந்துள்ளது.'83 வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு நபர் செய்ய

விரும்புகிறாரா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தது எல்லாம். என்ன ஒரு

பெரிய விஷயம்! கடவுள் இயல்பாகவே நல்லவர், மேலும் நமக்கு எது சிறந்ததோ அதை எப்போதும் விரும்புகிறார். இருப்பினும், நாமும் அதை விரும்ப வேண்டும். ஒருவர் இரண்டு சிறகுகளின் உதவியுடன் ஆன்மீக ரீதியாக உயரே பறக்கிறார்: கடவுளின் சித்தம் மற்றும் அவருடைய சொந்த சித்தம். கடவுள் அவருடைய ஒரு சிறகான—அவருடைய சித்தத்தை—நமது தோள்களில் ஒன்றில் நிரந்தரமாகப் பொருத்தியுள்ளார். ஆனால் ஆன்மீக ரீதியாக உயரே பறக்க, நாமும் நமது சொந்த சிறகான—மனித சித்தத்தை— மற்றொரு தோளில் பொருத்த வேண்டும். ஒருவருக்கு வலுவான மன உறுதி

83
'ஆகவே... கடவுள் உண்மையுள்ளவர், உங்களை இரட்சிக்க உறுதியளித்து, அவர் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உங்களை இரட்சிப்பார்; ஆனால் – அவர் உறுதியளித்தபடியே. மேலும் அவர் எப்படி வாக்குறுதி அளித்தார்? நாம் நம்மை நாமே அவ்வாறு விரும்பினால், அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், கற்கள் மற்றும் மரங்களைப் போல செயலற்றவர்களாக இருக்கும்போது அல்ல." ஒப்பிடுக: புனித யோவான் கிறிசோஸ்தோம். படைப்புகள். தொகுதி 11. புத்தகம் 2. செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க், 1905. ப. 607.

102

இருந்தால், அவர்களிடம் தெய்வீக சிறகிற்கு சமநிலையளிக்கும் ஒரு மனிதச் சிறகு உள்ளது, மேலும் அவர்கள் பறக்கிறார்கள். இருப்பினும், ஒருவரின் மன உறுதி வளர்ச்சியடையாமல் இருந்தால், அவர்கள் பறக்க விரும்புகிறார்கள், ஆனால் அதற்குப் பதிலாக தலைகீழாகக் கவிழ்ந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் மீண்டும் முயற்சிக்கிறார்கள்—மீண்டும் அதே விஷயம்தான் நடக்கிறது!
— ஜெரோண்டா, ஒருவரின் மனவலிமையை வளர்த்துக் கொள்ள முடியுமா?
— எல்லாவற்றையும் வளர்க்க முடியும் என்று நாம் ஏற்கெனவே சொல்லவில்லையா? எல்லா மக்களுக்கும் மன உறுதி உண்டு — சிலருக்குக் குறைவாகவும், மற்றவர்களுக்கு அதிகமாகவும் இருக்கும். ஒரு நபர் துறவறையை நோக்கிச் செல்லும்போது, தங்கள் மன உறுதியை அதிகரிக்க இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்து கேட்கும்போது, இறைவன் அவர்களுக்கு உதவுகிறார். ஒருவர், தான் வெற்றி பெறவில்லை என்றால், அதற்குக் காரணம், அவர் தனது மன உறுதியைப் பயன்படுத்தவே இல்லை அல்லது அதைப் போதுமான அளவு பயன்படுத்தவில்லை, மேலும், அது பலவீனப்படுத்தப்பட்டதால், மீண்டும் ஒருமுறை, அதில் எந்தப் பயனும் இல்லை என்பதை உணர வேண்டும். ஒரு பறவைக்கு ஒரு இறகு வலுவாகவும், மற்றொன்று புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவும் இருந்தால், அந்த இறகின் இறகுகள் உதிரத் தொடங்குகின்றன, இறுதியில் பறவை சரியாகப் பறக்க முடியாமல் போகிறது. அதன் ஒரு இறகு நன்றாக வேலை செய்கிறது, ஆனால் மற்றொன்று உடைந்த சீப்பு போல இருக்கிறது. பறவை இந்த இறகால் அடிக்கிறது, ஆனால் காற்று அதன் வழியே ஊடுருவிச் செல்கிறது, அதனால் அது பறக்க முடியவில்லை. அது சற்று தடுமாறி, தலைகீழாகப் பறக்கிறது. பறப்பதற்கு, இரண்டாவது இறக்கும் சேதமடையாமல் இருக்க வேண்டும். நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், அதேபோல, ஒரு மனிதர் எல்லா நேரங்களிலும் ஆன்மீக ரீதியாக சரியாகப் பறக்க விரும்பினால், அவர்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும், தங்கள் மனித விருப்பத்தை புறக்கணிக்கக் கூடாது. டங்கலாஸ்கா என்ன செய்கிறது? அது அமைதியாக நெருங்கி வந்து, மனிதனின் இறக்கையிலிருந்து முதலில் ஒரு மிகச் சிறிய இறகையும், பின்னர் சற்று பெரிய இறகையும், பிறகு, அந்த நபர் கவனக்குறைவாக இருந்தால், ஒரு பெரிய இறகையும் பிடுங்குகிறது. இதனால் அந்த நபரால் பறக்க முற்பட்டாலும் பறக்க முடியாமல் போகிறது. மேலும், எதிரி பல இறகுகளைப் பிய்த்துவிட்டால், அந்த நபர் பறக்க முயற்சிக்கும்போது, தலைகீழாகப் பறக்க நேரிடும், ஏனெனில் அவர்களின் மன உறுதி எனும் பிய்த்தெடுக்கப்பட்ட இறக்கையின் வழியாக காற்று சுதந்திரமாக வீசுகிறது. தெய்வீக இறக்கை எப்போதும்

இறகுகளால் நிரம்பியுள்ளது; அது 'முழுமையானது'; சாத்தான் இந்த தெய்வீக இறக்கையைப் பிய்த்து எடுக்க முடியாது. ஒருவரின் கவனம்

சோர்வடையாமல் இருப்பதிலும், சாத்தான் தங்கள் [மனித] இறக்கையிலிருந்து ஒரு இறகையும் பிய்த்து எடுக்க அனுமதிக்காமல் இருப்பதிலும் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஒரு நபர் படிப்படியாக

103

ஏதேனும் ஒரு வகையில் சோம்பேறியாகவோ அல்லது அலட்சியமாகவோ ஆகத் தொடங்கும்போது, அவர்களின் விருப்ப சக்தி அதன் வலிமையை இழக்கிறது. மேலும், அந்த நபர் [தாமே] [ஆன்மீக ரீதியாக உழைக்க] விரும்பவில்லை என்றால், கடவுள் என்ன செய்ய முடியும்? கடவுள் தலையிட விரும்புவதில்லை, ஏனெனில் அவர் மனித சுதந்திரத்தை மதிக்கிறார். இந்த வழியிலும், ஒரு நபர் கடவுளின் சிறகுகளைப் பயனற்றதாக்குகிறார். இருப்பினும், ஒரு நபருக்கு மன உறுதி இருக்கும்போது—அதாவது, அவருடைய சொந்த சிறகுகள் சேதமடையாதபோது— அப்போது கடவுள் விரும்புவதை அந்த நபரும் விரும்புகிறார். அப்போது அந்த நபர் பறக்கிறார்.

— கெரொண்டா, இந்த 'விமானம்' என்றால் என்ன? நீங்கள் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கான விருப்பத்தையும், மோட்சத்திற்கான விருப்பத்தையும் குறிப்பிடுகிறீர்களா?
— ஏன், நிச்சயமாக, என் சகோதரனே! நான் 'விமானம்' என்று சொல்லும்போது, ஆன்மீக உயர்வுதான் குறிப்பிடுகிறேன்; நான் எந்தவொரு சயப்ரஸ் மரத்தின் மீதும் பறந்து செல்வதைக் குறிப்பிடவில்லை!
— ஜெரோண்டா, ஒருவர் நிலத்தை உழுது விதைத்து, தேவையான அனைத்தையும் செய்துவிட்டு, இறுதியில் ஒரு தானியத்தைக் கூட அறுவடை செய்யாமல் போகலாம் என்று நீங்கள் முன்பு சொன்னீர்கள்.
— ஆம், அது உண்மை. கவனக்குறைவானவர்களின் உழைப்பைப் பிசாசு கொள்ளையடிக்கிறான். ஆனால் கவனத்துடன் இருந்து, தன் ஆன்மாவின் இரட்சிப்புக்காகத் தீவிரமாகப் பாடுபடும் ஒருவன் — உழைக்கிறான், செழித்து வளர்கிறான், கனிகளைத் தருகிறான், ஆன்மீக ரீதியாகப் போஷிக்கப்படுகிறான், மேலும் ஒரு தேவதையைப் போலக் களிகூர்கிறான்.

அத்தியாயம் 3.
நல்ல சகவாசத்தால் கிடைக்கும் நன்மைகள்

சகோதர உறவுகள்

— கெரோண்டா, நமக்கு முன்னால் கடினமான ஆண்டுகள் காத்திருக்கின்றன என்று நீங்கள் சொல்லும்போது நான் கவலைப்படுகிறேன்.
— ஒருவருக்கொருவர் நட்பாகவும் நல்லிணக்கத்துடனும் இருங்கள், ஆன்மீக ரீதியாகத் தயாராகவும் துணிச்சலாகவும் இருங்கள், ஒரே உடலாக இருங்கள், எதற்கும் அஞ்சாதீர்கள். கடவுளும் உதவுவார். ஆன்மீக அன்பை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; அது ஒரு தாய் தன் குழந்தையின் மீது கொண்ட அன்பைப் போல இருக்கட்டும். உங்கள் உறவுகள் சகோதரத்துவமாக 104

இருக்கட்டும்; தியாகம் உங்களிடையே வாழட்டும். மேலும், நாம் கடினமான நாட்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கடந்து செல்வோம்.
நாங்கள் துறவிகள், நிச்சயமாக, ஆதாமுக்கும் கடவுளுக்கும் ஆன மாபெரும் குடும்பத்தில் நுழைவதற்காக உலகத்திலிருந்து விலகி, நண்பர்களையும் குடும்பத்தினரையும் விட்டு விலகுகிறோம். ஆனால், பொது மக்கள், ஒருவருக்கொருவர் உதவிக் கொள்வதற்காக, தங்களுக்கு ஆன்மீக ரீதியாக உறவுமுறை கொண்ட நண்பர்கள் மற்றும் அறிமுகமானவர்களுடன் உறவுகளைப் பேண வேண்டும். உலகில் வாழும் ஒரு கிறிஸ்தவர் ஆன்மீக சிந்தனை கொண்டவர்களுடன் தொடர்பைப் பேணினால், அவர்களுக்குச் சாய்ந்துகொள்ள ஒருவர் கிடைப்பார். நீங்கள் எவ்வளவு ஆன்மீக ரீதியாக வாழ்ந்தாலும், ஒரு நல்ல நண்பர்கள் வட்டம் (குறிப்பாக இந்தக் காலத்தில்) அவசியமானது. ஆன்மீக சிந்தனை கொண்டவர்களுடனான தொடர்பு ஒரு கிறிஸ்தவருக்கு (ஆன்மீக வாசிப்பை விடவும்) அதிக உதவியாக இருக்கிறது, ஏனெனில் இந்த ஆன்மீக ஐக்கியத்தின் மகிழ்ச்சி, ஆன்மீக முயற்சிகளுக்கான ஒரு வலுவான ஆர்வத்தை அவர்களுக்குள் தூண்டுகிறது. வேலை செய்யும் இடத்தில், ஆன்மீக சிந்தனை கொண்டவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறிந்து வைத்திருப்பது நல்லது, அப்போதுதான் அவர்களால் ஒருவருக்கொருவர் உதவ முடியும். உதாரணமாக, சக ஊழியர்களிடையே ஒரு சிக்கல் எழலாம், மேலும் பரஸ்பர ஆதரவு தேவைப்படலாம். ஆன்மீக சிந்தனை கொண்டவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறிந்திருக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசத் துணியாமல் போகலாம்.

— ஜெரோண்டா, யாராவது ஒருவர் [ஒருமுறை] நமக்கு ஒரு விஷயத்தில் உதவ மறுத்திருந்தால், இப்போது நாம் மீண்டும் அவர்களிடம் உதவி கேட்கத் தயங்குவது சரியா?
— இல்லை, இல்லை. ஒருவேளை அவர் முன்பு உதவக்கூடிய நிலையில் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இது, நீங்கள் என்னிடம் ஒரு சிலுவை கேட்டதற்கு நான் அதை உங்களுக்குக் கொடுப்பது போல. மற்றொரு முறை

நீங்கள் கேட்கும்போது, என்னிடம் ஒன்று இல்லை, அதனால் [நிச்சயமாக] நான் அதை உங்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டேன். பிறகு, நான் சிலுவைகளை வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறேன், அப்போதுதான் கொடுக்க ஒன்று இருக்கும். ஆனால், நான் அவற்றைக் கொடுக்க ஒரு வாய்ப்பிற்காகக் காத்திருக்கும்போதும், நீங்கள் வந்து கேட்காமல் இருந்துவிடுகிறீர்கள்.
இப்போதெல்லாம், மக்கள் ஒரே அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் வசித்தாலும் ஒருவரையொருவர் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் முற்காலத்தில், மக்கள் ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொள்ள உதவும் ஒரு அண்டை வீட்டார் உணர்வு இருந்தது, மேலும் அவர்கள் தேவைப்படும் நேரங்களில் ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவளித்தனர். உதாரணமாக, யாராவது ஒரு வண்டியில் எங்காவது பயணம் செய்யும்போது வழியில் ஒரு

தெரிந்தவரைச் சந்தித்தால், அவர்கள் கேட்பார்கள்: 'நீங்கள்

105

எங்கிருந்து வருகிறீர்கள், எங்கே செல்கிறீர்கள்? நானும் அங்கேதான் செல்கிறேன். 'ஏறுங்கள், நாம் ஒன்றாகச் செல்வோம்.' அல்லது யாராவது குதிரையில் எங்காவது செல்ல விரும்பினால், அவர்கள் ஒரு பக்கத்து வீட்டுக்காரரிடம் சென்று, 'எங்கே செல்கிறீர்கள்? நீங்கள் காத்திருக்க முடிந்தால், நான் மூன்று மணி நேரத்தில் குதிரையில் புறப்படுகிறேன், உங்களையும் என்னுடன் அழைத்துச் செல்லலாம்' என்று கேட்பார்கள். அல்லது அவர்கள், 'நான் நாளை இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்கிறேன். எங்களுடன் வந்து இரவு தங்குவீர்களா, அப்போதுதான் காலையில் நாம் ஒன்றாகப் புறப்படலாம்." மக்கள் தங்கள் அண்டை வீட்டாரைப் பற்றி நினைத்தார்கள், மேலும் எப்போதெல்லாம் அவர்களால் ஏதேனும் வழியில் உதவ முடிந்தபோதும், அவர்கள் அதைத் தவிர்க்கவில்லை. மக்களுக்கு ஒருவருக்கொருவர் உண்மையான அக்கறை இருந்தது, மேலும் அவர்கள் ஏதேனும் உதவ முடியுமா என்று கேட்பார்கள். அவர்களுக்கு மற்ற கிராமங்களிலும் நல்ல நண்பர்கள் இருந்தனர்.
— ஜெரோண்டா, மக்கள் ஆன்மீக ரீதியாக ஒருவருக்கொருவர் இணைந்திருப்பதன் நன்மை என்ன?
— இந்த நாட்களில், ஆன்மீகமானவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பிணைக்கப்பட விரும்பவில்லை என்றாலும், சாத்தான் அவர்களை இந்தப் பிணைப்புக்குள் கட்டாயப்படுத்திவிடுவான். இன்று, தனது பெரும் தீய எண்ணங்கள் மூலமாகவே, சாத்தான் மனிதர்களுக்கு மிகப்பெரிய நன்மையைக் கொண்டுவருகிறான். உதாரணமாக, ஒரு நம்பிக்கையுள்ள தந்தை தனது பிள்ளைகளுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட ஆசிரியரைக் கண்டுபிடிக்க விரும்பினால், அவர் ஒரு நல்ல மற்றும் பக்திமான் ஆசிரியரைக் கண்டுபிடிக்க கட்டாயப்படுத்தப்படுவார், ஏனென்றால் அவர் அந்த நபரைத் தனது வீட்டிற்குள் கொண்டு வரவிருக்கிறார். மறுபுறம், இன்னும் ஒரு பதவியைப் பெறாத, குழந்தைகளுக்குத் தனிப்பட்ட பாடம் எடுக்க விரும்பும் ஒரு பக்திமான் ஆசிரியர், தான் பாதுகாப்பாக உணர்வதற்காக ஒரு நல்ல குடும்பத்தைத் தேடுவார். அல்லது, ஓவியராக இருந்தாலும் சரி, மின்சாரப் பணியாளராக இருந்தாலும் சரி, ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழும் ஒரு கைவினைஞர், ஒரு நல்ல குடும்பத்துடன் வேலை செய்யத் தேடுவார், ஏனெனில் உலகியல் சார்ந்த வீட்டில் அவர் தனக்குத்தானே சிக்கலை ஏற்படுத்திக் கொள்வார். ஒரு கிறிஸ்தவ வீட்டு உரிமையாளர், தங்கள் வீட்டில் வேலை செய்ய ஒரு நல்ல கைவினைஞரையும் ஒரு விசுவாசியையும் தேடுவார். இருவரும் தங்களுக்கு ஒத்துழைக்கக்கூடிய ஒரு ஆன்மீக நபரைத் தேடுவார்கள். இவ்வாறு, படிப்படியாக, எல்லாத் தொழில்களிலிருந்தும் எல்லா அறிவுத் துறைகளிலிருந்தும் ஆன்மீக மக்கள் ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொள்வார்கள்.
இறுதியாக, சாத்தான், அவன் விரும்பாமலேயே, தன் பொல்லாத குணத்தின் மூலம் நன்மையைச் செய்கிறான்: அவன் ஆடுகளிலிருந்து

106

செம்மறியாடுகளைப் பிரிக்கிறான். செம்மறியாடுகள் ஆடுகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, ஒரே மேய்ப்பனுடன் ஒரே மந்தையாக வாழும்.

84

முற்காலத்தில், கிராமங்களில், விவசாயிகள் மேய்ப்பருக்கு ஆடுகளையும் செம்மறியாடுகளையும் கொடுப்பார்கள்—சிலர் ஐந்து, சிலர் பத்து—அந்த நாட்களில் ஆடுகள் புத்திசாலித்தனமாக இருந்ததால், செம்மறியாடுகளுடன் மந்தையாக மேய்ந்தன, அவற்றின் கொம்புகளால் செம்மறியாடுகளைக் குத்தவில்லை. இப்போதெல்லாம், ஆடுகள் கொடூரமாகி, கிறிஸ்துவின் ஆடுகளை வேதனையுடன் கொம்புகளால் குத்துகின்றன. ஆடுகள் ஒரு நல்ல மேய்ப்பனுக்காகக் காத்திருக்கின்றன, மேலும் தங்களுக்குள் ஆடுகளை மட்டுமே கொண்ட ஒரு கூட்டத்தை விரும்புகின்றன. ஏனெனில், இந்த உலகம் பாவத்தில் வாழ்பவர்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தமானதாக மாறிவிட்டது. ஆகையால், மக்கள் பிரிக்கப்படுவார்கள். ஆடுகளும் ஆட்டுக்குட்டிகளும் தங்களுக்குள் தனித்தனியாக இருப்பார்கள். ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை வாழ விரும்புகிறவர்கள், படிப்படியாக இந்த உலகில் வாழ்வது இயலாததாகக் காண்பார்கள்; அவர்கள் தங்களுடைய போன்ற விசுவாசிகளைக் காணவும், ஒரு ஆவிக்குரிய தந்தையைக் காணவும், மேலும் பாவத்திலிருந்து தங்களைத் தூரமாக்கிக் கொள்ளவும் முயற்சிப்பார்கள். சரியாக இந்த நன்மையையே இப்போது சாத்தான், விரும்பாமல் செய்கிறான். இப்போது, நகரங்களில் மட்டுமல்ல, கிராமங்களிலும் கூட, சிலர் பொழுதுபோக்கு மையங்களுக்கு விரைந்து சென்று அலட்சியமாக வாழ்கிறார்கள், மற்றவர்கள் இரவு முழுவதும் நடைபெறும் ஜெபக் காவல்கள், பிரார்த்தனை ஆராதனைகள் மற்றும் ஆன்மீகக் கூட்டங்களுக்கு விரைகிறார்கள், மேலும் இந்த மக்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை நீங்கள் காணலாம். கடினமான காலங்களில் சகோதரத்துவத்தின் மிக வலுவான பிணைப்புகள் உருவாகின்றன. போரின் போது, நாங்கள்—ஒரே அரை-படையைச் சேர்ந்த வீரர்கள்—இரண்டு ஆண்டுகளாக ஒன்றாக வாழ்ந்தோம், மேலும் சகோதரர்களை விட நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்தோம், ஏனென்றால் நாங்கள் துன்பங்களையும் ஆபத்துகளையும் ஒன்றாகச் சகித்துக்கொண்டோம். நாங்கள் மிகவும் நெருக்கமாகப்

பிணைக்கப்பட்டிருந்ததால், ஒருவரையொருவர் 'சகோதரர்' என்று அழைத்துக்கொண்டோம். அவர்கள் உலகியல் சார்ந்த சிந்தனை கொண்ட, உலகியல் சார்ந்த மனிதர்களாக இருந்தனர்; அவர்கள் நற்செய்தியையோ அல்லது ஆன்மீகப் புத்தகங்களையோ படிக்கவில்லை, ஆனாலும் எங்களில் யாரும் மற்றவர்களிடமிருந்து பிரிய விரும்பவில்லை. அந்த வீரர்களுக்கு ஒரு சாதாரண, உலகியல் சார்ந்த கல்வி இருந்தது—அந்த வார்த்தையின் சிறந்த அர்த்தத்தில்—ஆனால் அவர்களிடம் அதைவிட மிகப் பெரிய ஒன்று இருந்தது: அன்பும் சகோதரத்துவமும். சமீபத்தில்

84 யோவான் 10:16-ஐப் பார்க்கவும்.

107

எங்கள் தோழர்களில் ஒருவர் காலமானார், மேலும் எங்கள் மற்ற தோழர்கள் அனைவரும் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளிலிருந்து அவரது இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொள்ளப் பயணம் செய்தனர். மேலும் சில நாட்களுக்கு முன்பு, என் தோழர்களில் ஒருவர் என்னைப் பார்க்க இங்கு வந்தார். அவர் என்னை எவ்வளவு இறுக்கமாகத் தன் அணைப்பில் பிடித்திருந்தார்! என்னால் விடுவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை!
நாம் இப்போது பிசாசுடன் போரில் இருக்கிறோம். ஆகவே, ஒருவருக்கொருவர் நெருக்கமாக இருக்கவும், சகோதரர்களாக இன்னும் அதிகமாக மாறவும் இன்னும் கடினமாக முயற்சி செய்யுங்கள். இந்த வழியில், நாம் தேர்ந்தெடுத்த பாதையில் ஒன்றாக நடப்போம், இனிமையான கோல்கோதாவுக்குச் செல்லும் செங்குத்தான பாதையில் ஒன்றாக ஏறுவோம்.

ஆன்மீக உறவுமுறை பற்றி

— கெரொண்டா, சமீப நாட்களில் நீங்கள் சந்தித்த அனைவரும் உங்கள் சகோதரர்கள் என்று உணர்ந்ததாக நேற்று எங்களிடம் சொன்னீர்கள். ஆன்மீக உறவு என்றால் என்ன?
— நாம் எல்லா மக்களுடனும் சரீரத்தின்படி சகோதரர்கள். நாம் அனைவரும் சகோதரர்கள், நாம் அனைவரும் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள். மேலும், நாம் விசுவாசிகள், கிருபையினால், தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும், நமது கிறிஸ்துவின் தெய்வீக இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கிறோம். ஆவிக்குரிய வாழ்வில், நாம் சரீரத்தின்படி ஆதாமால் உறவினராகவும், ஆவிக்குரியபடி கிறிஸ்துவால் உறவினராகவும் இருக்கிறோம். ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை வாழும் மக்கள் தங்களுக்குள் இந்த ஆவிக்குரிய உறவை உணர்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரே விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள், ஒரே விஷயங்களுக்காக பாடுபடுகிறார்கள், ஒரே இலக்கைத் துரத்துகிறார்கள். ஆனால், உதாரணமாக, உங்கள் சொந்த சகோதரி ஒருவர் உலகியல் முறையில், தன் இஷ்டப்படி வாழ்ந்தால், அவளுடன் உங்களுக்கு எந்த ஆவிக்குரிய உறவும் இருப்பதாகத் தோன்றாது.
— ஒரு ஆன்மீக உறவு ஒருபோதும் முறிந்துவிட முடியுமா?
— ஒருவர் ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்வதை நிறுத்தும்போது, ஆன்மீகமாக வாழும் மற்றொருவருடனான அவரது உறவும் நின்றுவிடுகிறது. ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழும் மற்றவர் விலகிவிடுவதில்லை, மாறாக ஆன்மீக வாழ்க்கையை வாழ்வதை நிறுத்தியவரே மற்றவரிடமிருந்து தன்னைப் பிரித்துக்கொள்கிறார்; ஒரு மனிதர் எவ்வளவு அதிகமாக கடவுளின்படி வாழ்கிறாரோ, அவ்வளவு நெருக்கமாக அவர் கடவுளிடம் வருகிறார், அதேபோல், அவர் கடவுளின்படி வாழும் வாழ்க்கையிலிருந்து எவ்வளவு விலகுகிறாரோ, அவ்வளவு தூரமாக அவர் அவரிடமிருந்து விலகிச் செல்கிறார். மேலும், தெய்வீகக் கிருபை என்பது தொலைவிலிருந்து செயல்படும் மற்றும் மக்களுக்குப் பரிமாறப்படும் ஒரு சக்தியாக 108

இருப்பது போல, பிசாசின் தீய சக்தியும் தொலைவிலிருந்து செயல்படும் மற்றும் பரிமாறப்படும் ஒரு சக்தியாகும். உதாரணமாக, இரண்டு ஆன்மாக்கள் ஆன்மீக நிலையில் இருந்து, அவற்றில் ஒன்று மற்றொன்றைப் பற்றி நினைத்தால், அவர்களுக்குள் ஒரு ஆன்மீகத் தொடர்பு ஏற்படுகிறது, மேலும் ஒரு ஆன்மா மற்றொன்றிற்கு தெய்வீக சக்தியைப் பரிமாறುತ್ತದೆ. அதேபோல், பாவத்தில் வாழும் இரண்டு ஆன்மாக்களுக்குள்
ஏதேனும் ஒருவித ஐக்கியம் இருந்தால்: அவற்றில் ஒன்று மற்றொன்றிலிருந்து தொலைவிலிருந்து ஒரு பிசாசுப் பாதிப்பைப்

பெறுகிறது; ஒரு 'தெலிகிராம்' ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.
— ஜெரோண்டா, இத்தகைய பிசாசுத்தனமான தொடர்பு கொண்ட இருவரில் ஒருவர் நல்லபடியாக மாறும்போது, அது மற்றவருக்கு உதவுகிறதா?
— ஆம். அவனுக்கு எந்தப் பதிலும் கிடைக்காது, ஏனென்றால், நன்மையடைந்தவர், ஒருவிதமாகச் சொன்னால், [தனது ஆன்மீக] தொலைபேசியின் ரிசீவரை எடுக்க மாட்டார். இணைப்புத் துண்டிக்கப்பட்டுவிடுகிறது, மேலும் தொடர்பு இனி இல்லை. இதனால், பதிலின்றி விடப்பட்ட நபர் இதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு உள்ளது, மேலும், அவர் அவ்வாறு விரும்பினால், அது அவருக்கு உதவக்கூடும்.
— ஆசைகள் கொண்ட ஒரு நபருடன் நாம் பழகும்போது, அந்த ஆசைகள் நம் மீது தீய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாத பட்சத்தில், நாம் அவருடைய குணத்தை பாதிக்கிறோம் என்று அர்த்தமா?
— நம்மிடம் ஒரு ஆன்மீக நிலை, புனிதத்தன்மை இருந்தால், நாம் அவர்கள் மீது பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்துகிறோம், ஏனெனில் [அந்த நிலையில்] அவர்கள் கடவுளின் அருளால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், இந்த வழியில் நமது அண்டை வீட்டார் பயனடைகிறார். நாம் அன்பினால் நம் சகோதரனைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்போது, அவர் இதைப் புரிந்துகொள்கிறார். பொறாமைக்கும் இதேதான் பொருந்தும்: நாம் அதை வளர்த்தால், அது வெளிப்படையாகத் தெரியாவிட்டாலும், அவனும் அதை உணர்ந்துகொள்கிறான். ஆன்மா எதை உடையிருக்கிறதோ, அதைத்தான் அது [மற்றொரு ஆன்மாவுக்கு] கடத்துகிறது. ஒரு பேரார்வம் மற்றொரு பேரார்வத்தை கடத்துகிறது, எரிச்சல் எரிச்சலை கடத்துகிறது, கோபம் கோபத்தை கடத்துகிறது. ஆனால், அருள் நிறைந்த ஆன்மாவின், அருள் நிறைந்த பரிசு, தன் அண்டை வீட்டார்க்கு ஒரு அருள் நிறைந்த பரிசைக் கடத்தும்.

— அப்படியானால், நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுடன் பழகுவது உதவுமா?
— நிச்சயமாக உதவும். நீங்கள் தொடர்ந்து தூபம் ஏற்றப்படும் ஒரு அறைக்குள் சென்றால், அதிலிருந்து வெளியே வரும்போது, உங்களையே தூப வாசனை வீசும். நீங்கள் ஒரு கொட்டகைக்குள் சென்றால், அதன் வாசனையை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்வீர்கள். ஒரு உலகியல் வீட்டிற்குச் சென்ற

பிறகு, உங்களிடமிருந்து உலகியல் வாசனைகள் வீசும். [எனக்கு 109

நினைவிருக்கிறது] ஆக்கிரமிப்பின் போது நாங்கள் ஐந்து ஹெக்டேர் நிலத்தில் பல்வேறு வகையான குலைக்காய்களை நட்டோம்: வேளாண்மைக் கல்லூரியிலிருந்து வந்த ஒரு அமெரிக்க வகை—பெரிய, மிகவும் இனிப்பான வெள்ளை குலைக்காய்கள்—அத்துடன் உள்ளூர் வகையான 'ஆர்க்' குலைக்காய்கள் மற்றும் பிறவும். அமெரிக்கக் குடைமிளகாய்களுக்கு அருகில் பூசணிக்குடும்பக் காய்கறிகள் வளர்ந்திருந்தால், குடைமிளகாயின் இனிப்பு பூசணிக்குடும்பக் காய்கறிகளுக்குப் பரவிவிடும். பூசணிக்குடும்பக் காய்கறிகள் இனிப்பாக மாறும், அதே சமயம் குடைமிளகாயின் சுவை குறைந்துவிடும். பூக்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு வண்டுகள் பறப்பதன் மூலம் ஏற்படும் மகரந்தச் சேர்க்கை மூலமாகவே இது நிகழ்கிறது. ஒரு

குலைக்காய்க்குப் பெரிய 'தொப்புள்' இருந்தால், அது குலைக்காய்களுக்கு அருகில் வளர்ந்தது என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

ஒரு 'ஆர்க்' குலை அருகில் ஒரு நல்ல குலை வளர்ந்தால், அது அந்த நல்ல குலையிடமிருந்து இனிமையை எடுத்துவிடும். நல்ல குலை அதன் இனிமையை இழக்கும், ஆனால் குறைந்தபட்சம் இந்த விஷயத்தில், அதுவும் ஒரு குலையாக மாறும். ஆனால் ஒரு பூசணி ஒரு நல்ல தர்பூசணிக்கு அருகில் இருந்தால், அது இனிப்பாகிவிடும், பின்னர் அதை சமைக்கும்போது ஒரு கைப்பிடி உப்பு தேவைப்படும். தர்பூசணி அதன் இனிமையை இழக்கிறது, மேலும் அது பூசணிக்கும் எந்தப் பயனும் தருவதில்லை. இருப்பினும், ஒரு தர்பூசணி மற்றொரு தர்பூசணிக்கு அருகில் இருந்தால், நல்ல தர்பூசணி அதன் இனிமையை இழக்கிறது, ஆனால் மற்றொன்று இனிமையாகிறது. என் கருத்து என்னவென்றால், அதிக ஆன்மீக முன்னேற்றம் அடையாத ஒரு கிறிஸ்தவர், ஆன்மீகத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்த ஒருவருக்கு அருகில் வைக்கப்பட்டால், பிந்தையவர் சோர்வடையலாம், அல்லது ஏ சில தீங்குகளை அடையலாம், ஆனால் முந்தையவர் பயனடைவார். இருப்பினும், ஒரு உலகியல் சார்ந்த, நம்பிக்கையற்ற நபர் ஒரு ஆன்மீக நபருக்கு அருகில் வைக்கப்பட்டால், முந்தையவரின் உழைப்பும் நேரமும் வீணாகிவிடும். மற்றவர் சொல்வது உலகியல் சார்ந்த ஒருவரைத் தொட்டால், அதுவே சாத்தியமான அதிகபட்சம். ஆனால், அவர் சொல்லப்பட்டதை [தனது சொந்த] உலகியல் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் விளக்கினால்—அதாவது, அவர் அதை உலகியல் மனப்பான்மையுடன் உணர்ந்தால்—அவர் எந்தப் பயனும் பெறமாட்டார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் ஒரு சிறிது இனிமையான சுவையுடைய குர்ஜெட் ஆகவே இருப்பார்.

உரையாடலில் விவேகம்

படையில், சிக்னல் படைப்பிரிவில், எங்கள் வசம் ஒரு அடையாள அட்டையிருந்தது. அதில் குறிப்பிட்ட சில தனித்துவமான அம்சங்கள், எந்த வானொலி நிலையம் எங்கள்னுடையது, எந்தது எதிரியுடையது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டும. எங்கள் சொந்த வானொலி நிலையங்களை 110

நாங்கள் அறிந்திருந்தோம். சிறிது காலத்திற்கு, ரேடியோ ஒலிபரப்புப் பெறும் நுட்பங்கள் குறித்த சிறப்புப் பயிற்சி அமர்வுகளின் போது, நாங்கள் ஒரு இடைநிலை ரேடியோ நிலையத்தை அமைத்து, ஒரு எதிரி நிலையத்தின் இணைப்பை அடையாளம் காண முயற்சிப்போம்.

நாங்கள், 'இது என்ன?' என்று கேட்போம் — அல்லது, 'ஒன்று!' என்று கூறி — அவர்கள் பதிலளிப்பதைக் கேட்போம், அவர்களைப் பிடிப்பதற்காக. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு வானொலி நிலையத்தை எங்களால் உறுதியாக அடையாளம் காண முடியாவிட்டால், நாங்கள் அதை நம்பாமல், அதை அடையாளம் காண முயற்சிப்போம். ஆன்மீக வாழ்க்கையிலும் இதுபோலத்தான்: ஒரு குறிப்பிட்ட 'வானொலி நிலையம்' நம்முடையது இல்லை என்பதை நாம் காணும்போது, நமக்கு நாமே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும்: 'நான் ஏன் இந்த நிலையத்துடன் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும்? 'அப்படி எல்லாம் ஆகிவிடாது!' ஒரு வானொலி ஆபரேட்டர், ஒரு வானொலி நிலையம் வேறொருவருக்குச் சொந்தமானது என்பதை உணர்ந்து, அதனுடன் இணைந்து செயல்பட விரும்பினால் — அது ஒரு கடுமையான குற்றமாகும். ஆனால், அந்த வானொலி நிலையம் வேறொருவருக்குச் சொந்தமானது மட்டுமல்ல, அது விரோதமானது என்றும் தெரிந்தும், அவர் எதிரியுடன் இணைந்து செயல்பட விரும்பினால், அவரது குற்ற உணர்வு எவ்வளவு தீவிரமாக இருக்கும்! நான் சொல்ல வருவது என்னவென்றால், மற்றவர்களுடனான நமது உறவுகளைப் பொறுத்தவரை, நாம் எல்லாவற்றையும் நன்கு சிந்தித்து, எச்சரிக்கையுடன் செயல்பட வேண்டும். மேலும், அனைவரும் தங்கள் ஆன்மீகத் தந்தையிடம் ஆலோசனை பெறுவதே மிகவும் நம்பகமான செயலாகும். உரையாடலில் ஒருவரும் கவனமாக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அது பெரும்பாலும் ஒரு ஆன்மீக விஷயத்தில் தொடங்கி வதந்தியில் முடிகிறது. ஒருவர் நேரத்தை வீணடிப்பது மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்களைத் தீர்ப்பதன் மூலம் தனது சொந்த ஆன்மாவையும் அழித்துக்கொள்கிறார், ஏனெனில் யாரையும் தீர்ப்பதற்கு நமக்கு உரிமை இல்லை. உலகில் நடப்பவற்றையோ கூட நாம் தீர்ப்பளிக்க உரிமை இல்லை. அப்படியென்றால், நாம் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மனவருத்தத்துடன் பேசிய பிறகு, அந்த மோசமான நிலைமையைச் சரிசெய்ய உதவ முயற்சிப்போம். இறந்தவர்களையும் நாம் தீர்ப்பளிக்கக் கூடாது, ஏனெனில், அதிர்ஷ்டவசமாக, எல்லா மக்களின் ஆன்மாக்களும் கடவுளின் கைகளில் உள்ளன.
பலருடைய எண்ணங்களைக் கெடுக்க, ஒரு கவனக்குறைவான வார்த்தை போதும் என்பதை நான் காண்கிறேன். நாம் உச்சரிக்கும் வார்த்தைகளுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டால் நாம் எவ்வளவு கவனமாக

இருப்போம் என்பதை உணர்கிறீர்களா? 'இவ்வளவு வார்த்தைகள் சொன்னால், இவ்வளவு கட்டணம்' என்று நமக்குச் சொல்லப்பட்டால், நாம் நமது வார்த்தைகளை எண்ணிப் பேசுவோம். தொலைபேசியில், நாம் என்ன பேச வேண்டும், எவ்வளவு பேச வேண்டும் என்று சிந்திக்கிறோம், ஏனென்றால்

111

அதற்கும் நாம் பணம் செலுத்துகிறோம். இந்த நாட்களில் வார்த்தைகளுக்காக நிறைய நேரம் வீணடிக்கப்படுகிறது.

— கெரொண்டா, *தி லேடர்* நூலில் கண்டனம் என்பது வெறுப்பின் பிள்ளைகள் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஒரு சாதாரண வதந்தியில் அன்பு இருக்க முடியுமா?
— ஆம். நீங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆன்மாவை ஆழமாக நேசித்து, மற்றவர்கள் அவர்கள் மீது பொறாமைப்படுவதைக் கண்டால், மற்றவர்கள் பொறாமைப்படாதபடி நீங்கள் அவர்களுக்காக ஏதாவது சொல்லக்கூடும். எல்லாம் சோதிக்கப்பட வேண்டும். இருப்பினும், தங்களுக்கு அநியாயம் செய்யப்படுவதாக நம்பும், அதனால் மன உளைச்சலுடனோ அல்லது எரிச்சலுடனோ இருக்கும், மேலும் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தில் தங்கள் கோபத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு குறைபாடுள்ள அல்லது பாதிக்கப்பட்ட நபர், மற்ற ஆன்மாக்களுக்கு சாத்தான் கூட ஏற்படுத்த முடியாத அளவுக்கு தீங்கு விளைவிக்க முடியும். கஸ்தோப்பியைக் கொண்டுவந்த பெண்ணால் ஊற்றப்பட்ட கஸ்தோப்பியின் வீண் செலவைக் கண்டு யூதா கோபமடைந்தார், மேலும் இந்த கஸ்தோப்பியை விற்று, அதன் பணத்தை ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்திருக்கலாம் என்றும் கூறினார். கிருபையைக் கொண்டிருந்த மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் யூதாவின் செல்வாக்கிற்கு ஆளாயினர்.

85 யூதா சொன்னது வெளிப்படையாகச் சரியாகத் தோன்றியதால்
அவர்கள் அவனது செல்வாக்கிற்கு ஆளாயினர், ஏனெனில் அவனது பணத்தை விரும்பும் இதயத்தை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. மேலும், கிறிஸ்து அவனது ஆசையைத் திருப்திப்படுத்த பணப்பெட்டையையும் யூதாவிடம் ஒப்படைத்தார், அவன் தனக்கு மிகவும் கனமான ஒரு சுமையை ஏற்றுக்கொண்டான்.

86

— கெரொண்டா, இரண்டு பேர் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு ஒரு மூன்றாவது நபரிடம் கருத்து கேட்கும்போது, அந்த நபர் என்ன நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும்?
— கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்கள் தனிப்பட்ட விஷயத்திற்காக விவாதித்தால், இருவர் முன்னிலையிலும் அவர் தனது கருத்தை வெளிப்படுத்துவது நல்லது. இல்லையெனில், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த நன்மைக்காக அவரது வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள். இருப்பினும், கருத்து கேட்கப்பட்ட நபரின் வார்த்தைகளுக்கு மதிப்பு இருந்தால், எதிரிகள் அவர் சொன்னதை ஒரு கனரக ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி, இரக்கமின்றி ஒருவரையொருவர் தாக்கத் தொடங்குவார்கள். மேலும், அவர் எதிர்பார்க்காத போதும், இந்தத் தாக்குதல்கள் பேசுபவரையே தாக்கும். எனவே, அவரால் முடிந்தவரை அத்தகையவர்களைத் தவிர்க்க வேண்டும், அப்போதுதான் அவரால் தனது அக

85 மத். 26:6 மற்றும் பின்; மாற். 14:3 மற்றும் பின்; யோவா. 12:3 மற்றும் பின்.
86 யோவான் 12:6.

112

அமைதியைப் பாதுகாக்கவும், இந்த மக்களிடையே — உண்மையில், [முழு] உலகிலும் — அமைதிக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யவும் முடியும். சோதனைகளை உருவாக்க விரும்பும் அத்தகையவர்களை அவரால் முற்றிலுமாகத் தவிர்க்க முடியாவிட்டால், குறைந்தபட்சம் அதிகமாகப் பேசுவதைத் தவிர்க்கட்டும், அப்போதுதான் சோதனைகள் குறைவாக இருக்கும். சிலர் எந்தத் தீங்கும் நினைக்காமல், வெறுமனே மேலோட்டமானவர்களாக இருப்பது ஒரு பொருட்டல்ல, ஏனெனில் அவர்களும் தங்கள் அந்த மேலோட்டத்தன்மையின் மூலமே சோதனைகளை உருவாக்குகிறார்கள்.

ஒரு தாயின் அன்பு

— ஜெரோண்டா, ஒரு நபர் அன்பு மற்றும் கருத்தான பழக்கவழக்கங்கள் ஆகிய இரண்டையும் கொண்டிருந்தால், அது அவர்கள் இதயத் தூய்மையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமா?
— அது மாறுபடும். பெரும்பாலும் அது வெறும் உலகியல் நாகரிகம் மட்டுமே. ஆம், பலர் அன்பாகவும் நாகரிகமாகவும் இருக்கிறார்கள், ஆனால் அது அவர்களிடம் ஆன்மீக மேன்மையோ அல்லது தியாக உணர்வோ இருப்பதாக அர்த்தமல்ல. அவர்களுக்கு நல்ல குணம் இருக்கலாம், ஆனால் அது இங்குள்ள முக்கிய விஷயமல்ல. உலகியல் மரியாதையைக் காட்டி, பாசாங்கு செய்யும் ஒருவர் பெரும் தீங்கை ஏற்படுத்தக்கூடும். ஏனெனில், மற்றொருவர் ஏமாற்றப்பட்டு, தன் இதயத்தை அவரிடம் திறந்து, இறுதியில் மரியாதை என்றால் என்னவென்றே அறியாத ஒரு உலகியல் நபரின் மீது தங்கள் மரியாதையை வீணடிக்கிறார். இது, வெண்கலக் காசுகளை மட்டுமே அறிந்தவர்களுக்கு தங்க நாணயங்களைக் கொடுப்பதைப் போன்றது. மேலும், உலகியல் உரையாடல்களிலும், தங்களது சொந்தக் கருத்துக்களை சுயநலத்துடன் வெளிப்படுத்துவதிலும் மகிழ்ச்சி காணும் நபர்களுக்கு ஆன்மீக அறிவுரை வழங்கி ஒருவர் தனது நேரத்தை வீணடிக்கக் கூடாது.
— ஜெரோண்டா, ஒருவருக்கு ஒரு சிக்கல் இருந்து, அது ஓரளவு ஏற்கெனவே தீர்க்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர் உங்களிடம் வந்து அதைப் பற்றி முடிவில்லாமல் பேசிக்கொண்டே இருந்தால் என்ன செய்வது? அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒருவர் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும்?
— அவர்கள் முதன்முதலில் வரும்போது, ஒரு சாக்குப்போக்கு சொல்வார்கள்: தங்கள் மன பாரத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், உங்கள் நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்றும். அப்படிப்பட்ட நிலையில், நீங்கள் அவர்களைக் கேட்க வேண்டும். நீங்கள் கேட்கவில்லை என்றால், நீங்கள் தங்களைப் பார்த்து சலித்துவிட்டீர்கள் என்றோ அல்லது தங்களைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றோ அந்த நபர் நினைக்கத் தொடங்குவார். இருப்பினும், அதன்பிறகும் அவர்கள் அதே விஷயத்தை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால், அவர்களிடம் சொல்லுங்கள்: 113

"நான் உங்களைக் கேட்க முடியவில்லை என்பதல்ல, ஆனால் அது உங்களுக்கு எந்தப் பயனும் அளிக்காது. நீங்கள் கோடைக்காலத்தை குளிர்காலமாக மாற்றுகிறீர்கள். ஆனால் இப்போது நிலைமை ஏற்கெனவே மேம்பட்டு வருகிறது; இது வசந்த காலம். விரைவில் கோடைக்காலம் வந்துவிடும். ஆனாலும் கோடைக்காலத்தில், நீங்கள் குளிர்காலத்தின் குளிரைப் பற்றி நினைத்து நடுங்கிக்கொண்டே இருப்பீர்கள் [உங்கள் சொந்த எண்ணங்களாலேயே]." இருப்பினும், சில சமயங்களில் ஆன்மீகமான நபர்களுக்கு இடையேயான உறவுகளிலும்கூட, பின்வருவது நடக்கிறது: ஒருவர் தனது வலியைப் பற்றி மற்றவரிடம் சொல்லச் செல்கிறார், ஆனால் மற்றவர் தனது சொந்த மகிழ்ச்சியை இழந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகக் கேட்க விரும்புவதில்லை. அவர்கள் அமைதியாக இருக்க, அவசரமாக இருப்பது போல் நடிக்கலாம் அல்லது பேச்சை மாற்றலாம். இது முற்றிலும் சாத்தானியமானது. என் அருகிலேயே ஒருவர் இறந்து கொண்டிருக்கும்போது, நான் சற்று தள்ளிச் சென்று பாடல்களைப் பாடுவதைப் போன்றது இது. ஆனால், 'அழுகிறவர்களுடன் அழுவது' என்னாவது?

87

திருச்சபையின் தீவிரமான விஷயங்களைப் பொறுத்தவரை இது இன்னும்

அதிகம் பொருந்தும். ஒரு கிறிஸ்தவர் [அப்படியிருந்தும்] மற்றவரின் துக்கத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால், அவர் திருச்சபையின் உடலின் ஒரு பகுதியாக இல்லை.
— மற்றவர்களின் தவறுகளுக்கு நான் ஒரு சாக்குப்போக்கு கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டால், நான் கடுங்குணமுடையவன் என்று அர்த்தமா?
— மற்றவர்களுக்காக எந்தக் காரணத்தையும் நீங்கள் காண்பதில்லை, ஆனால் உங்களுக்காக ஒன்றைக் காண்கிறீர்களா? அப்படியானால், கிறிஸ்து உங்களுக்காக எந்தக் காரணத்தையும் காணாததற்கு அதிக காலம் ஆகாது. ஒரு நபர் கவனக்குறைவாக இருந்தால், அவருடைய இதயம் ஒரு நொடியில் கல்லைப் போலக் கடினமாகிவிடும். மேலும் ஒரு நொடியில் அது

[மீண்டும்] மென்மையாகிவிடும். ஒரு தாயின் இதயத்தைக் கொண்டிருங்கள். ஒரு தாய் எப்படி உணர்கிறாள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்: அவள் எல்லாவற்றையும் மன்னிக்கிறாள், சில சமயங்களில் சில குறும்புத்தனங்களைக் கண்டுகொள்ளாதது போல் பாசாங்கு செய்கிறாள். பொறுமையாகவும் மன்னிக்கும் குணத்துடனும் இருங்கள்; மற்றவர்களிடம் கருணை காட்டுங்கள், அப்போதுதான் கிறிஸ்துவும் உங்களிடம் கருணை காட்டுவார்.

— ஜெரோண்டா, இதயம் எப்படி விரிவடைகிறது?
— மற்றவர்களின் தவறுகள், குறைகள் மற்றும் விடுபடைகளை நீங்கள் தொடர்ந்து மன்னித்து, அவர்களை ஒரு கண்ணாடியில் பார்ப்பது போல் பார்க்கும்போது அது விரிவடைகிறது. நிச்சயமாக, தீயவன் சில

87 ரோமர் 12:15.

114

நேரங்களில் மற்றவர்களைப் பற்றிய எண்ணங்களைத் தூண்டலாம், குறிப்பாக அதற்கான உண்மையான காரணம் இருக்கும்போது. இருப்பினும், இந்த எண்ணங்களை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதா அல்லது நிராகரிப்பதா என்பது நம்மைப் பொறுத்தது. நம்மை மற்றவரின் நிலையில் வைத்துப் பார்க்கும்போது, நாம் அவர்களை இரக்கத்துடன் நடத்தி, அவர்களை மன்னிப்போம். மேலும், ஒரு செயல் தீய எண்ணத்தால் அல்லாமல் கவனக்குறைவால் செய்யப்பட்டால், அது முற்றிலும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியது மற்றும் [நம்மில்] எதிர்மறையான எதிர்வினையைத் தூண்டாது. மனித பலவீனங்கள் இருப்பது இயற்கையானது மற்றும் எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவானது. மக்களிடையே உள்ள தீய எண்ணமே தீமை.
— யாராவது ஒரு மோசமான நிலையில் இருந்து, நான் ஒரு நல்ல நிலையில் இருந்தால், நான் அவர்கள் மீது செல்வாக்கு செலுத்த முடியுமா?
— மேலும், சோதனையாளர் இந்த விஷயத்தை உங்களிடம் இவ்வாறு முன்வைத்தால் என்ன செய்வது? நீங்கள் சிறந்த நிலையில் இருப்பதாக நினைக்க என்ன காரணம்? நான் மற்றொருவரை விட சிறந்தவன் என்று நம்பத் தொடங்கும் தருணத்திலிருந்தே, அவர்களைப் பரிதாபப்படுவதை நிறுத்திவிட்டு, என்னை நானே பரிதாபப்பட வேண்டும். ஒரு கிறிஸ்தவர் தனது அண்டை வீட்டார் உண்மையிலேயே ஒரு மோசமான நிலையில் இருப்பதைக் காணும்போதும், அவர் அவரை மன்னித்து, அவருக்குச் சாதகமான சூழ்நிலைகளைக் காண்கிறார். அவர் தனக்காக மட்டும் மன்னிப்புக் காரணங்களைத் தேடுவதில்லை; அவர் தன்னை மற்றவர்களை விட மோசமானவராகக் காண்கிறார், மேலும் தனது சொந்தத் தீமையால் வேதனைப்படுகிறார். கடவுள் தனக்குக் கொடுத்த அனைத்திற்கும், தான் பதிலாக எதையும் கொடுக்கவில்லை என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார், மேலும் கூறுகிறார்: 'என் தேவனே, என்னைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள்; என்னைத் தள்ளுபடி செய்யுங்கள். நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை. வேறொருவரை உதவுங்கள்.' உண்மையாகச் செழிப்படைபவர்கள் தாங்கள் பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்ததாக உணர்வதில்லை, மாறாக, சொல்லொணா மகிழ்ச்சியுடன் பெரும் மனந்திரும்புதல், தாழ்மை மற்றும் தெய்வீக அன்பை மட்டுமே அனுபவிக்கிறார்கள்.

அத்தியாயம் 4.
பக்திவழிபாட்டின் மூலம் கடவுள் இரக்கத்திற்குள் எவ்வாறு அசைக்கப்படுகிறார்

மரியாதை என்றால் என்ன?

— கெரொண்டா, மரியாதை என்றால் என்ன?
— பக்தி என்பது கடவுள் அச்சம், அகந்தாழ்மை மற்றும் ஆன்மீக உணர்திறன் ஆகும். பக்தி நிறைந்த ஒருவருக்கு கூச்சம் இருக்கலாம், ஆனால் இந்தக் கூச்சம் அவர்களின் இதயத்தில் தேனைப் பொழிகிறது; அது அவர்களின் வாழ்வில் துன்பத்தைக் கொண்டுவராமல், மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருகிறது. பக்தி நிறைந்த ஒருவரின் அசைவுகள் மென்மையாகவும் துல்லியமாகவும் இருக்கும். அவர் தெளிவாக கடவுள், தேவதூதர்கள் மற்றும் புனிதர்களின் இருப்பை உணர்கிறார்; தன்னைக் கண்காணிக்கும் தனது பாதுகாவலர் தேவதையின் இருப்பை உணர்கிறார். தனது மனதில், தனது உடல் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கோயில் என்பதை அவர் எப்போதும் நினைவில் கொள்கிறார்.

88 மேலும் அவர் ஒரு எளிய, தூய்மையான
மற்றும் பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்கிறார். ஒரு பக்தியுள்ளவர் எல்லா இடங்களிலும் கவனத்துடனும் அடக்கத்துடனும் நடந்துகொள்கிறார்; அவர் ஒவ்வொரு புனிதப் பொருளையும் கூர்மையாக உணர்கிறார். உதாரணமாக, அவர் சின்னங்களுக்குப் பின்புறம் காட்டாமல் பார்த்துக்கொள்கிறார்; நற்செய்தி, ஒரு ஆன்மீகப் புத்தகம் அல்லது எந்தவொரு புனிதப் பொருளையும் மக்கள் அமரும் சோபா அல்லது நாற்காலி போன்ற இடங்களில் அவர் வைப்பதில்லை; அவர் ஒரு சின்னத்தைக் கண்டால், அவரது இதயம் மகிழ்ச்சியால் நிரம்புகிறது மற்றும் அவரது கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்புகின்றன. எங்காவது இயேசுவின் பெயர் எழுதப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தாலே, அவர் அதை மரியாதையுடன் முத்தமிடுகிறார், மேலும் அவரது ஆன்மா உள்ளூர மகிழ்ச்சியடைகிறது. உதாரணமாக, தரையில் ஒரு செய்தித்தாள் துண்டு கிடப்பதை அவர் கவனித்தாலும், அதில் கிறிஸ்துவின் பெயரோ அல்லது 'புனிதத் திருத்துவத்தின் புனித சபை' என்ற வார்த்தைகளோ அச்சிடப்பட்டிருந்தால், அவர் குனிந்து, அந்தத் துண்டை எடுத்து, மரியாதையுடன் முத்தமிட்டு, அது தரையில் எறியப்பட்டதற்காக வருந்துகிறார்.
— அப்படியானால், ஜெரோண்டா, பக்தி என்பது ஒரு விஷயம், மரியாதை என்பது மற்றொன்றா?
— பக்தி என்பது89

, அது ஒரு நறுமணத் திரவியம் போன்றது, ஆனால்
மரியாதை என்பது நறுமணப் புகை போன்றது. என்னைப் பொறுத்தவரை, மரியாதையே மிகப்பெரிய நற்பண்பு, ஏனெனில் மரியாதையுள்ள ஒருவன் கடவுளின் அருளைத் தன்பால் ஈர்க்கிறான்; அவன் அருளுக்கான ஒரு பாத்திரமாகிறான், மேலும் அது இயல்பாகவே அவனுடன்

88 1 கொரி. 3:16 மற்றும் 6:19-ஐப் பார்க்கவும்.

89
'பக்தி' என்ற சொல்லால், அந்த மூப்பர், அதற்கேற்ற அகநிலை இல்லாத வெளிப்புற பக்தி வடிவங்களைக் கடைப்பிடிப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

116

நிலைத்திருக்கிறது. பின்னர், அவருடைய அருள் அவர் மூலம் 'ஒளிரும்போது', அனைவரும் அவரை மதிக்கிறார்கள் மற்றும் அவரிடம் நன்மதிப்புடன் இருக்கிறார்கள், ஆனால் ஒரு வெட்கமற்ற நபர் பெரியவர்கள் மற்றும் குழந்தைகள் இருவரிடமும் அருவருப்பைத் தூண்டுகிறார்.
பெண்களாகிய நீங்கள் ஆண்களை விட அதிக மரியாதையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒரு பெண் இயல்பாகவே மரியாதையுள்ளவளாக இருக்க வேண்டும். ஆண்களிடம் மரியாதை இல்லையென்றால், அவர்கள் வெறுமனே அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெண்கள் தங்கள் மரியாதையை இழந்தால், அவர்கள் கடுமையான குற்றங்களைச் செய்யத் தூண்டப்படுகிறார்கள். ஒருவர் என்னிடம் கூறினார்: "என் மனைவியும் நானும் புனிதத் தலங்களுக்கு யாத்திரை சென்று யோர்தான் ஆற்றுக்குச் சென்றோம். நான் அதன் நீரில் இறங்கி என்னைக் கழுவிக் கொள்ள, அவள் கரையில் அமர்ந்து தன் கால்களை யோர்தான் நீரில் தொங்கவிட்டுக்

கொண்டிருந்தாள்! 'ஏய்,' என்று நான் சொன்னேன், ' , நீ!' இங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்? உன் கால்களைக் கழுவ மட்டுமே யோர்தான் ஆற்றுக்கு வந்தாயா?" நான் கோபத்தை அடக்க முடியாமல் அவளைக் கடுமையாகத் திட்டினேன்." அந்தப் பாவம் கணவர் மிகவும் பக்திமான் ஆகவும், அவரது மனைவி அடிப்படைகளைப் புரிந்துகொள்ளாத முற்றிலும் அலட்சியமானவராகவும் இருந்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது.

பக்தி பரவுவது பற்றி

— கெரொண்டா, ஒருவர் பக்தியை எப்படிப் பெறுவது?
— புனிதத் தந்தையர்கள் கூறுகிறார்கள், பக்தியைப் பெற, அதைக் கொண்டிருக்கும் மக்களுடன் வாழ வேண்டும் அல்லது அவர்களுடன் பழக வேண்டும், மேலும் அவர்கள் தங்களை எப்படி நடத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். பெரிய பைசியஸிடம், கடவுள் பயத்தை ஒருவர் எப்படிப் பெறுவது என்று யாரோ ஒருவர் கேட்டபோது, அவர் பதிலளித்தார்: "கடவுளை நேசிக்கும் மற்றும் கடவுளுக்குப் பயப்படும் மக்களுடன் பழகுவீர்களாக, அப்போதுதான் நீங்களும் கடவுளுக்குப் பயப்படும் தன்மையைப் பெற முடியும்." நிச்சயமாக, இதன் பொருள், ஒருவரின் செயல்களின் அர்த்தத்தை உள்ளுக்குள் உணராமல், அவர்கள் செய்வதை வெறுமனே பார்த்து வெளிப்படையாகப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதல்ல, ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட நிலையில் அது பக்தியாக இருக்காது, மாறாக போலிப் பக்தியாகவே இருக்கும். போலித்தனம் அருவருப்பைத் தருகிறது. பக்தி என்பது ஒரு நபருக்குள் இருக்கும் கடவுளின் அருள். ஒரு பக்தியுள்ளவர் செய்வதை, அவர் தனக்குள் அவ்வாறு உணர்வதாலேயே செய்கிறார். நிச்சயமாக, நம்மில் ஒரு இயல்பான மரியாதை உள்ளது, ஆனால் நாம் அதை வளர்க்கவில்லை என்றால், டங்கலாஸ்கா, மறதியை ஊட்டி, நம்மை உணர்ச்சியற்ற தன்மையிலும் மரியாதையற்ற தன்மையிலும் ஆழ்த்துகிறது. இருப்பினும், 117

மரியாதையுள்ள ஒருவர் எப்படி நடந்துகொள்கிறார் என்பதைக் கவனிப்பதன் மூலம் மரியாதை மீண்டும் விழிப்படைகிறது.
— ஆனால், ஜெரோண்டா, புனிதத் தந்தையர்கள் மரியாதையைப் பற்றி மட்டும் ஏன் பேசுகிறார்கள்? அதை நீங்கள் பெற விரும்பினால், அதைக் கொண்ட ஒருவருடன் பழக வேண்டும் என்று ஏன் கூறுகிறார்கள்? மற்ற நற்பண்புகளைப் பற்றி அவர்கள் ஏன் இதேபோல் கூறவில்லை?
— ஏனெனில் மரியாதை என்பது தொற்றக்கூடியது. மரியாதையுள்ள ஒருவரின் அசைவுகளும் நடத்தைகளும், ஒரு நறுமணத்தைப் போல, மற்றவர்களுக்குப் பரவுகின்றன; நிச்சயமாக, மற்ற நபரிடம் நல்ல குணமும் பணிவும் இருந்தால் மட்டுமே. நான் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன்: ஒருவருக்கு மரியாதை இல்லையென்றால், அவர்களிடம் எதுவும் இல்லை. மரியாதையுள்ள ஒருவரோ, அவர்கள் எவ்வளவு படித்தவராக இல்லாவிட்டாலும், ஒவ்வொரு புனிதமான விஷயத்தையும் தெளிவாகப் பார்க்கிறார், அதை அது உண்மையாக இருப்பது போலவே காண்கிறார். தெய்வீக அர்த்தங்களுடன் தொடர்புடைய எதிலும் அவர்கள் தவறு செய்வதில்லை. தனது பெற்றோரை நேசித்து மதிக்கும் ஒரு பக்தியுள்ள நபர், தன் தாய் தந்தையரிடம் தீய எண்ணங்களைக் கொண்டிராத குழந்தையைப் போன்றவர். ஏனெனில், அவர் தனது பெற்றோரை நேசித்து மதிப்பதால், அவர்கள் செய்வதை எல்லாம் நல்லதாகவும் தூய்மையானதாகவும் காண்கிறார். அப்படியென்றால், எல்லா வகையிலும் ஒப்பற்றவரும் பரிபூரணருமான கடவுளை ஒருவர் எவ்வளவு அதிகமாக வணங்க

வேண்டும்! அகந்தை இல்லாதவர் மதக் கோட்பாடுகளில் தவறுகளையும், வழிதவறல்களையும் செய்கிறார். புனித வேதாகமம் மற்றும் புனிதத் தந்தையர்களின் படைப்புகளுக்கு விளக்கங்களையோ அல்லது உரைகளையோ எழுதும் அகந்தை இல்லாதவர்களால் செய்யப்படும் தவறுகளை நான் காண்கிறேன்.
அனைத்து ஆன்மீக விஷயங்களிலும், மரியாதையும் இதயமும் அவசியமானவை. மரியாதையிலிருந்து எழும் அனைத்தும் பரிசுத்தப்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக, ஒரு குறிப்பிட்ட புனிதருக்காக ஒரு வழிபாட்டுப் பாடலை இயற்ற, ஒருவர் அந்தப் புனிதரை நேசிக்கவும் அவரை மதிக்கவும் வேண்டும்; அப்போதுதான் அந்த வழிபாட்டுப் பாடல் இதயத்திலிருந்து இயற்றப்பட்டு, மரியாதையின் நறுமணத்தை வெளிப்படுத்தும். மேலும் ஒருவர் தெய்வீகத் தூண்டுதல், தெய்வீகப் பைத்தியம் என்ற நிலையை அடைந்தால், அப்போது அந்தப் பாடல்கள் உள்ளிருந்து தானாகவே பாய்ந்தோடும்.

— ஜெரோண்டா, ஒருவரின் மரியாதையை வளர்க்க வேறு என்ன உதவுகிறது?
— புனிதமான அனைத்தையும் மனதில் ஆராய்ந்து, அவற்றில் ஆழமாக ஈடுபடுவதும், நமக்குக் கிடைக்கும் சாதகமான வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் உதவுகின்றன. இவை அனைத்தும் படிப்படியாக ஒருவருக்குள் பக்தியைத் தூண்டுகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு தேவாலயத்திற்குள் சிறிது நேரம் சென்று ஜெபிப்பதற்கு எனக்கு ஒரு

118

சாதகமான வாய்ப்பு கிடைத்து, நான் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்றால், நான் அருளை இழக்கிறேன். ஆனால், நான் உள்ளே செல்ல விரும்பியும், ஏதேனும் ஒரு தடை ஏற்பட்டதால் செல்ல முடியாவிட்டால், நான் அருளை இழப்பதில்லை, ஏனெனில் கடவுள் என் நல்ல எண்ணத்தை காண்கிறார். பக்தியை வளர்த்துக் கொள்வதில், நமது பகுதியின், நமது தாயகத்தின் புனிதர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதும், அவர்களை நேசிப்பதும், அவர்களுடன் நம்மை ஒன்றிணைத்துக் கொள்வதும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். நாம் புனிதர்களை மதித்து அவர்களை நேசிக்கும்போது கடவுள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். மேலும், நாம் புனிதர்கள் மீது பக்தி கொண்டிருக்கும்போது, கடவுள் மீதான நமது பக்தி எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கும்!
— ஜெரோண்டா, தேவாலயத்தில் மரியாதையுடன் நடந்துகொள்வது நமக்கு எப்படி உதவுகிறது?
— நீங்கள் திருச்சபைக்குச் செல்லும்போது, உங்களிடமே சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்: 'நான் எங்கே செல்கிறேன்? நான் இப்போது கடவுளின் இல்லத்திற்குள் நுழைகிறேன். நான் என்ன செய்கிறேன்? நான் திரு உருவங்களை, கடவுளை ஆராதிக்கிறேன்.' நீங்கள் உங்கள் அறையிலிருந்து அல்லது கீழ்ப்படிதலுடன் திருச்சபைக்குச் செல்கிறீர்கள். ஆகவே, திருச்சபையிலிருந்து சொர்க்கத்திற்கும், இன்னும் மேலே — கடவுளிடத்திற்கும் செல்லுங்கள்.
— அது எப்படி நிகழ்கிறது?
— திருச்சபை கடவுளின் இல்லம். நமது உண்மையான இல்லம் பரதீசத்தில் உள்ளது. இங்கே சகோதரிகள் பாடுகிறார்கள். அங்கே தேவதூதர்கள், புனிதர்கள்... உலகில் உள்ள எந்த இல்லத்திற்குச் செல்லும்போதும், நாம் கதவைத் தட்டி, காலணிகளைக் கழற்றி, அடக்கமாக அமர்ந்தால், கிறிஸ்து பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் கடவுளின் இல்லத்தில் நாம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும்? அவருடைய தெய்வீக இரத்தத்தின் ஒரே ஒரு துளியால், அவர் நம்மைப் பாவத்திலிருந்து மீட்டார்; அதன்பிறகு, நமது குணத்திற்காக, அவர் [தனது அருமையான] இரத்த ஆறுகளைப் பொழிகிறார், மேலும் தனது பரிசுத்தமான உடலால் நம்மைப் போஷிக்கிறார். இவ்வாறு, நாம் இவையனைத்தையும் நினைவு கூரும்போது, இந்த அற்புதமான மற்றும் தெய்வீக நிகழ்வுகள் அனைத்தும், தேவாலயத்தில் மரியாதையுடன் நடந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகின்றன. ஆயினும், இறைப்பூசையின்போது, 'நமது இதயங்களை உயர்த்துவோம்' என்று குரு அறிவிக்கும் தருணத்திலும், 'நமது இதயங்களை ஆண்டவரிடம் உயர்த்துகிறோம்' என்று நாம் பதிலளிக்கும்போதும் கூட, மிகச் சிலரே தங்கள் மனதை உண்மையாக ஆண்டவரிடம் திருப்புகிறார்கள் என்பதை நான் காண்கிறேன்! எனவே, 'நமது இதயங்கள் ஆண்டவர் பால் திரும்பட்டும்' என்று நமது மனதில் கூறிக்கொள்வது நல்லது, ஏனெனில் நமது மனம் மற்றும் இதயங்கள் தொடர்ந்து கீழ்நோக்கி ஊர்ந்து செல்கின்றன. மேலும், 'நமது இதயங்கள்

ஆண்டவர் பால் உள்ளன' என்று கூறிவிட்டு, நமது மனங்கள் அங்கே [உயரத்தில்] இல்லாதபோது, நாம் பொய் சொல்கிறோம். நமது இதயங்களை 'மேல்நோக்கி' வைத்திருந்தால், மற்ற அனைத்தும் 'மேல்நோக்கி'த் திரும்பும் என்பதும் தெளிவாகிறது.
— ஜெரோண்டா, தேவாலயத்தில் யாராவது அழகாகப் பாடினால், அதனால் என்ன பயன்?

— [பாடகர்] தங்கள் மனதை தெய்வீக அர்த்தங்களில் குவித்து, பக்தி

உணர்வைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும், ட्रोபாரியா மற்றும்
ஸ்டிகெராக்களை இலக்கியப் படைப்புகளாகக் கருதக்கூடாது, மாறாக அவற்றின் தெய்வீக அர்த்தத்தை இதயத்தால் உணர வேண்டும். பக்தி என்பது ஒரு விஷயம், அதே சமயம் தேவாலயப் பாடலின் கலை மற்றும் அறிவியல் என்பது மற்றொரு விஷயம். அன்பின்றி இருக்கும் கலை வெறும் வண்ணப்பூச்சு மட்டுமே. ஒரு பாடகர் தனது கடமையை பக்தியுடன் செய்யும்போது, கீர்த்தனை அவருடைய இதயத்திலிருந்து பாய்ந்தோடும், மேலும் அவர் மனதைத் தொடும் வகையில் பாடுவார். ஒரு நபர் உள்ளார்ந்த நல்ல ஆன்மீக நிலையில் இருக்கும்போது எல்லாம் நன்றாகச் செல்கிறது. ஆகவே, உணர்ச்சிப்பூர்வமாகப் பாட, ஒருவர் மனதிற்குள் அமைதியுடன் இருக்க வேண்டும், மேலும் மரியாதையுடன் இதயப்பூர்வமாகப் பாட வேண்டும். ஒரு பாடகருக்குத் தீய எண்ணங்கள் இருந்தால், என்ன வகையான சங்கீதப் பாடல் உருவாகும்? அப்போது அவரால் இதயப்பூர்வமாகப் பாட முடியாது. ஏனெனில் புனித வேதாகமம் கூறுகிறது: 'யாராவது

மகிழ்ச்சியாக இருந்தால், அவர் பாடட்டும்.'90 ஒருமுறை, புனித யோவான்

குகுசிலிஸ் தனது ஆடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது பாடத் தொடங்கியபோது, ஆடுகள் எழுந்து நின்றன. இதைக் கண்டவர்கள், அவர் பேரரசரின் நீதிமன்றப் பாடகர் குகுசிலிஸ் என்பதை உணர்ந்தனர். ஆகவே, கிறிஸ்துவுக்காக, நீங்கள் செய்யும் எல்லாவற்றையும் உங்கள் முழு இதயத்துடனும் செய்யுங்கள். மேலும் உங்கள் எம்பிராய்டரியில் மரியாதையைக் காட்டுங்கள், ஏனெனில் அது புனிதப் பொருட்களை மூடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும், கசோக்குகளுக்காக நீங்கள் தைக்கும் உறைகள் கூட.

91 ஒருவருக்கு மரியாதை இருக்கும்போது,

அவர்களின் ஆன்மாவின் அழகு அவர்கள் செய்யும் அனைத்திலும்

90 யாக்கோபு 5:13.

91 கத்தியா என்பது கைப்பிடி கொண்ட ஒரு பெரிய தூபக்கட்டு ஆகும், இது திருப்பலியின் சில தருணங்களில், திருத்தொண்டரால் (பள்ளியில் பணிபுரியும் ஒரு துறவி) தூபம் கொளுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது; திருத்தொண்டர் தனது வலது தோளின் மீது எம்ப்ராய்டரி வேலைப்பாடு கொண்ட மேலங்கியை அணிந்திருப்பார். கத்தியாவின் கைப்பிடிக்கு மேலே கரித்தூள் மற்றும் லவங்கப் புகைபோட அறைகள் உள்ளன, மேலும் அதன் முனையில் மணிகள் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளன, அவை புகைபோடும்போது ஒரு தாள லயத்துடன் ஒலிக்கும்.

120

வெளிப்படும்: படிப்பதில், பாடுவதில், ஏன் அவர்களின் தவறுகளிலும்கூட.
— அவர்களின் தவறுகளிலுமா?
— ஆம். பாருங்கள், மரியாதையும் அடக்கமும் அவனது தவறுகளில்கூட வெளிப்படுகின்றன.

புற பக்தி

மகத்தான நம்பிக்கையும் உண்மையான பக்தியும் கொண்டவர்கள், மிக உயர்ந்த, ஆன்மீகமான, விவரிக்க முடியாத ஒன்றால் போஷிக்கப்படுகிறார்கள். இருப்பினும், வெறும் வறண்ட, வெளிப்புற பக்தியை மட்டுமே கொண்டவர்களும் உள்ளனர். அத்தகையவர்கள்

தங்களுக்குள் வறட்சியாகச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்: 'சரி, இப்போது நான் தேவாலயத்திற்குள் நுழைகிறேன், அதனால் நான் நேராக உட்கார வேண்டும், அசையக்கூடாது, தலை வணங்க வேண்டும், மேலும் இப்படி சிலுவை அடையாளம் இட வேண்டும்!' தங்கள் விசுவாசத்தில் தடுமாறக்கூடியவர்களாக இருந்தாலும், முழு ஜெபமாலை நேரமும் நின்றுகொண்டும் இருப்பவர்களும் உள்ளனர்.
— அவர்கள், ஜெரோண்டா, எதனாலாவது கலக்கமடைகிறார்களா, அல்லது எதையாவது தேடுகிறார்களா? ஏன் அவர்கள் இப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள்?
— அவர்களுக்குள் ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது... [இவை] அனைத்தும் நல்லது, ஆனால் அதை ஒருவர் உள்ளிருந்து உணர வேண்டும். இந்தச் செயல்கள் வெறுமனே வெளிப்படையாகச் செய்யப்படக்கூடாது. தேவாலயத்திற்குள் நுழையும்போது மரியாதைக்காகத் தனது ஸ்கூஃபியாவைக் கழற்றுவது ஒரு விஷயம், தலைக்குக் குளிர்ச்சியாகக் கழற்றுவது முற்றிலும் வேறு விஷயம். நாம் புனிதக் கூட்டுரையைப் பெறும் விதம், நாம் அன்டிடோரனைப் பெறும் விதம் போன்றவற்றில் மரியாதை தெரிகிறது.
— கெரொண்டா, ஒருவர் மற்றவர் காட்டும் மரியாதையால் வழிதவற முடியுமா?
— நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: நீங்கள் ஒரு பெரிய சிலுவை அடையாளம் இட்டாலும், அதை எளிமையாகவும் பணிவாகவும் செய்தால், அது மற்றவர்களுக்குத் தொந்தரவாக இருக்காது. ஆனால் ஒருவரின் மீது மற்றவர்கள் பார்க்கிறார்களா என்று தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி, முடிவில்லாமல் சிலுவை அடையாளம் இட்டால் , மக்கள் அவரைப் பார்த்து சிரிப்பார்கள். அல்லது அவர் ஒரு தேவாலயத்தைக் கடந்து

செல்லும்போது, [அருகில்] யாராவது இருக்கிறார்களா என்று பார்த்து, ஒருவேளை ஒரு பெரிய கூட்டம் சேரும் வரை 'சற்று காத்திருந்து', பின்னர் மற்றவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமே சிலுவைக் குறியிடுவதையும் தலை தாழ்வதையும் தொடங்கினால், மற்றவர்கள் அவரை ஏளனம் செய்வது சரியே. உலகியல் மனம்

121

ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். உண்மையான மரியாதை இருக்கும்போது, அது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் உண்மையான மரியாதை இல்லாமல், '92 ' (செயல்களைச் சரியாகச் செய்தல்) என்பது 'bezoobrazno' (செயல்களைச் தவறாகச் செய்தல்) ஆக மாறுகிறது.

'புனிதமானதை நாய்களுக்குக் கொடுக்காதே'

93

மக்கள் ஆசீர்வாதத்திற்காக புனித நினைவுச்சின்னங்களின் மீது வைப்பதற்காக நோய்வாய்ப்பட்டவர்களின் ஆடைகளைத் தரும்போது, அவை மேலாடைகள் மட்டுமே என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், மற்ற உள்ளாடைகள் அல்ல என்பதை. வேறு எதுவும் பொருத்தமற்றது — அது ஒரு மரியாதைக் குறைவு. சூரியனை உங்களால் அசுத்தப்படுத்த முடியாது, கடவுளையும் உங்களால் அசுத்தப்படுத்த முடியாது என்பது தெளிவு. உண்மை என்னவென்றால், அத்தகைய மரியாதைக் குறைவின் மூலம், ஒரு அசுத்த ஆவியின் பிடியில் நாம் சிக்குகிறோம்.
முற்காலத்தில், மக்கள் நோய்வாய்ப்பட்டபோது, அவர்கள் தங்கள் சொந்த விளக்கிலிருந்து எண்ணெய் எடுத்து, தங்களுக்குத் தடவிக்கொண்டு குணமடைந்தார்கள். இப்போதெல்லாம், விளக்கு வெறும் சம்பிரதாயத்திற்காகவும், ஒளி கொடுப்பதற்காகவும் மட்டுமே எரிகிறது, மேலும் விளக்கு சுத்தம் செய்யப்படும்போது எண்ணெய் சிங்க்கில் ஊற்றப்படுகிறது. ஒருமுறை, நான் ஒரு வீட்டில் இருந்தபோது, அந்த வீட்டுப் பெண்மணி எண்ணெய் விளக்கை சிங்க்கில் கழுவிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். 'இந்தத் தண்ணீர் எங்கே போகிறது?' என்று அவளிடம் கேட்டேன். 'கழிவுநீர்க் குழாய்க்குள் போகிறது,' என்று அவள் பதிலளித்தாள். "ஓ," என்றேன் நான், "ஒருபுறம் நீங்கள் விளக்கிலிருந்து எண்ணெய் எடுத்து உங்கள் பிள்ளைக்கு உடல்நிலை சரியில்லாதபோது சிலுவை வடிவில் பூசுகிறீர்கள், ஆனால் மறுபுறம் அந்த சிறிய கண்ணாடி குடுவையிலுள்ள எண்ணெய் முழுவதையும் கழிவுநீர்க் குழாயில் ஊற்றிவிடுகிறீர்களா? இதற்கு நீங்கள் என்ன சாக்குப்போக்கு சொல்ல முடியும்? மேலும், கடவுளின் ஆசீர்வாதம் உங்கள் வீட்டிற்கு எப்படி வரும்?"
நவீன வீடுகளில், ஆன்டிடோர் சுற்றப்பட்டிருந்த காகிதத் துண்டு போன்ற ஒரு புனிதப்படுத்தப்பட்ட பொருளை அப்புறப்படுத்த இடம் இல்லை. ஆனால் என் நினைவில், எங்கள் வீட்டில் தட்டுகளைக் கழுவப் பயன்படுத்திய தண்ணீர் கூட கழிவுநீர்க் குழாயில் விடப்படவில்லை. அது வேறு எங்காவது வடிக்கட்டப்பட்டது, ஏனென்றால் நாங்கள் உணவு உண்பதற்கு முன்பும் பின்பும் ஜெபிப்பதால், சிறு துண்டுகள்கூட

92 ரோமர் 13:13. 1 கொரிந்தியர் 14:40. 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:12.

93 மத். 7:6.

122

புனிதப்படுத்தப்பட்டவை. இன்று அது அனைத்தும் போய்விட்டது, தெய்வீக அருளும் கூட அப்படித்தான், மக்கள் கட்டுப்பாடில்லாமல் நடந்துகொள்கிறார்கள்.
நாம் எல்லாவற்றிலும் முடிந்தவரை கவனமாக இருப்போம். புனித கூட்டுறவு, ஆன்டிடோரன் அல்லது அபிஷேகத்திற்குப் பிறகு, ஆல்கஹாலில் நனைத்த பருத்திப் பஞ்சைக் கொண்டு கைகளைத் துடைத்து, பின்னர் அதை எரிப்பது நல்லது. நாம் பலிபீடத்தை சுத்தம் செய்யும்போது, சுத்தம் செய்த பிறகு சேகரிக்கப்பட்ட அனைத்தையும் கடலில் வீச வேண்டும் அல்லது ஒரு சுத்தமான இடத்தில் எரிக்க வேண்டும், ஏனெனில் ஆன்டிடோரான் அல்லது புனித உடலின் ஒரு துகள் தரையில் விழுந்திருக்கலாம். நிச்சயமாக, புனித உடலின் ஒரு மிகச் சிறிய துகள் தரையில் விழுந்தால், கிறிஸ்து காலால் மிதிக்கப்படுவதற்காக விடப்படுவதில்லை, ஆனால் தெய்வீக அருள் நம்மிடமிருந்து விலகிச் செல்கிறது.
வெளியூர்களில், தேவாலயங்களில் சிறப்பு வடிகால்கள் கூட இல்லை. புரோஸ்கோமெட்ரியாவிலிருந்து வரும் தண்ணீர் மழைநீருடன் சேர்ந்து

வடிக்கப்படுகிறது. [வெளியூர் குருக்கள்] கூறுகையில், "கிருமிகள் பெருகுவதைத் தடுப்பதற்காக, சிறப்பு வடிகால்களை அமைக்க எங்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது." மக்கள் உடல் ரீதியாகவும் ஆன்மீக ரீதியாகவும் கிருமிகளால் சூழப்பட்டுள்ளனர், ஆனாலும், புனித மர்மங்களின் ஒரு துளி அவர்களின் தலையில் விழுந்தால், அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: 'கிருமிகள் பெருகும்!' அப்படியானால் எப்படி கடவுளின் கிருபை வர முடியும்? உலகின் பைத்தியக்காரத்தனம் இங்கிருந்துதான் தொடங்குகிறது. அதிர்ஷ்டவசமாக, இளம் மற்றும் வயதான பக்திமிக்க பெண்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்காகவே கடவுள் இந்த உலகத்தைப் பாதுகாக்கிறார்.
— கெரொண்டா, ஒரு பெண்மணி தனது வரவேற்பறையில் தொங்கவிடுவதற்காக புனித அர்செனியஸின் ஒரு படத்தை வரையச் சொல்லி எங்களிடம் கேட்டிருக்கிறார்.
— அங்கே திரு உருவங்கள் மட்டும்தானா இருக்கும்? வேறு படங்கள் அல்லது புகைப்படங்கள் இருக்காதா? மேலும்: அந்த வரவேற்பறையில் அவர்கள் புகைப்பிடிக்க மாட்டார்களா? இந்தத் திரு உருவத்தை மற்றொரு அறையில், மற்ற திரு உருவங்களுக்கு அருகில் உள்ள திரு உருவப் பீடத்தில் வைத்து, அங்கே பிரார்த்தனை செய்வது அவளுக்குச் சிறந்ததாக இருக்கும். நான் ஒருமுறை சென்ற ஒரு வீட்டில், நிறைய இடம் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் படிக்கட்டுகளுக்குக் கீழே ஒரு சின்னங்கள் அடுக்கை அமைத்திருந்தார்கள். மற்றொரு வீட்டில், அந்த வீட்டுப் பெண்மணி தனது சின்னங்கள் அடுக்கை ஒரு வடிகால்

குழாய்க்கு முன்னால் அமைத்திருந்தார். "சரி," என்று அவளிடம் கேட்டேன், "இப்படி ஒரு இடத்தில் ஒரு ஐகனோஸ்டாஸியை வைக்கும் யோசனை உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றியது?" "சரி," என்றாள் அவள், "எனக்கு இந்த

123

இடம் பிடித்திருக்கிறது." மேலும் அது கிழக்கு நோக்கி கூட இல்லை— இல்லை, அது வடக்கு நோக்கியிருந்தது! அப்படியானால், அதன் பிறகு எப்படி அருள் வரும்? "ஏனெனில், யாருக்கு உண்டாயிருக்கிறதோ, அவனுக்கு இன்னும் கொடுக்கப்படும், மிகுதியாயிருக்கும்; யாருக்கு இல்லையோ, அவனிடத்தில் அவனுடையதுள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்"

94 நம்மிடம் இருப்பதாக நாம் நினைக்கிறோம்,

ஆனால் நம்மிடம் உள்ளதும் கூட நம்மிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.
பக்தி படிப்படியாக இழக்கப்பட்டு வருகிறது, நாம் காணும் தீமைகள் இதன் விளைவாகவே உருவாகின்றன. கவனக்குறைவால் கூட ஒருவர் பிசாசு பிடிக்கப்படலாம். ஒரு பெண் இருந்தார்—கடவுள் அவரை மன்னிக்கட்டும், அவர் இப்போது இறந்துவிட்டார்—அவர் புனித நீரை சிங்க்கில் ஊற்றியதால் பிசாசு பிடிக்கப்பட்டார். அவருடைய

பாட்டிலில் சிறிதளவு புனித நீர் மீதமிருந்தது. "ஆ," என்று அவள் சொன்னாள், "இந்தத் திருநீரெல்லாம் கெட்டுப்போய்விட்டது; இதை நான் ஊற்றிவிட வேண்டும், மேலும் எனக்கு இந்தப் புட்டியை வேறு வேலைக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும்." அவள் அந்தத் திருநீரை ஊற்றிவிட்டு, புட்டியில் துளசி இலைத் துகள்கள் இருந்ததால் அதைக் கழுவினாள், பிறகு அவள் பிடித்தம் பிடித்தவளைப் போல நடந்துகொள்ளத் தொடங்கினாள். அருள் நீங்கியது, ஏனெனில் அருள் மரியாதையற்ற ஒருவரிடம் தங்காது.
— ஆனால் கெரோண்டா, யாராவது தவறுதலாக புனித நீரைக் கொட்டிவிட்டால் என்ன செய்வது?
— உதாரணமாக, அவர்கள் தாங்களாகவே புனித நீர் பாட்டிலை ஒரு அலமாரியில் வைத்திருந்து, சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு அது புனித நீர் என்று உணராமல் போனால், அதன் பாதி பழியை அவர்கள் ஏற்க வேண்டும். ஆனால், வேறு யாராவது அதை அங்கே வைத்திருந்து, அதை ஊற்றிய நபருக்கு அது புனித நீர் என்று தெரியாவிட்டால், அவர்களுக்குப் பழியில்லை. புனிதமானவற்றை மதிக்காத ஒருவருக்கு தெய்வீக அருள் எப்படி நெருங்கி வர முடியும்? அருள் அதை மதிப்பவர்களுக்குச் செல்லும். 'புனிதமானதை நாய்களுக்குக் கொடுக்காதீர்கள்,' என்று புனித வேதவசனம் கூறுகிறது. ஆன்மீக உணர்திறன் இல்லாமல் முன்னேற்றம்

சாத்தியமற்றது. புனித மலையில் இருந்த ஒரு [கெலியோட் சமூகத்தைச் சேர்ந்த துறவி] ஒரு குறிப்பிட்ட தேவாலயத்திலிருந்து ஐகனோஸ்டாஸிகளை எடுத்துத் தனது சொந்த தேவாலயத்தில் வைத்தார். மற்றொருவர் பலிபீடத்தின் மேலுள்ள கூரையிலிருந்து கற்கட்டைகளை அகற்றி, அவற்றைத் தனது குடிலின் திண்ணையை மூடுவதற்காக எடுத்துச் சென்றார். மழை பெய்யத் தொடங்கியது, தண்ணீர் பலிபீடத்திற்குள்

94 மத். 13:12.

124

ஊடுருவி, நேராகப் புனித சிம்மாசனத்தின் மீது கொட்டியது! நான் ஒரு நாள் உள்ளே சென்றேன், அங்கே என்ன கண்டேன் என்றால்: அந்த ஆலயம் பெரும் விழாவுடன் அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்தது, மேலும் பலிபீடத்தின் மையத்தில் புனித நினைவுச்சின்னங்கள் — ஒரு முதுகெலும்பு — வைக்கப்பட்டிருந்தன. நான் இந்த நினைவுச்சின்னங்களை எடுத்து ஒரு சிறப்பு இடத்தில் அவற்றைக் கழுவினேன். "நீங்கள் அங்கே என்ன செய்துவிட்டீர்கள்!" என்று பின்னர் அதைச் செய்தவர்களிடம் நான் கேட்டேன். 'பங்கு ஆலயம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனாலும் நீங்கள் கூரையிலிருந்து கற்களை அகற்றியுள்ளீர்கள், மேலும் புனித பலிபீடத்தின் மீது தண்ணீர் கொட்டுகிறது!' பிறகு அவர்கள் ஒரு கட்டிடக் கலைஞரைக் கண்டுபிடித்து, சென்று கூரையைச் சற்றே சரிசெய்தனர். மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், கடற்கரைப் பாதையைக் கட்டுவதற்காக அவர்கள் பலிபீடத்திலிருந்து பலகைகளை எடுத்துச் சென்றனர். ஏற்பட்ட புயலால் அந்தப் பலகைகளும் சிமெண்ட்டும் கடலுக்குள் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட செயல்களைச் செய்பவர்களுக்கு, இவற்றில் எவ்வளவு அவமரியாதை இருக்கிறது என்பது கூடத் தெரிவதில்லை. கொனிட்சாவில் ஒரு வயதானவர், தேவாலயச் சுவரைச் சொறிந்ததற்காகக் குழந்தைகளை விரட்டியடிப்பார் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது: அதை ஒரு அவமரியாதையான செயலாக அவர் கருதினார். ஆனால் இப்போது நாம் எங்கே வந்து நிற்கிறோம் என்று பாருங்கள்!

எல்லாவற்றிலும் மரியாதை

மேலும், மனதில் கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு விஷயம்: உங்கள் சோபாவில் சிலுவைகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன, ஆனால் நீங்கள் அந்த சிலுவைகளின் மீது அமரவோ அல்லது மிதிக்கவோ கூடாது. யூதர்கள் காலணிகளைத் தயாரிக்கிறார்கள், அதில் சிலுவைகள் பாதங்களின் வெளிப்புறத்தில் மட்டுமல்ல, பெரும்பாலும் உள்ளேயும் - குதிகால்கள் மற்றும் பாதப்பகுதிகளுக்குக் கீழேயும் - சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. உங்கள்

பணத்தைக் கொடுத்து, சிலுவைகளின் மீது மிதித்துச் செல்லுங்கள்! ஒரு பக்கத்தில் கிறிஸ்துவையும் கடவுளின் தாயையும், மறுபக்கத்தில் பேதுரையையும் பொறித்து சலசலப்பான்களைச் செய்தார்கள். 'பேதுரைக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் என்ன வித்தியாசம்!' என்று அவர்கள் சொல்வது போல இருந்தது. ஏழை மக்கள் கிறிஸ்துவையும் கடவுளின் தாயையும் கண்டு, இந்தச் சலசலப்பான்களைத் தங்கள் குழந்தைகளுக்காக வாங்கினார்கள். குழந்தைகள் அந்தச் சலங்கைகளைத் தரையில் எறிந்து, மிதித்து, அழுக்காகச் செய்வார்கள்... இப்போது, சீனாவிற்கு அருகில் எங்கோ, கத்தோலிக்க மதபோதகர்கள் உள்ளே கிறிஸ்துவின் உருவமும் வெளியே புத்தரின் உருவமும் பொறிக்கப்பட்ட பதக்கங்களை அணிகிறார்கள் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. உள்ளே கிறிஸ்துவை மட்டும் சித்தரிக்க வேண்டும், அல்லது அவரை வெளிப்படையாக 125

அறிக்கையிட வேண்டும்! இல்லையெனில், கடவுளின் அருள் வராது! மேலும் இங்கே கிரீஸில், துரதிர்ஷ்டவசமாக, சிலர் இரண்டாவது முறை யோசிக்காமல், மிகவும் புனிதமான கடவுளின் தாயை தபால் தலைகளில் சித்தரித்துள்ளனர், அவை எறியப்பட்டு காலால் மிதிக்கப்படுகின்றன. — கெரொண்டா, ஒருவருக்கு சில விஷயங்களில் மரியாதை இருந்து, மற்றவற்றில் இல்லாமல் இருக்க முடியுமா?
— இல்லை. மரியாதை உண்மையானது என்றால், ஒருவருக்கு எல்லாவற்றிலும் அது இருக்கும். ஒருமுறை, ஒரு பாதிரியார் ஸ்டாவரோனிகிடா மடாலயத்தில் தங்கியிருந்தார். ஆறாவது சங்கீதம்95 ஓதப்படும்போது, அவர் ஸ்டாசியடியாவின் இருக்கையை இறக்கி அமர்ந்தார். 'தந்தையே,' நான் அவரிடம் சொன்னேன், 'அவர்கள் ஆறாவது சங்கீதத்தை ஓதுகிறார்கள்.' — "ஆனால்," அவர் பதிலளித்தார், "இப்படிச் செய்வதுதான் எனக்கு எளிதாக இருக்கிறது!" அதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவர் திரும்பி வந்து என்னைக் கண்டார். எங்கள் உரையாடலின் போது, அவர் சிறிய மரப் பலகைகளில் காகித உருவப்படங்களை ஒட்டி, அவற்றை ஆசீர்வாதமாகக் கொடுத்ததாகக் குறிப்பிட்டார். "அதை எப்படி ஒட்டுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். "நான் மரத்தில் பசை தடவி," என்றார், "அதன் மீது திருவுருவப்படத்தை வைத்து, நான் நிறைய செய்த பிறகு, ஒரு திருவுருவப்படத்தின் மேல் மற்றொன்றை வைத்து, பிறகு பசை நன்றாகப் பிடிப்பதற்காக நானே அதன் மேல் உட்கார்ந்துவிடுவேன் . நான் ஒரு புத்தகத்தையோ அல்லது வேறு எதையோ எடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சம்

படிப்பேன்." இதைக் கேட்டதும், என் கழுத்துப் பின்புறத்தில் உள்ள முடிகள் கூச்சத்தில் எழுந்து நின்றன! "என்ன பெரிய காரியம் செய்கிறாய்?" என்றேன் நான், "படங்கள் ஒட்டிக்கொள்ளவா உருசிகளில் உட்கാര்ட்!" — "சரி," என்று அவர் கேட்டார், "அதற்கு அனுமதி இல்லையா?" அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் அமைதியாகச் செல்கிறார்கள் என்று

பாருங்கள்? பிரச்சனை என்னவென்றால், மரியாதைக் குறைவு ஒருபோதும் நின்றுவிடுவதில்லை; அது மேலும் மோசமாகிறது. ஒரு மனிதன் நல்லதற்கோ அல்லது கெட்டதற்கோ தான் வளர்கிறான். இந்தப் பாதிரியாரைப் பாருங்கள்—அவர் எங்கே தொடங்கி எங்கே வந்துவிட்டார்! முதலில்: 'ஆறு சங்கீதங்களைப் பின்பற்றுவது எனக்கு எளிதாக இருக்கிறது,' பின்னர் அவர் இவ்வளவு தூரம் சென்றார்: 'அந்த வழியில் திருச்சின்னங்கள்

95 ஆறு சங்கீதங்கள் – சங்கீதப் புத்தகத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆறு சங்கீதங்கள் (சங்கீதங்கள் 3, 37, 62, 87, 102 மற்றும் 142), அவை அதிகாலைத் திருப்பலியின் தொடக்கத்தில் வாசிக்கப்படுகின்றன. ஆறு சங்கீதங்களின் முதல் பகுதியான முதல்

மூன்று சங்கீதங்களுக்குப் பிறகு, 'மகிமை, இப்போது. அல்லேலூயா (3)' என்ற வார்த்தைகள் கூறப்படும்போது, மற்ற ஒத்த சந்தர்ப்பங்களில் திருச்சபையின் சட்டங்களில் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளபடி, சிலுவை அடையாளம் மற்றும் இடுப்பு வளைவுகள் செய்யப்படுவதில்லை.

126

பற்றிக்கொள்ளும், அவற்றை நான் வணங்கவும் முடியும்.' ஸ்டாவரோனிகிட்டாவில், நான் அவரிடம் ஆறு சங்கீதங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டது அவருக்கு விந்தையாக இருந்தது. ஆனாலும், அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த வேறு வயதான துறவிகள் இருந்தனர். அவர்கள் ஸ்டாசிய்டியாவுக்கு எதிராக லேசாகச் சாய்ந்திருந்தனர், ஆனால் ஒரு தசை கூட அசைக்கவில்லை. நீங்கள் சோர்வாகவோ, நோயுற்றவராகவோ, உங்கள் கால்கள் நடுங்குவதாலோ அமர்ந்தால் அது ஒரு விஷயம்; கிறிஸ்து அதற்காக உங்களைத் தண்டிப்பதில்லை. ஆனால், நீங்கள் செய்யும் முறையே சிறந்தது என்று நினைத்து, 'நான் அமர்ந்திருக்கும்போதுதான் இதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறேன்' என்று சொல்வது முற்றிலும் வேறொரு விஷயம். அதற்கு என்ன சாக்குப்போக்கு சொல்ல முடியும்? ஆன்மீக வாழ்க்கை ஒரு இனிமையான பொழுதுபோக்கு அல்ல. உங்களுக்கு வலியெடுத்தால், அமருங்கள்; கிறிஸ்து ஒரு கொடுங்கோலன் அல்ல. மேலும் அப்பா யிஸ்ஹாக் கூறுகிறார்: 'உங்களால் நிற்க முடியாவிட்டால், அமருங்கள்.'96 ஆனால் அவர், 'உங்களால் முடிந்தால், அமருங்கள்!' என்று கூறவில்லை.
— கெரொண்டா, சொல்லுங்கள், ஆறு சங்கீதங்களின் போது நாம் ஏன் அமர்வதில்லை?
— ஏனெனில் அது இறுதி நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கிறது. அதனால்தான், ஆறு சங்கீதங்களைப் படிக்கும்போது, மனம் இறுதி நியாயத்தீர்ப்பின் நேரத்தை நோக்கித் திரும்புவது நல்லது. ஆறு சங்கீதங்கள் படிக்க ஆறு அல்லது ஏழு நிமிடங்கள் ஆகும். முதல் சரணத்திற்குப் பிறகு, நாம் சிலுவை அடையாளம் கூடச் செய்வதில்லை, ஏனெனில் கிறிஸ்து இப்போது சிலுவையில் அறையப்படுவதற்காக அல்ல, மாறாக நியாயாதிபதியாக [உலகத்திற்கு] தோன்ற வருவார்.

முன்னர் இருந்த மரியாதையைப் பற்றி

— கெரொண்டா, நமது காலங்களில் பக்தி ஏன் இவ்வளவு அரிதாகிவிட்டது?
— ஏனென்றால் மக்கள் ஆன்மீக ரீதியாக வாழ்வதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் உலகியல்

96
'நீங்கள் விழிப்புக் காக்கும்போது, நீண்ட நேரம் நிற்கும் சிரமம் உங்களை வாட்டி வதைத்தால், நீங்கள் சோர்வுற்றுப் போகும்போது, ஒரு எண்ணம் உங்களுக்குச் சொல்லும்—அல்லது, ஒரு பாம்பு போல, அந்தக் குள்ளநரி உங்கள் மனதில் பேசும்: "நில், உன்னால் நிற்க முடியாது"—அப்போது அதற்குப் பதிலளியுங்கள்: 'இல்லை; ஆனால் நான் ஒரு கதிஸ்மா நேரம் அமர்ந்திருப்பேன், அது உறக்கத்தை விடச் சிறந்தது. என் நாக்கு மௌனமாக இருந்து, சங்கீதத்தை உச்சரிக்காவிட்டாலும், என் மனம் இறைவனிடம் ஜெபித்து, அவருடன் உரையாடிக்கொண்டே இருக்கிறது; எனவே, விழித்திருப்பது எந்த உறக்கத்தையும் விடப் பயனுள்ளது.' ஒப்பிடுக: அப்பா இசாக் தி சிரியன். செர்கீவ் போசாட், 1911. உரை 52. ப. 231.

127

தர்க்கத்தின் மூலம் விளக்குகிறார்கள், தெய்வீக அருளை விரட்டுகிறார்கள். ஆனால் முன்பு என்ன ஒரு பக்தி இருந்தது! ஏட்டோலியாவிலும் அக்காரனானியாவிலும்97

, புர்சா மடாலயத்தின்
கழுதைகளுக்கு முன்பாக தரையில் விழுந்து, [பாதிரிகள்] தங்கள் வேலைகளுக்காக கழுதைகளில் வரும்போது அவற்றுக்கு வணங்கும் மிகவும் எளிமையான மற்றும் பக்தி நிறைந்த வயதான பெண்கள் இருந்தனர்.

'எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக,' என்று அந்த வயதான பெண்கள் கூறுவார்கள், 'இவை தேவ மாதாவின் சிறிய கழுதைகள்!' — என்று கூறிக்கொண்டு அவர்கள் அவற்றுக்கு வணங்கிச் செல்வார்கள்! அவர்கள் திருத்தூய்மையான கடவுளின் தாயின் மடாலயத்தின் கழுதைகளிடம் இத்தகைய மரியாதையைக் காட்டியிருந்தால், அவளுக்கே எவ்வளவு மரியாதை செலுத்தினார்கள் என்பதை நீங்கள் கற்பனை செய்து பாருங்கள்!
— ஜெரோண்டா, ஃபராசி மக்களால் காட்டப்பட்ட இந்த மரியாதை, புனித அர்செனியஸால் அவர்களிடம் வளர்க்கப்பட்டதா?
— அவர்கள் எப்போதும் பக்திமிக்கவர்களாக இருந்தனர், மேலும் அந்தச் संत அவர்களிடத்தில் இந்த பக்தியை இன்னும் மேம்படுத்தினார்.

ஃபராசியோ மக்களுக்கு பக்தியின் பாரம்பரியம் இருந்தது. புனித அர்செனியஸின் கீர்த்தனைப் பாடகர், வயதான ப்ரோட்ரோமோஸ் கார்ட்சினோக்லூ, மிகவும் பக்திமிக்க மனிதராக இருந்தார். [அங்கு குடிபெயர்ந்த பிறகு] கொனிட்சாவில்கூட, அவர் தேவாலயத்தில் கீர்த்தனைப் பாடகராகப் பணியாற்றினார். எண்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட இந்த முதியவர், தேவாலயத்தில் பாட, ஒவ்வொரு காலையும் விடியற்காலையில் சுமார் அரை மணி நேரம் நடந்து கீழ்

கோனிட்சாவிற்குச் செல்வார். 'நான்,' என்று அவர் கூறுவார், 'கிறிஸ்துவின் நாய்.' குளிர்காலத்தில், உறைபனி காலநிலையாக இருக்கும்போது, கீழ் இறக்கங்கள் மிகவும் ஆபத்தானவையாக இருந்தன. சாலை பனிக்கட்டியால் மூடப்பட்டிருக்கும், வழுக்காமல் நடப்பதற்கு ஒவ்வொரு அடியையும் கவனமாக வைக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனாலும், அவர் இவை எதற்கும் கவனம் செலுத்தவில்லை. அவ்வளவு அவரது பக்தி!...
ஃபராசியில் [அவர்கள் இன்னும்] தங்கள் தாயகத்தில் இருந்தபோது, அங்கே ஒரு தேவாலயத்தைக் கட்ட மக்களிடையே பணம் வசூலிக்கப்பட்டதாக என் பெற்றோர் என்னிடம் கூறினர். இருப்பினும், ஃபராசியில் ஏற்கனவே ஒரு தேவாலயம் இருந்ததால், புனித அர்செனியஸ் பின்னர் இந்தப் பணத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க விரும்பினார். அந்தப் புனிதரே ஏழைக் குடும்பங்களுக்குச் சென்று பணத்தை வழங்கினார், ஆனால் அந்தப் பரிதாபமான மக்கள் அதை வாங்க மறுத்துவிட்டனர். அவர்கள்

97 மத்திய கிரீஸில் உள்ள அண்டைப் பகுதிகள். அந்தப் பகுதிகளில்தான் அந்த முதியவர் தனது இராணுவப் பணியைச் செய்தார். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

128

தேவாலயத்திடமிருந்து பணத்தை எப்படி வாங்க முடியும்? மேலும், அவர்கள் பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாததால், அந்த மரியாதைக்குரியவர் அந்த ஊர் மூப்பரான க்ஷேத்ரபாலனை (98) அந்தப் பணத்துடன் கெசரியாவில்
உள்ள ஆயரிடம் அனுப்ப வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளானார்.

"பயணத்திற்கு ஒரு துணையையும் அழைத்துச் செல்," என்று அந்த புனிதர் அவரிடம் கூறினார். "உங்கள் ஆசீர்வாதமே எனக்குப் போதுமானது," என்று அந்த மூப்பர் பதிலளித்தார். அவர் பணத்தை ஆயரிடம் கொண்டு வந்தபோது, ஆயர் அவரிடம் கேட்டார்: "சரி, ஆனால் ஹஜ்ஜெஃபெண்டி அதை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்யும்படி உங்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்?" — "அதை ஏழைக் குடும்பங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்," என்று கிராமத் தலைவர் பதிலளித்தார். "அப்படியென்றால், நீங்கள் ஏன் அவருக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை?" — "இந்தப் பணம் தேவாலயத்திற்குச் சொந்தமானதால் மக்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்." இறுதியில், ஆயர் அந்தப் பணத்தை ஊர் தலைவரிடம் திருப்பிக் கொடுத்தார். பரிமாற்றத்தின் விதிமுறைகளின்படி ஃபராஸை விட்டு வெளியேறிய ஃபராஸ் மக்கள், கிரீஸில் ஒரு தேவாலயம் கட்ட இந்தப் பணத்தை தங்களுக்குத் தருமாறு புனித அர்செனியஸிடம் கூறினர். அப்போது

புனித அர்செனியஸ் கண்ணீர் மல்க அவர்களிடம், "கிரீஸில் நீங்கள் பல தேவாலயங்களைக் காண்பீர்கள், ஆனால் இங்குள்ள விசுவாசத்தை அங்கே நீங்கள் காணமாட்டீர்கள்," என்றார்.

படங்களின் வழிபாடு

மேலும், திரு உருவங்களுக்கு நாம் எவ்வளவு மரியாதை கொடுக்க வேண்டும்! ஒரு துறவி ஒருவருக்கு ஆசீர்வாதமாக புனித நிக்கோலஸின் திரு உருவத்தைத் தயாரித்தார்: அதை அவர் ஒரு நல்ல காகிதத்தில் சுற்றி சிறிது காலத்திற்கு ஒரு அலமாரியில் வைத்தார். ஆனால் கவனக்குறைவாக, அவர் அந்த திரு உருவத்தை தலைகீழாக வைத்தார். சிறிது நேரத்திலேயே, அறையில் ஒரு தட்டும் சத்தம் கேட்கத் தொடங்கியது. அந்த சத்தம் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதைக் கண்டறிய அந்த துறவி இங்கும் அங்கும் தேடத் தொடங்கினார். ஆனால் அது அலமாரியிலிருந்துதான் வருகிறது என்று அவர் எப்படி யூகித்திருக்க முடியும்! அந்த தட்டும் சத்தம் கணிசமான நேரம் தொடர்ந்தது: தப்-தப்- தப்! — அது அந்த துறவியை நிம்மதியாக இருக்க விடவில்லை. இறுதியாக, அலமாரியை நெருங்கியபோது, அந்தத் தட்டும் சத்தம் உள்ளிருந்துதான் வருகிறது என்பதை அந்தத் துறவி உணர்ந்தார். அவர் அலமாரியைத் திறந்து, திருவுருவப் படத்தைச் சுற்றியிருந்த கட்டுக்கட்டிலிருந்துதான் அந்தச் சத்தம் வருகிறது என்பதைக்

98 ஃபராஸ் கிராம சமூகத்தின் தலைவன் ப்ரோட்ரோமோஸ் எஸ்னிபெடிஸ் – மூப்பர் பைசியோஸின் தந்தை ஆவார்.

129

கண்டார். "இந்தத் திருவுருவப் படத்திற்கு என்னதான் பிரச்சனை?" என்று வியந்தார் அந்தத் துறவி. "நான் ஒருமுறை பார்த்துவிடுகிறேன்." படத்தைச் சுற்றியிருந்த துணியை அவிழ்த்துப் பார்த்தபோது, அது தலைகீழாக நின்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டார். பின்னர் அதைச் சரியான நிலையில் வைத்தார், சத்தமும் உடனடியாக நின்றது.
ஒரு பக்தியுள்ள நபர் உருவப்படங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட மரியாதையைக் காட்டுகிறார். நாம் 'உருவப்படங்களுக்கு மரியாதை காட்டுகிறார்' என்று சொல்லும்போது, அதில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள நபருக்கு அவர் மரியாதை காட்டுகிறார் என்று பொருள். ஒருவரிடம் தந்தை, தாய், தாத்தா, பாட்டி அல்லது சகோதரரின் புகைப்படம் இருந்தால், அவரால் அதைக் கிழிக்கவோ அல்லது மிதிக்கவோ முடியாது என்றால், இது ஒரு உருவப்படத்திற்கு இன்னும் அதிகமான அளவில் பொருந்தாதா! யெகோவாவின் சாட்சிகளுக்கு உருவப்படங்கள் இல்லை, மேலும் நாம் உருவப்படங்களுக்கு அளிக்கும் மரியாதையை அவர்கள் விக்கிரக ஆராதனை என்று கருதுகிறார்கள். ஒருமுறை நான் ஒரு யெகோவாவின் சாட்சியிடம் கேட்டேன்: 'உங்கள் வீடுகளில் புகைப்படங்கள் எதுவும் இல்லையா?' — 'எங்களிடம் உண்டு,' என்று அவர் பதிலளித்தார். 'அப்படியென்றால்,' நான் சொன்னேன், 'குழந்தை நீண்ட பயணத்தில் இருக்கும்போது ஒரு தாய் அவனது புகைப்படத்தை

முத்தமிடுவதில்லையா?' — 'அவள் முத்தமிடுவாள்,' என்றார் அந்த யெகோவாவின் சாட்சி. 'அவள் முத்தமிடுவது என்ன: காகிதத்தையா அல்லது தன் குழந்தையையா?' 'தன் குழந்தையை,' என்று அவர் பதிலளித்தார். 'அப்படியென்றால்,' நான் சொன்னேன், 'அவர் தன் குழந்தையின் புகைப்படத்தை முத்தமிடுவதன் மூலம் குழந்தையையே முத்தமிடுகிறாரே தவிர காகிதத்தை அல்ல என்பது போல, நாமும் கிறிஸ்துவையே முத்தமிடுகிறோம், காகிதம் அல்லது பலகையை அல்ல.'
— ஜெரோண்டா, முன்பு ஒரு குறிப்பிட்ட பலகையில் கிறிஸ்து, கடவுளின் தாய் அல்லது வேறு ஏதேனும் ஒரு புனிதரின் உருவப்படம் இருந்து, காலப்போக்கில் அதன் வண்ணம் தேய்ந்துவிட்டால், நாம் அதை இன்னும் முத்தமிட வேண்டுமா?
— ஆம், நிச்சயமாக! ஒரு நபர் புனித உருவப்படங்களை மரியாதையுடனும் தீவிரமான அன்புடனும் வணங்கும்போது, அவர்கள், ஒரு வகையில், இந்த உருவப்படங்களின் வண்ணங்களைத் தங்களுக்குள் உள்வாங்கிக் கொள்கிறார்கள், மேலும் அவர்களுக்குள், ஆழமாக, இந்தப் புனிதர்கள் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். புனிதர்கள், காகிதம் மற்றும் மரத்திலிருந்து 'விடுபட்டு', மனித இதயங்களில் பதியும்போது மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். ஒரு கிறிஸ்தவர் புனித உருவங்களை மரியாதையுடன் முத்தமிட்டு, கிறிஸ்து, கடவுளின் தாய் மற்றும் புனிதர்களிடமிருந்து உதவி கேட்கும்போது, அவர் இந்த முத்தமிடும் செயலைத் தன் இதயத்துடன் செய்கிறார், இது கிறிஸ்துவின் அருளை மட்டுமல்ல, கடவுளின் தாயையோ அல்லது புனிதர்களையோ

130

முத்தமிடுவதில்லை, மாறாக, அவருடைய [உள்ளான] ஆலயத்தின் சின்னச்சுவரில் தம் இடத்தைப் பிடித்துள்ள முழுமையான கிறிஸ்துவை, அல்லது பரிசுத்த தெயோட்டோகோஸை, அல்லது புனிதர்களை முத்தமிடுகிறார்கள். "மனிதன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு ஆலயமாக இருக்கிறான்."99 ஒவ்வொரு ஆராதனையும் திருவுருவங்களை முத்தமிடுவதில் தொடங்கி முத்தமிடுவதில் முடிவடைகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். மக்கள் இதை மட்டும் புரிந்துகொண்டால், எவ்வளவு மகிழ்ச்சியை உணர்வார்கள், எவ்வளவு வலிமையைப் பெறுவார்கள்!
— ஜெரோண்டா, தெயோடோகியப் பாடல்களில் ஒன்றில், மிகவும் புனிதமான தெயோடோகோஸுக்கான (கடவுளின் தாயார்) பிரார்த்தனைப் பாடலில், 'உங்கள் மரியாதைக்குரிய உருவத்தின் முன் தலைவணங்காத துன்மார்க்கரின் உதடுகள் மௌனிக்கப்படட்டும்' என்று ஏன் கூறப்பட்டுள்ளது?
— ஒருவருக்கு மரியாதை இல்லாமல் இருந்து, அவர்கள் திருச்சின்னங்களை முத்தமிட்டால், அவர்களின் உதடுகள் ஊமையாக, மௌனமாக இல்லையா? மேலும், மரியாதையுடன் ஒருவரின் உதடுகள் புனித உருவங்களை முத்தமிடும்போது இசையோங்கி இல்லையா? சிலர், ஒரு திருச்சின்னத்தை முத்தமிடும்போது, அதைத் தொடுவதில்லை கூட. மற்றவர்கள், ஒரு திருவுருவத்தை முத்தமிடும்போது, தங்கள் உதடுகளால் அதை லேசாகத் தட்டிச் செல்கிறார்கள். அவ்வளவுதான்.

100

நீங்கள் எதையாவது கேட்டீர்களா?
— இல்லை.

— அப்படியானால், உதடுகள் 'ஊமை', மௌனமானவை என்று பொருள். ஆனால் ஒரு பக்தியுள்ளவர் ஒரு திருவுருவத்தை முத்தமிடும்போது, அந்த முத்தத்தின் சத்தம் கேட்கும். அப்போது உதடுகள் மெல்லிசை

ஒலிக்கின்றன. உதடுகள் 'ஊமை' என்று விவரிக்கப்படும்போது, அவை இறை நிந்தனை செய்வதாக அர்த்தமல்ல. ஆனால் [உண்மை என்னவென்றால்] சில உதடுகள் மௌனமாக இருக்கின்றன, மற்றவை மெல்லிசை ஒலிக்கின்றன. நாம் புனித உருவங்களைப் பார்க்கும்போது, நமது இதயங்கள் கடவுள் மற்றும் புனிதர்கள் மீதான அன்பால் நிரம்பி வழிந்திட வேண்டும், மேலும் நாம் அவர்களுக்கு முன்பாக விழுந்து, அவர்களை ஆராதித்து, மிகுந்த மரியாதையுடன் முத்தமிட வேண்டும். ஃபிலோதீயோஸ் மடாலயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பக்திமான் முதிய துறவியை—தந்தை சவ்வாவை—நீங்கள் பார்த்திருக்க வேண்டும்: எவ்வளவு பக்தி, மென்மை மற்றும் அன்புடன் அவர் 'இனிமையான முத்தம்' எனப்படும் திருத்தாயின் திருவுருவத்தை முத்தமிட்டார் என்பதை! கடவுளின் தாயாரின் இந்த உருவப்படத்தில்,

99 1 கொரி. 3:16 மற்றும் 6:19 பார்க்கவும்.

100 மூப்பர் ஒரு திருவுருவத்தை மிகவும் உணர்ச்சிப்பூர்வமாக முத்தமிட்டார், அதனால் எதுவும் கேட்கவில்லை.

துறவிகள் ஒரே இடத்தில் முத்தமிட்டு வருவதால், ஒரு மேடான பகுதி உருவாகியுள்ளது.
பக்தியுடன் வரையப்பட்ட ஒரு திருவுருவம், பக்தி நிறைந்த உருவப்பட ஓவியனிடமிருந்து கடவுளின் அருளைப் பெற்று, மக்களுக்கு நித்திய ஆறுதலை அளிக்கிறது. படவடிவமைப்பாளர் தான் வரைகின்ற

படவடிவில் தன்னை 'உருமாற்றம்' செய்துகொள்கிறார்; எனவே, அவரது மனநிலை மிகவும் முக்கியமானது. அருள்திரு திகோன்101 ஒருமுறை என்னிடம் கூறினார்: 'என் மகனே, நான் சவப்பெட்டிகளை வரைகையில், "ஓ, கண்ணியமான முகமுடைய யோசேப்பே, அவனை மரத்திலிருந்து இறக்கு..." என்று பாடுவேன்.' அவர் இடைவிடாமல் பாடி அழுதார், அவரது கண்ணீர் உருவப்படத்தின் மீது சொட்டியது. அத்தகைய உருவப்படம் உலகிற்கு ஒரு நித்திய உபதேசத்தை அளிக்கிறது. உருவப்படங்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகப் போதித்து வருகின்றன. மேலும், யாராவது ஒருவர்— உதாரணமாக, துன்பத்தில் இருக்கும் ஒருவர்—கிறிஸ்துவின் அல்லது கடவுளின் தாயின் உருவப்படத்தைப் பார்த்தால், அவர்கள் ஆறுதல் பெறுகிறார்கள்.
அனைத்தும் மரியாதையைப் பொறுத்தது. சிலர் ஒரு திருவுருவப்படம் சாய்ந்திருக்கும் சுவரைத் தொடுவதன் மூலமே அருளைப் பெறுகிறார்கள், ஆனால் மற்றவர்களிடம் மிகச் சிறந்த திருவுருவப்படம் இருந்தாலும், மரியாதை இல்லாததால் அதிலிருந்து எந்தப் பயனும் கிடைப்பதில்லை. ஒருவருக்கு ஒரு சாதாரண சிலுவையிலிருந்து கூட பயன் கிடைக்கலாம், ஆனால் மரியாதை இல்லாத மற்றொருவருக்கு, உயிர் தரும் மரத்திடமிருந்து கூட எந்தப் பயனும் கிடைக்காது.

கடவுளுக்கு மிகத் தூய்மையானவற்றை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்

ஒருமுறை, உங்கள் தேவாலயத்தில் நான் வியப்படைந்தேன்: நீங்கள் புனித பீடத்தில் இது போன்ற ஒரு சிறிய மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றுவதைக் கண்டேன். என் சொந்த தேவாலயத்தில், நான் அற்புதப் படங்களின் திரை முன்னால் உள்ள மெழுகுவர்த்தித் தண்டில் இத்தகைய சிறிய மெழுகுவர்த்திகளைக் கூட வைப்பதில்லை — அதை நான் ஒரு மரியாதைக் குறைவாகக் கருதுகிறேன்.
— இருப்பினும், ஜெரோண்டா, ஒரு மெழுகுவர்த்தி அதன் அடிமட்டம் வரை எரிந்துவிட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.
— ஆம், அது அடி வரை எரியட்டும், ஆனால் அது எங்கே எரிகிறது என்பதுதான் முக்கியம். சபை மக்கள் தங்கள் மெழுகுவர்த்திகளை

101 மூப்பர் பைசியோஸ் நூலைப் பார்க்கவும். மாண்ட் அத்தோஸின் தந்தையர்கள் மற்றும் மாண்ட் அத்தோஸிலிருந்து கதைகள். ஹோலி டிரினிட்டி செயின்ட் செர்ஜியஸ் லவ்ரா, 2001. பக்கங்கள் 13–40.

வைக்கும் மெழுகுவர்த்தித் தண்டுகளில் அது அடி வரை எரிவது ஒரு விஷயம், ஆனால் அது புனித பீடத்திலோ அல்லது பலிபீடத்திலோ எரிவது முற்றிலும் வேறு விஷயம். பூஜை மேடையில் பாதி மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றுவது சரியல்ல; இது மரியாதைக் குறைவு. மேலும், சரவிளக்கில், பூஜை முடியும் வரை மெழுகுவர்த்திகள் நீடித்தாலும், அவை மிகவும் சிறியதாக இருந்தால், அவற்றை எப்படியும் மாற்றிவிட வேண்டும். மேலும், தெய்வீக ஆராதனையின் நுழைவாயில்களில்—சிறிய மற்றும் பெரிய ஆராதனைகள் இரண்டிலும்—எப்போதும் ஒரு பெரிய மெழுகுவர்த்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டும், ஏனெனில் அது மரியாதைக்குரிய முன்னோடியைச் சின்னப்படுத்துகிறது. சில இடங்களில், பணத்தைச் சேமிப்பதற்காக, எண்ணெய் விளக்குகளைக் கூட அணைத்துவிடுகிறார்கள்; ஒருவர் கடவுளை வழிபாடு செய்தால், அவர் பெரும் ஆசீர்வாதங்களை அனுப்புவார் என்பதை உணராமல் இருக்கிறார்கள். மேலும், நினைவு ஆராதனைகளில், மிகவும் மெல்லிய மெழுகுவர்த்திகளைப் பயன்படுத்துவது மரியாதைக் குறைவாகும்; அவை மெழுகில் தோய்த்த நூல்களை விடச் சிறந்தவை அல்ல. அத்தகைய மெழுகுவர்த்திகளை மக்களுக்குக் கொடுப்பது கூட ஒரு அவமானம்.
— கெரொண்டா, சகோதரிகள் தங்கள் அறைகளில் விரும்பும் அளவுக்கு மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்ற அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமா?
— அவற்றை எரிய விடுங்கள், அப்போதுதான் சாத்தான் அந்தச் சுடர்களால் அழிந்து போவான். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இந்த முழு உலகமும் பற்றி எரிகிறது. ஆனால் அவர்கள் ஏற்றும் அந்தச் சிறிய மெழுகுவர்த்தியில் ஒரு அர்த்தம் இருக்க வேண்டும்; அதாவது, அது ஒரு பிரார்த்தனையுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும்.
தன்னை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப்பது ஒரு பெரிய காரியம்! நாம் இனிப்பான பழங்களைச் சாப்பிடுகிறோம், ஆனாலும் மரங்களின் தைலத்தை ஒரு தூபக்கலசத்தில் இறைவனுக்குப் பலியாக அர்ப்பணிக்கிறோம். நாம் தேனை சுவைக்கிறோம், ஆனாலும் மெழுகை இறைவனுக்குப் பலியாக அர்ப்பணிக்கிறோம்—அதைக்கூட நாம் பெரும்பாலும் பாரஃபினுடன்

கலக்கிறோம்! அவருடைய தாராளமான, செழிப்பான ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விதமாக நாம் கடவுளுக்கு ஒரே ஒரு மெழுகுவர்த்தியை மட்டுமே அர்ப்பணிக்கிறோம், அப்படியென்றால்— அதிலும் கூட நாம் ஏமாற்றப் போகிறோமா? மேலும், கடவுள் நம்மிடம் தேன் அர்ப்பணிக்க விரும்பினால் என்ன செய்வது? அப்போது நாம் என்ன செய்வோம் என்பதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது! நாம் அவருக்கு தேன் பாகு அல்லது சர்க்கரையுடன் சிறிது தண்ணீர் கொடுத்திருப்போம். கடவுள் நம்மை ஒரு பொருட்டாகக் கருத மாட்டார்! கடவுளுக்கு சேவை செய்வதைத் தவிர மற்ற அனைத்திலும் நீங்கள் சிக்கனமாக இருக்கலாம். நாம் கடவுளுக்கு மிகவும் தூய்மையான மற்றும் மிகச் சிறந்ததை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

— ஆனால் ஜெரோண்டா, மக்கள் பாரஃபின் மெழுகுவர்த்திகளை எரிப்பது ஏன் மரியாதையற்ற செயல் என்பதை உண்மையில் புரிந்துகொள்வதில்லை.
— அவர்களிடம் சொல்லுங்கள்: 'பள்ளிகளில் பாரஃபின் மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றுவது உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும்.' அப்போது அவர்கள் அதைப் பற்றி கொஞ்சம் யோசிப்பார்கள். மேலும், பள்ளி சிறியதாக இருந்தால், [அத்தகைய இயற்கைக்கு மாறான மெழுகுவர்த்திகளால்] நீங்கள் உண்மையில் மூச்சுத் திணறக்கூடும்! ஒரு பெரிய பாரஃபின் மெழுகுவர்த்தியை விட, தூய மெழுகால் செய்யப்பட்ட ஒரு சிறிய மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றுவது நல்லது. இந்தக் காரணத்தினால்தான் பலருக்கு தேவாலயங்களில் உடல்நிலை சரியில்லாமல் போவதும், மயக்கமடைவதும் நடக்கிறது. ஒரு சிறிய தேவாலயம் — ஆனால் அந்த பாரஃபின் முழுவதும் கனன்று கொண்டிருக்கிறது!… ஆனால் அது மட்டுமல்ல... அவர்கள் அந்த எண்ணெய் விளக்குகளை உண்ணத் தகுதியற்ற எண்ணெய்களால் நிரப்ப விரும்புகிறார்கள். மக்கள் என்ன ஆகிவிட்டார்கள்! பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது, கோவிலில் பயன்படுத்தப்பட்ட எண்ணெய், மரங்களிலிருந்து பறிக்கப்பட்ட ஆலிவ் பழங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, தரையில் விழுந்தவற்றிலிருந்து அல்ல. கடவுளுக்கு எண்ணெயும் தூபமும் தேவையா? இல்லை, ஆனால் [இது] அவரை இரக்கத்திற்குத் தூண்டுகிறது, ஏனெனில் இது ஒரு நபரின் நன்றியும் அவருக்குள்ள அன்பும் வெளிப்படுத்தப்படும் ஒரு காணிக்கை. சினாய் மலையில், இது என்னை மிகவும் பாதித்தது: பாவப்பட்ட பெடூயினர்களுக்கு

[கடவுளுக்கு] காணிக்கை அளிக்க ஒன்றுமில்லை. அப்படியானால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அவர்கள் மற்றவற்றிலிருந்து சற்றே வேறுபட்ட ஒரு சிறு கல்லை எடுக்கிறார்கள் — இது போன்ற ஒரு மிகச் சிறிய கல் — அல்லது, ஒரு விரிசலில் எங்காவது இரண்டு அல்லது மூன்று சிறிய இலைகளைக் கண்டால், அவற்றை மோசே தனது தடியால் அடித்து நீர் வழிந்த பாறையின் மீது வைத்து, தங்கள் காணிக்கையை அங்கே விட்டுச் செல்கிறார்கள். மேலும், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் அங்கு சென்று, 'கடவுள் என் பிள்ளைகளை வளர்க்க எனக்குப் பால் வழங்க வேண்டும்' என்று நினைத்து, [அந்தக் கல்லின் மீது] சில துளி பாலைப் பிழிந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் [கடவுளுக்கு] காட்டும் நன்றியைப் பாருங்கள்! இது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல. நாம் என்ன செய்கிறோம்?.. இந்த மக்கள் நம்மை நியாயம் தீர்ப்பார்கள். அவர்கள் அந்தப் பாறையில் சிறிய மரக்கட்டைத் துண்டுகள், காகிதத் துண்டுகள், கற்களை விட்டுச் செல்கிறார்கள்... இறைவனுக்கு இவை அனைத்தும் தேவையா? இல்லை, அவருக்குத் தேவையில்லை, ஆனால் ஒரு நல்ல இதயத்தையும் ஒரு நல்ல எண்ணத்தையும் கண்டு இறைவன் உதவுகிறார்.
— கெரொண்டா, மெழுகுவர்த்தி ஏற்றும்போது, அதை ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக வைக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டுமா?

134

— நீங்கள் ஒரு மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றும்போது, அதை எங்கு அனுப்புகிறீர்கள்? நீங்கள் அதை எங்காவது அனுப்பவில்லையா? ஒரு மெழுகுவர்த்தியின் மூலம், நாம் கடவுளிடம் எதையாவது கேட்கிறோம். நீங்கள் அதை ஏற்றி, 'உடல் மற்றும் ஆன்மாவில் துன்புறுபவர்களுக்காகவும், அதை மிகவும் தேவைப்படுபவர்களுக்காகவும்' என்று சொல்லும்போது, அந்த மக்களிடையே வாழ்பவர்களும் இறந்தவர்களும் இருப்பார்கள். நாம் இறந்தவர்களுக்காக ஒரு மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றும்போது, அவர்கள் எவ்வளவு அமைதியுணர்வைப் பெறுகிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத்

தெரியுமா? இந்த வழியில், நாம் வாழ்பவர்கள் மற்றும் இறந்தவர்கள் இருவருடனும் ஆன்மீக ஐக்கியத்தில் இருக்கிறோம். சுருக்கமாகச்

சொன்னால், ஒரு மெழுகுவர்த்தி என்பது ஒரு 'அலைவாங்கி' (antenna) போன்றது, அதன் மூலம் நாம் கடவுளுடனும், நோயுற்றவர்களுடனும், இறந்தவர்களுடனும், மற்றும் பலருடனும் தொடர்பு கொள்கிறோம்.
— கெரொண்டா, நாம் ஏன் தூபப் புகையைப் பற்றவைக்கிறோம்?
— நாம் அதை இறைவனை மகிமைப்படுத்த ஏற்றி வைக்கிறோம். உலகம் முழுவதும் உள்ள அவருடைய பெரிய ஆசீர்வாதங்களுக்காக நாம் அவரை மகிமைப்படுத்தி நன்றி செலுத்துகிறோம். தூபமும் ஒரு காணிக்கை ஆகும். மேலும், தேவாலயத்தில் உள்ள திரு உருவங்களுக்குத் தூபம் காட்டி, அதை இறைவனுக்கும் புனிதர்களுக்கும் காணிக்கையாக அளித்த பிறகு, நாம் மக்களுக்கு—இறைவனின் வாழும் திரு உருவங்களுக்கு— தூபம் காட்டுகிறோம்.
வேண்டுகோளாக இருந்தாலும், நன்றி தெரிவித்தலாக இருந்தாலும், உங்கள் இதயத்தை அதில் செலுத்துங்கள். 'என் இறைவா, என் முழு இதயத்துடனும் இந்தக் கருணையை எனக்கு வழங்கும்படி கேட்கிறேன்'— அப்படித்தான் நான் மெழுகுவர்த்தியுடன் 'பேசுகிறேன்'. மேலும், தூபத்துடன் நான் இவ்வாறு 'கூவுகிறேன்': 'என் கடவுளே, உமது எல்லா வரங்களுக்காகவும் என் முழு இதயத்துடனும் உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். என் பல பாவங்களையும், உலகின் முழு நன்றிகெட்ட தன்மையையும், என் சொந்த பெரிய நன்றிகெட்ட தன்மையையும் மன்னித்ததற்காகவும் உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.'
உங்களால் முடிந்தவரை, மரியாதையையும் பணிவையும் [உங்களுக்குள்] வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். இது கடவுளின் அருளைப் பெற உங்களுக்கு உதவும். ஏனெனில், மரியாதையையும் ஆன்மீகப் பணிவையும் கொண்ட ஒரு நபர், மேலும் பணிவாகவும் இருந்தால், தெய்வீக அருளைப் பெறுகிறார். ஆனால் அவர்களிடம் மரியாதையும் பணிவும் இல்லையென்றால், கடவுளின் அருள் அவர்களை நெருங்காது. புனித வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது: "நான் எவர்மேல் நோக்குவேன்? சாந்தமும் மன அமைதியும் உள்ளவர்மேலேயும், என் வார்த்தைகளைக் கேட்டு நடுங்குபவர்மேலேயுமல்லவா?"

135

அத்தியாயம் 5.
பரிசு தனக்குள் அடங்கியுள்ளது என்ற உண்மை இறைவனின் ஆக்சிஜன்

மக்கள் துன்புறுபவர்களை மறந்துவிடுகிறார்கள்

— கெரோண்டா, நீங்கள் ஒருமுறை சொன்னதாக ஞாபகம், மனித ஆறுதலை நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாகத் தவிர்க்கிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீங்கள் தெய்வீகத்தை பெறுகிறீர்கள் என்று. அப்படியானால், நீங்கள் பசியுடன் இருக்கும்போது, பிரார்த்தனையை மிகவும் ஆழமாக உணர்கிறீர்களா?
— ஆம், ஆனால் அதைத் தவிர, பசியுடன் இருப்பவர் மற்றொருவரின் பசியைப் புரிந்துகொள்கிறார். வயிறு நிரம்பியவர் பசியுடன் இருப்பவரின் பசியைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. ஒரு ஊரில் அவர்கள் உணவை வீசுகிறார்கள் என்றும், சற்றுத் தொலைவில் ரஷ்யாவிலிருந்து வந்த அகதிகள் சாப்பிட ஒன்றுமில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் பரிதாபமான மக்கள் சில பசுமைக்குடில்களிலும், தகரக் கொட்டகைகளிலும் கூடி வாழ்கிறார்கள். உணவை வீசும்வர்களுக்கு, தங்கள் அருகிலேயே தேவைப்படும் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியாது என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால், அதைத் தெரிந்துகொள்ள அவர்கள் ஏன் கேட்கக்கூடாது? அவர்கள் உணவை வீசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்! நம்மிடம் உள்ள உபரியைக் கூட நாம் கொடுக்கிறதில்லை. ஒருவர் தனக்குத் தேவையானதை வாங்க முடியாதபோது, மற்றொருவரிடம் தான் பயன்படுத்தாத பொருட்கள் இருந்து, தேவைப்படுபவர்களுக்குக் கொடுக்க மறுப்பது—அது ஒரு பாவம். என்னைப் பொறுத்தவரை, இதுவே மிகப்பெரிய சித்திரவதை. இறுதித் தீர்ப்பு நாளில் கிறிஸ்து

நம்மிடம், 'நீங்கள் பசியுடன் இருந்தபோது, நான் உங்களுக்குச் சாப்பிட ஒன்றுமே கொடுக்கவில்லை' என்று சொல்வார்.

102

சிலரிடம் எல்லாம் இருக்கிறது, அவர்கள், 'இன்று வறுமை இல்லை' என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் அண்டை வீட்டாரைப் பற்றி நினைப்பதில்லை. அவர்கள் தங்களை மற்றவர்களின் நிலையில் வைத்துப் பார்ப்பதில்லை, அதனால் அவர்கள் தொந்தரவுக்கு ஆளாகவோ அல்லது தங்கள் மன அமைதியை இழக்கவோ மாட்டார்கள். ஆனால் அத்தகைய மனப்பான்மையுடன், அவர்களால் எப்படி ஒரு ஏழை மனிதரைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? ஒரு நபர் மற்றவர்களைப் பற்றி நினைத்தால்,

102 மத். 25:42.

136

அப்போது அவர்கள் ஏழைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள், மேலும் அவர்களுக்குத் தேவையானதைக் கண்டறிகிறார்கள். மேலும், தலையில் தடவ யாரும் இல்லாத எத்தனை அனாதைகள் இருக்கிறார்கள்! மக்கள் துன்பப்படுபவர்களை மறந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களின் மனம் ஆடம்பரமாக வாழ்பவர்கள் மீது மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறது, மேலும் அவர்கள் தங்களைத் துன்பப்படுபவர்களுடன் ஒப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, தங்களை ஆடம்பரமாக வாழ்பவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால், உதாரணமாக, சிலுவை அடையாளம் இட்டதற்காக இருபது ஆண்டுகளாக ஒரு குறுகிய சிறை அறையில் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ள வடக்கு எபிருஸ் (அல்பீனியா) பகுதியின் அந்தப் பரிதாபமான குடியிருப்பாளர்களைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்தால்!... அப்போது மக்கள் விஷயங்களை வேறுபட்ட கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பார்கள். அது பயங்கரமானது! அதைப் பற்றி நினைக்கக்கூட நம்மால் முடியவில்லை. 'ஒன்றன் மீது ஒன்று குவிக்கப்பட்டது' என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அமரவும் முடியாது, படுக்கவும் முடியாது, நிற்கவும் முடியாது… ஜன்னலா? சுவரில் ஒரு துளை இருந்தால்கூட நீங்கள் அதிர்ஷ்டசாலி!

103

— கல்லறைகளில்தான், ஜெரோண்டா!
— குறைந்தபட்சம் ஒரு கல்லறையில் உங்கள் கால்களை நீட்டி வைக்கலாம். என்ன சித்திரவதை! இன்று உலகில் இவ்வளவு துன்பம் இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் வெடிமருந்துகளை உற்பத்தி செய்வதும், மக்கள் தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்ள விடப்பட்டிருப்பதும்தான். ஆப்பிரிக்காவில், மக்கள் ஒட்டகக் கழிவுகளைச் சாப்பிடுவதைப் பார்த்தேன். அங்கே மனித உடல்கள் உடல்களாகவே தெரியவில்லை. தவளைகளைப் போல. விலா எலும்புக்கூடு ஒரு சிறிய கூடைப் பெட்டியைப் போல இருக்கிறது. ஏன் எனக்கு வலிக்கிறது? நம்மிடம் எல்லாம் இருக்கிறது, அதனால் தான் மற்றவர்களின் வலியை நாம் உணர்வதில்லை. ஆனாலும் நாம் சொர்க்கத்திற்குள் செல்ல விரும்புகிறோம்…

1958-ல் நான் ஸ்டோமியன் மடாலயத்திற்கு வந்தபோது, கொனிட்சாவில் அமெரிக்காவின் நிதி உதவியால் எண்பது குடும்பங்களைப் புரட்டஸ்தாந்தர்களாக மதம் மாற்றிய ஒரு புரட்டஸ்தாந்தர் இருந்தார். அவர்களுடைய கூடுகளுக்காக ஒரு பிரார்த்தனை இல்லத்தைக்கூட அவர் கட்டியிருந்தார். இந்தப் பரிதாபமான மக்கள் பெரும் தேவையில் இருந்தனர்; கடுமையான வறுமை அவர்களைப் புராட்டஸ்டன்ட்களாக மாறும்படி கட்டாயப்படுத்தியது, ஏனெனில் புராட்டஸ்டன்ட்கள் அவர்களுக்கு நிதி ரீதியாக உதவிக் கொண்டிருந்தனர். ஒருமுறை, இந்தப் பரிதாபமான ஆன்மாக்களில் ஒருவர்

103 மே 1990-ல் வழங்கப்பட்டது.

என்னிடம் கூறினார்: 'நான் ஒரு புராட்டஸ்டன்டாக மாற மட்டுமல்ல, ஒரு யூதனாகக் கூடத் தயாராக இருக்கிறேன், ஏனெனில் நான் அவ்வளவு மோசமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறேன்.' இதைக் கேட்ட நான், 'நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.' சில நிதி வசதி கொண்டவர்களும், மற்றவர்களுக்கு உதவக்கூடியவர்களும் ஆனவர்களை நான் ஒன்று திரட்டி அவர்களுடன் பேசினேன். அந்த நேரத்தில், இந்த ஏழை மக்கள் தங்கள் பார்வையில் முற்றிலும் உலகியல் சார்ந்தவர்களாக இருந்தனர், ஆனால் அவர்கள் நல்ல குணம் கொண்டவர்களாக இருந்தனர். குறிப்பாக, இந்த மனிதர்களில் ஒருவர், முற்றிலும் உலகியல் வாழ்க்கை முறையை வாழ்ந்தபோதிலும், தாராளமான இதயம் கொண்டிருந்தார். நான் அவனை முதன்முதலில்

பார்த்தபோது, 'வெளித்தோற்றத்திற்கு அவன் ஒரு பயனற்றவன் போல் தோன்றுகிறான், ஆனால் உள்ளுக்குள் ஒரு நல்ல குணம் இருக்கிறது' என்று கூறினேன். எனவே, நாங்கள் சிறிது பணத்தைச் சேகரித்து ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு விநியோகிக்க முடிவு செய்தோம். வசதியானவர்கள் தாங்களே ஏழைகளிடம் சென்று பணத்தை வழங்க வேண்டும் என்று நான் அறிவுறுத்தினேன், அதனால் அவர்களும் இரக்கத்தால் நெகிழ்ந்து அந்த அனுபவத்தால் பயனடைவார்கள். இப்படியாக, அவர்களின் இதயங்கள் கல்லால் ஆனதாக இருந்தாலும், அவை மென்மையடைந்து மனிதநேயம் கொண்டன. இவ்வாறு அவர்களுக்குப் சொர்க்கத்தின் வாயில்கள் திறக்கப்பட்டன. குறுகிய காலத்திலேயே, இந்த நன்கொடையாளர்கள் அனைவரும் மாறினர், ஏனெனில் [அவர்களுக்கு அருகிலேயே] இருந்த துன்பத்தைக் கண்ட அவர்கள், இனிமேல் கிளப்களுக்கும் நடன அரங்குகளுக்கும் சென்று மகிழ்ந்து வாழ வேண்டும் என்ற உந்துதலை உணரவில்லை. "நீங்கள்," அவர்கள் கூறினார்கள், "எங்களைத் தற்காப்பற்றவர்களாக்கிவிட்டீர்கள். நாங்கள் இப்போது எப்படி வெளியே சென்று மகிழ்வது?" அவர்கள் தேவாலயத்திற்கு நெருக்கமாக வந்தனர், பின்னர் அவர்களில் ஒருவர் தேவாலயப் பாடகராகக் கூட ஆனதை நான் அறிந்துகொண்டேன். ஆனால் அந்த எண்பது குடும்பங்களும், கடவுளின் அருளால், ஒவ்வொன்றாக ஆர்த்தடாக்ஸ் மதத்திற்குத் திரும்பின. அந்தப் புராட்டஸ்டன்ட் போதகர் என்ன சாதித்திருக்கிறார் என்று பார்க்க அமெரிக்கப் புராட்டஸ்டன்ட்கள் பின்னர் வந்தபோது, அவர்கள் அவரை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர், ஏனென்றால் அவருக்கும் இனி எந்தப் பின்தொடர்பவர்களும் இல்லை!
— கெரொண்டா, சிலர் தேவைப்படும்போது உதவி கேட்பதற்குத் தயங்குவதில்லை, ஆனால் மற்றவர்கள் எதுவும் பேசுவதில்லை.
— பலர் வெட்கப்படுகிறார்கள், தங்கள் நற்பெயரைக் கெடுத்துக் கொள்ள விரும்புவதில்லை. அத்தகையவர்களுக்கு மற்றவர்களை விட

அதிகமாக உதவி தேவைப்படுகிறது. மேலும் அவர்களுக்கு [முதலாவதாக] உதவுவதே மிகவும் பொருத்தமானது. சில துரதிர்ஷ்டம் ஏற்பட்டபோது, அஸ்பிரினுக்குக் கூட பணம் இல்லாத இரண்டு மருத்துவர்களை எனக்குத்

138

தெரியும். அன்புள்ள ஒருவன், பிச்சை கேட்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் மட்டும் திருப்தி அடையாமல், தேவைப்படுபவர்களைத் தேடிச் சென்று அவர்களுக்கு ஆதரவளிக்கிறான். என் தாய் இதைச் செய்ய மிகவும் முயற்சித்தார்.

அன்பின் அளவுகோல்

ஒருவர் வசதியுள்ளவராக இருந்து பிச்சை போட்டால், அவர்களிடம் அன்பு உள்ளதா இல்லையா என்பதைக் கண்டறிவது சாத்தியமற்றது, ஏனெனில் அவர்கள் அன்பினால் கொடுக்காமல், சில சொத்துக்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காகவே கொடுக்கலாம். ஒருவரே தேவைப்படும்போது கொடுக்கும்போதுதான் அன்பு வெளிப்படுகிறது. என்னிடம் அன்பு இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன் என்று வைத்துக்கொள்வோம். கடவுள், என் அன்பைச் சோதிப்பதற்காக, ஒரு ஏழை மனிதனை என் வழியில் அனுப்புகிறார். உதாரணமாக, என்னிடம் இரண்டு கைக்கடிகாரங்கள் உள்ளன — ஒன்று நல்ல நிலையில் மற்றும் மற்றொன்று சற்று சேதமடைந்த நிலையில் — நான் அந்த சேதமடைந்ததை ஏழை மனிதனுக்குக் கொடுத்தால், அது என் அன்பு இரண்டாம் தரமானது என்பதைக் காட்டுகிறது. என்னிடம் உண்மையான அன்பு இருந்தால், நான் ஏழைக்கு நல்ல கைக்கடிகாரத்தைத் தருகிறேன். இருப்பினும், தவறான தர்க்கம் நுழைந்து, நாம் கூறுகிறோம்: 'நான் நல்லதைக் கொடுத்துவிடலாமா? சரி, அவனுக்கு ஒரு கைக்கடிகாரம் என்பதே இல்லாததால், ஒரு பழைய கைக்கடிகாரம் கூட அவனுக்கு நல்லதுதான்.' அதனால் நான் அவனுக்குப் பழைய கைக்கடிகாரத்தைக் கொடுக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் பழையதைக் கொடுக்கும்போது, அந்தப் பழைய மனிதன் உள்மனதில் வாழ்கிறான்; ஆனால், நீங்கள் புதியதைக் கொடுத்தால், நீங்கள் ஒரு மறுபிறவி பெற்ற மனிதர் ஆகிறீர்கள். உங்களுக்காகப் பழையதையும் புதியதையும் வைத்துக்கொண்டு, எதையும் கொடுக்காத நிலை நரகமானது.
— ஜெரோண்டா, இந்த நிலையிலிருந்து ஒருவர் எப்படித் தப்பிக்க முடியும்?
— ஒருவர் பின்வருமாறு சிந்திக்க வேண்டும்: 'கிறிஸ்து அவரே அந்தப் பிச்சைக்காரரின் நிலையில் இருந்திருந்தால், நான் அவருக்கு என்ன கொடுத்திருப்பேன்? சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, மிகச் சிறந்ததை.' இந்த வழியில், ஒரு நபர் உண்மையான அன்பு என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறார், அதன் கொள்கைகளைப் பின்பற்ற உறுதியான தீர்மானம் செய்கிறார், மேலும், அடுத்த முறை, மிகச் சிறந்ததைக் கொடுக்கிறார். ஆரம்பத்தில் அது அவருக்குச் சற்று கடினமாக இருக்கலாம், ஆனால் இந்த வழியில் பயிற்சி செய்வதன் மூலம், அவர் மற்றவர்களுக்கு உதவும்போது, பழையதையும் புதியதையும் இரண்டையும் கொடுக்கும் ஒரு நிலையை அடைகிறார். அவரிடம் கடிகாரம் இல்லாமல் இருக்கலாம் என்றாலும், தன்னுள் கிறிஸ்துவுடன், அவர் தனது சொந்த இதயத்தின் இனிமையான துடிப்பைக் கேட்பார், தெய்வீக 139

மகிழ்ச்சியில் களிகூர்ந்து. உங்கள் மேலங்கி உங்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டால், உங்களிடம் உள்ள அந்தப் பழுதடைந்த ஆடையையும் நீங்கள் கொடுத்தால்,

104
, கிறிஸ்து பின்னர் உங்களுக்கு ஆடை
அணிவிப்பார். நீங்கள் ஒரு துரதிர்ஷ்டவசமான நபரைக் கண்டு பரிதாபப்பட்டு அவர்களுக்கு உதவினால், கிறிஸ்துவே அவர்களின் இடத்தில் இருந்திருந்தால் என்ன தியாகம் செய்திருப்பீர்கள் என்று சிந்தியுங்கள். இப்படித்தான் ஒரு நபர் தனது சோதனைகளில் தேர்ச்சி பெறுகிறார். தன் சக மனிதரின் முகத்தில், விசுவாசி கிறிஸ்துவைக் காண்கிறார். மேலும், துரதிர்ஷ்டவசமானவர்களில் ஒருவருக்காக எதையாவது செய்யும்போது, நீங்கள் அதை எனக்காகவே செய்கிறீர்கள் என்று கிறிஸ்துவே கூறுகிறார்.

105 நிச்சயமாக, ஒவ்வொருவரும்
தங்களுக்குரிய மரியாதைக்குத் தகுதியானவர்கள், ஆனால் அன்பு அனைவரிடமும் சமமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு மந்திரியும் ஒரு பிச்சைக்காரனும், ஒரு தளபதியும் ஒரு சிப்பாயும் ஒரு விசுவாசியின் இதயத்தில் ஒரே இடத்தைப் பிடிக்கிறார்கள்.
— கெரொண்டா, ஒரு நன்மையைப் பெற்றவர், தங்களுக்கு உதவியவர் மீது ஏன் சில சமயங்களில் அவமரியாதையாக நடந்துகொள்கிறார்?
— சாத்தான் குறுக்கிட்டு, நாம் உதவிய நபரை நம்மிடம் தவறாக நடந்துகொள்ளத் தூண்டுகிறான், அதனால் நாம் கோபமடைகிறோம். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், நாம் செய்த நன்மையை இழந்துவிடுகிறோம். அந்த நபரைக் குறை சொல்ல முடியாது; நம்மை எல்லாவற்றிலிருந்தும் பறிப்பதற்காகவே சாத்தான் அவர்களைத் தூண்டுகிறான். நன்மைகள் செய்யும்போது, அவற்றைச் செய்வது உங்கள் கடமை என்று எப்போதும் உணருங்கள், மேலும் நீங்கள் செய்த நன்மையை இழக்காமல் இருப்பதற்கும், அந்த நன்மைக்கான முழுப் பலனும் உங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கும், சோதனையை எதிர்கொள்ளத் தயாராக இருங்கள். உதாரணமாக, ஒருவர் அதைப் பகட்டாகக் காட்ட விரும்பாமல் சிறிது பணத்தை நன்கொடையாக அளிக்கிறார். ஆனால், சோதிப்பவன் குறுக்கிட்டு, மற்றவர்களை அவனிடம், 'நீ ஒரு கஞ்சன்: நீ எதையும் நன்கொடை அளிக்கவில்லை, ஆனால் இன்னொருவன் இதைச் செய்தான், இன்னொருவன் அதைச் செய்தான்' என்று சொல்லத் தூண்டுகிறான். இவ்வாறு, அந்த நபர் 'நான் ஒரு சிறிய காரியம் செய்தேன். நான்... ஒரு மருத்துவமனையை நிறுவினேன்' என்று 'நம്രமாக' பதிலளிக்கும்படி சாத்தான் அவனைக் கட்டாயப்படுத்துகிறான். அல்லது பகைவன் அவனைக் கோபமூட்டி, 'யார്, நானா?! இதையும் அதையும் செய்தவன் நானா?!' என்று உளறிவிடத் தூண்டுகிறான். அதனால் அவன் எல்லாவற்றையும் இழக்கிறான். அல்லது

அந்த மனிதன் ஒரு நன்மையைச் செய்த நபரைத் தூண்டி, 'கஞ்சன்!

104 லூக்கா 6:29-ஐப் பார்க்கவும்.

105 மத். 25:40.

140

சுரண்டல்காரன்!' என்று சொல்லும்படி சாத்தான் செய்கிறான் — அதனால் அந்த நன்மையளித்தவன் பதிலளிக்கிறான்: "யார்? நான் ஒரு சுரண்டல்காரனா? உனக்கு உதவி செய்த, உன் மீது அவ்வளவு கருணை காட்டிய நான் அப்படிச் செய்தேனா?" — "ஆ, அவன் நன்றி மறந்தவன்," என்று அவன் பிறகு சொல்வான், "ஏனென்றால் நான் அவனிடம் 'நன்றி' என்று சொல்ல வேண்டும் என்று நிச்சயமாக விரும்பவில்லை, ஆனால் நான் தான் அவனுக்கு உதவி செய்தவன் என்பதை அவன் குறைந்தபட்சம்

ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாமே!" இருப்பினும், ஒரு நபர் தனது தகுதிகளுக்கு அங்கீகாரம் எதிர்பார்த்தால், அவர்கள் எல்லாவற்றையும் இழக்கிறார்கள். ஆனால், ஒரு நல்ல எண்ணத்துடன் ஒரு நல்ல செயலைச் செய்தவர், 'நான் அவருக்குக் காட்டிய கருணையை அவர் மறந்தது கூட ஒரு நல்ல விஷயமே,' அல்லது, 'ஒருவேளை அவர் வருத்தமாகவோ அல்லது சோர்வாகவோ இருந்திருக்கலாம், அதனால் தான் அவர் அந்தக் குரலில் பேசினார்,' என்று கூறினால், அவர்கள் தங்கள் அண்டை வீட்டாரை மன்னித்து, தாங்களாகவே இழப்பதில்லை. நாம் ஒரு வெகுமதியை எதிர்பார்க்காதபோது, ஒரு தூய வெகுமதியைப் பெறுகிறோம். கிறிஸ்து நமக்காக எல்லாவற்றையும் செய்தார், ஆனாலும் நாம் அவரை சிலுவையில் அறைந்தோம். தேவாலயத்தில் நாம் பாடுவதைப் போல: 'மன்னாவிற்குப்

பதிலாகப் பித்தம்.'106 எனவே, அதற்கான வெகுமதியை எதிர்பார்க்காமல்,

நாம் எப்போதும் நன்மை செய்ய முயல்வோம்.

கொடுப்பவர் தெய்வீக மகிழ்ச்சியைப் பெறுகிறார்
ஒருவருக்கு இரண்டு வகையான மகிழ்ச்சி உண்டு: ஒன்று அவர்கள் பெறும் போது, மற்றொன்று அவர்கள் கொடுக்கும் போது. கொடுப்பதில் ஒருவர் அனுபவிக்கும் மகிழ்ச்சி, எதையாவது பெறும் போது உணரும் மகிழ்ச்சிக்கு ஈடாகாது. ஒருவர் ஆன்மீக ரீதியாக உண்மையிலேயே முன்னேறுகிறாரா என்பதைப் புரிந்துகொள்ள, முதலில் அவர் பெறுவதை விட கொடுப்பதில் மகிழ்ச்சி காண்கிறாரா என்று தன்னைத்தானே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் பெறும் போது மனச்சோர்வடைகிறார்களா, மேலும் அவர்கள் கொடுக்கும் போது மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கிறார்களா? மேலும், அவர்கள் ஆன்மீக ரீதியாக சரியாகச் செயல்பட்டால், அவர்கள் ஏதேனும் நன்மை செய்யும்போது அதை ஒருபோதும் நினைவில் கொள்வதில்லை, ஆனாலும் தங்களுக்குச் செய்யப்பட்ட மிகச் சிறிய கருணைச் செயலைக் கூட அவர்கள் ஒருபோதும் மறப்பதில்லை. மற்றவர்கள் தங்களுக்குக் காட்டும் மிகச் சாதாரணமான கருணைக்குக் கூட அவர்களால் கண்மூடி இருக்க முடியாது. அவரே ஒருவருக்கு ஒரு முழு திராட்சைத் தோட்டத்தையே கொடுத்திருக்கலாம்,

106 மாபெரும் வெள்ளிக்கிழமை அன்று, அதிகாலைப் பிரார்த்தனையின் 12வது கீர்த்தனையிலிருந்து.

உணர்வார். ஆனால் அந்த நபர், அதை மற்றொருவருக்குக் கொடுத்தால், அவர்களும் தெய்வீகமாக மகிழ்ச்சியடைவார்கள், இது தொடரும். ஒரு தனிப்பட்ட ஒன்றிலிருந்து, பலரும் தெய்வீக மற்றும் மனித மகிழ்ச்சியை எப்படி அனுபவிக்க முடியும் என்று காண்கிறீர்களா? கொடுப்பதில் நாம் மகிழ்ச்சியைக் காணக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் கொடுப்பதில் மகிழ்ச்சியைக் கண்டால், அவர் சரியான நிலைப்பாட்டை எடுக்கிறார். அப்போது அவர் கிறிஸ்துவின் 'வலையுறவுடன்' 'இணைக்கப்பட்டு' தெய்வீக மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கிறார். ஏதேனும் ஒன்றைக் கொடுக்கும்போதோ அல்லது ஏதேனும் ஒரு வகையில் உதவும்போதோ அவர்கள் அனுபவிக்கும் மகிழ்ச்சியில்

தெய்வீக 'ஆக்சிஜன்' உள்ளது. ஆனால் ஒரு நபர் தாங்கள் பெறுவதில், அல்லது தங்கள் பொருட்டு மற்றவர்கள் தங்களைத் தியாகம் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடையும்போது, அவர்களின் மகிழ்ச்சியில் ஒரு துர்நாற்றமும், மூச்சுத் திணற வைக்கும் தன்மையும் உள்ளது. தங்கள் 'சுயத்தை'ப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், தங்களை மற்றவர்களுக்கு அர்ப்பணிக்கும் மக்கள் மிக விரைவில் நம்மை நியாயந்தீர்ப்பார்கள். அவர்கள் அடையும் ஆனந்தம் எவ்வளவு! கிறிஸ்து அவர்களுக்குப் பாதுகாவலராக இருக்கிறார். ஆனால் பெரும்பாலான மக்கள் பெறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். அவர்கள் தங்களைத் தெய்வீக மகிழ்ச்சியிலிருந்து பறித்துக் கொள்கிறார்கள், அதனால் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். நாம் நம்மை விட நம் அண்டை வீட்டாரை அதிகமாக நேசிக்கும்போது, கிறிஸ்து இரக்கப்படுகிறார், மேலும் அவர் நம்மை தெய்வீக மகிழ்ச்சியால் நிரப்புகிறார். இதோ, அவர் 'உன்னைப்போல உன் பக்கத்து வீட்டாரை நேசி' (

107) என்ற கட்டளைக்கு தம்மை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை, மாறாக
மனிதகுலத்திற்காக தம்மை ஒரு பலியாக அர்ப்பணித்தார்.

பித்தர் மற்றவர்களுக்காகச் சேகரிக்கிறார்

— இங்கே, கெரொண்டா, இரண்டு சிறிய சகோதரர்கள் உள்ளனர்: இளையவன் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறான், ஆனால் மூத்தவன் கொடுக்கவில்லை. — அவர்களுடைய பெற்றோர், மூத்தவனுக்குக் கொடுப்பதில் மகிழ்ச்சியைக் காணக் கற்றுக் கொடுக்கட்டும். மூத்தவன் அவ்வாறு செய்ய முயற்சித்தால், இயல்பாகவே கொடுக்கும் இளையவனை விட அவன் ஒரு பெரிய வெகுமதியைப் பெறுவான், மேலும் அவனை விட சிறந்தவனாகவும் ஆவான்.
— ஜெரோண்டா, மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதைத் தடுக்கும் நம் இதயங்களில் உள்ள தயக்கத்தை நாம் எப்படிப் போக்குவது?

107 லேவியர் 19:18; மத்தேயு 22:39; மாற்கு 12:31; லூக்கா 10:27.

143

— என்ன விஷயம் உனக்கு, பித்தலாளி?! எனக்கு வேண்டும்! உன்னை வெளியேற்றிவிடுவேன்! மேலும், கீழ்ப்படிதலை எடுத்துக்கொண்டால், உதாரணமாக, நீங்கள் ஆர்க்கோண்டரியனில் (108) வேலை செய்தால், உடனடியாக, எதிர்காலத்திற்காக, விநியோகிக்கும் ஆசீர்வாதத்தை உங்கள் மீது ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் [ஒவ்வொரு முறையும் மீண்டும் கேட்க வேண்டியதில்லை]. கடவுள் அனைவர் மீதும் தம்முடைய ஆசீர்வாதங்களை எவ்வளவு தாராளமாகப் பொழிகிறார் என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்களா? நீங்கள் கொடுக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்றால், கஞ்சத்தனம் உங்களுக்குப் பழகிவிடும், அதன் பிறகு மற்றவர்களுக்கு எதையும் கொடுப்பது எளிதாக இருக்காது.
ஒரு கஞ்சன் ஒரு பணப்பெட்டி போன்றவன்; அவன் மற்றவர்களுக்காகச் சேமித்து வைக்கிறான். இந்த வழியில், அவன் கொடுப்பதில் உள்ள மகிழ்ச்சியையும் கடவுளின் வெகுமதியையும் இழக்கிறான். 'நீ ஏன் அவற்றைச் சேமித்து வைக்கிறாய்?' என்று ஒருமுறை நான் ஒரு பணக்காரரிடம் கேட்டேன். 'உங்களுக்கு எந்தக் கடமையும் இல்லை. அவற்றை வைத்து என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?' 'நான் இறந்தால், மற்றவர்கள் அவற்றைப் பிரித்துக் கொள்வார்கள்,' என்று அவர் பதிலளித்தார். 'அவை இங்கேயே இருக்கும்,' என்று நான் சொன்னேன். 'ஆனால் விஷயம் என்னவென்றால், நீங்கள் உயிரோடு இருக்கும்போதே அவற்றை நீங்களே இப்போதே கொடுத்துவிட வேண்டும்!' 'இங்கே,' என்றார் அவர், 'அவை இங்கேயே இருக்கும். 'நான் இறந்தால், மற்றவர்கள் அதைப் பிரித்துக் கொள்ளட்டும்.' — 'இங்கே,' என்றேன் நான், 'அவை இங்கேயே இருக்கும். ஆனால் விஷயம் என்னவென்றால், நீங்கள் இன்னும் உயிருடன் இருக்கும்போதே, உங்கள் சொந்தக் கைகளால் அவற்றை இப்போது கொடுத்துவிட வேண்டும்!' ஒரு கஞ்சனை விட முட்டாள் வேறு யாரும் இல்லை. அவன் தொடர்ந்து சேமித்து, தொடர்ந்து பற்றாக்குறையில் வாழ்கிறான், இறுதியில் தன் சேமிப்பு முழுவதையும் தனக்கான நித்திய சித்திரவதைக்கு வாங்கப் பயன்படுத்துகிறான். அந்த கஞ்சன் முட்டாள்தனத்தின் உச்சிக்கே சென்றுவிட்டான், ஏனெனில் அவன் மற்றவர்களுக்குப் பொருட்களைக் கொடுப்பதில்லை; அவன் அவற்றில் மூழ்கி, கிறிஸ்துவை இழந்துவிடுகிறான்.

மiserயை மக்கள் கேலி செய்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில், மிகவும் செல்வந்தரான ஒரு நில உரிமையாளர் இருந்தார்: அவருக்கு ஒரு பிராந்தியத்தில் நிலங்களும், ஏதென்ஸில் அடுக்குமாடி குடியிருப்புகளும் இருந்தன, ஆனால் அவர் மிகவும் கஞ்சத்தனமானவர். ஒரு நாள், அவர் தனது வயல்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு பாத்திரத்தில் பீன்ஸ் சூப்—நீர்த்த, மெல்லிய—சமைத்தார். அந்தக் காலங்களில், அந்தப் பரிதாபமான தொழிலாளர்கள் அதிகாலையில்

108 ஆர்க்கோண்டாரிக்கி – கிரேக்க மடாலயங்களில் விருந்தினர்களுக்கான வரவேற்பறை. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

144

சூரிய உதயத்தின் போது வேலையைத் தொடங்கி, சூரிய அஸ்தமனத்தில் முடிப்பார்கள். நண்பகலில், அவர்கள் ஓய்வெடுக்க அமர்ந்தபோது, அந்த நில உரிமையாளர் சூப்பை ஒரு பெரிய பேக்கிங் தட்டில் ஊற்றி, அவர்களை மதிய உணவிற்கு அழைத்தார். அந்தப் பாவப்பட்ட கூலியாட்கள் அதைச் சுற்றி அமர்ந்து சாப்பிடத் தொடங்கினர்: சில சமயங்களில் அவர்கள் தங்கள் கரண்டியால் ஒரு பீன்ஸை எடுத்துச் சாப்பிட்டனர், சில சமயங்களில் அந்த நீர்த்த குழம்பை ஒரு வாய் மட்டுமே சாப்பிட்டனர்! ஆனால், இந்தக் கூலியாட்களில் ஒருவன் கரண்டியால் எடுப்பதில் ஒரு உண்மையான நிபுணனாக இருந்தான். அவன் தனது கரண்டியைக் கீழே வைத்துவிட்டு, ஓரமாக நகர்ந்து, தனது காலணிகளையும் சாக்ஸையும் கழற்றிவிட்டு, அந்த சூப் நிறைந்த பேக்கிங் தட்டில் தன் கால்களை விட விரும்புவது போல் நடித்தான். "நீ என்ன செய்கிறாய்?" என்று மற்றவர்கள் அவனிடம் கேட்டார்கள். "நான் உள்ளே ஏறி ஒரு பார்வை பார்க்க விரும்புகிறேன்—ஒருவேளை ஒன்று இரண்டு பீன்ஸ் கிடைக்கலாம்!" என்று அவன் சொன்னான். அந்தப் பரிதாபகரமான நில உரிமையாளர் எவ்வளவு கஞ்சத்தனமாக இருந்தார் என்பதற்கு இதுவே ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அதனால்தான் ஒரு மனிதன் கஞ்சனாக இருப்பதை விட தாராளமாக இருப்பது ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தது.
— கஞ்சத்தனம், ஜெரோண்டா, ஒரு நோய்.
— மிகவும் பயங்கரமான நோய்! ஒரு மனிதனைப் பற்றிக்கொள்ளும் கஞ்சத்தனத்தை விட பயங்கரமான நோய் வேறு எதுவும் இல்லை. சிக்கனம் ஒரு நல்ல விஷயம், ஆனால் கஞ்சத்தனம் மூலம் சாத்தான் உங்களை மெதுவாகப் பற்றிக்கொள்ளாமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.
— ஆனால் சிலர், ஜெரோண்டா, தங்கள் கஞ்சத்தனம் காரணமாகப் பசியுடன் இருக்கிறார்கள்.
— அது பசியால் மட்டுமா? ஒரு காலத்தில் ஒரு பெரிய கடையை நடத்திய ஒரு பணக்கார வணிகர் இருந்தார், ஆனாலும் அவர் தீக்குச்சிகளை ஒரு பாக்கெட் கத்தியால் மூன்று துண்டுகளாக வெட்டிப் பயன்படுத்தினார். மேலும், கந்தகம் வைத்திருந்த மற்றொரு செல்வந்தப் பெண்மணி இருந்தார்; அவர் எப்போதும் கரியை எரித்துக்கொண்டே இருப்பார், மேலும் ஒரே ஒரு தீக்குச்சியைக் கூட வீணாக்காமல், கரியிலிருந்து கந்தகத்தை பற்றவைத்து நெருப்பைப் பற்றவைப்பார். ஆனாலும் அவரிடம் சொந்தமாக ஒரு வீடு, நிலம் மற்றும் ஒரு பரந்த செல்வம் இருந்தது.
நீங்கள் ஒரு வீண் செலவாளியாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. ஆனால் நீங்கள் ஒரு வீண் செலவாளியிடம் எதையாவது கேட்டால், குறைந்தபட்சம் அவர்கள் அதை உங்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுப்பார்கள். மறுபுறம், ஒரு கஞ்சன் உங்களுக்கு எதையும் கொடுப்பதில் மனமில்லாமல் இருப்பான். ஒருமுறை, இரு அண்டை வீட்டார், இருவரும் இல்லத்தரசிகள், சாலட் மற்றும் வினிகர் பற்றி உரையாடத் தொடங்கினர், அந்த உரையாடலின் போது அவர்களில் ஒருவர் கூறினார்:

145

'என்னிடம் மிகவும் நல்ல வினிகர் இருக்கிறது.' சிறிது காலம் சென்றது, மற்றவளுக்குச் சிறிது வினிகர் தேவைப்பட்டது. அவள் தன் அண்டை வீட்டுக்காரியிடம் கேட்டுச் செல்ல, அவள் பதிலளித்தாள்: 'கேளுங்கள், அன்பே, நான் என் வினிகரைக் கொடுத்துவிட்டால், ஏழு வருடங்களுக்கு எனக்கு எதுவும் மீதமிருக்காது!'
ஒரே நேரத்தில் சிக்கனமாகவும் தாராளமாகவும் இருப்பது நல்லது. சிக்கனமாக இருப்பது என்பது கஞ்சனாக இருப்பது அல்ல. என் தந்தையிடம் பணம் ஒருபோதும் தங்கியதில்லை. ஃபராஸில் எந்த ஹோட்டலும் இல்லை; அதற்குப் பதிலாக, எங்கள் வீடு இருந்தது. கிராமத்திற்கு வரும் எவரும் இரவு தங்குவதற்கு கிராமத் தலைவரின் வீட்டிற்குச் செல்வார்கள். விருந்தினருக்கு உணவளிக்கப்பட்டது, அவரது கால்கள் கழுவப்பட்டன, மேலும் அவருக்கு சுத்தமான சாக்ஸுகூட கொடுக்கப்பட்டது.
இப்போது, யாத்திரீகர்கள் செல்லும் சில தேவாலயங்களில் கூட, முழு கிடங்குகளும் எண்ணெய் விளக்குகளால் நிரம்பியுள்ளதை நான் காண்கிறேன், ஆனாலும் மக்கள் அவற்றை கொண்டு வருவதை நிறுத்துவதற்காக, அவர்கள் 'எங்களிடம் போதுமான அளவு உள்ளது' என்று சொல்லுவதில்லை. அவர்களால் இந்த விளக்குகளைப் பயன்படுத்தவோ விற்கவோ முடியாது, ஆனாலும் அவர்கள் அவற்றை அள்ளிவிடுவதும் இல்லை. ஒருமுறை ஒரு நபர் சேகரிக்கத் தொடங்கிவிட்டால், அவர் அதில் சிக்கிக்கொள்கிறார், அதிலிருந்து அவரால் விடுபட முடிவதில்லை. ஆனால் ஒருவரின் சேகரிக்கும் பழக்கம் நின்று, அதற்குப் பதிலாகக் கொடுக்கும் பழக்கம் தொடங்கிவிட்டால், அவர் உணராமலேயே அவரது இதயம் கிறிஸ்துவின் மீது மையம் கொள்ளும். தன் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு அர்ஷின் துணி வாங்கக்கூடப் பணமில்லாத ஒரு விதவை இருக்க, நான் பொருட்களைக் குவித்து வைப்பதா? அதை என்னால் எப்படித் தாங்கிக்கொள்ள முடியும்? என் குடிலில் தட்டுகளோ பாத்திரங்களோ இல்லை, தகர டப்பாக்கள்தான் உள்ளன. எனக்காக எதையாவது வாங்குவதை விட, ஒரு மாணவன் ஒரு மடாலயத்திலிருந்து மற்றொரு மடாலயத்திற்குப் பயணம் செய்வதற்காக ஐநூறு டிராச்சமாக்களைக் கொடுப்பதையே நான் விரும்புகிறேன். சேகரிக்காமல் இருப்பதன் மூலம், நீங்கள் கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகிறீர்கள். நீங்கள் மற்றவருக்கு ஆசீர்வாதம் வழங்கும்போது, நீங்களும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகிறீர்கள். ஒரு ஆசீர்வாதம் மற்றொரு ஆசீர்வாதத்தை உருவாக்குகிறது.

அன்பான குணமே எல்லாம்

— ஆனால் கெரொண்டா, யாராவது என்னிடம் உதவி கேட்டால், ஆனால் என்னிடம் கொடுக்க ஒன்றுமில்லை என்றால் என்ன செய்வது?
— நான் பிச்சை கொடுக்க விரும்பும்போதெல்லாம், என்னிடம் கொடுக்க ஒன்றுமில்லை என்றால், என் இரத்தத்தைக் கொடுத்து பிச்சை கொடுக்கிறேன். யாரிடம் ஏதேனும் இருந்து மற்றவர்களுக்குப் பொருள் 146

உதவி செய்பவன் மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கிறான், ஆனால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க ஒன்றுமில்லாதவன் தொடர்ந்து

துன்பப்பட்டு, தன்னிடம் பணிவுடன் சொல்லிக்கொள்கிறான்: 'நான் என் அண்டை வீட்டாருக்குப் பிச்சை கொடுக்கவில்லை.' நல்ல மனப்பான்மைதான் எல்லாம். கொடுக்க ஏதாவது இருக்கும்போதும் கொடுக்காத ஒரு பணக்காரன் இருக்கிறான். மேலும், கொடுக்க விரும்பியும், கொடுக்க ஒன்று இல்லாததால் கொடுக்க முடியாத ஒரு ஏழை மனிதனும் இருக்கிறான். இந்த இரண்டு நிலைகளும் வேறுபட்டவை. செல்வந்தன் பிச்சை போட்ட பிறகு திருப்தி அடைகிறான். ஆனால் ஏழை அவதிப்படுகிறான்; அவன் நன்மை செய்ய விரும்புகிறான், ஆனால் தன் அண்டை வீட்டாருக்குக் கொடுக்க அவனிடம் எதுவும் இல்லை. அவன் இதயத்தில் துன்புறுகிறான், ஆனால் அவனிடம் ஏதாவது இருந்திருந்தால், அதைக் கொடுத்துவிட்டிருப்பான், துன்புற்றிருக்க மாட்டான். ஒருவரின் நற்பண்பு அவருடைய செயல்களில் வெளிப்படுகிறது. ஒருவர் ஒரு ஏழை மனிதரிடம் பிச்சை கேட்டால், அந்த ஏழை மனிதர் தாமே வறுமையில் வாடினாலும், அதைக் கொடுத்தால், அதைப் பெற்றவர் அந்தப் பணத்தை மதுவுக்குச் செலவழித்தாலும் சரி, கொடுத்த ஏழை மனிதர் அக மகிழ்ச்சியை அனுபவிப்பார், மேலும் கடவுள், மற்றொருவருக்கு அறிவூட்டிய பிறகு, அந்தப் பிறருக்கு உதவும் ஏழை மனிதருக்குப் பொருள் சார்ந்த உதவியை வழங்குவார். மேலும் சில சமயங்களில், என்ன வகையான அநீதி நடக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒருவர் தனது அண்டை வீட்டாரைக் காப்பாற்றுவதற்காக, தன்னிடம் உள்ளதை அவனுக்குக் கொடுக்கிறார், அதே சமயம் மற்றொருவன், தனது மனதில், இதைத் தனக்குப் பிடித்தபடி தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறான்...

— அதன் மூலம் நீங்கள் என்ன சொல்ல வருகிறீர்கள், ஜெரோண்டா?
— ஒரு ஏழைப் பாவி ஒருவனது பையில் ஐயாயிரம் டிராச்சம்களுக்கு மேல்109 இல்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவன் வழியில் ஒரு பிச்சைக்காரனைச் சந்தித்து, பணத்தை அவன் கையில் திணித்துவிட்டு ஓடிவிடுகிறான். அது ஐயாயிரம் என்பதைக் கண்ட பிச்சைக்காரன் மகிழ்ச்சியடைகிறான். அப்போது, மிகவும் பணக்காரர் ஒருவர் அவ்வழியாகச் செல்கிறார். மற்றவர் பிச்சைக் காசாக ஐயாயிரம்

கொடுத்ததைக் கண்ட அவர், தனக்குள் நினைத்துக் கொள்கிறார்: 'இவர் ஐந்து ஆயிரங்களை இப்படி அள்ளிக் கொடுக்கிறார் என்றால், இவரிடம் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறதோ யாருக்குத் தெரியும்? அவன் ஒரு கோடீஸ்வரனாக இருக்க வேண்டும்!" என்று நினைத்து, அந்தப் பணக்காரர் அந்தப் பிச்சைக்காரருக்கு ஐநூறு டிராச்சமாக்களைக் கொடுக்கிறார், தனது கடமையை முடித்துவிட்டதாகத் தன்னைத்தானே

109 சுமார் 15 அமெரிக்க டாலர்கள். — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

திருப்திப்படுத்திக் கொள்கிறார். இதற்கிடையில், அந்த ஏழை மனிதரிடம் இருந்ததெல்லாம் அந்த ஐயாயிரம்தான். பிச்சைக்காரரைக் கண்டவுடன், அவரது இதயம் துள்ளிக் குதித்தது, அதை அவர் கொடுத்துவிட்டார். ஆனால் அந்தப் பணக்காரர் தன்னுள் சிறிதளவாவது ஆன்மீகப் பயிற்சி செய்திருந்தால், அவர் ஒரு நல்ல எண்ணத்தைக் கொண்டு, 'பாருங்கள், அவர் தனது கடைசிப் பணத்தைக் கூட கொடுத்துவிட்டார்' அல்லது 'அவரிடம் ஆரம்பத்தில் பத்தாயிரம் தான் இருந்தது, அதில் ஐந்தை அந்தப் பிச்சைக்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்' என்று சொல்லியிருப்பார். ஆனால், அவர் தனது ஆன்மீக வளர்ச்சியில் உழைக்கவில்லை என்றால், அவருக்கு எப்படி ஒரு நல்ல எண்ணம் தோன்றும்? அதனால் அவர், 'அவர் பணத்தை அப்படி வீசுகிறார் என்றால், அவர் அதைக் குவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்' என்று கூறுகிறார்.
மேலும் சிலர் ஒரு பிச்சைக்காரருக்கு ஐநூறு அல்லது ஆயிரம் டிராச்சமாக்களைக் கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் தங்களுக்கு வேலை செய்த ஒரு ஏழைத் தொழிலாளிக்கு ஐந்து அல்லது பத்து டிராச்சமாக்கள் விஷயத்தில் பெரும் சண்டையைப் பிடிக்கிறார்கள். என்னால் இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை: உங்களுக்குத் தெரியாத ஒருவருக்கு ஐநூறு அல்லது ஆயிரம் டிராச்சமாக்களைக் கொடுப்பது சரிதான், ஆனால் உங்களுக்கு உதவும், உங்களுக்கு மிக அருகில் இருக்கும் ஒருவரைப் பசியுடன் விட்டுவிடுகிறீர்களா? ஆனாலும், முதன்மையாக நீங்கள் நேசித்து உதவக் கடமைப்பட்டவர் அவர்தான். ஆனால், வெளிப்படையாக, இந்த மக்களின் பிச்சை கொடுப்பது அவர்கள் புகழப்படுவதற்காகவே செய்யப்படுகிறது. மேலும் இத்தகைய மக்கள், உலகியல் பகுத்தறிவால் தூண்டப்பட்டு, மற்றவர்களின் பார்வையில் கேலிக்கூத்தாகத் தெரியாமல் இருப்பதற்காக என்ற பெயரில், ஒரு தொழிலாளியை நீதிமன்றம் வரை இழுத்துச் செல்லக்கூடும். தேவாலயத்திற்குச் சென்ற ஒரு பெண்மணி,

110
, என்னிடம் கூறினார், ஒருமுறை அவர் , காட்டில் இருந்து கழுதையின் மூலம் மூன்று மணி நேரம் விறகு கொண்டு வந்து ஒரு வயதான பெண்ணிடமிருந்து அதை வாங்க விரும்பினார். மேலும் அந்த நாளில், வனப் பாதுகாவலர்களால் பிடிபடாமல் இருக்கக் காவல் நிலையங்களைத் தவிர்க்க வேண்டியிருந்ததால், அந்தப் பாட்டி கூடுதலாக அரை மணி நேரம் நடந்திருந்தாள் – அதாவது மொத்தமாக மூன்று மணிநேரம் முப்பது நிமிடங்கள். "அதற்கு என்ன விலை?" என்று அந்தப் பெண்மணி அவளிடம் கேட்டார். "பதினைந்து டிராச்சமா," என்று அந்தப் பாட்டி பதிலளித்தார். "இல்லை," என்றார் அந்தப் பெண்மணி, "அது மிகவும் அதிகம். நான் உங்களுக்கு அவற்றுக்கு பதினொரு டிராச்சமா

தருகிறேன்." "அதுதான் விஷயம்," என்று அவர் பின்னர் என்னிடம் கூறினார், "ஆன்மீகப் பயணிகளாகிய நாங்கள் முட்டாள்களாகக்

110 1958-ல்

148

கருதப்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்." பிறகு நான் அவருக்கு நல்ல ஒரு வைத்தியம் பார்த்தேன்! அந்தப் பாட்டிக்கு இரண்டு கழுதைகள் இருந்தன, இருபது இரண்டு டிராச்சமாக்களைச் சம்பாதிக்கவே இரண்டு நாட்களை வீணடித்தாள். அவளுக்கு மேலும் இருபது டிராச்சமாக்களை ஏன்

கொடுக்கக் கூடாது?! ஆனால் இல்லை, அதற்குப் பதிலாக அவள் ஒரு முறையான யூதப் பேரம் பேச வேண்டியிருந்தது.

இறந்தவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பிச்சை பெரும் உதவியாகும் நமது ஆன்மாக்களின் நலனுக்கும் மீட்பிற்காகவோ அல்லது நமது இறந்த அன்புக்குரியவர்களின் ஆன்மாக்களின் இளைப்பாறுதலுக்காகவோ ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படாத செல்வம், ஒரு நபருக்கு அழிவைத் தருகிறது. நோயுற்றவர்கள், விதவைகள், அனாதைகள் மற்றும் பிற துரதிர்ஷ்டவசமான ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பிச்சை, இறந்தவர்களுக்கும் பெரும் உதவியாக இருக்கிறது. ஏனெனில், இறந்தவர்களுக்காகப் பிச்சை கொடுக்கப்படும்போது, அதைப் பெறுபவர்கள் கூறுவார்கள்: "கடவுள் அவரை மன்னிக்கட்டும். அவரது எச்சங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படட்டும்." யாராவது நோயால் அவதிப்பட்டு, வேலை செய்ய முடியாமல், கடனில் சிக்கித் தவித்தால், நீங்கள் அவ்வளவு கடினமான சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு உதவி, "இதை இன்னாரின் ஆன்ம இளைப்பாறுதலுக்காக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொன்னால், அந்த நபர், "கடவுள் அவரை மன்னிக்கட்டும். அவரது எச்சங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாக இருக்கட்டும்." பிச்சை பெறுபவர்கள் இறந்தவர்களுக்காக மனதாரப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள், இது அவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது.
— ஒரு பெண்ணின் கணவர் புனித நற்கருணை பெறாமலோ அல்லது பாவ அறிக்கை செய்யாமலோ இறந்துவிட்டால், அல்லது அவளுடைய குழந்தை இறந்துவிட்டால், அவர்களின் ஆன்மாக்களுக்கு உதவ அவள் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?
— அவளால் முடிந்தவரை, அவளே ஒரு சிறந்த நபராக மாற வேண்டும். இயல்பாகவே, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அவள் தனக்குத்தானே உதவுகிறாள், ஆனால் தன் கணவருக்கும் உதவுகிறாள், ஏனென்றால் அவர்கள் திருச்சபையில் திருமணம் செய்துகொண்டதிலிருந்து, இறந்தவருக்கும் [அவளுடைய ஆன்மீக முன்னேற்றத்தில்] ஒரு பங்கு உண்டு. இதுவே மிக முக்கியமான விஷயம்: அவளே ஒரு சிறந்த நபராக மாறுவது. இல்லையெனில், அவள் ஒரு நல்ல செயலைச் செய்யலாம், ஆனால் அவளே சிறந்தவளாக மாறாமல் இருக்கலாம். 'நான் என் கடமையைச் செய்துவிட்டேன்,' என்று அவள் சொல்வாள், 'இன்னும் என்ன வேண்டும்?' மேலும் அவள் மாறாமலேயே இருப்பாள், அல்லது இன்னும் மோசமாகிவிடுவாள்.

149

'ரகசியமாக' தர்மம் செய்தல்111

— கெரோண்டா, ஒருவர் தேவாலயத்திற்குச் சென்றாலும், அன்பிலும் தியாகத்திலும் குறைபாடு காட்டினால், அதை சிலர் பாசாங்கு என்று கருதுகிறார்கள்.

— சரி, அது எப்படி அவர்களுக்குத் தெரியும்? அவர்களுக்கு அதில் நிச்சயம் உண்டா?
— அப்படித்தான் அவர்கள் தீர்ப்பளிக்கிறார்கள்.
— கிறிஸ்து என்ன சொன்னார்? 'தீர்ப்புச் செய்யாதிருங்கள்.'112 ஒருவருக்குத் தேவைப்படும் நோயாளி ஒருவர் பற்றித் தெரிந்திருப்பதால், ஒரு ஜிப்சிக்கு அவர் பிச்சையிடாமல், அவருக்கு உதவத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். ஒரு வழியில் செல்பவர் ஒரு ஜிப்சியைச் சந்தித்து அவருக்குத் தர்மம் செய்யலாம், ஆனால் நோய்வாய்ப்பட்ட நபருக்கு யார் கொடுப்பார்கள்? உண்மைகளை அறியாமல் ஒருவர் எப்படி இத்தகைய முடிவுகளுக்கு வர முடியும்? புகழ்ச்சி பெறுவதற்காகவே ஒருவர் தர்மம் கொடுப்பதுதான் பாசாங்கு.
1957-ல் நான் தனித்தனி குடியிருப்புகளுடன் கூடிய ஒரு மடத்தில் இருந்தபோது எனக்கு நினைவிருக்கிறது; ஒவ்வொரு வேலையையும் அதன் கடினத்தன்மையைப் பொறுத்து '113 ' எனப் பிரித்து, சகோதரர்களுக்குப் பணப் பரிசு வழங்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் மடாலயங்களில் ஆட்கள் பற்றாக்குறை இருந்ததால், வலிமையான சில சகோதரர்கள் பல வேலைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அதிக ஊதியம் பெற்றனர், ஆனால் அவர்கள் பெற்றதை ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தனர். அங்கு 'கஞ்சன்' என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு துறவி இருந்தார், ஏனெனில் அவர் பணத்தை யாரிடமும் கொடுக்க மாட்டார். இந்தத் துறவி இறந்தபோது, இங்கிருந்து, சல்கிடிக்கி — வெலிகா பனாஜியா, பாலியோகோரி மற்றும் நியோகோரி ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த ஏழைப் விவசாயிகள் அவரது இறுதிச் சடங்கில் கூடி அவரைப் பற்றித் துயரப்பட்டனர்.

114 இந்த விவசாயிகள் எருமைகளை
வளர்த்தனர் மற்றும் மரக்கட்டைகளையும் மரக்கட்டைத் துண்டுகளையும் ஏற்றிச் சென்றனர்; அக்காலத்தில், அனைத்தும் எருமைகளால் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டன, இன்றைய நாட்களில் டிப்பர்கள் மற்றும் மரக்கட்டை லாரிகளால் செய்யப்படுவதற்கு மாறாக. அதனால், இந்தத் துறவி என்ன செய்தார் என்றால்: அவர் செய்த வேலைகளுக்குக்

111 மத். 6:4.

112 மத். 7:1; லூக் 6:37; யோவா 7:24.

113 பொதுவான மடப்பிரமுகர் இல்லாமல், துறவிகள் ஆன்மீக விஷயங்களில் தத்தமது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றி, பௌதீக ரீதியாகத் தங்களுக்குத் தாங்களே தேவையானவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு ஒன்றாக வாழும் ஒரு மடம்.

114 சல்கிடிக்கியில் உள்ள கிராமங்கள். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

கிடைத்த பணத்தைச் சேமித்துச் சேமித்து வைத்தார்— —மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட விவசாயி, அதாவது ஒரு குடும்பத் தலைவர், ஒரே ஒரு எருமையை மட்டுமே வைத்திருந்தாலோ அல்லது அவரது எருமை கால் ஊனமுற்றிருந்தாலோ, அந்தத் துறவி அவருக்கு ஒரு புதிய எருமையை வாங்கித் தருவார். அந்தக் காலத்தில் ஒரு எருமையை வாங்குவது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல; அதன் விலை ஐயாயிரம் டிராச்சமாக்கள், மேலும் அப்போது பணம் என்பது எளிதில் கிடைக்காததாக இருந்தது. மற்ற துறவிகள் ஒரு பிச்சைக்காரருக்கு ஐந்து டிராச்சமாக்களையும், மற்றொருவருக்குப் பத்தையும், மூன்றாமவருக்கு இருபது டிராச்சமாக்களையும் கொடுப்பார்கள், மேலும் அவர்களின் தர்மச் செயல்கள் அனைவரும் அறியும் வகையில் வெளிப்படையாக இருந்தன. ஆனால், இறந்தவர் மற்றவர்களைப் போல பிச்சையிடாததால், முற்றிலும் கவனிக்கப்படாமல் போனார்; அதற்குப் பதிலாக, அவர் தனது பணத்தைச் சேமித்து, தனது வழியில் மக்களுக்கு உதவினார். எனவே அவர்கள் அவரை ஒரு கஞ்சன், ஒரு பிடிவாத குணம் கொண்ட மனிதர் என்று அழைத்தனர். இறுதியில், அவர் இறந்தபோது, ஏழைகள் கூடி அழுதனர்: 'அவர் என்னைக் காப்பாற்றினார்!' என்று ஒருவர் கூறினார். 'அவர் என்னைக் காப்பாற்றினார்!' என்று மற்றொருவன் கூறினான். அந்த நாட்களில், உங்களிடம் ஒரு காளை மாடு இருந்தால், நீங்கள் மரக்கட்டைகளை ஏற்றிச் சென்று உங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். அந்த மடாலய சமூகம் வியப்பில் ஆழ்ந்தது. அதனால்தான் நான் சொல்கிறேன்: 'மற்றவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் எப்படி அறிவது?'
— ஜெரோண்டா, சில சமயங்களில் ஒருவர் பிச்சை அளிக்கிறார், ஆனாலும் ஒருவித வெறுமையை உணர்கிறார். இதற்குக் காரணம் என்ன?

115— அவன் தன்னை நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்கட்டும்; ஒருவேளை

மற்றவர்களை மகிழ்விக்கும் விருப்பமே அவனை இயக்குகிறதோ. ஒருவரின் நோக்கங்கள் தூய்மையாக இருக்கும்போது, அவர் மகிழ்ச்சியை உணர்கிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட ஊரில் அவர்கள் ஒருமுறை என்ன ஏற்பாடு

செய்தார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? எனது அறிமுகமானவர், ஒரு பக்தியுள்ள மனிதரும், தொழிலால் வழக்கறிஞருமானவர், அதைப் பற்றி என்னிடம் கூறினார். கிறிஸ்துமஸ் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது, மேலும் சில கிறிஸ்தவர்கள் பல்வேறு பொருட்களைச் சேகரித்து, அவற்றைப் பரிசுகளாகச் சுற்றி, நகர சதுக்கத்தில் ஏழைகளுக்கு விநியோகிக்க முடிவு செய்தனர். அப்போது, ஆக்கிரமிப்பிற்குப் பிறகு, க்ரோஷியாவில் மக்கள் வறுமையில் வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த

வழக்கறிஞர் கூறினார்: 'யார் ஏழைகள் [யார் இல்லை என்பது எங்களுக்குத் தெரியும்], எனவே இந்தப் பரிசுகளை நாங்கள் அமைதியாக விநியோகிக்கலாம்.' — "இல்லை," என்று அவர்கள் பதிலளித்தனர், "மக்கள்

115 இது 1941–44-ல் ஜெர்மனி, இத்தாலி மற்றும் பல்கேரியாவால் கிரீஸ் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

151

நாங்கள் அக்கறை காட்டுகிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்படி, கடவுளின் மகிமைக்காக நாங்கள் அவற்றை மைதானத்தில் வழங்குவோம்." — "ஆனால் அது ஏன் அவசியம்?" என்று என் அறிமுகமானவர் மீண்டும் எதிர்த்தார். "இப்படிப் பிச்சை கொடுப்பதை நீங்கள் எந்தப் புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறீர்கள்?" அவர்கள் தங்கள் முடிவில் உறுதியாக இருந்தனர்: 'கடவுளின் மகிமைக்காக.' அவரால் அவர்களை எந்த விதத்திலும் சம்மதிக்க வைக்க முடியவில்லை, இது புரிந்து அவர் முற்றிலும் சோர்வடைந்தபோது, அவர்கள் விரும்பியபடி செய்ய அவர் விட்டுவிட்டார். அதனால் என்ன நடந்தது? அவர்கள் பரிசுகளை முக்கிய நகர சதுக்கத்திற்கு எடுத்துச் சென்று, அவற்றை அங்கே வழங்கப் போவதாக அறிவித்தனர். செய்தி பரவியதும், குரங்குகளைப் போல மிகவும் இரக்கமற்ற கும்பல் ஒன்று அந்த இடத்திற்குக் குவிந்தது: அவர்கள் பிடுங்கிப் பிடுங்கி எடுத்துக்கொண்டனர், மற்றவர்களுக்கு எதுவும் விடவில்லை. பரிசுகள் நாகரிகமற்ற மற்றும் தேவை இல்லாதவர்களிடம் சென்றன, அதே சமயம் பரிதாபமான ஏழைகள் வெறுங்கையுடன் விடப்பட்டனர். மேலும், அந்த நிகழ்வைக் கையாண்டவர்கள் அங்கே ஒழுங்கை நிலைநாட்ட முயன்றபோது, அவர்களும் 'கடவுளின் மகிமைக்காக' என்று கூறி நல்ல ஒரு அடி வாங்கினார்கள்! ஆன்மீகச் சட்டங்கள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்று இப்போது புரிகிறதா? உலகியல் சார்ந்த ஒருவனுக்குப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதற்கும், தற்பெருமை பேசுவதற்கும் ஒரு சாக்குப்போக்கு இருக்கிறது, ஆனால் ஆன்மீகமான ஒருவனுக்கு என்ன சாக்குப்போக்கு இருக்கிறது?
— ஆனால், ஜெரோண்டா, இரக்கமுள்ளவர்களாகவும் நல்ல செயல்களைச் செய்பவர்களாகவும் இருக்கும் நம்பிக்கையற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள்...
— ஒரு உலகியல் சார்ந்த மனிதன், மற்றவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்காக அல்லாமல், நல்ல மனதோடு பிச்சை கொடுக்கும்போது, கடவுள் அவரைக் கைவிடமாட்டார், மேலும், ஒரு கட்டத்தில், அவரது இதயத்துடன் பேசுவார். சுவிட்சர்லாந்தில் வசித்த எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர், மிகவும் இரக்கமுள்ள நாத்திகரான ஒரு பணக்காரப் பெண்மணியைப் பற்றி என்னிடம் கூறினார். அவர் தனது முழு சொத்தையும் ஏழைகளுக்கும் ஆதரவற்றவர்களுக்கும் கொடுத்துவிட்டார், இறுதியில் அவரே முற்றிலும் ஆதரவற்றவராகக் காட்சியளித்தார். முன்பு அவள் உதவி செய்தவர்கள், அவளை மிகச் சிறந்த முதியோர் இல்லத்தில் சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தனர். இருப்பினும், இந்தப் பெண் செய்த அனைத்து நல்ல செயல்களுக்கும் மத்தியில், அவள் ஒரு நாத்திகராகவே இருந்தாள். யாராவது அவளுடன் கிறிஸ்து பற்றிப் பேச முயன்றபோதெல்லாம், கிறிஸ்து ஒரு நல்ல மனிதர், ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதி என்று கூறி, அது போன்ற பிற கோட்பாடுகளையும் முன்வைத்து, அந்த உரையாடலைத் தவிர்த்துவிடுவாள். அவளுடன் பேசிய

கிறிஸ்தவர்கள் அவளுக்கு உதவத் தவறியிருக்கலாம்; ஏனெனில், அவர்களின் வாழ்வில் அவள் குறிப்பிடத்தக்கதாக எதையும் காணவில்லை.

"இந்த ஆன்மாவுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்," என்று என் நண்பர் என்னிடம் கூறுவார், அவரும் அவளுடைய மதமாற்றத்திற்காக மனமுருகிப் பிரார்த்தனை செய்தார். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, ஒரு நாள் அந்த முதியோர் இல்லத்திற்குச் சென்றபோது, அவள் முற்றிலும் மாறியிருந்ததைக் கண்டதாக என்னிடம் கூறினார். "நான் நம்புகிறேன்," என்று அவள் ஆரவாரித்தாள், "நான் நம்புகிறேன்!" அவளை மாற்றிய ஒரு அற்புதமான நிகழ்வு நடந்திருந்தது, அதன் பிறகு அவள் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பினாள்.

"ஏனெனில், இதைச் செய்வதன் மூலம், நீங்கள் அவனது தலையின் மீது கனன்று கொண்டிருக்கும் கரியைக் குவிக்கிறீர்கள்"

116

— ஜெரோண்டா, ஒருவருக்குத் தேவை இல்லாமல், தேவைப்படுவது போல் நடிக்கும் ஒருவருக்கு நாம் உதவ வேண்டுமா?
— நம்மிடம் கேட்பவர்களுக்குச் சோதிக்காமல் கொடுக்க வேண்டும் என்று கிறிஸ்து கூறினார்.

117 கேட்பவருக்குத் தேவை இல்லாவிட்டாலும்
கூட, நீங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். தானம் செய்ய [உங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததில்] மகிழுங்கள். கடவுள் "நீதியுள்ளவர்கள் மற்றும் அநீதியுள்ளவர்கள் மீது தனது மழையைப் பொழிகிறார்,"118 எனவே நாம் ஏன் நமது அண்டை வீட்டாரைக் காட்டிக் கொள்ளக் கூடாது? மேலும், கடவுள் நமக்கு அருளும் அந்தப் பரிசுகளுக்கெல்லாம் நாமே தகுதியானவர்களா? அவர் "நமது அக்கிரமங்களுக்கு ஏற்ப நம்மேல் நடக்கவில்லை, நமது பாவங்களுக்கு ஏற்ப நமக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்யவில்லை."119 ஒரு ஏழை உங்களிடம் உதவி கேட்கிறார். அவரைப் பற்றி உங்களுக்கு சந்தேகங்கள் இருந்தாலும், கவனமாகச் சிந்தித்த பிறகு அவருக்கு உதவுங்கள், அப்போதுதான் பின்னர் அத்தகைய எண்ணங்களால் நீங்கள் சோதிக்கப்பட மாட்டீர்கள். அப்பா இசாக் எழுதியதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்: "ஒருவன் குதிரையின் மீது அமர்ந்தபடி உங்களிடம் எதையாவது கேட்டாலும் — அதை அவனுக்குக் கொடுங்கள்."120 உங்களுக்கு உண்மையான நிலைமை தெரியாது.

116 ரோமர் 12:20.

117 மத். 5:42; லூக் 6:30-ஐப் பார்க்கவும்.
118 மத்தேயு 5:45.

119 சங். 102:10.

120 "குதிரையின் மீது அமர்ந்திருக்கும் எவரேனும் பிச்சைப் பொருளைப் பெறுவதற்காக உனக்குக் கையை நீட்டினால், அவனை மறுக்காதே; ஏனெனில், அந்த நேரத்தில் அவன் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பிச்சைக்காரர்களில் ஒருவனைப் போலவே ஆதரவற்றவனாக

153

மன்றாடுபவர் உங்களிடம் கூறுவதை நம்புவதும், அவர் உங்களிடம் கேட்பதற்கு ஏற்பக் கொடுப்பதும் உங்கள் கடமையாகும்.
உதாரணமாக, நம்மிடம் ஆயிரம் டிராச்சமா மட்டுமே இருந்து, அதை ஒரு பிச்சைக்காரனுக்குக் கொடுக்கும்போது, நம்மால் இன்னும் கொடுக்க முடியவில்லையே என்று நாம் வருந்தினால், நாம் வழங்கும் ஆசீர்வாதத்துடன் (அதாவது, இந்தப் பணம்), நாம் கிறிஸ்துவையும் ஒரு
உன்னதமான அக்கறையையும் அந்தப் பிச்சைக்காரனின் மனச்சாட்சியில் விதைக்கிறோம். நாம் செய்தது அவனைத் தூண்டும், ஏனெனில் அவனது மனம், 'கிளியாரிச்'

121 உடன் சேர்ந்து, தன் இதயத்தை வருத்தத்தால் நிரப்பிய
அந்த இரக்கமுள்ள நபரிடம் தொடர்ந்து திரும்பும். இந்தத் துரதிர்ஷ்டவசமான ஆன்மா, தனக்கு உதவியவரிடமிருந்து பெற்ற பணத்தையெல்லாம் அல்லது அதைவிட அதிகமாகவும், தன் நன்கொடையாளரைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாமல் அனுப்பி வைக்கும் அளவிற்குச் செல்லும். ஒருமுறை எனக்கும் இது போன்றே நடந்தது. ஒரு நாள், நான் தெசலோனிக்கியில் இருந்தபோது, ஒரு பெண்—ரோமானியப் பெண்ணாகத் தோன்றினார்—என்னை நிறுத்தி, தன் கணவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதால் தன் குழந்தைகளுக்காகப் பணம் கேட்டார். என்னிடம் ஐநூறு டிராச்சமாக்கள் மட்டுமே இருந்தன; அவற்றை அவரிடம் கொடுத்து, "மன்னிக்கவும், ஆனால் உங்களுக்குக் கொடுக்க என்னிடம் வேறு எதுவும் இல்லை. உங்களுக்கு விருப்பமிருந்தால், என் முகவரியை எடுத்துக்கொண்டு உங்கள் கணவரின் உடல்நலம் பற்றி எனக்கு எழுதுங்கள். நான் புனித மலையிலிருந்து உங்களுக்கு மேலும் அனுப்ப

முயற்சிப்பேன்." சிறிது காலத்திற்குள், ஐநூறு டிராச்சமாக்கள் மற்றும் ஒரு குறிப்பைக் கொண்ட ஒரு கடிதம் எனக்குக் கிடைத்தது: "உங்கள் கருணைக்கு நன்றி. நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பியனுப்புகிறேன்." ஒருவர் பாரமான இதயத்துடன் கொடுத்தால், பிச்சை பெறுபவர் அன்பால்—கிறிஸ்துவால்—தொடப்பட்டு, சேகரிப்பதை விடுத்து, அவர்களே கொடுக்கத் தொடங்குவார்கள். ஆனால், பிச்சைக்காரர் மிகவும் கடினமான இதயம் கொண்டவராக இருந்து, அவர்கள் சேகரிக்கும் பணத்தைச் சேமித்து வைத்தால், அது அவர்களுக்கு எந்த மகிழ்ச்சியையும் கொண்டுவராது. அவர் சேர்த்த பணம் தேவைப்படும் இடத்திற்குச் செல்வதைக் கடவுள் பார்த்துக்கொள்வார். ஆனால், கடின இதயம் கொண்ட அந்தப் பிச்சைக்காரனிடம், அவன் மற்றவர்களுக்காக [அறியாமலேயே] ஏற்பாடு செய்த அந்த 'நிதி திரட்டலால்' (அதை அப்படிச் சொல்வோம்) ஏற்படும் சோர்வும் களைப்புமே மிஞ்சும்.
— அப்படியென்றால், கெரொண்டா, ஒருவர் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்?

இருக்கிறான்." ஒப்பிடுக: அப்பா இசாக் தி சிரியன். படைப்புகள். செர்ஜீவ் போசாட், 1911. உரை 56. ப. 286.

121 ஆயிரம் டிராச்சமாக்கள் (பேச்சு வழக்கு) – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

154

— பிறகு உங்கள் மனசாட்சி உங்களைக் குத்தாத அளவுக்குப் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் அதை நன்கு யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். நூறு கொடுத்துவிட்டு, ஐம்பது கொடுத்திருக்கலாமே என்று வருந்தாதீர்கள். ஒருவரின் அன்புடன் பெரும் உத்வேகமும் உற்சாகமும் சேர்ந்திருந்தால், அதற்குச் சிறப்புக் கவனம் தேவை. அப்படிப்பட்ட சமயத்தில், ஒருவர் தனது அன்பையும் உற்சாகத்தையும் சற்றுக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இல்லையெனில், குறைவாகக் கொடுத்திருக்க வேண்டிய ஒரு துரதிர்ஷ்டசாலிக்கு, அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோமே என்று பின்னர் வருந்த நேரிடும், மேலும் இப்போது கைகால்களற்று நிற்கும் நிலையும் ஏற்படும். பயணத்தின் போது, ஒரு நபர் தனது தியாகத்திற்கேற்ப பிச்சை கொடுப்பார்.
— ஜெரோண்டா, ஒரு பிச்சைக்காரனின் கோரிக்கைகள் அதிகமாக இருந்தால், அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமா?
— இங்கு, விவேகம் தேவைப்படுகிறது—அதுவும் இன்னும் அதிகமாக. ஒருவர் மற்றவர்கள் முன்னிலையில் தான் பெற்றதைக் காட்டிப் பெருமையடிக்கவே உங்களிடம் ஏதாவது கேட்டால், அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள். இதைக் கவனியுங்கள்: கிறிஸ்து யூதாவிடம், 'நீ என்ன விதமான திருத்தூதன்? பணத்தின் மீதான உன் அன்பை நிறுத்து!' என்று சொல்லவில்லை—மாறாக, பணப்பெட்டையை அவனது பொறுப்பில் ஒப்படைத்தார். இருப்பினும், உதாரணமாக, யாராவது உங்களிடம் ஒரு ஜாடி ஜாம் கேட்டால், உங்களிடம் ஒன்று இருந்தால், ஆனால் கேட்பவரிடம் ஏற்கனவே ஒரு பெரிய பீப்பாய் ஜாம் இருப்பதையும், வேறு ஒருவரிடம் ஜாம் இல்லை என்பதையும் நீங்கள் அறிந்திருந்தால், அப்போது அதிகமாக வைத்திருந்து இன்னும் கேட்பவரிடம் கூறுங்கள்: 'சகோதரனே, நீ விரும்பினால், உன்னிடம் உள்ளதிலிருந்து சிறிதளவை இன்னாருக்குக் கொடு.' ஆனால், அப்படிப்பட்ட தேவை உள்ளவர்கள் யாரும் இல்லை என்றால், உங்களிடம் கேட்டவருக்குக் கொடுங்கள், ஏனெனில் அவர் உங்களிடம் கேட்டிருக்கிறார், மேலும் அவனிடம் எதையும் சொல்லாதீர்கள். அவனுக்கு இரக்கமுள்ள இதயம் இருந்தால், இந்தக் கொடுக்கும் செயல் அவனை இரக்கத்திற்குத் தூண்டி, தன் வழிகளைச் சீர்திருத்த வழிவகுக்கும்.
ஆகவே, அத்தகைய சமயங்களில், புனிதத் திருத்தூதர் பவுல் எழுதியது நிறைவேறும்: 'உங்கள் பகைவன் உங்களுக்குத் தீமை செய்தாலும், நீங்கள் அவருக்கு நன்மை செய்தால், நீங்கள் அவருடைய தலையின் மீது கனன்று கொண்டிருக்கும் கரியைக் குவிக்கிறீர்கள்.' இதன் பொருள் உங்கள் பகைவனைச் சாம்பலாக்குவது அல்ல, மாறாக நீங்கள் அவருக்கு நன்மை செய்யும்போது, அவருள் அன்பு தூண்டப்படுகிறது என்பதாகும். அன்பு என்பதே கிறிஸ்து, மேலும் தெய்வீகக் கிருபை ஒரு நபருக்குள் செயல்படத் தொடங்குகிறது. பின்னர் அந்த நபர் மாறுகிறார், ஏனெனில் அவரது மனசாட்சி அவரைக் குற்ற உணர்ச்சிக்கு உள்ளாக்குகிறது; அதாவது, அப்போது அவர்கள் தங்கள் சொந்த மனசாட்சியால் குற்ற

155

உணர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இருப்பினும், ஒருவர் மனசாட்சியால் குற்ற உணர்ச்சிக்கு உள்ளாகி உண்மையான பாதைக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்பதற்காக மட்டும் நன்மை செய்வது தவறு, ஏனெனில் இது அந்த நற்செயலை அதன் சக்தியிலிருந்து பறித்துவிடுகிறது. அன்போடு நன்மை செய்யுங்கள். உங்கள் எதிரிக்கு நீங்கள் நன்மையை

'திருப்பிச்' செய்யும்போது, அவர் சிறந்த முறையில் மாறி சீர்திருத்தமடைகிறார்.
கோனிட்சாவில் குடும்பம் உள்ள ஒரு குடிகாரன் இருந்தான். நான் அவனுக்குச் சிறிது பணம் கொடுப்பேன். நான் இந்தப் பரிதாபமான

மனிதருக்கு உதவுவதை சிலர் தெரிந்துகொண்டனர் (அவன் அவர்களிடமே இதைச் சொல்லியிருந்தான்), அவர்கள் என்னிடம், 'அவனுக்குப் பணம் கொடுக்காதீர்கள்; அவன் குடிக்கிறான்' என்று கூறினர். அவர் என்னிடம், 'இதை என் பிள்ளைகளுக்காகக் கொடுங்கள்' என்பார், நான் அவருக்குப் பிச்சை கொடுத்தபோது, 'இதை உங்கள் பிள்ளைகளுக்காக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்பேன். அவர் குடிப்பார் என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் என் வார்த்தைகள் அவருக்குச் சற்று உதவும் என்றும் எனக்குத் தெரியும்: அவர் தொடர்ந்து குடிப்பார், ஆனால் தன் பிள்ளைகளைப் பற்றியும் கொஞ்சம் நினைப்பார். நான் அவனுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் இருந்திருந்தால், அவன் தன் மனைவியைத் துன்புறுத்தியிருப்பான், ஏனென்றால் அவள் சம்பாதித்த பணத்தை (அந்தப் பாவம், அவள் மற்றவர்களின் வீடுகளில் கடுமையாக உழைத்தாள்) அவன் எடுத்து, குடித்துவிட்டுத் தொலைத்திருப்பான், மேலும் குழந்தைகள் இன்னும் அதிகமாகத் துன்பப்பட்டிருப்பார்கள்.

இருப்பினும், நான் அவனிடம், 'இதை உங்கள் பிள்ளைகளுக்காக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னபோது, அவன் தன் பிள்ளைகளைப் பற்றிச் சிறிதளவாவது நினைப்பான். புரிகிறதா? நான் அவனைப் பற்றி வருந்தினேன்; அவன் அதைக் காண முடிந்தது, மேலும் அவனுக்குள் ஒரு அக மாற்றத்தின் செயல்முறை தொடங்கியது. இவ்வாறு பலர் திருந்தினர். மேலும் சிலர், பிற்காலத்தில் தங்கள் மனசாட்சியால் குத்தப்பட்டு, பணத்தைத் திருப்பிக் கூடக் கொடுத்தனர்.
நமது சொந்த பகுத்தறிவால், கிறிஸ்து செயல்படுவதை நாம் தடுக்கிறோம். நீங்கள் நற்செய்தியாளர்களாக இருக்க விரும்பினால்

(நிச்சயமாக, புராட்டஸ்டன்ட்கள் அல்ல), இப்போதே உண்மையான நற்செய்தியைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

156

பகுதி 3.

ஆவிக்குரிய தைரியம் பற்றி

"உயர்ந்த ஆனந்தம் தியாகத்திலிருந்து வருகிறது. தியாகத்தின் மூலமாக மட்டுமே ஒரு நபர் கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியத்தில் இருக்க முடியும், ஏனெனில் கிறிஸ்துவே தியாகம்"

அத்தியாயம் 1.
காலத்தின் அறிகுறிகள் பற்றி122

கிறிஸ்து விரோதி

— ஜெரோண்டா, கிறிஸ்து எதிர்ப்பைப் பற்றி எங்களுக்கு ஏதாவது சொல்லுங்கள்.
— இப்போது நாம் கிறிஸ்து பற்றிப் பேசுவோம்… நம்மால் முடிந்தவரை கிறிஸ்துவுக்கு நெருக்கமாக வருவோம். நாம் கிறிஸ்துவுடன் இருந்தால், கிறிஸ்து விரோதியை ஏன் பயப்பட வேண்டும்? அல்லது ஒருவேளை கிறிஸ்து விரோதியின் ஆவி தற்போது இல்லை? எதுவாக இருந்தாலும், தீமையைச் செய்வது கிறிஸ்து விரோதியின் ஆவிதான். அந்த மிருகம், கிறிஸ்து விரோதி, பிறந்து எல்லா விதமான பைத்தியக்காரச் செயல்களையும் செய்தாலும், இறுதியில் அவன் ஒரு கேலிக்கூத்தமாகவே முடிவடைவான். இருப்பினும், பல நிகழ்வுகள் நடக்கும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் பேசப்பட்டிருக்கும் பலவற்றை நீங்களும் சகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, பல விஷயங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. மேலும், நான், ஒரு பாவியான மனிதன், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அலறத் தொடங்கினேன்! நிலைமை பயங்கரமானது, பைத்தியக்காரத்தனமானது! அந்தப் பைத்தியக்காரத்தனம் எல்லாக் எல்லைகளையும் கடந்துவிட்டது. விசுவாசத் துரோகம் வந்துவிட்டது,

123
,

இப்போது 'அழிவுக்குரிய குமாரன்' வருவதே மீதமுள்ளது.

124 [உலகம்] ஒரு
பைத்தியக்கார விடுதியாக மாறும். முழுமையான குழப்பம் ஆட்சி செய்யும், அதன் மத்தியில் ஒவ்வொரு அரசும் தனக்குப் பிடித்ததைச்

122 இந்த அத்தியாயத்தில் சேகரிக்கப்பட்டவை 1981 மற்றும் 1994-க்கு இடையில் மூப்பரால் பேசப்பட்டன அல்லது எழுதப்பட்டன.

123 αποστασία (கிரேக்க மொழி) – மதம் மாறுதல், விலகல். — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

124 2 தெச. 2:3-ஐப் பார்க்கவும்.

செய்யத் தொடங்கும். முக்கிய கொள்கைகளை வடிவமைப்பவர்களின் நலன்கள் நமக்குச் சாதகமாக அமைய இறைவன் அருளட்டும். அவ்வப்போது நாம் புதிதாக ஒன்றைக் கேட்போம். மிகவும் நம்பமுடியாத, மிகவும் பைத்தியக்காரத்தனமான நிகழ்வுகள் அரங்கேறுவதை நாம் காண்போம். [ஒரே நல்ல விஷயம் என்னவென்றால்] இந்த நிகழ்வுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மிக விரைவான தொடர்ச்சியுடன் நடக்கும்.
எக்குமெனிசம், ஒரு பொதுச் சந்தை, ஒரு பெரிய அரசு, தங்களின் சொந்த விவரக்குறிப்புகளுக்கு ஏற்ப வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரே மதம் — இவையே இந்தப் பிசாசுகளின் திட்டங்கள். சியோனிஸ்டுகள் ஏற்கனவே ஒருவரை மெசியாவாக உருவாக்கத் தயார்படுத்தி வருகின்றனர். அவர்களுக்கு, மஸிஹா ஒரு ராஜாவாக இருப்பார்; அதாவது, அவர் இவ்வுலகில் ஆட்சி செய்வார். யெகோவாவின் சாட்சிகளும் ஒரு உலகியல் ராஜாவை எதிர்பார்க்கிறார்கள். சியோனிஸ்டுகள் தங்கள் ராஜாவை முன்வைப்பார்கள், யெகோவாவின் சாட்சிகள் அவரை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அவர்கள் அனைவரும் அவரை ராஜாவாக

அங்கீகரித்து, 'ஆம், அது அவரே' என்று சொல்வார்கள். பெரும் குழப்பம் ஏற்படும். இந்தக் குழப்பத்தில், ஒவ்வொருவரும் தங்களைக் காப்பாற்றக்கூடிய ஒரு ராஜாவை விரும்புவார்கள். பின்னர் அவர்கள்

ஒரு மனிதனை முன்வைப்பார்கள், அவன், 'நான் இமாம், நான் ஐந்தாவது புத்தர், கிறிஸ்தவர்கள் காத்திருக்கும் கிறிஸ்து நான், யெகோவாவின் சாட்சிகள் காத்திருக்கும் நபர் நான், யூதர்களின் மெசியா நான்' என்று கூறுவான். அவனிடம் ஐந்து 'நான்'கள் இருக்கும். இயேசு சுவிசேஷகர் தனது முதல் நிருபத்தில் கூறுகிறார்: 'பிள்ளைகளே… கிறிஸ்து விரோதி வருகிறான், இப்பொழுதே கிறிஸ்து விரோதிகளாகப் பலர் இருக்கிறார்கள்…'125 அவர் எதிர்பார்க்கப்படும் கிறிஸ்து விரோதி, மாக்சிமிலியன் மற்றும் டயோக்ளீஷியன் போன்ற துன்புறுத்துபவர்களைப் போல இருப்பார் என்று அர்த்தப்படுத்தவில்லை, மாறாக, எதிர்பார்க்கப்படும் கிறிஸ்து விரோதி, சொல்லப்போனால், சாத்தானின் அவதாரமாக இருப்பார் என்பதேயாகும்.

126 அவர் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு மெசியாவாகத் தோன்றி

125 1 யோவான் 2:18.

126 "கள்ளக்கிறிஸ்து, சொல்லப்போனால், சாத்தானின் அவதாரமாக இருப்பார்" என்று அவர் கூறும்போது, கள்ளக்கிறிஸ்து என்பவர் சாத்தானின் சக்தி அனைத்தையும் தன்னுள் கொண்ட ஒரு மனிதராக இருப்பார் என்றும், சத்தானின் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு கீழ்ப்படிதலான கருவியாக இருப்பார் என்றும் பெரியவர் குறிப்பிடுகிறார். கள்ளக்கிறிஸ்து ஒரு மனிதராக இருப்பார் என்பதை புனிதத் தந்தையர்கள் ஒருமனதாகச் சாட்சியப்படுத்துகிறார்கள். மேற்கூறிய மற்றும் கீழ்க்கூறிய பகுதிகளில், மூப்பர் பெயசியோஸ், கிறிஸ்து விரோதி ஒரு மனிதனாக இருப்பார் என்று வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் அவருடைய கருத்து புனிதத் தந்தையர்களின் கருத்துடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகிறது. — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு

158

உலகை ஏமாற்றுவார். கடினமான காலங்கள் வரவிருக்கின்றன; பெரிய சோதனைகள் நம்மை எதிர்பார்க்கின்றன. கிறிஸ்தவர்கள் பெரும் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாவார்கள். இதற்கிடையில், நாம் ஏற்கனவே [கடைசி] நாட்களின் அறிகுறிகளை அனுபவித்து வருகிறோம் என்பதையும், கிறிஸ்து விரோதியின் முத்திரை ஒரு யதார்த்தமாக மாறி வருகிறது என்பதையும் மக்கள் உணர்வதில்லை என்பது தெளிவாகிறது. எதுவும் நடக்காதது போல இருக்கிறது. அதனால்தான், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்கூட வஞ்சிக்கப்படுவார்கள் என்று புனித வேதாகமம் கூறுகிறது.

127 நல்ல மனநிலை இல்லாதவர்கள்
கடவுளிடமிருந்து அறிவொளி பெறமாட்டார்கள், மேலும் மதத்திருப்பு ஆண்டுகளில் வஞ்சிக்கப்படுவார்கள். ஏனெனில், தெய்வீகக் கிருபை இல்லாதவனுக்கு, சாத்தானைப் போலவே, ஆன்மீகத் தெளிவும் இருக்காது. — மேலும் சியோனிஸ்டுகள், கெரொண்டா, அவர்கள் கிறிஸ்து விரோதியையும் அவனுடன் தொடர்புடையவற்றையும் நம்புகிறார்களா?
— அவர்கள் உலகை ஆள விரும்புகிறார்கள். தங்கள் இலக்கை அடைய, அவர்கள் சூனியத்தையும் சாத்தானியத்தையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். தங்கள் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த உதவும் ஒரு சக்தியாக அவர்கள் சாத்தானை வழிபாடு செய்கிறார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்கள் சாத்தானிய சக்தியின் உதவியுடன் உலகை ஆள விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் கடவுளைக் கருத்தில் கொள்வதில்லை.

இருப்பினும், அவ்வாறு செய்வதற்கு கடவுள் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பாரா? கடவுள் இதிலிருந்து எல்லாம் அதிக நன்மையைக் கொண்டுவருவார். முந்தைய சாத்தானிய கோட்பாடுகள் எழுபது ஆண்டுகள் நிலவின, ஆனால் இவை ஏழு ஆண்டுகள் கூட நீடிக்காது.
— ஜெரோண்டா, நான் கிறிஸ்து விரோதியைப் பற்றி கேட்கும்போது, எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது.
— நீங்கள் எதைப் பற்றிப் பயப்படுகிறீர்கள்? அவன் சாத்தானை விட மோசமானவனாக இருப்பானோ என்று பயப்படுகிறீர்களா? அவனும் ஒரு மனிதன் தான். புனித மரினாவைப் பாருங்கள்—அவர் சாத்தானை நன்றாகத் தோற்கடித்தார், மேலும் புனித ஜஸ்டினா—அவர் எத்தனை பேய்களை வென்றார்! ஆனால் மிக முக்கியமான விஷயத்தை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்: நாம் இந்த உலகிற்கு வந்தது வெறுமனே நம்மை வசதியாக வைத்துக் கொள்ள அல்ல.

யூதர்களின் உலகியல் அரசன்
கருத்துரைகள் நிறைவேறுவது நெருங்கிவிட்டது என்பதற்கான ஒரு அறிகுறியாக, ஜெருசலேமில் உள்ள உமர் மசூதி அழிக்கப்படும். அந்த இடத்தில் தான் இருந்ததாகக் கூறப்படும் சாலமோனின் கோவிலை

127 மத். 24:24; மாற். 13:22.

159

மீண்டும் கட்ட, அது அழிக்கப்படும். மீண்டும் கட்டப்பட்ட கோவிலில், சியோனிஸ்டுகள் இறுதியில் கிறிஸ்து விரோதியை மெசியா என்று அறிவிப்பார்கள். யூதர்கள் ஏற்கனவே சாலொமோனின் ஆலயத்தைக் கட்டத் தயாராகி வருவதாக நான் கேள்விப்பட்டேன்.
— கெரொண்டா, யூதர்கள் பழைய ஏற்பாட்டைப் படிக்கும்போது, ஏன் கிறிஸ்துவை நம்புவதில்லை?
— நீங்களே ஏன் அவர்களிடம் சென்று இதைப் பற்றிக் கேட்கக்கூடாது? யூதர்கள் எப்போதும் மதவெறியர்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள், ஆனால் சுயநலத்தால் குருடாகிவிட்டார்கள். அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தினால், அவர்களில் ஒருவர்கூட யூதராக இருக்க மாட்டார்கள்.
— அவர்கள் வாசித்ததை எப்படி விளக்கினார்கள்?
— அன்று அவர்கள் அதை எப்படி விளக்கினார்கள், இன்று எப்படி விளக்குகிறார்கள்! அவர்கள் ஆன்மீக அர்த்தங்களைப் பொருள் சார்ந்தவையாக மாற்றுகிறார்கள். உதாரணமாக, ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளை அவர்கள் எப்படி விளக்கினார்கள் என்று சென்று பாருங்கள்: 'யோர்தானின் வனாந்தரம் செழிக்கும்...'128 பாலைவனம் 'செழித்திருந்தது' என்பதைக் காட்ட, அவர்கள் ஒரு நதியைத் திசை திருப்பி, படிக்கட்டுத் தோட்டங்களையும் தோட்டங்களையும் கட்டினர், வாழை, எலுமிச்சை மற்றும் ஆரஞ்சு மரங்களை நட்டனர், மேலும் அந்த முழுப் பகுதியையும் பசுமையாக்கினர், அதனால் இப்போது அவர்கள், 'பாலைவனம் செழித்துள்ளது' என்று கூறுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் இந்த வழியில் விளக்குகிறார்கள். இதற்கிடையில், இறைவாக்கினரின் இந்த வார்த்தைகள், திருமுழுக்கு வழியாக உலகின் மறுபிறப்பைக் குறிக்கின்றன — 'மறுபிறப்புக் குளியல்'.
— அவர்கள் இப்போது ஒரு உலகியல் மன்னனை எதிர்பார்க்கிறார்களா?
— ஆம், கிறிஸ்து விரோதி. மசியா வந்துவிட்டார் என்றும் அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்றும் ரபிகள் அறிவார்கள். ஒரு யூதன் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும்போது, ஒரு ரபி அவனிடம் சென்று அவனது காதில், 'மசியா வந்துவிட்டார்' என்று கிசுகிசுப்பார் என்று நான் ஒருவரிடமிருந்து அறிந்தேன். பாருங்கள், அவர்களுடைய மனசாட்சி அவர்களைக் குற்றவாளிகளாக்குகிறது; அவர்கள் தங்கள் குற்றத்தை உணர்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் தங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்வதில்லை. — இறக்கும் ஒருவருக்கு இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்வதால் என்ன பயன்?
— எந்தப் பயனும் இல்லை. அவர்களுடைய மனசாட்சி அவர்களைக் குத்திக் காட்டிக்கொள்வதால் அவர்கள் இதைச் சொல்கிறார்கள். இந்த

128 ஏசா 35:2-ஐப் பார்க்கவும்.

160

வார்த்தைகள் பேசப்பட்டவுடன் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.
— ஆனால் மற்றவர்கள் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்கவில்லையா?
— இல்லை, அது அவர்களின் காதில் கிசுகிசுக்கப்படுகிறது. மேலும் யூத இளைஞர்கள் ரபுகளுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்துள்ளனர்.

'மேசியா வந்துவிட்டார்,' என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், 'எந்த மேசியாவை நீங்கள் தேடுகிறீர்கள்?' அமெரிக்காவில், புனித வேதாகமங்களை வரலாற்றுப் பார்வையில் ஆய்வு செய்யும் ஒரு இளைஞர் குழு ஒரு பத்திரிகையை வெளியிடுகிறது, அதில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது: 'மேசியா வந்துவிட்டார். மேசியா வந்துவிட்டார் என்று நம்பாத எவருக்கும், அவர்கள் நம்புவதற்காக இந்த இதழை நாங்கள் இலவசமாக அனுப்புவோம். அவர்கள் நம்ப ஆரம்பித்தால், மற்றவர்களுக்கும் நாங்கள் இதழை அனுப்பவும், அவர்களும் நம்பிக்கையாளர்களாக மாறவும், அவர்கள் இந்த இதழுக்கு சந்தா செலுத்தட்டும்."
— அவர்கள் யூதர்களா?
— ஆம், அவர்கள் யூதர்கள்.
— அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாகிவிட்டார்களா?
— சரி, இப்போதைக்கு, அவர்கள் நம்பத் தொடங்கியதே ஒரு பெரிய விஷயத்தை உணர்த்துகிறது.
— ரபிகள் இரகசிய கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க முடியுமா?
— ஒரு ரபி மற்றும் ஒரு ரகசிய கிறிஸ்தவரா? ஒருவர் கிறிஸ்தவரானால், அவர் தொடர்ந்து ரபியாக இருப்பாரா? அப்படியானால் என்ன? மெசியா இன்னும் வரவில்லை என்று யூதர்களுக்கு அவர் போதிப்பாரா, பின்னர் அவர்கள் இறக்கும்போது, அவர் வந்துவிட்டார் என்று அவர்களிடம் சொல்வாரா?

666 என்ற முத்திரை

— ஜெரோண்டா, இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் எவ்வளவு விரைவில் நிகழும்?
— அவை உங்களுக்காகவும் எனக்காகவும் தாமதப்படுத்தப்படுகின்றன
— அதனால் நாம் ஒரு சரியான ஆன்மீக மனநிலையை அடைய முடியும். கடவுள் நம்மிடம் பொறுமையாக இருக்கிறார், ஏனென்றால், இது அனைத்தும் இப்போது நடந்தால், நீங்களும் நானும் அழிந்துவிடுவோம். கிறிஸ்துவின் போதனைகளில் எங்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் குறிப்பிடப்படவில்லை,

129 ஆனாலும், இந்த நிகழ்வுகளின் வருகை

காலத்தின் அறிகுறிகளால் முன்னறிவிக்கப்படும் என்று புனித

129 மத். 24:36; மாற். 13:32; அப்போ. 1:7; 1 தெச. 5:1.

161

வேதாகமம் கூறுகிறது.

130 நாம் எப்போதும் தயாராக இருப்போம், அந்த
நேரம் நெருங்கும்போது, நாம் காண்போம். அப்போது நாம் மேலும் உறுதியாக இருப்போம். கெய்சரியாவின் புனித ஆண்ட்ரூ கூறுகிறார்:

'விவேகமுள்ளவர்களுக்கு, காலமும் அனுபவமும் இதை வெளிப்படுத்தும்.'131
நான் அட்டைப்படத்தில் மூன்று பெரிய ஆறுகள் கொண்ட ஒரு புத்தகத்தைக் கண்டேன். என்னவென்று வெட்கமற்ற மக்கள்! ஆறு என்ற எண்ணை கவர்ச்சிகரமாகக் காட்டவும், மக்களை அதற்குப் பழக்கப்படுத்தவும் அவர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். அவ்வாறு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, அந்த அடையாளம் வரும்.
— ஜெரோண்டா, துணிகளின் பிரஸ் பட்டன்கள்கூட 666 என்ற எண்ணைக் கொண்ட அட்டைகளில் விற்கப்படுகின்றன.

— ஆம், பிசாசு உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளட்டும்! அவர்கள் பல காலமாகக் கடன் அட்டைகளில் மூன்று ஆறுகளை வைத்திருக்கிறார்கள், இப்போது ஆடைப் பொத்தான்களிலும் கூட! மக்கள் தங்கள் பொருட்களை விரும்புவதற்காகப் பலர் '666'-ஐ வர்த்தக முத்திரையாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஒன்று மற்றொன்றை ஆதரிக்கிறது. வேறு

வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், '666' என்பது [ஒரு கடவுச்சொல் போல; அது] '666'-ஐ அடையாளம் காண்கிறது. தனது வாலையே தின்னும் பாம்பின் சின்னம் பரவலாகப் பரவும்போது, யூதர்கள் உலகம் முழுவதையும் அடிமைப்படுத்திவிட்டார்கள் என்பதை அது குறிக்கும் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சின்னம் இப்போது சில банкநோட்டுகளில் இடப்பட்டுள்ளது. 666 என்ற எண் சீனா மற்றும் இந்தியாவில் ஏற்கனவே பரவி வருகிறது.
— ஜெரோண்டா, இந்த எண்ணை அவர்கள் எப்படி அறிந்து, பொருட்களில் அதைப் பொறிக்கிறார்கள்?
— தீர்க்கதரிசிகள் கிறிஸ்து 'முப்பது வெள்ளி நாணயங்களுக்கு' விற்கப்படுவார் என்றும்,

132 அவர் எலுமிச்சைக் கஷாயம் குடிக்க
வைக்கப்பட்டார் என்றும்,

133 அவருடைய ஆடைகள் அவர்களுக்குள்
பிரிக்கப்படும் என்றும் முன்னறிவித்ததைப் போலவே, நற்செய்தியாளர் யோவானுக்கும் சாத்தான் என்ன செய்வான் என்பது

130 மத். 24:29-க்குப் பின்; மாற். 13:24-க்குப் பின்; லூக். 21:25-க்குப் பின்.

131 "அடையாளத்தின் எண்ணிக்கையையும், அவனைப் (கிறிஸ்து விரோதியை) பற்றி எழுதப்பட்ட அனைத்தையும் கவனமாக ஆய்வு செய்வது, விழிப்புடனும் சரியான மனநிலையுடனும் இருப்பவர்களுக்குத் துன்பக்காலத்தின் நேரத்தை வெளிப்படுத்தும்." ஒப்பிடுக: புனித ஆண்ட்ரூ, கெய்சரியாவின் பேராயர். தி அபோகலிப்ஸ். செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க், 1909, ப. 120.
132 செக்கரியா 11:1–13 ஐப் பார்க்கவும்.

133 சங். 68:22-ஐப் பார்க்கவும்.

162

தெரிந்திருந்தது.

134 இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு,
வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் மக்கள் 666 என்ற எண்ணால் முத்திரையிடப்படுவார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. 'புரிந்துகொள்ளுதல் உள்ளவன் அந்த மிருகத்தின் எண்ணைக் கணக்கிடுகட்டும்; அது ஒரு மனுஷனுடைய எண்ணாம், அவனுடைய எண்ணோ அறுநூற்றறுபத்தாறு.'135 '666' என்பது யூதர்களுக்குப் பொருளாதாரத்தின் சின்னமாகும். புனித வேதாகமம் கூறுவது போல, யூதர்கள் தாங்கள் பல்வேறு போர்களில் அடிபணிய வைத்த மக்களின் மீது ஒரு குறிப்பிட்ட வரியை விதித்தனர். அந்த வருடாந்திர வரி 666 தங்கத் தாலந்துகள் ஆகும்.

136 இப்போது, உலகம் முழுவதையும் வெல்வதற்காக,

அவர்கள் தங்கள் மகிமையான கடந்த காலத்துடன் இணைக்கப்பட்ட தங்கள் பழைய வரி எண்ணை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் இந்த எண்ணை மற்றொன்றாக மாற்ற விரும்பவில்லை. வேறு

வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், '666' என்பது மம்மோனின் சின்னமாகும்.

137

இது தங்கத்தின் ஒரு அளவிலிருந்து பெறப்பட்டது. புனித ஜான் தி தெயாலஜியன் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது, ஆனால் மம்மோன் எப்படியாயினும் மம்மோனாகவே இருக்கிறது. 'உங்களால் கடவுளுக்கும் மம்மோனுக்கும் சேவை செய்ய முடியாது.'138 எல்லாம் இருக்க வேண்டியபடியே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவில், நாய்களுக்கு மைக்ரோசிப் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு பரிமாற்றி வழியாக, அவை ரேடியோ அலைகளை வெளியிடுகின்றன, மேலும் அவை கண்காணிக்கப்படுகின்றன; ஒவ்வொரு நாயும் எங்கே இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அடையாளம் இல்லாத நாய்கள் லேசர் கதிர்களால் கொல்லப்படுகின்றன. பின்னர் அவர்கள் மனிதர்களையும் கொல்லத் தொடங்குவார்கள். அவர்கள் டன் கணக்கில் மீன்களுக்குக் குறியிட்டு, அவை எந்தக் கடலில் உள்ளன என்பதை ஒரு செயற்கைக்கோளிலிருந்து கண்காணித்து வருகின்றனர். இப்போது மற்றொரு நோய் தோன்றியுள்ளது, அதற்கான தடுப்பூசி ஏற்கனவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அது கட்டாயமாக்கப்படும், மேலும் ஒரு நபருக்குத் தடுப்பூசி போடப்படும்போது, அவருக்கும் குறியிடப்படும். அமெரிக்காவில் ஏற்கனவே எத்தனை பேர் லேசர் கதிர்களால் குறியிடப்பட்டுள்ளனர்: சிலர் நெற்றியில், மற்றவர்கள் கையில். அதன் விளைவாக, 666 என்ற எண்ணால் குறியிடப்படாத எவரும் விற்க,

134 சங். 21:19 காண்க.

135 வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:18.

136 1 ராஜாக்கள் 10:14 மற்றும் 2 நாளாகமம் 9:13-ஐப் பார்க்கவும்.

137 மம்முன் – செல்வம், லாபம், உலகப் பொருட்கள். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.
138 மத்தேயு 6:24.

163

வாங்க, கடன் பெற அல்லது வேலை பெற முடியாது. இந்த அமைப்பின் மூலம் முழு உலகத்தையும் தனக்குக் கீழ் கொண்டுவர எதிர்க்கிறிஸ்து விரும்புகிறார் என்று என் உள்ளுணர்வு சொல்கிறது. இந்த அமைப்புக்கு வெளியே இருக்கும் மக்கள் — அவர்கள் சிவப்பாக, கருப்பாக அல்லது வெள்ளையாக இருந்தாலும் — வேலை செய்ய முடியாமல் போவார்கள், மேலும் சமூக ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக மாறுவார்கள். இந்த வழியில், [கிறிஸ்து விரோதி] உலகப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு அமைப்பு மூலம் திணிக்கப்படுவார், மேலும் முத்திரையை — அதாவது 666 என்ற எண்ணைக் கொண்ட எழுத்தை — ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் மட்டுமே வர்த்தகத்தில் ஈடுபட முடியும்.

ஆனால், முத்திரையைப் பெற்றவர்கள் எப்படித் துன்புறுவார்கள்! லேசர் கதிர்கள் மனிதர்களுக்கு மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும் என்று ஒரு நிபுணர் என்னிடம் கூறினார். முத்திரையைப் பெற்றவர்கள்

சூரியனின் கதிர்களை 'உறிஞ்சி' எடுத்து, தங்கள் வேதனையில் நாக்கைக் கடித்துக்கொள்ளும் அளவுக்குத் துன்பப்படுவார்கள்.

139 முத்திரையை
ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் மற்றவர்களை விடச் சிறப்பாக இருப்பார்கள், ஏனென்றால் கிறிஸ்து அவர்களுக்கு உதவுவார். அது ஒரு சிறிய விஷயமல்ல...

— அவர் எப்போது அவர்களுக்கு உதவுவார், ஜெரோண்டா? அதன்பிறகுதானா?
— இல்லை, சரியாக அப்போதுதான்.
— ஜெரோண்டா, ஆனால் அவர்களால் வாங்கவோ விற்கவோ முடியாவிட்டால் அவர்கள் மற்றவர்களை விட எப்படி நன்றாக இருப்பார்கள்?
— நீயே பார்ப்பாய். எப்படி என்று கடவுளுக்குத் தெரியும். எனக்கும் தெரியும். இப்படித்தான் விஷயங்கள் நடக்கும்… இந்தக் கேள்வி என் மனதை மிகவும் அழுத்திக் கொண்டிருந்தது, கடவுள் எனக்கு அனுப்பினார்… ஒரு தந்தி. கடவுள் நம்மை எவ்வளவு அக்கறையுடன் கவனித்துக் கொள்கிறார்! ஓ!…
— சொல்லுங்கள், ஜெரோண்டா, முத்திரை ஏன் 'அடையாளம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது?

140

— ஏனென்றால் அது மேலோட்டமானதாக இருக்காது. 'பொறித்தல்' என்றால் என்ன? ஆழமான, நேரான கோடுகளை இழுப்பது அல்லவா? அந்தக் குறியீடு ஒரு பொறிப்பாக இருக்கும், அது முதலில் எல்லாப் பொருட்களிலும் இடப்படும், பின்னர் மக்கள் தங்கள் நெற்றியில் அல்லது தங்கள் கையில் அதைப் பொறித்துக் கொள்ள கட்டாயப்படுத்தப்படுவார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் டொராண்டோவைச் சேர்ந்த ஒரு

139 வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 16:10-ஐப் பார்க்கவும்.

140 பதிவு — χάραγμα (கிரேக்க மொழி) χαράσσω என்ற வினைச்சொல்லிலிருந்து — குறியிடுதல், செதுக்குதல், வெட்டுதல். — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

164

மருத்துவரிடம் இந்த அடையாளக்குறி பற்றிப் பேசினேன், இப்போது அவர், கிரெடிட் கார்டுக்குப் பதிலாக கைரேகை ஏற்கெனவே கேட்கப்படுகிறது என்பதைப் பத்திரிகையில் படித்ததாக என்னிடம் கூறியுள்ளார். அவர்கள் முன்னேறிச் செல்கிறார்கள், ஆனால் என்ன நடக்கும் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. சமீபத்தில் கிரீஸ் நாட்டிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சில தொலைக்காட்சிகளில், அவற்றைப் பார்ப்பவர்களைக் கண்காணிக்கும் ஒரு சிறப்புச் சாதனம் உள்ளது. விரைவில், தொலைக்காட்சி வைத்திருப்பவர்கள் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள், அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்! மக்கள் மற்றவர்களைக் கண்காணிப்பார்கள், அவர்களும் கண்காணிக்கப்படுவார்கள். அவர்களின் முழு வாழ்க்கையும், அவர்கள் பேசுவதும் செய்வதும் - அனைத்தும் ஒரு கணினியால் கட்டுப்படுத்தப்படும். சாத்தான் என்ன வகையான சர்வாதிகாரத்தை உருவாக்கியிருக்கிறான் என்று

பார்க்கிறீர்களா? பிரஸ்ஸல்ஸில், [மைய] கணினிக்கு மேல் மூன்று ஆறுகள் கொண்ட ஒரு முழு அரண்மனை கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கணினி பில்லியன் கணக்கான மக்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஆறு பில்லியன் என்பது கிட்டத்தட்ட முழு உலகம். ஒரு பொத்தானை அழுத்துவதன் மூலம் பாவ அறிக்கை! சில ஐரோப்பியர்கள் உலகளாவிய சர்வாதிகாரத்தை அஞ்சி எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளனர். மேலும், நாங்கள் ஆர்த்தடாக்ஸ் கிறிஸ்தவர்களாக, இதை எதிர்க்கிறோம், ஏனென்றால் நாங்கள் கிறிஸ்து விரோதியை விரும்பவில்லை, நிச்சயமாக, நாங்கள் ஒரு சர்வாதிகாரத்தையும் விரும்பவில்லை. நாம் [கடுமையான] நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்கிறோம், ஆனால் அவை நீண்ட காலம் நீடிக்காது. கம்யூனிசத்தின் கீழ் ஆர்த்தடாக்ஸ் மதம் மறைந்துவிட்டதாகக்

கூறப்பட்டது போல, இப்போது அது 'மறைந்துவிடும்'.

புதிய அடையாள அட்டைகள்

— கெரொண்டா, ஒருவர் கூறினார்: 'ஆனால் ஐயாயிரம் டிராச்சமா நோட்டு என்ன ஆகும்? அதில் மூன்று ஆறுகள் உள்ளன, அதை நாம் பயன்படுத்துகிறோம், இல்லையா? அடையாள அட்டைக்கும் இதுவே பொருந்தும்.'...
— ஐயாயிரம் டிராச்சமா ஒரு காகிதப் பணம். ஆங்கில பவுண்டிலும் விக்டோரியா மகாராணி சித்தரிக்கப்படுகிறார், ஆனால் அது எனக்குப் பிரச்சனையில்லை. 'சீசருடையவை சீசருக்குக் கொடுங்கள்.' இருப்பினும், அடையாள அட்டைகளைப் பொறுத்தவரை [இது வேறு விஷயம்]. இவை பணம் அல்ல, ஆனால் ஒரு தனிப்பட்ட விஷயம். 'டாட்டோடிடா' (tautotita) என்ற

165

சொல்லுக்கு141

, ஒரு நேரடி அர்த்தம் உண்டு, அதாவது, ஒரு நபர் அவர் என்ன அறிவிக்கிறாரோ அதனுடன் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார். ஆக, அவர்கள் அந்த சாத்தானை உள்ளே நுழைக்கிறார்கள், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று கையெழுத்திட வேண்டுமா? நான் எப்படி அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?

— ஜெரோண்டா, புதிய அடையாள அட்டைக்கும் முத்திரைக்கும் என்ன தொடர்பு?
— புதிய அடையாள அட்டை குறியீடு அல்ல. அது குறியீட்டை அறிமுகப்படுத்துவதாகும்.

— ஜெரோண்டா, இந்தப் புதிய அடையாள அட்டைகள் திணிக்கப்படுவதைப் பற்றி மக்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

— அவர்கள் கேட்டால், தங்கள் ஆன்மீகத் தந்தையர்களை அணுகி, திருச்சபை எவ்வாறு செயல்படும் என்பதைப் பொறுமையாகக் காணுமாறு

நீங்கள் அறிவுறுத்துவது நல்லது,

142 ஏனெனில் பலர் கேள்விகளைக்

கேட்கிறார்கள், ஆனால் சிலரே பதில்களைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். 'Signs of the Times'143 என்ற சிறு புத்தகத்தில் நான் அனைத்தையும் மிகத்
தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளேன். ஒவ்வொருவரும் தங்கள்

மனசாட்சிக்கு ஏற்ப செயல்படட்டும். நிச்சயமாக, 'ஆ, அது ஒரு துறவியின் கருத்து மட்டுமே. அது திருச்சபையின் நிலைப்பாடு அல்ல' என்று

சொல்பவர்களும் உள்ளனர். இருப்பினும், நான் வெளிப்படுத்திய கருத்து என்னுடையதல்ல. நான் கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளையும்,

141 கிரீஸில், குடிமக்களின் அடையாளத்தைச் சான்றளிக்கும் இரண்டு வகையான ஆவணங்கள்
உள்ளன: நாட்டிற்குள் பயன்படுத்துவதற்கான அடையாள அட்டை மற்றும் வெளிநாட்டிற்குப் பயணம் செய்வதற்கான கடவுச்சீட்டு. அடையாள அட்டைக்கான

கிரேக்கப் பெயர்: ταυτότητα. Ταυτότητα — "1) அடையாளம் (கணிதம்), ஒற்றுமை, சமநிலை, தற்செயல்;
2) கடவுச்சீட்டு, அடையாள அட்டை; 3) நபர்" (ஐ. பி. கோரிகோவ், எம். ஜி. மலேவ். நவீன கிரேக்க– ரஷ்ய அகராதி. மாஸ்கோ, 1980. ப. 743). செங்கன் ஒப்பந்தத்தின்படி, மிருகத்தின் எண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்ட பார்கோடு கொண்ட புதிய அடையாள ஆவணங்களை அறிமுகப்படுத்தியது, கிரீஸ் தேவாலயம், மவுண்ட் அத்தோஸ் மற்றும் பெரும்பான்மையான கிரேக்க குடிமக்களிடமிருந்து ஒரு பெரும் எதிர்ப்பைத் தூண்டியது. — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

142 மூப்பர் பைசியோஸின் மரணத்திற்குப் பிறகு கிரேக்க திருச்சபையின் புனித சினட் எடுத்த முடிவுகளில், கிறிஸ்து விரோதியின் எண்ணைக் கொண்டிருக்கும் ஆவணங்கள் ஆர்த்தடாக்ஸ் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த விவகாரம் குறித்த விவாதங்களின் போது, மறைந்த மூப்பரின் கருத்து கிரேக்க திருச்சபையின் அதிகார வர்க்கம், குருக்கள் மற்றும் பொதுநம்பிக்கையாளர்களுக்குத் தீர்மானகரமான காரணிகளில் ஒன்றாக நிரூபிக்கப்பட்டது. — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

143 1987-ல், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட முனிவர் பைசியோஸ், இந்தத் தலைப்பை மையமாகக் கொண்ட 'காலத்தின் அடையாளங்கள் – 666' என்ற தலைப்பில் ஒரு சிற்றேட்டை வெளியிட்டார். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

166

நற்செய்தியின் வார்த்தைகளையும் மட்டுமே முன்வைத்தேன், ஏனெனில் நற்செய்தியில் வெளிப்படுத்தப்படும் கடவுளின் சித்தத்திற்கு நாம் நமது சொந்த கருத்துக்களை உட்படுத்த வேண்டும். இருப்பினும், மற்றவர்கள் நான் சொன்னதற்கு நேர்மாறாகச் சொல்கிறார்கள் [மேலும், என் கருத்தை ஒரு சாக்குப்போக்காகப் பயன்படுத்தி], ஃபாதர் பைசியஸ் இதைச் சொன்னதாகக் கூறுகிறார்கள். மேலும் சிலர், இதைக் கேட்டதும், இந்த விஷயங்கள் மிகவும் தீவிரமானவை என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளத் தவறுகிறார்கள்; நான் உண்மையில் அப்படி ஒன்றைச் சொன்னேனா என்று கேட்காமல், அதை அப்படியே நம்பிவிடுகிறார்கள். நான் பயப்படுவதில்லை; நான் தயக்கமின்றி பேசுகிறேன். சிலர் என் துறவிக்குலம் வந்து, பெட்டியில் ஆறு ரூபிள் நோட்டுகளைப் போடுகிறார்கள். சொல்லப்போனால், அது மிகவும் நல்லதுதான். ஆனால் ஒருமுறை, அவர்கள் கேட் அருகே ஒரு அட்டைத் துண்டை விட்டுச் சென்றனர். யாரோ ஒருவர் வந்து, நான் வீட்டில் இல்லாததால், மற்றவர்களுக்காக 'அவர் இங்கே இல்லை' என்று எழுதிச் சென்றிருப்பார் என்று நினைத்தேன். பிறகு நான் அதைப் படித்துப் பார்த்தபோதுதான் தெரிந்தது!.. இவ்வுலகியல் சிந்தனை கொண்ட ஒருவரேனும் உச்சரிக்கத் துணியாத அசிங்கமான அவதூறு! இந்த அழுக்குகள் அனைத்தையும் நீக்கும் ஒரு பெரும் சுத்திகரிப்பு நிச்சயம் வரும், அது வரும், ஆனால் நாம் இந்தப் புயலைத் தாங்கி நிற்போம். மக்கள் ஏற்கெனவே போராட எழுந்து நிற்கிறார்கள். நாமும், மிகுந்த பிரார்த்தனைகளுடன் எழுந்து நிற்க வேண்டும்.
சிலர் அடையாள அட்டைகள் தொடர்பான பிரச்சனை குறித்து கவலைப்படுகிறார்கள், அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் சிரமங்களை உருவாக்க அதைச் சுரண்டுகிறார்கள். திருச்சபை சரியான நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும்; புதிய அடையாள அட்டையை ஏற்றுக்கொள்வது அருளிலிருந்து விலகுவதற்குச் சமம் என்பதை விசுவாசிகள் புரிந்துகொள்ளும்படி அது பேச வேண்டும், விளக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், புதிய அடையாள அட்டை குறைந்தபட்சம் கட்டாயமில்லாதது என்பதை உறுதிசெய்ய திருச்சபை அரசின் மீது அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். திருச்சபை ஒரு உறுதியான நிலைப்பாட்டை எடுத்து, விசுவாசிகளின் சுதந்திரத்திற்கு மதிப்பளித்தால்— அதாவது, விரும்புவோர் புதிய அடையாள அட்டையை எடுத்துக்கொள்ளவும், விரும்பாதோர் பழைய அட்டையை வைத்திருக்கவும் அனுமதித்தால்— அப்போது வலுவான நம்பிக்கை கொண்ட சிலரைத் தவிர வேறு யாரும் 'மூன்று ஆறுகளை' ஏற்க மறுக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சோதனைகள் காத்திருக்கின்றன, ஏனெனில் மீதமுள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்புவார்கள். பெரும்பாலான மக்கள் மிருகத்தின் எண்ணைக் கொண்ட அடையாள அட்டையை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அமைதியையும் ஆறுதலையும் தேடும்வர்கள் புதிய அடையாள அட்டைகளை ஏற்றுக்கொள்வார்கள், அதே சமயம் துரதிர்ஷ்டவசமான, பக்திமான்

167

மக்கள் தங்கள் பழைய ஆவணங்களை வைத்திருப்பார்கள், அந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் துன்புறுத்தப்படுவார்கள்.

தற்போது, அடையாள அட்டைகளில் 666 வெளிப்படையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தோன்றாது என்ற அமைச்சரின் வாக்குறுதியும் ஒரு பொருளைக் கொண்டுள்ளது. நாம் பொறுமையாக இருப்போம்; காலம் அதைக் காட்டும். மூன்று ஆறுகள் சேர்க்கப்படாது என்ற அவர்களின் அறிக்கை ஏற்கனவே ஒரு விஷயமாகும். அவர்கள் தாங்களாகவே பின்வாங்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அவர்கள் இறுதியில் அடையாள அட்டைகளில் என்ன வைக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். மேலும், புதிய அடையாள அட்டைகள் வழங்கத் தொடங்கும் நேரத்தில், கடவுளின் கோபம் வெடிக்கக்கூடும். மேலும், அனைவருக்கும் இருபது நான்கு மணி நேரத்திற்குள் புதிய அடையாள அட்டைகள் கிடைத்துவிடும் என்பதும் இல்லை. முதல் அட்டைகள் வெளிவரும், அவை ஆராயப்படும், மேலும் அமைச்சர் ஒரு பொய்யராக வெளிப்பட்டால், அப்போது போராட்டம் நியாயமானதாக இருக்கும். ஆனால் நாம் இப்போது நமது போராட்டங்களைத் தொடர்ந்தால், பின்னணியில் இயங்குபவர்கள், 'பாருங்கள், ஆர்த்தடாக்ஸ்கள் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்துகிறார்கள்' என்று கூறுவார்கள். பிரச்சினை இன்னும் எழவில்லை, அவர்கள் ஏற்கனவே கத்துகிறார்கள், போராடுகிறார்கள்." ஒரு நல்ல காவல் நாய் திருடன் வரும்போது குரைக்கும். திருடன் ஓடிவிடும்போது, அது குரைப்பதை நிறுத்திவிடும். இருப்பினும், நாய் இடைவிடாமல் குரைத்தால், அதை ஒரு நல்ல காவல் நாய் என்று அழைக்க முடியாது.
— மேலும், ஜெரோண்டா, நம்மிடம் மத சகிப்புத்தன்மை இருப்பதால், புதிய அடையாள அட்டைகளில் மதப் பற்று குறிப்பிடப்படாது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

144

— ஆம், அவர்களுக்கு அதில் ஆர்வமில்லை, ஆனால் எனக்கு இருக்கிறது, ஏனென்றால் அது எனது அடையாள ஆவணம். நான் எங்கிருந்து வருகிறேன், நான் என்ன மாதிரியான நபர் என்பதை அது குறிப்பிடுகிறது. எனது மத அடையாளம் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றால், சிக்கல்கள் எழும். உதாரணமாக, ஒருவர் பதிவாளர் அலுவலகத்திற்குச் செல்லலாம். அவர்களின் அடையாள அட்டையில் 'ஆர்த்தடாக்ஸ்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால்—எந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும்—அனைத்தும் சரியாக இருக்கும். ஆனால் மதப் பற்றுநிலை எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றால், அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்துகொள்ள எப்படி அனுமதி வழங்கப்படும்? இது தேவாலயங்களுக்குக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும். இருப்பினும், மதப் பற்றுநிலை தன்னிச்சையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டால், அது ஒரு நம்பிக்கை

144 கிரீஸில், மிக சமீப காலம் வரை, அடையாள அட்டைகளில் 'மதம்' என்ற பகுதி கட்டாயமாக இருந்தது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

168

அறிக்கையாகவும் செயல்படும். ஐரோப்பா ஐரோப்பா தான். இங்கு நமக்கு ஒரு வேறுபட்ட சூழ்நிலை உள்ளது.

முத்திரையை அறிமுகப்படுத்தும் ஒரு சூழ்ச்சி

மெல்ல மெல்ல, அடையாள அட்டைகள் மற்றும் அடையாள ஆவணங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து—அதாவது, தனிப்பட்ட கோப்புகள் உருவாக்கப்பட்டவுடன்—அவர்கள் தந்திரமாக முத்திரையை இடத் தொடங்குவார்கள். பல்வேறு தந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி, மக்கள் தங்கள் நெற்றியில் அல்லது கையில் முத்திரையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுவார்கள். அவர்கள் மக்களுக்குச் சிரமங்களை

உருவாக்கி, 'கிரெடிட் கார்டுகளை மட்டுமே பயன்படுத்துங்கள்; ரொக்கம் ஒழித்துக் கட்டப்படும்' என்று கூறுவார்கள். ஏதாவது ஒன்றை வாங்குவதற்கு, ஒரு நபர் தனது கார்டை கடை உதவியாளரிடம் கொடுப்பார், மேலும் கடைக்காரர் அந்தப் பணத்தை அவரது வங்கிக் கணக்கிலிருந்து பெற்றுக்கொள்வார். அட்டை இல்லாத எவரும் எதையும் விற்கவோ வாங்கவோ

முடியாது. மறுபுறம், அவர்கள் 'கச்சிதமான அமைப்பு' என்று விளம்பரப்படுத்தத் தொடங்குவார்கள்: நெற்றியில் மற்றும் கையில் பொறிக்கப்பட்ட 666 என்ற எண், வெறும் கண்ணுக்குத் தெரியாதது. அதே நேரத்தில், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள், ஒருவர் மற்றொருவரின் அட்டையை எடுத்துக்கொண்டு அதைப் பயன்படுத்தி வங்கியில் இருந்து பணம் எடுத்ததைக் காண்பிக்கும். அவர்கள் இடைவிடாமல் பேசுவார்கள்: 'நெற்றியில் அல்லது கையில் லேசர் பொறிக்கப்பட்ட குறியீடு மிகவும் நம்பகமானது, ஏனெனில் அதன் எண்ணை உரிமையாளருக்கு மட்டுமே தெரியும். இந்தக் குறியீடுதான் மிகவும் சரியான அமைப்பு: ஒரு திருடன் உங்கள் தலையையோ அல்லது உங்கள் கையையோ திருட மாட்டான், மேலும் அவன் அந்த எண்ணை உளவு பார்க்கவும் முடியாது.' இதனால்தான் குற்றவாளிகளுக்கும் தீயவர்களுக்கும் தற்போது தடையற்ற சுதந்திரம் கொடுக்கப்படுகிறது. மவுண்ட் அதோஸில், கரியஸ் பகுதியைச் சுற்றி உள்ள ' '-ல் பதினைந்து மடல்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன, மேலும் கொள்ளையின் போது ஒரு துறவி கொல்லப்பட்டார். இந்த வழியில், ஒவ்வொருவருக்கும் மற்றவர்களுக்குச் சொந்தமானவற்றைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவும், தாங்கள் விரும்பிய எதையும் திருடவும் வாய்ப்பு கிடைக்கும். உதாரணமாக, ஒருவர் ஏமாற்றுவதன் மூலம் ஒரு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள முடிவு செய்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அது தனது தாத்தாவுக்குச் சொந்தமாக இருந்தது என்றும், அல்லது அவர் தானே ஒரு காலத்தில் இந்த நிலத்தை மேய்ச்சலுக்காக குத்தகைக்கு எடுத்திருந்தார் என்றும் அவர் கூறுவார். அதைச் சரிசெய்ய முயற்சித்துப் பாருங்கள்! பிறகு அதிகாரிகள் சொல்வார்கள்: "துரதிர்ஷ்டவசமாக, எங்களால் அவர்களைக் கண்காணிக்க முடியாது. கணினி மூலமாக மட்டுமே கண்காணிக்க முடியும்." பிறகு அவர்கள்

மக்களைப் பதிவு செய்யத் தொடங்குவார்கள். நீங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளீர்களா என்பதைக் கணினி காட்டும், அதைப் பொறுத்துத்தான் உங்களுக்குச் சேவைகள் வழங்கப்படும் அல்லது மறுக்கப்படும்.
அடுத்த மூன்று வருடங்கள் மற்றும் ஆறு மாதங்கள் கடினமாக இருக்கும்.

145 இந்த அமைப்பை ஏற்க மறுப்பவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள்.
அவர்களை சிறையில் அடைக்க அவர்கள் முயற்சிப்பார்கள், அதற்கு தொடர்ந்து சில புதிய சாக்குப்போக்குகளைக் கண்டுபிடிப்பார்கள். ஒரு வருடம் கடந்து போகும், மேலும் வழக்கு வேறு நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்படுவதற்காக அவர்கள் விசாரணைக்காக மற்றொரு நகரத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள்; அந்த நகரத்திலிருந்து அவர்கள் மூன்றாவது நகரத்திற்கு அழைத்துச்

செல்லப்படுவார்கள். பிறகு அவர்கள் சொல்வார்கள்: 'மன்னிக்கவும், நீங்கள் நிரபராதி. நீங்கள் பதிவு செய்திருந்தால், நாங்கள் ஒரு நிமிடத்தில் உங்களைச் சரிபார்த்திருக்க முடியும். ஆனால் இப்போது எங்களால் சரிபார்க்க முடியவில்லை.'
— ஜெரோண்டா, அவர்களால் கடவுச்சீட்டில் முத்திரையிட முடியாமல் போகுமா?
— மரியாதை நிமித்தமாக அவர்கள் அவ்வளவு தூரம் செல்ல மாட்டார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர்கள் ஐரோப்பியர்களுக்குரிய முறையில் நன்றாக நடந்துகொள்வார்கள். அவர்கள் மிக உயர்ந்த குணத்தை வெளிப்படுத்துவார்கள்! அவர்கள் மக்களை சித்திரவதை செய்ய மாட்டார்கள்; இருப்பினும், குறியிட்-டில்லாமல் ஒருவரால் வாழ முடியாது. 'நீங்கள் குறியிட்-டில்லாமல் துன்பப்படுகிறீர்கள்,' என்று அவர்கள் சொல்வார்கள், 'ஆனால் நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், உங்களுக்கு எந்த சிரமங்களும் இருந்திருக்காது.' ஒருவரிடம் தங்க நாணயங்கள் அல்லது டாலர்கள் இருந்தாலும், அவர்களால் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியாது. எனவே, இப்போதே ஒரு எளிய, மிதமான வாழ்க்கைக்குப் பழகுவதன் மூலம், அந்த ஆண்டுகளைத் தாண்டி வாழ முடியும். ஒருவருக்கு ஒரு சிறிய நிலம் இருந்தால், அதில் கொஞ்சம் கோதுமை மற்றும் உருளைக்கிழங்கு பயிரிட்டு, சில ஆலிவ் மரங்களை நட்டு, பின்னர் சில கால்நடைகளை—ஒரு ஆடு, சில கோழிகள்— வைத்திருந்தால், [ஒரு கிறிஸ்தவருக்கு] தனது குடும்பத்தைப் பராமரிக்க முடியும். ஏனெனில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்களும் அதிகப் பயனுள்ளதாக இருக்காது: உணவு நீண்ட காலம்

145 தானியேல் 9:26–27; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:6; 13:5 பார்க்கவும். மேலும் பார்க்க: லையோன்ஸ் புனித ஐரேனேயஸ். படைப்புகள். மாஸ்கோ: பாலோமினிக், பிளாகோவெஸ்ட், 1996. பிளவுவாதங்களுக்கு எதிரான ஐந்து புத்தகங்கள். புத்தகம் V, அத்தியாயம் XXV, பக்கங்கள் 500, 501, மற்றும் அத்தியாயம் XXX, பக்கம் 512.

170

கெடாமல் இருக்கும், விரைவில் கெட்டுவிடும். ஆனால், நிச்சயமாக, இந்தத் துன்பங்கள் நீண்ட காலம் நீடிக்காது: மூன்று ஆண்டுகள், மூன்று அரை.

146 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக, அந்த நாட்கள் குறைக்கப்படும்,

147 மேலும் இந்த ஆண்டுகள் எவ்வாறு கடந்து
செல்கின்றன என்பதை அவர்கள் உணர மாட்டார்கள். கடவுள் மனிதனை உதவியின்றி விடமாட்டார்.
— கெரோண்டா, இந்தக் கடினமான ஆண்டுகளில் நடக்கவிருப்பதில் கிறிஸ்து தலையிடுவாரா?
— ஆம். பாருங்கள், இப்போதே கூட, புனிதர்கள், கடவுளின் மற்றும் கிறிஸ்துவின் திருத்தாயார், நல்ல குணம் கொண்ட ஆனால் அநியாயம் செய்யப்படும் ஒரு நபருக்கு அவரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அடிக்கடி தோன்றுகிறார்கள். இந்த துரதிர்ஷ்டவசமான மக்கள் இத்தகைய கடினமான சூழ்நிலையில் இருக்கும்போது, ஆண்டவர் இப்போது எவ்வளவு அதிகமாக உதவுவார். ஒரு புயல் வெடிக்கவிருக்கிறது; சத்தானாகிய கிறிஸ்து விரோதியின் ஒரு குறுகிய கால சர்வாதிகார ஆட்சி இருக்கும். பின்னர் கிறிஸ்து தலையிட்டு, இந்த முழு கிறிஸ்து விரோதி அமைப்பையும் கடுமையாகத் தண்டிப்பார்; தீமை அவனால் காலடியில் மிதிக்கப்படும், இறுதியில் அதை நன்மையாக மாற்றுவார்.

முத்திரை என்பது துறத்தலுக்குச் சமமானது

148திருத்தொண்டர் யோவான் தெயோலோஜியன், வெளிப்படுத்தின விசேஷம்

புத்தகத்தில் முத்திரையைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக எழுதியிருந்தாலும், சிலருக்கு இது புரியவில்லை. மேலும், அவர்களிடம் நீங்கள் என்ன சொல்ல முடியும்? துரதிர்ஷ்டவசமாக, சில நவீன ஞானவாதிகளின் மனதிலிருந்து மிகுந்த அபத்தங்களைக் கேட்க நேரிடுகிறது. "மூன்று ஆறுகள் கொண்ட அடையாள அட்டையை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன், அதன் மீது ஒரு சிலுவையை வரைவேன்," என்கிறார் ஒருவர். மற்றொருவர் அவரை எதிரொலித்து, "நான் என் நெற்றியில் குறியை ஏற்றுக்கொள்வேன், என் நெற்றியில் சிலுவை அடையாளத்தை இட்டுக்கொள்வேன்," என்கிறார். மேலும் அவர்கள் இதுபோன்ற பல அபத்தங்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறார்கள். இந்த வழியில் தாங்கள் பரிசுத்தமாக்கப்படுவதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், ஆனால் இதுபோன்ற கருத்துக்கள் ஒரு மாயை. ஒரு பிஷப் என்னிடம்

கூறினார்: 'நான் என் அடையாள அட்டையில், நான் கையெழுத்திட வேண்டிய

146 மேற்கூறிய நூல்.

147 மத். 24:22; மாற். 13:20.

148 வெளிப்படுத்தினவிசேஷம் 13:16 மற்றும் பின்வரும் வசனங்கள்; 14:9 மற்றும் பின்வரும் வசனங்கள்; 16:2 மற்றும் 20:4.

171

இடத்தில் ஒரு சிலுவையை வரைவேன். நான் கிறிஸ்துவை மறுக்கவில்லை: எனக்குச் சேவை செய்யும் அமைப்பைப் பயன்படுத்துபவன் நான், அவ்வளவுதான்.' — "மிகச் சரி," என்று அவரிடம் சொன்னேன், "ஆக, பிஷப் அவர்களே, உங்கள் சிறப்பு நிலை காரணமாக, உங்கள் பெயருக்கு முன்னால் ஒரு சிலுவையைப் போடுகிறீர்கள். மற்றொருவர் ஒரு ஆர்க்கிமான்ட்ரைட்; அவருடைய நிலையும் சிறப்பு வாய்ந்தது, அவரும் தன் பெயருக்கு முன்னால் ஒரு சிலுவையைப் போடுகிறார். ஆனால், மக்களிடம் என்ன செய்யச் சொல்வீர்கள்?" அழுக்கு புனிதப்படுத்தப்பட முடியாது. தூய நீர் அருளைப் பெற்று புனித நீராகிறது. ஆனால் சிறுநீர் புனித நீராக முடியாது. ஒரு கல் அற்புதமாக மாறி அப்பமாகிறது. ஆனால் அசுத்தங்கள் புனிதப்படுத்தப்படுவதில்லை. அதன் விளைவாக, நமது அடையாள அட்டையில், நெற்றியில் அல்லது கையில் அதன் சின்னத்தின் வடிவத்தில் தோன்றும் சாத்தான், அந்திக்கிறிஸ்து, நாம் அங்கு ஒரு சிலுவையை இட்டாலும் புனிதப்படுத்தப்படுவதில்லை. நாம் சாத்தானை மறுதலித்து, கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியப்பட்டு, 'புனித ஆவியானவரின் வரத்தின் முத்திரை' எனும் புனித முத்திரையைப் பெறும் புனித ஞானஸ்நானத்தின் அருளைப் பாதுகாக்கும்போது மட்டுமே, உண்மையான சிலுவையின் சக்தியையும்—இந்தப் புனித சின்னத்தையும்—கிறிஸ்துவின் தெய்வீகக் கிருபையையும் நாம் கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் அவர்கள், பாருங்கள், எல்லாவற்றையும் [இத்தகைய எளிய] தர்க்கத்துடன் விளக்குகிறார்கள்!... அருகில் ஒரு சிலுவை அடையாளம் இட்டால் போதும் – எல்லாம் சரியாகிவிடும்! ஆயினும், புனித அப்போஸ்தலன் பேதுரு வெளிப்படையாகக் கிறிஸ்துவை மறுதலித்தார் என்பதை நாம் காண்கிறோம், ஆனால் அதுகூட ஒரு மறுதலிப்பேயாகும்.

149

கள்ளக்கிறிஸ்துவின் முத்திரையைப் பெறுவதன் மூலம், அவர்கள் திருமுழுக்கில் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் முத்திரையை மறுக்கிறார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் தங்களுக்குள் கிறிஸ்து இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்!
— ஆனால், கெரோண்டா, ஒருவர் அறியாமையால் அந்த முத்திரையை ஏற்றுக்கொண்டால் என்ன செய்வது?
— 'பாதகமின்மையால்' என்று சொல்வது சிறந்தது. எல்லாம் தெளிவாக இருக்கும்போது அறியாமை என்பது எங்கே இருக்கிறது? ஒருவருக்குத் தெரியாவிட்டாலும், அவர் விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நமக்குத் தெரியாது என்று வைத்துக்கொண்டு, அதனால் அந்த முத்திரையை ஏற்றுக்கொண்டோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் அப்போது கிறிஸ்து நம்மிடம் கூறுவார்: 'கபடக்காரர்களே, நீங்கள் வானத்தின் தோற்றத்தை எப்படி விளக்குவது என்று அறிவீர்கள், ஆனால் காலத்தின்

149 மத். 26:69–75; மாற். 14:4–72; லூக். 22:54–62; யோவா. 18:16–18; 25–27.

172

□□□□□□□□□□□ *(искуси́ти)* □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□.'[150] □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□, □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□. □□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□, □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□.

□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□

— □□□□□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□: '□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□. □□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□?' □□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□?

— □□□□, □□□□ □□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□! □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□: '□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ (three sixes) □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□.' □□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□? □□□□□□□□□ '□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□' □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□?[151] □□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□ [□□□□□□□□□□□□] □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□? □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□. □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□. □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□.[152] □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□, □□□□□□□□□ □□□□□□□, □□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□. □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□; □□□□□□, □□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□

---

[150] □□□□□□□□ 16:3.

[151] □□□□□. 11:1–13-□□□ □□□□□□□□□□□□□.

[152] □□□□□□□□□, □□□□□□□□ (□□□□□, □□. '□□□□□□□□□') – □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

காண்கிறார், மேலும் அவர்கள் தங்கள் மனதை மாற்றிக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றும் அறிந்திருக்கிறார். இது கடவுள் நிகழ்வுகளை முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கிறார் என்று அர்த்தமல்ல. இதற்கிடையில், மற்றவர்கள் தீர்க்கதரிசனங்களில் மூழ்கியுள்ளனர், அவற்றுக்குத் தங்களுக்கென விளக்கங்களை அளிக்கின்றனர். அவர்கள் 'இதுதான் என் எண்ணங்கள் சொல்கின்றன' என்று கூறித் தங்கள் கூற்றுகளை மட்டுப்படுத்துவதில்லை, மாறாக 'இதுதான் உண்மை!' என்று வலியுறுத்துகின்றனர். மேலும், தங்களின் எண்ணற்ற சொந்தக் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். தங்கள் சொந்த உணர்ச்சிகளை நியாயப்படுத்த, தீர்க்கதரிசனங்களைத் தங்களுக்குப் பிடித்தபடி விளக்குபவர்களும் உள்ளனர். உதாரணமாக, புனித கிரிகோரியின் வார்த்தைகளைப் பொறுத்தவரை: 'நமது காலத்தில் கிறிஸ்து விரோதியின் அடையாளங்கள் நிகழாமல் இருப்பது நல்லது'

153

—

தன்னைத் தானே நியாயப்படுத்த விரும்பும் ஒரு நபர், தனது சொந்த கோழைத்தனத்தை நியாயப்படுத்த, இவ்வாறு கூறுவார்: 'பாருங்கள், புனித கிரிகோரிக்குக் கூட விசுவாசத்தைக் கைவிடப் பயமாயிற்றே!' என்னைப் பற்றி என்ன? நான் புனித சிரிலையும் விட சிறந்தவனா? அதன் விளைவாக, நான் கிறிஸ்துவை மறுதலித்தாலும், அதில் பயங்கரமான விஷயம் எதுவும் இல்லை!" இருப்பினும் அந்தப் புனிதர் கூறுகிறார்: "அவை நிகழாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்," அதாவது அவருடைய கண்கள் கிறிஸ்துவெறுப்பைக் காணாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, அவர் பயந்தார் என்பதற்காக அல்ல. சாத்தான் என்ன செய்கிறான் என்று உங்களுக்குப் புரிகிறதா?
துரதிர்ஷ்டவசமாக, சில நவீன ஞானவாதிகளும் தங்கள் ஆன்மீகப் பிள்ளைகள் வருத்தமடையாமல் இருப்பதற்காக, அவர்களைக் குழந்தைகளைப் போலவே போர்த்தி வைக்கிறார்கள். "அது ஒரு பொருட்டல்ல," என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், "அது ஒன்றும் பெரிய விஷயமல்ல, நீங்கள் உள் ல் நம்பிக்கை வைத்திருந்தால் மட்டும் போதும்." அல்லது அவர்கள் புலம்புவார்கள்: "சான்றிதழ்கள், முத்திரை பற்றி இந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள்—மக்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்!" ஆனால், அவர்கள் மக்களிடம், "நாம் மேலும் ஆன்மீக ரீதியாக வாழ முயற்சிப்போம், கிறிஸ்துவுக்கு நெருக்கமாக இருப்போம், எதற்கும் பயப்பட மாட்டோம், ஏனென்றால் நடக்கக்கூடிய மிக மோசமான விஷயம் என்னவென்றால் நாம் வீரமரணம் அடைவோம்" என்று கூறினால், அவர்கள் வரவிருக்கும் சிரமங்களுக்கு அவர்களை ஏதோ ஒரு வகையில் தயார்படுத்தியிருப்பார்கள். உண்மையை அறிந்தவுடன், ஒரு நபர் சிந்தித்துத் தன் உறக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொள்வார்.

153
'ஓ, இது வெறுமனே பேசப்பட்டிருந்தால் மட்டும் போதும், ஆனால் இது நம்மேல் நிகழாமல் கடவுள் காத்தருள வேண்டும்!' ஒப்பிடுக: புனித கிரகோரி நாகொரி. படைப்புகள். மாஸ்கோ, 1855. பிரசங்கம் 15, 18. ப. 262.

174

நடப்பவற்றால் அவர் வேதனைப்படுவார்; அவர் ஜெபிப்பார், மேலும் ஒரு வலையில் சிக்காமல் இருக்க எச்சரிக்கையாக இருப்பார்.

அப்படியானால், இப்போது என்ன நடக்கிறது? அத்தகைய 'விளக்கமளிப்பாளர்கள்' தீர்க்கதரிசனங்களைத் தங்கள் வழியில் விளக்குவது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் உலக மக்களைப் போலவே கோழர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இருப்பினும், அவர்கள் ஆன்மீக அக்கறை காட்டி, கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். அவர்களுக்குள் ஒரு ஆரோக்கியமான அசௌகரிய உணர்வைத் தூண்டி, அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தில் வலுப்பெற்று தெய்வீக ஆறுதலைப் பெறுவதற்கு உதவ வேண்டும். நான் வியப்படைகிறேன்: நிச்சயமாக நடக்கும் இவை அனைத்தும்

அவர்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டவில்லையா? மேலும், தங்களின் சொந்த யூகத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் வழங்கிய விளக்கங்களுக்குப் பிறகும், குறைந்தபட்சம் ஒரு கேள்விக் குறியையாவது ஏன் அவர்கள் எழுப்பவில்லை? அவர்கள் அந்திக்கிறிஸ்துவின் அடையாளத்திற்கு உதவிக் கொண்டு, மற்ற ஆன்மாக்களையும் அழிவுக்கு வழிநடத்தினால் என்ன ஆகும்?! நற்செய்தியில்: 'முடிந்தால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களையும் கூட வஞ்சிக்கலாம்' (154) என்று இறைவன் கூறும் போது, தங்களது சொந்த பகுத்தறிவுக்கு ஏற்ப வேதவசனங்களை விளக்குபவர்கள் வஞ்சிக்கப்படுவார்கள் என்பதே அதன் பொருள்.

ஆகவே, 'கச்சிதமான கடன் அட்டை முறை' மற்றும் கணினிப் பாதுகாப்புக்குப் பின்னால் ஒரு உலகளாவிய சர்வாதிகாரம் உள்ளது; அதற்குப் பின்னால் கிறிஸ்து விரோதியின் விலங்கு உள்ளது. "…அவர்கள் தங்கள் வலது கைகளிலோ அல்லது தங்கள் நெற்றிகளிலோ முத்திரையிடப்படட்டும், அந்த முத்திரையோ, அல்லது மிருகத்தின் நாமமோ, அல்லது அதன் நாமத்தின் எண்ணோ இல்லாமல் யாரும் வாங்கவோ விற்கவோ முடியாதபடி. இங்கு ஞானம் உண்டு. புத்திசாலி அந்த மிருகத்தின் எண்ணைக் கணக்கிடுகட்டும்; அது ஒரு மனிதனுடைய எண்ணாகும், அதன் எண் ஆறுநூற்று அறுபத்தாறு."155 156

154 மாற்கு 13:22.

155 வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:16–18.

156 1997-ல், நிக்கோபோலிஸ் மற்றும் பிரெவெசாவின் மாண்புமிகு மெட்ரோபொலிட்டன்
மெலெடியோஸ் எழுதிய 'ஆர்த்தடாக்ஸ் பாரம்பரியத்தில் கிறிஸ்து விரோதியின் அடையாளம்' என்ற தலைப்பிலான ஒரு புத்தகம் கிரீஸில் வெளியிடப்பட்டது. 2001-ல், புனித வீரமங்கை கிராண்ட் டச்சஸ் எலிசபெத்தின் சகோதரிகள் அமைப்பு மாஸ்கோவில் அந்தப் புத்தகத்தின் ரஷ்ய மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டது.

இந்தப் புத்தகம் கிரேக்க ஆர்த்தடாக்ஸ் திருச்சபையின் பக்திமிக்க குருக்கள், துறவறத்தார் மற்றும் கடவுளுக்குப் பயந்த பொதுநபர்களால் எதிர்மறையாகப் பார்க்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து வந்த விமர்சனங்களில், மிகவும் மதிக்கத்தக்க ஆசிரியர், புனித வேதாகமத்தையும் பிதாக்களின் நூல்களையும் 175

அத்தியாயம் 2.
தியாகம் ஒருவருக்கு எவ்வாறு மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருகிறது

நமது காலத்தில், தியாகம் என்பது அரிதாகிவிட்டது
'குழந்தைகள் ஒரு தொல்லைக்கு மேல் ஒன்றுமில்லை,' என்று எல்லாவற்றையும் கொண்டிருந்த ஒரு பெண் என்னிடம் கூறினார். அவளுடைய குழந்தைகள் அவளுக்கு ஒரு சுமையாக இருந்தன! ஒரு தாய் இப்படி நினைத்தால், அவள் எதற்கும் பயனற்றவள், ஏனெனில் ஒரு தாயிடம் அன்பு இருப்பது இயற்கையானது. ஒரு தாய் தன் மகளைக் கல்யாணம் ஆகும் வரை காலை பத்து மணி வரை தூங்க அனுமதிக்கலாம். இருப்பினும், அவள் தாய் ஆன தருணத்திலிருந்தே, தன் குழந்தையை உணவளிக்கவும், குளிப்பாட்டவும், கவனித்துக் கொள்ளவும் வேண்டியிருக்கும்போது, அவள் இரவில் தூங்குவாள் கூட இல்லை, ஏனென்றால் இயந்திரம் ஓடத் தொடங்கிவிடுகிறது. தியாக மனப்பான்மையுடன், ஒரு நபர் முணுமுணுப்பதில்லை அல்லது சுமையை உணர்வதில்லை, மாறாக மகிழ்ச்சியடைகிறார். அதுவே முழு அடித்தளம்: தியாக மனப்பான்மை

இருக்க வேண்டும். மேலும் இந்தப் பெண், 'என் இறைவா, உமக்கு நான் எப்படி நன்றி சொல்வேன்? நீர் எனக்குக் குழந்தைகளை மட்டுமல்ல, பல ஆசீர்வாதங்களையும் தந்துள்ளீர். பலருக்கு எதுவும் இல்லை, ஆனாலும் எனக்குப் பல வீடுகள், என் தந்தையிடமிருந்து ஒரு சொத்து, என் கணவர் நல்ல சம்பளம் வாங்குகிறார், மேலும் நான் இரண்டு இடங்களிலிருந்து வாடகை பெறுகிறேன்!...' என்று கூறினால், எனக்கு எந்தக் கடினங்களும் இல்லை. என் கடவுளே, உமக்கு நான் எப்படி நன்றி சொல்வேன்? இவை அனைத்திற்கும் நான் தகுதியற்றவள்." அவள் அப்படி

திரிப்பதன் மூலம், 7 ஏப்ரல் 1997 மற்றும் 9 பிப்ரவரி 1998 தேதியிட்ட கிரீஸ் திருச்சபையின் புனித சினடின் சுற்றறிக்கைக் கடிதங்கள், மாண்ட் அத்தோஸின் புனித சமூகத்தின் வேண்டுகோள்கள், அத்துடன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மூப்பர் பைசியோஸின் கருத்து ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்துலக திருச்சபை மதிப்பீடுகளுக்கு முரணான முடிவுகளை அவர் எட்டுகிறார். மெட்ரோபொலிட்டன் மெலெடியோஸின் புத்தகத்திற்கு மிகவும் விரிவான மற்றும் வெற்றிகரமான இறையியல்

மறுப்பு, மெடியோராவின் புனித மலைகளின் துறவிகளால் 'Παραχάραξη του χαράγματος' என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 'அருமைமிகு மெட்ரோபொலிட்டன் மெலெடியோஸ் அவர்களின் "ஆர்த்தடாக்ஸ் பாரம்பரியத்தில் கிறிஸ்து விரோதியின் அடையாளம்" என்ற நூலில் உள்ள நிலைப்பாடுகளுக்கான மறுப்பு'." — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

நினைத்திருந்தால், புகழ்ச்சியுடன் சேர்ந்து, துரதிர்ஷ்ட உணர்வும் மறைந்திருக்கும்; அதாவது, அவள் இரவும் பகலும் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லியிருந்தாலே, அதுவே போதுமானதாக இருந்திருக்கும்.
— தியாகம், ஜெரோண்டா, மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.
— ஓ, அது என்ன விதமான மகிழ்ச்சி! இந்த தியாக மகிழ்ச்சியின் சுவை இன்றைய மக்களுக்குத் தெரியாது, அதனால்தான் அவர்கள் மிகவும் துன்புறுகிறார்கள். அவர்களிடம் எந்த இலட்சியங்களும் இல்லை; உயிருடன் இருப்பதே அவர்களை அழுத்துகிறது. தைரியமும் தியாகமும் ஒரு மனிதனுக்குள் இருக்கும் உந்துசக்திகள். இந்த சக்தி இல்லையென்றால், ஒருவன் துன்புறுகிறான். பழைய நாட்களில், கிராமங்களில், மக்கள் ஒரு பாதையை உருவாக்க இரவில் அமைதியாக வேலை செய்வார்கள், யாரும் தங்களைப் பார்க்காமல் பார்த்துக் கொள்வார்கள்—அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு மற்றவர்கள் அவர்களை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக. இப்போதெல்லாம், இந்த தன்னலமற்ற தியாக உணர்வு அரிதாகவே காணப்படுகிறது. ஒருமுறை, அத்தோஸ் மலையில் ஒரு ஊர்வலத்தின் போது, துறவிகள் ஒரு பாதையில் நடந்து செல்லும்போது, அவர்களின் மேலாடைகள் ஒரு புதர் கிளையில் சிக்கிக்கொண்டதை நான் பார்த்தேன். இருப்பினும், அவர்களுக்குப் பின்னால் வருபவர்களுக்கு வழியை எளிதாக்க, அவர்களில் யாரும் அந்தக் கிளையை உடைக்கவில்லை; அனைவரும் தங்கள் மேலாடைகள் சிக்காமல் இருக்கக் குனிந்தனர். அவர்கள் அந்தப் புதருக்கு வணக்கம் செலுத்துவது போல இருந்தது! அது எரியாத புதராக இருந்திருந்தால், அது மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும்! ஆனால் ஒவ்வொருவரும் நினைத்தார்கள்: 'வேறொருவர் அதைச் செய்யட்டும்; நான் என் வேலையை முடித்துக்கொண்டு போவதே போதும்.' ஆனால், அந்தக் கிளையை முதலில் நீங்கள் தான் பார்த்திருந்தால், ஏன் அதை நீங்களே செய்யக்கூடாது? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இறைவனை நம்பாத உலகியல் மக்கள் இப்படித்தான் நடந்துகொள்வார்கள். அத்தகைய வாழ்க்கை எனக்கு என்ன பயன்? இறந்துவிடுவது ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தது. மற்றொருவரைப் பற்றியும், அவர்களின் வலியைப் பற்றியும் சிந்திப்பதே முக்கியம்.
உலகம் ஏற்கெனவே தன்னை இழந்துவிட்டது. மக்கள் மத்தியில் அன்பும் தியாகமும் நீங்கிவிட்டன. புனித மலையில் உள்ள என் கலிவாவில் இருந்தபோது எனக்கு இடுப்பு வலிப்பு ஏற்பட்ட நிலையில் நான் இருந்ததைப் பற்றி ஒருமுறை உங்களிடம் கூறியிருக்கிறேன். வாயிலுக்கு அருகில் யாராவது சுத்தியலால் தட்டும்போது, நான் அதைத் திறப்பதற்காக பனிக்கும் குளிர்க்கும் மத்தியில் வெளியே செல்வேன். அந்த நபருக்குக் கடுமையான பிரச்சனைகள் இருந்தால், சில கணங்களுக்கு முன்பு நான் [உண்மையாகவே] படுக்கையில் குத்தப்பட்டிருந்த போதிலும், என் சொந்த வலியை நான் உணரவே இல்லை. நான் அந்த விருந்தினருக்குச் சாப்பிட அல்லது குடிக்க ஏதாவது

177

கொடுப்பேன்: ஒரு கையால் அவர்களுக்குப் பரிமாற, மறுகையால் என் குடல்வால் வலிப்பை அழுத்திப் பிடித்துக் கொள்வேன். நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த முழு நேரமும், கடுமையான வலியிருந்தும், நான் எதிலும் சாய்ந்துகொள்ளவில்லை, அப்போதுதான் நான் வலியில் இருப்பதை அவர் உணராமல் இருப்பார். மேலும், அந்தப் பார்வையாளர் சென்றதும், நான் மீண்டும் வலியால் குனிந்துவிடுவேன். அது வலியால் விடுபட்டது என்றோ அல்லது நான் அற்புதமாகக் குணமடைந்து கொண்டிருந்தேன் என்றோ அல்ல—இல்லை. மற்றவர் வலியில் இருப்பதைக் கண்டேன், என் வலியை மறந்தேன். மற்றவரின் வலியைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது ஒரு அற்புதம் நிகழ்கிறது. முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால், நீங்கள் மற்றவரை ஒரு சகோதரராக உணர்ந்து, அவருக்காக வேதனைப்பட வேண்டும். இந்த வேதனை கடவுளைத் தொடுகிறது, ஒரு அற்புதம் நிகழ்கிறது. ஏனெனில், உன்னதமான தாராள மனப்பான்மை - அதாவது, தியாகம் - போல வேறு எதுவும் கடவுளை ஆழமாக நெகிழச் செய்வதில்லை. ஆனால் நமது காலத்தில், தாராளம் என்பது அரிதானது, ஏனெனில் சுயநலமும் சுயநலவாதமும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. 'நான் மற்றவருக்கு என் முறைக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பேன், நானே என் முறைக்காகக் காத்திருப்பேன்' என்று கூறும் ஒருவரைக் காண்பது அரிது. மற்றவர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறார்கள்! ஆன்மீக மக்களிடையே கூட, இந்த அருவருப்பான உணர்வு—பாதக உணர்வு—இருந்து வருகிறது. ஒருவர் தனது சொந்த உறக்கம், ஓய்வு போன்றவற்றைத் தியாகம் செய்யும்போது மட்டுமே ஒரு நற்செயல் உண்மையான நற்செயலாகிறது.

இதனால்தான் கிறிஸ்து, '...உங்கள் சொந்தப் பற்றாக்குறையிலிருந்து...' என்று கூறினார்.

157 நான் ஓய்வெடுத்த பிறகு ஒரு நற்செயல்
செய்யும்போது, அது எனக்கு அதிகச் செலவை ஏற்படுத்தாது. இருப்பினும், நான் சோர்வாக இருக்கும்போது, உதாரணமாக, வழியைக் கேட்கும் ஒருவருக்கு வழிகாட்டச் சென்றால், அது பெரும் செலவை ஏற்படுத்தும். முன்கூட்டியே நன்றாகத் தூங்கிவிட்டு, என் உதவி தேவைப்படும் இடத்தில் ஒரு தூக்கமில்லாத இரவைக் கழிக்கும்போது, அதன் செலவு சிறியது. மேலும், நான் உரையாடலை ரசித்தால், வெறுமனே அந்த நட்பில் மகிழ்ச்சி அடையவும், கொஞ்சம் வேடிக்கையாகவும் அதைச் செய்யக்கூடும். ஆனால், நான் சோர்வாக இருக்கும்போது மற்றொருவருக்கு உதவ ஒரு தியாகம் செய்யும்போது, நான் பரலோக மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன். அப்போது நான் கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தால் மூழ்கிவிடுகிறேன்.
ஆனால் ஒருவருக்கு மற்றவருக்கு உதவுவதும், தமக்காக எதையாவது செய்வதும் ஒரு சுமையாகத் தோன்றினால், அப்போது அவர்கள் ஓய்விலேயே கூட சோர்வடைகிறார்கள். தன் அண்டை வீட்டார்க்கு உதவும் அதே நபர்,

157 லூக்கா 21:4.

178

தன் சோர்வினின்று ஓய்வைக் காண்கிறார். ஒருவருக்கு தியாக மனப்பான்மை இருந்தால், அவர்கள் கடுமையாக உழைத்து, சோர்வடைந்த ஒருவரைப் பார்க்கும்போது, 'இருங்கள், கொஞ்சம் ஓய்வெடுங்கள்' என்று கூறி, அந்த வேலையைத் தாங்களே செய்வார்கள். சோர்வினால் சோர்வடைந்தவர் உடல் ரீதியாக ஓய்வெடுப்பார், ஆனால் அவருக்கு உதவியவர் ஆன்மீகப் புத்துணர்ச்சியை அனுபவிப்பார். ஒரு மனிதர் என்ன செய்தாலும் அதை இதயப்பூர்வமாகச் செய்ய வேண்டும்; இல்லையெனில், செய்பவர் ஆன்மீக ரீதியாக மாறமாட்டார். இதயப்பூர்வமாகச் செய்யப்படும் செயல்கள் சோர்வைத் தருவதில்லை. இதயம் ஒரு தன்னைத்தானே சார்ஜ் செய்துகொள்ளும் கருவி போன்றது: அது எவ்வளவு அதிகமாக வேலை செய்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக அது மீண்டும் சார்ஜ் ஆகிறது. உதாரணமாக, ஒரு செயின்சா-வை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்: அது ஒரு அழுகிய மரக்கட்டையில் மோதும்போது, 'fr-r-r' என்று சத்தமிட்டு நின்றுவிடும். ஆனால் அது உறுதியான மரத்தில் மோதும்போது, அது ' ' என்று தொடர்ந்து இயங்கி, தன்னைத்தானே மீண்டும் சார்ஜ் செய்துகொண்டு, வெட்டுவதைத் தொடரும். மேலும், கொடுப்பதில் மட்டுமல்ல, நாம் எதையாவது பெறவிருக்கும்போதும், நம்மைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கக்கூடாது, மாறாக மற்றவரின் ஆன்மாவுக்கு அமைதியைக் கொணர்வதற்காகவே எப்போதும் பாடுபட வேண்டும். நம்மில் பேராசை இருக்கக்கூடாது. நமக்குத் தேவையானதை எடுத்துக்கொண்டு, மற்றவர்களுக்கு எதுவும் விடாமல் இருக்க நமக்கு உரிமை உண்டு என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது.
— மீண்டும் ஒருமுறை, ஜெரோண்டா, அனைத்தும் தியாக உணர்விலேயே வந்து முடிகிறது.
— ஆனால் அதுதான், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, முழு ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அடித்தளமே! ஒருவர் தன்னை ஒரு பலியாக அர்ப்பணிக்கும்போது என்ன மகிழ்ச்சியை உணர்கிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் அனுபவிக்கும் மகிழ்ச்சியை அவர்களால் வெளிப்படுத்த முடியாது. உயரிய மகிழ்ச்சி தியாகத்திலிருந்து வருகிறது. தியாகத்தின் மூலமாக மட்டுமே ஒரு நபர் கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியமாக இருக்க முடியும், ஏனெனில் கிறிஸ்துவே தியாகம். இங்குதான் ஒரு நபர் சொர்க்கம் அல்லது நரகத்தை அனுபவிக்கத் தொடங்குகிறார். நன்மை செய்பவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார், ஏனெனில் அதற்காக அவர்கள் தெய்வீக ஆறுதலால் வெகுமதி பெறுகிறார்கள். ஆனால் தீமை செய்பவர்கள் வேதனையை அனுபவிக்கிறார்கள்.

நான் மற்றவருக்கு அமைதி தருவதில்தான் எனது அமைதியைக் காண்கிறேன்

— ஆனால், கரொண்டா, ஒருவன் தியாகத்தின் ஆனந்தத்தை இன்னும் சுவைக்காமல் எப்படி தியாகம் செய்ய முடியும்?

— தங்களை மற்றவரின் நிலையில் வைத்துக்கொள்வதன் மூலம். நான் இராணுவத்தில் இருந்தபோது, எங்கள் பதுங்குகுழி அடிக்கடி வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிடும். வானொலியின் பேட்டரிகளை மாற்ற வேண்டியிருந்தது, அது ஒரு எளிதான வேலையாக இருக்கவில்லை, ஏனெனில் தொலைத்தொடர்பு இணைப்பு பிசியாக இருந்தது. நான் இடுப்பு வரை நனைந்திருந்தேன், என் மேலங்கி கிட்டத்தட்ட பிழிந்து எடுக்கத் தயாராக இருந்தது. இருப்பினும், மற்றவர்கள் துன்பப்படாமல் இருப்பதற்காக, இந்த வேலையை நானே செய்ய விரும்பினேன், அதைச் செய்யும்போது அதில் நான் மகிழ்ச்சியைக் கண்டேன். தளபதி என்னிடம்

கூறுவார்: 'நீ இந்த வேலையைச் செய்யும்போது, நான் நிம்மதியாக இருக்கிறேன், ஆனால் உனக்காக வருந்துகிறேன். வேறொருவரை இதைச் செய்யச் சொல்.' — "இல்லை, தளபதி அவர்களே," என்று நான் பதிலளிப்பேன், "இதைச் செய்வதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்." எங்கள் அரை-படையில் மற்றொரு ரேடியோ ஆபரேட்டர் இருந்தார், ஆனால் நாங்கள் செயல்பாடுகளுக்குப் புறப்படும்போது, அவரை ஆபத்தில் சிக்க வைக்காமல் இருப்பதற்காக, எனக்கே கடினமான வேலையாக இருந்தாலும், பேட்டரியையோ அல்லது ரேடியோவையோ அவரை எடுத்துச் செல்ல நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். அவர் என்னிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டுக் கோபப்படுவார்: 'ஏன் எனக்கு அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க மாட்டேன்?' — 'நீ,' நான் பதிலளித்தேன், 'ஒரு மனைவியையும் குழந்தைகளையும் கொண்டிருக்கிறாய். நீ கொல்லப்பட்டால், நான் அதற்காக கடவுளிடம் பதிலளிக்க வேண்டியிருக்கும்.' இவ்வாறு கடவுள் எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றினார்: எங்களில் யாரும் கொல்லப்பட அனுமதிக்கவில்லை.
அன்பின் காரணமாக மற்றொருவரைக் காக்கும்போது ஒருமுறை கொல்லப்படுவதே, கவனக்குறைவாகவோ அல்லது கோழைத்தனமாகவோ இருந்து வாழ்நாள் முழுவதும் மனசாட்சியின் உறுத்தலுக்கு ஆளாகுவதை விட ஒரு உணர்ச்சிப்பூர்வமான நபருக்குச் சிறந்தது. ஒருமுறை, உள்நாட்டுப் போரின்போது, கிளர்ச்சியாளர்களின் ஒரு சூழ்ச்சி எங்களை ஒரு கிராமத்திற்குப் பின்னால் உள்ள எங்கள் மற்ற படைகளிலிருந்து துண்டித்தது. உணவுப் பொருட்களுக்காக கிராமத்திற்குள் யார் செல்வது என்பதைத் தீர்மானிக்க வீரர்கள் குலுக்கல் போட இருந்தனர்.

'நான் போகிறேன்,' என்றேன். அனுபவமற்ற மற்றும் கவனக்குறைவான ஒருவர் சென்றிருந்தால், அவர் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம், மேலும் அதன் பிறகு என் மனசாட்சி என்னை வாட்டியிருக்கும். 'வேறொருவரைக் கொல்வதை விட என்னைக் கொன்றால் பரவாயில்லை, அப்போது என் மனசாட்சி என் வாழ்நாள் முழுவதும் என்னை வாட்டும். அதை என்னால் எப்படித் தாங்க முடியும்?' 'உன்னால் அவனைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியும்,' என்று என் மனசாட்சி என்னிடம் சொல்லும், 'அப்படியென்றால் ஏன் அவனைக் காப்பாற்றவில்லை?' மேலும், நான் நோன்பு இருந்ததால் என் வயிறு காலியாக இருந்தது... எப்படியிருந்தாலும், பரவாயில்லை. அதனால் தளபதி என்னிடம் கூறுகிறார்: 'நீங்களும் வருவது நல்லது; எப்படியும் நீங்கள் 180

தண்ணீரிலிருந்து ஈரமில்லாமல் வெளியே வருவீர்கள், மேலும் உங்கள் பலத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள சிறிது சாப்பிட்டுவிடலாம்.' நான் என் துப்பாக்கியை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டேன். கிளர்ச்சியாளர்கள் என்னைத் தங்களின் ஒருவராகத் தவறாக நினைத்து என்னைச் செல்ல அனுமதித்தனர். நான் கிராமத்தை அடைந்து ஒரு இரண்டு மாடி வீட்டிற்குள் சென்றேன். அங்கே ஒரு வயதான பெண்மணி இருந்தார்; அவர் எனக்குச் சிறிது உணவு கொடுத்தார், நான் என் வீரர்களிடம் திரும்பினேன்.
அந்த மலைகளில், பனிக்கு மத்தியில் நான் மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சியை அனுபவித்தேன். ஒரு இரவு நான் விழித்ததை நினைவுகூர்கிறேன். எல்லோரும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தனர், எங்கள் கூடாரங்கள் பனியில் புதைந்திருந்தன. நான் பாம்பு போல ஊர்ந்து கூடாரத்திலிருந்து வெளியேறி, வானொலியை எடுத்து அதில் இருந்த பனியை உதறத் தொடங்கினேன். நான் பார்த்தேன்: அது வேலை செய்தது. நான் தளபதியிடம் ஓடிச் சென்று என்ன நடக்கிறது என்று அவரிடம் சொன்னேன். அந்த இரவில், உறைபனி நோயால் பாதிக்கப்பட்ட இருபது ஆறு பேரை ஒரு கோடரியைக் கொண்டு பனியில் இருந்து தோண்டி எடுத்தேன்.
நான் கிறிஸ்துவுக்காக எதையும் செய்யவில்லை. போரின் போது நான் செய்தவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கைக் கூட கிறிஸ்துவுக்காகச் செய்திருந்தால், நான் இப்போது அற்புதங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பேன்! அதனால்தான் பின்னர், துறவற வாழ்க்கையில், நான் சொல்வதுண்டு: 'நாட்டுப்பற்றுக்காக இராணுவத்தில் நான் அத்தகைய சித்திரவதைகளைச் சகித்துக்கொண்டேன், ஆனால் கிறிஸ்துவுக்காக நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறேன்?' வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இராணுவத்தில் நான் சகித்துக்கொண்ட சித்திரவதைகளுடன் ஒப்பிடும்போது, துறவற வாழ்க்கையில் நான் ஒரு இளவரசனைப் போல உணர்ந்தேன்; இங்கு எனக்கு ஒரு துண்டு வறண்ட ரொட்டி கிடைத்ததா இல்லையா என்பது உண்மையில் ஒரு பொருட்டாக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால், அந்தக் காலத்தில், சண்டைகளின் போது, நாங்கள் என்ன விதமான உபவாசத்தை இருந்தோம் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? நாங்கள் பனிக்கட்டியைச் சாப்பிட்டோம்! மற்றவர்கள் குறைந்தபட்சம் அந்தப் பகுதியைச் சோதனையிட்டுச் சாப்பிடக்கூடிய எதையாவது கண்டுபிடித்துவிடுவார்கள், ஆனால் நான் ரேடியோவோடு பிணைக்கப்பட்டிருந்தேன்—என்னால் அதை விட்டு விலக முடியவில்லை. ஒருமுறை நாங்கள் பதிமூன்று நாட்கள் உணவின்றி இருந்தோம்: எங்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சிப்பாயின் ரொட்டி மற்றும் அரை ஹெர்ரிங் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது. நான் குதிரைக் குளம்படிக் கால்களில் இருந்த நீரைக் குடித்தேன், அதுவும் சுத்தமான மழைநீரல்ல, சேற்றுடன் கலந்த நீர். ஒருமுறை, எனக்குச் சில 'லெமனேட்' கூடக் குடிக்கக் கிடைத்தது! அந்த நேரத்தில், என் தாகம் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திருந்தபோது, தண்ணீர் நிறைந்த ஒரு குதிரைக் குளம்படிக்

181

காலத்தைக் கண்டேன் — மஞ்சள் நிற நீர்! நான் அதைக் குடித்துக் குடித்துத் தணித்தேன்!... அதனால்தான், பிற்காலத்தில் துறவற வாழ்க்கையில், ' ' தண்ணீர்—எந்த விதமான பூச்சிகளாலும் நிறைந்திருந்தாலும்—எனக்கு ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமாகத் தோன்றியது. குறைந்தபட்சம் அது தண்ணீரைப் போல இருந்தது.
ஒரு மாலை, கேபிள் தகவல் தொடர்புத் தண்டு துண்டிக்கப்பட்டது. அது டிசம்பர் 1948. எங்கும் பனிச்சரிவுகள் இருந்தன. பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு, எங்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது: கிராமத்திற்கு அணிவகுத்துச் செல்லவும் (இரண்டு மணி நேர நடைப்பயணம்), தண்டைச் சரிசெய்துவிட்டுத் திரும்பவும். இரண்டு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு, இருட்டிவிட்டது. வீரர்கள் மிகவும் சோர்வடைந்திருந்தனர், மேலும் தொடர்ந்து செல்லும் தைரியம் அவர்களுக்கு இல்லை. மேலும், அந்தப் பனிக்குவியல்களுக்கு மத்தியில் கேபிளை நாங்கள் எப்படித் தேடிப் பிடிப்பது!
'என்ன, கெரொண்டா, உங்களுக்கு வழி தெரியாதா அல்லது கேபிள் எப்படிப் பதிக்கப்பட்டிருந்தது என்று தெரியாதா?'
— சரி, எனக்குப் பொதுவான பாதை தெரிந்திருந்தது, ஆனால் இரவு எப்படியும் எங்களை வழியில் பிடித்திருக்கும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், அவர்கள் எனக்குச் சில வீரர்களைக் கொடுத்தார்கள், நாங்கள் புறப்பட்டோம். முதலில், எங்கள் படைப்பிரிவின் தளத்திலேயே இருந்தபோது, தளபதிக்கு நம்பிக்கை ஊட்டும் வகையில், மண்வெட்டிகளால் சாலையில் இருந்த பனியை அகற்றி, சற்று முன்னேறினோம். அப்போது நான் அவர்களிடம், 'வாங்க, வாங்க, நாம இன்னும் திரும்பிப் போகணும்!' என்றேன். மற்றவர்கள் தொடர்ந்து முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்ததால் நான் முதலில் சென்றேன்.

'எல்லாடா,' என்று அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள், 'நாம் நிச்சயமாக அழிந்துவிடப் போவதில்லை, ஆனால் இங்கே இருக்கிறோம், நாம் அழிந்துவிடுவோம்!' அவர்கள் ஒரே விஷயத்தைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள்! அதனால் நாங்கள் தொடர்ந்து முன்னேறினோம்: நான் பனியில் புதைந்துவிடுவேன், அவர்கள் என்னை வெளியே இழுப்பார்கள், நான் மீண்டும் புதைந்துவிடுவேன், அவர்கள் மீண்டும் என்னை வெளியே இழுப்பார்கள்... என்னிடம் ஒரு வாள் இருந்தது, அவ்வப்போது நான் காலடி வைப்பதற்கு ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க, என் முன்னால் உள்ள பனியை அதனால் துழாவிக் கொண்டிருந்தேன். நான் தொடர்ந்து சரிபார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டியிருந்தது. நான்

வழிகாட்டி அவர்களை நோக்கி, 'வாருங்கள், வாருங்கள், கால்நடைகள் இங்கே மேயாது, அதனால் கம்பியை உடைக்க முடியாது. "நாம் ஒரு பள்ளத்தாக்கு அல்லது கேபிள் தரையிலிருந்து மேலே தொங்கும்

இடத்திற்குச் சென்றால், அப்போதுதான் அதைச் சரிபார்க்க முடியும்." இறுதியாக நாங்கள் ஒரு கிராமத்தை அடைந்தோம், அதன் முன் பனிக்குவியல்களுக்கு அடியில் மறைந்திருந்த படிக்கட்டுகள்

182

இருந்தன, நான் அந்தப் படிக்கட்டுகளில் ஒன்றிலிருந்து பனிக்குள் கீழே விழுந்தேன். மற்றவர்கள் மேலும் முன்னேறவோ அல்லது என்னை அழைத்துச் செல்லவோ மிகவும் பயந்தனர். இறுதியாக நாங்கள் ஒரு படிக்கட்டிலிருந்து அடுத்த படிக்கட்டாகப் பிடித்துத் தவழ்ந்து கீழே இறங்கினோம் — அது எப்படி என்று கேட்காதீர்கள் — மற்றும் அன்று மாலை தாமதமாக அந்தக் கிராமத்தை அடைந்தோம். சில பள்ளத்தாக்குகளில், ஓரிரு இடங்களில், நான் ஒரு பாறை விளிம்பைக் கண்டேன்; நாங்கள் கேபிளை இணைத்து தளபதியுடன் தொடர்பு கொண்டோம். 'திரும்பி வாருங்கள்,' என்று தளபதி எங்களிடம் கூறினார். ஆனால் நாங்கள் எப்படித் திரும்பிச் செல்வது? இரவு வந்துவிட்டது மட்டுமல்லாமல், நாங்கள் எப்படியோ மீண்டும் அந்தப் படிக்கட்டுத் தோட்டங்களுக்கு ஏற வேண்டியிருந்தது! நாங்கள் ஒரே மூச்சில் கீழே இறங்கிவிட்டோம்! எங்கள் வழியை நாங்கள் எப்படி கண்டுபிடிப்பது? "ஆனால் நாங்கள் எப்படித் திரும்பிச் செல்வது?" என்று தளபதியிடம் கேட்டேன். "எப்படியோ நாங்கள் கீழே இறங்கிவிட்டோம், ஆனால் இப்போது எப்படி மீண்டும் ஏறிச் செல்வது? அதற்குப் பதிலாக நாளை காலையில் திரும்பிச் செல்வோம்: கிராமத்தின் மறுமுனையிலிருந்து புறப்பட்டு மற்ற வழியில் சுற்றிச் செல்வோம்." — "இதில் 'வாக்கு' என்று எதுவும் இல்லை," என்றார் தளபதி, "இன்றே!" எங்கள் அதிர்ஷ்டம், தளபதியின் உதவியாளர் இந்த உரையாடலைக் கேட்டு, இரவு ஊரிலேயே தங்க அனுமதிக்குமாறு அவரிடம் மன்றாடினார். அதனால் நாங்கள் அவ்வாறே செய்தோம். ஒரு வீட்டில், அவர்கள் எங்களுக்கு இரண்டு தடிமனான கம்பளிப் போர்வைகளைக் கொடுத்தார்கள். நான் நடுங்கத் தொடங்கினேன்: எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான் முன்னணியில் வழியைச் சுத்தம் செய்துகொண்டே நடந்து, முழுமையாக நனைந்திருந்தேன். மற்றவர்களை விட, ஒரு விதத்தில், நான் மோசமான நிலையில் இருந்ததால், என் தோழர்கள் என் மீது இரக்கப்பட்டு, என்னை நடுவில் நிறுத்தினார்கள். பிறகு நாங்கள் ஒரு துண்டு சிப்பாய்களின் ரொட்டியை இரவு உணவாகச் சாப்பிட்டோம். அப்போது நான் அனுபவித்ததை விட என் வாழ்வில் ஒருபோதும் அதிக மகிழ்ச்சியை அனுபவித்ததாக எனக்கு நினைவில்லை.
தியாகம் என்றால் என்னவென்று நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த உதாரணங்களைக் கூற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. நான் இதைச் சொல்வதெல்லாம் நீங்கள் என்னைப் பாராட்டுவதற்காக அல்ல, மாறாக உண்மையான மகிழ்ச்சி எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்வதற்காகவே.
பின்னர், தகவல் தொடர்புத் துறையில், என் சக ஊழியர்கள் என்னை ஏமாற்றுவார்கள். "என் அப்பா என்னைப் பார்க்க வருகிறார்; நான் அவரைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். தயவுசெய்து என் வேலையை நீ பார்த்துக்கொள்வாயா?" என்று ஒருவர் சொல்வார். "என் சகோதரி என்னைப்

பார்க்க வந்துள்ளாள்," என்று மற்றொருவர் பொய் சொல்வார் (அவள் அவருக்குச் சகோதரி இல்லை). வேறு யாராவது எந்தக் காரணத்திற்காக

183

வெளியே செல்ல வேண்டியிருந்தாலும், நான் தியாகம் செய்வேன்: நான் தொடர்ந்து கடமையில் இருந்தேன், ஒருவருக்காகவோ அல்லது மற்றவருக்காகவோ வேலை செய்தேன். என் வேலை நேரம் முடிந்ததும், நான் தரையைப் பெருக்கி சுத்தம் செய்வேன். சிக்னல் பட்டாலியனின் வளாகத்திற்குள் வேறு யாரும் நுழைய அனுமதிக்கப்படவில்லை – மற்ற துறைகளின் அதிகாரிகள் கூட இல்லை – மேலும், அது போர்க்காலம். அதனால் எங்களால் ஒரு துப்புரவுப் பணியாளரை நியமிக்க முடியவில்லை. நான் ஒரு துடைப்பத்தை எடுத்து எல்லா அறைகளையும் கூட்டுவேன்.

அப்படித்தான் நான் கூட்டுவதைக் கற்றுக்கொண்டேன். 'இது,' என்று நான் சொல்வேன், 'ஒரு சேவை அறை, ஒரு விதத்தில் புனிதமான இடம்; இதை அசுத்தமாக விடக்கூடாது.' நான் கூட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை, மேலும் அது எப்படிச் செய்வது என்றும் எனக்குத் தெரியாது: வீட்டில், நான் ஒருபோதும் துடைப்பத்தை எடுத்ததில்லை. நான் விரும்பியிருந்தாலும் கூட, என் சகோதரி அதே துடைப்பத்தால் எனக்கு நல்ல ஒரு அடி கொடுத்திருப்பாள்! 'தூய்மைப் பணியாளர்,' என்று என் சக ஊழியர்கள் என்னைக் கேலி செய்வார்கள், 'நித்திய வீரமகன்.' நான் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. நான் அதை 'நன்றி' கேட்பதற்காகச் செய்யவில்லை, மாறாக அது அவசியம் என்று நான் உணர்ந்ததாலும், அது எனக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்ததாலும் செய்தேன்.

— கெரொண்டா, உங்களுக்கு ஒருபோதும் எந்த 'தவறான' எண்ணங்களும் வரவில்லையா? உதாரணமாக, 'இன்னார் தன் சகோதரியைப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக வெளியே சென்று ஜாலியாக இருக்கிறார்' என்று நீங்கள் எப்போதாவது நினைத்ததுண்டா?

158— இல்லை, எனக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் ஒருபோதும் வந்ததில்லை. யாராவது என்னிடம், 'தயவுசெய்து, நான் இல்லாத நேரத்தில் சிறிது நேரம் நீங்க என் இடத்தில் இருக்க முடியுமா?' என்று கேட்ட தருணத்திலிருந்தே — விஷயம் முடிந்துவிடும். மேலும், ஒருவர் இருந்தார், அவர் தன் பிள்ளைகளுக்காக என்று என்னிடம் பணம் கேட்டார், ஆனால் அதை அவர்களிடம் அனுப்பத் தவறியது மட்டுமல்லாமல், தனக்காகச் செலவழிக்க தன் மனைவியிடமும் பணம் கேட்டார். புரியுதா? மேலும், நான் அதை 'நன்றாகச் செய்தாய்' என்று பாராட்டப்படுவதற்காகச் செய்யவில்லை; அது ஒரு தேவையாக எனக்குத் தோன்றியது. நான் படைப்பிரிவின் குவார்ட்டர்ஸை விட்டு வெளியேறியதே இல்லை; மற்றவர்கள் இதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, எல்லா வேலைகளையும் என் மீது சுமத்தினார்கள். நான் ஒரு முழுப் படைப்பிரிவின் வேலையைச் செய்ய

158 அந்தப் பகுதிக்கு நன்கு தெரிந்த ஒரு குருவும் போதகருமானவரின் பெயர் அது. மூத்தவரைக் கிண்டல் செய்ய விரும்பிய அவருடைய சக மதகுருக்கள், அவருக்கு பெனடிக்ட் என்று பெயரிட்டனர்.

வேண்டியிருந்தது. ஒரு பெரிய കൂട്ടം அழைப்புச் சிக்னல்கள், ரிலேக்கள் இடைவிடாமல் சத்தமிட்டுக்கொண்டிருந்தன... அப்போது நான் முற்றிலும் முடங்கிப் போனேன். சில காலம் எனக்கு 39.5 டிகிரி காய்ச்சல் இருந்தது, ஆனால் அதை நான் யாருக்கும் சொல்லவில்லை. ஆனால் பின்னர், அந்தச் சோர்வினால் நான் சரிந்து விழுந்து, நினைவிழந்துவிட்டேன். அவர்கள் என்னை ஒரு சக்கர வண்டியில்

ஏற்றினார்கள், அப்போது என் சக ஊழியர்கள், 'சரி, வெனெடிக்ட், நீ ஒரு பெரிய பழுதுபார்ப்பிற்குச் செல்கிறாய்; உன்னை இந்தச் சக்கர வண்டியில் பழைய கார்களைச் சரிசெய்யும் இடத்திற்கு நாங்கள் கொண்டு செல்கிறோம்' என்று சொல்வதை என்னால் கேட்க முடிந்தது. அவர்கள் என்னை மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அங்கே நான் கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டேன்—எல்லோரும் காயம்பட்டவர்களுடன் மும்முரமாக இருந்தபோது, என்னைப் பார்த்துக் கொள்ள யார் இருந்தார்கள்?—ஆனால் நான் மகிழ்ச்சியை உணர்ந்தேன். அது தியாகத்தால் வரும் மகிழ்ச்சி, ஏனெனில் மற்றவருக்கு அமைதியைக் கொடுப்பதில் என் சொந்த அமைதி பிறக்கிறது.

நாம் நம்மை எவ்வளவு அதிகமாக மறக்கிறோமோ, அவ்வளவு அதிகமாக கடவுள் நம்மை நினைவுகூர்கிறார்
தியாக உணர்வையும் கடவுள் நம்பிக்கையையும் கொண்டவர்கள் தங்களைப் பற்றி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஒரு நபர் தங்களுக்குள் தியாக உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளாவிட்டால், அவர்கள் தங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் தங்களுக்காக தங்களைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் தங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திப்பவர்கள், மக்களிடமிருந்தும் கடவுளிடமிருந்தும் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்—இது ஒரு இரட்டைத் தனிமை—மேலும் அவர்கள் தெய்வீக அருளைப் பெறுவதில்லை. அத்தகைய நபர் எதற்கும் பயனற்றவர். இதைக் கவனியுங்கள்: ஒரு தேவைப்படும் தருணத்தில், தங்களையும் தங்கள் சிரமங்களையும் பற்றி மட்டுமே தொடர்ந்து சிந்திக்கும் ஒருவரை, மனித நேய அடிப்படையில் கூட யாரும் ஆதரிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் தெய்வீக ஆதரவைப் பெறமாட்டார்கள் என்பது சொல்லாமலேயே விளங்கும், ஆனால் மனித ஆதரவையும் அவர்கள் பெறமாட்டார்கள்! அப்போது இந்த நபர் இங்கும் அங்கும் உதவி தேடுவார்; அதாவது, மற்றவர்களிடமிருந்து உதவி பெறப் போராடுவார், ஆனால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போவார். இதற்கு நேர்மாறாக, தங்களைப் பற்றி நினைக்காமல், எப்போதும் மற்றவர்களைப் பற்றி நினைக்கும் ஒருவரைப் பொறுத்தவரை—கடவுள் அத்தகைய ஒருவரை எல்லா நேரமும் நினைக்கிறார். பிறகு மற்ற மனிதர்களும் அவர்களைப் பற்றி நினைக்கிறார்கள். ஒரு நபர் தங்களை எவ்வளவு அதிகமாக மறக்கிறாரோ, அவ்வளவு அதிகமாக கடவுள் அவர்களை நினைவுகூர்கிறார். உதாரணமாக, ஒரு 185

சமுதாய மடத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்: தியாகம் உள்ளவர் தங்களை அர்ப்பணித்து, தங்களை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார். மற்றவர்கள் இதைக் கவனிக்கவில்லை என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? தங்களைப் பற்றி சிறிதும் நினைக்காமல், தங்களை முழுமையாக மற்றவர்களுக்கு அர்ப்பணிக்கும் இந்த ஆன்மாவைப் பற்றி மற்றவர்கள்

எப்படி நினைக்கத் தவற முடியும்? மேலும், கடவுள் இந்த ஆன்மாவைப் பற்றி நினைக்கத் தவற முடியுமா? இது ஒரு பெரிய விஷயம். இதில், கடவுளின் ஆசீர்வாதம் தெளிவாகத் தெரிகிறது; தெய்வீகச் செயலின் உருவம் புலப்படுகிறது.
ஒரு கடினமான சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ளும்போது, ஒரு நபர் சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார். உண்மையான அன்பும் தியாகமும் அத்தகைய தருணங்களில் வெளிப்படுகின்றன. ஒருவர் தியாகி என்று நாம் கூறும்போது, அதன் பொருள் என்னவென்றால், ஆபத்து காலங்களில் அவர்கள் தங்களை முதலில் வைத்துக் கொள்ளாமல் மற்றவர்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள் என்பதாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பழமொழி கூறுவது போல: 'தேவைப்படும் நேரத்தில் உதவும் நண்பனே உண்மையான நண்பன்.' கடவுள் காப்பாற்ற வேண்டும், உதாரணமாக, இப்போது குண்டுகள் விழத் தொடங்கினால், யார் மற்றவர்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள், யார் தங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகிவிடும். ஆனால், தங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கப் பழகியவர்கள், ஒரு துன்ப காலத்தில், தங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திப்பார்கள், மேலும் கடவுள் அத்தகைய ஒருவரைப் பற்றி நினைக்க மாட்டார். மறுபுறம், ஒருவர் தங்களைப் பற்றி சிந்திக்காமல் மற்றவர்களைப் பற்றி முன்கூட்டியே கற்றுக்கொண்டால், ஆபத்து காலங்களிலும் அவர்கள் மற்றவர்களைப் பற்றி சிந்திப்பார்கள். அப்போது, யாருக்கு உண்மையான தியாகம் இருக்கிறது, யார் சுய-பிரியத்தால் இயக்கப்படுகிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியும். ஒரு கிறிஸ்தவர் இப்போதே ஏதாவது ஒன்றை—தனது சொந்த விருப்பங்களில் சிலவற்றை, சுயநலத்தில் சிலவற்றை—தியாகம் செய்யத் தொடங்காவிட்டால், துன்ப காலத்தில் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கும் நிலையை அவர் எப்படி எட்டுவார்? மேலும், அவர் இப்போது கடின உழைப்பைக் கண்டு பயந்தால், மற்றவர்களை விடக் கடினமாக உழைக்கத் தயங்கினால், மற்றவருக்காகத் தன் உயிரைக் கொடுக்கத் துணிந்த நிலையை அவர் எப்படி எட்டுவார்? அவர்கள் இப்போது தங்களைப் பற்றிய அற்பமான விஷயங்களில் மும்முரமாக இருந்தால், தங்கள் சொந்த உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் தருணத்தில் அவர்கள் எப்படி மற்றொருவரைப் பற்றி நினைப்பார்கள்? அப்போது அது இன்னும் கடினமாக இருக்கும். கடினமான காலங்கள் வந்து, காய்ச்சலால் சாலையில் சரிந்து கிடக்கும் தனது அண்டை வீட்டாரை அத்தகைய ஒருவர்

கண்டால், அவர் அவரை அப்படியே விட்டுவிட்டு, 'நானே சென்று

படுத்துக்கொள்வது நல்லது, இல்லையென்றால் நானும் சரிந்துவிடக்கூடும்' என்று கூறிச் சென்றுவிடுவார்.
ஆனால் போரில், அது உயிர்களுக்கான ஒரு போராட்டமாகும்—உங்கள் உயிரும் மற்றொருவரின் உயிரும். மற்றொருவருக்கு உதவ விரைவதில் தான் தைரியம் உள்ளது, ஆனால் தியாகம் இல்லையென்றால், ஒவ்வொருவரும் தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ளப் போராடுவார்கள். ஆனால், இங்கு கவனிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயம் என்னவென்றால்: போரில், ஒரு குண்டு அல்லது கண்ணிவெடி எப்போதும் தப்பிச் செல்ல முயற்சிப்பவரையே கண்டுபிடித்துவிடுகிறது. அத்தகைய நபர் ஆபத்தைத் தவிர்க்க விரும்புவது போல் தோன்றினாலும், அதுவே அவர்களுடைய சொந்த அழிவை இன்னும் விரைவாகக் கொண்டுவருகிறது. அதனால்தான், ஒருவர் ஆபத்திலிருந்து தப்பிச் செல்ல முயற்சிக்கக்கூடாது, குறிப்பாக மற்றவர்களைப் பணயம் வைத்து. அல்பானியப் போரின் போது நடந்த ஒரு சம்பவம் எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

159 ஒரு சிப்பாயிடம் ஒரு கல் பலகை
இருந்தது, அதை அவர் குண்டுகளிலிருந்தும் சிதறல்களிலிருந்தும் தனது தலையைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தினார். அவர் ஒரு கணம் ஒதுங்கிச் செல்ல வேண்டியிருந்தபோது, அந்தப் பலகையை அகழியின் அடிப்பகுதியில் வைத்து, சுவரில் சாய்த்து வைத்தார். இதைப் பார்த்த அவரது பக்கத்து வீட்டுக்காரர் உடனடியாக அந்தப் பலகையைப்

பிடுங்கிச் சென்றுவிட்டார். "இப்போது," என்று அவன் நினைத்தான், "இதை எனக்காக எடுத்துக்கொள்ள ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்துவிட்டது." இருப்பினும், அந்தக் கணத்திலேயே, அவனுக்கு நேர் மேலே ஒரு கண்ணிவெடி வெடித்தது, ஒரு ஈரக் கறையையும் கூட விட்டுச் செல்லாமல். அவனைச் சுற்றி குண்டுகள் வெடிப்பதைக் கண்ட அந்தப் பரிதாபகரமான மனிதன், அந்தக் கல்லை எடுத்துக்கொண்டான், ஆனால் அதன் உரிமையாளர் திரும்பி வரக்கூடும் என்பதை அவன் கணக்கில் கொள்ளவில்லை. அவன் தன்னைப் பற்றி மட்டுமே நினைத்து, தனது செயல்களுக்கு ஒரு சாக்குப்போக்கைக் கண்டான்: 'அவன் போய்விட்டான், அதனால் இந்த அடுப்பை நான் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.' ஆம், அவன் போய்விட்டான், ஆனால் அந்த அடுப்பு இன்னும் அவனுடையதுதான். மேலும், போர் நடந்த காலம் முழுவதும் தனது கடமையைத் தவிர்த்த இன்னொரு மனிதன் இருந்தான். அவன் வேறு யாரையும் பற்றி நினைக்கவில்லை. மற்றவர்கள் தங்கள் நாட்டிற்காக தங்கள் உயிரைக் கொடுத்தார்கள் — ஆனால் அவன் வீட்டில் உட்கார்ந்திருந்தான். நிலைமை தீவிரமடைந்த கடைசி நொடி வரை, அவன் ஆபத்தைத் தவிர்க்க முயன்றான். பின்னர், பிரிட்டிஷ் படை வந்தபோது, அவன் அவர்களின் பகுதிக்குச் சென்று, செர்வாஸிடம் தன்னை

159 அல்பானியப் போர் (அல்லது அல்பானியப் போர்முனை) – 1940-41 ஆம் ஆண்டுகளில் கிரீஸ்
மற்றும் பாசிச இத்தாலிக்கு இடையே நடந்த போர். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

187

அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டான்160

, மேலும் அவனுக்கு அமெரிக்கக்
குடியுரிமையும் இருந்ததால், அமெரிக்காவிற்குத் தப்பிச் செல்லும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டான். அவர் அதை அடைந்த

உடனேயே இறந்துவிட்டார்! அவருடைய மனைவி, பாவம், 'அவர் கடவுளிடமிருந்து தப்பிச் செல்ல விரும்பினார்!' என்று சொல்வதுண்டு. எனவே அவர் இறந்தார், ஆனால் போரில் இருந்த மற்றவர்கள் உயிர் பிழைத்தனர்.

வீரமாக இறப்பவர்கள் இறப்பதில்லை
படையில் நாங்கள் அனைவரும் ஒரே பொதுவான இலக்கைக் கொண்டிருந்தோம் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நான் என்னால் முடிந்தவரை செய்தேன், ஆனால் மற்றவர்களும் தியாகம் செய்தார்கள் — அவர்கள் மறுபிறப்பில் நம்பினார்களா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல். 'இந்த மனிதர் ஏன் இறக்க வேண்டும்? அவர்தானே குடும்பத் தலைவர்,' என்று அவர்கள் சொல்வார்கள், பின்னர் தாங்களே ஒரு அபாயகரமான பணியை மேற்கொள்ளச் செல்வார்கள். இந்த மக்கள் செய்த தியாகம், ஒரு நம்பிக்கையாளரின் தியாகத்தை விட மேலான மதிப்புடையது. நம்பிக்கையாளர் தெய்வீக உண்மையையும் தெய்வீகப் பலனையும் நம்பினார், ஆனால் நம்பிக்கையற்றவர்கள் தாங்கள் செய்யத் தீர்மானித்த தியாகம் வீணாகாது என்பதையும், வரும் வாழ்வில் அதற்கான பலனைப் பெறுவார்கள் என்பதையும் அறிந்திருக்கவில்லை.

161ஆக்கிரமிப்பின் போது, டேவாகிஸின் கீழ், இத்தாலியர்கள் இளம் அதிகாரிகளைக் கைது செய்து, அவர்களை ஒரு கப்பலில் ஏற்றி, பின்னர் அதை மூழ்கடித்தனர். அதன்பிறகு, அவர்கள் பொதுமக்களைப் பிடிக்கத் தொடங்கினர்; முதலில் பிடித்தவர்களை, தங்கள் வீடுகளில் ஆயுதங்களை வைத்திருந்த மற்ற குடியிருப்பாளர்களின் பெயர்களைக் கூறும்படி சித்திரவதை செய்தனர். அப்போதெல்லாம் சாதாரண மக்கள் காட்டிய தியாகத்தை நீங்கள் பார்த்திருக்க வேண்டும்! எங்கள் வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள கொனிட்சாவில், இப்போது ஏட்டோலியாவின் புனித கோஸ்மாஸ் தேவாலயம் இருக்கும் இடத்தில், ஒரு காலத்தில் ஒரு மசூதி இருந்தது. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அந்த மசூதியில் அடைக்கப்பட்டு, கூர்முனை

160 நெப்போலியன் செர்வாஸ் (1891–1957) – எபிருஸ் மற்றும் கிரீஸின் சில பிற பிராந்தியங்களில் நாஜிகளுக்கு எதிராகப் போராடிய 'தேசிய கிரேக்க ஜனநாயக ஒன்றியம்' என்ற பாசிச எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தலைவர். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

161 கான்ஸ்டான்டினோஸ் டாவாக்கிஸ் (1897–1942) – கிரேக்க இராணுவத்தில் ஒரு கர்னல், ஒரு திறமையான இராணுவத் தளபதி, மற்றும் நவம்பர் 1940-ல் சுதந்திரமான பைண்டஸ் பிரிகேட்டின் தளபதி. பிண்டஸ் மலைகளில் இத்தாலிய 'ஜூலியா' மலைப் படைப் பிரிவின் மீது கே. டாவாக்கிஸ் பெற்ற வெற்றி, இரண்டாம் உலகப் போரில் பாசிச முகாமிற்கு ஏற்பட்ட முதல் கடுமையான தோல்வியாக அமைந்தது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

188

கொண்ட சாட்டையடிகள் அல்லது வெறும் கம்பிகளால் இரவு முழுவதும் தாக்கப்பட்டனர்: அவர்கள் கம்பியை நீட்டி, அதன் முனைகளில் ஈயத் துண்டுகளைக் கட்டி, இந்தக் கம்பிகளால் மக்களைத் தாக்கினர். உலோகக் கம்பி தோலைக் கிழித்தது. மேலும், அலறல்கள் கேட்கப்படாமல் இருக்க, இத்தாலியர்கள் பாடுவார்கள் அல்லது இசை வாசிப்பார்கள். 'இசையுடன் கூடிய படுகொலைக் கூடம்' என்ற சொற்றொடர் இங்கிருந்துதான் வந்தது. மேலும், அந்தப் பரிதாபகரமான பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கால்களால் தலைகீழாகத் தொங்கவிடப்பட்டனர், மேலும் அவர்களின் வாய்களிலிருந்து இரத்தம் வழிந்தது. ஆனால் அவர்கள் மௌனமாக இருந்தனர், ஏனெனில் அவர்கள் நினைத்தார்கள்: 'நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டால் (ரைபிள்கள் யார் வசம் உள்ளன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்), மற்றவர்களையும் ஒப்புக்கொள்ள வைப்பதற்காக இதேபோல் அவர்கள் அனைவரையும் அடிப்பார்கள்.' எனவே, முதலில் பிடிக்கப்பட்டவர்கள், 'மற்றவர்களிடம் ரைபிள்கள் இல்லை என்பதை நிரூபிக்க நாங்கள் இறப்பதைத் தேர்ந்தெடுப்போம்' என்று

முடிவு செய்தனர். மற்றவர்கள், ஒன்று அல்லது ஐந்து 'ok162 s' சித்திரவதைகளுக்குப் பிறகு, ஆயுதங்கள் எங்கே மறைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதை எதிராளிக்குச் சொன்னார்கள். பஞ்சம் நிலவியது, மக்கள் துரோகிகளாக மாறினர். சட்டவிரோதக் குழந்தைகளிலிருந்து ஆள்சேர்ப்பு செய்யப்பட்ட படைப்பிரிவிலிருந்து சில இத்தாலியர்கள், அனைத்து வன்கொடுமைகளின் மனக்குறைகளுடன் உண்மையான காட்டுமிராண்டிகளாக இருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் கோபத்தை மற்றவர்கள் மீது காட்டினர். அவர்கள் சிறு குழந்தைகளைப் பிடித்து, அந்தப் பாவிகளிடம் அவர்களை நிர்வாணமாக்கி, சூடான இரும்புக் கரண்டிகளில் அமர வைத்து, அவர்களின் உடல்கள் எரியும்படி காலால் அழுத்தினர். யாருக்குத் துப்பாக்கிகள் உள்ளன என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும்படி குழந்தைகளின்

பெற்றோரைக் கொடுமைப்படுத்தினர். 'என்னிடம் எதுவும் இல்லை, என்னிடம் எதுவும் இல்லை!' என்று பெரியவர்கள் கத்துவார்கள், அதே நேரத்தில் சித்திரவதை செய்பவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை எரித்தனர். மற்றவர்கள் சித்திரவதை செய்யப்படாமலோ அல்லது கொல்லப்படாமலோ இருப்பதற்காக, சாதாரண மக்களாக இருந்தபோதிலும், பலர் இறப்பதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், அவர்கள் பல உயிர்களைக் காப்பாற்றினர். அதனால், சில வீரர்களுக்கு நன்றி, நாங்கள் ஒரு மக்களாக உயிர் பிழைத்தோம். வீரத்துடன் இறப்பவர்கள் இறப்பதில்லை. வீரமற்ற இடத்தில், நல்லது எதுவும் எதிர்பார்க்காதீர்கள். நம்பிக்கை கொண்டவர் துணிச்சல் மிக்கவராக இருப்பார் என்பதையும் அறிந்துகொள்ளுங்கள்!

162 ஓக்கா – 1,280 கிராம் எடைக்கு சமமான ஒரு எடை அலகாகும். – மொழிபெயர்ப்பாளரின்
குறிப்பு.

189

மக்ரியானிஸ்,

163
– அவர் உயிர் பிழைத்தது என்னவொரு சோகம்! அதுவும்
என்னவொரு காலகட்டத்தில்!
— அவர் ஒருமுறை, ஜெரோண்டாவிடம் கூறினார்: 'என் கண்கள் மங்கியிருக்கின்றன.'
— ஆம், அவருடைய கண்கள் மங்கியிருந்தன. அவர் அனுபவித்த சிரமம் மற்றும் கவலையால், அவருடைய கண்கள் புகைவதைப் போலத் தோன்றின. கடினமான காலங்களில் வாழ்ந்து, வலியாலும் அன்பாலும் தன்னைத் தொடர்ந்து தியாகம் செய்தார். அவர் தன்னைப் பற்றி நினைக்கவில்லை; தன்னை ஒருபோதும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தன் தாயகத்திற்காகப் போராடி, அவர் மரணத்தை அஞ்சவில்லை. மகிரியான்னிஸ் ஆழ்ந்த ஆன்மீக நிலைகளை அனுபவித்தார். அவர் ஒரு துறவியானிருந்தால், அவர் மகான் அந்தோனியாரிடமிருந்து சிறிதளவே வேறுபட்டிருப்பார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவரது காயங்கள் மற்றும் புண்கள்

இருந்தபோதிலும், அவர் [ஒரு நாளைக்கு] மூவாயிரம் நமஸ்காரங்கள் செய்வார். அவர் நமஸ்காரம் செய்யும்போது, அவரது புண்கள் திறந்து, அவரது குடல்கள் வெளியே கொட்டும், மேலும் அவர் அவற்றைத் தானே மீண்டும் உள்ளே வைப்பார். என் மூன்று நமஸ்காரங்கள் அவருடைய ஒன்றிற்குச் சமம். அவருக்கு முன்னால் இருந்த தரை கண்ணீரால் நனைந்திருந்தது. நாம் அவருடைய இடத்தில் இருந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? நாம் மருத்துவ சிகிச்சை பெற மருத்துவமனைக்கு ஓடியிருப்போம்! உலகியல் மக்கள் நம்மைத் தீர்ப்பிடுவார்கள்!

தன்னைத் தானே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாதவன் தெய்வீக சக்தியைப் பெறுகிறான்

— போரின் போது, கெரொண்டா, நீங்கள் எப்போதாவது ஆபத்தில் சிக்கிக்கொண்டீர்களா?
— ஓ! அது ஒரு முறையோ அல்லது இரண்டு முறையோவா? கடவுள் [எனக்கு] எப்படி உதவினார் என்று நான் இப்போது சிந்திக்கும்போதுதான் நான் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்படுகிறேன். ஆனால் அப்போது நான் அதைப் பற்றி நினைக்கவில்லை. குறிப்பாக மரணம் — நான் அதைப் பற்றி கொஞ்சம் கூட நினைக்கவில்லை. நீங்கள் இறக்கத் தீர்மானித்தவுடன், எதுவும் உங்களை பயமுறுத்தாது. இறக்கும் உறுதியானது ஆயிரம் பாதுகாப்புக் காவலர்களுக்குச் சமமானது. மரணம் என்பது பாதுகாப்பு. போரில், புனித

163 இயோனிஸ் மக்ரியானிஸ் (1797–1864) – மேஜர்-ஜெனரல், ஹெலஸின் தேசிய நாயகன். கிரேக்கப் புரட்சி (1821–1830) காலத்தில் துருக்கியர்களுக்கு எதிராகப் போராடிய மிகத் தியாகிப் போராளிகளில் ஒருவர். புரட்சி மற்றும் விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பற்றிய

'நினைவுக் குறிப்புகள்' நூலின் ஆசிரியர். ஐ. மக்ரியான்னிஸின் வாழ்க்கை, கடவுள், தன் அண்டை வீட்டார் மற்றும் தன் தாயகத்தின் மீது கொண்ட தியாகக் கிறிஸ்தவ அன்பிற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

190

தன்னார்வலர்களின் ஒரு குழுவின் சின்னம் ஒரு மண்டையோடு. இதன் பொருள்: அவர்கள் இறக்கத் தீர்மானித்துவிட்டார்கள். மற்றொருவருக்காகவோ அல்லது பொது நன்மைக்காகவோ தங்களை மறந்துவிடுபவர் தெய்வீக வலிமையைப் பெறுகிறார். மேலும் பாருங்கள், ஒரு நபர் தியாகத்தால் உந்தப்பட்டால், கடவுள் அவரைப் பாதுகாக்கிறார். ஒருமுறை நாங்கள் ஒரு பாறையின் பின்னால் ஒளிந்திருந்ததை நான் நினைவுகூர்கிறேன். நான் ஒரு சிறிய அகழியைத் தோண்டி அதில் சிறிது ஒதுங்கியிருந்தேன். ஒருவன் தவழ்ந்து வந்து, 'என்னையும் உள்ளே அனுமதிக்கவும்' என்றான். மற்றொருவன் தவழ்ந்து வந்து, 'நானும் தான்' என்றான். அவர்கள் என்னைக் கேட்டதால், நான் அவர்களை அகழிக்குள் ஏற அனுமதித்தேன், நான் வெளியே இருந்தேன். அந்த இரவு, கனரக பீரங்கித் தாக்குதல் தொடங்கியபோது, ஒரு குண்டின் சிதறல் என் தலையை லேசாகத் தட்டிச் சென்றது. நான் தலைக்கவசம்

அணியவில்லை, ஒரு தொப்பியை மட்டுமே அணிந்திருந்தேன். 'நண்பர்களே,' என்று கத்தினேன், 'என் மீது குண்டின் சிதறல் தாக்கியிருக்கிறது!' என் தலையைக் கையால் தொட்டுப் பார்த்தேன் – எந்த இரத்தமும்

தெரிந்ததாக இல்லை; மீண்டும் தொட்டுப் பார்த்தேன் – ஒன்றும் இல்லை! அந்தச் சிதறல் என் தலையைச் சற்றே தீண்டி, நெற்றியில் இருந்து உச்சி வரை முடியை வழித்துவிட்டது: அது என் தலையில் ஆறு சென்டிமீட்டர் அகலத்தில் ஒரு வெற்றுப் பட்டையை விட்டுச் சென்றது. நீங்கள் கடினமான ஆண்டுகள், ஆக்கிரமிப்பு ஆகியவற்றை அனுபவித்ததில்லை; நீங்கள் போரையோ, எதிரிகளையோ அல்லது துக்கத்தையோ பார்த்ததில்லை. நீங்கள் இவற்றில் எதையும் பார்க்க நேரிடாது என்று நம்புகிறேன், ஆனால் அதனால்தான் அது எப்படி இருக்கும் என்று உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. இருப்பினும், நமது காலம் கொதித்து, சீறும் ஒரு பானை போன்றது. நமக்கு மீள்திறன், தைரியம் மற்றும் வீரம் தேவை. ஏதேனும் நடந்தால், நீங்கள் முற்றிலும் தயாரிப்பின்றி சிக்கிக்கொள்ளவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும்படி இப்போதே உங்களைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். கிறிஸ்து கூறியது போல்: '…தயாராக

இருங்கள்,'164 அப்படித்தானே? இன்று, இத்தகைய கடினமான காலங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம், வெறுமனே தயாராக இருப்பது மட்டுமல்ல, குறைந்தபட்சம் மூன்று மடங்கு தயாராக இருக்க வேண்டும்! ஒருவேளை நாம் திடீர் மரணம் மட்டுமல்ல, மற்ற ஆபத்துகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். எனவே, நம்மை நாம் வசதியாக வைத்துக் கொள்ளும் எந்தவொரு ஆசையையும் ஒதுக்கித் தள்ளுவோம்! அன்பு நம்மில் செயல்படட்டும், தியாக உணர்வுடன் இருப்போம்.
இப்போதைக்கு, ஏதோ ஒன்று தயாராகி வருவதையும், அது நடக்கவிருப்பதையும் என்னால் பார்க்க முடிகிறது, ஆனால் அது

164 மத். 24:44; லூக் 12:40.

தள்ளித் தள்ளிப் போகிறது. தொடர்ச்சியான சிறிய தாமதங்கள் உள்ளன. இந்தக் காலக்கெடுக்களை யார் தள்ளிப் போடுகிறார்கள்? கடவுள்தானா அவற்றை ஒத்திப்போடுகிறார்? 'இன்னும் ஒரு மாதம்', 'இன்னும் இரண்டு மாதங்கள்'!... அப்படித்தான் நடக்கும்.

165 ஆனால் எதிர்காலத்தில் என்ன
இருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியாததால், உங்களால் முடிந்தவரை உங்கள் உள்ளத்தில் அன்பை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். இதுதான் மிக முக்கியமான விஷயம்: உங்களுக்கிடையே உண்மையான, சகோதர அன்பு இருக்க வேண்டுமே தவிர, போலி அன்பு அல்ல. உண்மையான அக்கறை, இரக்கம் மற்றும் அன்பு இருந்தால், ஒரு நபர் எப்போதும் சரியாக நடந்துகொள்வார். கனிவும் அன்பும் வலிமையின் ஆதாரம். உங்களால் முடிந்தவரை இரகசியங்களைக் காக்கவும், மிகவும் வெளிப்படையாக இருக்க வேண்டாம்: எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அந்த இரகசியம் 'உனக்கும், எனக்கும், அவனுக்கும், மற்றும் மணியோசை ஒலிக்கும் சிமியோனுக்கும்' மட்டுமே தெரிந்தால், அதனால் என்ன நன்மை விளையும்? முட்டாள்தனமாகக் கூட நீங்கள் தீங்கு விளைவிக்கலாம், பின்னர் உங்கள் தலையை ஒரு செங்கல் சுவரில் மோதிக்கொள்ள நேரிடும். படைகளில் இரகசியங்கள் எவ்வாறு காக்கப்படுகின்றன என்று நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்! நீங்கள் கைதியாகப் பிடிக்கப்படலாம் என்று உணர்ந்தால், நீங்கள் செய்ய வேண்டிய முதல் காரியம் உங்கள் அழைப்பு அடையாளங்களை அழிப்பதாகும்: குறிப்பைத் துண்டுகளாக வெட்டி அவற்றை விழுங்க வேண்டும். ஒருமுறை, நான் ஒரு ஆபத்தான சூழ்நிலையில் சிக்கியபோது, நான் அதைத்தான் செய்தேன். ஏனென்றால், அந்த அழைப்புச் சின்னங்கள் கிளர்ச்சியாளர்களின் கைகளுக்குச் சென்றிருந்தால், [நமது] படைகள் இன்ன இடத்தில் இருக்கின்றன, அவர்களிடம் உணவுப் பொருட்கள் இல்லை, என்பது போன்ற விஷயங்களை அவர்கள் அறிந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

பின்னர் அவர்கள் [எங்கள்] தலைமையகத்திற்கு ஒரு வானொலிச் செய்தியை அனுப்பி, [எங்கள்] விமானப்படை வந்து அவர்களுக்கு விநியோகப் பொருட்களைப் போடுமாறும், அதே நேரத்தில் எங்கள் மீது குண்டுகளை வீசுமாறும் கேட்டிருப்பார்கள். புரிகிறதா? [கால் சைன்களை அறிந்து], அவர்கள் அரசாங்கப் படை சார்பாகத் தலைமையகத்தைத் தொடர்புகொண்டிருப்பார்கள். நீங்கள் ஒரு ரேடியோ ஆபரேட்டராக இருந்து கைதியாகப் பிடிக்கப்பட்டால், கால் சைன்களைக் கூறும்படி உங்களைக் கட்டாயப்படுத்த அவர்கள் பிளையரால் உங்கள் விரல் நகங்களைப் பிடுங்கி எடுப்பார்கள். ஒரு துரோகியாக இருப்பதை விட, உங்கள் விரல் நகங்கள் பிடுங்கப்படுவதை நீங்கள் விரும்புவீர்கள்.

ஒரு [வானொலி ஆபரேட்டரிடம்], ஒரு வானொலிச் செய்தியின் உள்ளடக்கத்தை வெளிவரச் செய்ய, அவனது அக்குள் பகுதி நெருப்பால் எரிக்கப்பட்டது, ஆனாலும் அவன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; அவன் மரத்துப்போனது போல இருந்தான். அவன் எதிரிக்கு இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தவில்லை,

165 நவம்பர் 1984-ல் வழங்கப்பட்டது.

192

அதனால் ஒரு தீர்க்குரலானான். பெண்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் கழுதைகளின் சவாரிப் பைகளில் இராணுவத்திற்கான ஆவணங்களை எடுத்துச் சென்றனர், மேலும் இறக்கத் தயாராக இருந்தனர்.
போர்க்களத்தில் ஏற்படும் மரணம் கடவுளை மிகவும் திருப்திப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டது, ஏனெனில் ஒரு வீரமரணம் அடைந்தவர் மற்றவர்களைப் பாதுகாக்கத் தன்னைத் தியாகம் செய்கிறார். தூய அன்புக்காக, தங்கள் சக மனிதர்களையும், தங்கள் அண்டை வீட்டாரையும் பாதுகாக்க தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்பவர்கள், கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இந்த மனிதர்களே மிகப்பெரிய வீரர்கள்; மரணமே அவர்களைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்குகிறது, ஏனெனில் அவர்கள் அன்பினால் மரணத்தை இகழ்ந்து, அவ்வாறு அழியாத தன்மையை அடைகிறார்கள், கல்லறைக்கல்லின் கீழ் நித்தியத்துவத்திற்கான திறவுகோலைக் கண்டறிந்து, சிரமமின்றி நித்திய ஆனந்தத்தில் நுழைகிறார்கள்.

ஒரு துறவியின் முழு வாழ்க்கையும் ஒரு தியாகமே
ஒரு துறவியின் முழு வாழ்க்கையும் இயல்பாகவே அன்பையும் தியாக உணர்வையும் வளர்க்க உதவுகிறது. அவர் கிறிஸ்துவுக்காக மரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தனது பயணத்தைத் தொடங்கியுள்ளார். இதன் பொருள், அவர் தியாகத்திற்காகவே தனது பயணத்தைத் தொடங்கியுள்ளார் என்பதாகும். ஒரு துறவிக்கு [உலகியல்] கடமைகள் இல்லை, எனவே அவர் தன்னில் ஒரு தியாக உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பொதுமகனுக்கு கிறிஸ்துவுக்காக மரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை, மேலும், அவருக்கு உலகியல் கடமைகள் உள்ளன: அவர் தனது குடும்பத்தையும் குழந்தைகளையும் கவனித்துக் கொள்கிறார்; எனவே, அவர் மீது வைக்கப்படும் தேவைகள் அவ்வளவு கடுமையானவை அல்ல, மேலும் அவரிடம் ஒரு சாக்குப்போக்கும் உள்ளது. உதாரணமாக, ஒரு போரில், ஒரு குடும்பஸ்தன் தனது குழந்தைகள் தெருவில் விடப்படாமல் இருப்பதற்காக ஆபத்தைத் தவிர்க்க முயற்சி செய்கிறான். அவன் ஆபத்தைத் தவிர்த்தால், குழந்தைகள் உள்ள வேறு ஒருவரோ கொல்லப்படலாம் என்ற உண்மையை அவன் கருத்தில் கொள்வதில்லை. சரி, அது ஒரு விஷயம்: குறைந்தபட்சம் இங்கு, தன் குடும்பத்தின் மீதான அக்கறை இருக்கிறது. 'என் பிள்ளைகள், தெருக்களில் கைவிடப்படுவார்கள்,' என்று அத்தகைய ஒருவர் கூறலாம். அவர், வேறு எந்த வாழ்க்கையையும் நம்பாமல், இந்த வாழ்க்கையைக் காப்பாற்ற முயலலாம்.
— எனவே, ஜெரோண்டா, ஒரு துறவி தன்னைத் தொடர்ந்து தியாகம் செய்ய வேண்டுமா?
— ஆனால் ஒரு துறவியின் முழு வாழ்க்கையும் ஒரு தியாகம் என்று நாம் ஏற்கனவே கூறிவிட்டோம். இல்லையென்றால், நாம் ஏன் துறவிகளாக ஆகிறோம்? ஒரு துறவி இந்த விஷயத்தில் குறைபாடு கண்டால், அவன் துறவி அல்ல. அப்போது நாம் என்ன ஆன்மீகப் போராட்டத்தைப் பற்றிப் பேச 193

முடியும்? தியாகம் இல்லையென்றால், ஆன்மீகப் போராட்டத்திற்கு இடமில்லை. மேலும், தியாகம் இல்லையென்றால், ஒரு துறவி ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ எவ்வளவு கடினமாக முயற்சி செய்தாலும், அது அனைத்தும் வீணாகிவிடும். புனித மலையில், அத்தகைய ஆன்மீக வாழ்க்கை ஒரு தோட்டத்துப் பேயோட்டியின் போன்றது என்று சொல்வார்கள்: அத்தகைய ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழும் ஒரு துறவியால் பேய்களை விரட்டக் கூட முடியாது, காகங்களை விரட்டுவது பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம்—அது கூட ஒரு சாதனையாக இருக்கும். ஒருவர் இந்த வாழ்வில் தனக்கு முன்னால் இருக்கும் பணியைத் தீவிரமாக மேற்கொள்ளும்போது, தெய்வீகத் தீப்பொறி அவருள்ளும் எரிகிறது. இந்தத் தெய்வீகத் தீப்பொறி இல்லையென்றால், அவர் எதற்கும் பயனற்றவர். இந்தத் தீப்பொறி அவருக்கு மகிழ்ச்சியையும், தைரியத்தையும், அன்பையும் அளிக்கிறது. இதைப்பற்றிதான் ஆண்டவர் கூறினார்: "நான் நெருப்பைக் கொண்டுவர

வந்தேன்…"166 இந்த தெய்வீக நெருப்பு இருக்கும்போது, சங்கீதம் பாடுவதும், துறவியின் பிரார்த்தனையும்—அது அவனுக்காகவோ அல்லது மற்றவர்களுக்காகவோ இருந்தாலும்—கனியைத் தருகின்றன. குறிப்பாக ஒரு பெண்ணின் இதயம், தூய்மைப்படுத்தப்படும்போது, பெரும் சக்தியைப் பெற்று, ஜெபத்தில் பெரிதும் செழித்து, 'ஒரு ரேடார்' ( ) ஆக மாறுகிறது. ஆனால், அன்பும் தியாகமும் இல்லாதவர், உலக இன்பத்தையோ அல்லது உலக துன்பத்தையோ அனுபவிப்பார்; அத்தகையவர் ஆன்மீக இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியாது.
அதனால்தான் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: தியாகத்தையும் சகோதர அன்பையும் வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஆன்மீக நிலையை அடையுங்கள், அதனால் ஒரு கடினமான சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ளும்போது, உங்களால் அதிலிருந்து உங்களை நீங்களே விடுவித்துக் கொள்ள முடியும். ஆன்மீக நிலையில் இல்லாமல், ஒரு நபர் தன்னை நேசிப்பதால் அச்சப்படுகிறார். அவர்கள் கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கக்கூடும்; அவருக்குத் துரோகம் செய்யக்கூடும். நீங்கள் மரிக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். பாருங்கள், சொர்க்கத்தையே நம்பாத உலக மக்கள்கூட தங்களைத் தியாகம் செய்கிறார்கள். ஆனாலும், எதுவும் வீண் இல்லை என்றும், நமது தியாகத்திற்கு ஒரு அர்த்தம் இருக்கிறது என்றும் நாம் நம்புகிறோம். உலக மக்கள், தங்கள் முழு அறியாமையில், மற்றொருவரைப் பாதுகாக்க தங்களைத் தியாகம் செய்து தங்கள் உயிரை ஆபத்தில் சிக்க வைத்துக்கொள்வார்கள்—ஆனாலும் துறவிகள் தங்களை தியாகம் செய்ய முன்வராதவர்களா? கிறிஸ்துவின் அன்பிற்காக மரிக்கவே நாம் இந்தப் பாதையில் பயணிக்கிறோம். நமக்கு உலகப் பிணைகள் இல்லை, அப்படி இருக்க, நம்மிடம் தியாக உணர்வு கூட இல்லையென்றால், நாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம்? எறும்புகள் கூட நம்மைப் பார்த்து சிரிக்கும்! எறும்புகள் மனிதர்களை எப்படி

166 லூக்கா 12:49.

194

ஏளனம் செய்கின்றன என்று பார்த்திருக்கிறீர்களா? அவை சோம்பேறிகளை ஏளனம் செய்கின்றன!
— கெரோண்டா, நான் மற்றவர்களுக்கு உதவத் தயாராக இருக்கிறேன், ஆனால் அப்படிச் செய்வதற்கான எனது நோக்கங்கள் தூய்மையானதாக இல்லாமல் இருக்க வாய்ப்பு உள்ளதா?
— அது எப்போதும் வெளிப்படையாகத் தெரியும். ஒருவரின் நோக்கங்கள் அசுத்தமாக இருக்கும்போது, ஆன்மாவுக்கு ஓய்வில்லை; அது இதை உணர்ந்து அவற்றைத் தூய்மைப்படுத்தப் பாடுபடுகிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு என்னைப் பார்க்க வந்த ஒரு பெண்ணின் ஆன்மா என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தது. யாரோ ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டுத் துன்பப்படுவதை அறிந்ததும், அவளால் தூங்க முடியவில்லை: அவள் வேதனையுற்று அழுதாள். இருப்பினும் அவளே ஒரு உலகியல் வாழ்க்கையை வாழ்கிறாள். அவளுக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை அவள் ஒருவரிடம்

பகிர்ந்துகொண்டபோது, பதிலாகப் பெற்றது: 'ஒருவேளை இது எதிரியின் சோதனையாக இருக்கலாம்.' ஆனால் அத்தகைய ஒரு விஷயம் உண்மையில் சோதனையிலிருந்து உருவாக முடியுமா? ஒருவர் வெளிவேஷத்திற்காக அத்தகைய காரியங்களைச் செய்தால் மட்டுமே சாத்தான் அவரை ஏமாற்ற முடியும், அப்போதுதான் அவருடைய உணர்வுகள் பொய்யானதாக இருக்கும். உங்கள் செயல்களிலிருந்து உங்கள் 'சுயத்தை' அகற்றுங்கள். ஒரு நபர் தனது 'சுயத்திலிருந்து' வெளியேறும்போது, அவர்கள் பூமியை விட்டு வெளியேறி ஒரு வேறுபட்ட சூழலுக்குச் செல்கிறார்கள். ஒரு நபர் தன்னுக்குள் இருக்கும் வரை, அவர்களால் ஒரு தெய்வீக உயிரினமாக மாற முடியாது. தியாகம் இல்லாமல் ஆன்மீக வாழ்க்கை இருக்க முடியாது. மரணம் இருக்கிறது என்பதை, குறைந்தபட்சம் சிறிதளவாவது நினைவில் கொள்ளுங்கள். நாம் அனைவரும் எப்படியும் இறந்துவிடுவோம் என்பதால், நம்மைப் பற்றி மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டாம். நமது ஆரோக்கியத்தை புறக்கணிக்கும் அளவிற்கு அல்ல, ஆனால் ஆறுதலுக்கு முன்னால் நாம் தலைவணங்கவும் கூடாது. ஆபத்தான சாகசங்களில் உங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளுமாறு நான் உங்களை அழைக்கவில்லை, ஆனால் நிச்சயமாக, என் சகோதரனே, உன்னிடம் சிறிதளவாவது வீரமிருக்க வேண்டும்! போரின் போது வீரர்கள் எவ்வளவு தைரியத்துடன் மரணத்தை

எதிர்கொண்டார்கள்! கான்டிலிஸுடன்167 (கான்டிலிஸ் ஒரு தேசபக்தர், ஒரு வீரர்) போரிட்ட ஒரு துறவி என்னிடம் கூறினார், ஆசியா மைனர் போரின் போது, கிரேக்கர்கள் கான்ஸ்டான்டினோப்பிள் அருகே ஒரு கடற்படைத் தாக்குதல் படையை இறக்கியபோது, கான்டிலிஸ் ஒரு கப்பலில்

167 ஜார்ஜியோஸ் கோண்டிலிஸ் (1879–1936) – கிரீஸின் ஒரு புகழ்பெற்ற இராணுவ வீரரும் அரசியல் தலைவரும் ஆவார். 1920-களில் ஆசியா மைனரில் நடந்த போர் நடவடிக்கைகளில் தீவிர பங்கேற்பாளராக இருந்தார். அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில், அவர் பாதுகாப்பு அமைச்சர், உள்துறை அமைச்சர் மற்றும் கிரீஸ் பிரதமர் பதவிகளை வகித்தார். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

195

இருந்தார், மேலும் அவர் தொலைவில் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளைப் பார்த்தவுடன், ஒரு பைத்தியக்காரனைப் போல நடந்துகொள்ளத் தொடங்கினார். "வாருங்கள், தோழர்களே," என்று அவர் கத்தினார், "நாம் இறக்கப் போனால், இறந்துவிடுவோம்! இன்று இறந்தாலும் சரி, நாளை இறந்தாலும் சரி! நாம் இறக்கப் போனால், வீரர்களாக இறந்துவிடுவோம்! ஏய், தோழர்களே! நமது தாயகத்திற்காக வீரர்களாக இறந்துவிடுவோம்!" கப்பல் கரையை அடையக் கூட அவர் காத்திருக்க முடியவில்லை. தனது உற்சாகத்திலும் தீவிர ஏக்கத்திலும், கப்பல் இன்னும் கரையை அடையவில்லை என்பதை அவர் கவனிக்கத் தவறிவிட்டார் — அவர் குதித்து கடலில் விழுந்தார். அவ்வளவு தீவிரமாக அவர் உணர்ச்சிப் பரவசத்தில் எரிந்து கொண்டிருந்தார்! அவருக்கு நீந்தத் தெரியாது: மற்றவர்கள் ஓடிவந்து அவரை தண்ணீரிலிருந்து வெளியே இழுத்தனர்.

— ஜெரோண்டா, நமது ஒவ்வொரு செயலையும் நமது 'சுயத்திலிருந்து' விடுவிக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். அதை நாம் எப்படிச் செய்வது?
— எல்லாம் எளிதில் கிடைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். ஒருவரது 'அகந்தையை' ஒதுக்குவது என்றால் என்ன? நான் எப்போது எனது 'அகந்தையை' ஒதுக்குவது? நமது அன்பிலிருந்து நமது 'சுயத்தை' நாம் எப்படி அகற்றுவது? நமது அன்பை நாம் எப்படித் தூய்மைப்படுத்துவது? நான் என்னை எவ்வளவு அதிகமாகப் புறக்கணிக்கிறேனோ, அவ்வளவு அதிகமாக என் 'சுயத்தை' நான் அகற்றுகிறேன். மேலும், நமது விருப்பத்தையும், நமது பலவீனத்தையும், நமது மன அமைதியையும் ஒதுக்குவதன் மூலம், நாமும் நமது 'சுயத்தை' நீக்குகிறோம். கீழ்ப்படிதல் மற்றும் மௌனம் மூலம், நமது சுய உணர்விலிருந்து பல விஷயங்கள் மறைந்துவிடுகின்றன. நமது அன்பு

தன்னலமின்றி இருக்கும்போது, நமது 'அகந்தையையும்' நாம் அகற்றுகிறோம், ஆனால் நமது அன்பில் தியாகமும் இருக்க வேண்டும். இது உங்களுக்குப் புரிகிறதா? உதாரணமாக, ஒரு கன்னியாஸ்திரி மேலதிகாரி அம்மாவைப் பார்க்கச் செல்கிறார், அப்போது மற்றொரு சகோதரியும் அவரைப் பார்க்க விரும்புவதைக் காண்கிறார். முதல் கன்னியாஸ்திரி, சகோதரிக்கு எந்தவொரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனையும் இல்லை என்பதை அறிந்திருந்தும், உடனடியாக வழிவிட்டால், அவள் கீழ்ப்படிதல், தியாகம் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துகிறாள். மேலும், அவள் முழு மனதுடன் தனது இடத்தை மற்றவளுக்கு விட்டுக்கொடுத்து, தாய் மேலதிகாரியிடம் பேசாமல் இருக்கும்போது, கிறிஸ்துவே அவளிடம் பேசுவார். இருப்பினும், இது அவசியம் என்பதை அவள் உணர வேண்டும்; 'புனிதத் தந்தையர்கள் அவ்வாறு கூறுகிறார்கள்' என்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், தன் இதயம் அவ்வாறு செய்யத் தூண்டுகிறது என்பதற்காகவும் அதைச் செய்ய வேண்டும். . இந்த வழியில், அவள் கடவுளின் அருளில் இரட்டிப்புப் பங்கைப் பெறுகிறாள். மேலும் இந்த நிகழ்வில், ஒரு சகோதரி மனித ரீதியில் ஆன்மீக உதவியைப் பெறுகையில்,

196

மற்றொரு சகோதரி கிறிஸ்துவிடமிருந்து நேரடியாக, தெய்வீக முறையில் உதவியைப் பெறுகிறாள்.
மேலும், துறவிகளுக்கே இல்லாத தியாகத்தை வெளிப்படுத்தும் அந்தப் பொது மக்களையும் கவனியுங்கள். உலகில், மக்கள் நம்பாமல் இருக்கலாம், பலவீனங்களும் ஆசைகளும் கொண்டிருக்கலாம் என்ற போதிலும், அவர்கள் — கடவுள் விதிப்படியே — ஒரு மென்மையான இதயத்தைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை நான் கவனிக்கிறேன். அவர்கள் ஒரு தேவையுள்ளவரைப் பார்க்கும்போது, அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்காவிட்டாலும், அவர்களுக்கு உதவுகிறார்கள். சொர்க்கம் இருக்கிறது என்று கூட நம்பாத பலர், ஏதேனும் ஆபத்தைக்கண்டதும், தீமையைத் தடுக்க விரைகிறார்கள், மற்றவர்கள் வாழுவதற்காகத் தங்கள் உயிரைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள், மேலும் தங்கள் உடைமைகளை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க அவசரப்படுகிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஒரு தொழிற்சாலையில், ஒரு தொழிலாளி இயந்திரத்தில் சிக்கி அதில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். சுற்றிலும் நிறைய ஆண்கள் இருந்தபோதிலும், அவரைக் காப்பாற்ற ஓடி வந்தது ஒரு பெண். அந்த 'வீர' ஆண்களோ அங்கே நின்று வேடிக்கை பார்த்தார்கள். ஆனால் அவள் அவரை இயந்திரத்திலிருந்து வெளியே இழுத்தாள்; இருப்பினும், அவளுடைய ஆடை சிக்கிக்கொண்டது, அவள் இயந்திரத்தில் சுழற்றப்பட்டு இறந்தாள். ஒரு வீரமங்கை! என்ன ஒரு மகத்தான செயல்!
இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களைப் பற்றி நினைப்பதில்லை: அவர்கள் தங்கள் 'சுயத்தை' ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் அதை ஒதுக்கித் தள்ளும்போது, கிறிஸ்து அவர்களுக்குள் பாய்ந்து வருகிறார்.

அத்தியாயம் 3.
கடவுள் மீதான நம்பிக்கையிலிருந்து தைரியம் எவ்வாறு பிறக்கிறது

தைரியத்தில் எந்தக் கொடுமையும் இல்லை

சாதனைகள் உயரமானவர்களால் அல்ல, மாறாக தைரியம், தாராளமான இதயம் மற்றும் தங்களைத் தியாகம் செய்யும் உறுதியைக் கொண்டவர்களால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. மேலும் போரில், தைரியம் கொண்டவர்களிடம் கருணையும் இருக்கும், அவர்கள் மற்றவர்களைக் கொல்ல மாட்டார்கள், ஏனெனில் தைரியத்தில் கொடூரம் இல்லை. அத்தகையவர்கள் எதிரியின் மீது சுடமாட்டார்கள், மாறாக அவனைச் சுற்றி சுட்டு, அவனை சரணடையச் செய்வார்கள். ஒரு நல்லவர் கொல்வதை விட கொல்லப்படவே விரும்புவார். இத்தகைய குணம் கொண்டவர் தெய்வீக சக்திகளுக்குத் திறந்த மனதுடன் 197

இருப்பார். மறுபுறம், தீயவர்கள் கோழர்களாகவும், மனம் தளர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் பயத்தை ஆணவத்தால் மறைத்து, தங்களையும் மற்றவர்களையும் கண்டு பயப்படுகிறார்கள், அதனால், பயத்தில், அவர்கள் ஓயாமல் சுடுகிறார்கள். உள்நாட்டுப் போரின் போது நான் எனது இராணுவப் பணியைச் செய்துகொண்டிருந்தபோது, நாங்கள் ஒருமுறை ஒரு கிராமத்திற்குள் நுழைந்தோம். 'இங்கே கொள்ளையர்கள் யாரும் இல்லை,' என்று உள்ளூர் மக்கள் எங்களிடம் கூறினர், 'அவர்கள் அனைவரும் சென்றுவிட்டனர். ஒரே ஒரு பைத்தியக்காரி மட்டுமே இருக்கிறாள்.' எங்கள் வீரர்களில் ஒருவர் இந்தப் பெண்ணை தூரத்தில் இருந்து பார்த்து, ஒரு லேசர் மெஷின் கன்னத்தில் இருந்து இரண்டு முறை சுட்டார். 'நான் உங்களுக்கு என்ன செய்தேன்?' என்று அந்தப் பாவம் பெண் கத்தினாள், மேலும் தரையில் விழுந்தாள்.
— அவன் அதை பயத்தில் செய்தானா?
'ஆம், பயத்தினால். அந்த வகையான மக்கள் தங்களுக்கு எளிதான தீர்வுகளைத் தேடுகிறார்கள். "எதிரியை முடித்துவிடுவது நல்லது," என்று அவர்கள் கூறுவார்கள், எந்த சந்தேகமும் இல்லாமல் இருக்க. சற்று வீரமுள்ள ஒருவன் குறைவான கொடூரமானவனாக இருப்பான். அவன் எதிரியைச் செயலிழக்கச் செய்ய முயற்சிப்பான்—உதாரணமாக, அவனது கையில் அல்லது காலில் காயப்படுத்தி—ஆனால் அவனைக் கொல்ல மாட்டான். தைரியமும் வீரமும் ஒன்று, ஆனால் வன்மமும் குற்ற உணர்வும் முற்றிலும் வேறு. எதிரிகளைப் பிடித்து, அவர்களின் தொண்டையை அறுப்பதற்காக மட்டும் பிடித்து வைப்பது தைரியம் அல்ல. உண்மையான தைரியம் என்பது, எதிரியைப் பிடித்து, அவனது துப்பாக்கியை உடைத்து, அவனை விடுவிப்பதாகும். என் தந்தையும் அதைத்தான் செய்தார்.

ஃபராசியைத் தாக்கி வந்த செட்ஸ் (168) பழங்குடியினரைப் பிடித்தபோது, அவர் அவர்களின் துப்பாக்கிகளைப் பறித்து, உடைத்து, 'நீங்கள் ஆண்களைப் போலல்ல, பெண்கள்' என்று கூறுவார். அதன்பிறகு, அவர்களை விடுவித்துவிடுவார். ஒருமுறை, அவர் ஒரு செல்வந்த துருக்கியப் பெண்ணாக வேடமிட்டு, அவர்களின் முகாமிற்குச் சென்று தலைவரைக் கேட்டார். முன்கூட்டியே ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட சிக்னலைக் கேட்டவுடன் தாக்குதல் தொடங்கும்படி அவர் தனது ஆட்களுடன் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். கொள்ளையர்கள் அவரைத் தலைவனிடம் அழைத்துச்

சென்றபோது, என் தந்தை அவனிடம், 'உன் ஆட்களைப் போகச் சொல், எங்களைத் தனியாக விடு' என்றார். அவர்கள் தனியாக ஆனவுடன், என் தந்தை தலைவனிடமிருந்து துப்பாக்கியைப் பறித்து, அதை இரண்டாக உடைத்து, அந்தக் கொள்ளையனிடம், 'இப்போது நீ ஒரு பெண், நான் எஸ்னேபிடிஸ்!'

168 துருக்கிய கொள்ளையர்கள். புத்தகத்தில் மேலும் காண்க: அத்தோஸ் மலையின் மூப்பர் பெயிசியோஸ். கபடோசியாவின் வணக்கத்திற்குரிய அர்செனியஸ். புனிதத் திருத்துவம்

புனித செர்ஜியஸ் லவ்ரா, 1997. பக். 22, 74

என்றார்.

169 அதைத் தொடர்ந்து, அவர் முன்கூட்டியே பேசி வைத்திருந்த சிக்னலைக் கொடுத்தார், அவருடைய ஆட்கள் உள்ளே புகுந்து கொள்ளையர்களை ஊரை விட்டு விரட்டினர்.
வெற்றிபெற, ஒருவருக்கு ஒருவிதமான கட்டுக்கடங்காத குணம் இருக்க வேண்டும்—அந்த வார்த்தையின் சிறந்த அர்த்தத்தில். ஒரு நபர் இந்த கட்டுக்கடங்காத குணத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார் என்பதைப் பொறுத்து, அவர் ஒரு புனிதராகவோ அல்லது ஒரு வீரராகவோ ஆகிறார். இருப்பினும், அத்தகைய நபர் பாதையிலிருந்து விலகி, தீயவற்றால் வழிதவறினால், அவர் ஒரு குற்றவாளியாக மாறக்கூடும். அந்த கவனக்குறைவான குணம் இல்லாத எவராலும் ஒரு புனிதராகவோ அல்லது வீரராகவோ ஆக முடியாது. எனவே நமது அக இயந்திரம் இயங்கத் தொடங்க வேண்டும்; நமது இதயமும் நமது தைரியமும் செயலில் இறங்க வேண்டும். இதயம் கவனக்குறைவாக மாற வேண்டும். அமைதியின்மையால், தங்கள் வாழ்க்கையில் தங்களுக்குரிய இடத்தைக் கண்டறிய முடியாமல் தவிக்கும் பல ஓய்வுபெற்ற அதிகாரிகளை எனக்குத் தெரியும். அவர்களில் சிலர் ஒரு போர் வெடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள், அப்போதுதான் அவர்கள் களத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட முடியும்—அவ்வளவு தீவிரமாக அவர்களுக்குள் ஆர்வம் கனன்று கொண்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள், போருக்கு அழைக்கும் அறிவிப்பு வந்தவுடன், உடல் முழுவதும் நடுங்கத் தொடங்குகிறார்கள், இன்னும் சிலரோ இராணுவத்தில் சேர்ப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகப் பைத்தியம் போல் நடிக்கிறார்கள். எத்தனை ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் என்னிடம், "நாங்கள் போஸ்னியாவுக்குச் சென்று போரிட விரும்புகிறோம்" என்று கூறியுள்ளனர்! தங்கள் தைரியத்தை ஆன்மீக வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தத் தவறியதால், போரைப் பற்றிக் கேட்கும்போதெல்லாம் அவர்கள் சண்டையிடும் வாய்ப்பில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். இந்த மாபெரும் வீரர்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையை அறிந்திருந்தால், என்னென்ன சாதனைகளையும், என்னென்ன ஆன்மீகப் போராட்டங்களையும் அவர்கள் மேற்கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர்கிறீர்களா? அவர்கள் புனிதர்களாக மாறியிருப்பார்கள்.

பழைய நாட்களில் என்னவொரு தைரியம் இருந்தது

— ஜெரோண்டா, நீங்கள் ஒருமுறை உங்கள் பாட்டியைப் பற்றி எங்களிடம் ஏதோ சொன்னீர்கள்...
— என் பாட்டி மிகவும் துணிச்சலான பெண்மணி. எதற்கும் தயாராக, பாதுகாப்புக்காக, அவர் எப்போதும் ஒரு யடாகனைத் தன்னுடன்

169 மூப்பரின் குடும்பப்பெயர்.

199

வைத்திருப்பார்.

170 இதோ: இரண்டு குழந்தைகளுடன் ஒரு விதவை, துருக்கியர்களால் சூழப்பட்டிருந்தாலும், அவர் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து வாழ வேண்டியிருந்தது... அது கடினமான காலங்கள்... எல்லோரும் அவரைப் பார்த்து பயந்தார்கள். அவர் ஒரு தனித்துவமான

ஆளுமை! ஒருமுறை, ஒரு கொள்ளையன் கல்லறைக்கு அருகிலுள்ள திராட்சைத் தோட்டத்திற்குள் ஏறினான். மக்களை பயமுறுத்துவதற்காக, அவன் குதிகால் வரை நீளும் நீண்ட, வெள்ளைச் சட்டை அணிந்தான். பின்னர், அதே வெள்ளைச் சட்டையுடன் திராட்சைத் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேறி, கல்லறைக்குள் நுழைந்து அங்கு சுற்றித் திரிய ஆரம்பித்தான். அந்த நேரத்தில் என் பாட்டி கல்லறைத் தோட்டத்தின் வழியாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார். அந்தக் கொள்ளையன் அவளைப் பார்த்ததும், அவள் தன்னை ஒரு பிசாசு என்று தவறாக நினைத்து பயந்துவிடுவாள் என்ற நம்பிக்கையில், தரையில் விழுந்து இறந்துவிட்டது போல் நடித்தான். இருப்பினும், என் பாட்டி அவனிடம் சென்று, 'நீ ஒரு நல்லவனாக இருந்திருந்தால், பூமி உன்னை ஏற்கெனவே விழுங்கியிருக்கும்!' என்றார். அதைச் சொல்லிவிட்டு, அவர் தனது யத்தகானின் மழுங்கிய பக்கத்தால் அந்தக் கொடியவனை அடிக்கத் தொடங்கினார்! அவர் அவனைக் குற்றுயிராகக் குதறிவிட்டார். அவன் யார் என்றுகூட அவருக்குத் தெரியவில்லை. பின்னர் கிராமத்திற்குத் திரும்பிய பிறகுதான், இன்னார்தான் குற்றுயிராகக் குதறப்பட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்டார், அப்போதுதான் அது யார் என்பதை அவர் அறிந்துகொண்டார். நமது காலத்தில், தைரியம் என்பது அரிதானது. மக்கள் மன உறுதி இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதனால், கடவுள் காப்பாற்ற, ஒரு போர் ஏற்பட்டால், சிலர் பயத்தில் இறந்துவிடுவார்கள், மற்றவர்கள் ஒரு சிறிய சோதனையிலேயே மனந்தளர்ந்து விடுவார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் வசதியான வாழ்க்கைக்குப் பழகிவிட்டார்கள். ஆனால் பழைய

நாட்களில், என்ன ஒரு தைரியம் இருந்தது! ஆசியா மைனரில் உள்ள ஃப்ளேவியன் மடாலயத்தில், துருக்கியர்கள் ஒரு கிறிஸ்தவ மனிதரைப் பிடித்துக் கொன்றனர். பின்னர் அவர்கள் அவனது மனைவியிடம், 'நீ கிறிஸ்துவை மறுதலித்தால், இல்லையெனில் உன் பிள்ளைகளையும் நாங்கள் அறுத்துக்கொல்வோம்' என்றனர். — "கிறிஸ்து என் கணவரை எடுத்துக்கொண்டார்," என்று அவள் பதிலளித்தாள், "என் பிள்ளைகளை கிறிஸ்துவிடம் ஒப்படைக்கிறேன், நானோ கிறிஸ்துவை மறுதலிப்பதில்லை!" என்ன ஒரு தைரியம்! ஒரு மனிதருக்குள் கிறிஸ்து வசிக்காவிட்டால், எப்படி தைரியம் வசிக்க முடியும்? ஆயினும் இன்று, கிறிஸ்துவற்ற மக்கள் தங்கள் முழு வாழ்க்கையையும் குப்பைமேல் கட்டி எழுப்புகிறார்கள்.
அந்த நாட்களில், தாய்மார்கள் வீரமாக இருந்தார்கள், குழந்தைகளும் அப்படித்தான். கொனிட்சாவில், என் அண்டை வீட்டார்—

170 ஒரு பெரிய, வளைந்த துருக்கியக் கத்தி. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

200

கர்ப்பமாக இருந்தவர்—ஒரு மணிநேர முக்கால் தூரம் நடந்தும் வயலில் சோளத்தை உழுது சரிசெய்ய தனியாகச் சென்றது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அங்கே அவர் தன் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து, தன் பாவாடையில் சுற்றி, கிராமத்திற்குத் திரும்பினார். "எனக்குக் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது!" என்று அவள் எங்கள் வீட்டு வாசலில் நடந்து செல்லும்போது பெருமையுடன் கூறினாள். அதுவே தொழிலாக இருந்தது; அந்தக் காலங்கள் கடினமானவை. ஆனால் இப்போதெல்லாம், பயத்தின் காரணமாக, ஒரே ஒரு குழந்தைக்கு மட்டும் பிரசவிக்க ஆறு அல்லது ஏழு மாதங்கள் படுக்கையிலேயே கழிக்கும் பெண்கள்

இருக்கிறார்கள். [நிச்சயமாக] நோய் காரணமாக அவ்வாறு செய்பவர்களைப் பற்றி நான் பேசவில்லை.

இயல்பான பயம் ஒரு தடை

— ஜெரோண்டா, நான் மிகவும் கூச்ச சுபாவம் கொண்டவள். நான் ஒரு கடினமான சூழ்நிலையில் சிக்கிக்கொண்டால் என்ன செய்வேன் என்று எனக்குத் தெரியாது. பயம் எங்கிருந்து வருகிறது?
— ஒருவேளை அவர்களின் குழந்தைப் பருவத்தில் யாரருக்கோ ஏதோ நடந்திருக்கலாம், அதனால் அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். பெரும்பாலும், பயம் இயல்பானதாக இருக்கலாம், ஆனால் அது நம்பிக்கைக் குறைபாடு, கடவுள் மீதான நம்பிக்கை இல்லாமை ஆகியவற்றிலிருந்தும் உருவாகலாம். இருப்பினும், பயம் ஒரு [தேவையான] பிரேக்கையும் ஆகும், ஏனெனில் அது ஒருவரை கடவுளிடம் திரும்ப உதவுகிறது. தங்கள் பயத்தில், பற்றிக்கொள்ள ஏதாவது ஒன்றைத் தேடும்போது, மக்கள் கடவுளிடம் திரும்பும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். கொடிய பழங்குடியினர் வசிக்கும் வெப்பமான நாடுகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; அங்கே காட்டு விலங்குகளும் உள்ளன—பெரிய மிருகங்கள், ஆந்தைகள் மற்றும் பல. தங்கள் வழியைக் கண்டறிய, மக்கள் கடவுளிடம் உதவி தேடவும், கடவுளை நோக்கித் திரும்பவும் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இது இல்லையென்றால், இந்த மக்களை எந்த வகையிலாவது தடுக்கக்கூடியது எது? கடவுள் ஏற்பாடு செய்த எல்லாவற்றிலும் ஒரு நோக்கம் உள்ளது.
— மேலும், உண்மையான கடவுளை அறியாமல், பயத்தினால் உதவி கேட்பவர்கள் அதைப் பெறுகிறார்களா?
— பாருங்கள்: அவர்கள் தங்கள் தலைகளை மேலே தூக்குகிறார்கள், அதுவே ஒரு அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. மேலும், சிறு குழந்தைகளுக்கு, பயம் ஒரு பிரேக்காகச் செயல்படுகிறது. சில குழந்தைகள், நீங்கள் அவர்களைச் சற்று பயமுறுத்தவில்லை என்றால், யாருக்கும் கேட்பதில்லை: தங்கள் அம்மாவுக்கும் சரி, அப்பாவுக்கும் சரி. நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, அவர்கள் என்னிடம், 'பேயன் வருகிறான்!' என்று சொல்வார்கள். சிறு குழந்தைகள் பயப்படுவത് இயற்கையானது. ஆனால் குழந்தை வளர்ந்து பக்குவப்படும்போது, 201

அவர்களின் மனமும் பக்குவமடையும்போது, பயம் குறைந்துவிடுகிறது. இயற்கையான பயம் குழந்தைப் பருவத்தில் மட்டுமே உதவியாக இருக்கும். ஒரு நபர் பெரியவரான பிறகும், ஒரு வெற்று இடத்தைப் பார்த்து பயந்தால், அவர்கள் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள். சில ஆன்மீகவாதிகள் என் கலிவாவிற்கு வந்து என்னிடம் கூறுவார்கள்: "பாருங்கள், எங்களுக்கு நெருக்கமான ஒருவர் இறந்துவிட்டார், அதனால் நாங்கள் தொடர்ந்து பயப்படுகிறோம்." மேலும் இந்தப் பயம் தங்களை விட்டு விலக நான் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

"ஆனால் இங்கே," நான் பதிலளிக்கிறேன், "மக்கள் மரணத்தை மனதில் கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள், உங்களுக்கு நெருக்கமான ஒருவர் இறந்துவிட்டார், ஆனாலும் நீங்கள் இந்தப் பயத்தை விரட்ட விரும்புகிறீர்களா?!"
பெண்களுக்கு இயற்கையாகவே சற்று அதிகமான பயம் இருப்பதுண்டு. பயப்படாத பெண்கள் மிகச் சிலரே. இருப்பினும், அவ்வாறான பெண்கள் அடிபணியாததால் குடும்பத்தில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தக்கூடும். ஒரு ஆண், இயல்பாகவே கோழையாக இல்லாமல், இதயத்தில் தைரியம் கொண்டிருந்தால் அவனும் துணிச்சலாக மாற முடியும். மேலும் சில பெண்கள் பயங்கரமான கோழைகள். இயல்பாகவே பயந்த சுபாவம் கொண்ட ஒரு பெண், முயற்சி செய்து தைரியத்தை வளர்த்துக் கொண்டால் அது ஒரு பெரிய விஷயமாகும். ஒரு பெண் இயல்பாகவே தியாக மனப்பான்மை கொண்டவள், அதனால் அவள் பெரும் தன்னடக்கத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடியவள். ஆனால், இயற்கையான தைரியம் கொண்டிருந்தாலும், ஒரு ஆணுக்கு இந்தத் தன்னடக்கம் இருக்காது.

மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சாதவரை மரணம் அஞ்சுகிறது

— கெரொண்டா, பயம் எவ்வாறு விரட்டப்படுகிறது?
— தைரியத்தால். ஒருவன் எவ்வளவு அதிகமாகப் பயப்படுகிறானோ, அவ்வளவு அதிகமாக எதிரி அவனைத் தூண்டுகிறான். கோழைத்தனத்தைக் கொண்டிருக்கும் எவரும் அதை விரட்டப் பாடுபட வேண்டும். நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, கொனிட்சாவில் உள்ள கல்லறைக்கு அருகே நடந்து செல்வதற்குப் பயந்தேன். அதனால் நான் அந்தக் கல்லறையில் மூன்று இரவுகள் தங்கினேன், பயம் நீங்கிவிட்டது. நான் சிலுவை அடையாளம் செய்து கொண்டு உள்ளே செல்வேன்; யாரையும் பயமுறுத்த வேண்டாம் என்று என் டார்ச்சைக் கூட எரிய வைக்கவில்லை. ஒருவன் தைரியமாக இருக்க முயற்சி செய்யாவிட்டால், உண்மையான அன்பைப் பெறாவிட்டால், பின்னர் ஏதேனும் கடினமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், கோழிகள் கூட அவனுக்காக அழுவன.
— அப்படியென்றால், கெரொண்டா, ஒரு வீரச் செயலைச் செய்து பயத்திலிருந்து விடுபடுவது சாத்தியமா?
— மற்றவர்கள் இறக்காமல் இருப்பதற்காக, தான் இறப்பதில் ஒருவர் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். ஒருவர் இந்த மனநிலையை ஏற்றுக்கொண்டால், 202

பயப்பட ஒன்றுமில்லை. தைரியம் என்பது பெரும் கருணை, அன்பு மற்றும் தியாகத்திலிருந்து பிறக்கிறது. ஆனால் nowadays, மக்கள் மரணத்தைப் பற்றி கேட்கக் கூட விரும்புவதில்லை. மரணத்தை மக்களுக்கு நினைவூட்டாமல் இருப்பதற்காக, இறுதிச் சடங்குகளை ஏற்பாடு செய்பவர்கள் தங்கள் அறிவிப்புப் பலகைகளில் 'இறுதிச் சடங்கு

இல்லம்' (Funeral Home) என்று எழுதாமல், 'இறுதிச் சடங்கு சேவைகள்' (Funeral Services) என்று எழுதுவதை நான் அறிந்தேன். இருப்பினும், மக்கள் மரணத்தை நினைவில் கொள்ளாவிட்டால், அவர்கள் யதார்த்தத்திற்கு வெளியே வாழ்கிறார்கள். மரணத்தைப் பயந்து, வீண் வாழ்க்கையை விரும்புகிறவர்கள் கிருமிகளைக் கூடப் பயப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் தொடர்ந்து பயத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, ஆன்மீகத் தேக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். மறுபுறம், துணிச்சலானவர்கள் மரணத்தைப் பற்றி ஒருபோதும் பயப்படுவதில்லை, எனவே அவர்கள் பேரார்வத்துடனும் தியாகத்துடனும் உழைக்கிறார்கள். மரணத்தைத் தங்கள் கண்முன்னே வைத்து, அதைப் பற்றி தினமும் சிந்திப்பதன் மூலம், அவர்கள் ஆன்மீக ரீதியாக அதற்கு மேலும் தயாராகி, மிகுந்த துணிச்சலுடன் உழைக்கிறார்கள். இந்த வழியில், அவர்கள் உலகப் பற்றை வென்று, இங்கேயே நித்திய வாழ்விலும் பரலோக மகிழ்ச்சியிலும் வாழத் தொடங்குகிறார்கள். மேலும், தன் இலட்சியங்களுக்காகவும், விசுவாசத்திற்காகவும், தன் தாய்த் தாயுக்காகவும் போரில் போராடுபவன், சிலுவை அடையாளம் இட்டுப் பயப்படாதிருக்கட்டும், ஏனெனில் கடவுளே அவனுக்கு உதவியாளராக இருக்கிறார்! ஒருவன் சிலுவை அடையாளம் இட்டுத் தன் உயிரைக் கடவுளின் கைகளில் ஒப்படைத்தால், அந்த மனிதன் வாழ்வதற்கா அல்லது இறப்பதற்கா விதிக்கப்பட்டவன் என்பதைப் பின்னர் கடவுளே தீர்மானிப்பார்.
— ஆனால், ஒருவரால் கவனக்குறைவிலிருந்து எழும் பயத்தை உணராமல் இருக்க முடியுமா?

171— அது மிகவும் மோசமானது, ஏனென்றால் எந்தவொரு ஆபத்தான

சூழ்நிலையிலும் அத்தகைய நபர் தன்னைத் தானே கடுமையான சிக்கலில் சிக்கிக்கொண்டு, தனது அவசர முடிவுகளுக்காகப் பெரும் விலை கொடுக்க நேரிடலாம். எனவே, கடவுளுக்குச் சற்றே பயப்படுபவர்கள் எச்சரிக்கையாக இருப்பார்கள், மேலும் ஆபத்திற்குள் அவசரமாகத் தங்களைத் தள்ள மாட்டார்கள். ஒருவர் நல்லதைச் செய்யத் தன்னைத் தானே கட்டாயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், ஆனால் தனது நம்பிக்கையைத் தன்னிடம் அல்ல, கடவுளிடம் வைக்க வேண்டும்.

171 மத்தேயு 11:12 உடன் ஒப்பிடுக.

203

தைரியத்தின் முக்கியத்துவம் மிகப்பெரியது

ஒரு தீவிரமான சூழ்நிலையில், மிகப்பெரிய தீங்கு பதற்றத்தால் ஏற்படுகிறது. ஆபத்தில் இருக்கும்போது, தைரியத்தை இழக்காமல் இருப்பதுதான் மிக முக்கியம். ஒரு கோழி எப்படி ஒரு பருந்தியை

எதிர்கொண்டு அதன் மீது பாய்கிறது என்று பாருங்கள்! மேலும், ஒரு பூனை தன் குட்டிகளைப் பாதுகாக்க ஒரு நாயுடன் எப்படி சண்டையிடுகிறது என்று பாருங்கள்! அது தன் வாலை ஒரு முரசு போல உயர்த்தி, அச்சுறுத்தும் வகையில் சீறத் தொடங்குகிறது! ஒரு விலங்கு தன் முழு ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்துகிறது, ஆனால் ஒரு மனிதன் கோழையாகிவிடுகிறான்!
பதற்றத்திற்கு அடிபணியாதீர்கள். பெண்கள் குறிப்பாகப் பதற்றத்திற்கு ஆளாகக்கூடியவர்கள். ஆக்கிரமிப்பின் போது, நாங்கள் கொனிட்சாவிலிருந்து சுமார் இரண்டு மணி நேர நடைப்பயண தூரத்தில் உள்ள ஒரு இடத்திற்குச் சென்றது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. சிறுவர்கள் சற்று முன்னால் சென்று, அங்கே சில கிரேக்க வீரர்களின் தலைக்கவசங்களையும் சீருடைகளையும் கண்டுபிடித்து, அவற்றை அணிந்துகொண்டு புனித கான்ஸ்டான்டினின் தேவாலயத்திற்குச் சென்றனர். நானும் அங்கே படங்களை வழிபடச் சென்றேன். அப்போது எனக்குப் பதினைந்து வயது. தாய்மார்கள் தூரத்தில் இராணுவ

சீருடையில் இருந்த குழந்தைகளைப் பார்த்தவுடனேயே, 'இத்தாலியர்கள் வருகிறார்கள்!' என்று கத்தத் தொடங்கி, ஓடத் தயாரானார்கள். அது யார் என்று பார்க்கக்கூட அவர்கள் முற்படவில்லை! அந்த குறும்புக்காரப் பையன்கள் கிரேக்கத் தலைக்கவசங்களை அணிந்திருந்தனர், பயந்துபோன தாய்மார்கள் அவர்களை இத்தாலியர்கள் என்று தவறாக நினைத்து, தங்கள் சொந்தக் குழந்தைகளிடமிருந்தே ஓடிவிட்டார்கள்!
தைரியத்தின் முக்கியத்துவம் மிகப்பெரியது. உடல் ஆரோக்கியமாக

ஆனால் கோழையாக இருக்கும் ஒருவரிடம், 'ஓ, உங்கள் முகம் மிகவும் வெளிறிப் போயிருக்கிறது! என்ன ஆயிற்று?' என்று நீங்கள் சொன்னால், அவர் மருத்துவரிடம் செல்வார். ஆனால், அவர் போதுமான தூக்கம் இல்லாததாலோ, அல்லது பல் வலி அல்லது அது போன்ற ஏதேனும் காரணமாகவோ வெளிறியிருக்கலாம். ஒரு கிரேக்கர் ஒன்று முன்னேறித் தாக்குவார் அல்லது பீதி அடையத் தொடங்குவார். கோழைகள் எதற்கும் பயனற்றவர்கள். போரில், யாருக்கும் கோழைகள் தேவையில்லை; அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காக, அவர்களைப் போர் நடவடிக்கைகளிலோ அல்லது முன்களப் பணிகளிலோ ஈடுபடுத்துவதில்லை. ஒரு கோழை வீரனுக்குப் போர் திட்டம் தெரியாவிட்டால், அவன் ஒரு முழுப் படைப்பிரிவையும் குழப்பத்தில் தள்ளும் அளவுக்குப் பீதியை ஏற்படுத்திவிடுவான்! பயம் ஒரு கோழையின் கற்பனையைத் தூண்டுகிறது, அவன் கத்தத் தொடங்குவான்: 'அதோ அவர்கள்! ஓ, அவர்கள் வருகிறார்கள், அவர்கள் ஏற்கனவே இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்கள் நம்மை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்! ஓ,

204

நாம் எங்கே ஓடிப் போவது?! எதிரிகள் ஒரு பெரிய கூட்டமாக இருக்கிறார்கள்! அவர்கள் நம்மை முழுமையாக விழுங்கிவிடுவார்கள்!' இத்தகைய மனிதன் பெரும் தீங்கை விளைவிப்பான், ஏனென்றால் மக்கள் மற்றவர்களால் எளிதில் மனம் மாறிவிடுவார்கள். இருப்பினும், ஒரு வீரன் எதிரிகளைப் பார்க்கும்போது, வெறுப்பாக உமிழ்ந்து, 'ச்ச், இவர்களும் மனிதர்களா? இவர்கள் வெறும் ஒரு கூட்டம் எறும்புகள்!' என்று கூறுவான். — மேலும், [இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்கும்] மற்றவர்களும் தைரியமாகத் தாக்குதலில் பாய்வார்கள். அதனால்தான் இராணுவத்தில், இருபது கோழைகளைக் காட்டிலும் ஐந்து வீரர்கள் நிதானமான மனதுடன் ஒரு கடினமான பணியைச் செய்வது சிறந்தது என்று கூறுவார்கள்.
— எனவே, கெரொண்டா, ஒரு கடினமான மற்றும் அபாயகரமான சூழ்நிலையில், வெளிப்புற ஆபத்துகள் உள் ஆபத்துகளைப் போல பயமுறுத்துவதில்லை.

172— ஆம், அதுதான் உண்மை. மேலும், சுலியைச் சேர்ந்தவரே ஆன பிலி யூஸின் துரோகம் மட்டும் நடக்காமல் இருந்திருந்தால், துருக்கியர்கள் சௌலியைக் கைப்பற்றியிருக்க மாட்டார்கள். அவரே துருக்கியர்களை ஒரு ரகசியப் பாதையில் வழிநடத்திச் சென்றார். உதாரணமாக இதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்: ஐந்து சிறிய கிராமங்கள் நட்புறவுடன் இருந்தன, மேலும் தங்கள் பலங்களை இணைத்து, சுல்தானையே மீறிய அளவுக்கு சக்திவாய்ந்தவராக இருந்த அலி பாஷாவையே173 எதிர்கொள்ள முடிந்தது.

174 சௌலியின் மக்கள் அலி பாஷாவின் வாசலிலேயே
இருந்தபோதிலும், அவருக்குச் சரியான பதிலடி கொடுத்தனர். மேலும், அங்கே இருந்த பெண்கள் எவ்வளவு துணிச்சலாகவும் ஒற்றுமையாகவும் இருந்தார்கள்! அவர்களும் கார்பைன் துப்பாக்கிகளைக் கையில் எடுத்தனர்.

172 சுலி – கிரீஸின் ஒரு பகுதியான எபிருஸில் உள்ள பல கிராமங்களின் கூட்டமைப்பு, இது துருக்கிய ஆட்சியின் போது சுதந்திரமாக இருந்து, 1790 முதல் 1893 வரை வெற்றியாளர்களுக்கு எதிராக ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்தியது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

173 அலி பாஷா (டெபெலென்லி), 1714–1820 – இஓனினாவின் புகழ்பெற்ற பாஷா, கொள்ளைக் குழுத்
தலைவன் வெலிஸின் மகன். இவர் சூலியோட்டெஸுக்கு எதிராகக் கொடூரமான போர்களை

நடத்தி, சுல்தானுடன் மோதலில் ஈடுபட்டு 1820-ல் கொல்லப்பட்டார். – மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு.

174 சுல்தான் – துருக்கியின் ஆட்சியாளர் – முதலில் உதுமானியப் பேரரசின் தலைவர்களின் பட்டமாகவும், பின்னர் எந்தவொரு முஸ்லிம் அரசின் தலைவர்களின் பட்டமாகவும் இருந்தது.

ஒழுக்கம்

— கெரோண்டா, ஒரு குழுவில் ஒழுங்கின்மை இயல்பாக இருந்தால், கடினமான சூழ்நிலை ஏற்படும்போது அதன் உறுப்பினர்களால் ஒழுக்கத்தைக் காட்ட முடியுமா?
— ஒரு தீ விபத்தின் போது, யாரும் தங்கள் மனதிற்குப் பிடித்ததைச் செய்வதில்லை; மாறாக, அனைவரும் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள். பொறுப்பில் இருப்பவர் சூழ்நிலையைக் கண்காணித்து மற்றவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறார். இல்லையெனில், மக்கள் பீதிக்குள்ளாகி, தீயை அணைப்பதற்குப் பதிலாக, தீயை மேலும் -ஆக ஊதிவிடுவார்கள். ஒருமுறை, நான் புனித மலைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன். எங்கள் சிறிய படகு வாடோபெடி மற்றும் பண்டோக்ரேட்டர் மடாலயங்களுக்கு இடையில் இருந்தபோது, ஒரு வடகிழக்குக் காற்று வீசி, புயல் உருவானது. படகின் ஓட்டக்காரர் அந்தச் சிறிய படகை அலைகளுக்குள் செலுத்தினார், இல்லையென்றால் நாங்கள் மூழ்கிவிந்திருப்போம். இயெரிசோஸைச் சேர்ந்த ஒரு கோழை, கப்பல்கள் அல்லது கடற்பயணம் பற்றி எதுவும் தெரியாதவர் — அவர் கழுதைகளை வளர்த்தார் —175

, கத்தத் தொடங்கினார்:
"இப்படி என்ன செய்கிறீர்கள், ஹே? நீங்கள் எங்களை மூழ்கடித்துவிடுவீர்கள்! உனக்குப் புரியவில்லையா? இப்படிச் செய்தால் நம்மை கவாলাவுக்குக் கொண்டு சென்றுவிடுவார்!

176 " இதைக்
கேட்டதும், பயணிகள் அனைவரும் எழுந்து நின்று கப்பல் தலைவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர், ஆனால் அந்தப் பாவம் அவர், "என்னைத் தனியாக விடுங்கள், நான் என்ன செய்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார். அதிர்ஷ்டவசமாக, பயணிகளில் ஒருவர் ஒரு மாலுமி, அவர் மற்றவர்களை அமைதிப்படுத்தினார்: 'அவரைத் தனியாக விடுங்கள், அவர் என்ன செய்கிறார் என்று அவருக்குத் தெரியும்! நாம் அலைகளைக் குறுக்கறுக்கும்படி படகைச் செலுத்த வேண்டும்.' அந்த மாலுமி அங்கே இல்லாமல் இருந்திருந்தால், கப்பல் மூழ்கியிருக்கும், ஏனென்றால் பயணிகள் கப்பல் தலைவருக்கு அவரது வேலையைச் செய்ய அனுமதித்திருக்க மாட்டார்கள். என்ன நடந்தது என்று பாருங்கள்: ஒருவர் கோழையாக மாறினார், பீதி பரவியது, படகில் இருந்த அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் எழுந்ததால், கப்பலை ஆழத்திற்கு அனுப்பியிருக்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில், கேப்டன் கப்பலைச் செலுத்த [உண்மையாகவே] இயலாத

175 இயெரிசோஸ் – சல்கிடிகீ தீபகற்பத்தின் கிழக்குக் கடற்கரையில் உள்ள ஒரு துறைமுகம், இதற்கு அத்தோஸ் மலையின் வடகிழக்குக் கடற்கரையோரம் இயங்கும் ஒரு பயணிகள் கப்பல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

176 காவலா – வடக்கு கிரீஸில், அத்தோஸ் மலையின் பார்வைக்குத் தெரிவంత தூரத்தில் உள்ள ஒரு நகரம் மற்றும் துறைமுகம். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

206

பட்சத்தில், கப்பலின் திசையை மாற்றிப் பிடிக்கும் ஒரு இரண்டாவது பொறியாளர் எப்போதும் இருப்பார்.
கிரேக்கர்களை பொதுவாக எளிதில் ஆள முடியாது. ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் போப்பாண்டவரின் தவறற்ற தன்மையை நம்புகிறார்கள், ஆனால் நாங்கள் கிரேக்கர்கள் எங்கள் சொந்த தீர்ப்பை நம்புகிறோம், மேலும், நாங்கள் அனைவரும் தவறற்ற தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது தெரிகிறது! துருக்கியர்கள் நல்ல கொள்கைகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்று ஏன் கருதப்படுகிறது? ஏனெனில் துருக்கியர்களிடையே புத்திசாலிகள் குறைவு; அவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் குறிப்பாக சுறுசுறுப்பானவர்கள் அல்ல. எனவே, புத்திசாலிகளான சிலர் துருக்கியர்களின் தலைவர்களாக ஆகிறார்கள், அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் இயல்பாகவே அவர்களைக் கீழ்ப்படிகிறார்கள். மறுபுறம், கிரேக்கர்கள், பெரும்பான்மையானவர்கள் மிகவும் புத்திசாலிகளாக இருப்பதால், விதிவிலக்கின்றி அனைவரும் ஆளவும், உத்தரவிடவும் விரும்புகிறார்கள், மேலும் கீழ்ப்படிவதைக் கடினமாகக் கருதுகிறார்கள்.

மேலும் இத்தாலியர்கள், 'பத்து கிரேக்கர்களில் ஐந்து பேர் தளபதியாக விரும்புகிறார்கள்!' என்று சொல்வார்கள். நாம் எங்காவது செல்லவிருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்வோம். ஒருவருக்கு ஒரு குறுக்கு வழி தெரிந்திருக்கலாம், மற்றொருவருக்கு எதிர் திசையிலிருந்து வேறு ஒரு வழி தெரியலாம், மூன்றாமவருக்கு வேறொன்று தெரியலாம்... 'இல்லை, நாம் இந்த வழியில் செல்வோம், அது சிறந்தது,' என்று ஒருவர் வற்புறுத்துவார். 'இல்லை, நாம் அந்த வழியில் செல்லலாம்,' என்று மற்றொருவர் எதிர்ப்பார். இறுதியில், யாரும் உத்தரவிடவில்லை என்றால், மணிநேரங்கள் அல்லது நாட்களோ கடந்துவிடலாம், பயணிகள் ஒருபோதும் புறப்படாமல் அதே இடத்தில் தங்கிவிடுவார்கள். இருப்பினும், வழியை அறிந்த ஒரு நபர் பொறுப்பேற்றால், அவர்கள் பரிந்துரைக்கும் பாதை சற்று நீளமாக இருந்தாலும், அவர்கள் இறுதியில் தங்கள் சேருமிடத்தை அடைவார்கள். நிச்சயமாக, பொறுப்பேற்றவருக்கு மிகக் குறுகிய பாதை தெரிந்தால் அது சிறந்தது. ஆனால் அவர்களுக்குத் தெரிந்த பாதை மிக நீளமானதாக இருந்தாலும், பயணம் செய்பவர்கள் அந்த உத்தரவைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் தங்கள் சேருமிடத்தை அடைவார்கள்.

கடவுள் ஒருவரின் குணத்தை நோக்கிப் பார்த்து அவர்களுக்கு உதவுகிறார்

— சூழ்நிலைகள் நமக்கு கடுமையான சிரமங்களைக் கொடுத்தால், நம்மிடம் ஆன்மீகத் திடகாத்திரம் இல்லையென்றால், ஒரு நல்ல குணம் மட்டுமே கொண்டு உங்களால் உறுதியாக நிற்க முடியுமா?
— உங்களால் எப்படி இருக்க முடியும்? கடவுள் ஒரு நபரின் மனப்பான்மையைப் பார்த்து அவர்களுக்கு உதவுகிறார். மேலும், முதல் 207

அப்போதுதான் தைரியம் ஆன்மாவில் ஒரு உறுதியான அடித்தளத்தைக் கொண்டிருக்கும்.

ஆன்மீக பலத்துடன் அபாயங்களை எதிர்கொள்வோம்
முக்கியமான தருணங்களில் சாதுர்யமும் தைரியமும் எப்போதும் அவசியம். ஆக்கிரமிப்பின் போது, இத்தாலியர்கள் ஐந்து அல்லது ஆறு கழுதைகளை அழைத்துக்கொண்டு எங்கள் வயலுக்கு வருவார்கள், தங்கள் கழுதைகளில் குடைமிளகாய்களை ஏற்றிச் செல்வார்கள். ஒருமுறை நான்

அவர்களிடம், 'இந்தக் குடைமிளகாய்களை நாங்கள் விதைக்காக ஒதுக்கி வைத்துள்ளோம்; அதற்குப் பதிலாக நீங்கள் அங்கே உள்ளவற்றை எடுத்துக்கொள்வது நல்லது' என்றேன். அப்போது, இத்தாலியர்களில் ஒருவர் தனது கசட்டியை உயர்த்தி, என்னிடம், 'இதைப் பார்க்கிறாயா?' என்று கேட்டார். நான் என் கையால் அந்த கசட்டியைத் தொட்டு, அதைப் பார்த்துவிட்டு, 'எலும்பு!' என்று சொன்னேன் — அதாவது, 'என்ன ஒரு அருமையான கசட்டி!' என்று. அது எவ்வளவு அழகான ஒரு பொருள் என்பதை நான் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் அதை எனக்குக் காட்டுவது போல

இருந்தது! அந்த இத்தாலியரின் கோபம் உடனடியாக மறைந்தது; அவர் சிரித்துக்கொண்டே நடந்துவிட்டார். உள்நாட்டுப் போர் காலத்தைச்

சேர்ந்த மற்றொரு சம்பவம் எனக்கு நினைவிருக்கிறது. [எங்கள்] வீரர்கள் இருவர் ஒரு குலைநெல் மற்றும் சில தக்காளிகளுக்காக உரிமையாளரிடம் கேட்க காய்கறித் தோட்டத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள் தங்கள் துப்பாக்கிகளை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு காய்கறித் தோட்டத்திற்குள் ஆழமாகச் சென்றனர். உடனடியாக உரிமையாளர் அவர்களைத் தூரத்தில் கண்டதும், தனது துப்பாக்கியை எடுத்து அவர்களைக் குறிவைக்கத் தொடங்கினார். அப்போது, வீரர்களில் ஒருவர் ஒரு சிவப்பு தக்காளிப் பழத்தை எடுத்து, 'உங்கள் ஆயுதத்தை கீழே போடுங்கள், இல்லையென்றால் நான் இப்போது உங்கள் மீது கையெறி குண்டை வீசுவேன்!' என்று கத்தினார். அந்த மனிதர் தனது துப்பாக்கியைக் கீழே போட்டுவிட்டு, துள்ளி எழுந்து ஓடிவிட்டார்.
— என்ன ஒரு சாமர்த்தியமும் தைரியமும்!…
— இதற்கிடையில், மற்றொரு சிப்பாய்க்கு தனது பர்காவை ஒரு காட்டு பேரிக்காய் மரத்தில் மாட்டியிருந்தான். விரைவில் ஒரு கிளர்ச்சியாளர் மலைகளிலிருந்து இறங்கி வந்து இந்த சிப்பாயைப் பிடிக்க முயன்றார். அப்போது அந்த சிப்பாய், சிறிது தொலைவில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பர்காவைப் பார்த்து, 'கமாண்டர், இவனை என்ன செய்வது?' என்று கத்தினான். பிறகு, தனது தளபதியிடமிருந்து சிக்னல் பெற்றது போல, அவன் அந்தக் கொள்ளையனிடம் கத்தினான்: 'உன் ஆயுதத்தை ஒப்படை!' அவன் அந்தக் கொள்ளையனிடமிருந்து துப்பாக்கியைப் பறித்து அவனை ஆயுதமில்லாமல் செய்தான்.

— அந்த பர்கா தளபதியா, ஜெரோண்டா?

— ஆம், பர்கா! பாருங்கள்: அங்கே ஒரே ஒரு சிப்பாய்தான் இருந்தான், அவனிடம் ஒரே ஒரு பர்கா மட்டுமே இருந்தது, ஆனாலும் அவன் ஆயுதம் ஏந்திய ஒருவனிடமிருந்து துப்பாக்கியைப் பறித்துவிட்டான்! இப்படித்தான், அவன் கிளர்ச்சியாளர்களிடமிருந்து ஒரு பெரிய குவியலாக துப்பாக்கிகளைப் பறித்தான். அதற்குத் தைரியம் வேண்டும்! புனித மலையில் ஒரு ரஷ்ய குகைவாசி துறவியும் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறார். ஒருமுறை, கொள்ளையர்கள் அவரைக் கொள்ளையடிக்க வந்தனர். அவர்கள் சுவர் ஏறிக் கொண்டிருந்தபோது, அவர் மேலிருந்து அவர்கள் மீது பாய்ந்து, 'சரி, உங்களை கோல்ட் துப்பாக்கியால் சுடவா அல்லது நாகாண்ட் துப்பாக்கியால் சுடவா?!' என்று கர்ஜித்தார். அவர்கள் ஒரு நொடியில் தப்பி ஓடிவிட்டார்கள். மேலும் மற்றொரு துறவி, திருடர்கள் அவரது குடிலுக்கு வந்தபோது, ஒரு வறுக்கும் பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, தொலைபேசியில் பேசுவது போல் பாசாங்கு செய்தார்: 'ஹலோ, கொள்ளையர்கள் என்னைத் தாக்குகிறார்கள்!' — என்பது போல. அவர் காவல்துறைக்கு அழைப்பதாக அவர்கள் நினைத்து, ஓடிவிட்டார்கள். இதோ மற்றொரு கதை: ஒரு கரடுமுரடான கொடூரமானவன், ஒரு உண்மையான ராட்சதன், ஒரு மேய்ப்பனின் தொண்டையை நெரிக்க அவனைக் கொல்லப் பிடித்தான். பாவம் அந்த மேய்ப்பனின் கண்கள் பயத்தில் பெரிதாக விரிந்திருந்தன, அதனால் அந்த கொடூரமானவன், "ஏன் என்னை இவ்வளவு பயங்கரமாக முறைத்துப் பார்க்கிறாய்?" என்று கூட கேட்டான். — "உன்னை எந்த மரத்தில் எறிவது என்று பார்க்கிறேன்," என்று அந்த மேய்ப்பன் கரகர குரலில் கூறினான். அந்த வில்லன் பயந்துபோய் அவனை விட்டுவிட்டான்!.. அதனால்தான் நான் சொல்கிறேன், நீங்கள் உங்கள் நிதானத்தை இழக்கக் கூடாது. நீங்கள் நிதானமாக இருந்து உங்கள் புத்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், நீங்கள் உங்கள் புத்தியைப் பயன்படுத்தவில்லை என்றால், முட்டாள்தனமாக மட்டும் நாட்டுத் துரோகம் கூட செய்ய நேரிடலாம். என்ன நடந்தாலும், நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்து, சிந்தித்து, செயல்பட வேண்டும். மிகவும் சிறந்த விஷயம், ஒரு கடினமான சூழ்நிலையை ஆன்மீக சக்தியுடன் எதிர்கொள்ள முயற்சிப்பதே ஆகும். இருப்பினும், இன்று தைரியம் அதன் இரண்டு வடிவங்களிலும் குறைவாகவே உள்ளது. புனிதத்தன்மையிலிருந்தும் கடவுளுக்கு முன்பான துணிச்சலிலிருந்தும் பிறந்து, ஆன்மீக ரீதியாக சவால்களை வெல்ல உதவும் ஆன்மீகத் துணிச்சலும், அபாயகரமான சூழ்நிலையில் தைரியமாக இருக்கத் தேவையான இயல்பான தைரியமும் இல்லை. ஒரு பெரிய தீமையைத் தடுக்க, ஒருவர் பெரும் புனிதத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; இல்லையெனில், தீமையை வெல்வதற்கு எந்த அடித்தளமும் இருக்காது. ஒரு மடாலயத்தில், சகோதரத்துவத்தில் உள்ள ஒரு உறுப்பினருக்கு ஆன்மீகத் தைரியம் இருந்தால், தீய நோக்கத்துடன் வரும் எவரையும் அந்தத் துறவி எப்படி அதே இடத்தில் முடக்குகிறார் என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள்: ஒரு கால் மடாலய முற்றத்தில், மறுகால் அதன் சுவர்களுக்கு அப்பால்! அவர் அந்தத் தீயவனை ஆன்மீக ரீதியாகத்

தலையில் 'சுடுவார்': கைத்துப்பாக்கியால் அல்ல, மாறாகத் தனது ஜெபமாலையால்; அவர் ஒரு சிறிய பிரார்த்தனையைச் சொல்வார், அந்தக் கொடியவன் அசைவற்றுப் போவான். அவன் ஒரு காவலாளி போல உறைந்துவிடுவான்!

177 சகோதரத்துவத்தில் யாராவது ஒருவர் ஆன்மீக
நிலையில் இருந்தால், அவர் தீமையைத் தடுத்து, மக்களுக்கு உதவிக், மடாலயத்திற்கு ஒரு பாதுகாவலராகவும் இருப்பார். மிர்பேரர்கள் எதற்கும் கவனம் செலுத்தவில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் ஆன்மீக நிலையில் இருந்தனர், மேலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். ஏனென்றால், அவர்கள் ஆன்மீக நிலையில் இல்லாதிருந்தால், அவர்கள் அவர் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருப்பார்களா, மேலும் அவர்கள் செய்ததைச் செய்திருப்பார்களா?
ஆன்மீக வாழ்வில், ஒருவன் தன்னைக் கிறிஸ்துவுக்கும் தெய்வீக உதவிக்கும் ஒப்புக்கொடுத்தால், மிகப் பெரிய கோழையும் கூட பெரும் தைரியத்தைப் பெற முடியும். அவன் முன்னணியில் சென்று, எதிரியுடன் போரிட்டு, வெற்றிபெற முடியும். தீமை செய்ய விரும்பும் அந்தப் பரிதாபகரமான மக்கள், தைரியம் கொண்டிருந்தாலும் பயப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் குற்ற உணர்ச்சியை உணர்கிறார்கள், மேலும் தங்கள் சொந்த மூர்க்கத்தனத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒரு தேவ மனிதரிடம் தெய்வீக வலிமை இருக்கிறது, மேலும் நீதியும் அவருடைய பக்கம் இருக்கிறது. அங்கே, ஒரு சிறிய நாய் சிறிதளவு குரைத்தாலே, ஓநாய் குற்ற உணர்ச்சியால் ஏற்கெனவே ஓடிவிடுகிறது. ஒரு ஓநாய் கூட ஒரு சிறிய கலப்பின நாயைக் கண்டு பயப்படும்படி கடவுள் ஏற்பாடு செய்துள்ளார், ஏனெனில் எஜமானின் வீட்டில் சத்தியம் நாயின் பக்கத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, தீமை செய்ய விரும்பும் ஒருவன், தன்னில் கிறிஸ்து உள்ளவரை இன்னும் அதிகமாகக் கண்டு பயப்படுகிறான்! ஆகவே, நாம் தேவனை மட்டுமே பயப்பட வேண்டும், மக்கள் எவ்வளவு பொல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை அல்ல. தேவ பயம் மிகப் பெரிய கோழையையும் ஒரு வீரனாக மாற்றுகிறது. ஒருவன் தேவனோடு எவ்வளவு அதிகமாக ஐக்கியப்படுகிறானோ, அவ்வளவு குறைவாக அவன் எதையும் பயப்படுகிறான்.
கஷ்ட காலங்களில் கடவுள் உதவுவார். ஆனால் கடவுள் தெய்வீக வலிமையைக் கொடுக்க, ஒரு நபரும் தன்னால் முடிந்த சிறியதைக் கொடுக்க வேண்டும்.

177 மவுண்ட் அத்தோஸின் மூப்பர் பெயசியோஸ் பார்க்கவும். கபடோசியாவின் வணக்கத்திற்குரிய ஆர்செனியஸ். ஹோலி டிரினிட்டி செயின்ட் செர்ஜியஸ் லவ்ரா, 1997. ப. 72.

211

அத்தியாயம் 4.
ஒரு விசுவாசிக்கு வீரமரணம் ஒரு வெற்றி

நிலைமை சீராக, சிலர் போரில் வீழ வேண்டும்
கடினமான காலங்கள் முன்னால் காத்திருக்கின்றன!... ஒரு பெரும் கலக்கம் நம்மை எதிர்பார்க்கிறது. கலக்கம் என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? நீங்கள் குறைந்தபட்சம் சற்றேனும் ஆன்மீக ரீதியாக நிலைபெற்றிருக்கவில்லை என்றால், அதை உங்களால் தாங்க முடியாது. கர்த்தரே, எங்களைக் காத்தருளும், ஆனாலும் மக்கள் தங்கள் விசுவாசத்தைக் கைவிடத் தொடங்கும் நிலைக்கும் நாங்கள் வருவோம். சகோதரர்களாக ஒன்றுபட முயற்சி செய்யுங்கள், ஆன்மீக ரீதியாக வாழத் தொடங்குங்கள், மேலும் கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியமாகுங்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியப்பட்டிருந்தால், நீங்கள் பிசாசுக்கும் சித்திரவதைக்கும் அஞ்ச மாட்டீர்கள். உலகில், மக்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் ஒடுக்கப்பட்டு மிரட்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்கு அருகில் இருக்கும்போது அஞ்சுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? புனித சிரியாகஸை உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா?

178 அவருக்கு வயது மூன்றுதான், ஆனாலும் அவரை 'விளக்கப்படுத்த' விரும்பிய கொடுங்கோலனை உதைத்தார். புனிதர்களின் வாழ்க்கையைப் படியுங்கள்; அவை ஆன்மாவுக்கு ஒரு பெரிய உதவியாகும், ஏனென்றால், அவற்றைப் படிக்கும்போது, ஒரு நபர் புனிதர்களுடன் இணைகிறார், மேலும் அவர்களுக்குள் மரியாதை உணர்வும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கும் மனப்பான்மையும் தூண்டப்படுகின்றன. இந்த வாழ்க்கை நாம் சுகபோகமாக வாழ்வதற்காக அல்ல. நாம் மரிக்கப் போவதென்றால், குறைந்தபட்சம் நாம் மரிக்க வேண்டிய விதத்தில் மரிப்போம்! எப்படியிருந்தாலும் நாம் வேறு எதையும் செய்யாததால், கடவுள் நம்மை வீரமரணத்திற்குத் தகுதியானவர்களாகக் கருதினால், அது உண்மையில் ஒரு கெட்ட விஷயமாக இருக்குமா? ஒருமுறை, ஒரு கழுதை ஓட்டுபவர் கண்ணீருடன் என் குடிசைக்கு வந்து என்னிடம், 'இன்று இரவு இங்கே தனியாக இருக்காதீர்கள். அவர்கள் உங்களைக் கொல்லத்

திட்டமிடுகிறார்கள்,' என்றார். 'யார்?' என்று நான் கேட்டேன். 'அவர்கள்,' என்றார் அவர், 'ஐந்து அல்லது ஆறு பேர்.' அவர் ஐந்து அல்லது ஆறு கடவுளற்ற மனிதர்களுடன் வந்திருந்தார். புனித மலையில் தங்குவதற்கு அவர்களின் திட்டங்கள் என்னவாக இருந்திருக்கும் என்று யாருக்குத் தெரியும். அவர்கள் அவரை ஒரு முட்டாளாகக் கருதி,

178 புனித வீரமரணமடைந்த சிரியாகஸ் அடியாரின் திருநாள் ஜூலை 15 அன்று கொண்டாடப்படுகிறது.

212

அவர் இருக்கும்போதே தங்கள் உரையாடல்களைத் தொடர்ந்தனர், ஆனால் அது பற்றி கேள்விப்பட்டவுடன், அவர் வந்து எனக்கு எச்சரிக்கை செய்தார். மாலையில், நான் படுக்கைக்குச் சென்ற உடனேயே ஒரு நாயின் மணி ஓசை கேட்டது.

179 நான் ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்தேன், மூன்று இளைஞர்களைக் கண்டேன். "வாங்க," என்று அவர்கள் கத்தினார்கள், "முதியவரே, திறக்கிறீர்களா!" நான் சொன்னேன்: "பசங்களா, உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? இந்த நேரத்தில் ஏன் அலைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உங்களுக்குப் பைத்தியமா பிடித்துவிட்டது? சந்தேகம் உங்கள் மீது விழும்! அவர்கள் ஏற்கனவே மற்றவர்களைக் கைது செய்துவிட்டார்கள். எனக்குப் பேசவும் விருப்பமில்லை." — "அப்படியென்றால்," அவர்கள் கேட்கிறார்கள், "நாங்கள் நாளை வரட்டுமா? சொல்லுங்கள், நாங்கள் எப்போது வர வேண்டும்?" — "நாளை உங்களுக்குப் பிடித்த நேரத்தில் வாருங்கள், என்னால் முடிந்தால் உங்களைச் சந்திக்கிறேன்." நான் அவர்களை அனுப்பிவிட்டேன். நான் பார்த்தேன், அந்தத் தீச்சுவாலை நகர்ந்து செல்வது இல்லை. அவர்கள் சற்று மேலே நின்றிருந்தார்கள்.

180

நான் எழுந்து, ஆடை அணிந்து, என் துறவறையை அணிந்து அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தேன். உள்ளுக்குள் அமைதியாக உணர்ந்தேன். அடுத்த நாள், தலா மூன்று பேர் கொண்ட மூன்று குழுக்கள் வந்தன, ஆனால் முந்தைய இரவு வந்தவர்களில் யாரும் வரவில்லை . மேலும், அவர்களிடம் பணம் எதுவும் இல்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் என்னிடம் எதுவும் இல்லை. அவர்கள் ஆன்மீகக் காரணங்களுக்காக மட்டுமே என்னைத் தேடி வருகிறார்கள்.
மற்றொரு சமயம், ஒரு கொரில்லாவைப் போன்ற வலிமையானவன் என் குடிலுக்கு வந்து ஒரு பக்கத்தில் அமர்ந்தான். அந்த நேரத்தில் நான் ஒரு குழுவிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன், அவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் அணிவகுப்புகளுக்கு மட்டுமே நல்லவர்கள், போர்களுக்கு அல்ல! கிறிஸ்து தம்மை ஒரு பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார்! நம்மிடம் ஆர்த்தடாக்ஸ் மதம் இருக்கிறது! புனிதர்கள் தங்கள் துன்பங்களைச் சகித்துக்கொண்டனர், அவர்களும் நமக்கு உதவுகிறார்கள். அவர்கள் துன்பப்படாமல் இருந்திருந்தால், நமக்கு என்ன ஆகியிருக்கும் என்று யாருக்குத் தெரியும்." இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் அந்த மனிதனைக் கோபமூட்டின. மக்கள் வந்து சென்றனர், ஆனால் அவன் சிந்தனையில் மூழ்கி அதே இடத்தில் அமர்ந்திருந்தான். அவனிடமிருந்து ஒரு குளிர் உணர்வு வெளிப்பட்டது. இறுதியாக,

179 வேட்டையாடும் விலங்குகளை விரட்ட, வேட்டை நாயின் கழுத்துப்பட்டையில் ஒரு சிறிய மணி தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. – மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு.

180 அருளாளர் மூப்பர் பைசியஸ் தனது வாழ்வின் இறுதி ஆண்டுகளில் வசித்த, 'பனகுடா' எனப்படும், 'மிகப் பரிசுத்தமான கடவுளின் தாயின் பிறப்பு' என்ற மடம், ஒரு தனிமையான, மரங்கள் நிறைந்த இடத்தில் அமைந்துள்ளது. அதன் அருகாமையில் வேறு மடங்கள் அல்லது குடியிருப்புகள் எதுவும் இல்லை. – மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு.

அவர்களில் கடைசி நபரும் வெளியேறினார். "சரி, வா," என்று அவனிடம் சொன்னேன், "ஏற்கனவே இருட்டிவிட்டது—நீ எங்கே செல்லப் போகிறாய்?" "அந்தக் கேள்வி," அவன் பதிலளித்தான், "எனக்கு ஆர்வம் அளிக்கவில்லை." "அது," நான் சொன்னேன், "எனக்கு ஆர்வம் அளிக்கிறது. "வா, போவோம்!" அதற்குள், அவன் என் மீது பாய்ந்து என் தொண்டையைப் பிடித்தான். "சரி, அப்படியானால்," என்று அவன் சீறினான், "நீ, உன் கடவுள்களுடன்!" அந்த 'உன் கடவுள்களுடன்' என்ற வார்த்தை, அவன் கடவுளை நிந்தித்தது போல எனக்குக் குத்தியது. நான் ஏதோ ஒரு சிலை வழிபாட்டாளரா? 'எந்த "கடவுள்கள்" பற்றிப் பேசுகிறாய், கடவுளற்ற பாவி?' என்றேன். 'நான் தரிசுகளில் உள்ள ஒரே கடவுளை வழிபடுகிறேன்! இப்போது இங்கிருந்து வெளியேறு!' என்று அவனைத் தள்ளினேன்; அவன் தரையில் விழுந்து சுருண்டு கொண்டான். அவன் எப்படி வாசலுக்கு வெளியே சென்றான் என்பது

கூட எனக்குத் தெரியவில்லை. 'என்னை தலைகீழாகக் கட்டிவிட்டால்,' அப்போது நான் நினைத்தேன், 'குறைந்தபட்சம் என் குடல்வால் கட்டி181 மீண்டும் அதன் இடத்திற்குச் சென்றுவிடும்.' அந்த கடவுளற்ற மனிதன் இறுதிவரை அங்கேயே இருந்தான், மேலும் என்னைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று நினைத்திருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவன் என் தொண்டையைப் பிடித்து நெரிக்கத் தொடங்கினான்.

மரணமடையத் தீர்மானித்தவன் எதனையும் அஞ்சுவதில்லை

இன்று, கஷ்டங்களைத் தாங்கிக்கொள்ள, ஒரு மனிதனுக்குள் கிறிஸ்து இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவிடம் இருந்து அவர்கள் தெய்வீக ஆறுதலைப் பெறுவார்கள், அது அவர்களைத் தியாகம் செய்ய வழிவகுக்கும். ஆனால் இது இல்லையென்றால், சோதனையின் போது என்ன நடக்கும்? அப்துல் பாஷா182 புனித மலையிலிருந்து ஐநூறு இளைஞர்களைக் கொண்டு சென்றதாக நான் எங்கோ படித்திருக்கிறேன். அவர்களில் சிலர் புதியவர்கள், மற்றவர்கள் துருக்கர்களிடமிருந்து தப்பிக்க புனித மலையில் ஒளிந்திருந்தனர். வெளிப்படையாக, அப்போதெல்லாம், கிரேக்க கிளர்ச்சியின் ஆண்டுகளில், துருக்கியர்கள் இளம் சிறுவர்களைப் பிடித்து ஜானிசாரிகளாக மாற்றியதால், இளைஞர்கள் தஞ்சம் தேடி புனித மலைக்கு வந்தனர்.

183 அந்த இளைஞர்கள் கிறிஸ்துவை மறுதலித்தாலன்றி,

181 கேள்விக்குட்பட்ட சம்பவம் 1987-ல் நடந்தது, அப்போது அந்த மூப்பர்
குடலிறக்கத்தால் அவதிப்பட்டார்.

182 மெஹ்மெட் எமின் அப்துல்லா பாஷா 1821 முதல் 1823 வரை தெசலோனிக்கியை ஆட்சி செய்தார்.

183 ஜானிசாரிகள் உஸ்மானியப் பேரரசின் தண்டனைப் படையினர் ஆவர், அவர்கள் பொதுவாக துருக்கியர்களால் வெல்லப்பட்ட கிறிஸ்தவ மக்களின் இளைஞர்களிடமிருந்து ஆள்சேர்ப்பு செய்யப்பட்டனர். சிறப்புப் பயிற்சி மற்றும் கல்வி பெற்ற பிறகு, ஜானிசாரிகள் அசாதாரணமான மதவெறியும் கொடூரமும் கொண்டவர்களாக இருந்தனர். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

அப்துல் பாஷா அவர்களை உரனோபோலிஸில் உள்ள கோபுரத்தில் தூக்கிலிடுவார். அவர் புனித மலையில் பல இளைஞர்களைப் பிடித்தார், ஆனாலும் அவர்களில் ஐந்து பேர் மட்டுமே வீரமரணத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்! மீதமுள்ளவர்கள் கிறிஸ்துவை மறுதலித்து ஜானிசாரிகளாக மாறினர். தைரியம் அவசியம்: இது சிரிப்பதற்குரிய விஷயமல்ல. ஒரு நபர் அநியாயமாகத் தவறாக நடத்தப்பட்டதாக உணர்ந்தால், அவர்கள் பெருமையை வளர்த்துக் கொண்டால், அவர்களுக்குள் தெய்வீக வலிமை இல்லை. இத்தகைய கடினமான சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ளும்போது அத்தகைய நபர் எப்படி நடந்துகொள்வார்?
பேரிரைக்கத்தின் ஒரு ஆயர் வழங்கிய அறிக்கை என்னை ஆழமாகத் தாக்கியது. முதலில் நான் அவரிடம் சொன்னேன்: "இறுதியாக என்னதான் நடக்கிறது? ஒருபுறம், உலக ஒற்றுமைவாதம் வளர்ந்து வருகிறது; மறுபுறம், சியோனிசமும் சாத்தானிசமும். விரைவில், இருதலைக் கழுகுக்குப் பதிலாக, இரண்டு கொம்புள்ள சாத்தானுக்கு நாம் மரியாதை செலுத்த நேரிடும்!" — "இந்த நாட்களில்," அவர் பதிலளித்தார், "கைசரியாவின் பேராயர் இரண்டாம் பெயசியஸ் போன்ற ஒரு பேராயரைக்

கண்டுபிடிப்பது எளிதல்ல."184 அப்படியானால், பைசியஸ் II என்ன செய்தார்? அவர் மனுக்களுடன் சுல்தானிடம் செல்லும்போது, தன் இடுப்பில் ஒரு கயிற்றைக் கட்டிக்கொள்வார்; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், துருக்கியர்கள் தன்னைக் கொலை செய்வார்கள் என்பதை அவர் முன்கூட்டியே தீர்மானித்துவிட்டார். இது சுல்தானிடம், 'கயிற்றைத் தேடிச் சிரமப்படாதீர்கள், உங்கள் நேரத்தை வீணடிக்காதீர்கள். என்னைக் கொலை செய்ய விரும்பினால், கயிறு தயாராக உள்ளது' என்று சொல்வது போல இருந்தது. கடினமான விஷயங்களுக்காக அவர் சுல்தானிடம் அனுப்பப்பட்டார், மேலும் பலமுறை கடினமான சூழ்நிலைகளில் அவர் பேட்ரியார்க்காட்டைக் காப்பாற்றினார். அவர் வயதாகி, மீண்டும் ஒருமுறை சுல்தானிடம் பயணிக்க வேண்டியிருந்தபோது, ஒன்றோடொன்று கட்டப்பட்ட இரண்டு பெரிய கூடைகள் குதிரையின் சவாரிப் பலகையின் மீது தொங்கவிடப்பட்டன. ஒரு கூடைப் பொருட்களால் நிரப்பப்பட்டிருக்க, அவர் மற்ற கூடையில் அமர்ந்திருந்தார், இந்த முறையில் அவர் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்குப் பயணம் செய்தார். ஒருமுறை, துருக்கியர்கள் கிரேக்கர்களைத் துருக்கிய இராணுவத்தில்

184 பைசியோஸ் II – கய்சரியாவின் பேராயர். அவர் காபடோசியாவில் உள்ள ஃபாராசி என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். அவர் மரியாதைக்குரிய முன்னோடியின் ஃப்ளேவியன் மடாலயத்துடன் இணைந்த இறையியல் பள்ளியிலும், பின்னர் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளிலும் பயின்றார், அங்கு அவர் ஒரு டீக்கனாகவும் பாதிரியாராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். 1832-ல், அவர் கிறிஸ்தியாபாத்தின் பேராயராகப் பதவியேற்றார். அவர் தனது மறைமாவட்டத்தில் ஹெலனிசத்தைப் பாதுகாப்பதில் ஒரு அச்சமற்ற பாதுகாவலராக இருந்தார்.

215

கட்டாயப் பணியமர்த்தும் ஒரு ஃபர்மான் (185) வெளியிட்டனர்.
கிறிஸ்தவர்களுக்குத் துருக்கியர்களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றுவது கடினமாக இருந்தது, ஏனெனில் அவர்களால் தங்கள் தேவையான மதக் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. மேலும், இதற்குச் சற்று முன்பு, ரஷ்யா, துருக்கியர்கள் கிரேக்கர்கள் தங்கள் கிறிஸ்தவக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதைத் தடுக்கக் கூடாது என்று கோரியிருந்தது. அப்போது பேராயர், பேராயர் பைசியோஸை அழைத்து, அவரைச் சுல்தானிடம் அனுப்பினார். பேராயர், தன் இடுப்பில் ஒரு கயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டு, மீண்டும் சுல்தானின் முன் தோன்றினார். சுல்தான் அவரிடம் கூறினார்: "கிரேக்கர்கள் தங்கள் தாயகத்திற்கு சேவை செய்ய இராணுவத்தில் சேர வேண்டும்." — "ஆம்," என்று பேராயர் பைசியோஸ் பதிலளித்தார், "கிரேக்கர்கள் இராணுவத்தில் பணியாற்ற வேண்டும் என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன், ஏனெனில் இந்த நிலங்கள் நீண்ட காலமாக கிரேக்கர்களுக்குச் சொந்தமானவை. இருப்பினும், நமக்கு வெவ்வேறு நம்பிக்கைகள் உள்ளன, எனவே ஒரு தனி கிரேக்கப் படை ஒரு தனி இராணுவ முகாமில் நிறுத்தப்பட வேண்டும், அதன் சொந்த அதிகாரிகள் மற்றும் பலவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கிரேக்கர்களும் தங்கள் மதக் கடமைகளை நிறைவேற்ற இது அவசியம். அவர்கள் உங்களுடன் சேர்ந்து பிரார்த்தனை செய்ய முடியாது: நீங்கள் ரமலான் நோன்பைக் கடைப்பிடிக்கிறீர்கள்,

186
, ஆனால் நாங்கள் திருமுழுக்கு விழாவைக்
கொண்டாடுகிறோம்." — "கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆயுதங்கள் கொடுப்பதா?" என்று சுல்தான் நினைத்தார். "அது ஆபத்தானது!" "இல்லை, இல்லை," என்று அவர் பேராயருக்குப் பதிலளித்தார், "அவர்கள் இராணுவத்தில் சேராமல் இருப்பது நல்லது." மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், அர்மீனியர்கள் தங்களுக்கு பாலுக்லி திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சல்த்தானிடம் ஒரு மனு அளித்தனர்,

187
, மேலும் சாதகமான பதிலைப்
பெற்றனர். இதற்குப் பிறகு, பேராயர் பைசியஸ் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்க சல்த்தானிடம் சென்றார். "பாலுக்லியை அர்மீனியர்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்," என்று சல்த்தான் அவரிடம் கூறினார், "ஏனெனில் இந்த இடம் அவர்களின் முன்னோர்களின் பாரம்பரியச் சொத்தாகும்." — "ஆம்," என்று பைசியஸ் பதிலளித்தார், "அவர்கள் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் நமது

185 ஃபர்மான் – சுல்தானின் ஆணை. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

186 ரமலான் – இஸ்லாமிய நாட்காட்டியின் ஒன்பதாவது மாதம், இந்த மாதத்தில் முஸ்லிம்கள் அதிகாலையிலிருந்து சூரிய அஸ்தமன வரை கடுமையான நோன்பைக் (உணவு, பானம், புகைத்தல் போன்றவற்றிலிருந்து முழுமையான விலகல்) கடைப்பிடிக்கின்றனர். சூரிய அஸ்தமனத்திலிருந்து சூரிய உதயம் வரை, ரமலானின் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்படுகின்றன.

187 பலுகிளி – கான்ஸ்டான்டினோபிலில் உள்ள ஒரு மாவட்டம், இங்கு 'வாழ்க்கை தரும் நீரூற்று' மடம் அமைந்துள்ளது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

முன்னோர்களின் பாரம்பரியம் என்பதை அறிந்தால், நாம் அதை நமக்காகக் கோர வேண்டும். பாலுக்லியை மாற்றுவதற்கான ஆவணத்தை எனக்குக் கொடுங்கள், நானும் அதில் கையெழுத்திடுவேன், ஏனெனில் நான் பேராயர் பீடத்தின் பிரதிநிதியாக இங்கு வந்துள்ளேன்." அவர் அந்த ஆவணத்தில்

கையெழுத்திட்டார், பின்னர் ஒரு தங்க கான்ஸ்டான்டின் டூகேட்டை188 வெளியே எடுத்து, "சரி, ஆர்மீனியர்கள் பலுகலியை எடுத்துக்கொள்ளட்டும், ஆனால் பிறகு நாம் ஹாகியா சோபியாவை நமக்காக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் அது நம்முடையது. அது நமது முன்னோர்களுக்குச் சொந்தமானது, நீங்கள் அதை நமக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்," என்றார். இதைச் சொன்ன பிறகு, புனித கான்ஸ்டான்டின் உருவம் பொறித்த தங்க நாணயத்தை அவர் சுல்தானுக்குக் காட்டினார். அந்தத் திருத்தந்தை, அப்போது கப்பலில் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்கு வந்திருந்த ரஷ்ய அதிகாரிகளில் ஒருவரை, சுல்தான் உடனான சந்திப்பிற்குச் சாட்சியாக அழைத்துச் சென்றார். இதனால், சுல்தான் ஒரு கடினமான சூழ்நிலையில் தன்னைக் கண்டுகொண்டு, பலுக்லி தொடர்பான தனது முடிவை ரத்து செய்தார். "இல்லை, இல்லை," என்று சுல்தான் அவரிடம் கூறினார், "பலுக்லி உங்களுடையதுதான்." ஏனெனில் அவர் தனது முடிவை ரத்து செய்ய வேண்டும் அல்லது ஹாகியா சோபியாவை கிரேக்கர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். எப்படி என்று புரிகிறதா? மெட்ரோபாலிடன் பெய்சியஸ் துருக்கியர்களைத் தன் விருப்பப்படி சுழற்றினார்! ஏனென்றால் அவர் இறக்கத் தயாராக இருந்தார். நீங்களும் இறக்கத் தயாராக இல்லையென்றால், நீங்கள் எதையும் சாதிக்க முடியாது. எல்லாம் அதிலிருந்துதான் தொடங்குகிறது.

நம்பிக்கையிலிருந்து விலகுவது வீரமரணத்தால் கழுவப்படுகிறது

இன்று, பெரும்பாலான மக்கள் மற்றவர்கள் குழியிலிருந்து பாம்பை வெளியே எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அவர்களால் அதைத் தாங்களாகவே வெளியே எடுக்க முடியாவிட்டால், குறைந்தபட்சம் மற்றவர்களை எச்சரிக்க வேண்டும்: 'கவனமாக இருங்கள்! அங்கே பாம்பு இருக்கிறதா?' — அதனால் மற்றவர்கள் இரண்டு முறை யோசிக்கலாம். இருப்பினும், அவர்கள் அதைக் கூடச் செய்வதில்லை. நாம் வீரமார்த்தீரர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தால், நமது பகுத்தறிவுவாதத்துடன் நாம் கூறுவோம்: 'நான் வெளிப்படையாக கடவுளை மறுதலிக்கிறேன், ஆனால் உள்ளுக்குள் இல்லை. இந்த வழியில் நான் இன்னின்ன பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்படுவேன், மேலும் சில ஏழைகளின் உயிரைக் காப்பாற்ற முடியும்.' ஆனால், வீரர்களின் நாட்களில், சிலை

188 புனிதர்கள் கான்ஸ்டான்டீன் மற்றும் ஹெலெனாவின் உருவத்தைக் கொண்ட ஒரு தங்க நாணயம், இது ஒரு ஆபரணமாக அல்லது மந்திரப் பொருளாக அணியப்பட்டது.

வழிபாட்டுப் பலியின் நெருப்பில் தூபத்தை எறிந்தவர்களை திருச்சபை திருவருட்சாதனத்திற்குள் அனுமதிக்கவில்லை; அத்தகையவர்கள் 'அழுதோர்' என்ற பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

189 கிறிஸ்துவை
மறுதலித்தவர்கள் தங்கள் மதத்திலிருந்து விலகிய குற்றத்திற்கு மாபெரும் தியாகத்தின் மூலம் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. மேலும், உருவ வழிபாட்டு எதிர்ப்புக் காலங்களில், கிறிஸ்தவர்கள் உருவங்களை எரித்தாலோ அல்லது தரையில் வீசியாலோ வேண்டியிருந்தது, ஆனால் அவர்கள் அவற்றை வீசுவதற்குப் பதிலாக தியாகிகளாக மாறத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரை, ஒரு திருவுருவத்தை அப்புறப்படுத்துமாறு எங்களிடம் கூறப்பட்டால், நாங்கள், 'சரி, நான் அதை அப்புறப்படுத்துகிறேன்; அது மறுமலர்ச்சிக் கால பாணியில் வரையப்பட்டுள்ளது. பின்னர், நான் எனக்கு வேறு ஒன்றை, ஒரு பைசண்டைன் பாணியில் வரையப்பட்ட ஒன்றை வாங்கிக்கொள்வேன்,' என்று கூறுவோம்.
— ஜெரோண்டா, இரகசிய கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றி திருச்சபையின் பார்வை என்ன? அவர்கள் கிறிஸ்துவை மறுதலித்தது இல்லையா?
— உண்மையான இரகசிய கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தைக் கைவிடவில்லை. உதாரணமாக, ஃபராஸுக்குச் சொந்தமான காபடோசியாவில் உள்ள இருபது ஏழு கிராமங்களை துருக்கியர்கள் எரித்தபோது, சில குடியிருப்பாளர்கள் வெகுதூரம் தப்பித்து மற்ற பகுதிகளுக்குச் சென்றனர், அங்குள்ள மக்களுக்கு அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்பது கூட தெரியாது. அவர்கள் முஸ்லிம்கள் என்று கருதப்பட்டனர். மேலும், ஒருமுறை கூட அவர்களில் ஒருவரை நேரடியாக, 'நீ கிறிஸ்தவனா?' என்று கேட்கப்பட்டதில்லை — அதனால் அவர்கள், 'ஆம், நான் கிறிஸ்தவன்' அல்லது 'இல்லை, நான் முஸ்லிம்' என்று பதிலளிக்க வேண்டியிருந்திருக்கும். இந்த மக்கள் இரகசியக் கிறிஸ்தவர்கள். இருப்பினும், ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டு, 'நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்று எங்களுக்குத் தெரியவந்துள்ளது' என்று சொல்லப்படும் தருணத்திலிருந்து, அவர்கள் 'ஆம், நான் ஒரு கிறிஸ்தவன்' என்று சொல்ல வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் தாங்கள் முஸ்லிம் என்று ஒருபோதும் சொல்லக்கூடாது. மேலும், ஆரம்பகால திருச்சபையின் காலத்தில், இரகசியமாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற விசுவாசிகள் இருந்தனர், அவர்களை மற்றவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல என்று நினைத்தார்கள். இருப்பினும், தேவைப்பட்டபோது, இந்த இரகசிய கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை வெளிப்படையாக அறிக்கையிட்டனர். உதாரணமாக, புனித

189
'அழுபவர்கள்' தேவாலயத்தின் கதவுகளில் நின்று, தேவாலயத்திற்குள் நுழையும் விசுவாசிகளைத் தங்களுக்குப் பதிலாகக் கர்த்தவரிடம் ஜெபிக்கக் கேட்டுக்கொண்டனர். புனித நெசொகேயாராவின் விதி 12-ஐப் பார்க்கவும். விதிகளின் புத்தகம். ஹோலி டிரினிட்டி செயின்ட் செர்ஜியஸ் லவ்ரா. 1992. ப. 294. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

218

செபாஸ்டியன் ஒரு இராணுவத் தளபதி ஆவார், அவர் ரகசியமாக கிறிஸ்தவராக ஞானஸ்நானம் பெற்றார். மற்றவர்கள் அவரை ஒரு சிலை வழிபாட்டாளர் என்று கருதினர், ஆனால் அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர். ரகசியமாக, அவர் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பெரும் உதவினார். இருப்பினும், அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்பது தெரிந்ததும், அவர் தனது விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்து, பின்னர் வீரமரணம் அடைந்தார்.
ஒரு துருக்கிய கிராமத்தில் பல ரகசிய கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தனர், மேலும் அந்தக் கிராமத்தின் தலைவரானவர் ஒரு குருவாக இருந்தார். அவரது பெயர் தந்தை ஜார்ஜ், ஆனால் மக்கள் அவரை ஹசன் என்று அழைத்தனர். ஒரு நாள், துருக்கியர்கள் அவரிடம் வந்து, கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் உள்ள பாதாள அறைகளில் ஒளிந்து

கொண்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தனர்: 'கவலைப்படாதீர்கள்,' என்றார் அவர், 'நான் சென்று பார்த்து வருகிறேன்.' அவர் தனது ஆட்களுடன் இந்தப் பாதாள அறைகளுக்குச் சென்று, அங்கு கூடியிருந்த அனைத்து கிறிஸ்தவர்களையும் கண்டார். பின்னர் அவர் அரச வாயில்களுக்குச் சென்று, கொக்கியிலிருந்து எபிட்ராக்லியோனை எடுத்து, அதை அணிந்துகொண்டு அவர்களுக்காக மாலையில் நடைபெறும் திருப்பலியை

நிறைவேற்றினார்! 'தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுங்கள்,' என்று அவர் பின்னர் அவர்களிடம் கூறினார், அதே நேரத்தில் துருக்கியர்களை ஆற்றுப்படுத்தியபடியும்: 'அங்கே யாரும் இல்லை; இவை பொய்யான வதந்திகள்.' இதுபோன்றவர்கள் மதத்திலிருந்து வெளியேறியவர்கள் அல்ல. இருப்பினும், ஒரு கிறிஸ்தவர் சந்தேகிக்கப்பட்டு, 'உனக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்படுவதை நாங்கள் பார்த்தோம்! நீ ஒரு கிறிஸ்தவன்,' என்று கூறப்பட்டு, அதற்கு அவர், 'இல்லை, நான் ஒரு முஸ்லிம்,' என்று பதிலளிக்கும் தருணத்திலிருந்து, அவர் மதத்திலிருந்து வெளியேறியவராக ஆகிவிடுகிறார்.

வீரமரணம் மற்றும் பணிவு

வீரமரணமடையத் தகுதியானவன் மிகுந்த பணிவையும், கிறிஸ்துவின் மீதான ஆழ்ந்த அன்பையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒருவன் சுயநலத்திற்காக வீரமரணத்தை அணுகினால், அருள் அவனைக் கைவிடும். ஏற்கனவே மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்படும் இடத்தை அடைந்திருந்தும்

கிறிஸ்துவை மறுதலித்த சப்ரிகியஸை (190) நினைவுகூருங்கள். 'என்னை ஏன் இங்கு கொண்டு வந்தீர்கள்?' என்று அவன் மரணதண்டனை நிறைவேற்றுபவர்களிடம் கேட்டான். "ஏன் நீ கிறிஸ்தவனாக இல்லை?" என்று அவர்கள் அவனிடம் கேட்டார்கள். "இல்லை," என்று அவன் பதிலளித்தான். ஆனாலும் அவன் ஒரு குருவாக இருந்தான்! அவன் பணிவுடன் அல்ல, மாறாக சுயநலத்திற்காகவே வீரமரணத்தை எதிர்கொண்டான் என்று

190 சாப்ரியிகா பற்றி, காண்க: புனிதர்களின் வாழ்க்கை. தொகுதி 6. மாஸ்கோ, 1905. பக். 180–185.

219

என் உள்ளுணர்வு சொல்கிறது. அவர் விசுவாசத்திற்காகவோ, கிறிஸ்துவின் மீதான அன்புக்காகவோ வீரமரணத்தை நாடவில்லை, அதனால்தான் கிருபை அவரைக் கைவிட்டது. ஏனெனில், ஒருவன் சுயநலமாக நடந்துகொண்டால், அவன் தேவனுடைய கிருபையைப் பெறுவதில்லை. இயல்பாகவே, ஒரு கடினமான தருணத்தில், அவன் கிறிஸ்துவை மறுதலிப்பான்.
— கெரொண்டா, சோதனையின் காலங்களில் கடவுள் நமக்கு வலிமையைத் தருவார் என்று நாம் அடிக்கடி சொல்கிறோம்...
— தூய இதயமும் நல்ல குணமும் கொண்ட ஒரு பணிவானவருக்குக் கடவுள் வலிமையைக் கொடுப்பார். கடவுள் உண்மையான நல்ல குணத்தையும் பணிவையும் கண்டால், அவர் மிகுந்த வலிமையைக் கொடுப்பார். எனவே, கடவுள் ஒருவருக்கு வலிமையைக் கொடுக்கிறாரா இல்லையா என்பது அந்த நபரின் சொந்த குணத்தைப் பொறுத்தது.
— ஜெரோண்டா, ஒருவரிடம் பணிவும் நல்ல குணமும் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். அப்படியானால், பெருமையுடன் இருந்துகொண்டு நல்ல குணத்தைக் கொண்டிருப்பது சாத்தியமா?
— நாம் பணிவைப் பற்றிப் பேசும்போது, நாம் இப்போது குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், ஒருவன் குறைந்தபட்சம் வீரமரணத்தைப் பொறுத்தமட்டிலாவது அதைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஒருவன் பெருமை கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் தீர்க்கமான தருணத்தில், 'என் இறைவா, நான் பெருமை கொண்டவன்; ஆயினும், என் துன்பத்தின்போது உம் மீதான என் அன்பிற்குச் சாட்சியமளிக்கவும், என் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் தேடவும், இப்போது எனக்குச் சிறிதளவு வலிமையை அருள்வீராக' என்று கூற வேண்டும். மேலும், ஒரு நபர் பணிவான குணம் கொண்டவராக இருந்து, மனந்திரும்புதலுடன் வீரமரணம் அடைந்தால், கடவுள் அவருக்குப் பெருங்கருணையை வழங்குகிறார். ஒருவர் வீரமரணம் அடையப் போகிறார், அவருடைய வாழ்க்கைக் கதை எழுதப்படும், மேலும் அவருடைய மரியாதைக்காக ஒரு வழிபாடும் ஒரு ஒளிவட்டம் கொண்ட உருவப்படமும் உருவாக்கப்படும் என்று நினைத்து, பெருமையான மனநிலையுடன் வீரமரணம் அடையக்கூடாது. ஒருவர் என்னிடம் கேட்டார்: "ஐந்தாவது வானத்தை நான் அடைவதற்காக எனக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள், தந்தையே." — "மிகச் சரி," என்று அவனிடம் சொன்னேன், "திருத்தூதர் பவுல் மூன்றாவது வானத்தை அடைந்தார்,

191
,

நீங்களோ ஐந்தாவது வானத்தை அடைய விரும்புகிறீர்களா?" — "அப்படியானால், " என்று அவர் பதிலளித்தார், "நாம் "பெரிய காரியங்களை" நாட வேண்டும் என்று எழுதப்படவில்லையா?"

192 அதைக் கேளுங்கள்!
அப்படியானால், ஒருவன் பரலோகத்தில் மகிமையைப் பெறுவதற்காக

191 2 கொரி. 12:2-ஐப் பார்க்கவும்.

192 1 கொரி. 12:31 பார்க்கவும்.

220

வீரமரணம் அடைந்தால், அவன் வீரமரணத்தைப் பற்றி நினைக்காமல் இருப்பதே நல்லது. ஒரு உண்மையான, நேர்மையான கிறிஸ்தவன், சொர்க்கத்தில் மீண்டும் துன்பப்பட்டு வேதனைப்படுவான் என்று தெரிந்திருந்தாலும், அதை நுழைவதற்காக ஏங்குவான். நாம் இவ்வுலகில் சில துன்பங்களைச் சகித்துக்கொண்டால், அங்கே பரலோகத்தில் நாம் சிறந்த நிலையில் இருப்போம் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. அத்தகைய கூலிப்படைக் கணக்கீடுகளை நாம் ஒதுக்கிவிட வேண்டும். நமக்குக் கிறிஸ்துவே வேண்டும். வீரமரணம் வந்தாலும் வரட்டும்; அதை நாம் ஒவ்வொரு நாளும் எதிர்கொள்வோம்; தினமும், ஒரு நாளைக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று முறை அடிக்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை—அவற்றில் எதுவும் நமக்குப் பொருட்டல்ல. ஒரே ஒரு காரியத்தை மட்டுமே நாம் விரும்புகிறோம்: கிறிஸ்துவுடன் இருப்பதை.
— ஆனால் கெரொண்டா, ஒருவன் சோம்பேறித்தனமாக வாழ்ந்து, ஆனாலும் நேரம் வரும்போது, தைரியமாகக் கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுவது சாத்தியமா?
— அப்படிப்பட்ட ஒருவர் இதைச் செய்ய, அவரது இதயத்தில் கருணையும் தியாக உணர்வும் இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் உங்களிடத்தில் பெருந்தன்மையையும் தியாக உணர்வையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன். ஒருவர் மற்றவருக்காகத் தன்னைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும். புனித பனீபாசியையும் புனித

அக்லைடாவையும் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? அங்கே, ரோமில், அவர்கள் ஒழுக்கமற்ற வாழ்க்கையை நடத்தினார்கள், ஆனால் அவர்கள் உணவருந்த அமர்ந்தபோது, அவர்களின் எண்ணங்கள் ஏழைகள் மீது திரும்பின. முதலில் அவர்கள் பசியுடன் இருப்பவர்களுக்கு உணவளிக்க விரைந்தார்கள், அதன் பிறகே அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாக இருந்தபோதிலும், ஏழைகள் மீது கருணையும் இரக்கமும் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தியாக உணர்வைக் கொண்டிருந்தனர், அதனால்தான் கடவுள் அவர்களுக்கு உதவினார். அக்லாய்டா, தனது பாவ வாழ்க்கையைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், புனித வீரமரணமடைந்தவர்களை நேசித்து, அவர்களின் புனித நினைவுச்சின்னங்களைப் பராமரித்தார். புனித வீரமரணமடைந்தவர்களின் புனித நினைவுச்சின்னங்களை வாங்கி, சேகரித்து, ரோமுக்குத் திரும்பக் கொண்டுவருவதற்காக, தனது இல்லத்தின் மற்ற ஊழியர்களுடன் இணைந்து ஆசியா மைனருக்குப் பயணிக்கும்படி அவர் போனிஃபேஸுக்கு அறிவுறுத்தினார். அதற்கு எதிர்கால வீரமரணமடையவிருந்த அந்தப் புனிதர் அவளிடம்

புன்னகையுடன், 'என் புனிதப் பொருட்கள் உன்னிடம் கொண்டு வரப்பட்டால், அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வாயா?' என்று கேட்டார். 'இதுபற்றி கேலி செய்யாதீர்கள்,' என்று அக்லாய்டா பதிலளித்தார். இறுதியாக, புனித பானிஃபேஸ் தார்சுஸை அடைந்து, வீரர்களின் புனிதப் பொருட்களை மீட்கும் நோக்கில், அரங்கத்திற்குச் சென்றார்.

221

அங்கு, கிறிஸ்தவர்கள் சித்திரவதை செய்யப்படுவதைக் கண்டபோது, அவர்களின் மன உறுதியால் அவர் மிகவும் நெகிழ்ந்து போனார். அவர்களிடம் ஓடிச்சென்று, அவர்களின் விலங்குகளையும் காயங்களையும் முத்தமிட்டு, தான் ஒரு கிறிஸ்தவன் என்று பகிரங்கமாகத் தன் விசுவாசத்தை அறிக்கையிடும் வலிமையைக் கிறிஸ்து தங்களுக்குத் தரும்படி ஜெபிக்கமாறு போனிஃபாஸ் அவர்களிடம் கேட்டார். இவ்வாறு, வீரமரணத்தின் மூலம் அவர் தனது நம்பிக்கைக்குச் சாட்சியானார்; அவரது தோழர்கள் அவரது எச்சங்களை மீட்டு ரோமுக்குக் கொண்டு சென்றனர், அங்கு கர்த்தருடைய தூதர் ஏற்கனவே அக்லாய்டாவுக்கு என்ன நடந்தது என்பதைத் தெரிவித்திருந்தார். இவ்வாறு, போனிஃபாக்ஸ் ரோமை விட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன்பு கேலியாகக் கணித்தത് நிறைவேறியது. இதற்குப் பிறகு, அக்லாய்டா தனது செல்வங்களைப் பகிர்ந்து கொடுத்து, மேலும் பதினைந்து ஆண்டுகள் தவம் மற்றும் வறுமையில் வாழ்ந்து புனிதத்துவத்தை அடைந்தார்.

193

நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், அவர்களின் வாழ்க்கை முதலில் அவர்களின் உணர்ச்சிகளால் வழிநடத்தப்பட்டு, உண்மையான பாதையிலிருந்து விலகிச் சென்றது. இருப்பினும், அவர்களிடம் தியாக மனப்பான்மை இருந்தது, கடவுள் அவர்களைக் கைவிடவில்லை.

அந்தப் புனிதர்களுக்கு என்ன தைரியம்!

— கெரொண்டா, நான் புனித கத்தரீனின் சக்கரத்தைக் கண்டால், பயத்தில் இறந்துவிடுவேன் என்று நினைக்கிறேன்!
— அவர்கள் உங்களைச் சுழற்றத் தொடங்குவதற்கு முன்பே நீங்கள் இறந்துவிட்டால், அது நல்லது; அது கடவுளின் ஆசீர்வாதமாக இருக்கும். அவர்கள் உங்களைச் சுழற்றத் தொடங்கி, உங்களால் அதைத் தாங்க முடியாவிட்டால் அது ஒரு சித்திரவதையாக இருக்கும். வீரர்களுக்கு நல்ல மனநிலை இருந்தது; கிறிஸ்து அவர்களுக்கு உதவினார், அதனால்தான் அவர்கள் வலியைத் தாங்கிக்கொண்டார்கள்.
புனிதப் புலிமாங்களுடைய கிறிஸ்துவின் மீதான அன்பும், அவர்களுடைய தைரியமும் என்னே! புனித சொலோமோனியா மற்றும் அவருடைய ஏழு பிள்ளைகள்194

— அவர்கள் ஒவ்வொருவராக சித்திரவதை செய்யப்பட்டு
இறந்தனர். புனித லோங்கினுஸ்195 தன்னைக் கைது செய்ய வந்த வீரர்களுக்கு விருந்து அளித்து, அவர்களைத் தன் வீட்டிற்கு

193 புனிதர்கள் போனிஃபாஸ் மற்றும் அக்லாய்டாவின் திருவிழா நவம்பர் 19 அன்று கொண்டாடப்படுகிறது.

194 மக்காபேயர் புனித வீரமரணர்களின் திருவிழா ஆகஸ்ட் 1 அன்று கொண்டாடப்படுகிறது.

195 புனித நூற்றாண்டு அதிகாரி லோங்கினஸின் நினைவுத் திருநாள் அக்டோபர் 16 அன்று அனுசரிக்கப்படுகிறது.

222

வரவேற்றார். அவரைக் கைது செய்ய வந்தவர்கள், லோங்கினஸின் தலையை வெட்டுவதற்காக அவனைக் காட்டும்படி அவரை வற்புறுத்தினர், ஆனால் அவர் அவர்களிடம், "நான் அவனை உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்!" என்றார். தான் தான் லோங்கினஸ் என்று அவர் அவர்களிடம் கூறியபோது, அவர்கள் தயங்கினர், ஆனால் அந்த புனிதர் தங்கள் உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுமாறு அவர்களைச் சம்மதிக்கச் செய்தார். அவ்வாறு அவர்கள் அவருடைய தலையை வெட்டினர். கரகல் புனித கெதயோன் எத்தகைய மன உறுதி காட்டினார்!

196

"என் கையை வெட்டுங்கள்," என்று மரணதண்டனை நிறைவேற்றுபவர்களிடம் கூறினார், "என் காலை வெட்டுங்கள், என் மூக்கை வெட்டுங்கள்! மேலும் பேச்சு வேண்டாம், எல்லாவற்றையும் வெட்டிவிடுங்கள்!" வியக்கத்தக்கது! ஆனால் இந்த நிலைக்கு வருவதற்கு, ஒருவர் தன்னை நேசிக்காமல் கடவுளை நேசிக்க வேண்டும். ஒரு தாய், தன் குழந்தையைக் காப்பாற்ற, நெருப்பில் இறங்குகிறாள். அவளுக்கு வலியே தெரிவதில்லை, ஏனெனில் அவளுடைய அன்பு நெருப்பின் எரிப்பை விட வலிமையானது. தன் குழந்தையின் மீதான அவளுடைய அன்பு வலியை வென்றுவிடுகிறது. அப்படியானால், கிறிஸ்துவின் மீதான அன்பு வலியை விட எவ்வளவு வலிமையானதாக இருக்க வேண்டும்!
வீரமரணத்தை எதிர்கொள்ளும் ஒரு புனிதருக்கு, கிறிஸ்துவின் மீதான அவரது அன்பு வலியை மிஞ்சி, அதை செயலிழக்கச் செய்கிறது. வீரர்களுக்கு, கொலைகாரனின் கத்தி ஒரு வயலின் வில்லை விட மென்மையானதாக இருந்தது. கிறிஸ்துவின் மீதான அன்பு எரியும்போது, - ன் வீரமரணம் ஒரு வெற்றியாக மாறுகிறது: அந்த நேரத்தில், ஒரு குளியலை விட நெருப்புதான் நன்றாகக் குளிர்விக்கிறது, ஏனெனில் அதன் எரிதல் தெய்வீக அன்பின் எரிப்பில் காணாமல் போகிறது. தோல் உரித்தல் ஒரு தடவலைப் போல உணரப்படுகிறது. இறைவனின் பராமரிப்பு இதயத்தையும்

மனதையும் ஆட்கொள்கிறது, ஒரு நபர் 'பித்து' பிடித்தவராகிறார்: அவர்கள் வலியையோ அல்லது வேறு எதையுமோ உணர்வதில்லை, ஏனெனில் அவர்களின் மனம் கிறிஸ்துவில் இருக்கிறது மற்றும் அவர்களின் இதயம் மகிழ்ச்சியால் நிரம்பி வழிகிறது. மேலும் எத்தனை புனிதர்கள் ஒரு கொண்டாட்டத்திற்குச் செல்வது போல, அத்தகைய மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் வீரமரணத்தைச் சென்றடைந்தனர்! புனித இஞ்ஞாசியார்197 தனது வீரமரண இடத்திற்கு ஓடிச் சென்று, 'நான் வீரமரணம் அடையட்டும், நான் காட்டு மிருகங்களால் உண்ணப்படட்டும்!' என்று கூவினார். காதலில் உள்ள ஒரு இளைஞன் கூட, இப்படிச் சொல்லமாட்டான்: 'நான் அவளை மணக்க விரும்புகிறேன், என் தாயையோ தந்தையையோ பற்றி நான் சிறிதும்

196 புனித மலை வீரமரணமடைந்த செபடேயோனின் திருநாள் டிசம்பர் 30 அன்று கொண்டாடப்படுகிறது.

197 கடவுளைச் சுமந்த புனித இஞ்ஞாசியார், குரு மற்றும் இரத்தசாட்சி, திருவிழா நவம்பர் 20 அன்று கொண்டாடப்படுகிறது.

223

கவலைப்படவில்லை!' என்று கூறும் காதலனின் நிலையையும் விட புனித இஞ்ஞாசியாரின் 'பித்து' மேலானது.
அனைத்துப் புனிதர்களும் கிறிஸ்துவின் மீதான தங்கள் அன்பிற்காக வீரச் செயல்களைச் செய்தனர். புனித இரத்தசாட்சிகள் தங்கள் இரத்தத்தைச் சிந்தினர். போற்றத்தக்க தந்தையர்கள் வியர்வையையும் கண்ணீரையும் சிந்தி, திறமையான மூலிகை மருத்துவர்களைப் போல, தங்களையே தங்களுக்குச் சோதனை களமாகக் கொண்டனர்; கடவுள் மீதும், மனிதன்—அதாவது கடவுளின் உருவமாகியவர்— மீதும் கொண்ட அன்பினால், தங்களின் ஆன்மீக மருந்துச் சீட்டுகளை நமக்கு விட்டுச் செல்வதற்காகத் தங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டனர். அவர்களுடைய உதவியுடன், நாம் தீமையைத் தடுத்து, நமது ஆன்மீக நோயைக் குணப்படுத்தி முழுமையடைகிறோம். மேலும், நாம் அன்பின் காரணமாக, அவர்களின் அற்புதச் செயல்களைப் பின்பற்ற முயற்சித்தால், நம்மால் புனிதத்துவத்தைக்கூட அடைய முடியும்.
ஆனால், நிச்சயமாக, மரியாதைக்குரிய தந்தையர்களின் அனைத்து அற்புதச் செயல்களும்—விரதங்கள், ஜாக்கிரதைகள் மற்றும் அதுபோன்றவை—மேலும் அனைத்து புனித வீரர்களின் துன்பங்களும், நமது இறைவனின் துன்பத்துடன் ஒப்பிட முடியாதவை, ஏனெனில் கிறிஸ்து தமக்காகத் துன்புற்ற அனைவருக்கும் தெய்வீகமாக உதவினார், மேலும் அவர்களில் ஒவ்வொன்றின் வலியும் அவருடைய மாபெரும் அன்பால் இனிமையாக்கப்பட்டது. இருப்பினும், தம்மைப் பொறுத்தவரை, கிறிஸ்து தம்முடைய தெய்வீக சக்தியைச் சிறிதும் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல், தாம் படைத்தவற்றிடம் கொண்டிருந்த பெரும் அன்புக்காக, தம்முடைய உணர்திறன் மிக்க உடலில் மிகுந்த வலியைப் பொறுத்துக்கொண்டார். மனிதகுலத்தின் மீதான கிறிஸ்துவின் இந்த அன்பை அனுபவிப்பதன்

மூலமே ஒருவர் உண்மையாக மனிதராக முடியும் [வெறும் வெளிப்படையாக மட்டுமல்ல,] உள்ளார்ந்த முறையிலும் கூட. இல்லையெனில், நீங்கள் கடவுளின் படைப்புகளை விடவும் அதிக உணர்வற்றவர்களாக இருப்பீர்கள், ஏனெனில் ஆண்டவரின் துன்பம் உணரப்பட்டபோது, அந்தக் காட்சியைத் தாங்க முடியாமல் சூரியன் இருண்டது. இதைக் கண்ட பூமி திகிலடைந்தது, பாறைகள் பிளந்தன. கல்லறைகள் மிகவும் கடுமையாகக் குலுங்கியதால், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இறந்த பலரை அவற்றின் உறக்கத்திலிருந்து எழுப்பி வெளியேற்றின—மக்கள் தங்கள் நன்மையாளரும் மீட்பருமான கடவுளை நன்றியற்ற முறையில் நடத்தியதைக் கண்டித்து தங்கள் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தும் விதமாக.

துறவியும் வீரமரணமும்

— கெரொண்டா, ஒருவர் தகுந்தபடி ஆன்மீகப் பயிற்சியில் ஈடுபடவில்லை என்றால், துன்ப காலங்களில், கடவுள் தம்மை அழைத்து உதவி கேட்பதற்கு உதவுவார் என்ற போதுமான நம்பிக்கை அவர்களுக்கு

இருக்குமா? அல்லது, சோதனைகளின் போது, தயாராகும் சிரமத்தைத் 224

தவிர்ப்பதற்காக மட்டுமே கடவுள் நமக்கு உதவுவார் என்ற எண்ணத்துடன் நாம் நம்மை ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்கிறோமா? — ஒருவர் தயாராக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் விதைக்கவில்லை என்றால், கடவுள் உங்கள் வயல்களுக்கு விளைச்சலை எப்படி ஆசீர்வதிப்பார்? ஒரு மனிதன் விதைக்க வேண்டும், அவன் விதைப்பதற்கு ஏற்ப கடவுள் அவனுக்குக் கொடுப்பார். மேலும் இராணுவத்தில் அவர்கள் சொல்வார்கள்: 'தயாராக இருங்கள்!'
— ஜெரோண்டா, நாம் எப்படித் தயாராக வேண்டும்?
— ஒரு நபர் எதற்காகத் தயாராக இருக்கிறார் என்று எப்போது கருதப்படுகிறது? துருப்புகள் உயர் எச்சரிக்கையில் இருக்கும்போது, வீரர்கள் தொடர்ந்து தயாராக இருக்கிறார்கள்: அவர்கள் ஏற்கனவே தங்கள் பூட்ஸை அணிந்து, துப்பாக்கிகள் மற்றும் தோட்டாக்களுடன், உத்தரவுகளுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.
— மேலும், இந்தப் போர்க்காலத் தயார்நிலை எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும்?
— அது மாறுபடும். ஒரு துறவி எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டும், அப்போது அவர் எதையும் பயப்பட மாட்டார். அவனுக்குப் பயப்பட என்ன இருக்கிறது? மரணமா? ஆனால் அது அவனுக்காகப் பரதீசுவின் வாயில்களைத் திறக்கும், ஏனெனில் கல்லறையின் கீழ் நித்தியத்துவத்திற்கான சாவி உள்ளது. மேலும், ஒரு துறவி இறக்கும்போதெல்லாம், அவன் மனந்திரும்புதலின் நிலையில் நீடிக்கிறான். அவனது உலகப் பற்றின் துறவையும் அவனது துறவற உறுதிமொழிகளும் இதற்குச் சாட்சியமாக இருக்கின்றன. ஒரு துறவி பாவமன்னிப்புப் பெற்று, பின்னர் நுட்பமான ஆன்மீகப் பணிகளுக்குச் செல்கிறார். கடவுள் மற்றும் தன் அண்டை வீட்டார் மீதான துறவியின் அன்பு அதிகரிக்கும்போது, தனக்கான அவரது அன்பு குறைகிறது. பின்னர், புனித பவுல் எழுதியது செயல்படத் தொடங்குகிறது: 'கிறிஸ்துவின் அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்க முடியாது.'198
உலகியல் மக்களைப் பொறுத்தவரை, வேதனையின் எண்ணம், பயத்தினால், கடவுளிடம் திரும்பி, 'என் கிறிஸ்துவே, பரிசுத்தமான கடவுளின் தாயே!' என்று கதறும்படி அவர்களைத் தூண்டுகிறது; ஆனால் ஒரு துறவி, கடவுளை நேசிப்பதால், எப்போதும் அவருடன் இருக்கவே விரும்புகிறார். பல பொது மக்கள் நித்திய தண்டனையில் விழப் போகிறோம் என்ற பயத்தினால் நல்லதைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு துறவி, கடவுளுக்கு, தனது நன்மையாளருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விதமாக, நன்றி உணர்விலிருந்து நல்லதைச் செய்கிறார்.
— ஜெரோண்டா, தியாகம் மற்றும் துறவு ஆகியவை என்றால் என்ன என்பதை நான் எப்படிப் புரிந்துகொள்வது?

198 ரோமர் 8:35-ஐப் பார்க்கவும்.

225

— வீரமரணம் என்றால் என்னவென்று சற்றே புரிந்துகொள்ள, குறைந்தபட்சம் மற்றவர்களின் அவமதிப்பை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். மேலும், துறவறம் என்றால் என்னவென்று சற்றே அறிந்துகொள்ள விரும்பினால், கிறிஸ்து செய்தது போல நாற்பது நாட்கள் நோன்பு இருக்க முடியாவிட்டால், குறைந்தபட்சம் அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட புதன்கிழமையும், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட வெள்ளிக்கிழமையும் நோன்பு இருங்கள்.

199 வீரமரணத்தின்
மூலம் கிறிஸ்துவின் மீதான தங்கள் அன்பிற்குச் சாட்சியமளிக்க விரும்புவோர், வீரமரணம் இல்லாத பட்சத்தில், தங்களை முழுமையாகத் தகிக்கச் செய்யும் இந்த அன்பை, இறந்தவர்களின் எரியும் ஆன்மாக்கள் சற்றே இளைப்பாறும்படி, ஒரு உடல் சார்ந்த பக்திச் செயலாக வெளிப்படுத்தலாம். தவம் என்பது வீரமரணத்தைப் போலவே ஒரு

வெற்றியாகும், ஏனெனில் [இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும்] ஒரு நபர் எல்லா மனித ஆறுதல்களையும் துறந்து, தெய்வீக ஆறுதலைக் காண்கிறார். தங்கள் சித்திரவதைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வதற்கான சாதகமான வாய்ப்பு கிடைத்ததில் புனித வீரர்கள் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். ஆன்மீக வாழ்க்கையில் துறவறம் என்பது வீரமரணத்துடன் தொடங்கியது. மாமன்னர் கான்ஸ்டான்டைன் ஆட்சிக்கு வந்தபோது, (அவர்களில் சிலர் அங்கவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்த) கிறிஸ்தவர்களை
மரணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த பாதாளச் சிறைகளிலிருந்து விடுவித்தார். சித்திரவதைகள் முடிவுக்கு வந்தன. ஆனால் விடுவிக்கப்பட்டவர்கள் மிகவும் மனமுடைந்தனர், ஏனெனில் சிறையில் அவர்கள் தங்களுக்கு அடுத்ததாக வீரமரணம் அடையக் காத்திருந்தனர், ஆனால் இப்போது மாபெரும் புனித கான்ஸ்டான்டீன் அவர்களுக்காக இருந்த அனைத்தையும் பாழாக்கிவிட்டார். அவர்கள் வீரமரணத்தை மகிழ்ச்சியுடன் எதிர்பார்த்திருந்தனர், ஆனால் அதற்குப் பதிலாக சுதந்திரத்தைப் பெற்றனர். ஆகவே — கடவுள் மீதான அன்பாலும், கிறிஸ்துவுக்காகத் துன்பப்பட வேண்டும் என்ற தங்களுக்குள் எரிந்த தீவிர விருப்பத்தினாலும் — அவர்கள் இந்த உலகத்தை விட்டுப் பிரிந்தனர். மேலும், டயோக்ளீசியனும் மாக்சிமிலியனும் அவர்களைப் படுத்தியிருக்கக்கூடிய சித்திரவதைகளை, அவர்கள் தங்கள் துறவு வாழ்க்கையில் தங்களுக்குத்தானே செய்துகொண்டனர். ஒருவர் சென்று ஒரு மரத்தின் கயிறுகளால் தன் கைகளால் தன்னைத் தொங்கவிடுவார்: அவர் வலியில் பிரார்த்தனை செய்தார், ஆனாலும் தெய்வீகமாக மகிழ்ந்தார். மற்றொருவர், கிறிஸ்துவின் மீதான அன்பிற்காக, தன்னைக் கட்டிக்கொள்வார். 'இப்படித்தான்,' அவர் கூறுவார், 'டியோக்ளீஷியன் என்னைக் கட்டியிருப்பார்.' மேலும், இந்த வழியில் தங்களைத் தாங்களே சித்திரவதை செய்துகொண்டு, அவர்கள் பெரும் மகிழ்ச்சியை

199 மூத்தவர் என்பது நாள் முழுவதும் உணவு மற்றும் நீரைத் தவிர்ப்பதைக் குறிக்கிறது.

226

□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□

பகுதி 4.

பரலோக நம்பிக்கை

"மனிதர்களாலும் அசுரர்களாலும் தெய்வீக உதவியைத் தடுக்க முடியாது. கடவுளுக்கும் ஒரு புனிதருக்கும் எதுவும் கடினம் அல்ல. நமது சொந்த மனித நம்பிக்கையின்மையே ஒரே தடை. நமது நம்பிக்கையின்மையின் மூலம், மகத்தான தெய்வீக சக்திகள் நம்மிடம் நெருங்கி வருவதை நாம் தடுக்கிறோம்"

அத்தியாயம் 1.
மனிதகுலத்திற்கான கடவுளின் திருவருள் பற்றி

"முதலில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைத் தேடுங்கள்..."203

— ஜெரோண்டா, அப்பா மகாரியஸ், கடவுள் நமக்கு பரலோக ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவார் என்று கூறுகிறார்,

204
, இதை நாம்
நம்புகிறோம். அவ்வளவு அத்தியாவசியமில்லாத உலக ஆசீர்வாதங்களையும் அவர் நமக்கு வழங்குவார் என்று நாம் நம்ப வேண்டுமா?
— என்ன உலகப் பேறுகள்?
— நமக்குத் தேவையானவை.
— அது முற்றிலும் சரி. கடவுள் தம் படைப்பையும், தம் உருவத்தையும் நேசிக்கிறார், மேலும் அதற்குத் தேவையானவற்றைக் கவனித்துக் கொள்கிறார்.
— நாம் இதை நம்பி கவலைப்படாமல் இருக்க வேண்டுமா?
— ஒருவன் இதை நம்பாமல், இந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெறத் தானாகவே பாடுபட்டால், அவன் துன்பப்படுவான். ஆனால், ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை வாழும் ஒருவன், கடவுள் தங்களுக்கு உலகியல் மற்றும் பௌதீகப் பொருட்களைக் கொடுக்காவிட்டாலும் மனந்தளர்ந்து போவதில்லை. நாம் முதலில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைத் தேடினால், இந்த ராஜ்யத்தைத்

203 மத்தேயு 6:33.

204 காண்க: எகிப்தின் புனித மகாரிஸ். ஆன்மீக உரையாடல்கள். STSL, 1904.

தேடுவதே நமது ஒரே நோக்கமாக இருந்தால், மற்றவை அனைத்தும் நமக்குக் கொடுக்கப்படும். கடவுள் உண்மையிலேயே தம் படைப்பை விதியின் போக்குகளுக்கு விட்டுவிடுவாரா? இஸ்ரவேலர் பாலைவனத்தில் கடவுள் அவர்களுக்குக் கொடுத்த மன்னாவை அடுத்த நாள் வரை வைத்திருந்தால், அது அழுகிவிடும்.

205 அவர்கள் தம் தெய்வீகப் பரிபாலனையைச் சார்ந்திருக்கும் பொருட்டு கடவுள் இதை இவ்வாறு ஏற்பாடு செய்தார். 'முதலில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைத் தேடுங்கள்...' என்ற வார்த்தைகளை நாம் இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஒன்று நாம் நம்ப வேண்டும்

[மேலும் நம்மை தேவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்], அல்லது நாம் நம்பக்கூடாது [எனவே நமது தேவைகளை நாமே பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்]. நான் சீனாய்ப் பர்வதத்தில் வாழச் சென்றபோது, என்னுடன் எதுவும் இல்லை. இருப்பினும், அந்நியர்களிடையே பாலைவனத்தில் எனக்கு என்ன நேரிடும், நான் என்ன சாப்பிடுவேன் அல்லது எப்படி வாழ்வேன் என்பதைப் பற்றி நான் ஒரு கணம் கூட நினைக்கவில்லை. நான் குடியேறவிருந்த புனித எபிஸ்டிமியாவின் குகை, நீண்ட காலமாக மக்களால் கைவிடப்பட்டு பாழடைந்திருந்தது. மடாலயத்திற்குச் சுமையாக இருக்க விரும்பாததால், நான் அதிலிருந்து எதையும் கேட்கவில்லை. ஒருமுறை, ஒருவர் மடாலயத்திலிருந்து சில ரொட்டிகளை என்னிடம் கொண்டு வந்தார், நான் அவற்றைத் திருப்பி அனுப்பினேன். 'முதலில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைத் தேடுங்கள்' என்று கிறிஸ்து சொன்னபோது நான் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? அங்கும் தண்ணீர் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. கைவினைப் பொருட்கள் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆகவே, நான் எப்படி வாழ்ந்தேன், என் உணவை எப்படி சம்பாதித்தேன் என்று இப்போது என்னிடம் கேளுங்கள். என்னிடம் இருந்த ஒரே கருவி ஒரு கத்தரிக்கோல் தான். அதை இரண்டாகப் பிரித்து, ஒரு கல்லில் கூர்மையாக்கி, ஒரு சிறிய பலகையை எடுத்து உருவங்களைச் செதுக்கத் தொடங்கினேன். இயேசு பிரார்த்தனையைச் சொல்லிக்கொண்டே நான் வேலை செய்தேன். நான் விரைவாகச் செதுக்கும் கலையைக் கற்றுக்கொண்டேன்; ஒரே வடிவமைப்பை மீண்டும் மீண்டும் செதுக்கி, ஐந்து நாட்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையை பதினொரு மணி நேரத்தில் முடித்தேன். நான் எந்தக் கஷ்டத்தையும் அனுபவிக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், பெடோயின் குழந்தைகளுக்கும் உதவினேன். சிறிது காலத்திற்கு, நான் ஒரு நாளைக்கு பல மணிநேரம் இதைச் செய்தேன், ஆனால் பின்னர் நான் கைவினைப் பொருட்களைச் செய்ய விரும்பாத ஒரு நிலையை அடைந்தேன், ஆனாலும் அதே நேரத்தில் பெடோயின் குழந்தைகள் அனுபவித்த துன்பங்களையும் என்னால் பார்க்க முடிந்தது. அவர்களைப் பொறுத்தவரை, ஒரு தொப்பியும் ஒரு ஜோடி செருப்புகளும் பரிசாகப் பெறுவது ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருந்தது. அப்போது எனக்கு ஒரு

எண்ணம் தோன்றியது: 'நான் இங்கு வந்தത് பெடோயின்களுக்கு உதவவா,

205 புறப்பாடு 16:19–20-ஐப் பார்க்கவும்.

அல்லது உலகம் முழுவதற்கும் பிரார்த்தனை செய்யவா?' எனவே, நான் என் ஊசிவேலையைக் குறைத்துக் கொள்ள முடிவு செய்தேன், அப்போதுதான் என் கவனம் குறைந்து, என்னால் அதிகமாகப் பிரார்த்தனை செய்ய முடியும். யாராவது எனக்கு உதவுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன் என்று நினைக்கிறீர்களா? எங்கிருந்து? பெடோயின்களிடமே சாப்பிட ஒன்றுமில்லை. மடாலயம் வெகு தொலைவில் இருந்தது, அதன் மறுபுறத்தில் ஆளில்லாத நிலங்கள் இருந்தன. ஆனால், நான் பிரார்த்தனைக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்குவதற்காக என் வேலையைக் குறைத்த அதே நாளில், ஒரு மனிதன் என்னிடம் வந்தான். நான் அப்போது என் குடிலுக்கு அருகில்

நின்று கொண்டிருந்தேன்; அவன் என்னைப் பார்த்து, 'இதோ, இந்த நூறு தங்க நாணயங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களால் அந்தச் சிறிய பெடூயின்களுக்கு உதவ முடியும், உங்கள் வழக்கத்தைப் பின்பற்ற முடியும், மேலும் பிரார்த்தனை செய்ய முடியும்." என்னால் என்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை; நான் அவரை ஒரு கால் மணி நேரத்திற்குத் தனியாக விட்டுவிட்டு என் குடிலுக்குள் சென்றேன். கடவுளின் திருவருளும் அன்பும் என்னை அப்படி ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டன, என்னால் என் கண்ணீரை அடக்க முடியவில்லை. ஒருவருக்கு நல்ல குணம் இருக்கும்போது கடவுள் எல்லாவற்றையும் எப்படி ஏற்பாடு செய்கிறார் என்று பார்க்கிறீர்களா? இந்தப் பரிதாபமான ஆன்மாக்களுக்கு என்னால் எவ்வளவுதான் கொடுத்திருக்க முடியும்? நான் ஒருவருக்குக் கொடுப்பேன், உடனே மற்றொருவர் வருவார்: 'என் தந்தை எனக்கு எதுவும் கொடுக்கவில்லை!' — பிறகு மூன்றாமவர்: 'என் தந்தை எனக்கு எதுவும் கொடுக்கவில்லை!..'
— கெரொண்டா, கடவுளின் சர்வவல்லமையையும் பலமுறை அனுபவித்திருந்தும், நமது வாழ்வில் அவருடைய திருவுளத்தை நாம் ஏன் காண்பதில்லை?
— அது பிசாசின் வலை. ஒருவர் கடவுளின் திருவருளைக் காண முடியாதபடி பிசாசு அவருடைய கண்களில் மண்ணைத் தூவுகிறது. ஏனெனில், ஒருவர் கடவுளின் திருவருளைக் கண்டால், அவருடைய கல்லான இதயம் மென்மையடைந்து, உணர்ச்சிவசப்பட்டு, துதி பாடுவதில் ஈடுபடும். அது பிசாசுக்குப் பிடிக்காது.

மக்கள் பெரும்பாலும் கடவுள் இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் நிர்வகிக்க முயற்சிக்கிறார்கள்

ஒருவர் மீன் வளர்ப்புத் தொழிலை மேற்கொண்டு, 'தேவனே, உமக்கு மகிமை!' என்று கூறிக்கொண்டே தன் நாட்களைக் கழித்தார் — ஏனெனில் அவர் தொடர்ந்து தெய்வீகப் பராமரிப்பைக் கண்டார். ஒரு மீன் கருத்தரித்த தருணத்திலிருந்தே, அது ஊசிமுனை அளவு சிறியதாக இருக்கும்போதே, ஒரு திரவத்தால் நிரப்பப்பட்ட பை அதில் உள்ளது என்றும், அது வளர்ந்து தானாகவே நீர்வாழ் நுண்ணுயிரிகளை உண்ணும் வரை அதையே உணவாகக் கொள்கிறது என்றும் அவர் என்னிடம் கூறினார். 230

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மீன் கடவுளிடமிருந்து ஒரு 'உலர் உணவு' பெறுகிறது! கடவுள் சிறிய மீன்களுக்குக் கூட வழங்குகிறார் என்றால், மனிதர்களுக்கு அவர் எவ்வளவு அதிகமாக வழங்குவார்! இருப்பினும், மக்கள் பெரும்பாலும் கடவுளைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் எல்லாவற்றையும் ஏற்பாடு செய்து முடிவு செய்கிறார்கள். "எனக்கு இரண்டு குழந்தைகள் [அதுவே போதும்] வேண்டும்," என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கடவுளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அதனால்தான் பல துயரங்கள் நிகழ்கின்றன, பல குழந்தைகள் இறந்து போகின்றன. பெரும்பாலான குடும்பங்களில், இரண்டு குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. ஆனால் ஒரு குழந்தை காரால் அடிபட்டு இறந்துவிடுகிறது, மற்றொன்று நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துவிடுகிறது, மேலும் பெற்றோர் குழந்தைகள் இல்லாதவர்களாக விடப்படுகிறார்கள். தங்கள் சிறந்த முயற்சிகளுக்கு மத்தியிலும், தங்கள் பிள்ளைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் சிரமப்படும்போது, பெற்றோர்கள்—கடவுளின் ಸಹ-படைப்பாளர்கள்—வானத்தை நோக்கி தங்கள் கைகளை உயர்த்தி, அந்த மாபெரும் படைப்பாளியின் உதவியைத் தாழ்மையுடன் நாட வேண்டும். அப்போது உதவும் கடவுளும், அவருடைய உதவியை ஏற்றுக்கொள்ளும் நபரும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். ஸ்டோமியன் மடாலயத்தில் இருந்தபோது, நான் பல பிள்ளைகளைக் கொண்ட ஒரு தந்தையைச் சந்தித்தேன். அவர் எபிருஸ் என்ற கிராமத்தில் ஒரு களக் காவலராக இருந்தார், அவரது குடும்பம் கொனிட்சாவில் வசித்தது—அது நான்கரை மணிநேர நடைப்பயண தூரத்தில் இருந்தது. அவருக்கு ஒன்பது குழந்தைகள் இருந்தனர். அந்தக் கிராமத்திற்குச் செல்லும் பாதை மடாலயத்தின் வழியாகச் சென்றது. அவர் பணிக்காகச் செல்லும்போதும் வீடு திரும்பும்போதும், அந்தக் காவலர் மடாலயத்தில் நின்று செல்வார். திரும்பி வரும் வழியில், தானே விளக்குகளை ஏற்றிக்கொள்ள என்னிடம் அனுமதி கேட்பார். விளக்குகளை ஏற்றும்போது அவர் தரையில் எண்ணெயைக் கொட்டினாலும், அவரை அப்படிச் செய்ய நான் அனுமதித்தேன்; அவரை வருத்தப்படுத்த விரும்பாததால், பின்னர் தரையைத் துடைப்பதை நான் விரும்பினேன். ஒவ்வொரு முறையும் அவர் மடாலயத்தை விட்டு வெளியேறி சுமார் முந்நூறு மீட்டர் நடந்தவுடன், தனது துப்பாக்கியிலிருந்து ஒரே ஒரு தோட்டாவைச் சுடுவார். இதை என்னால் விளக்க முடியாததால், அடுத்த முறை அவர் தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்த தருணத்திலிருந்து கொனிட்சா சாலையை அடையும் வரை அவரைக் கவனிக்க முடிவு செய்தேன். இப்படித்தான் நான் தெரிந்துகொண்டேன், அவர் முதலில் தேவாலயத்தில் எண்ணெய் விளக்குகளை ஏற்றி, பின்னர் நார்தெக்ஸுக்கு206 வெளியே சென்று, நுழைவாயிலுக்கு மேலே உள்ள கடவுளின் தாயின் உருவப்படத்தின் முன் விளக்கை ஏற்றி வைப்பார் என்று. பிறகு அவர்

206 நார்தெக்ஸ் – தேவாலயத்தின் மேற்குப் பகுதி, முற்றம். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

231

தனது விரலை விளக்கில் உள்ள எண்ணெயில் தோய்த்து, மண்டியிட்டு, தனது கைகளை உருவப்படத்தின் பக்கம் நீட்டி, 'கடவுளின் தாயே, எனக்கு ஒன்பது பிள்ளைகள் உள்ளனர். அவர்களுக்கு கொஞ்சம் இறைச்சி

அனுப்புங்கள்!' என்று கூறுவார். இதைச் சொன்ன பிறகு, அவர் தனது விரலில் உள்ள எண்ணெயைத் தனது துப்பாக்கி குழலின் முன்பக்கக் குறிபார்க்கும் பகுதியில் தடவிவிட்டுச் செல்வார். மடாலயத்திலிருந்து முந்நூறு மீட்டர் தொலைவில், ஒரு முருங்கை மரத்திற்கு அருகில், ஒரு காட்டு ஆடு அவனுக்காகக் காத்திருக்கும். நான் முன்பே கூறியது போல், அவன் ஒரு குண்டு சுட்டு அதைக் கொன்று, சற்று தள்ளி உள்ள ஒரு குகைக்கு அதை எடுத்துச் செல்வான், அங்கே அதன் தோலை உறி, பின்னர் அந்த இறைச்சியைத் தன் குழந்தைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வான். அவன் வீட்டிற்குத் திரும்பும் ஒவ்வொரு முறையும் இது நடந்தது. களக் காவலரின் நம்பிக்கையையும் இறைத்தாயின் திருவருளையும் கண்டு நான் வியப்படைந்தேன். இருபது ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவர் புனித மலைக்கு வந்து என்னைத் தேடினார். எங்கள் உரையாடலின் போது, நான் அவரிடம், 'உங்கள் பிள்ளைகள் எப்படி இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்?' என்று கேட்டேன். பதிலாக, அவர் முதலில் வடக்கு திசையைச் சுட்டிக்காட்டி, 'சிலர் ஜெர்மனியில் இருக்கிறார்கள்,' என்றார். பின்னர், தனது கையைத் தெற்கு நோக்கி நீட்டி, 'மற்றவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் இருக்கிறார்கள். கடவுளுக்கு நன்றி, அவர்கள் நலமாக இருக்கிறார்கள்,' என்றும் கூறினார். இந்த மனிதர் தனது நம்பிக்கையையும், தன்னையும் கடவுள் மறுப்புக் கருத்துக்களிலிருந்து தூய்மையாக வைத்திருந்தார், அதனால் கடவுள் அவரைக் கைவிடவில்லை.

கடவுளின் அற்புதமான திருவுளத்தின் ஆசீர்வாதங்கள்

— சில சமயங்களில், ஜெரோண்டா, எனக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ஆசை தோன்றும், நான் கடவுளிடம் கேட்காமலேயே அவர் அதை நிறைவேற்றிவிடுகிறார். இது எப்படி நடக்கிறது?
— கடவுள் நம்மைக் கவனித்துக் கொள்கிறார். அவர் நமது தேவைகளையும், நமது விருப்பங்களையும் காண்கிறார், மேலும் ஏதேனும் ஒன்று நமது நன்மைக்காக இருந்தால், அவர் அதை நமக்கு அருளுகிறார். ஒருவருக்கு எதிலும் உதவி தேவைப்பட்டால், கிறிஸ்துவும் புனிதமிக்க தெயோடோகோஸும் அவருக்கு உதவுகிறார்கள். மூப்பர் ஃபிலாரெட்207

- ஐப் பார்த்து, 'கெரொண்டா, நான் உங்களுக்கு எப்படி உதவ
முடியும்?' என்று கேட்கப்பட்டபோது, உங்களுக்கு என்ன தேவை?'—என்று

207 மூப்பர் பைசியோஸ். புனித மலைத் தந்தையர்கள் மற்றும் புனித மலையிலிருந்து கதைகள். ஹோலி டிரினிட்டி செயின்ட் செர்ஜியஸ் லவ்ரா, 2001. பக்கங்கள் 62–65.

கேட்டால், அவர் பதிலளிப்பார்: 'எனக்குத் தேவையான அனைத்தையும் கடவுளின் தாய் எனக்கு அனுப்புவார்.' அப்படியே நடந்தது.
நாம் நம்மை இறைவனிடம் ஒப்படைக்கும்போது, நமது நல்ல இறைவன் நம்மைக் கவனித்துக்கொண்டு, நம்மைப் பராமரிக்கிறார். ஒரு நல்ல நிர்வாகியைப் போல, நமக்குத் தேவையானதை அவர் நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் தருகிறார். அவர் நமது பௌதீகத் தேவைகளின் விவரங்களையும் கூடக் கவனித்துக்கொள்கிறார். மேலும், அவருடைய அக்கறையையும், அவருடைய திருவுளத்தையும் நாம் புரிந்துகொள்வதற்காக, நமக்குத் தேவைப்படும் சரியான அளவை அவர் நமக்குத் தருகிறார். இருப்பினும், கடவுள் உங்களுக்கு முதலில் எதையும் கொடுப்பார் என்று எதிர்பார்க்காதீர்கள்; இல்லை, முதலில் உங்களை முழுவதுமாக கடவுளுக்கு அளியுங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் தொடர்ந்து கடவுளிடம் எதையாவது கேட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், நம்பிக்கையுடன் உங்களை அவரிடம் ஒப்படைக்கவில்லை என்றால், உங்களுக்கு சொந்தமாக ஒரு வீடு இருப்பதும், நித்திய பரலோக வாசஸ்தலங்களுக்கு நீங்கள் அந்நியராக இருப்பதும் தெளிவாகிறது. தங்கள் அனைத்தையும் கடவுளுக்குக் கொடுத்து, தங்களை முழுமையாக அவரிடம் ஒப்படைத்துக் கொள்ளும் மக்கள், கடவுளின் மாபெரும் குடைக்கீழ் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள், மேலும் அவருடைய தெய்வீகப் பரிபாலனத்தால் காக்கப்படுகிறார்கள். கடவுள் மீது நம்பிக்கை என்பது ஒரு இடைவிடாத, மர்மமான பிரார்த்தனை, அது சரியான நேரத்தில் தேவையான இடங்களுக்கு தெய்வீக சக்திகளை மௌனமாக ஈர்க்கிறது. பின்னர், அவருடைய பிரியமான பிள்ளைகள் பேரார்வத்துடன், நன்றியுணர்வுடன் அவரைத் துதிக்கிறார்கள். தந்தை திகோன் புனித சிலுவையின் துறவி இல்லத்தில் குடியேறியபோது, அங்கு அவருக்குத் தேவையான தேவாலயம் இல்லை. அதைக் கட்ட பணம் கூட அவரிடம் இல்லை — கடவுள் மீதான பெரும் நம்பிக்கை மட்டுமே இருந்தது. ஒரு நாள், பிரார்த்தனை செய்த பிறகு, தேவாலயத்தைக் கட்டத் தேவையான பணத்தில் கடவுள் தனக்கு உதவுவார் என்ற நம்பிக்கையில், அவர் கரியஸை நோக்கிப் புறப்பட்டார். காரியஸ் செல்லும் வழியில், இலியின்ஸ்கி ஸ்கெட்டாவின் மடாலயத் தலைவர் தொலைவிலிருந்தே அவரை அழைத்தார். தந்தை திகோன் அவரிடம் சென்றபோது, அந்த மடாலயத் தலைவர் கூறினார்: "அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவர் இந்த டாலர்களை அனுப்பியுள்ளார், அவற்றை தேவாலயம் இல்லாத ஒரு துறவிக்கு நான் கொடுப்பதற்காக. உங்களுக்கு ஒரு தேவாலயம் இல்லை, இல்லையா? எனவே இந்தப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒன்றைக் கட்டுங்கள்." இதயங்களை அறிந்த இறைவனான கடவுள், தந்தை திகோன் தேவாலயத்திற்காக அவரிடம் கேட்பதற்கு முன்பே அதை வழங்கியிருந்ததால், தந்தை திகோன் நன்றியுணர்வால் கண்ணீர் மல்கினார் — அவர் அதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் நேரத்திற்குள், பணம் ஏற்கெனவே தயாராக இருந்தது.

233

ஒருவர் தன்னை இறைவனிடம் ஒப்படைத்தால், இறைவன் அவரைக் கைவிடுவதில்லை. உண்மையாகவே: நாளை காலை பத்து மணிக்கு உங்களுக்கு

ஏதேனும் தேவைப்பட்டால், (இந்தத் தேவை நியாயமான எல்லைகளை
மீறாதபட்சத்தில் மற்றும் அந்தப் பொருள் உண்மையிலேயே அவசியமானதாக

இருந்தால்) பத்து மணிக்கு பதினைந்து நிமிடங்களுக்கு முன்போ அல்லது ஒன்பது மணி முக்கால் நேரத்திலோ, இறைவன் அதை உங்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக வைத்திருப்பார். உதாரணமாக, நாளை காலை ஒன்பது மணிக்கு உங்களுக்கு ஒரு கோப்பை தேவைப்படுகிறது. ஒன்பது மணிக்கு பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள், அது உங்களுக்குக் கிடைத்துவிடும். உங்களுக்கு ஐநூறு டிராச்சமாக்கள் தேவை. உங்களுக்கு அவை தேவைப்படும் அதே கணத்தில், சரியாக ஐநூறு டிராச்சமாக்கள் தோன்றும்—ஐநூறு பத்து அல்ல, நானூறு தொண்ணூறு அல்ல. உதாரணமாக, எனக்கு நாளை எதையாவது தேவைப்பட்டால், கடவுள் அதை இன்றே கவனித்துக்கொள்கிறார் என்பதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். அதாவது, நான் அதைப் பற்றி நினைப்பதற்கு முன்பே, கடவுள் அதைப் பற்றி நினைத்துவிட்டார்; அவர் தேவையானதை முன்கூட்டியே வழங்குகிறார், மேலும் அது தேவைப்படும் தருணத்தில் அதைக் கொடுக்கிறார். எனக்குத் தேவைப்படும் அந்தத் தருணத்தில், எங்கிருந்தோ ஒன்று என்னிடம் வருவதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஆகிறது என்பதை நான் கண்டபோது இதை உணர்ந்தேன். அதன் விளைவாக, தேவன் அதை முன்கூட்டியே கவனித்துக் கொள்கிறார்.
அவருடைய அன்புக்காக, நமது வாழ்க்கையின் மூலம் நாம் கடவுளுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவரும்போது, அவர்கள் தம்முடைய அன்பான பிள்ளைகளுக்குத் தேவைப்படும் அதே கணத்தில் ஈடு இணையற்ற ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிகிறார். அப்போது நமது முழு வாழ்க்கையும் தெய்வீகப் பரிபாலனத்தின் ஆசீர்வாதங்களுக்கு மத்தியில் விரிவடைகிறது. கடவுளின் அற்புதமான பரிபாலனத்திற்கு உதாரணங்களைக் கூறி நான் பல மணிநேரம் செலவிட முடியும்.
நான் போரில், போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, என்னிடம் ஒரு நற்செய்தி இருந்தது, அதை நான் ஒருவருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். அதன் பிறகு, 'ஆ, என்னிடம் அந்த நற்செய்தி இருந்திருந்தால், அது எனக்கு எவ்வளவு உதவியிருக்கும்!' என்று சொல்லிக்கொள்வேன். கிறிஸ்துமஸ் நேரத்தில், மெசோலோங்கிდან எங்கள் படைப்பிரிவுக்கு, அப்போது மலைகளில் இருந்ததற்கு, இருநூறு பார்சல்கள் அனுப்பப்பட்டன.

208 அந்த இருநூறு பொதிகளிலும், ஒரு
நற்செய்தி மட்டுமே இருந்த ஒரே பொதி எனக்கு வந்தது! அது பாலஸ்தீனத்தின் வரைபடத்துடன் கூடிய ஒரு பழைய பதிப்பு நற்செய்தி ஆகும். அந்தப் பொதியில் ஒரு குறிப்பும் இருந்தது: 'உங்களுக்கு வேறு

208 மத்திய கிரீஸில் ஒரு நகரம். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

234

ஏதேனும் புத்தகங்கள் தேவைப்பட்டால், எங்களுக்கு எழுதுங்கள், நாங்கள் அவற்றை உங்களுக்கு அனுப்புவோம்.'
மற்றொரு சமயம், நான் ஏற்கனவே ஸ்டோமியன் மடாலயத்தில் இருந்தபோது, தேவாலயத்திற்கு ஒரு எண்ணெய் விளக்கு எனக்குத் தேவைப்பட்டது. ஒரு நாள் அதிகாலையில், நான் கொனிட்சாவிற்குச் சென்றேன். நான் ஒரு வீட்டைக் கடந்து சென்றபோது, ஒரு சிறுமி தன் தந்தையிடம், "அப்பா, ஒரு துறவி வருகிறார்!" என்று சொல்வதைக் கேட்டேன். அவர் என்னைச் சந்திக்க வெளியே வந்து, "பிதாவே, நான் கடவுளின் தாய்க்கு ஒரு எண்ணெய் விளக்கு வழங்க வேண்டும் என்று நேர்ந்து கொண்டேன். இந்தப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு நீங்களே அதை

வாங்குங்கள்," என்றார். மேலும் அவர் எனக்கு ஐநூறு டிராச்சமாக்களைக் கொடுத்தார் — 1958-ல் அந்த எண்ணெய் விளக்கின் விலை சரியாக அவ்வளவுதான்.

209இப்பொழுதும் கூட, எனக்கு ஒரு தேவை whenever ஏற்படும்போது, கடவுள் உடனடியாக அதைப் பூர்த்தி செய்கிறார். உதாரணமாக, நான் விறகு வெட்ட விரும்பினாலும், என்னால் முடியாவிட்டாலும், விறகு உடனடியாக வந்துவிடும். உங்களைப் பார்க்க வருவதற்கு முன்பு, ஐம்பதாயிரம் டிராச்சமாக்கள் கொண்ட ஒரு பார்சல் எனக்குக் கிடைத்தது — அது எனக்குத் தேவைப்பட்ட சரியான தொகை. மற்றொரு உதாரணம்: நான்

ஒருவருக்கு ஆசீர்வாதமாக 'இட் இஸ் ட்ரூலி மீட்' (It Is Truly Meet) என்ற திருவுருவப்படத்தை கொடுத்தேன். அடுத்த நாளே, யாரோ ஒருவர் எனக்கு 'இவெரான்' (Iveron) திருவுருவப்படத்தை கொண்டு வந்தார்! மேலும் இந்த கோடையில், மழை வருவதற்கு முன்பு, என்னிடம் தண்ணீர் சுத்தமாக இல்லை. இப்போது லேசாக தூறல் போட்டிருக்கிறது, ஒரு நாளில் நான் [அதிகபட்சம்] ஒன்றரை டின் தண்ணீர் சேகரிக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு தொட்டியில் இன்னும் கொஞ்சம் தண்ணீர் இருக்கிறது, ஆனால் அது கெட்டுப்போய்விட்டது. ஆனாலும், கடவுள் எல்லாவற்றையும் எவ்வளவு அற்புதமாக ஏற்பாடு செய்கிறார்! என்னிடம் ஒரு பீப்பாய் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் பலர் வருகிறார்கள்—அவர்கள் குடிக்கிறார்கள், முகத்தைக் கழுவுகிறார்கள்; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர்கள் வியர்த்துக் கொட்ட வருகிறார்கள்—ஆனாலும் தண்ணீர் மட்டம் நான்கு அல்லது ஐந்து விரல்களுக்கு மட்டுமே குறைகிறது! நூற்று ஐம்பது முதல் இருநூறு பேருக்கு ஒரு பீப்பாய் தண்ணீர் — அது

ஒருபோதும் வற்றிவிடுவதில்லை! அப்படியிருந்தும், சிலர் சில சமயங்களில் குழாயை அதிகமாகத் திறந்துவிடுகிறார்கள், மற்றவர்கள் அதை மூட மறந்துவிடுகிறார்கள், தண்ணீர் வெளியே ஓடுகிறது, ஆனாலும் அது ஒருபோதும் தீர்ந்துவிடுவதில்லை!

209 1990 கோடையில் வழங்கப்பட்டது.

235

[illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: '[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?''[illegible],' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], '[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible][210] [illegible] [illegible], "[illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], "[illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible]."[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?' [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], '[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],' [illegible] [illegible]. — "[illegible]," [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], "[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible]

---

[210] [illegible] [illegible] (ок. 1795–1877). [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (1821–1830) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. 1822 [illegible] 7 [illegible], ок. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ок. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. — [illegible] [illegible].

[illegible]." [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]... [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], "[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]?! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!" [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]...

— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]?

— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!

— [illegible] [illegible] [illegible]?

— [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

— [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?

— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (в [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]), [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. "[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]!" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]

சாலையில் அழைத்துச் சென்றோம். அங்கே அவனை விட்டுவிட்டு நான் என் வழியில் தொடர்ந்தேன். நான் கணிசமான தூரம் சென்றிருக்கும்போது, ஒரு நிலச்சரிவில் பாதை முடிவடைந்தது. முந்நூறு மீட்டர் நீளமுள்ள ஒரு பெரிய நிலச்சரிவு சமீபத்தில் நிகழ்ந்து, பாதையை நசுக்கியிருந்தது. மரங்கள், பாறைகள் — அனைத்தும் ஆற்றுக்குள் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருந்தன. நான் கழுதைகளுடன் தாமதமாகியிருக்காவிட்டால், நிலச்சரிவு நடந்த அதே கணத்தில் நான் அங்கே இருந்திருப்பேன். "மாமா அனஸ்தாசியஸ்," என்றேன் நான், "நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்றினீர்கள்; கடவுள் உங்களை அனுப்பியுள்ளார்." நம் ஒவ்வொருவரும் எப்படி நடந்துகொள்கிறோம் என்பதைக் கடவுள் மேலிருந்து பார்க்கிறார், மேலும் நமது நன்மைக்காக அவர் எப்போது, எப்படித் தாமே செயல்படுவார் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். நாம் அவரிடம் உதவி கேட்பதும், நமது விருப்பங்களை அவரிடம் வெளிப்படுத்துவதும், எல்லாவற்றையும் அவரே ஏற்பாடு செய்ய விடுவதும் மட்டுமே நிபந்தனையாக இருந்தால், நம்மை எப்படி, எங்கு வழிநடத்த வேண்டும் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். மாண்ட் அத்தோஸில் உள்ள ஃபிலோதியோ மடாலயத்தில் நான் இருந்தபோது, பாலைவனத்திற்குச் செல்ல விரும்பினேன். நான் ஒரு தனித்தீவுக்குச் சென்று தங்கியிருக்க நினைத்து, ஒரு படகோட்டியுடன் என்னை அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்திருந்தேன், ஆனால் இறுதியில் அவர் வரவில்லை. கடவுள் அதை அவ்வாறு ஏற்பாடு செய்தார், ஏனெனில் நான் அப்போது அனுபவமற்றவனாக இருந்தேன், மேலும் ஒரு தனித்தீவில் இருந்திருந்தால் எனக்குப் பெரிய தீங்கு நேர்ந்திருக்கும்; அங்கே இருந்த தீயசக்திகளின் கைக்கு நான் ஆளாகியிருப்பேன். பிறகு, தீவுக்குச் செல்லும் என் முயற்சி தோல்வியடைந்ததால், கடுனாகிக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற தணியாத ஆசை என்னுள் எழுந்தது. கடுனாகி பாலைவனம் என்னைக் கவர்ந்தது; நான் அங்கே இருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்து அதற்காக என்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டேன். உயர்ந்த ஆன்மீக வாழ்க்கை கொண்டவரான மூத்த பேதுருவுடன் சேர்ந்து நான் குடியேறி துறவறம் கடைப்பிடிக்க விரும்பினேன். இருப்பினும், நான் கடுனாகிக்குச் செல்லாமல், கொனிட்சாவிற்குச் செல்ல ஒரு நிகழ்வு என்னைக் கட்டாயப்படுத்தியது. ஒரு மாலை, மாலைப் பிரார்த்தனைக்குப் பிறகு, நான் என் குடிலுக்குச் சென்று இரவு தாமதமாக வரை பிரார்த்தனை செய்தேன். சுமார் பதினொரு மணியளவில், நான் ஓய்வெடுக்கப் படுத்தேன். அதிகாலை ஒன்றரை மணிக்கு, நள்ளிரவு ஆராதனைக்காக சகோதரர்களை தேவாலயத்திற்கு அழைக்கும் மடாலய மணியோசை என்னை எழுப்பியது. நான் எழ முயன்றேன், ஆனால் என்னால் முடியவில்லை. ஒரு கண்ணுக்குத் தெரியாத சக்தி என்னை முடக்கிவிட்டது, என்னால் ஒரு தசை கூட அசைக்க முடியவில்லை. ஏதோ அசாதாரணமான ஒன்று நடப்பதை நான் உணர்ந்தேன். மதியம் வரை நான் என் படுக்கையிலேயே முடங்கியிருந்தேன். என்னால் பிரார்த்தனை செய்யவும் சிந்திக்கவும் முடிந்தது, ஆனால் என்னால் அசைந்து கூட பார்க்க 238

முடியவில்லை. இந்த நிலையில் இருந்தபோது, ஒரு தொலைக்காட்சித் திரையில் பார்ப்பது போல, ஒருபுறம் கட்டனாகியையும் மறுபுறம் கொனிட்சாவில் உள்ள ஸ்டோமியன் மடத்தையும் கண்டேன். ஒரு வலுவான ஆர்வத்துடன், என் பார்வையை கட்டனாகியியை நோக்கி நிலைநிறுத்தினேன், அப்போது ஒரு குரல் தெளிவாக என்னிடம் கூறியது: "நீ கடுனாகிக்குச் செல்லக்கூடாது, ஆனால் ஸ்டோமியோன் மடாலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்." அது புனித தெயோடோகோஸின் குரலாக இருந்தது. "கடவுளின் தாயே," என்று நான் கூறினேன், "நான் உங்களிடம் பாலைவனத்தை கேட்டேன், ஆனாலும் நீங்கள் என்னை உலகிற்கு அனுப்புகிறீர்களா?" மீண்டும் அதே குரல் கடுமையாக என்னிடம் பேசுவதைக் கேட்டேன்: "நீ போய் இன்னாரைச் சந்திக்க வேண்டும். அவர் உனக்குப் பெரிய உதவியாக இருப்பார்." நான் உடனடியாக அந்தக் கண்ணுக்குத் தெரியாத கட்டுகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டேன், என் இதயம் தெய்வீக அருளால் நிரம்பியது. பிறகு நான் சென்று நடந்ததை என்

ஆன்மீகத் தந்தையிடம் சொன்னேன். "இது கடவுளின் திருவுளம்," என்று என் ஆன்மீகத் தந்தை என்னிடம் கூறினார். 'இருப்பினும், இதை யாரிடமும் சொல்லாதே. உடல்நலக் காரணங்களுக்காக (அந்த நேரத்தில் எனக்கு இரத்தப்போக்கு இருந்தது) நீங்கள் மாண்ட் அத்தோஸை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்றும், செல்ல வேண்டும் என்றும் சொல்.'
நான் ஒரு விஷயத்தை விரும்பினேன், ஆனால் கடவுளுக்குத் தம்முடைய சொந்தத் திட்டம் இருந்தது. அந்த நேரத்தில், கோனிட்சாவில் உள்ள மடாலயத்தை நான் புனரமைப்பதே கடவுளின் திருவுளமாக இருந்தது என்று நான் நினைத்தேன். இந்த வழியில், நான் போரில் இருந்தபோது கடவுளின் தாயாருக்கு நான் எடுத்திருந்த பிரதிகவத்தையும் நிறைவேற்றிக்

கொண்டிருந்தேன். "கடவுளின் தாயே," என்று நான் அப்போது அவளிடம் கேட்டேன், "நான் ஒரு துறவியாக மாற எனக்கு உதவுங்கள், மேலும் உங்களின் எரிந்த மடாலயத்தை புனரமைக்க நான் மூன்று ஆண்டுகள்

உழைப்பேன்." ஆனால், பின்னர் அது தெளிவானபோது, மிகவும் புனிதமான கடவுளின் தாய் என்னை அங்கு அனுப்பியதற்கான முக்கிய காரணம், புராட்டஸ்டன்டிசத்திற்கு மாறிய எண்பத்தேழு குடும்பங்களை ஆர்த்தடாக்ஸ் மதத்திற்குத் திரும்ப உதவ வேண்டிய தேவைதான் என்பது தெரிந்தது.
கடவுள் பலருடைய நன்மைக்காக ஒரு நிகழ்வு நடக்க அடிக்கடி அனுமதிக்கிறார். அவர் ஒரே நேரத்தில் ஒரு நல்ல காரியத்தை மட்டும் செய்வதில்லை, மாறாக மூன்று அல்லது நான்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார். மேலும், அதிலிருந்து மிகுந்த நன்மை விளையாத வரையில், அவர் தீமை நடக்க ஒருபோதும் அனுமதிப்பதில்லை. தவறுகள் மற்றும் ஆபத்துகள் உட்பட அனைத்தையும் அவர் நமது நன்மைக்காகப் பயன்படுத்துகிறார். நன்மையும் தீமையும் பின்னிப் பிணைந்தவை. அவை தனித்தனியாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும், ஆனால் தனிப்பட்ட மனித நலன்கள் குறுக்கிட்டு அவற்றைக் குழப்புகின்றன.

239

இருப்பினும், கடவுள் இந்தக் குழப்பத்திலிருந்தும் கூட நன்மையைப் பெறுகிறார். எனவே, கடவுள் நன்மையை நோக்கி வழிநடத்தும் விஷயங்கள் மட்டுமே நடக்க அனுமதிக்கிறார் என்று நாம் நம்ப வேண்டும், ஏனெனில் அவர் தனது படைப்பை நேசிக்கிறார். உதாரணமாக, ஒரு பெரிய சோதனையிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்க, அவர் சில சிறிய சோதனைகளை அனுமதிக்கலாம். ஒருமுறை, ஒரு பொதுமகன் புனித மலைகளில் உள்ள ஒரு மடாலயத்தில் நடந்த புரவலர் திருவிழாவிற்குச் சென்றார். அங்கே அவர் மது அருந்தி, லேசான போதையில் இருந்தார். மடாலயத்திலிருந்து திரும்பி வரும் வழியில், அவர் சாலையில் கீழே விழுந்தார். பனிப்பொழிவு தொடங்க, அவர் ஒரு பனிக்குவியலில் புதைந்தார், ஆனால் அவர் குடித்திருந்த மதுவின் புகை, அவருக்கு மேலே இருந்த பனிக்குவியலில் ஒரு துளையை உருவாக்கியது. அவ்வழியாகச் சென்ற ஒரு பயணி அந்த இடத்தைக் கடந்து சென்றார்.

பனியில் இருந்த துளையைக் கண்ட அவர், ஆச்சரியத்துடன், 'இது என்ன புது மர்மம்? ஒருவேளை இது ஒரு நீரூற்றாக இருக்குமோ?' என்று கூறி, அந்தத் துளையில் ஒரு குச்சியால் தட்டினார். 'ஐயோ!' என்று கத்தினார் அந்தக் குடிகாரன். இவ்வாறு கடவுள் அவனை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றினார்.

கடவுளின் ஆசீர்வாதங்கள் இதயத்தை ஊடுருவிச் செல்கின்றன

— ஜெரோண்டா, கடவுள் நம்மிடமிருந்து என்ன விரும்புகிறார்?
— கடவுள் நமது சுயவிருப்பத்தையும், நமது நல்ல குணத்தையும், அன்பின் உழைப்பின் மூலம், சிறிதளவாவது வெளிப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். நமது பாவத்தன்மையை நாம் உணர்வதையும் அவர் விரும்புகிறார். மற்ற அனைத்தையும் அவர் வழங்குகிறார். ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு தசை வலிமை தேவையில்லை. நாம் பணிவுடன் உழைப்போம், கடவுளின் கருணையைக் கேட்போம், எல்லாவற்றிற்கும் அவருக்கு நன்றி சொல்வோம். தனக்கென எந்தத் திட்டமும் இல்லாமல், தன்னை இறைவனின் கைகளில் ஒப்படைத்துக் கொள்ளும் ஒரு நபரில் இறைவனின் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஒரு நபர் தனது 'அகங்காரத்தை' எவ்வளவு அதிகமாகப் பற்றிக்கொள்கிறாரோ, அவ்வளவு பின்னுக்குச் செல்கிறார். அவர்கள் ஆன்மீக ரீதியாக முன்னேற மாட்டார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் இறைவனின் அருளுக்குத் தடையாக நிற்கிறார்கள். முன்னேற, ஒருவர் இறைவனிடம் மிகுந்த நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.
ஒவ்வொரு கணமும், கடவுள் அனைவரின் இதயங்களையும் தம் அன்பால் தடவிக் கொடுக்கிறார், ஆனால் நமது இதயங்கள் அழுக்கின் ஒரு அடுக்கால் மூடப்பட்டிருப்பதால் நாம் அதை உணரவில்லை. தம் இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்ட ஒருவன், அனைவரையும் சமமாக நேசிக்கும் கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களையும் கருணையையும் காணும்போது, மென்மையடைந்து, உருகி, மகிழ்ச்சியால் திளைக்கிறான். அத்தகையவர் துன்பப்படுபவர்களுக்காக வேதனையும், ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்பவர்களுக்காக மகிழ்ச்சியும் அடைகிறார்கள். அன்பான ஆன்மா 240

ஒன்று கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களை மட்டும் சிந்திக்கும்போது, அது தனது மகிழ்ச்சியை வானளாவ உயர்த்த முடியும்; அது தனது பாவங்களின் பெருக்கத்தையும் கடவுளின் ஏராளமான கருணையையும் சிந்திக்கும்போது எவ்வளவு அதிகமாக உயரும்! ஒருவரின் ஆன்மீகக் கண்கள் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருந்தால், கடவுளின் அக்கறையை [தமக்கும் மற்றவர்களுக்கும்] காணும்போது, அவர்கள் தங்கள் உணர்திறன் மிக்க, திறந்த இதயத்தால் முழு தெய்வீகப் பரிபாலனத்தையும் உணர்ந்து அனுபவிக்கிறார்கள்; நன்றியுணர்வால் உருகுகிறார்கள்; அவர்கள் 'பித்துப்பிடித்தவர்களாக' ஆகிறார்கள்— அந்த வார்த்தையின் சிறந்த அர்த்தத்தில். ஏனெனில், ஒரு மனிதன் கடவுளின் வரங்களை உணரும்போது, அவை இதயத்தில் ஒரு இடைவெளியைத் தோண்டி, அதைப் பிளந்துவிடுகின்றன. பின்னர், கடவுளின் கரம் அன்பான இதயத்தை வருடி, இந்தத் திறப்பைத் தொடும்போது, அந்த மனிதன் உள்ளார்ந்து உந்தப்படுகிறான், மேலும் கடவுளுக்கு அவன் செலுத்தும் நன்றி எப்போதும் மிகுந்து வளர்கிறது. தங்கள் பாவத்தையும் கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களையும் உணர்ந்து, அவருடைய மாபெரும் கருணைக்குத் தங்களை ஒப்படைத்துப் பாடுபடுபவர்கள், தங்கள் ஆன்மாக்களை அதிக உறுதியுடனும் குறைந்த உடல் உழைப்புடனும் சொர்க்கத்திற்கு உயர்த்துகிறார்கள்.

சிறிய மற்றும் பெரிய நன்மைகள் இரண்டிற்கும் கடவுளுக்கு நன்றி

'கடவுள் எனக்கு உதவுவார் என்று நான் நம்புகிறேன்,' என்று சிலர் கூறுகிறார்கள், ஆனாலும் அதே நேரத்தில் அவர்கள் எந்தப் பற்றாக்குறையையும் அனுபவிக்காமல் இருக்க பணத்தைச் சேமிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அத்தகைய மக்கள் கடவுளைப் பரிகசிக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களை அவரிடம் ஒப்படைக்காமல், பணத்திடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். அவர்கள் பணத்தை நேசிப்பதை நிறுத்தி, அதில் தங்கள் நம்பிக்கையை வைக்கும் வரை, அவர்களால் கடவுளிடம் தங்கள் நம்பிக்கையை வைக்க முடியாது. தேவை ஏற்பட்டால் மக்கள் சில சேமிப்புகளைக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று நான் கூறவில்லை—இல்லை. ஆனால் ஒருவர் தனது நம்பிக்கையைப் பணத்தில் வைக்கக்கூடாது; ஒருவர் தனது இதயத்தை பணத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடாது, ஏனெனில் அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், மக்கள் கடவுளை மறந்துவிடுகிறார்கள். கடவுளை நம்பாமல், தன் சொந்தத் திட்டங்களை வகுத்து, பின்னர் அதுவே கடவுள் விரும்புவது என்று கூறும் ஒரு நபர், தனது முயற்சியை ஒரு பிசாசுத்தனமான வழியில் 'ஆசீர்வதிக்கிறார்' மேலும் தொடர்ந்து துன்புறுகிறார். கடவுள் எவ்வளவு சக்திவாய்ந்தவர் மற்றும் நல்லவர் என்பதை நாம் உணரவில்லை. நாம் அவரைப் பொறுப்பேற்க அனுமதிக்கவில்லை; அவர் நம்மை வழிநடத்த அனுமதிக்கவில்லை, அதனால்தான் நாம் துன்புறுகிறோம்.

241

சினாய் மலையில், நான் வசித்த புனித எபிஸ்டிமியாவின் குகையில், தண்ணீர் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. குகையிலிருந்து சுமார் இருபது மீட்டர் தொலைவில், ஒரு குகையில், பாறையின் ஒரு பிளவிலிருந்து தண்ணீர் சொட்டுச் சொட்டாக வழிந்து கொண்டிருந்தது. நான் ஒரு சிறிய நீர் சேகரிப்பானை உருவாக்கி, ஒரு நாளைக்கு மூன்று லிட்டர் தண்ணீர் சேகரித்தேன். நான் தண்ணீர் எடுக்கச் செல்லும்போது, ஒரு இரும்புக் குடுவையை நீட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு, அது நிரம்பிக்கொண்டிருக்கும்போதே, கடவுளின் திருத்தாய்க்கு அகாதிஸ்ட் பிரார்த்தனையைப் படிப்பேன். ஒரு மருத்துவர் அறிவுறுத்தியபடி, இது எனக்கு உதவியதால், நான் என் தலையைச் சற்றே ஈரமாக்கிக்கொள்வேன்—முக்கியமாக என் நெற்றியை மட்டும். குடிப்பதற்காகச் சிறிதளவு தண்ணீரைச் சேகரித்து, என் குகையின் அருகே வசித்த எலிகள் மற்றும் பறவைகளுக்காக ஒரு தனி ஜாடியில் சிறிதளவு தண்ணீரை ஊற்றுவேன். குளிப்பதற்கும் மற்ற தேவைகளுக்கும், குகைக்குள்ளிருந்த அதே நீரை நான் பயன்படுத்தினே . என்னிடம் இருந்த அந்தச் சிறிய நீருக்காக நான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியும் நன்றியுணர்வும் கொண்டேன்! என்னிடம் நீர் இருந்ததற்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி சொன்னேன்.
பின்னர், நான் புனித மலைக்கு வந்து, இவரோன் ஸ்கெட்டையில் சிறிது காலம் தங்கியபோது, அது வெயில் படும் பக்கத்தில் இருந்ததால் அங்கு தண்ணீர் பற்றாக்குறை இல்லை. அங்கு ஒரு நீர்த்தொட்டி இருந்தது, அதிலிருந்து தண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது. ஓ! நான் என் தலை மற்றும் பாதங்கள் இரண்டையும் கழுவினேன், ஆனால்... நான் பழைய வழிகளை மறந்துவிட்டேன். சினாய் மலையில், அந்தச் சொற்ப நீருக்காக நன்றியுணர்வால் என் கண்களில் கண்ணீர் கசிந்தது, ஆனால் இங்கே, அந்தச் சபையில், நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியதால் நான் மறந்துவிட்டேன். அதனால் நான் அந்த அறையை விட்டுவிட்டு, சுமார் எண்பது மீட்டர் தொலைவில், ஒரு சிறிய நீர்த்தொட்டி இருந்த இடத்தில் குடியேறினேன். அதிகம் கிடைக்கும்போது, ஒருவர் எவ்வளவு எளிதாகத் தன் வழியை விட்டு விலகிவிடுகிறார், எவ்வளவு எளிதாக மறந்துவிடுகிறார்!...
நாம் நம்மை முழுமையாகவும் நிபந்தனையின்றி இறைவனின் திருவுளத்திற்கும், கடவுளின் சித்தத்திற்கும் ஒப்படைக்க வேண்டும், கடவுள் நம்மைக் கவனித்துக் கொள்வார். ஒரு மாலை, ஒரு துறவி மாலைப் பிரார்த்தனை செய்ய மலையின் உச்சிக்குச் சென்றார். வழியில், அவர் ஒரு வெள்ளைக் காளானைக் கண்டார், இந்த அரிதான கண்டுபிடிப்பிற்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி கூறினார். திரும்பி வரும் வழியில், அந்தக் காளானைப் பறித்துத் தன் இரவு உணவிற்குச் சமைக்க விரும்பினார். "சாதாரண மக்கள் என்னிடம் நான் இறைச்சி சாப்பிடுகிறேனா என்று கேட்டால், ஒவ்வொரு இலையுதிர்காலத்திலும் நான் சாப்பிடுகிறேன் என்று அவர்களிடம் சொல்லலாம்!" என்று அந்தத்

242

துறவி தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டார். தனது குகைக்குத் திரும்பியபோது, அவர் மாலைப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தபோது, ஏதோ ஒரு விலங்கு அந்த காளானின் மீது மிதித்திருப்பதையும், அதன் பாதி மட்டுமே சேதமடையாமல் இருந்ததையும் அந்த துறவி கண்டார்.

"வெளிப்படையாக, நான் சாப்பிட வேண்டியது இவ்வளவுதான் போலும்," என்றார் அந்த துறவி. மீதமிருந்ததை அவர் எடுத்து, அந்தப் பாதி காளானுக்காகத் தனது திருவருள் புரிந்ததற்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி கூறினார். சற்றுத் தள்ளி அவர் மற்றொரு பாதி காளானைக் கண்டார்; தனது இரவு உணவிற்குக் குறைவதை ஈடுசெய்ய அதை வெட்டி எடுக்கக் குனிந்தார், ஆனால் அந்தக் காளான் அழுகிப் போயிருப்பதைக் கண்டார் (ஒருவேளை அது விஷத்தன்மையுடையதாக இருந்திருக்கலாம்). அந்தத் துறவி அதை அங்கே விட்டுவிட்டு, விஷத்தால் பாதிக்கப்படாமல் தன்னைக் காப்பாற்றியதற்காக மீண்டும் ஒருமுறை கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவித்தார். தனது அறைக்குத் திரும்பிய துறவி, இரவு உணவிற்காக அந்தக் காளையின் பாதியை உண்டார். அடுத்த நாள், அவர் வெளியே வந்தபோது, ஒரு அற்புதமான காட்சி அவர் கண்களுக்குத் தெரிந்தது. முனிவர் குடில் முழுவதும் அழகான காளான்கள் முளைத்திருந்தன, அவற்றைக் கண்டதும் அந்த முனிவர் மீண்டும் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தினார். பாருங்கள், அவர் முழு காளானுக்கும், பாதிக் காளானுக்கும், நல்லதற்கும், கெட்டதற்கும், ஒன்றிற்கும், பலவற்றிற்கும் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தினார். அவர் எல்லாவற்றிற்கும் நன்றியுள்ளவராக இருந்தார்.
கிருபையான கடவுள் நமக்கு தாராளமான ஆசீர்வாதங்களை அளிக்கிறார், மேலும் அவருடைய செயல்கள் அனைத்தும் நமது நன்மைக்காகவே அமைகின்றன. நம்மிடம் உள்ள அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும் கடவுளின் பரிசுகளே. அவர் தம் படைப்பான மனிதகுலத்தின் சேவைக்காக அனைத்தையும் படைத்துள்ளார்; விலங்குகள், பறவைகள், சிறியவை, பெரியவை, ஏன் தாவரங்கள் கூட மனிதனுக்காக தங்களைத் தியாகம் செய்யுமாறு அவர் ஏற்பாடு செய்துள்ளார். மேலும், மனிதகுலத்தை இரட்சிக்க இறைவனே தம்மை ஒரு பலியாக அர்ப்பணித்தார். ஆகவே, நாம் இவையனைத்திற்கும் அலட்சியமாக இருக்க வேண்டாம்; நமது பெரும் நன்றிகெட்டத்தனத்தாலும், கல்நெஞ்சத்தாலும் அவரைக் காயப்படுத்த வேண்டாம், மாறாக அவருக்கு நன்றி செலுத்துவோம், அவரை மகிமைப்படுத்துவோம்.

அத்தியாயம் 2.
கடவுள் மீதான நம்பிக்கை மற்றும் அவரிடத்திலான நம்பிக்கை

நாம் முழு மனதுடன் கடவுளை நம்ப வேண்டும்

— கெரொண்டா, என் மனதில் வரும் நம்பிக்கையின்மை எண்ணங்களால் நான் கலக்கமடைகிறேன்.
— அவற்றால் நீங்கள் கலக்கமடைந்து அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாதது, இந்த எண்ணங்கள் தீயவனிடமிருந்து வருகின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. சில சமயங்களில், நமது மனப்பான்மையையும் பக்தியையும் சோதிப்பதற்காக, கடவுள் நமக்கு சந்தேகம் அல்லது நம்பிக்கையற்ற எண்ணங்களை அனுமதிக்கிறார். ஆனால் நமது கடவுள், ஜீயஸ், அப்பல்லோ போன்ற புராணக் கடவுள்களைப் போல ஒரு புராணக்கதை அல்ல. நமது விசுவாசம் உண்மையானதும் உயிரோட்டமானதுமாகும். அப்போஸ்தலனாகிய

பவுல் எழுதுவது போல, நம்மிடம் 'சாட்சிகளின் மேகம்' உள்ளது.

211 இந்த
மக்கள் கிறிஸ்துவை அறிந்து, அவருடனான ஐக்கியத்தில் தனிப்பட்ட அனுபவத்தைப் பெற்று, அவருக்காகத் தங்களைத் தியாகம் செய்தார்கள். மேலும் நமது காலத்திலும், தங்களைக் கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்து, பரலோக நிலைகளை அனுபவிக்கும் மக்கள் உள்ளனர். அவர்கள் தேவதூதர்கள், புனிதர்கள், மற்றும் கிறிஸ்துவுடனும் கடவுளின் தாயுடனும் கூட ஒரு தொடர்பைப் பேணுகிறார்கள். உங்களுக்கு உதவ, என்னையும் பற்றிச் சிறிது கூறுகிறேன். பாருங்கள், நானும் 'இரத்தம் கொடுக்கிறேன்'— மற்றவர்களுக்கு உதவுவதற்காக சில அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். ஒரு நபர் சேகரித்த அறிவு எப்படி அவர்களில் இருந்து விசுவாசத்தை விரட்டுகிறது என்பதைக் காணும்போது, அந்த விசுவாசத்தை வலுப்படுத்த விரும்பும் நான், விசுவாசத்தின் தளத்திலிருந்து சில நிகழ்வுகளை விவரிக்கிறேன்.
நான் குழந்தையாக இருந்தபோது, நாங்கள் கொனிட்சாவில் வசித்தோம். புனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் பலவற்றைப் படித்த பிறகு, மற்ற குழந்தைகளுக்கும் அவற்றைப் படிக்கக் கொடுப்பேன், அல்லது சிறுவர்களைச் சுற்றி அழைத்து நாங்கள் ஒன்றாகப் படிப்போம். புனிதர்களின் மகத்தான துறவற வாழ்க்கையையும் அவர்கள் கடைப்பிடித்த விரதங்களையும் கண்டு நான் வியந்தேன், மேலும் அவர்களைப் போலவே இருக்க முயற்சித்தேன். விரதம் இருந்ததால், என் கழுத்து ஒரு செர்ரி காம்பைப் போல மெல்லியதாக ஆனது. பையன்கள் என்னைக் கிண்டல் செய்தார்கள்: 'உன் தலை கழன்றுவிடும்!' அப்போது நான் பட்ட பாடு!... சரி, பரவாயில்லை. மேலும், நான் நோன்பு இருந்து

211 எபிரேயர் 12:1-ஐப் பார்க்கவும்.

இந்த மனிதருக்காக நான் இதுவரை செய்ததை விட அதிகமாகச் செய்வது தகுதியானது. அவருக்காகச் சாவதும் கூட மதிப்புக்குரியது.' நான் இந்த முடிவை எடுத்த உடனேயே கிறிஸ்து தோன்றினார். அவர் பேரொளியின் நடுவே தோன்றினார்; அந்தச் சிறிய தேவாலயம் ஒளிமயமானது, மேலும் அவர் என்னிடம் கூறினார்: 'நான் உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனும் ஆவேன். என் மீது விசுவாசமுள்ளவன் மரித்தாலும் வாழ்வான்.'212 ஒரு கையில் அவர் திறந்த நற்செய்தியைப் பிடித்திருந்தார், அதில் நான் அதே வார்த்தைகளைப் படித்தேன். எனக்குள் ஒரு பெரிய அகமாற்றம் நிகழ்ந்தது, நான் நிறுத்தாமல் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தேன்: "சரி, கோஸ்டாஸ், இப்போது இங்கே வா, நாம் ஒரு முறையாகப் பேசுவோம்: கடவுள் இருக்கிறாரா இல்லையா!" பாருங்கள், கிறிஸ்து, தம்மை எனக்கு வெளிப்படுத்த, எனது நேர்மையான முடிவிற்காகக் காத்திருந்தார். அவர் ஒரு குழந்தையிடமிருந்து நேர்மையான முடிவை விரும்பினால், ஒரு பெரியவரிடமிருந்து அதை எவ்வளவு அதிகமாக விரும்புவார்?
— சிலர், ஜெரோண்டா, முழு தெய்வீக ஏற்பாட்டையும் சந்தேகிக்கிறார்கள்.
— ஆனால், கிறிஸ்துவைப் பற்றிய இந்த முழுக் கதையையும் ஒருவராலாவது எப்படி ஒரு தேவதைக் கதை என்று கருத முடியும்? மேலும், அவருக்கு எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த தீர்க்கதரிசிகள் அவரைப் பற்றி இவ்வளவு விரிவாகப் பேசி, கிறிஸ்துவைப் பற்றி எழுதியது கூட, இந்த மக்களுக்குச் சிந்திக்க ஒரு வாய்ப்பை அளிக்கவில்லையா? பழைய ஏற்பாடு, கிறிஸ்து காட்டிக்கொடுக்கப்படும் தொகையைக் கூட துல்லியமாகக் கூறுகிறது,

213
, மேலும் யூதர்கள் இந்தப்
பணத்தை இரத்தத்தின் விலை என்பதால் கோவிலின் கருவூலத்தில் வைக்காமல், அந்நியர்களின் அடக்கத்திற்காக ஒரு நிலத்தை வாங்கப் பயன்படுத்துவார்கள் என்றும் கூறுகிறது.

214 செக்கரியா மற்றும் மற்ற
தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்தவை நிறைவேறியுள்ளன. அனைத்தும் மிகவும் தெளிவாக இருக்கின்றன! விவரங்கள் மிகவும் துல்லியமாக இருக்கின்றன! பரிசுத்த வேதாகமம் கிறிஸ்துவின் ஆடைகளுக்கு என்ன செய்யப்படும் என்பதையும் கூடக் கூறுகிறது.

215 மேலும் இவை அனைத்தும்
அவருடைய பிறப்புக்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே

முன்னறிவிக்கப்பட்டன. அப்படியானால், [இவை அனைத்திற்குப் பிறகும்], நான் எப்படி ஒரு விசுவாசமற்ற எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்? பிறகு நாம் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைக் காண்கிறோம். அவர்

212 ஏசாயா 11:25–26.

213 செக். 11:1–13-ஐப் பார்க்கவும்.

214 எரே. 18:2; 32:9; மத். 27:7–9.
215 சங். 21:19-ஐப் பார்க்கவும்.

246

கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்துபவராக இருந்தார், அந்த நோக்கத்திற்காகவே தமஸ்குவுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

வழியில், கர்த்தர் அவருக்குத் தோன்றி, "சவுலே, சவுலே, ஏன் என்னைத் துன்புறுத்துகிறாய்?" என்றார்.

216
— "கர்த்தரே, நீர் யார்?" — என்று
சவுல் கேட்டார். "நீ துன்புறுத்தும் கிறிஸ்துவான நான் தான்," — என்று கர்த்தர் அவனுக்குப் பதிலளித்தார். பின்னர் கிறிஸ்து அனனியாவுக்குச் செய்தி அனுப்பினார், அவரும் முந்தைய துன்புறுத்தியாளரான சவுலை ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்! அதன் பிறகு அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எவ்வளவு துன்பங்களைச் சகித்தார், எல்லா தேசங்களுக்கும் பிரசங்கித்து எத்தனை வீரச் செயல்களைச் செய்தார்! பின்னர் வீரமரணம் அடைந்தவர்கள் வந்தனர். பதினொரு மில்லியன்

வீரர்கள்! என்ன, அவர்கள் அனைவரும் பைத்தியமா? இதை எல்லாம் யாரால் மறக்க முடியும்? நற்செய்தியை சிறிதளவாவது படித்த ஒருவரால் நம்பாமல் இருக்க முடியுமா? நற்செய்தியில் மேலும் சில விவரங்கள் இருந்திருந்தால், அது அனைவரும் நம்புவதற்கு பெரிதும் உதவியிருக்கும். ஆனால், மக்கள் சோதிக்கப்படுவதற்காகவும், அற்புதங்களையோ அது போன்றவற்றையோ எதிர்பார்க்காமல் யார் தம்மை நேசிக்கிறார்கள், யார் அவருக்காகத் தங்களைத் தியாகம் செய்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியும்படியாகவும், தேவன் வேண்டுமென்றே இதை அனுமதிக்கவில்லை. ஒரு பக்தியுள்ள நபர் எவ்வளவு அவதூறுகளைக் கேட்டாலும், அவை அவரைப் பாதிக்காது, அவர் மீது எந்தத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாது என்று நான் நினைக்கிறேன். அற்புதத்தைக் கோருவதற்குப் பதிலாக, ஒருவர் உண்மையான இதயத்துடன் கடவுளை நம்ப வேண்டும். பெரியவர்கள் என்னிடம் வந்து நம்புவதற்கு ஏதேனும் ஒரு அற்புதத்தைக் காண விரும்புவதாகச் சொல்லும்போது எனக்கு எவ்வளவு வருத்தமாக இருக்கிறது என்பது

உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் குழந்தைகளாக இருந்திருந்தால், அவர்களின் வயதைக் காரணமாகக் காட்டி ஏதேனும் ஒரு சாக்குப்போக்கு சொல்லலாம்.
ஆனால், கிறிஸ்துவுக்காகத் தாங்களாக எதையும் செய்யாமல், 'நம்புவதற்கு, நான் எதையாவது பார்க்க வேண்டும்' என்று சொல்வது - அது ஒரு மலிவான சாக்குப்போக்கு! அவர்கள் ஒரு அற்புதத்தைக் கண்டாலும், அது அவர்களுக்கு எந்த நன்மையும் தருமா? அவர்கள் அதை மந்திரம் அல்லது அது போன்ற ஏதேனும் ஒன்றாகச் சொல்லி விளக்கிவிடுவார்கள்.

216 அப்போஸ்தலர் 9:1–18-ஐப் பார்க்கவும்.

247

"எங்கள் விசுவாசத்தை அதிகரிப்பீராக"

217

— ஜெரோண்டா, பண்டைய மற்றும் நவீன காலத்தைச் சேர்ந்த சில புனிதர்கள், தங்கள் இறுதி நேரம் எப்போது வரும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வு எப்போது நிகழும் என்பதை ஏன் அறிந்திருந்தார்கள்?
— அவர்கள் பெரும் அன்பு, ஆழ்ந்த எளிமை, பணிவு மற்றும் நம்பிக்கை ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்பட்டனர். நம்பிக்கையைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் பகுத்தறிவைத் தங்கள் வாழ்வில் நுழைய அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. நம்பிக்கை ஒரு பெரிய விஷயம்! பாருங்கள், அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவும் நம்பிக்கையின் காரணமாகவே அலைகளின் மீது நடந்தார்,

218 ஆனால் பகுத்தறிவு தலையிட்டவுடன், அவர்
மூழ்கத் தொடங்கினார். சமீபத்தில் குட்லுமுஷ் மடத்தில் வாழ்ந்த

தந்தை சாரலாம்பியோஸ் (219) பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேனா? அவர் மிகவும் எளிமையான, கடினமாக உழைக்கும் மற்றும் ஆன்மீகத் துறவி ஆவார். அவர் வயதாகியபோது, ஒரு கடுமையான காய்ச்சல் அவரைப் படுக்கையிலேயே முடக்கிவிட்டது. அவருடன் இருக்க வேண்டும் என்றும், ஏனெனில் அவருக்கு வாழ்வதற்கு அதிக காலம் இல்லை என்றும் மருத்துவர் மடாலய சமூகத்திடம் கூறினார். போர்வைகளுக்கு அடியிலிருந்து இதைக் கேட்ட தந்தை சரலம்பியோஸ், பதிலளித்தார்: 'நீங்கள் என்ன பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஈஸ்டர் வந்து, நான் "கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தார்" என்று சொல்லும் வரை நான் இறக்க மாட்டேன்.' உண்மையில், கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாதங்கள் கடந்து, ஈஸ்டர் வந்தது, அவர், 'கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தார்' என்று கூறி, திருவருட்சாதனத்தைப் பெற்று, அமைதியாக இறைவனடி சேர்ந்தார். இந்த எளிய, கடவுள் அன்பான முதியவர் ஒரு உண்மையான கடவுளின் பிள்ளையாக மாறினார், மேலும் கடவுளுடன் சேர்ந்து, தனது சொந்த மரண நாளையும் தீர்மானித்தார்!
— ஜெரோண்டா, விசுவாசம் எப்படி வலுப்படுத்தப்படுகிறது?
— ஜெபத்தின் மூலம் விசுவாசம் வலுப்பெறுகிறது. இளவயதிலிருந்தே தன்னுள் விசுவாசத்தை வளர்க்காத, ஆனால் அவ்வாறு செய்ய விரும்பும் ஒருவர், தம் விசுவாசத்தை அதிகரிக்கும்படி கிறிஸ்துவைக் கேட்டு, ஜெபத்தின் மூலம் அதை வளர்க்க முடியும். நமது விசுவாசத்தை அதிகரித்து அதைப் பெருகச் செய்யும்படி கிறிஸ்துவைக் கேட்போம். திருத்தூதர்கள் கிறிஸ்துவிடம் என்ன கேட்டார்கள்? 'எங்கள் விசுவாசத்தை அதிகரிப்பீராக.' நீங்கள் 'எங்களுக்கு அருள்புரியும்'

217 லூக்கா 17:5.

218 மத்தேயு 14:30-ஐப் பார்க்கவும்.

219 எல்டர் பைசியோஸ். புனித மலைத் தந்தையர்கள் மற்றும் புனித மலையிலிருந்து கதைகள். ஹோலி டிரினிட்டி செயின்ட் செர்ஜியஸ் லவ்ரா, 2001. ப. 9

248

என்று சொன்னால், அது நீங்கள் உங்களைக் கடவுளிடம் ஒப்படைப்பதாகும். ஏனெனில், ஒருவன் தன்னைக் கடவுளிடம் ஒப்படைக்கவில்லை என்றால், அவனுக்கு அவர் என்னதான் கொடுக்க முடியும்? நாம் அற்புதங்கள் செய்வதற்காக அல்ல, மாறாக அவரை இன்னும் அதிகமாக நேசிப்பதற்காக நமது விசுவாசத்தை அதிகரிக்கும்படி கடவுளிடம் கேட்கிறோம்.
தேவனைப் பற்றிய விசுவாசத்தின் வளர்ச்சிக்கு எல்லாமே பங்களிக்கின்றன: மலர்கள், வெட்டுக்கிளிகள், நட்சத்திரங்கள் மற்றும் மின்னல். இவை அனைத்தையும் நாம் காண்கிறோம், ஆனால் அவை யாருக்கும் பயனளிக்காது, ஏனென்றால் நாம் 'தந்திச் செய்திகளை'— எதிரியால் நமக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட எண்ணங்களைப் பெறுகிறோம். உதாரணமாக, உப்பு இல்லையென்றால், கடல் நாறிவிடும். இருப்பினும், நம்பிக்கையற்ற ஒருவர் தனது ஆய்வகத்தில் கடல் நீரைப் பகுப்பாய்வு செய்தால், அவர் அதிலிருந்து எந்தப் பயனையும் பெறமாட்டார், ஏனெனில் அவர் தனது சொந்த இதயத்தை அதன் உப்புகளிலிருந்து தூய்மைப்படுத்தவில்லை. ஆனால் ஒரு நபர் அன்பும் நல்ல எண்ணத்துடனும் முயற்சி செய்தால், மிகப்பெரிய முரண்பாடுகள்கூட தெய்வீக ஞானத்தின் மூலம் ஒரு வேறுபட்ட ஒளியில் காணப்படும். மேலும் அவர்கள் கடவுளை மகிமைப்படுத்துவார்கள்.

எல்லாமே நம்மை இறைவனை நோக்கி வழிநடத்த வேண்டும்

— மூப்பரே, எல்லாமும் நம்மை மேலே, கடவுளிடம் வழிநடத்த வேண்டும் என்று நீங்கள் எங்களிடம் கூறினீர்கள். இதை நாம் எப்படி அடைய முடியும்?
— உங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் நீங்கள் சந்திக்கும் அனைத்திலிருந்தும் பயனடைவதன் மூலம் இதை நீங்கள் அடைவீர்கள். எல்லாவற்றிலும் ஆன்மீக அர்த்தத்தைக் காணும்போது ஒரு மனிதர் என்ன ஆன்மீகப் பலனையும் ஆன்மீக அனுபவத்தையும் பெறுகிறார் என்பது

உங்களுக்குத் தெரியுமா? உதாரணமாக, சிமென்ட்டுடன் வேலை செய்யும்போது, நீங்கள் கடவுளைக் காணலாம்; ஒரு செங்கல்லைத் தொடுவதன் மூலம், நீங்கள் கடவுளைத் தொடலாம். நீங்கள் ஒன்றை எடுக்கிறீர்கள், பிறகு மற்றொன்றை, பிறகு மூன்றாவதை, இப்படியே கடவுளைத் தொடுகிறீர்கள்! ஆம், எல்லாவற்றிலும் கடவுளைத் தொடுங்கள்! ஒரு நபர் இந்த வழியில் செயல்படவில்லை என்றால், அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் கடவுளைக் காணவில்லை என்றால், பிறகு தேவாலயத்திற்கு அழைத்துச் சென்றாலும், அவர்கள் அவரிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருப்பார்கள். அவர்களைப் பாடகர் குழுவில் பாட வைத்தாலும், அவர்கள் கடவுளிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருப்பார்கள். அவனுக்குப் படிக்க ஒரு ஆன்மீகப் புத்தகத்தைக் கொடுங்கள், அவன் மீண்டும் அவனிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருப்பான். நீங்கள் அவனிடம் ஒப்படைக்கும் எந்த ஆன்மீகப் பணியும் அவனைக் கடவுளுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டுவராது.
249

வீழ்ச்சியின் முன்மாதிரியால் நம்மைத் தடுத்து, கட்டுப்படுத்தி, பின்னுக்கு இழுக்கிறார் [மேலும் நாம் பாவத்தைத் தவிர்க்கிறோம்], மற்றவர்களின் பார்வையில் விழாமல் இருப்பதற்காக அல்ல, மாறாக கடவுளை வருத்தப்படுத்தாமல் இருப்பதற்காக.

விசுவாசத்தின் வல்லமை

— ஜெரோண்டா, ஆட்டுக்குட்டியின் முத்திரை என்ன?
— ஆட்டுக்குட்டி யார்?
— கிறிஸ்து.

— சரி, கிறிஸ்து என்ன விதமான முத்திரையைக் கொண்டுள்ளார்? ஞானஸ்நானத்தில், குருவானவர் கிறிஸ்தவரின் நெற்றியில் சிலுவை வடிவத்தில் புனித மை பூசுகிறார், 'புனித ஆவியின் வரத்தின் முத்திரை' என்று கூறுகிறார். அதன்பிறகு, ஒரு கிறிஸ்தவர் எப்போது صلیب அடையாளம் இடுகிறாரோ, அப்போது அவர் ஆண்டவரின் மீட்பளிக்கும் பாடுகளை வணங்கி, சிலுவையின் சக்தியை, அதாவது நமது கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணத்தின் சக்தியை, வேண்டுகிறார். 'கிறிஸ்துவின் சிலுவையே, உமது சக்தியால் எங்களை இரட்சிக்கவும்' என்று கூறுவதன் மூலம், சிலுவையில் ஆண்டவர் செய்த தியாகத்தின் சக்தியை நாம் வேண்டுகிறோம். அதனால்தான் சிலுவைக்கு மிகுந்த சக்தி உண்டு. உதாரணமாக, ஒரு இடியுடன் கூடிய புயல் தொடங்குகிறது. மின்னல் வெட்டுகிறது, மேலும் மணிக்கோபுரத்தில் உள்ள ஒரு பெரிய இரும்பு சிலுவையும் மின்னலால் தாக்கப்படலாம். இருப்பினும், இந்த இரும்பு சிலுவையின் கீழ் நிற்கும் ஒரு கிறிஸ்தவர் இது போன்ற ஒரு சிறிய

சிலுவையை அணிந்து, 'கிறிஸ்துவின் சிலுவையே, உமது வல்லமையால் என்னைக் காப்பாற்று' என்று சொன்னால், அந்த மின்னல் அவருக்குத் தீங்கு விளைவிக்காது. முதல் சந்தர்ப்பத்தில், இயற்கையின் விதிகள் செயல்படுகின்றன: மின்னல் சிலுவையைத் தாக்கி அதைத் தரையில் சாய்க்கிறது. இரண்டாவது சந்தர்ப்பத்தில், உதவிக்காக சிலுவையின் சக்தியை அழைத்த விசுவாசியின் மீது இந்தச் சிறிய சிலுவைப் பாதுகாப்பை வழங்குகிறது.
— கெரொண்டா, நான் விசுவாசத்துடன் எதையாவது கேட்கும்போதும், கடவுள் அதை எனக்கு ஏன் அருள்வதில்லை?
— நீங்கள் நம்பி கேட்கிறீர்கள், ஆனால் உங்களிடம் பணிவு இல்லையென்றாலோ அல்லது பெருமை நோக்கு இருந்தாலோ, நீங்கள் கேட்பதைக் கடவுள் அருள்வதில்லை. ஒருவருக்கு 'கடுகு விதை அளவு' (220) நம்பிக்கை மட்டுமல்ல, ஒரு கிலோகிராம் கடுகு அளவு நம்பிக்கை கூட இருக்கலாம்; ஆனாலும், அந்த நம்பிக்கைக்கு ஈடாக பணிவு

220 மத்தேயு 17:20; லூக்கா 17:6.

இல்லையென்றால், கடவுள் செயல்பட மாட்டார், ஏனெனில் அது அந்த நபரின் நன்மைக்குரியதாக இருக்காது. பெருமை இருந்தால், நம்பிக்கை பலனளிக்காது.
ஒருவர் நம்பிக்கையுடனும், சந்தேகமின்றி வாழ்க்கையில் கடவுளின் உதவியைக் கேட்டும் சென்றால், [அதிசய] நிகழ்வுகள் அவருக்குப் படிப்படியாக நடக்கத் தொடங்குகின்றன: முதலில் சிறியவை, பின்னர் பெரியவை, மேலும் அவர் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவராக ஆகிறார். தெய்வீக மர்மங்களைத் தாங்களாகவே அனுபவிப்பதன் மூலம், ஒருவர் ஒரு இறையியலாளராக ஆகிறார், ஏனெனில் அவர் அவற்றை மனதோடு அணுகாமல், யதார்த்தத்தில் அனுபவிக்கிறார். அவர்கள் தெய்வீக நிகழ்வுகளின் தளத்தில், ஒரு வேறுபட்ட தளத்தில் பயணிக்கும்போது, அவர்களின் நம்பிக்கை தொடர்ந்து வளர்கிறது. இருப்பினும், கடவுளின் இரகசியங்களை நேரடியாக அனுபவிக்க, ஒருவர் தனது பழைய இயல்பிலிருந்து விடுபட்டு, ஒரு விதத்தில், பாவச் வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய நிலைக்குத் திரும்ப வேண்டும். ஒருவர் மென்மையையும் எளிமையையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் — அப்போதுதான் அவருடைய நம்பிக்கை அசைக்க முடியாததாக இருக்கும். கடவுள் செய்ய முடியாதது எதுவும் இல்லை என்று ஒருவர் நிபந்தனையின்றி நம்ப வேண்டும். மேலும், கடவுளின் உதவி தொடர்பான ஒன்றை யாராவது நம்பவில்லை அல்லது சந்தேகிக்கிறார் என்பதைக் கேட்டால், நீங்கள் எப்படித் துன்பப்படுவீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?
— கெரொண்டா, ஒருவருக்கு நம்பிக்கை இருந்தால், பிரார்த்தனை மூலம் நிகழ்வுகளின் போக்கை அவர்களால் மாற்ற முடியுமா?
— ஒருவருக்குப் பெரிய நம்பிக்கை இருந்தால், அவரால் பல விஷயங்களை மாற்ற முடியும். ஒருவர் ஒரு மலை ஆற்றின் நடுவே ஒரு வீட்டைக் கட்டினாலும், அதன் மீது ஒரு பெருவெள்ளம் பாய்ந்தாலும், அந்த நபருக்குப் பெரிய நம்பிக்கை இருந்து, இதைக் குறித்துக் கடவுளிடம் மனமுருகிப் பிரார்த்தித்திருந்தால், அந்த வெள்ளம் திரும்பிச் செல்லும். இருப்பினும், கடல் வற்றிப்போனது, டிராக்டர்களால் உழுதது, மீன்கள் லாரிகளில் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டது போன்ற சில அற்புதங்களைக் கேள்விப்படும்போது, அதை அவர்கள் நம்பும் அளவுக்கு நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டும். இது உண்மையா என்று பார்க்க அவர் செல்வார் கூட இல்லை. அவர் கடற்கரையிலிருந்து நூறு மீட்டர் தொலைவில் வசித்தாலும், அவரது வீட்டிலிருந்து என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க முடியாவிட்டாலும், அது உண்மையா என்று சரிபார்க்க அவர் செல்வதில்லை, ஏனென்றால் அவருக்குச் சந்தேகங்கள் இல்லை. கடவுளுக்கு எல்லாம் சாத்தியம் என்றும், தெய்வீக சக்தி எதாலும் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை என்றும் அவர் அறிவார், எனவே அதைத் தாண்டிய எதுவும் அவரைக் கவர்வதில்லை. அத்தகையது அவனது நம்பிக்கை. ஒரு உண்மையான விசுவாசி

252

மட்டுமே உண்மையாக வாழ்கிறார், மேலும் உண்மையாகவே கடவுளின் பிள்ளையாக இருக்கிறார்.

நம்பிக்கை என்பது கடவுள் மீதான நம்பிக்கையின் அடித்தளம்

— கெரொண்டா, நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? எனக்குப் பாதுகாப்பாக உணரவில்லை; நான் கவலையாக இருக்கிறேன்.
— என் பிள்ளாய், கடவுளிடத்தில் உன் பாதுகாப்பைக் காண்க. அல்லது காரின் இருக்கைப் பட்டைகளைப் பற்றி மட்டும்தான் உனக்குத் தெரியுமா? கடவுளின் பாதுகாப்பு உனக்குத் தெரியாதா? உன் நெற்றியில் குறுக்கு இட்டு, எதையும் செய்வதற்கு முன்பு, 'என் கிறிஸ்துவே, என் பரிசுத்தமான கடவுளின் தாயே, எனக்கு உதவுங்கள்' என்று சொல். கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைப்பதை விட பெரிய பாதுகாப்பு

வேறு ஏதேனும் உண்டா? தன்னை இறைவனிடம் ஒப்படைப்பதன் மூலம், ஒரு நபர் அவனால் 'பிரீமியம்' பெட்ரோலால் தொடர்ந்து நிரப்பப்படுகிறார், மேலும் அவரது ஆன்மீக வாகனம் ஒருபோதும் நிற்காது: அது தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். முடிந்தவரை கவனமாக இருங்கள், பிரார்த்தனை செய்யுங்கள், உங்களை இறைவனிடம் ஒப்படையுங்கள், எந்தவொரு கடினத்திலும் அவர் உங்களுக்கு உதவுவார். கவலை மற்றும் கலக்கத்திலிருந்து விடுபட, இறைவன் மீதான நிபந்தனையற்ற நம்பிக்கையின் மூலம் உங்கள் வாழ்க்கையை எளிமையாக்குங்கள்.
— ஜெரோண்டா, என்னிடம் சொல்லப்பட்டதை நான் எப்போதும் பயத்துடனும் தயக்கத்துடனுமே செய்யத் தொடங்குகிறேன், மேலும் பயத்தில் நான் அதைச் சரியாகச் செய்யாமல் போகலாம்.
— என் அன்பான பிள்ளையே, சிலுவை அடையாளம் இடு, உனக்குச் சொல்லப்பட்டபடியே செய். 'நமது புனிதத் தந்தையர்களின் பிரார்த்தனைகளால்...' என்று நீ கூறினால் — அவ்வளவு புனிதர்களில் ஒருவரேனும் உனக்கு உதவாமல் போவாரா? கடவுள் மீதான உன் நம்பிக்கையை ஒருபோதும் இழக்காதே. உங்களை வரையறுக்கப்பட்ட மனித பகுத்தறிவுக்குள் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள்: அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், நீங்கள் உங்களை நீங்களே வாட்டி வதைத்துக் கொள்கிறீர்கள் மற்றும் தெய்வீக உதவியைத் தடுக்கிறீர்கள். உங்கள் புத்திசாலித்தனமான மனிதச் செயல்களைச் செய்த பிறகு, உங்களையும் நீங்கள் செய்யும் அனைத்தையும் கடவுளிடம் ஒப்படைத்தால், இது உங்களுக்கு மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் பெரும் உதவியாக இருக்கும். கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைப்பது ஒரு பெரிய விஷயம். ஒருமுறை, நான்கு பெண் மருத்துவர்கள் எனக்கு இரத்தம் எடுத்தார்கள். முதல் பெண்மணி வந்தார் — அவர் என்னை மிகவும் துன்புறுத்தினார், ஆனால் ஒரு நரம்பைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இரண்டாவது பெண்மணி — அதே நிலைமை. மூன்றாவது மருத்துவர் வந்தார்—இந்தத் துறையில் ஒரு நிபுணர்—ஆனால் அவராலும் முடியவில்லை. அப்போது, நான்காவது மருத்துவர் நடந்து சென்றார்: அவர்கள் என்னை எப்படி சித்திரவதை 253

செய்வதைக் கண்டு, அவரும் ஒரு முயற்சி செய்ய முடிவு செய்தார். முதலில் சிலுவை அடையாளம் செய்து கொண்ட அவர், கடவுளின் உதவியைக் கேட்டதால், உடனடியாக நரம்பைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார். மற்றவர்களோ, ஒவ்வொரு விதத்திலும் தங்களை மட்டுமே நம்பியிருந்தனர்.
தங்களை இறைவனின் கைகளில் ஒப்படைப்பது ஒரு சிறந்த காரியம். மக்கள் தங்களுக்கென இலக்குகளை நிர்ணயித்து, அவற்றை அடையப் பாடுபடுகிறார்கள்; ஆனால், இறைவனின் திருவுளத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமலும், தங்கள் செயல்களை அவற்றுடன் ஒன்றிணைக்க முயற்சிக்காமலும் இருக்கிறார்கள். நிகழ்வுகளின் போக்கை நாம் கடவுளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் நமது கடமையை நாமே விடாமுயற்சியுடன் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஒரு நபர், தங்களை முழுமையாக அவருடைய கைகளில் ஒப்படைக்கும் அளவுக்கு கடவுளை நம்பவில்லை என்றால், அவர் துன்பப்படுவார். பொதுவாக, மக்கள் முதலில் மனித ஆறுதலை நாடுகிறார்கள், பின்னர் மக்கள் மீது ஏமாற்றம் அடைந்த பிறகுதான் கடவுளை நாடுகிறார்கள். இருப்பினும், நாம் துன்பப்பட விரும்பவில்லை என்றால், தெய்வீக ஆறுதலைத் தேடுவோம், ஏனெனில் அதுவே ஒரே உண்மையான ஆறுதல். கடவுள் மீதான விசுவாசம் மட்டும் போதாது:

221

நாம் அவர் மீது நம்பிக்கையும் வைக்க வேண்டும். கடவுள் மீதான நம்பிக்கை அவருடைய உதவியை ஈர்க்கிறது. ஒரு கிறிஸ்தவன் மரணம் வரை விசுவாசித்து தன்னை கடவுளிடம் ஒப்படைக்கிறான். பின்னர், கடவுளின் கை தன்னை இரட்சிக்கிறது என்பதை அவன் தெளிவாகப் பார்க்கிறான். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், விசுவாசம் என்பது காணப்படாதவற்றில் நம்புவதே தவிர, காணப்படும்வற்றில் மட்டும் நம்புவதல்ல என்று கூறுகிறார்.

222 நமது எதிர்காலத்தை தேவனிடம் ஒப்படைப்பதன் மூலம்,

அவர் நம்மை உதவக் கடமைப்படுகிறார். விசுவாசம் என்பது தேவன் மீதான நிபந்தனையற்ற நம்பிக்கையின் அடித்தளமாகும். அத்தகைய விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரகசியமாக ஜெபிப்பதன் மூலம், ஒருவன் நம்பிக்கையின் கனிகளை அறுக்கிறான். கடவுள் மீதான நம்பிக்கை என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான பிரார்த்தனை, மேலும் சரியான நேரத்தில் அது தெய்வீகப் பலன்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. அதன் விளைவாக, ஒருவர் தேவதையின் வாழ்க்கையை வாழ்வதும், 'பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தர்' என்று துதித்துப் பெருகுவதும் இயல்பானது.

223 ஏனெனில், கடவுளை நம்புவதன் மூலம்,
ஒருவரால் தங்கள் வாழ்க்கையை ஒரு சொர்க்கமாக மாற்ற முடியும். அவர்

221 இந்தச் சூழலில், 'விசுவாசம்' என்பது கடவுளின் இருப்பை வெறுமனே ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறிக்கிறது, இது கிறிஸ்துவில் வாழப் போதுமானதல்ல.
222 எபிரேயர் 11:1-ஐப் பார்க்கவும்.

223 ஏசா. 6:3.

254

எல்லாவற்றிற்கும் அவருக்கு மகிமை சேர்க்கிறார், மேலும் ஒரு நல்ல தந்தையிடமிருந்து பெறுவது போல, அவருடைய வழிகாட்டுதலை ஏற்றுக்கொள்கிறார். இல்லையெனில், ஒரு நபர் தனது வாழ்க்கையை நரக வேதனையாக மாற்றிவிடுகிறார். இந்த வாழ்க்கையிலேயே, பரலோக மகிழ்ச்சியின் ஒரு சுவையை அனுபவிப்பது ஒரு பெரிய காரியமாகும்.
— கெரொண்டா, உடல் அல்லது மன ஆரோக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை, ஒருவர் எந்த அளவிற்கு தன்னை கடவுளின் கைகளில் ஒப்படைக்க வேண்டும்?
— முதலில், ஒருவர் கடவுளிடம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும், கடவுளுக்குப் பிறகு, நமக்கு உதவக்கூடிய ஒருவரிடம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

நம்பிக்கையும் அன்பும்

— ஜெரோண்டா, நம்பிக்கைக்கும் அன்புக்கும் என்ன தொடர்பு?
— முதலில் நம்பிக்கை, பின்னர் அன்பு. நேசிக்க, ஒருவர் நம்ப வேண்டும். ஒருவர் நம்பாத ஒன்றை நேசிக்க முடியாது. எனவே, கடவுளை நேசிக்க, ஒருவர் அவர் மீது நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். ஒருவரின் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப, கடவுளுக்கும் தன் சக மனிதருக்கும் பொருட்டு நம்பிக்கை, அன்பு மற்றும் தியாகம் வரும். கடவுள் மீதான தீவிர நம்பிக்கை, அவர் மீதும் அவருடைய உருவமான நமது சக மனிதர்கள் மீதும் தீவிர அன்பைத் தூண்டுகிறது. மேலும், நமது இதயத்திற்குள் அடக்க முடியாமல் வழிந்தோடும் நமது அன்பின் பெருக்கத்தால், துரதிர்ஷ்டவசமான விலங்குகள் கூட போஷிக்கப்படுகின்றன. நாம் எவ்வளவு அதிகமாக நம்புகிறோமோ, அவ்வளவு அதிகமாக நேசிப்போம். நமது நம்பிக்கை வெதுவெதுப்பாக இருந்தால், நமது அன்பும் வெதுவெதுப்பாகவே இருக்கும். ஆனால் நமது நம்பிக்கை தீவிரமாக இருந்தால், நமது அன்பும் தீவிரமாகவே இருக்கும்.
நமது நம்பிக்கையுடன் அன்பும் இணைந்திருக்க வேண்டும். அன்பின் உழைப்பு இதிலிருந்து தொடங்குகிறது. ஒரு நபர் அன்பில் எவ்வளவு அதிகமாக உழைக்கிறாரோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவரது நம்பிக்கையும் அன்பும் பெருகுகின்றன. அன்பின் உழைப்பில், கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றிய சிந்தனைகள் ஒரு நபருக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கின்றன. கடவுளை நம்பும் ஒரு நபர், சொர்க்கம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. அவர்கள் கடவுளை நம்புவதாலும் அவரை நேசிப்பதாலும் முயற்சி செய்கிறார்கள். கடவுள் மீது அன்பு இல்லாத ஒருவன் இப்படி நினைக்கத் தொடங்குவான்:

'முயற்சி செய்து என்ன பயன்? சொர்க்கம் இருக்கிறதா, இறுதித் தீர்ப்பு இருக்குமா என்பது இன்னும் ஒரு கேள்வியாகவே இருக்கிறது...'

ஒருவன் நன்றಿಲ್ಲாதவனாக இருந்தால், நீ அவனுக்காக என்ன செய்தாலும்,

அவன் நன்றில்லாதவனாகவே இருப்பான். கடவுள் மீதான அன்பு நிறைந்த ஒருவர், சோதனையான காலங்களிலும் அவரை மகிமைப்படுத்துகிறார்,

255

மேலும் படிப்படியாக, அவர்கள் கடவுளுக்குத் தொடர்ந்து நன்றி செலுத்தும் நிலையை அடைகிறார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்களின் ஆன்மாவில் ஒரு தெய்வீக மாற்றம் ஏற்பட்டு, அவர்கள் எப்போதும் மகிழ்ச்சியும் ஆனந்தமும் அடைகிறார்கள். இருப்பினும், சிலர் எந்தச் சோதனையுமின்றி—அனைத்தும் ஆசீர்வாதங்களாகவே— அடைகிறார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் ஒருபோதும் திருப்தி அடைவதில்லை. கடவுள் மீதான அன்பிற்குப் பிறகு தியாகம் வருகிறது. தன்னலமற்ற தியாகம் இருக்கும்போது, ஒருவருக்கு தெய்வீக நிகழ்வுகளும் அற்புதங்களும் நடக்கத் தொடங்குகின்றன. இந்த பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கி, நமக்கு எண்ணற்ற ஆசீர்வாதங்களை வழங்கும் கடவுளுக்காக மட்டுமே ஒருவன் தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டும், வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அல்ல. விக்கிரகாராதகர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்: அவர்கள் இயற்கையை தெய்வமாக்கினர், சூரியனையும் நதிகளையும் வழிபாடு செய்தனர், மேலும் தங்கள் நம்பிக்கைய க்காக தங்களைத் தியாகம் செய்யும் அளவிற்குச் சென்றனர். அவர்கள் ஒரு படைப்பினத்திற்காக தங்களைத் தியாகம் செய்தார்களென்றால், நாம் படைப்பாளிக்காக எவ்வளவு அதிகமாகத் தியாகம் செய்ய வேண்டும்! மக்கள் நம்புவதில்லை, அதனால்தான் அவர்கள் தங்களைத் தியாகம் செய்வதில்லை. எல்லா அலட்சியமும் இதிலிருந்தே தொடங்குகிறது. ஒருவர் இறை நிந்தனை செய்கிறார், மற்றொருவர் அரைகுறை மனதுடன் நம்பி துன்புறுகிறார். உண்மையாகக் களிப்படைய, ஒருவர் நம்பி நேசிக்க வேண்டும்.

"என்னைத் தவிர உங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது"

224

ஒருவர் துன்பமின்றி வாழ விரும்பினால், கிறிஸ்து சொன்னதை நம்ப வேண்டும்: 'நான் இல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.' அதாவது, ஒருவர்—அந்த வார்த்தையின் நேர்மறையான அர்த்தத்தில்— தன்னைப் பற்றி நம்பிக்கையிழந்து, தனது நம்பிக்கையை கடவுளின் சக்தியில் வைக்க வேண்டும். தன்னைப் பற்றி—அந்த வார்த்தையின் மிகச் சிறந்த அர்த்தத்தில்—நம்பிக்கையிழப்பதன் மூலம், ஒருவர் கடவுளைக் காண்கிறார். 'என் நம்பிக்கையை நான் முழுவதும் உம்மீது வைத்திருக்கிறேன்.'225 மிகவும் ஆன்மீகமானவர்கள்கூட தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி உறுதியாக இருக்க முடியாது; எனவே, அவர்கள் கடவுள் மீதான தங்கள் நம்பிக்கையின் எல்லைகளை ஒருபோதும் கடந்து செல்வதில்லை. அவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கையை கடவுளிடம் வைத்து, தங்கள் 'சுயத்தை' மட்டுமே நம்பிக்கையிழக்கிறார்கள், ஏனெனில் அந்த

224 யோவான் 15:5.

225 மகத்தான மாலைப் பிரார்த்தனையில் தெயோடோகோஸின் பாடல், 6 ஆம் ஸ்வரம்.

'சுயமே' ஒருவருக்கு எல்லா ஆன்மீக துரதிர்ஷ்டங்களையும் கொண்டுவருகிறது.
தற்கொள்ளை நமது மிகப்பெரிய மற்றும் மிகவும் கொடிய எதிரி, ஏனென்றால், நாம் அதைக் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில், நாம் கட்டியெழுப்பியதை அது இரக்கமின்றி நொறுக்கிவிடுகிறது, மேலும், பாவிகளான நம்மை, திறந்தவெளியில் கைவிடப்பட்டவர்களாக விட்டுவிடுகிறது. ஒரு நபர் தன்னம்பிக்கையுடன் இருக்கும்போது, அவர்கள் செயலிழந்து செயல்பட முடியாமல் போകிறார்கள், அல்லது தனியாகப் போராடுகிறார்கள். அதன்பிறகு, அவர்கள் எதிரியால் தோற்கடிக்கப்படுவதும், தோல்வியைச் சந்திப்பதும், தங்கள் 'சுயத்தை' நொறுக்குவதும் இயல்பானது. பெரும்பாலும், அந்த நல்ல இறைவன், நமது சுய நம்பிக்கையின் விளைவாக நாம் சந்தித்த தோல்வியையும், அவருடைய தெய்வீகத் தலையீட்டையும் நாம் காணும்படி மிகவும் புத்திசாலித்தனமாக அனுமதிக்கிறார். வாழ்க்கையில் நமக்கு நிகழும் ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் கவனிப்பதன் மூலமும் அனுபவிப்பதன் மூலமும், நாம் அனுபவத்தைப் பெறுகிறோம், மேலும் கவனமாகிறோம், அதன் மூலம் செழித்து வாழ்கிறோம்.
கிறிஸ்து முதலில் தேவனுடைய வல்லமையின் மீது விசுவாசத்தை

நாடினார், அதன் பின்னரே அற்புதத்தைச் செய்தார். 'தேவனுடைய வல்லமையின் மீது நீங்கள் விசுவாசித்தால்,' என்று அவர் கூறினார், 'நீங்கள் குணமடைவீர்கள்.'226 இது இன்று சிலர் தவறாகக் கூறுவது போல் அல்ல: 'மனிதனுக்கு சக்திகள் உள்ளன, அவற்றை விசுவாசிப்பதன் மூலம், அவன் எதையும் செய்ய முடியும்.' நற்செய்தியும் இதே விஷயத்தைத்தான் சொல்கிறது: 'விசுவாசியுங்கள்'? எனவே, நமது வார்த்தைகள் நற்செய்திக்கு இணக்கமாக இருக்கின்றன." ஆம், கிறிஸ்து கேட்டார்: "நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா?" — ஆனால் இதைக் கேட்கும்போது, அவர் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்: "நீங்கள் கடவுளை விசுவாசிக்கிறீர்களா? கடவுளால் இதைச் செய்ய முடியும் என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா?" ஒருவர் தாம் கடவுளை நம்புகிறோம் என்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அப்போதுதான் தாம் அவருக்கு உதவுவேன் என்றும் அவர் விரும்பினார். நற்செய்தியில் எங்கும் ஒருவர் தனது சொந்த சுயநலத்தை நம்ப வேண்டும் என்று கூறப்படவில்லை. கடவுளை நம்புமாறும், கடவுளால் எனக்கு உதவ முடியும், என்னைக் குணப்படுத்த முடியும் என்ற உண்மையை நம்புமாறும் அது நம்மை அழைக்கிறது. ஆனால் இந்த மக்கள் நற்செய்தியின் வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தைத் திரித்து, 'ஒருவருக்குள் வலிமை இருக்கிறது, அவர்கள் தங்களை நம்ப வேண்டும்'

226 மத். 9:29; மாற். 9:23-ஐப் பார்க்கவும்.

257

என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஒருவர் தங்களை நம்பினால், அதில் ஒன்று சுயநலம் அல்லது பிசாசுப் பிடித்தல் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும்.
— கெரோண்டா, ஒரு அற்புதம் நிகழும்போது, அந்த நபர் அது நடக்கும் என்று நம்பினார், அதனால்தான் அது நிகழ்ந்தது என்று இந்த மக்கள் கூறுகிறார்கள்.
— கேள்வியை இத்தகைய சுயநலவாத முறையில் முன்வைப்பதற்குப்

பின்னால் சாத்தானின் கிரியை இருக்கிறது. அவர்கள், 'நீ நம்புகிறாயா?' என்ற கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளையும், 'நான் நம்புகிறேன்' என்ற தங்களின் சொந்த வார்த்தைகளையும் குழப்புகிறார்கள். உலகில் நடக்கும் இந்தப் பைத்தியக்காரத்தனம் அனைத்தும் இங்கிருந்தே தொடங்குகிறது. பிறகு அவர்கள் உங்களிடம் கூறுவார்கள்: 'நீங்கள் உங்கள் சொந்தத் தகுதியால் ஒரு நபராக மாற விரும்பினால், பெரியவரையோ சிறியவரையோ மதிக்கக் கூடாது.' அதனால்தான் நீங்கள் இதுபோன்ற அழைப்புகளைக் கேட்கிறீர்கள்: 'உங்கள் இலக்கை அடைய, அவர்களை நசுக்குங்கள், அவர்களை உடைத்திடுங்கள்!' மரியாதை என்பது கடந்த காலத்தின் ஒரு விஷயமாகக் கருதப்படுகிறது, மேலும் சாத்தான் வெற்றி பெறுகிறான். இதற்கிடையில், ஒரு குழந்தை தங்கள் பெற்றோர்களிடமோ அல்லது பெரியவர்களிடமோ சற்றேனும் மரியாதைக் குறைவாகப் பேசத் துணிந்தாலும், கடவுளின் அருள் அவர்களைக் கைவிடுகிறது, மேலும் அவர்கள் பேயுலக சக்திகளுக்கு இரையாகிறார்கள்! அப்படியானால், ஒரு நபர் முரட்டுத்தனத்தைத் தனது வாழ்க்கை முறையாகக் கொண்டால் என்ன சொல்வது!
— மேலும், கெரொண்டா, ஒரு நபர் கடவுளை நம்புவதாகக் கூறிக்கொண்டு, கடவுள் நம்மைப் பாதுகாக்கிறார் என்பதை நம்பவில்லை என்றால் என்ன செய்வது?
— அப்படியானால் அவன் தனக்குத்தானே ஒரு கடவுளாகிவிடுகிறான். அவனால் எப்படி கடவுளை நம்ப முடியும்?
— ஒவ்வொரு காலையும் அவர் சிலுவை அடையாளம் இடுகிறார்.

— அவன் சொல்கிறான்: 'நான் கடவுளை நம்புகிறேன், ஆனால் நாம் விரும்பியதைச் செய்வதற்காகவே கடவுள் நமக்கு பகுத்தறிவைக் கொடுத்தார்.' அல்லது இப்படி: 'நான் ஒரு கடவுள். வேதவசனம் சொல்வதில்லையா: "நீங்கள் தேவர்கள், நீங்கள் அனைவரும் உன்னதமானவரின் பிள்ளைகள்" என்று?'

227 ஆனால், கிருபையினால் ஒரு
கடவுளாக இருக்க, ஒருவனுக்கு கடவுளின் கிருபை இருக்க வேண்டும், ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒருவன் இதைப் பற்றி நினைப்பதில்லை. அவன் தன் சொந்த மனதின் மூலம் தன்னை ஒரு கடவுளாக ஆக்கிக்கொள்கிறான். தேவனுடைய கிருபையைப் பெற்று, கிருபையினால் தேவன் ஆவதற்கும், ஒருவன் தானாகவே தன்னைத் தேவன் என்று கூறிக்கொள்வதற்கும் இடையில்

227 சங்கீதம் 81:6.

258

மிகப்பெரிய வேறுபாடு உள்ளது. குழப்பம் இதில்தான் உள்ளது: ஒருவன் தன்னைத் தேவன் என்று கூறிக்கொள்கிறான், இறுதியில் அவன் ஒரு நாத்திகனாக மாறும் நிலைக்கு வந்துவிடுகிறான்.

எல்லோரும் விசுவாசிக்கும் காலம் வரும்

— கெரொண்டா, நம்பிக்கையாளர்கள் கடவுளற்றவர்களாக மாறுவது எப்படி?
— இரண்டு சாத்தியமான சூழ்நிலைகள் உள்ளன. முதல் நிலையில், ஒரு நபர் மிகவும் பக்திமான் நம்பிக்கையாளராக இருந்திருக்கலாம்; தெய்வீக சக்தி அவர்களின் வாழ்வில் பலமுறை செயல்பட்டிருக்கும், மேலும் அவர்கள் பல தெளிவான அற்புத நிகழ்வுகளை அனுபவித்திருப்பார்கள், ஆனால் பின்னர் அவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கை மங்கும் ஒரு நிலையை அடைகிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு நபர், முறையாகச் சிந்திக்காமல், தன்னை மையமாகக் கொண்ட தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டால் இது நிகழ்கிறது—அதாவது, அவர்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையை ஒரு வறண்ட, இயந்திரத்தனமான முறையில் அணுகி, 'இப்படிப்பட்ட ஒரு புனிதர் எப்படி தவம் செய்தார்? நானும் அதைச் செய்வேன்' என்று கூறுகிறார்கள். அதனால் அவர் தனது கவனக்குறைவான முயற்சியைத் தொடங்குகிறார். ஆனால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக — அதை உணராமலேயே — ஒரு தவறான எண்ணம் அவனுக்குள் வேரூன்றத் தொடங்குகிறது: அதாவது, தான் அந்தந்த மகான்களின் நிலையை அடையவில்லை என்றாலும், குறைந்தபட்சம் அதற்கு வெகு தொலைவில் இல்லாமல் எங்கோ இருக்க வேண்டும் என்பது. மேலும், அவன் தனது முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபடுகிறான். ஆனால், அந்தப் புள்ளி வரை அருள் அவருக்கு உதவியிருந்தாலும், இனிமேல் அது அவரைக் கைவிடத் தொடங்குகிறது. ஏனெனில், கடவுளின் அருளுக்கும் பெருமைக்கும் என்ன பொதுவானது? ஆகையால், அந்த மனிதனால் முன்பு போல உழைக்க முடியவில்லை, மேலும் தன்னைத் தானே கட்டாயப்படுத்தத் தொடங்குகிறான். இருப்பினும், இந்தத் தன்னைக் கட்டாயப்படுத்துதல் அவனுக்குள் கவலையைத் தூண்டுகிறது. கர்வத்தின் மூடுபனி அவன் மீது இறங்கி, அவனைக் குழப்பத்திற்குள் இழுக்கிறது. மேலும், அவன் அடைந்த அனைத்திற்கும், தெய்வீகக் கிருபையின் செயல்பாடுகளுக்கும், அற்புத நிகழ்வுகளுக்கும் மத்தியிலும், அவநம்பிக்கையின் எண்ணங்கள் படிப்படியாக அவன் மனதில் ஊர்ந்து நுழையத் தொடங்குகின்றன, மேலும் அவன் கடவுளின் இருப்பைச் சந்தேகிக்கத் தொடங்குகிறான்.
இரண்டாவது சூழ்நிலை, கல்வியறிவற்ற ஒருவர் மதக் கோட்பாடுகளை ஆழமாக ஆராய முடிவு செய்யும் போது ஏற்படுகிறது. ஓ, அவர் நிச்சயமாக மனநிலை சரியில்லாதவர்! நான் ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டைப் பற்றி சுருக்கமாகத் தெரிந்துகொள்வதைப் பற்றிப் பேசவில்லை. ஆனால், கற்றறிந்த ஒருவர் பெருமையின் காரணமாக கோட்பாட்டு விஷயங்களில் ஈடுபட விரும்பினால், அந்தப் பெருமையின் காரணமாக கடவுளின் அருள் 259

அவரைக் கைவிட்டுவிடும், மேலும் அவருக்குள் சந்தேகங்கள் எழத் தொடங்கும். நிச்சயமாக, நான் பக்தி கொண்டவர்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை. ஒரு பக்திமான் கல்வி கற்காமலிருக்கலாம், ஆனாலும், தனது பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி, தனது புரிதலுக்கு எட்டும் வரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டைத் தமக்குப் பழக்கப்படுத்திக்கொண்டு, அதை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். ஆனால், ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இல்லாத ஒருவர் கோட்பாட்டுத் துறையில் நுழைந்தால், முன்பு அவருக்குச் சிறிதளவு நம்பிக்கை இருந்திருந்தாலும், பின்னர் அது முற்றிலுமாக இல்லாமல் போய்விடும்.
— ஜெரோண்டா, நமது காலத்தில் நம்பிக்கையின்மை மிகவும் பரவலாகிவிட்டது.
— ஆம், ஆனால் கடவுளை நம்பவில்லை என்று சொல்பவர்களிடமும் கூட ஒரு மறைவான, மங்கிய நம்பிக்கை இருப்பது பெரும்பாலும் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. ஒருமுறை, ஒரு இளைஞன் என்னிடம், 'கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை நான் நம்பவில்லை' என்றான். — 'இன்னும் கொஞ்சம் அருகில் வா,' என்று நான் பதிலளித்தேன். 'நாகப்பறவை பாடுவதை உன்னால் கேட்க முடிகிறதா? இந்தப் பரிசை அது யாரிடமிருந்து பெற்றது?' அந்த ஏழைச் சிறுவன் உடனடியாக மென்மையடைந்தான். அவனது நம்பிக்கையின்மையின் கடுமை மறைந்து, அவனது முகம் மாறியது. மற்றொரு சமயம், இரண்டு விருந்தினர்கள் என் குடிலுக்கு வந்தனர். அவர்கள் சுமார் நாற்பத்தைந்து வயதுடையவர்கள், அவர்கள் வாழ்ந்தது மிகவும் உலகியல் சார்ந்த வாழ்க்கையாக இருந்தது. நாங்கள் துறவிகள், 'இந்த வாழ்க்கை வீணானது, எனவே அனைத்தையும் துறக்கிறோம்' என்று சொல்வது போல, இந்த இருவரும், இளமையாக இருந்தபோதே, அதற்கு நேர்மாறான ஒன்றைத் தீர்மானித்திருந்தனர்: அதாவது 'வேறு வாழ்க்கை இல்லை' என்பதே அது. அதனால் அவர்கள் தங்கள் படிப்பைக் கைவிட்டு, உலகியல் வாழ்க்கையில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். அவர்கள் ஆன்மாவிலும் உடலிலும் பாழடைந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டனர். அவர்களில் ஒருவனது தந்தை துக்கத்தால் இறந்தார். மற்றவன் தன் தாயின் சொத்துக்களை வீணடித்து, அவளை இதய நோய்க்கு ஆளாக்கினான். நாங்கள் அவர்களுடன் பேசிய பிறகு, அவர்கள் விஷயங்களை வேறுபட்ட கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கத் தொடங்கினர், மேலும், 'நாங்கள் எதற்கும் பயனற்றவர்களாகிவிட்டோம்' என்று புலம்பினர். நான் அவர்களில் ஒருவனுக்கு அவனது தாய்க்காக ஒரு திருவுருவப்படத்தைக் கொடுத்தேன். மற்றவனுக்கும் ஒரு திருத்தூணைக் கொடுக்க

விரும்பினேன், ஆனால் அவன் அதை வாங்கிக்கொள்ளவில்லை. 'நீங்கள் உரையும் கொண்டிருக்கும் அந்தச் சிறிய மரக்கட்டைகளில் ஒன்றைக்

கொடுங்கள்,' என்று அவன் சொன்னான். 'நான் கடவுளை நம்பவில்லை, ஆனால் புனிதர்களை நம்புகிறேன்.' அப்போது நான் பதிலளித்தேன்: 'ஒருவர் கண்ணாடியாக இருந்தாலும் அல்லது தகர டப்பா மூடியாக இருந்தாலும், அதன் மீது சூரியக் கதிர்கள் விழாவிட்டால், அது பிரகாசிக்காது.

260

நட்சத்திரங்கள் சூரிய ஒளியைப் பிரதிபலிப்பதைப் போலவே, புனிதர்களும் கடவுளின் அருளின் கதிர்களால் பிரகாசித்தனர்.' துரதிர்ஷ்டவசமான இளைஞர்கள் பல்வேறு கோட்பாடுகளால் மூளைச்சலவை செய்யப்படுகிறார்கள். என் கலிவாவில் விருந்தினர்களைச் சந்திக்கும்போது, பொதுவாக ஐம்பது வயது மதிக்கத்தக்க இரண்டு மார்க்சியவாதிகள் இளைஞர்களின் குழுக்களில் சேர்ந்து அவர்களுக்கு மூளைச்சலவை செய்வதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். மார்க்சவாதிகள் நம்புவதில்லை, மேலும் நீங்கள் அவர்களுக்கு கடவுளின் இருப்பை நிரூபிக்க முயற்சித்தால், அவர்கள் அவரை மதிப்பிடத் தொடங்கி, 'இது ஏன் இப்படி, அது ஏன் அப்படி?' என்ற கேள்விகளைக் கேட்டு உங்களைத் தாக்குகிறார்கள். இரட்சிக்கப்பட விரும்பாதவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி கூறுகிறார்.

228 ஒருமுறை நான் அவர்களிடம்
சொன்னேன்: 'விண்மீன்களைப் பார்க்கிறீர்களா? அவை வானத்தில் பட்டைகள் கொண்டு பொருத்தப்படவில்லை; யாரோ ஒருவர் அவற்றை விண்வெளியில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். தீர்க்கதரிசிகள் கிறிஸ்து பற்றி முன்னறிவித்தது நிறைவேறியுள்ளது. ஒரு காலத்தில் கொடிய நம்பிக்கையற்றவர்களாகவும், கொலைக்காரர்களாகவும், சிலை வழிபாட்டாளர்களாகவும் இருந்த, ஆனால் பின்னர் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு, தங்கள் விசுவாசத்திற்கு வீரமரணத்தின் மூலம் சாட்சியமளித்த பல புனிதர்கள் நமக்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலரின் நாக்குகள் அறுக்கப்பட்டன, அதனால் அவர்களால் கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பேச முடியவில்லை; ஆனாலும், நாக்குகள் அறுக்கப்பட்ட நிலையிலும் அவர்கள் இன்னும் சிறப்பாகப் பேசினர்! ஒவ்வொரு நாளும் திருச்சபை பல புனிதர்களை நினைவுகூர்கிறது! அவர்களின் பிரசன்னம் மிகவும் உயிரோட்டமாக இருக்கிறது. நாம் அவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்காவிட்டாலும், அவர்கள் தாங்களாகவே நம்மைக் கண்டுபிடித்துவிடுகிறார்கள். பாலைவனத்தில் இருந்த பல துறவிகள், நாட்காட்டி எதுவும் இல்லாமல், திருச்சபை எந்தப் புனிதரை நினைவுகூர்கிறது என்று தெரியாமல், 'இன்றையப் புனிதர்களே, எங்களுக்காகக் கடவுளிடம் மன்றாடுங்கள்' என்று ஜெபிப்பார்கள். மேலும் அந்தப் புனிதர்கள் அவர்களுக்குத் தோன்றித் தங்களின் பெயர்களை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்; மேலும், இந்தப் புனிதர்களுக்குக் கடினமான பெயர்கள். பின்னர், அந்தத் துறவிகள் நாட்காட்டியைப் பார்த்து, தங்களுக்குத் தோன்றிய புனிதர்கள் அந்த நாளிலேயே கொண்டாடப்பட்டதை உணர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

229
'இதை எப்படி

228 ஒப்பிடுக: ஏசாயா 6:9–10.

229 1979 ஜூன் 3 அன்று, மூப்பர் பெயசியோஸ் தனது ஜெபமாலையை ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தார், "அன்றைய புனிதர்கள், எங்களுக்காகக் கடவுளிடம் பிரார்த்தியுங்கள்" என்று கூறிக்கொண்டே: அது எந்தப் புனிதரின் திருநாள் என்பதை அவரால் நினைவில் கொள்ள 261

விளக்குகிறீர்கள்?' அதன்பிறகு, அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள்: 'தேவாலயங்களுக்குச் செல்லும் புனிதர்கள், தேவைப்படும் மக்களுக்கு உதவுவதை விட ஏன் துறவிகளிடம் செல்கிறார்கள்?' — 'நண்பர்களே,' என்று நான் பதிலுக்குக் கேட்டேன், 'நீங்கள் விமானத்தில் இங்கு பறந்து வந்தீர்களா?' — 'இல்லை,' என்றார்கள் அவர்கள், 'நாங்கள் காரில் வந்தோம்.' — "சரி, நீங்கள் இங்கே வரும் வழியில், வண்டி ஓட்டிக்கொண்டிருந்தபோது, எத்தனை சிற்றாலயங்களைப் பார்த்தீர்கள்?

230 அவை மழையில் பூஞ்சைகள் முளைப்பது போலத்
திடீரென்று தாமே முளைத்துவிடவில்லை. புனிதர்கள் மக்களுக்கு உதவினர், அவர்களுடைய பக்தியின் காரணமாகவே இந்தச் சிறிய சிற்றாலயங்களைக் கட்டியெழுப்பி, அவற்றில் விளக்குகள் ஏற்றி வழிபாடு செய்கிறார்கள். ஆன்மீகப் பெரியார்கள், பௌதிகப் பொருட்களை எவ்வளவு தூரம் ஒதுக்குகிறார்களோ, அவ்வளவு உயரத்திற்கு உயர்கிறார்கள்." பொருள்முதல்வாதிகளும் வெறுங்கையுடன் செல்வதில்லை—அவர்கள் குறைந்தபட்சம் சில லாபமாவது ஈட்டுகிறார்கள்: உதாரணமாக, அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான குவளைகளைத் தயாரித்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பணத்தைப் பெறுவார்கள்; அவர்கள் அதிகமாகத் தயாரித்தால், அதிகமாகப் பெறுவார்கள். ஆனால் நீங்கள், பிரச்சாரத்தில் மட்டுமே ஈடுபட்டு அத்துடன் நின்றுவிடுகிறீர்கள்: உங்களுக்கு எங்கிருந்தும் எந்த லாபமும் இல்லை. நீங்கள் எல்லோரையும் விட மிகவும் துக்கமடைந்தவர்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் விரும்புவதை அடைந்தால், உங்கள் முழு இலட்சியமும் மார்க்சிய அடிமைத்தனத்தின் வேதனையாகவே

இருக்கும்.' இறுதியில், அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்: 'நீங்கள் மிகவும் நல்லவர், ஞானமுள்ளவர், நீதியுள்ளவர்...'
எப்படியாயினும், மக்கள் அதை விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அவர்கள் அனைவரும் நம்பும் நேரம் வரும், ஏனென்றால் அவர்கள் ஒரு முட்டுச்சுவரை அடைவார்கள். அப்போது கிறிஸ்து தலையிடுவார்.

முடியவில்லை, மேலும் மாதாந்திர நாட்காட்டியில் அதைப் பார்க்கத் தனது கண்ணாடியைக் கண்டுபிடிக்கவும் முடியவில்லை (சில நாட்களுக்கு முன்புதான் அந்தப் பெரியவர் 'பனகுடா' அறைக்குக் குடிபெயர்ந்திருந்தார், இன்னும் தனது உடைமைகளை அவிழ்க்கவில்லை). அப்போது, ஜூன் 3 அன்று திருவிழா அனுசரிக்கப்படும் புனித வீரமரணமடைந்த லூசிலியன், அவருக்குத் தோன்றி, தனது கடினமான பெயரை மூன்று முறை திரும்பச் சொன்னார்.

230 கிரீஸில் உள்ள பக்திமான் கிறிஸ்தவர்களிடையே, சாலை ஓரங்களில் சிறிய தேவாலயங்களை எழுப்பும் ஒரு பரவலான பாரம்பரியம் உள்ளது. இது பொதுவாக எல்லாம் வல்ல கடவுள், பரிசுத்த மரியாள் அல்லது புனிதர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விதமாகவோ, அல்லது சாலை விபத்துக்களில் இறந்த அன்புக்குரியவர்களின் நினைவாகவோ செய்யப்படுகிறது. — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

262

அத்தியாயம் 3.
கடவுள் எங்கு உதவுகிறார் என்பது பற்றி
மனித சக்தி எங்கு பற்றாக்குறையோ

மனித முயற்சிகளால் அடைய முடியாதவற்றில் கடவுள் உதவுகிறார்
— அங்கே அந்தப் புகை என்ன?
— நாங்கள் குப்பையை எரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம், ஜெரோண்டா.
— இப்படி ஒரு காற்றில் உண்மையிலேயே நெருப்பைப் பற்றவைத்தாயா?
— ஜெரோண்டா, இன்று காலை மழை பெய்தது...
— மழை பெய்து வெள்ளம் வந்திருந்தாலும், அதன் பிறகு காற்று வீசினால், எல்லாம் கற்பூரத்தூள் போல காய்ந்துவிடும்! என்ன ஒரு பேச்சு: 'மழை பெய்தது'! உன் சொந்த முட்டாள்தனத்தால், அங்கே முன்பு எப்படி ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டது என்பதை நீ ஏற்கெனவே

மறந்துவிட்டாயா? ஒருவன் ஒருமுறை குட்டை நீரில் காலடி வைத்தால், எதிர்காலத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். கடவுள் தனது உதவி தேவைப்படும் இடத்தில், மனித முயற்சிகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியாத இடத்தில் உதவுகிறார். ஆனால் நமது முட்டாள்தனத்திற்கு அவர் உதவ மாட்டார். இந்த வழியில், நாம் புனிதர்களையும் உலகின் பார்வையில் கேலிக்கூத்தாக ஆக்குகிறோம்.
— ஜெரோண்டா, ஒருவர் எந்த அளவிற்கு மனிதத்தன்மையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது எப்போதும் தெளிவாக உள்ளதா?
— இது வெளிப்படையான உண்மை என்பதைக் கொண்டு தொடங்குவோம். ஆனால், ஒரு நபர் தங்களால் முடிந்ததைச் செய்யத் தயாராக இருந்து, ஏதேனும் ஒரு காரணம் அதைத் தடுத்ததால் அவர்களால் செய்ய முடியாவிட்டாலும், தேவையான நேரத்தில் கடவுள் அவர்களுக்கு உதவுவார். இருப்பினும், அவர்களிடம் வலிமை இருந்து, ஆனால் விருப்பம் இல்லாமல் இருந்தால், கடவுள் அவர்களுக்கு உதவ மாட்டார். உதாரணமாக, இரவில் கதவைப் பூட்டும்படி உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டால், ஆனால் நீங்கள் சோம்பேறியாக இருந்து, அதைப் பூட்டாமல், கடவுள் உங்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பார் என்று கூறுகிறீர்கள். நீங்கள் அதைப் பூட்டாமல் இருப்பது கடவுளை நம்புவதால் அல்ல, மாறாக நீங்கள் சோம்பேறியாக இருப்பதால். ஆனால், அப்படியானால் கடவுள் உங்களை எப்படி உதவுவார்? அவர் உண்மையிலேயே சோம்பேறித்தனமான ஒருவரை உதவுவாரா? உண்மையில், ஒருவரிடம் கதவைப் பூட்டச் சொல்லிவிட்டு அவர் அதைச் செய்யத் தவறினால், அந்தக் கீழ்ப்படியாமைக்காகவே அவர் தண்டிக்கப்படத் தகுதியானவர்.

263

நம்மால் முடிந்ததை நாம் செய்ய வேண்டும், மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதை கடவுளிடம் விட்டுவிட வேண்டும். மேலும், உங்களால் முடிந்ததை விட சற்று அதிகமாகச் செய்தால்—அது சுயநலத்திற்காக அல்ல, மாறாக உங்கள் மனித சக்தி முழுவதையும் நீங்கள் இன்னும் பயன்படுத்தவில்லை என்பதை உணர்ந்து, அவர் மீதான அன்புக்காகச் செய்தால்—அதையும் கடவுள் கவனிப்பார். அத்தகைய ஆர்வம் அவருக்குப் பிரியமானதாக இருக்கும், மேலும் அவர் உதவ விரைந்து வருவார். நமக்கு உதவுவதற்காக, நாம் நமது சொந்த முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கடவுள் விரும்புகிறார். உதாரணமாக நோவாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்: அவன் பேழையைக் கட்டுவதற்காக நூறு ஆண்டுகள் பாடுபட்டான். அவர்கள் மரக் கத்தரிக்கோல்களால் மரங்களை வெட்டினார்கள்: மற்றவற்றை விட கடினமான மரங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றிலிருந்து கத்தரிக்கோல்களைச் செய்தார்கள். அப்படியென்றால், பேழையை விரைவாகக் கட்ட கடவுள் ஏதாவது செய்திருக்கலாமே? [அவருக்கு அந்த சக்தி இருந்தது — ஆனால்] நோவாவுக்கும் அவனோடு இருந்தவர்களுக்கும் பேழையை எப்படிக் கட்டுவது என்று சொன்ன பிறகு, அதைச் செய்வதற்கான சக்தியையும் அவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

231 ஆகவே, நம்மால் முடிந்ததை நாம்
செய்வோம், அப்போது நம்மால் முடியாததை கடவுள் செய்வார்.
ஒருமுறை, ஒருவன் என் காலிவாவுக்கு வந்து, 'மக்கள் உதவி செய்ய உலகிற்குச் செல்லாமல், துறவிகள் ஏன் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள்?' என்று கேட்டான். — 'அவர்கள் உலகிற்குச் சென்று மக்களுக்கு உதவி செய்தால்,' நான் பதிலளித்தேன், 'அப்படியானால் துறவிகள் ஏன் உலகில் அலைந்து திரிகிறார்கள் என்று நீங்கள் கேட்பீர்கள். இப்போது அவர்கள் உலகிற்குச் செல்வதில்லை, அவர்கள் ஏன் செல்வதில்லை என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்கள்." பிறகு அவர் என்னிடம், "சாமியார்கள் ஏன் மருத்துவர்களிடம் செல்கிறார்கள்? அவர்கள் ஏன் கிறிஸ்து மற்றும் கடவுளின் தாயால் குணப்படுத்தப்படுவதில்லை?" என்றார். — "யூத மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மருத்துவர்," நான் பதிலளித்தேன், "இதே கேள்வியை என்னிடம் கேட்டார்." — "அவர் யூதர் அல்ல," — அவருடன் வந்திருந்தவர்களில் ஒருவர் என் உரையாடலாளரைப் பாதுகாக்கப் பேசினார். "அவர் யூதர் அல்ல என்பது ஒரு பொருட்டல்ல," நான் பதிலளித்தேன், "கேள்வி முற்றிலும் யூதர்களுக்குரியது. நிலைமைகள் ஒத்திருப்பதால், அந்த யூதனுக்கு நான் அளித்த பதிலை உங்களுக்கும் மீண்டும் கூறுகிறேன்." "நீங்கள்," அப்போது அவனிடம் நான் சொன்னேன், "ஒரு யூதராக இருப்பதால், பழைய ஏற்பாட்டை மனப்பாடம் செய்திருக்க வேண்டும். மிகச் சிறந்த மனிதராக இருந்த எசேக்கியா மன்னருக்கு, கடவுள் மேலும் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆயுளை வழங்கியதை ஏசாயா தீர்க்கதரிசி கூறுகிறார். கடவுள் ஏசாயா

231 ஆதியாகமம் 6:13 மற்றும் அதற்குப் பின்னரான வசனங்களைப் பார்க்கவும்.

264

தீர்க்கதரிசியை அந்த ராஜாவிடம் அனுப்பினார், அவர் அவரிடம் சொன்னார்: 'விக்கிரமாலயங்களில் பலி செலுத்தப்பட்ட ஆலயத் தோப்புகளை நீங்கள் அழித்ததால், கடவுள் உங்களுக்கு மேலும் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆயுளைக் கொடுப்பார். உங்கள் புண்ணைப்

பொறுத்தவரை (ராஜாவுக்கு ஒரு புண் இருந்தது), ஒரு கட்டு உலர்ந்த அத்திப்பழங்களை அதன் மீது கட்டுங்கள், நீங்கள் குணமடைவீர்கள்!' கடவுள் அவருக்கு மேலும் பதினைந்து வருட ஆயுளைக் கொடுத்ததால், அவரால் இந்தப் புண்ணையும் குணப்படுத்தியிருக்க முடியாதா? [நிச்சயமாக அவரால் முடிந்திருக்கும்], ஆனால் இந்தப் புண் ஒரு அத்திப் பழக் கட்டு மூலமாகவும் குணப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்."232 ஆகவே, மனிதர்கள் மூலம் செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்காக நாம் கடவுளிடம் கேட்க வேண்டாம். நாம் மனிதர்களுக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டு, அவர்களது உதவியைக் கேட்கலாம்.
ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறை வரை மனிதநேயத்துடன் செயல்பட்டு, பின்னர் அனைத்தையும் கடவுளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். மனித முயற்சிகளால் தீர்க்க முடியாத விஷயங்களில் உதவ முயற்சிப்பது சுயநலமானது. அத்தகைய பிடிவாதம், அந்த நபரை செயலிழக்கச் செய்யும் நோக்கத்துடன், சாத்தானின் செல்வாக்கால் ஏற்படுவதை நான் அடிக்கடி காண்கிறேன். மனித முயற்சிகளால் எந்த அளவிற்கு உதவ முடியும், எந்த இடத்தில் எல்லாவற்றையும் கடவுளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பது எனக்குப் பொதுவாகத் தெரியும். எனவே, ஒரு சூழ்நிலையை மனித முயற்சிகளால் தீர்க்க முடியாது என்று நான் காணும்போது, நான் துயரத்துடன் என் கைகளை உயர்த்தி, இரண்டு மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றி, அந்தச் சிக்கலைக் கடவுளிடம் ஒப்படைக்கிறேன், அது உடனடியாகத் தீர்க்கப்படுகிறது. மனித முறையில் செயல்பட எனக்கு சோம்பல் என்பதால் நான் இதைச் செய்யவில்லை என்பதை கடவுள் அறிவார்.
எனவே, நம்மிடம் உதவி கேட்கப்படும்போது, நாம் விவேகத்துடன் செயல்பட்டு நம்மால் முடிந்தவரை உதவ வேண்டும். மேலும், நம்மால் உதவ முடியாத இடங்களில், குறைந்தபட்சம் ஒரு பிரார்த்தனையாவது செய்து அல்லது அனைத்தையும் முழுமையாக இறைவனிடம் ஒப்படைப்பதன் மூலமாவது உதவ வேண்டும், இதுவும் ஒரு வகையான மர்மமான பிரார்த்தனையே ஆகும்.

கடவுள் நம் நன்மைக்காக எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்கிறார்

கடவுள் இயல்பாகவே நல்லவர், மேலும் அவர் நம் நன்மைக்காக எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்கிறார். நாம் அவரிடம் எதையாவது கேட்டால், அது நம் நன்மைக்கு உகந்ததாக இருந்தால், அவர் அதை நமக்குத் தருவார். நமது ஆன்மாக்களின் மீட்புக்கும் நமது உடல்

232 ஏசாயா 38:4 மற்றும் அதற்குப் பின்னரான வசனங்களைப் பார்க்கவும்.

265

ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவதற்கும் தேவையானவற்றை கடவுள் தாராளமாக நமக்கு வழங்குகிறார், மேலும் அவருடைய ஆசீர்வாதம் நம்மேல் இருக்கும். மேலும், அவர் நமக்கு ஒன்றைக் கொடுக்காவிட்டால் — நம்மைச் சோதிப்பதற்காகவோ அல்லது நம்மைப் பாதுகாப்பதற்காகவோ — அதை நாம் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வது மட்டுமல்லாமல், அதிலிருந்து நாம் பயனடைவதற்காக அதில் சிந்தித்துப் பார்க்கவும் வேண்டும். அவர் தம் படைப்பினத்திற்கு எப்போது, எப்படி உதவுவது என்று அறிவார்; சரியான நேரத்தில் அவருக்குத் தெரிந்த வழியில் அவர் உதவுகிறார். இருப்பினும், அவருடைய பலவீனமான படைப்புகள் அடிக்கடி பொறுமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்; இன்னும் தயாராகாத பேகலுக்காகத் தன் தாயிடம் கேட்டு, அது தயாராகும் வரை காத்திருக்க முடியாத ஒரு சிறு குழந்தையைப் போல, தாங்கள் கேட்பதை அந்தக் கணமே பெற விரும்புகிறார்கள். கேட்பதும் பொறுமையாக இருப்பதும் நமது கடமை, மேலும் நமது நல்ல தாயான, மிகவும் புனிதமான தெயோடோகோஸ், நாம் கேட்பதை அது தயாரானதும் நமக்குத் தருவார்.

— ஜெரோண்டா, எந்தச் சூழ்நிலைகளில் புனிதர்கள் உதவுகிறார்கள்?
— அவர்கள் உண்மையான தேவை இருக்கும்போது உதவுகிறார்கள், நாம் ஒரு தேவை இருப்பதாகக் கருதும்போது அல்ல. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அது நமது நன்மைக்காக இருக்கும்போது அவர்கள் உதவுகிறார்கள். புரிகிறதா? உதாரணமாக, ஒரு குழந்தை தன் தந்தையிடம் ஒரு மோபெட் கேட்கிறது, ஆனால் அவனது தந்தை அதை வாங்குவதில்லை. 'எனக்கு ஒரு மோபெட் வேண்டும்,' என்று குழந்தை முணுமுணுக்கிறது, 'நான் நடப்பதில் சோர்வடைந்துவிட்டேன், அது ஒரு போராட்டமாக இருக்கிறது.' இருப்பினும், தன் மகனுக்கு விபத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்று அஞ்சி, அந்தத் தந்தை அவனுக்கு மோபெட் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை. 'நான் உனக்குப் பிறகு ஒரு கார் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன்,' என்று தன் மகனிடம் கூறி, பணத்தை வங்கியிலிட்டு, போதுமான அளவு சேமித்ததும், ஒரு கார் வாங்குகிறார். புனிதர்களும் இதேபோல்தான்: நமக்கு எப்போது உதவி தேவை என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்.

— ஜெரோண்டா, கடவுளின் கருணையை நாம் எப்படி அனுபவிப்பது?
— கடவுளின் இரக்கம் என்பது தெய்வீக ஆறுதல், அதை நாம் நமக்குள்ளேயே உணர்கிறோம். மனித ஆறுதலில் நாம் ஓய்வைக் காணாமல், அதற்குப் பதிலாக தெய்வீக ஆறுதலுக்குத் திரும்புவதற்காகவே கடவுள் காரியங்களை இப்படி ஏற்பாடு செய்கிறார். உதாரணமாக, ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள கிரேக்கர்கள், தங்களை முற்றிலும் தனியாகக் கண்டுகொண்டதால், மற்ற நாடுகளுக்கு, உதாரணமாக, ஜெர்மனிக்குச் சென்றவர்களை விட, கடவுளுக்கு நெருக்கமாக வந்தனர்; ஏனெனில், ஜெர்மனியில் கிரேக்கர்கள் தங்கள் தாயகத்திற்கு நெருக்கமாகவும், சக நாட்டவர்களால் சூழப்பட்டும் வாழ்கின்றனர். ஆஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்றவர்களுக்கு, அந்தக் கடினமான சூழ்நிலைகள் உண்மையிலேயே கடவுளிடம் பற்றிக்கொள்ள உதவின. அவர்கள்

அனைவரும் ஒரே ஒரு பயணப்பெட்டியுடன் புறப்பட்டனர், தங்கள் தாயகத்திலிருந்தும் குடும்பத்தினரிடமிருந்தும் வெகு தொலைவில் தங்களைக் கண்டுகொண்டனர், ஆனாலும் அவர்கள் வேலை, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஆசிரியர்கள் மற்றும் பலவற்றைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது. உதவிக்கு யாரிடமும் செல்ல வழியில்லை. அதனால்தான் அவர்கள் கடவுளிடம் திரும்பினர் மற்றும் தங்கள் நம்பிக்கையை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டனர். இருப்பினும், ஐரோப்பாவில், கிரேக்கர்கள் அத்தகைய கஷ்டங்களை எதிர்கொள்ளவில்லை, எனவே அவர்கள் கடவுளிடம் அவ்வளவு உறுதியாகப் பிணைந்திருக்கவில்லை.

"கேளுங்கள், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்"

233

— ஜெரோண்டா, கடவுளுக்கு நமது தேவைகள் தெரிந்திருக்கும்போது, நாம் ஏன் அவரிடம் உதவி கேட்க வேண்டும்?
— ஏனெனில் சுதந்திரம் இருக்கிறது. மேலும், நாம் நமது அண்டை வீட்டார் மீது இரக்கம் கொண்டு, அவர்களுக்கு உதவக் கடவுளிடம் கேட்கும்போது, அது அவரை ஆழமாக நெகிழச் செய்கிறது, ஏனெனில் அப்போது அவர் மனிதனின் சுதந்திர விருப்பத்தை மீறாமல் தலையிடுகிறார். துன்புறுபவர்களுக்கு உதவ கடவுள் முற்றிலும் தயாராக இருக்கிறார். இருப்பினும், அவர் அவர்களுக்கு உதவ, யாராவது ஒருவர் அவரிடம் அவ்வாறு செய்யும்படி கேட்க வேண்டும். ஏனெனில், யாரும் கேட்காமலேயே கடவுள் ஒருவருக்கு உதவினால், சாத்தான் எதிர்த்து, 'ஏன் நீங்கள் அவருக்கு உதவுகிறீர்கள், மனிதனின் விருப்பத்தின் சுதந்திரத்தை மீறுகிறீர்கள்? அவர் ஒரு பாவி, எனவே அவர் எனக்குச் சொந்தமானவர்' என்று கூறுவான். சாத்தானுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் உரிமையைக் கூட வழங்காத கடவுளின் மாபெரும் ஆன்மீகக் கண்ணியத்தையும் இது வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே, தலையிட, நாம் அவரிடம் அவ்வாறு செய்யும்படி கேட்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். அது நமது நன்மைக்காக இருந்தால், உடனடியாக நமக்கு உதவ அவர் ஆவலாக இருக்கிறார். தனது படைப்புகளுக்கு அவற்றின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உதவ அவர் விரும்புகிறார். அவர் ஒவ்வொரு நபரிடமும் தனித்தனியாகச் செயல்படுகிறார் — அது அந்தந்த நபருக்கு மிகவும் பயனுள்ள வழியில் அமைகிறது.
ஆகவே, கடவுளும் புனிதர்களும் உதவ, ஒரு நபர் தானாகவே அதை விரும்பியும் கேட்கவும் வேண்டும். இல்லையெனில், அவர்கள் உதவ மாட்டார்கள். "நலமாக விரும்புகிறாயா?"

234
— என்று இயேசு

233 மத்தேயு 7:7.

234 யோவான் 5:6.

267

முடக்குவாதம் பிடித்தவரிடம் கேட்டார். ஒருவர் அதை விரும்பவில்லை என்றால், கடவுள் அதை மதிக்கிறார். மேலும், ஒருவரின் விருப்பமின்றி அவர் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல விரும்பவில்லை என்றால், கடவுள் அவரை அங்கே கட்டாயப்படுத்த மாட்டார்; [ஆன்மீக] அறியாமையில் இருந்து, அநியாயமாக பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரின் விஷயங்களில் இது விதிவிலக்கு; அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் தெய்வீக உதவியைப் பெற தகுதியுடையவர்கள். மற்ற எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும், கடவுள் தலையிட விரும்புவதில்லை. ஒருவர் உதவி கேட்கிறாரா? கடவுளும் புனிதர்களும் அதை அவர்களுக்கு வழங்குகிறார்கள். நீங்கள் கண் சிமிட்டுவதற்குள், அவர்கள் ஏற்கெனவே உதவி செய்துவிடுகிறார்கள். சில சமயங்களில், கடவுள் அவ்வளவு விரைவாக உங்கள் அருகில் தோன்றுவதால், உங்களுக்குக் கண் சிமிட்டுவதற்குக் கூட நேரம் இருக்காது.
'கேளுங்கள், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்...' என்று புனித வேதவாக்கு கூறுகிறது. கடவுளிடம் உதவி கேட்காமல், நாம் முழுமையான தோல்வியைச் சந்திக்கிறோம். ஆனால் நாம் தெய்வீக உதவி கேட்டால், கிறிஸ்து ஒரு சிறிய கயிற்றால் நம்மைத் தம்முடைய கிருபையுடன் பிணைத்து, உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்கிறார். காற்று இப்போது ஒரு பக்கமிருந்து, இப்போது மறுபக்கமிருந்து வீசுகிறது, ஆனால் நாம் கட்டி வைக்கப்பட்டிருப்பதால் ஆபத்தில் இருந்து பாதுகாப்பாக இருக்கிறோம். இருப்பினும், ஒரு நபர் தங்களைப் பிடித்திருப்பது யார் என்பதை உணராதபோது, அவர்கள் அந்தக் கயிற்றை அவிழ்த்து, தங்களைக் கிறிஸ்துவிலிருந்து பிரித்துக்கொள்கிறார்கள், மேலும் காற்றுகள் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் அவர்களை மோதித் துன்புறுத்தத் தொடங்குகின்றன.
நமது விருப்பங்களும் பாவங்களுமே உண்மையில் நமது சொந்தமானவை என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள். நாம் செய்யும் எந்த நன்மையும் கடவுளிடமிருந்து வருகிறது; நாம் செய்யும் எந்த முட்டாள்தனமும் நமது சொந்தச் செயல்தான்.
இறைக்கருணை நம்மை விட்டு விலகும் கணமே, அவ்வளவுதான்—நம்மால் அதற்கு மேல் எதுவும் செய்ய முடியாது. இயற்கை வாழ்வில், கடவுள் நமக்கு ஆக்சிஜனைத் தராமல் செய்யும் கணமே, நாம் உடனடியாக இறந்துவிடுகிறோம். ஆன்மீக வாழ்வும் அப்படித்தான்: அவர் இறைக்கருணையை நம்மிடமிருந்து சற்றேனும் விலக்கும் கணமே, அவ்வளவுதான்—நாம் அழிந்துவிடுகிறோம். ஒருமுறை, நான் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒருவிதமான மகிழ்ச்சியை உணர்ந்தேன். நான் பல மணிநேரம் என் கால்களில் நின்றுகொண்டிருந்தேன், ஆனால் சற்றும் சோர்வு உணரவில்லை. நான் பிரார்த்தனை செய்த முழு நேரமும், வார்த்தைகளில் விவரிக்க முடியாத ஒருவித இனிமையான ஓய்வை உணர்ந்தேன். ஆனால் சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, ஒரு மனித எண்ணம் என் மனதில் தோன்றியது: 'நான் இரண்டு விலா எலும்புகளை

268

இழந்துவிட்டேன், எனக்கு எளிதில் சளி பிடித்துவிடும். இந்த நிலையை இழக்காமல் இருக்கவும், அது நீடிக்கும் வரை அதை அனுபவிக்கவும், நான் சென்று ஒரு வெதுவெதுப்பான ஷாலை எடுத்து வந்து என்னைச் சுற்றிக்கொள்ள வேண்டும், இல்லையென்றால் எனக்குக் குளிர் பிடித்துவிடும்." இந்த எண்ணம் தோன்றிய உடனேயே நான் தரையில் சரிந்து விழுந்தேன். நான் அங்கே சுமார் அரை மணி நேரம் கிடந்தேன், பின்னர் எழுந்து, என் குடிலுக்குச் சென்று படுத்துக்கொண்டேன். அதற்கு முன்பு, நான் பிரார்த்தனையில் ஆழ்ந்தபோது, வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத ஒருவிதமான லேசான தன்மையையும், இலகுவான உணர்வையும், மகிழ்ச்சியையும் உணர்ந்தேன். ஆனால் அந்த எண்ணத்தை நான் கொண்ட உடனேயே, நான் தரையில் விழுந்தேன். நான் ஒரு பெருமைக்குரிய எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்து, உதாரணமாக, இப்படி நினைத்திருந்தால்: "கேள்வி இதுதான்: என்னைப் போன்ற நிலையில் வேறு இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் இருக்கிறார்களா?" — அப்படியென்றால் நான் எனக்கு நானே பெரும் தீங்கு விளைவித்திருப்பேன். என் எண்ணம் பேயத்தனமானதாக இல்லை. ஒரு மனிதன் எப்படி நினைக்கிறானோ, ஒரு நொண்டியவன் தன் கோடாரிகளை எடுப்பது பற்றி எப்படி நினைக்கிறானோ, அப்படி நான் நினைத்தேன். இந்த எண்ணம் இயல்பானதுதான், ஆனால், பாருங்கள், அதற்காகவே எனக்கு என்ன ஆனது என்று!
ஒருவர் கொண்டிருக்கும் ஒரே விஷயம் அவருடைய குணம் தான், மேலும் கடவுள் அந்த குணத்திற்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு உதவுகிறார். அதனால்தான் நம்மிடம் உள்ள எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் கடவுளின் பரிசுகள் என்று நான் கூறுகிறேன். நமது செயல்கள் ஒன்றுமில்லை, நமது நற்பண்புகள் தொடர்ச்சியான பூஜ்ஜியங்களின் சரடு தவிர வேறில்லை. ஆகவே, பூஜ்ஜியங்களுக்குப் பூஜ்ஜியங்களைச் சேர்க்க நாம் தொடர்ந்து முயன்று, இந்த சரட்டின் தொடக்கத்தில் ஒரு 'ஒன்று'யை வைக்கும்படி கிறிஸ்துவைக் கேட்டுக்கொள்வோம். இந்த வழியில் நாம்

செல்வந்தர்களாவோம். ஆனால், கிறிஸ்து தொடக்கத்தில் ஒரு 'ஒன்று'யை வைக்கவில்லை என்றால், நமது உழைப்பு அனைத்தும் வீணாகிவிடும்.

தாழ்மையின் மூலம் கடவுளின் அருள் இறங்குகிறது

— கெரொண்டா, நான் பொறுமையாக இருப்பது கடினமாக இருக்கிறது.
— நீங்கள் கிறிஸ்துவிடம் உதவி கேட்கிறீர்களா, அல்லது உங்களாகவே போராடுகிறீர்களா? உங்கள் பலவீனம் பற்றி கிறிஸ்துவிடம் சொல்லியிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் உங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்வதில்லை, கிறிஸ்துவிடம் உதவி கேட்பதில்லை, பிறகு 'தவம் செய்வதில் எனக்குக் கடினமாக இருக்கிறது' என்று சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களைத் தாழ்த்திக் கொண்டு, கிறிஸ்துவிடம் ஒரு சிறிய உதவி கேட்டால், அவர் உங்களுக்கு உதவுவார். பெரும்பாலும், ஒரு நபர் செய்யும் முயற்சி சுயநலத்தை மையமாகக் கொண்டது, அதனால்தான் கிறிஸ்து உதவ மாட்டார். உங்கள் 'சுயத்தை' ஒதுக்கித் தள்ளுங்கள், 269

அதைக் கணக்கில் கொள்ளாதீர்கள், தேவனுடைய கிருபை உங்கள் உள்ளத்தில் குடியிருக்கும். நாம் ஏதோ ஒரு மாயாஜால வழியில்

[முயற்சி இல்லாமல்] புனிதத்தை அடைய விரும்புகிறோம், ஆனாலும் தவறான [ஆன்மீக] நிலையில் இருக்கும் ஒருவருக்குக் கடவுள் உதவ மாட்டார். சிறிதளவு சுயநலம் நுழைந்தாலும், அது தெய்வீக உதவியைத் தடுக்கிறது. — ஆனால் நான் என்னை மேம்படுத்திக்கொள்ள விரும்பினால், நானே காணாத என் பலவீனத்தை உணர கடவுள் எனக்கு உதவ மாட்டாரா?
— கடவுள் உதவ, நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். 'முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பம்' என்பது, ஒரு நபர் தனது பலவீனத்தை வெல்வதற்கு ஒரு சிறிய முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதாகும். சிறிதளவு உண்மையான விருப்பத்தைக் கண்டவுடன், கடவுள் தாராளமாக அந்த நபருக்கு உதவுகிறார், தாராளமாகத் தனது அருளை அவர்களுக்கு அனுப்புகிறார். ஒருவர் கடவுளின் ஓட்டத்தில் நுழைகிறார்.
— ஜெரோண்டா, நமது ஆன்மீகப் போராட்டத்தில் கடவுள் எவ்வளவு தூரம் நமக்கு உதவுகிறார்?
— நாம் அவனுக்கு உதவ உதவும் வரைதான். நீங்கள் நீண்ட காலமாக கடவுளிடம் எதையாவது கேட்டால், அவர் உங்களுக்குத் தனது உதவியை வழங்கவில்லை என்றால், இதற்குக் காரணம் உங்கள் பெருமைதான் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். நமக்குப் பேராசைகள்—உதாரணமாக, அதிகப் பசி, வாயைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமை, கோபம், பொறாமை போன்றவை—அதே நேரத்தில் நமக்குப் பெருமையும் இருந்தால், கடவுள் நாம் அவற்றிலிருந்து விடுபட உதவ மாட்டார், ஏனெனில் நாம் தெய்வீக அருளைத் தடுக்கிறோம். மேலும், நம்மிடம் பெருமைக்கான ஒரு நாட்டம் மட்டுமே இருந்தாலும், தேவைக்கு அதிகமாக நாம் முயற்சி செய்து பிரார்த்தனை செய்தாலும், கடவுள் நமக்கு உதவுவதை நாம் தடுக்கிறோம். ஒரு மனிதன் அதற்கான பெருமையைத் தானே எடுத்துக்கொள்வான் என்ற பயம் இல்லாத பட்சத்தில், கடவுள் உதவாமல் இருப்பது சாத்தியமற்றது. அகந்தையின் போக்கு மறைந்து, ஒரு நபர் ஆன்மீக ரீதியாக ஆரோக்கியமாக மாறும் தருணத்தில், கடவுள் உடனடியாக அந்த நபரை வாட்டி வதைக்கும் உணர்ச்சியிலிருந்து விடுவிப்பார், மேலும் அவர்கள் செய்த 'சாதனைக்கு' வெகுமதி அளிப்பார். எனவே, உதவியைப் பெறுவதற்கு, நமது பணிவான பிரதிபலிப்பின் மூலம் நாம் கடவுளுக்கு உதவ வேண்டும். நாம்

இவ்வாறு கூறலாம்: 'என் இறைவா, நான் எவ்வளவு பயனற்றவன்! உம்மை வேண்டுகிறேன், என்னை மன்னித்து எனக்கு உதவுங்கள்.' அப்போது கடவுள் உதவுகிறார், ஏனெனில் நல்ல மற்றும் பணிவான மனப்பான்மையுடன் தன்னை அவருடைய கைகளில் ஒப்படைத்த ஆன்மா, தெய்வீக உதவியைப் பெறுவதற்குத் தகுதியானது.
நமக்கு ஒரு பணிவான மனப்பான்மை இருந்தால் மட்டும் போதும், கிறிஸ்துவும் இறைவனின் திருத்தாயும் எப்போதும் நம்மைப் பாதுகாத்து உதவுவார்கள் என்று நாம் நம்ப வேண்டும். நம் இறைவன்

270

செவிடர் அல்ல, அதனால் அவர் நம்மைக் கேட்க முடியாது; அவர் குருடரும் அல்ல, அதனால் அவர் நம்மைக் காண முடியாது; அவர் பாகால் போலல்ல.

235

ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் தொடக்கத்தில் உதவி

— கெரோண்டா, ஒருவரின் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் தொடக்கத்தில்தான் கடவுள் அவர்களுக்கு மிகுந்த உதவியைச் செய்கிறார் என்பது உண்மையா?
— ஆம், ஒருவர் தனது ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முதல் அடிகள் வைக்கும்போது கடவுள் அவருக்குப் பெரிதும் உதவுகிறார், அதுபோலவே குழந்தைகள் சிறியவர்களாக இருக்கும்போது பெற்றோர்கள் அவர்களை அதிகம் பாதுகாக்கிறார்கள். ஆனால், குழந்தைகள் வளர்ந்தவுடன், பெற்றோர்கள் அவர்களைப் பற்றி அவ்வளவாக கவலைப்படுவதில்லை, ஏனென்றால் குழந்தைகள் தங்கள் சொந்த பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தத் தொடங்குகிறார்கள். ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் தொடக்கத்தில், ஒரு நபர் தெளிவாக கடவுளின் அருளை உணர்கிறார், ஆனால் பின்னர் அவர்கள் போராட்டத்தை மேற்கொண்டு வலிமையில் வளர வேண்டும் என்பதற்காக கடவுள் அவர்களிடமிருந்து சற்று விலகி நிற்கிறார். என் காய்கறித் தோட்டத்தில் சில தக்காளிச் செடிகளை நட்டது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. முதலில் நான் அவற்றுக்கு தினமும் தண்ணீர் ஊற்றினேன், ஆனால் பின்னர் நிறுத்திவிட்டு, அவற்றின் இலைகள் மஞ்சள் நிறமாக மாறத் தொடங்கியபோது மட்டுமே தண்ணீர் ஊற்றினேன். தண்ணீர் இல்லாமல், தக்காளி செடிகள் தவித்தன, மேலும் ஈரப்பதத்தைக் கண்டறிய, அவை தங்கள் வேர்களை ஆழமாக மண்ணுக்குள் அனுப்ப வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அவற்றின் காய்களும் பழுக்கத் தொடங்கின. ஆனால் நான் அவற்றுக்குத் தொடர்ந்து தண்ணீர் ஊற்றியிருந்தால், அவை வெறுமனே மேலே வளர்ந்திருக்கும், அதே சமயம் அவற்றின் வேர்கள் மேற்பரப்பிலேயே இருந்திருக்கும்.
— கெரொண்டா, ஒருவரின் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் தொடக்கத்தில், ஒரு நபர் கடவுளின் அருளை உணர்கிறார், பின்னர் அந்த அருள் அவர்களை விட்டு சற்று விலகிச் செல்கிறது என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள்.
— ஆம். ஒருவன் தன்னைத் தாழ்த்திக்கொண்டு, அவனது உதவியை உணர்வதற்காகவே கடவுள் தனது அருளைத் திரும்பப் பெறுகிறார்.
— அப்படி ஒரு மாற்றம் வேதனையானது அல்லவா?
— இல்லை, ஏனென்றால் கடவுள் ஒருவரை முழுமையாகக் கைவிடுவதில்லை. ஒருவர் ஆன்மீக ரீதியாகச் செயல்படத் தொடங்கும் போது, கடவுள் அவர்களுக்கு, சரி... ஒரு சாக்லேட் பார் கொடுப்பார். அதனால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, அந்த நபர் வேலை செய்வதற்கும் சாக்லேட் பார்

235 3 ராஜாக்கள் 18:26-ஐப் பார்க்கவும்.

271

அமர்ந்துவிட்டால், அது ஒருபோதும் நடக்கக் கற்றுக்கொள்ளாது, ஏனெனில் அது தன்னால் முடிந்ததைச் செய்யவில்லை.
— ஒரு நபர் முதலில் தெய்வீக உதவி பெற்றதாகவும், பின்னர் அதை இழந்துவிட்டதாகவும் உணர்கிறார்களா?
— ஒரு நபர் தங்களுக்குள் கவனம் செலுத்தவில்லை என்றால், அவர்கள் எதையும் உணர மாட்டார்கள்.

இறைவனுடைய சக்திகள் சர்வவல்லமையுள்ளவை

— கெரோண்டா, பலர் கவலைப்படுகிறார்கள்: 'உலகில் நடக்கும் இந்தப் பல்வேறு [சிரமங்கள் மற்றும் சோதனைகள்] எப்படி முடியும்?'
— நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்: இப்போது, கடவுள் நம்மைக் கைவிட விரும்பினாலும், அவரால் அவ்வாறு செய்ய முடியாது.
— அதன் பொருள் என்ன, ஜெரோண்டா?
— விஷயம் இதுதான்: பெற்றோர்கள் ஒரு குழந்தைக்கு உயிர் கொடுத்துவிட்டு, அதை வளர்க்க எவ்வளவு பாடுபடுகிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அதை நேசிக்கிறார்கள், கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். கடவுளுக்கும் அது அப்படித்தான் — அவர் நமக்கு உயிர் கொடுத்தார்; ஒரு வகையில், நம்மை வளர்ப்பதற்காக அவர் துன்பப்பட்டார்; அவர், சொல்லப்போனால், நமக்காக அவர் செய்த அனைத்தையும் செய்து சோர்ந்துவிட்டார். இப்போது அவர் நம்மைக் கைவிட முடியாது, அவர் விரும்பினாலும் கூட, ஏனெனில் நமது வலியை அவர் உணர்கிறார், நாம் நம்மில் சிறிதளவாவது அன்பு வைத்திருந்தால் போதும். நம்மிடம் சிறிதளவு அன்பு இருந்தால், நாம் சொர்க்கத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட மாட்டோம்.
— நல்ல இறைவன் நம்மைக் கைவிடமாட்டார் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள், கெரோண்டா...
— ஆம். கடவுள் நம்மை ஒருபோதும் கைவிடுவதில்லை; நாம் தான் அவரைக் கைவிடுகிறோம். ஒருவன் ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழாவிட்டால், அவனுக்கு தெய்வீக உதவியைப் பெறுவதற்கு உரிமை இல்லை. ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்வதன் மூலமும், கடவுளுக்கு நெருக்கமாக இருப்பதன் மூலமும் அவன் அதற்குத் தகுதி பெறுகிறான். பிறகு, அப்படிப்பட்ட ஒருவனுக்கு ஏதேனும் நேர்ந்து அவன் இறந்துவிட்டால், அவன் வரும் வாழ்க்கைக்குத் தயாராக இருக்கிறான், அதனால் அவன் இந்த வாழ்க்கையிலும் அடுத்த வாழ்க்கையிலும் ஆதாயம் பெறுகிறான். மனிதர்களாலோ அல்லது அசுரர்களாலோ கடவுளின் உதவியைத் தடுக்க முடியாது. கடவுளுக்கும் ஒரு புனிதருக்கும் எதுவும் கடினமானதல்ல. நமது மனித நம்பிக்கையின்மையே ஒரே தடை. நமது நம்பிக்கையின்மையின் மூலம், மகத்தான தெய்வீக சக்திகள் நம்மிடம் நெருங்கி வருவதை நாம் தடுக்கிறோம். நம் அருகில் மிகப்பெரிய சக்தி உள்ளது, ஆனால் நம்மில் மனித இயல்பு மிகவும் வலுவாக இருப்பதால், உலகின் அனைத்து மனித

273

சக்திகளையும் விஞ்சும் தெய்வீகக் கொள்கையை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை, ஏனெனில் கடவுளின் சக்திகள் சர்வவல்லமையுள்ளவை.
நாம் பெரும்பாலும் மணிக்கணக்கில் சும்மா உட்கார்ந்து, ஒரு சூழ்நிலையிலிருந்து வெளியேறுவதற்கான வழியை நாமாகவே கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்து, அந்தப் பணியில் நமது அனுபவமற்ற தன்மையை முழுவதுமாகப் பயன்படுத்துகிறோம். நமது தலைகள் பிளிகின்றன, கண்களில் எரிச்சல் ஏற்படுகிறது; அத்துமீறி வரும் எண்ணங்களால் நாம் வாடப்படுவதால் நம்மால் தூங்க முடியவில்லை. இறுதியில் நாம் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்கிறோம், ஆனால் அதற்குப் பிறகு கடவுள் நமக்காக ஒரு வேறுபட்ட, சிறந்த வழியைக் காண்கிறார்— நாம் நினைத்துக்கூடப் பார்க்காத ஒன்றை—நமக்குத் தலைவலியும் தூக்கமில்லாத இரவுகளைத் தவிர வேறு எதையும் விட்டுச் செல்லாமல். தேவன் நமக்கு முன்னால் இல்லாதபோது, நமது சிந்தனை எவ்வளவு தெளிவாக இருந்தாலும், நமது தலைகள் சோர்ந்து வலிக்கின்றன. ஆனால், தேவன் மீது நம்பிக்கையுடன் ஜெபிப்பது ஒருவரின் பலத்தை மீட்டெடுக்கிறது. ஆகவே, மனித முயற்சிகளால் மட்டுமே அடைய முடியாததை நாம் நம்பிக்கையுடன் தேவனிடம் ஒப்படைப்போம். நாம் நமது சொந்த மனித முயற்சிகளை நம்பாமல் இருப்போம், ஆனால் அவர் மிகவும் நன்மை பயக்கும் காரியத்தைச் செய்வார்.

நீங்கள் எதையாவது செய்யவிருக்கும்போதெல்லாம், 'தேவன் சித்தமென்றால்' என்று சொல்லுங்கள், அதனால் தன்னைப் பற்றி மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்த ஒரு மனிதருக்கு நடந்தது உங்களுக்கு நடக்காது. அவர் திராட்சைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யப் போக

இருந்தார், மேலும் தன் மனைவியிடம், 'நாளை அதிகாலையில் நான் திராட்சைத் தோட்டத்திற்குப் போவேன்' என்றார். 'கடவுளுக்குச் சம்மதமானால், நீ போகலாம்,' என்று அவள் அவனிடம் சொன்னாள். 'கடவுளுக்குச் சம்மதமானாலும் இல்லாவிட்டாலும், நான் போகத்தான் போகிறேன்,' என்று அவன் பதிலளித்தான். அடுத்த நாள் காலையில், இன்னும் இருட்டாக இருக்கும்போதே, அவன் தன் திராட்சைத் தோட்டத்திற்குப் புறப்பட்டான், ஆனால் வழியில் அவ் அளவுக்கு மழை பெய்யத் தொடங்கியதால், அவன் திரும்பி வர வேண்டியதாயிற்று. அப்போது இன்னும் விடியற்காலமாகவில்லை. அவன் கதவைத் தட்டினான். "யார் அது?" என்று அவனது மனைவி கேட்டாள். "கடவுளின் சித்தம் இருந்தால், நான்தான், உன் கணவன்!" என்று அவன் பதிலளித்தான்.

ஒரு நல்ல குணம்

— ஜெரோண்டா, இரக்கமுள்ள ஆனால் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களுக்கு என்ன ஆகும்?
— அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று நீங்கள்

நினைக்கிறீர்களா? சரி, அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் அவர்கள் 274

தீய விருப்பங்களை வளர்த்துக் கொண்டும் இருக்கும் ஒருவரை நீங்கள் கண்டால், நீங்கள் அவர்களுக்காக இரவும் பகலும் ஜெபிக்க வேண்டும், அப்போதுதான் கடவுள் ஒரு 'இறங்குபடை'யை அவர்களின் இதயத்திற்கு அனுப்புவார், மேலும் அந்த நபர் மனம் மாறுவார்.
தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் ஆழ்ந்தவை. நான் ஒரு காரியத்தை அறிந்திருக்கிறேன்: உலகப் பற்றுடன் வாழும் மக்கள், தேவனை அறிந்துகொள்ளச் சாதகமான வாய்ப்பு கிடைக்காதவர்கள், தீயவற்றால் வழிதவறியவர்கள், அதற்குள் தள்ளப்பட்டவர்கள்—இந்த மக்கள் அனைவரும், நல்ல குணங்களைக் கொண்டிருந்தால், தேவனுடைய இரக்கத்தைத் தூண்டுகிறார்கள், மேலும் அவர் அவர்களுக்கு உதவுவார். அத்தகைய மக்கள் தங்கள் வழியைக் கண்டுகொள்ளும்படி அவர் பல்வேறு வழிகளைச் செயல்படுத்துவார்; அவர் அவர்களைக் கைவிடமாட்டார். மரண வேளையிலும் கூட அவர்கள் நல்ல நிலையில் இருப்பதற்கு அவர் ஏற்பாடு செய்வார்.

பகுதி 5.

ஆன்மீக ஆயுதங்கள் குறித்து

இன்றைய உலகின் நிலையைக் கண்டு யாராவது வருந்தினால், அதைப் பற்றி யாராவது பிரார்த்தனை செய்தால், அப்போது மக்கள் உதவி பெறுகிறார்கள், அதே சமயம் அவர்களின் சுயவிருப்பம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

அத்தியாயம் 1.

பிரார்த்தனை, ஒரு சக்திவாய்ந்த ஆயுதம்

மிகுந்த பிரார்த்தனை தேவை

பண்டைய காலங்களில், ஒரு உலகியல் சார்ந்த நபர் எதையாவது செய்யத் தொடங்குவதற்கு முன், எல்லாவற்றையும் ஆழ்ந்து சிந்திப்பார். ஆனால், ஒரு ஆன்மீக நபர் எதையாவது செய்ய விரும்பினால், அவர்கள் அதை ஆழ்ந்து சிந்திப்பதோடு, பிரார்த்தனையும் செய்வார்கள். இப்போதெல்லாம், 'ஆன்மீக' மக்கள் கூட பிரார்த்தனை செய்வதில் தவறாமல், சிந்திக்கக் கூடச் செய்வதில்லை. அந்த விஷயம் பெரும்பாலும் தீவிரமான பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்பட்டது, ஆனாலும் அவர்கள் சோதனைகளைச் செய்கிறார்கள்—யாருக்கு? மக்களுக்கு! எல்லா

சந்தர்ப்பங்களிலும், எதையாவது தொடங்குவதற்கு முன், நம்மிடம் நாமே கேட்டுக்கொள்வோம்: 'நான் இதைப் பற்றி நன்கு யோசித்தேனா? நான் இதைப் பற்றி ஜெபித்தேனா?' சிந்திக்காமலோ அல்லது ஜெபிக்காமலோ எதையாவது மேற்கொள்வதன் மூலம், ஒரு நபர் சாத்தானின் முறையில் செயல்படுகிறார். பல சமயங்களில், பல கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் செயல்களால் கடவுளின் தலையீட்டைத் தடுக்கின்றனர். தாங்களாகவே அந்த வேலையைச் செய்து முடிக்க முடியும் என்று அவர்கள்

நம்புகிறார்கள், மேலும் நம்பிக்கையற்றவர்கள் கூட, 'கடவுளின் உதவியுடன்' என்று கூறும் போது, இந்த மக்கள் அவ்வாறு பேசுவதில்லை. உதாரணமாக, ஒருவர் கார்னிவலுக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்கிறார்,

236
,

ஆனால் அவர் ஜெபித்திருக்கலாம், அப்போது கடவுள் ஒரு பெரும் ஆலங்கட்டி மழையை அனுப்புவார், அதனால் முழு கூட்டமும் சிதறிப் போகும், அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் ரத்து செய்யப்படும். அல்லது, சிலர் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆயரைப் பற்றி ஏதோ குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம்; மற்றவர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எதிராக மாநில மன்றத்தில் முறையிடுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் அத்துடன் நின்றுவிடுவதில்லை: ஆர்ப்பாட்டங்கள், கூச்சல் குழப்பங்கள், செய்தித்தாள் கட்டுரைகள்… மனித முயற்சிகள் முடிவற்றவை — இந்த மக்கள் கடவுள் செயல்படுவதை அனுமதிப்பதில்லை; அவர் ஜெபத்தின் மூலம் பதிலளிப்பதற்காக அவர்கள் ஜெபத்தை நாடுவதில்லை. தவறாகவும் சரிசெய்ய முடியாததாகவும் இருக்கும் அனைத்தும் பணிவாலும் ஜெபத்தாலும் சரிசெய்யப்படுகின்றன.
இன்று நாம் வெளிப்படுத்தினுரைக்காலத்தில் வாழ்கிறோம், இதை உணர ஒரு தீர்க்கதரிசியாக இருக்க வேண்டியதில்லை. எல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியாது; உலகில் நிலவும் சூழ்நிலைகளிலிருந்து இது தெளிவாகிறது. எனவே, முன்பை விட இப்போது, நாம் பிரார்த்தனையை மிகவும் உறுதியாகச் சார்ந்து, பிரார்த்தனை மூலம் தீமையை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். இதுவே ஒரே வழி. நாம் அவருடைய கருணைக்குத் தகுதியற்றவர்களாக இருந்தாலும், கடவுள் தம் படைப்பினங்கள் மீது கருணை காட்டும்படி கேட்போம். மக்கள் ஒரு பொதுவான புரிதலை அடைய முடியாமல் போவார்கள். ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குப் பிடித்ததைச் செய்வார்கள். ஏட்டோலியாவின் புனித கோஸ்மாஸ் முன்னறிவித்தது நிறைவேறும்:

237 "ஒருவரைச் சந்திக்க

236 இது, கிரீஸில் கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களால் ஆண்டுதோறும் ஆரவாரம் நிறைந்த காட்சிகள் மற்றும் பிரபலமான கொண்டாட்டங்களுடன் நடத்தப்படும் 'ஷ்ரோவெடைட்' கார்னிவல் என்ற பாரம்பரியத்தைக் குறிக்கிறது. – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

237 ஏத்தோலியாவின் புனித கோஸ்மாஸ், திருத்தொண்டர் மற்றும் திருத்தூதர்களுக்குச் சமமானவர் († 1779; அவரது திருத்தொண்டை நினைவு 24 ஆகஸ்ட்). அவர் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் 277

மற்றொருவர் நீண்ட தூரம் நடக்க வேண்டியிருக்கும், மேலும் பிழைத்திருப்பவர்கள் தங்கக் கரண்டிகளால் உண்பார்கள்." நிச்சயமாக, சிலர் நினைக்கலாம்: 'முன்னறிவிப்புகள் எப்படியும் நிறைவேறப் போகிறது என்றால், ஜெபிப்பதால் என்ன பயன்?' ஆம், நிகழ்வுகள் துல்லியமாக இந்த வழியில் நடக்கும் என்று கடவுளுக்குத் தெரியும், ஆனால் தீமை குறைவான வேதனையாக இருக்கவும், அது பரவாமல் இருக்கவும் நாம் ஜெபிக்கிறோம். அதனால்தான், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக, அந்த நாட்களைக் குறைப்பதாக நற்செய்தி கூறுகிறது.

238 உதாரணமாக, போரில், பிரார்த்தனையின் சக்தி
ஒரு அற்புதத்தைச் செய்கிறது: அதிகமான மக்கள் உயிர் பிழைக்கிறார்கள், அதே நேரத்தில், அதற்கு நேர்மாறாக, உயிரிழப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைகிறது. மக்கள் இவை அனைத்திலிருந்தும் ஆன்மீகப் பயனடைகிறார்கள்; அவர்கள் விசுவாசிகளாக மாறி, சிறந்த முறையில் மாறுகிறார்கள்.
இது சிரிப்பதற்குரிய விஷயமல்ல. உலகம் இன்னும் சிதறடிக்கப்படாமல் இருப்பதே ஒரு அதிசயம். கடவுள் தம் கையை நீட்டட்டும் — முழு உலகமும் மூன்று அல்லது நான்கு பேரைச் சார்ந்துள்ளது; அதன் தலைவிதி சில பைத்தியக்காரர்களின் கைகளில் உள்ளது. பழமொழி சொல்வது போல: 'குதிரைகள் சண்டையிடும்போது, கோழிகள் உதை வாங்குகின்றன.' நிலைமை exactly அப்படித்தான் இருக்கிறது. பெரிய சக்திகளுக்கு இடையே குழப்பம் வெடித்தால், துரதிர்ஷ்டவசமான சிறியவர்களின் தலைகளின் மீது அநீதிகள் மழையாகப் பொழிகின்றன. பெரியவர்கள் உதைத்துத் திரிய, சிறியவர்கள் நொறுங்கிப் போகிறார்கள். அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இறைவன் ஞானம் அருள நாம் பெரிதும் பிரார்த்திக்க வேண்டும், ஏனெனில், அவர்கள் விரும்பினால், அவர்களால் உலகை அழிக்க முடியும். ஆனால் இறைவன் அவர்களுக்குச் சற்றேனும் மிக எளிதாக ஞானம் அருள முடியும். அவர் ஒரே ஒருவருக்கு மட்டும் ஞானம் அருளினால், அந்த நபர் பொருத்தமான உத்தரவைப் பிறப்பித்தால் மட்டும் போதும், எல்லாம் மாறிவிடும்.

வாழ்ந்தார். அவர் அத்தோஸ் மலையில் ஒரு துறவியாக கணிசமான காலத்தை செலவிட்டார். தனது தெய்வீக அழைப்புக்குப் பிறகு, அவர் உலகிற்குச் சென்று, துருக்கியின் ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் இருந்த கிரீஸின் நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்கள் வழியாகப் பிரசங்கித்தார். அவர் நற்செய்தியைக் கற்பித்தார், பள்ளிகளைத் திறந்தார், மேலும் கிரேக்கர்களின் இஸ்லாமியமயமாக்கலை எதிர்த்தார். அவர் எண்ணற்ற அற்புதங்களைச் செய்தார், மேலும் அனைத்து மனிதகுலத்தின் எதிர்காலம் குறித்து பல தீர்க்கதரிசனங்களை விட்டுச் சென்றார். அவர் நவீன காலத்தின் ஒரு பெரிய

தீர்க்கதரிசி என்று சரியாகக் கருதப்படுகிறார். 2007-ல், 'ஹோலி மவுண்டன்' பதிப்பகம், அத்தனாசியோஸ் ஜோய்டாக்கீஸின் *ஏட்டோலியாவின் கோஸ்மாஸின் வாழ்க்கை மற்றும் தீர்க்கதரிசனங்கள்* என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டது. — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

238 மத். 24:22; மாற். 13:20.

278

[redacted]

— [redacted], [redacted], [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]?

— [redacted] [redacted] [redacted], [redacted] [redacted] [redacted], [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]. [redacted] [redacted] [redacted], '[redacted] [redacted] [redacted] [redacted]' [redacted] [redacted], [redacted]: '...[redacted].' [redacted] [redacted]: "[redacted], [redacted]." ([redacted] "[redacted], [redacted]" [redacted] [redacted] [redacted], [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted].) [redacted], [redacted], '[redacted]' [redacted], [redacted] [redacted]' [redacted], [redacted], '...[redacted]' [redacted]. [redacted], [redacted] [redacted] [redacted], [redacted] [redacted] [redacted]. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted], [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]! [redacted] [redacted]; [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted].

[redacted] [redacted] [redacted] [redacted], '[redacted], [redacted] [redacted]' [redacted]. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]

இல்லாதவர்களுக்காக அனைத்துப் புனிதர்களும் பரிந்து பேச வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

239

— ஜெரோண்டா, எது சிறந்தது: பொதுவாக கடவுளின் கருணையைக் கேட்பதா, அல்லது, மீட்பரின் கட்டளைக்கு இணங்க, 'கேளுங்கள், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்' (240) என்று ஜெபத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தைக் கேட்பதா?
— பொதுவான முறையில் ஜெபித்து, 'கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, உடலாலும் ஆவியாலும் துன்புறுபவர்கள் மீது இரக்கம் காட்டும்' என்று கூறுங்கள். இந்தப் பிரார்த்தனையில் இறந்தவர்களும் அடங்குவர். ஒரு உறவினர் நினைவுக்கு வந்தால், அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தியுங்கள்: 'உமது ஊழியக்காரன் (பெயர்) மீது இரக்கம் காட்டுங்கள்', பின்னர் உடனடியாக முழு உலகிற்கான பொதுவான பிரார்த்தனைக்குச் செல்லுங்கள்: 'உமது முழு உலகின் மீதும் இரக்கம் காட்டுங்கள்.' தேவைப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட நபரை உங்கள் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து, அவர்களுக்காகச் சுருக்கமாகப் பிரார்த்தனை செய்து, பின்னர் 'கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, எங்கள் மீது இரக்கமாயிரும்' என்ற பிரார்த்தனையை எல்லோருக்காகவும் ஒரு துயர உணர்வுடன் சொல்லுங்கள், அதனால்... ரயில் ஒரு பயணியுடன் மட்டும் புறப்படாது. நாம் ஒரே ஒரு நபரில் மட்டும் சிக்கிக்கொள்ளக் கூடாது, இல்லையெனில் ஜெபத்தின் மூலம் நம்மையும் மற்றவர்களையும் நம்மால் உதவ முடியாது. உதாரணமாக, புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்காக நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யும்போது, புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட அனைவருக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள், மேலும் இறந்தவர்களுக்காகவும் ஒரு பிரார்த்தனையைச் சேர்க்கவும். அல்லது, நீங்கள் துன்பத்தில் இருப்பவரைப் பார்த்தால், உங்கள் எண்ணங்கள் உடனடியாகத் துன்பத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரையும் நோக்கித் திரும்பட்டும், அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். எங்களுக்குப் பத்து மீட்டர் தொலைவில் இருந்த ஒரு துருக்கிய வீட்டின் படிக்கட்டில் இறந்து கிடந்த ஒரு பிச்சைக்காரரை நான் குழந்தையாக இருந்தபோது பார்த்தது நினைவிருக்கிறது. அவனுடைய பெயர் பீட்டர். ஒரு துருக்கியப் பெண் காலையில் அவனைத் தங்கள் வராந்தா அருகே கிடப்பதைக் கண்டார், மேலும் அவள் அவனைத் தட்டிப் பார்க்க முயன்றபோது, அவன் இறந்துவிட்டதை உணர்ந்தார். அவன் எனக்கு இன்றும் நினைவிருக்கிறான். உலகில் எத்தனை அத்தகைய 'பேதுருக்கள்'

239 கிரேக்க திருச்சபை, கிறிஸ்தவர் அல்லாத பெயர்களைக் கொண்டவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகக் கருதுவதில்லை. நிறுவப்பட்ட வழக்கத்தின்படி, அத்தகையவர்கள் அனைத்துப் புனிதர்கள் ஞாயிறு அன்று தங்கள் பெயர் நாளைக் கொண்டாடுகிறார்கள். – மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

240 மத்தேயு 7:7.

280

இருக்கிறார்கள்! ஜெபிப்பவர் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைக் கேட்பதும், நமது அண்டை வீட்டாரின் துன்பங்களைப் பற்றி சிந்திப்பதும் உதவிகரமானது, ஏனெனில் இது இதயத்தைத் துக்கத்தால் தூண்டுகிறது. பின்னர், தங்கள் இதயத்தில் துக்கத்துடன், ஒருவர் ஜெபத்தில் குறிப்பிட்டதிலிருந்து பொதுவானதற்குத் திரும்புகிறார், மேலும் மனப்பூர்வமான ஜெபம் மூலம் மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக உதவுகிறார்.
ஒரு துறவி தனது பிரார்த்தனையை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்தல் நல்லது: தனக்காகவும், முழு உலகிற்காகவும், இறந்தவர்களுக்காகவும். ஆனால், அத்தகைய பிரிவினை சமமாகத் தோன்றினாலும், ஒரு துறவியின் மிகப்பெரிய அக்கறை தனக்காகவே இருக்கும், ஏனெனில் அவனிடம் ஒரே ஒரு ஆன்மா மட்டுமே உள்ளது, ஆனால் கோடிக்கணக்கான உயிருள்ள மனிதர்களும் இறந்தவர்களும் உள்ளனர்.
— கெரொண்டா, நான் கீழ்ப்படிதலில் இருக்கும்போது, பொதுவாக எனக்காக மட்டுமே பிரார்த்தனை செய்கிறேன்.
— அது தவறு. உங்கள் அறையில் உங்களுக்காக மட்டும் பிரார்த்தனை செய்தால், கடமையில் இருக்கும்போது உங்களுக்காக மட்டும் பிரார்த்தனை செய்தால், உங்கள் இதயம் எப்படி துக்கத்தால் தொடுவப்படும்? ஒருவரிடம் அன்பு, துக்கம் மற்றும் தியாகம் எழும்போது, மற்றவர்கள் மீதான ஒரு குறிப்பிட்ட உயர் அக்கறையும் எழுகிறது, மேலும் இதயம் இதனால் இனிமை பெறுகிறது.
இவ்வாறு, ஒருவர் வேலை செய்யும் போது பிரார்த்தனை செய்வதை மறப்பதில்லை. அப்போது மக்கள் உண்மையான உதவியைப் பெறுகிறார்கள், ஆனால் பிரார்த்தனை செய்து ஆன்மீக மகிழ்ச்சியை அனுபவிப்பவரும்

உதவியைப் பெறுகிறார். உங்கள் கடமையைச் செய்து, 'கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, எங்கள் மீது இரக்கமாயிரும்' என்று ஜெபியுங்கள்; அப்போதுதான் உங்கள் ஜெபம் எல்லா மக்களுக்கும் உதவும். இந்த

'எங்கள் மீது இரக்கமாயிரும்' என்ற ஜெபம், உலகின் முழு விதியும் சார்ந்திருக்கும் ஐந்து அல்லது ஆறு—எத்தனை பெரியவர்களாக இருந்தாலும்—அவர்கள் உட்பட எல்லா மக்களையும் உள்ளடக்கியது. உழைப்பவர்களுக்காக உழையுங்கள், ஜெபியுங்கள். இந்த ஜெபம் உடல் ரீதியாக உழைப்பவர்களுக்கும், ஆன்மீக ரீதியாக உழைப்பவர்களுக்கும் உதவுகிறது. ஏனெனில் பலர் உழைக்கிறார்கள், மேலும், அவர்கள் விடாமுயற்சியுடன் உழைக்கிறார்கள். சிலர் திருச்சபை மற்றும் அரசின் நன்மைக்காக உழைக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் தீமைக்காக உழைக்கிறார்கள்: அவர்கள் இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து, உலகத்தை அழிக்க வழிகளைத் திட்டமிடுகிறார்கள். மூன்றாவது குழு மாநாடுகளில் கூடி, முந்தையவர்கள் தீமை செய்வதைத் தடுப்பதற்கான வழியைக் கண்டறிய முயற்சிக்கிறது. நான்காவது குழுவும் உலகளாவிய மனிதப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக, இரவும் பகலும் தூக்கமின்றி உழைக்கிறது. தீயவர்கள்

281

குறைவாகத் தீமை செய்யும்படி அல்லது கடவுள் தீமையை முற்றிலுமாக அகற்றும்படி ஜெபியுங்கள். நல்லவர்கள் மற்றவர்களுக்கு உதவக்கூடிய வகையில், கடவுள் அவர்களுக்கு அறிவூட்டவும் ஜெபியுங்கள். பணிபுரிய விரும்பியும், நோயுற்றதால் இயலாதவர்களுக்காகப் பிரார்த்தியுங்கள்; தேவை நிலையில் இருந்து வேலை தேடியும் கிடைக்காத, ஆரோக்கியமானவர்களுக்காகவும் பிரார்த்தியுங்கள். பல்வேறு சூழ்நிலைகளை நினைத்து அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தியுங்கள். உங்கள் மனம் இந்த மக்கள் அனைவரையும் நோக்கும்போது, உங்கள் இதயம் துயரத்தால் தைக்கப்பட்டு, உங்கள் பிரார்த்தனை இதயப்பூர்வமாக மாறும். நாள் முழுவதும் எத்தனை

பேருக்கு ஜெபம் தேவைப்படுகிறது! ஆகவே, உங்கள் நேரத்தை வீணடிக்காதீர்கள். ஜெபத்தைக் கேட்ட ஒருவருக்காக ஜெபித்துத்

தொடங்கிய பிறகு (அவர்களுக்கு உண்மையில் ஜெபம் அதிகம் தேவைப்படாவிட்டாலும், தங்களுக்குத் தேவை என்று அவர்கள் நம்புவது ஒரு பொருட்டல்ல), ஜெபிக்கும் நபர் மேலும் சென்று, அதைவிட அதிகத் தேவை நிலையில் உள்ள அனைவரையும் நினைக்கிறார். பின்னர், தங்களுக்கு ஜெபம் தேவை என்று நினைத்தவருக்கும் கூட உதவி கிடைக்கிறது, ஏனெனில் அவர்கள் பலருக்காக மற்றவர் ஜெபிப்பதற்கு ஒரு காரணமாக இருந்தார்கள்.

பிரார்த்தனை மூலம் கிடைக்கும் உதவி
— புனித அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபு கூறுகிறார்: 'நீதியுள்ள ஒருவரின் ஜெபம் சக்திவாய்ந்தது மற்றும் பயனுள்ளது.' 'சக்திவாய்ந்தது மற்றும் பயனுள்ளது' என்றால் என்ன?
— ஒருவரின் பிரார்த்தனைகளைக் கேட்பவர், தங்களுக்கு உதவவும், இரட்சிக்கப்படவும் விரும்ப வேண்டும். அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு நேர்மையானவரின் பிரார்த்தனையிலிருந்து உதவியைப் பெற, ஒருவரிடம் நல்ல குணம் இருக்க வேண்டும். கடவுள் இதயத்திலிருந்து செய்யப்படும் பிரார்த்தனையைக் கேட்கிறார்; இருப்பினும், யாருக்காக பிரார்த்தனை செய்யப்படுகிறதோ அவரும் அந்த உதவியை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தயாராக இல்லை என்றால், பிரார்த்தனை செய்பவர் தங்கள் ஆன்மாவை நரகத்திலிருந்து விடுவிக்கக் கூடிய பெரிய பைசியோஸின் புனிதத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

241 எனவே, இரட்சிப்பை நோக்கிச் சாய்ந்திருப்பவர்களுக்காக
முதலில் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்.

241 புகழ்பெற்ற பெரிய பைசியோஸின் வாழ்க்கை என்ற நூல் பின்வரும் சம்பவத்தை விவரிக்கிறது: கவனக்குறைவான ஒரு புதியவர் கீழ்ப்படியாமையின் காரணமாக ஒரு பாவத்தில் விழுந்து, மனம் வருந்தும் வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு முன்பே இறந்துவிட்டார். அவரது மூத்தவரின் தொடர்ச்சியான பிரார்த்தனைகளுக்குப் பிறகு, 282

நான் கடவுளிடம் பல்வேறு தேவைகளுக்காகக் கேட்கும்போது, நான் கூறுவது: "என் கடவுளே, உமது உதவி வெளிப்படையாகத் தெரிவதாக, அதன் மூலம் மக்கள் ஆன்மீகப் பயனடைவார்களாக. இருப்பினும், அது வெளிப்படையாகத் தெரியாவிட்டால், நமக்கு உதவி தேவையில்லை." கடவுள் நம்மை எந்தப் புயல்களிலிருந்து விடுவிக்கிறார் என்பதைப் பலர் உணர்வதில்லை; அவர்கள் அதைப் பற்றி இரண்டாவது முறையாகச் சிந்திக்கவோ அல்லது அவருக்கு மகிமை சேர்க்கவோ இல்லை. எனவே, கிறிஸ்து, கடவுளின் தாய் மற்றும் புனிதர்கள் மக்களுக்கு உதவக் கேட்போம், ஆனால் அவர்களின் உதவி மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் உறுதியானதாக இருக்கட்டும். உதாரணமாக, ஒருவர் கட்டடச் சட்டத்தில் வழுக்கி விழுவதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். ஆனால், பிடிப்பதற்கு எதுவும் இல்லாத அந்த இடத்தில், கடவுள் ஒரு பிடிப்பை ஏற்பாடு செய்து, அவர் உயிர் பிழைக்க உதவுகிறார். அல்லது ஒருவர் கீழே விழுந்து காயமடையாமல் இருப்பது, அல்லது ஒரு கார் விபத்தில் சிக்கிப் பாதிப்படையாமல் வெளிவருவது போன்றவற்றைக் கருதுங்கள். இந்த எல்லா நிகழ்வுகளிலும், அந்த நபர் தாங்கள் கடவுளின் உதவியால் தான் காப்பாற்றப்பட்டோம் என்பதை உணரவும், அதை உணர்ந்து ஆன்மீகப் பலனைப் பெறவும் நாம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் பாலத்திலிருந்து ஆற்றில் விழுந்து உயிர் பிழைத்தார்.

"அப்படியானால்," என்று நான் அவரிடம் கேட்டேன், "ஆழத்தைச் சோதிக்கவே நீங்கள் குதித்தீர்களா?" புனிதர்கள் நம்மைத் தங்கள் கைகளில் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு இளைஞனுக்கு ஆசீர்வாதமாக ஒரு சிலுவையைக் கொடுத்தேன். அவன் தனது மோட்டார் சைக்கிளில் அதிவேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்தான், திடீரென அது ஒரு டாக்ஸி மீது பாய்ந்து, காற்றில் உருண்டு, எந்தக் காயமும் இன்றி சாலையில் வேகமாகச் சென்றது. பலர் நிச்சயமான மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறார்கள், ஆனால் சிலரே இதை உணர்ந்து தங்கள் வழிகளைச் சீர்திருத்துகிறார்கள்.
— நான் ஒருவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தால், ஆனால் அவர்கள் தாங்களாகவே உதவி கேட்கவில்லை என்றால், அவர்கள் அதைப் பெறுவார்களா?
— அது பல விஷயங்களைப் பொறுத்தது. முதலாவதாக, அந்த நபருக்கு நல்ல எண்ணங்கள் இருந்தும், அவற்றைச் செயல்படுத்த சாதகமான வாய்ப்பு கிடைக்காமல் இருந்தால், அவர்கள் தெய்வீக உதவியைப் பெறத்

அந்தப் புதியவர் ஆன்மா நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரை நரகத்தில் இருக்கும் என்றும், அன்றே அது அதன் இறுதி, பொருத்தமான வெகுமதியைப் பெறும் என்றும் கடவுள் அவருக்கு வெளிப்படுத்தினார். பின்னர் அந்த மூத்தவர், போற்றத்தக்க பைசியஸிடம் திரும்பி, இறந்தவருக்காக கடவுளிடம் ஜெபிக்கக் கேட்டுக்கொண்டார். அந்தப் புனிதரின் தீவிரமான பிரார்த்தனையைத் தொடர்ந்து, இயேசு மனந்திரும்பாத அந்தப் புதியவனின் ஆன்மாவை நரகத்திலிருந்து விடுவித்தார்.

283

தகுதியானவர்கள். மற்றவர்கள் அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யாவிட்டாலும், காலம் செல்லச் செல்ல, கடவுள் அவர்கள் தங்கள் வழிகளைச் சீர்திருத்திக்கொள்ள ஒரு சாதகமான வாய்ப்பை வழங்குவார். ஆனால் அவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே உதவி கேட்டால், கடவுள் தலையிடுவார், மேலும் அவர்கள் தங்கள் வழிகளை விரைவில் திருத்திக்கொள்வார்கள். இல்லையெனில், அவர்கள் பின்னர் தங்கள் வழிகளைத் திருத்திக்கொள்வார்கள். பிரார்த்தனை மூலம், கடவுள் தலையிடும் உரிமையை நாம் அவருக்கு வழங்குகிறோம். இதில் சந்தேகமில்லை: ஒரு நபர் இதயப்பூர்வமாக உதவி கேட்டு, பணிவோடு கூறினால்: 'பிதாவே, எனக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்,' என்று கேட்டால், அது உங்கள் இதயத்தை ஆழமாகத் தொடும், அவரை உங்களால் மறக்க முடியாது. ஆனால் அவர் மிகவும் மேலோட்டமாக, 'பிரார்த்தனை செய்யுங்கள், பிரார்த்தனை செய்யுங்கள், ஒரு சிறிய பிரார்த்தனை சொன்னால் போதும்' என்று, உங்களைப் பார்த்து 'ஹலோ!' என்று சொல்வது போலப் பேசினால் — அப்போது அவரை உங்களால் எப்படி நினைவில் வைத்துக்கொள்ள முடியும்?
உலகின் தேவைகளுக்காக மனப்பூர்வமான, வேதனை நிறைந்த பிரார்த்தனை செய்யப்படும்போது, அந்த நேரத்தில் கடவுளிடம் உதவி கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் அதை உடனடியாகப் பெறுகிறார்கள். என்னால் பல தெளிவான உதாரணங்களைக் கூற முடியும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஒரு மனிதர், ஆழ்ந்த விரக்தியிலும் குழப்பமான மனதுடனும், எல்லையைக் கடந்து, தன்னை ஒரு கம்யூனிச நாட்டில் கண்டார். அங்கு, அவர் ஒரு உளவாளி எனத் தவறாகக் கருதப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டு, தாக்கப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சிறையில், அவர் பிரார்த்தனை செய்தார். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு துறவி அவரது

துரதிர்ஷ்டத்தைப் பற்றி அறிந்து, 'என் இறைவா, உம்மை வேண்டுகிறேன், அவரை விடுவிக்கவும்! இதைச் செய்வது உமக்கு எளிது." அவர் விசாரணையைக்காக சிறையிலிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டார், விசாரணையின் பிறகு அவர்... தன்னை கிரேக்கப் பிரதேசத்தில் கண்டார். எங்கள் புலனாய்வாளர்கள் அவரைக் கேட்டபோது, அவர் பதிலளித்தார்: "அவர்கள் என்னைத் தாக்கி, சிறையில் அடைத்து, வாக்குமூலம் கேட்கும்படி வற்புறுத்தினர். அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது என்று எனக்கு நினைவில்லை. நான் எப்படி கிரேக்க எல்லையோரப் பகுதிக்கு வந்தேன் என்று கூட எனக்குத் தெரியவில்லை; அது எப்படி நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது." இதுதான் பிரார்த்தனையின் சக்தி. பிரார்த்தனை கடவுளை இரக்கம் காட்டத் தூண்டுகிறது.

நமது 'வானொலி' எப்போதும் இயங்குவது நல்லது, அப்போதுதான் உதவி கேட்பவர்கள் அனைவரையும் நம்மால் தொடர்ந்து கவனிக்க முடியும். இராணுவத்தில், சிக்னல்ஸ் கம்பெனியில், நாங்கள் எதிரிகளின் வானொலி நிலையங்களைக் கண்காணித்தது மட்டுமல்லாமல், எங்கள் சொந்த மக்களுக்கும் உதவினோம். மையத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருந்து,

284

போதுமான சக்தி இல்லாதவர்களுக்காக நாங்கள் ஒரு ரிலே நிலையத்தை இயக்கி, அவர்களின் செய்திகளைப் பெற்று மற்றவர்களுக்கு அனுப்பினோம். எப்போதும் எங்களில் இருவர் இருப்போம், நாங்கள் இரவும் பகலும் இரண்டு ஷிப்டுகளாக வானொலியை இயக்கி வந்தோம். ஏனென்றால், ஒரே ஒரு வானொலி ஆபரேட்டர் மட்டும் இருந்தால், அவர் இடைவேளை எடுக்க வேண்டியிருக்கும், அப்போது உதவி தேவைப்படுபவருக்கு உதவி கிடைக்காது; அவரது செய்திகள் சேர வேண்டிய இடத்தை அடையாது. இது போன்ற ஒரு தனிப்பட்ட வானொலி, தொடர்ந்து இயங்கினால், தலைமையகத்தைச் சென்றடையாத செய்திகளைக் கொண்டவர்களுக்கு உதவ முடியும். அதேபோல், யார் ஒருவர் துணிச்சலுடன் கடவுளிடம் சென்று தன் அண்டை வீட்டாருக்காகப் பிரார்த்திக்கிறாரோ, அவர் உதவி கேட்பவருக்கும் கடவுளுக்கும் இடையில் தனது சொந்த மத்தியஸ்த 'வானொலி நிலையத்தை'ச் செயல்படுத்துகிறார். ஆனால், ஒருவர் உதவி கேட்கும்போது மற்றொருவர் தனது 'வானொலி நிலையத்தை' அணைத்துவிட்டால், அதனால் என்ன பயன் விளையும்?..

பிரார்த்தனையின் மதிப்பு அதன் தரத்தில்தான் உள்ளது

— கெரோண்டா, நாம் ஒரு தீவிரமான விஷயத்தைக் கேட்கும்போது, ஜெபத்துடன் நோன்பும் இருக்க வேண்டுமல்லவா?
— அதைக் குறிப்பிடவே தேவையில்லை; அது அத்தியாவசியமானது. நோன்பும் துறவறமும் பிரார்த்தனைக்கான முன்நிபந்தனைகள். ஆனால் பிரார்த்தனை உண்மையானதாக இருக்க, ஒருவர் மற்றவர்களுக்காக வலியை உணர வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நமது காலத்தின் பல கிறிஸ்தவர்களுக்கு, கவலைப்படக்கூடாது என்ற ஆசை ஏற்கனவே ஒரு வழக்கமாகவும், தரமாகவும் மாறிவிட்டது. நாள் முழுவதும் சும்மா உட்கார்ந்திருக்கும் ஓய்வூதியதாரர்கள் கூட, கைவிடப்பட்ட குழந்தையை வளர்க்க விரும்புவதில்லை, ஏனெனில் அது அவர்களுக்குச் சிக்கலை ஏற்படுத்தும். அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் ஒரு வேளை உணவு உண்ணவும், ஒரு கோப்பை காபி குடிக்கவும், நடைப்பயிற்சி செல்லவும், செவிலியர்கள் மற்றும் பராமரிப்பாளர்களுடன் மருத்துவமனையில் உள்ள ஒரு நோயாளியைப் பார்க்கவும், அல்லது எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கும் ஒரு இடத்திற்குச் செல்லவும் விரும்புகிறார்கள், ஏனென்றால் அது எளிதானது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இவை அனைத்தும் அவர்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும், அதே நேரத்தில் அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்துவிட்டதாக தங்களுக்குத் தாங்களே கூறி தங்கள் மனசாட்சியை அமைதிப்படுத்துவார்கள். கைவிடப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு உதவ நான் எத்தனை பேரைக் கேட்டிருக்கிறேன்! ஆனால் இதற்கெல்லாம் எந்தப் பலனும் இல்லை. ஒருமுறை புனித மலையில், அவர்கள் மழை பெய்ய பிரார்த்தனை செய்ய ஒரு ஊர்வலமாகச் சென்றனர், ஆனால் மழை பெய்வதற்குப் பதிலாக, ஒரு தீ 285

விபத்து ஏற்பட்டது! ஒரு ஊர்வலத்தை ஒரு சாதாரண நடைப்பயணம் போல நடத்த முடியாது. அதில் துன்பம் இருக்க வேண்டும். துறவிகள் மனப்பூர்வமாகப் பிரார்த்தனை செய்தால், நிச்சயமாக எந்தச் சோதனையோ அல்லது கடினமான விஷயமோ தீர்க்கப்படாமல் இருக்குமா? ஆனால், இந்தக் கடினமான ஆண்டுகளுக்கு மத்தியிலும், மடாலயங்களில் எந்த உணர்வு மேலோங்கி நிற்கிறது என்பதை என்னால் பார்க்க முடிகிறது. 'நாம் மகிழ்ச்சியடைவோம்!' ஆனால் இந்த உலகம் பற்றி எரிகிறது! ஒருவருக்கு உடல்நிலை சரியில்லாததால், நாம் ஒரு ஜாக்கிரதைப் பிரார்த்தனை செய்யச் சொல்லப்படுகிறோம். நாம் 'என் கைகளை உமக்கு ஏந்துகிறேன்' என்று பாடி மகிழ்கிறோம். ஒரு மனிதன் இறந்து கொண்டிருக்கிறான், ஆனாலும் நாம் மகிழ்ச்சியாக நேரத்தைக் கழித்துவிட்டு, 'நோயுற்றவனுக்காக ஜாக்கிரதைப் பிரார்த்தனை செய்தோம்' என்று சொல்லிக்கொள்கிறோம். அது என்ன விதமான ஜாக்கிரதைப் பிரார்த்தனை?! உங்களுக்காகவே ஒரு சிறிய பொழுதுபோக்கை ஏற்பாடு

செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்! ஆம், அது ஆன்மீகப் பொழுதுபோக்குதான். சில சமயங்களில், 'நோயுற்றவர்களுக்காக' என்று குரு அறிவிக்கும்போதும் கூட, நாம் நோயுற்றவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வதில்லை. ஆனால், நாம் நமது செபமாலையுடன் சிறிது நேரம் செலவிட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தால், நமது உதவி மேலும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். திருச்சபை சட்டங்கள் பரிந்துரைக்கும் திருவிழா ஜெபமாலை வழிபாடுகளை நான் ஒழித்துவிடச் சொல்லவில்லை, ஆனால், முன்பு குறிப்பிட்டது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில், 'கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, உமது அடியாருக்கு இரக்கம் காட்டும்' என்ற ஜெபத்துடன், குறைந்தபட்சம் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஜெபமாலையாவது ஜெபிப்பதற்கு நாம் சிறிது நேரம் ஒதுக்க வேண்டும்.
முழு அடித்தளமும் பிரார்த்தனையின் தரத்தில்தான் உள்ளது. பிரார்த்தனை இதயத்திலிருந்து வர வேண்டும் மற்றும் துயரத்திலிருந்து உருவாக வேண்டும். கடவுளைப் பொறுத்தவரை, பிரார்த்தனையின் அளவை விட அதன் தரம்தான் முக்கியம். மடாலயங்களில் பிரார்த்தனைகள் ஏராளமாக உள்ளன, ஆனால் அது மட்டும் போதாது; தரமும் இருக்க வேண்டும். பலர் பல மணிநேரம் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்! இந்தப் பிரார்த்தனை இதயப்பூர்வமாக இருந்திருந்தால், உலகம் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே மாறியிருக்கும்! எனவே, தேவாலய ஆராதனைகள் இதயப்பூர்வமாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதே நோக்கம். மனதிலிருந்து வரும் பிரார்த்தனை மற்றவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, நமக்கும் உதவுகிறது, ஏனெனில் அது நமது உள்ளில் உள்ள நன்மையின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது. நாம் மற்றவரின் நிலையில் நம்மை வைத்துப் பார்க்கும்போது, அன்பு, இரக்கம், பணிவு மற்றும் கடவுளுக்கு நன்றி—அவருடைய இடைவிடாத துதியுடன்—இயல்பாகவே நம்மில் எழுகின்றன. பின்னர், கடவுளுக்குப் பிரியமானவர்களானதும், நமது அண்டை வீட்டாருக்கான நமது ஜெபம் அவர்களுக்கு உதவுகிறது.

"□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□"[242]

— □□□□□□□□□, □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□? □□□□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□.

— □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□; □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□ □□□□□□□□. □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□? □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ — □□□□□ □□□□□□□□□□□□. □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□. □□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□, □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□?

— □□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□.

— □, □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□. □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□. ′□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□,′ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□. □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ [□□□□□□□] □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□, □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□. □□□□□□□□ □□□□□□, □□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ — □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□.

□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□; □□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□□□. □□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□, □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□, □□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□ ′□□□□ಬ′ □□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□.'□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

நாம் கவலைப்படக் காரணம் இருக்கும், ஆனால் நம்மிடம் சர்வவல்லமையுள்ள கடவுள் இருக்கிறார், அவருடைய அன்பு மிகவும் பெரியது, அவர் தம்முடைய இரத்தத்தால் நம்மைப் போஷிக்கிறார், எனவே நமது கவலைக்கு எந்த சாக்குப்போக்கும் இல்லை. சில நேரங்களில் ஒரு சிக்கலின் தீர்வை நாம் கடவுளின் கைகளில் ஒப்படைக்காமல், மனித முறையில் செயல்படுகிறோம். நாம் கடவுளிடம் எதையாவது கேட்கும்போது, நமது நம்பிக்கை தள்ளாடுகிறது, மேலும் - அவர் நமது வேண்டுதலுக்குப் பதிலளிப்பதற்காகக் காத்திருக்காமல் - அடைய முடியாததை அடைய மனித முறையில் முயற்சிக்கும்போது, அது, மன்னரான கடவுளிடம் ஒரு மனுவை சமர்ப்பித்து, அவர் செயல்படத் தமது கையை நீட்டும்போது, நாம் நமது மனுவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது போலாகும். பிறகு நாம் மீண்டும் அவரிடம் கேட்கிறோம், ஆனால் நமது நம்பிக்கை மீண்டும் தள்ளாடுகிறது; நாம் மீண்டும் கவலைப்படுகிறோம், அதே விஷயத்தைத் திரும்பச் சொல்கிறோம். இவ்வாறு நமது துன்பம் நீடிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு அரசாங்கத் துறைக்கு விண்ணப்பம் சமர்ப்பித்து, பின்னர் விரைவில் தனது மனதை மாற்றி அதைத் திரும்பப் பெறும் ஒரு நபரைப் போல நாம் நடந்துகொள்கிறோம். பின்னர் அவர்கள் மீண்டும் தங்கள் மனதை மாற்றி அதை மீண்டும் சமர்ப்பிக்கிறார்கள்; சிறிது காலம் சென்றதும், மீண்டும் அதைத் திரும்பப் பெறுகிறார்கள். இருப்பினும், விண்ணப்பம் அதன் முறைக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்.

வேதனையுடன் கூடிய ஜெபம்

— ஜெரோண்டா, ஒரு குறிப்பிட்ட தேவைக்காக நீங்கள் எப்படிப் பிரார்த்தனை செய்கிறீர்கள்?
— எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், அது வேதனையாக இருக்க வேண்டும். அது வேதனையாக இல்லையென்றால், நீங்கள் உங்கள் ஜெபமாலையை மணிக்கணக்கில் ஜெபித்தாலும், உங்கள் பிரார்த்தனைக்குப் பலன் கிடைக்காது. ஒருவர் తాను ஜெபிப்பதற்காகும் விஷயத்தின் வேதனையை உணர்ந்தால், ஒரு பெருமூச்சுக் கூட இதயப்பூர்வமான பிரார்த்தனையாக அமைந்துவிடும். பலர், மற்றவர்களுக்காக ஜெபிக்கச் சொல்லும்போது, அவர்களுக்கு நேரமில்லாததால், ஒரு பெருமூச்சுடன் அந்த நபர்களின் தேவைகளுக்காக ஜெபித்து விடுகிறார்கள். ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்யக்கூடாது என்று நான் கூறவில்லை, ஆனால் நேரம் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், மற்றவரின் வலிக்காக வரும் ஒரு பெருமூச்சு இதயப்பூர்வமான பிரார்த்தனையாகும். அதாவது, அதன் சக்தியைப் பொறுத்தவரை, அது பல மணிநேர பிரார்த்தனைக்கு சமமானது. உதாரணமாக, நீங்கள் ஒரு கடிதத்தைப் படித்து, ஒரு தேவையைக் கண்டு, பெருமூச்சு விட்டு, பின்னர் பிரார்த்தனை செய்கிறீர்கள். ஓ, இது எவ்வளவு அற்புதமான விஷயம்! நீங்கள் தொலைபேசியைக் கூட எடுக்கவில்லை, எண்ணைக் கூட டயல் செய்யவில்லை, ஆனால் கடவுள் ஏற்கனவே உங்களைக் கேட்கிறார்! மேலும்,

இத்தகைய ஜெபம் செய்யப்படும் நபர் இதை எவ்வளவு நன்றாகப்

புரிந்துகொள்கிறார்! பிசாசுகளால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்கள் எங்கு இருந்தாலும், நான் அவர்களுக்காக ஜெபிக்கும்போது அதை எப்படி உணர்ந்து கூச்சலிடுகிறார்கள் என்று பாருங்கள்!
உண்மையான பிரார்த்தனை ஒரு இன்பம் அல்ல, 'நிர்வாணம்' அல்ல; அது வலியில் தொடங்குகிறது. இது என்ன விதமான வலி? ஒருவன், அந்த வார்த்தையின் சிறந்த அர்த்தத்தில், வேதனையில் இருக்கிறான். அவன் வலியில் இருக்கிறான், அவன் முனகுகிறான், அவன் துன்புறுகிறான், அவன் எதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்தாலும் சரி. 'துன்புறுதல்' என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஆம், அவர்கள் மற்றவர்களின் கூட்டு வலியிலோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் வலியிலோ பங்கெடுப்பதால் அவர்கள் துன்புறுகிறார்கள். இந்தப் பங்கெடுப்பதற்காக, இந்த வலிக்காக, கடவுள் அவர்களுக்கு தெய்வீக மகிழ்ச்சியைப் பரிசாக அளிக்கிறார். நிச்சயமாக, ஒரு நபர் தெய்வீக மகிழ்ச்சியைக் கேட்கவில்லை; அது மற்றவரின் வலியில் பங்கெடுப்பதன் விளைவாக வருகிறது.
— எங்கே தொடங்குவது?
— ஒரு நபர் ஒரு விஷயத்தை அறிந்துகொள்கிறார், உதாரணமாக, ஒரு விபத்து நடந்திருக்கிறது. 'ஆ!' — என்று அவர் பெருமூச்சு விடுகிறார், மேலும் கடவுள் அந்தச் சிறிய பெருமூச்சுக்காக உடனடியாக அவருக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறார். அவர்கள் வேதனையில் இருப்பவரைக் காணும்போது, உடனடியாக அவர்களுக்காக இரக்கப்படுகிறார்கள், கடவுளின் தெய்வீக ஆறுதலில் தேறுதல் பெற்று, அந்த வேதனையின் கசப்பு அவர்களுக்குள் தங்கியிருப்பதில்லை. பின்னர், அவர்களின் பிரார்த்தனை மூலம் அண்டை வீட்டார் உதவி பெறுகிறார். அல்லது அவர்கள் சிந்திக்கிறார்கள்:

"கடவுள் நமக்கு நிறைய கொடுத்துள்ளார், ஆனால் நான் அவருக்கு என்ன செய்தேன்?" ஒரு மனிதர் எனக்குப் பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கூறினார், அது என் மனதில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது: "திருவருட்சாதனத்தின் திருப்பலி கொண்டாடப்படும்போது, நாம் கிறிஸ்துவின் உடலை உட்கொள்ளும் வேளையில், தேவதூதர்கள் தங்கள் முகங்களை மூடிக்கொள்கிறார்கள். கிறிஸ்துவுக்காக நான் என்ன

செய்தேன்?" இவ்வாறு, ஒரு நல்ல அர்த்தத்தில், ஆன்மா துன்புறுகிறது. — ஜெரோண்டா, ஜெபிக்கும் ஒருவருக்குத் தங்கள் ஜெபம் தங்கள் அண்டை வீட்டாருக்கு உதவியது என்று எப்படித் தெரியும்?
— வருத்தத்துடன் நிறைந்த இதயப்பூர்வமான பிரார்த்தனையைச் செய்த பிறகு, தங்களுக்குள் ஏற்படும் தெய்வீக ஆறுதலின் மூலம் இதைப் பிரார்த்தனை செய்பவர் உணர்ந்துகொள்கிறார். இருப்பினும், முதலில் மற்றொருவரின் வலியைத் தனது வலியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அதன் பிறகே இதயப்பூர்வமான பிரார்த்தனையைச் செய்ய முடியும். அன்பு ஒரு தெய்வீக குணம்; அது பிறரின் இதயத்தைத் தொடுகிறது. மருத்துவமனைகளிலும் இதுவே நிலைமை — மருத்துவர்கள் மற்றும்

289

செவிலியர்கள் நோயாளிகளுக்காக உண்மையாகவே துன்பப்பட்டால், அவர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் மருந்துகளிலேயே இதுதான் மிகவும் சக்திவாய்ந்தது. நோயுற்றவர்கள் இந்த இரக்கத்தை உணர்ந்து, நம்பிக்கை, பாதுகாப்பு மற்றும் ஆறுதல் உணர்வைப் பெறுகிறார்கள். துன்பப்படுபவர்களுக்கு நமது பல வார்த்தைகளும் நமது பிரசங்கங்களும் தேவையில்லை. நீங்கள் அவர்களுக்காக வேதனைப்படுவதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள், அதுவே அவர்களுக்கு உதவுகிறது. வலியே எல்லாம். நாம் மற்றவர்களுக்காக வலியை உணர்ந்தால், நம்மைப் பற்றியும் நமது தேவைகளைப் பற்றியும் மறந்துவிடுகிறோம்.

இறைவனின் ஆறுதல்

— ஜெரோண்டா, நான் மற்றவர்களுக்காகத் துன்பப்படும்போது, நான் கவலையால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, என்னால் ஜெபிக்க முடிவதில்லை.
— இந்தக் கவலை உங்களுள் இருக்கும் மனித இயல்பு உயிருடன் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. நான் மற்றவர்களுக்காக எவ்வளவு அதிகமாக வலியை உணர்கிறேனோ, அவ்வளவு அதிகமாக நான் ஜெபிக்கிறேன் மற்றும் ஆன்மீக ரீதியாக மகிழ்ச்சியடைகிறேன், ஏனென்றால் நான் எல்லாவற்றையும் கிறிஸ்துவிடம் சொல்கிறேன், அவரோ எல்லாவற்றையும் சரிசெய்கிறார். மேலும், ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல, உடல் வலிமை குறையும், ஆனால் ஆன்மீக வலிமை அதிகரிக்கும் என்பதை நான் காண்கிறேன், ஏனெனில் அன்பு, தியாகம் மற்றும் பிறருக்கான துக்கம் ஆகியவை பெரும் ஆன்மீக வலிமையைத் தருகின்றன. பார்த்தீர்களா: நேற்று மாலை, நீங்கள் ஜாக்கிரதைப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருந்தபோது, எனக்கும் அதிக வலிமை இல்லை, ஆனால் மற்றவர்களின் துன்பங்களிலிருந்து நான் வலிமையைப் பெற்றேன். திருவருட்சாட்சியம் முடியும் வரை இரவு முழுவதும் நான் எழுந்து நின்று, சபை மக்களை வரவேற்றேன்.

244 பின்னர் திருச்சபையில் மீண்டும்
எழுந்து நின்றேன், ஆனாலும் எனக்கு எந்தச் சோர்வுமில்லை, ஏனெனில் மக்களுக்காக நான் உணர்ந்த வேதனையே எனக்கு வலிமையைத் தந்தது. ஆகவே நீங்களும் — ஜெபியுங்கள், மகிழ்ச்சியடைங்கள். கடவுள் அனைத்தையும் ஏற்பாடு செய்வார்.
ஒருவர் துன்பத்தை ஆன்மீகக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகினால், அவர் துக்கத்தை உணர்வதில்லை. உதாரணமாக, என்னைப் பார்க்க வந்த மக்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களின் வலியை நான் எவ்வளவு ஆழமாக

244 அந்த முனிவர் 1993 நவம்பர் 9 முதல் 10 வரை நடைபெற்ற இரவு விழிப்புப் பிரார்த்தனையைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் புற்றுநோயால் அவதிப்பட்டார், ஆனாலும், தன் கால்களில் நின்று, ஒரு நாற்காலியைச் சாய்ந்துகொண்டு, அன்று வந்திருந்த சுமார் முப்பதாயிரம் விசுவாசிகளுக்குத் தன் ஆசீர்வாதத்தை வழங்கினார்.

உணர்ந்தேன்! நான் அவர்களை அரைகுறை மனதுடன், ஒரு காதை மட்டும் திருப்பிக் கேட்கவில்லை; நான் அவதிப்பட்டேன், பெருமூச்சு விட்டேன், ஆனால் ஒவ்வொரு பெருமூச்சின் போதும் அந்தச் சுமையைக் கடவுளிடம் ஒப்படைத்தேன், மேலும் என் அண்டை வீட்டாருக்காக நான் உணர்ந்த வலியில் அவர் எனக்கு ஆறுதல் அளித்தார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நான் மற்றவரின் வலியை ஆன்மீகப் பார்வையுடன் அணுகியபோது, தெய்வீக ஆறுதல் வந்தது, ஏனென்றால் அந்த வலியின் மத்தியில் கடவுள் மீதான நம்பிக்கை இருந்தால், அதில் தெய்வீக ஆறுதலும் இருக்கும். வேறு எப்படி ஒருவரால் அதைத்

தாங்கிக்கொள்ள முடியும்! இந்த ஆறுதல் இல்லையென்றால், நான் கேட்க நேரிடும் அனைத்தையும் கொண்டு எப்படி வாழ முடியும்? அது எனக்கு வலிக்கிறது, ஆனால் துன்பப்படுபவர்களுக்கான தெய்வீகப் பிரதிபலனையும் நான் நினைக்கிறேன். நாம் கடவுளின் கைகளில் இருக்கிறோம். தெய்வீக நீதியும், தெய்வீகப் பிரதிபலனும் இருப்பதால், எதுவும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் போவதில்லை. ஒரு நபர் எவ்வளவு துன்பப்பட்டாலும், அதற்கேற்பவே அவர்களுக்குப் பிரதிபலன் அளிக்கப்படும். பூமியில் இவ்வளவு வலியைக் காணும் கடவுள், நமது புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டதையும் கண்டு, இருப்பினும் விரக்தி அடைவதில்லை. 'நீ அதிகம் துன்புறுகிறாயா? வரும் வாழ்வில் நான் உனக்கு அதிகம் தருவேன்,' என்கிறார் கடவுள், மேலும் அவர் இதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். ஏனெனில், இல்லையெனில், சொல்லப்போனால், இவ்வளவு அநீதியையும், இவ்வளவு தீமையையும் அவரால் எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியும்? இருப்பினும், துன்புறுபவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வெகுமதியை மனதில் கொண்டு, சொல்லப்போனால், அவரால் இந்த மாபெரும் வலியைத் தாங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. ஆனால், நமது அண்டை வீட்டார் பெறவிருக்கும் மகிமையைக் காண முடியாத, மேலும் அவருக்காகத் துன்புறும் நமக்கு, கடவுள் தெய்வீக ஆறுதலை அளிக்கிறார்.
— ஜெரோண்டா, பிறர் மீது கொண்ட அக்கறை ஒருவரைச் சோர்வடையச் செய்யவில்லையா?
— இல்லை. ஒருவர் ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் ஆன்மீக ரீதியாக அணுகினால், சோர்வு இருக்காது. முதலில், ஒருவரின் துன்பத்தைப் பற்றிக் கேட்கும்போது, ஒருவருக்குக் கசப்பு ஏற்படுகிறது, ஆனால் பின்னர், ஒரு வெகுமதியாக, தெய்வீக ஆறுதல் வருகிறது, மேலும் ஒருவரின் உடல் அழிக்கப்படுவதில்லை. உலகியல் துன்பங்களிலிருந்து எழும் கசப்புணர்வு, வயிற்றுப் இரத்தப்போக்கு போன்ற நோய்களுக்கு வழிவகுக்கிறது; ஆனால் மற்றவர்களுடைய வலிக்காக எழும் கசப்புணர்வில் ஒரு தெய்வீக மருந்து அடங்கியுள்ளது, அது உடலுக்கு எந்தத் தீங்கும் விளைவிப்பதில்லை.

291

உணர்வற்றதன்மையின் ஆபத்து

— கெரொண்டா, சில சமயங்களில் பொதுமக்கள் தங்கள் பிரச்சனைகள் தீர நான் பிரார்த்தனை செய்யக் கேட்கிறார்கள். நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன், ஆனால் எனக்கு எந்த வலியும் தெரிவதில்லை.
— இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கலாம். முதலாவது ஒரு ஆபத்தை உள்ளடக்கியது, இரண்டாவது இந்தப் பிரச்சினைக்கான ஒரு ஆன்மீக அணுகுமுறையைக் குறிக்கிறது. முதலாவது, ஒரு துறவி தனது அன்புக்குரியவர்களை மறந்து, மற்றவர்களைப் பற்றியும் நினைக்காமல் இருப்பது—அதாவது, அவர் மக்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வதில்லை. இது மிகவும் மோசமானது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நமது அன்புக்குரியவர்களைப் பின்னால் விட்டுவிட்டு, நாம் மடாலயத்திற்கு வந்து, காலப்போக்கில் அவர்களை மறந்துவிடுகிறோம். ஆனால், இந்தச் செயல்பாட்டில் மற்றவர்களை மறப்பது நிச்சயமாக மிகவும் எளிதானது. ஆம், நாம் நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிவிட்டோம், ஆனால் மற்றவர்களின் துன்பங்களில் ஆன்மீக ரீதியாகப் பங்குகொள்ளத் தொடங்கவில்லை. அவர்களின் தேவைகளை உணரும் அளவுக்கு நாம் ஆன்மீக ரீதியாக வளரவில்லை, அதன் விளைவாக உணர்ச்சியின்மைக்குள் விழும் அபாயம் உள்ளது. மெதுமெதுவாக, துறவி ஒரு பொருட்டென்றிராதவராக ஆகிவிடுகிறார், மேலும் அவரது இதயம் கல்லாகிவிடுகிறது. இரண்டாவது நிலையில், ஜெபிக்கும் நபர் முழு உலகின் துயரங்களையும் கண்டு வேதனைப்படுகிறார், ஆனாலும், துன்புறுபவர்கள் கடவுளிடமிருந்து தங்கள் வெகுமதியைப் பெறுவார்கள் மற்றும் வீரர்களாக (martyrs) ஆவார்கள் என்பதை உணர்ந்து ஆறுதலையும் காண்கிறார். இந்த எண்ணம் அவருக்கு ஆழ்ந்த உறுதியைத் தருகிறது; அவர் அக மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கிறார். இந்த நிலையில், அவரது இதயம் கல்லாக இருப்பதில்லை, மாறாக தெய்வீக அன்பால் நிரம்பியுள்ளது.
பௌத்த துறவிகள் கவனமாக இல்லாவிட்டால், அவர்களின் இதயங்கள் மிகவும் உணர்ச்சியற்றதாகிவிடும். பொது மக்கள் தங்கள் அண்டை வீட்டாரின் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் கண்டு அவர்களுக்காக வருந்துகிறார்கள். நாம் இதைக் காணத் தவறி, நமக்காக மட்டுமே கேட்கும் நிலைக்கு வந்துவிடலாம். மற்றவர்களின் துயரங்களில் பங்கெடுத்து, அவர்களுக்காக மனப்பூர்வமாகப் பிரார்த்தனை செய்யும் நுட்பமான கலையை நாம் கடைப்பிடிக்காவிட்டால், நாம் கௌரவமற்றவர்களாகிவிடுவோம். நமது சொந்த நலனை மட்டுமே நாடும் நிலையை நாம் அடைவோம், மேலும் நமது இதயங்கள் அலட்சியத்தால் கல்லாகிவிடும். இது நற்செய்திக்கு முரணானது. ஒரு துறவி இரக்கத்தைக் காட்ட வேண்டும், மற்றவர்களின் வலியை உணர வேண்டும், மேலும் எல்லா மக்களுக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். இது அவரைத் திசைதிருப்பவில்லை; மாறாக, பிரார்த்தனை மூலம் அவர் தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உதவுகிறார்.

292

— கெரொண்டா, என் எல்லாத் துயரங்களையும் நான் கண்டாலும், நான் மற்றவர்களுக்காக அதிகம் ஜெபிக்கிறேன். ஒருவேளை நான் மற்றவர்களுக்காக ஜெபிப்பதை விட்டுவிட்டு, எனக்காக மட்டும் ஜெபிப்பது நல்லதா?
— அது [மிகுந்த] பணிவிலிருந்து வருகிறதா? அது பணிவிலிருந்து வந்தால், மிகுந்த பணிவுடன் கடவுளிடம் கூறுங்கள்: 'என் கடவுளே, நான் உள்ளபடியே என்னைக் கேட்கக்கூடாது. ஆனால், என் காரணமாக மற்றவர்கள் துன்பப்பட்டால் அது அநியாயமாக இருக்குமல்லவா? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான் ஒரு ஆன்மீக நிலையில் இருந்து, ஜெபத்தில் துணிச்சல் கொண்டிருந்தால், நீர் என் வேண்டுகோளைக் கேட்டு, அவர்களுக்கு உதவுவீர். ஒருவரின் துன்பத்திற்கு நான் ஓரளவு காரணம். ஆனால் என் அண்டை வீட்டார் என்ன தவறு செய்தார், என் காரணமாக அவர் ஏன் துன்பப்பட வேண்டும்? நான் உம்மை வேண்டுகிறேன், அவருக்கு உதவுங்கள்."
வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மற்றவர்களுடன் நம்மை நாம் எப்படி நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்தது எல்லாம். உங்கள் சொந்தத் தகுதியின்மையை நீங்கள் உணர்கிறீர்கள், ஆனாலும், மற்றொருவரின் துன்பத்தைக் காணும்போது, நீங்கள் நெகிழ்ந்து, பச்சாதாபம் கொண்டு, பிரார்த்தனை செய்கிறீர்கள். உதாரணமாக, நான் ஒரு குருடனைப் பார்க்கும்போது, எனக்கு குற்ற உணர்ச்சியாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் நான் ஆன்மீக நிலையில் இருந்திருந்தால், அவனைக் குணப்படுத்தியிருக்க முடியும். கடவுள், தாம் செய்வதைப் போலவே, நாமும் புனிதர்களாக மாறுவதற்கும் அற்புதங்கள் செய்வதற்கும் வாய்ப்பை வழங்கியுள்ளார். ஆகவே, நமது சொந்த ஆன்மீக நோயை—அது பெரியதாக இருந்தாலும் சரி, சிறியதாக இருந்தாலும் சரி— அங்கீகரித்து, நமது அண்டை வீட்டாருக்கும், நமது சக மனிதருக்கும் உடல் குணமளிக்க, அவர்களுடைய நோயில் நமது சொந்தக் குற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, பணிவோடு மன்றாடுகிறோம். ஏனெனில், நாம் ஆன்மீக ரீதியாக ஆரோக்கியமாக இருந்திருந்தால், அவர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே குணமடைந்திருப்பார்கள், மேலும் துன்பப்படவும் மாட்டார்கள். பிறரைப் பொறுத்தவரை சரியான மனப்பான்மையைக் கடைப்பிடித்து, உலகில் நடக்கும் அனைத்திற்கும் நம்மைக் குற்றவாளிகளாகக் கருதி, 'கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, எங்கள் மீது இரக்கம் காட்டும்' என்று ஜெபிக்கிறோம், அப்போதுதான் முழு உலகமும் உதவி பெறுகிறது. நம்முடைய சொந்த இழிநிலையைப் பொறுத்தவரை—நாம் அதற்காக வேதனையை உணர்ந்து, தேவனுடைய இரக்கத்தைத் தேட வேண்டும். ஆனால், நிச்சயமாக, ஒரு நபர் ஆன்மீக நிலையை அடைந்திருந்தால், அவர்கள் தங்களுக்காக எதையும் கேட்பதில்லை.

நாம் அடிக்கடி 'கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, என் மீது இரக்கமாயிருங்கள்' என்ற வார்த்தைகளைத் தவறாகப்

293

புரிந்துகொள்வதையும், போலித் தாழ்மையினால், 'எங்கள் மீது இரக்கமாயிருங்கள்' என்று சொல்வதில்லை என்பதையும் நான் காண்கிறேன்; நாம் மற்றவர்களுக்காக ஜெபிப்பதில்லை, ஆனால் எங்களுக்காக மட்டுமே ஜெபிக்கிறோம். அதனால்தான், சாதாரண மக்கள் சில சமயங்களில் எங்களைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, நாங்கள் சுயநலவாதிகள் என்றும், எங்கள் சொந்த மோட்சத்தைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறை கொள்கிறோம் என்றும் கோபப்படுகிறார்கள். 'என் மீது கருணை காட்டுங்கள்' என்பது நாம் பெருமைக்குள் வீழ்ந்துவிடாமல் தடுப்பதற்காகும். தன்னை எல்லோரிலும் மிக மோசமானவன் என்று நம்பும் ஒரு பணிவான மனிதரின் ஒரு பிரார்த்தனையே, பெருமையுள்ள இதயத்துடன் நடத்தப்படும் ஒரு முழு இரவு ஜெபத்தை விட அதிக பலனைக் கொண்டது. நாம் பெருமையுடன் ஜெபிக்கும்போது, நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்கிறோம்.

தயாராக இருக்கும் நிலை
நாம் கடினமான காலங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும், அதிக பிரார்த்தனை தேவைப்படுகிறது என்பதையும் மறந்துவிடாதீர்கள். மக்கள் இப்போது அனுபவிக்கும் பெரும் தேவையையும்; கடவுள் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கும் பிரார்த்தனைக்கான பெரும் ஆர்வத்தையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள். முழு உலகத்தையும் பற்றியுள்ள இந்தப் பொதுவான பைத்தியக்காரத்தனத்திற்காகப் பிரார்த்தியுங்கள்; இயேசு தம் படைப்பின் மீது இரக்கம் காட்டப் பிரார்த்தியுங்கள், ஏனெனில் அது பேரழிவை நோக்கிச் செல்கிறது. நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்தப் பைத்தியக்கார யுகத்தில் அவர் ஒரு தெய்வீக வழியில் தலையிடட்டும், ஏனெனில் இந்த உலகம் குழப்பத்திற்கும், பைத்தியக்காரத்தனத்திற்கும், ஒரு முட்டுச்சுவருக்கும் இட்டுச் செல்லப்படுகிறது.
பல பிரச்சனைகள் நிறைந்த இந்த உலகிற்காக ஜெபிக்க கடவுள் நம்மை

அழைத்திருக்கிறார்! ஏழை மக்கள், அவர்கள் சிலுவை குறியிடுவதற்குக் கூட நேரமில்லை! நாம் துறவிகள் பிரார்த்தனை செய்யாவிட்டால், இந்தப் பணியை யாரிடம் ஒப்படைப்பது? போர்க்காலங்களில், ஒரு சிப்பாய்க்கு உயர் எச்சரிக்கை நிலை இருக்கும்: அவர் ஏற்கெனவே தனது பூட்ஸை அணிந்துகொண்டு, உத்தரவுகளுக்காகக் காத்திருப்பார். ஒரு துறவியும் அதே நிலையில் இருக்க வேண்டும். ஆ, நான் ஒரு மக்காபியனாக இருந்திருக்கக் கூடாதா!

245 நான் மனிதகுலத்திற்காகத் தடையற்ற
பிரார்த்தனை செய்ய மலைகளுக்குச் செல்வேன்.

245
'மக்காபீ' என்ற புனைப்பெயர் (பெரும்பாலும் 'பகைவர்களை நசுக்குபவர்' என்று பொருள் படும் ஒரு சொல்) கி.மு. 166-ஆம் ஆண்டில் நடந்த யூத கிளர்ச்சியின் தலைவரான யூதாவிற்கும், பின்னர் அவரது வாரிசுகளுக்கும் வழங்கப்பட்டது. இந்தக் கிளர்ச்சி, செலூசிட் வம்சத்தின் தலைவராக இருந்த அன்டியோக்கஸ் IV எப்பிபேன்ஸுக்கு எதிராக நடத்தப்பட்டது. மக்காபேயர்கள் தங்கள் முன்னோர்களின் நம்பிக்கிக்காகவும் 294

பிரார்த்தனை மூலம், சாத்தான் தன் இஷ்டப்படி செயல்பட முடியாதபடி நாம் முழு உலகத்திற்கும் உதவ வேண்டும். சாத்தான் இப்போது சில உரிமைகளைப் பெற்றுள்ளான். கடவுள் அவனுக்கு அவன் விரும்பியதை எல்லாம் செய்ய அனுமதிக்கிறார் என்பதல்ல; அவன் சுயவிருப்பத்தை மீற அவர் விரும்பாததே காரணம். அதனால்தான் நாம் பிரார்த்தனை மூலம் உலகிற்கு உதவ வேண்டும். இன்றைய உலகின் நிலையைக் கண்டு யாராவது வருந்தினால், யாராவது அதைப் பற்றிப் பிரார்த்தனை செய்தால், மக்கள் உதவி பெறுவார்கள், அதே நேரத்தில் அவர்களின் சுயவிருப்பம் பாதிக்கப்படாது. கடவுளின் அருளால், நீங்கள் இன்னும் கொஞ்சம் முன்னேற்றம் அடைந்தால், நாங்கள் பிரார்த்தனை தொடர்பாக ஒரு சிறப்பு முயற்சியை மேற்கொண்டு, இந்த விஷயத்தை முறையாக ஒழுங்கமைப்போம். நம்மைச் சுற்றி விரிந்து வரும் நிகழ்வுகள் நம்மை

அவ்வாறு செய்யத் தூண்டுவதால், நீங்கள் ஒரு 'ரேடார்' ஆக மாறுவீர்கள். நாங்கள் ஒரு பிரார்த்தனைப் படையணியை ஒழுங்கமைப்போம். உங்கள் ஜெபமாலையைக் கொண்டு நீங்கள் போரிடுவீர்கள். பிரார்த்தனை வலியுடன் செய்யப்பட வேண்டும். அப்போது அது என்ன சக்தியைக் கொண்டிருக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?
மதகுருமார்கள் கடவுள் மூலமாகவோ, பிரார்த்தனை மூலமாகவோ செயல்படாமல், மனித முயற்சிகளால் மட்டுமே அடையக்கூடிய விஷயங்களில் மனித முறையில் செயல்படுவதைக் காணும்போது எனக்கு மிகுந்த வேதனையாக இருக்கிறது. கடவுளால் எல்லாவற்றையும் சரிசெய்ய முடியும். சரியான ஆன்மீகப் பயிற்சியுடன், ஒருவர் மடாலயங்களைக் கட்டலாம், அவற்றுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் வழங்கலாம், மேலும் பிரார்த்தனை மூலம் மட்டுமே முழு உலகத்திற்கும் உதவலாம். நீங்கள் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை: ஜெபித்தால் போதும். ஒரு துறவி, அது தனக்கு தனிப்பட்டதாக இருந்தாலும், தன் அண்டை வீட்டாரைப் பற்றியதாக இருந்தாலும், அல்லது உலகின் பொதுவான நிலையைப் பற்றியதாக இருந்தாலும், எந்தவொரு கடினமான விஷயத்திற்காகவும் தன் மூளையைக் குழப்பிக் கொள்ள முயற்சிக்கக் கூடாது. அவர் ஜெபத்தை நாடி, கடவுள் மூலம், பல தெய்வீக சக்திகளை உலகிற்கு அனுப்ப வேண்டும். ஏனெனில், ஒரு வழியில் அல்லது மற்றொரு வழியில், இதுவே துறவியின் பணியாகும், இதை அவர் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால், அவரது வாழ்க்கைக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை. ஆகவே, பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மனிதத் தீர்வுகளைத் தேடத் தூண்டும், அவரை வாட்டி வதைத்து, தலைவலியை ஏற்படுத்தும் அவரது ஒவ்வொரு கவலையும் தீயவனிடமிருந்து வருகிறது என்பதைத் துறவி அறிந்திருக்க வேண்டும். மனித முயற்சிகளால் தீர்க்க முடியாத கேள்விகளால் நீங்கள் கலக்கமடைந்தால், அவற்றை நீங்கள் கடவுளிடம் ஒப்படைக்கவில்லை

இஸ்ரேலின் தேசிய சுதந்திரத்திற்காகவும் தங்களைத் தியாகம் செய்த போராளிகள்

ஆவர். (மக்காபேயர் புத்தகங்களைப் பார்க்கவும்.)

என்றால், அது உங்களை ஜெபத்தை கைவிடச் செய்வதற்காக தீயவன் திட்டமிட்ட ஒரு தந்திரம் என்று அறிந்து கொள்ளுங்கள், அதன் மூலம் கடவுள் தெய்வீக சக்தியை மட்டுமல்ல, ஆனால் பல தெய்வீக சக்திகளையும், வழங்கப்படும் உதவி வெறும் தெய்வீக உதவியாக மட்டுமல்லாமல், கடவுளின் அற்புதமாகவும் இருக்கும். நாம் கவலைப்படத் தொடங்கும் தருணத்திலிருந்து, நடப்பவற்றில் கடவுளின் தலையீட்டைத் தடுக்கிறோம். நாம் கடவுளுக்கு, கடவுளின் சித்தத்திற்குப் பதிலாக தர்க்கத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கிறோம்; நாம் பிந்தையதற்கு முன்னுரிமை அளித்திருந்தால், நாம் தெய்வீக உதவியைப் பெற்றிருப்போம். சாத்தான், துறவியின் அன்பைத் திறமையாகத் திருடி, அவரை உலகியல் அன்பு, உலகியல் கண்ணோட்டம் மற்றும் பிறருக்கு உலகியல் சார்ந்த சேவை ஆகியவற்றால் கட்டுண்டு இருக்கச் செய்ய முயற்சிக்கிறான். ஆனால், துறவி தனது துறவறத் துறையில் செயல்படக் கூடியவர்; அவர் ஒரு 'தொடர்பு நிபுணர்' என்ற தனது சிறப்புத் துறையில் பணியாற்றக் கூடியவர், ஏனெனில் இதுவே கடவுள் அவருக்கு ஒப்படைத்த கீழ்ப்படிதலாகும். மற்ற அனைத்தும், மனித முயற்சியால் நாம் சாதிப்பவை அனைத்தும், ஒரு தாழ்ந்த தகுதியைச் சேர்ந்தவை.
மேலும், ஒரு துறவி தனது வார்த்தைகளைக் காட்டிலும் தனது பிரார்த்தனை மூலம் மற்றவர்களுக்கு உதவுவது சிறந்தது. தீமை செய்பவரைத் தடுக்கும் வலிமை அவனிடம் இல்லையென்றால், அவன் தொலைவிலிருந்து பிரார்த்தனை மூலம் அவனுக்கு உதவட்டும், இல்லையெனில் அது அவனுக்கே தீங்கு விளைவிக்கக்கூடும். வார்த்தைகள் மற்றவர்களைச் சென்றடையத் தவறும்போது, ஒரு அன்பான, இதயப்பூர்வமான பிரார்த்தனை ஆயிரம் வார்த்தைகளை விட அதிக சக்தியைக் கொண்டுள்ளது. என்னிடம் வருபவர்களுக்கு நான் உதவுகிறேன் என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், நான் உலகிற்கு அளிக்கும் உண்மையான காணிக்கை, நான் சங்கீதப் புத்தகத்தைப் படிக்கும் ஒன்றரை மணிநேரம் என்று கருதுகிறேன். மற்ற அனைத்தையும் நான் ஒரு பொழுதுபோக்காகவே கருதுகிறேன்: துரதிர்ஷ்டவசமானவர்கள் வந்து, தங்கள் வலியை என்னிடம் கொட்டுகிறார்கள், நானும் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு ஆலோசனை வழங்குகிறேன். அதனால்தான் நான் மற்றவர்களுக்கு உதவுவதை எனது சொந்தப் பங்களிப்பாகக் கருதுவதில்லை: ஜெபம்தான் மக்களுக்கு உதவுகிறது. என் நேரத்தை முழுவதுமாக ஜெபத்திற்கு அர்ப்பணிக்க முடிந்தால், நான் இந்த உலகத்திற்கு இன்னும் பெரிய சேவை செய்வேன். ஒரு நாளில் நான் இருநூறு பேரை அவர்களின் துன்பங்களுடன் சந்திக்கிறேன் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் உலகில் உண்மையிலேயே இருநூறு பேர்

மட்டுமே துன்பப்படுகிறார்களா? ஒருவரையும் சந்திக்காமல், [அந்த நேரத்தில்] முழு உலகிற்காக ஜெபிப்பதன் மூலம், நான் முழு உலகத்தையும் சந்திக்கிறேன். அதனால்தான் நான் மக்களிடம்

கூறுகிறேன்: 'நான் உங்களைப் பற்றி கடவுளிடம் பேச விரும்புகிறேன், 296

கடவுளைப் பற்றி உங்களிடம் பேச அல்ல. அந்த வழியில் உங்களுக்கு

நன்மைதான், ஆனால் நீங்கள் என்னைப் புரிந்துகொள்வதில்லை.'
இந்தக் கடினமான ஆண்டுகளில் நமது ஜெபத்தில் நாம் சோம்பேறியாக இருக்க வேண்டாம். ஜெபம் என்பது பாதுகாப்பு; ஜெபம் என்பது கடவுளுடனான ஒரு இணைப்பு. அப்பா இசாக் என்ன எழுதியிருக்கிறார் என்று உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? 'கடவுள் நம்மைக் கணக்கிற்குள் கொண்டுவருவது ஜெபிக்கத் தவறியதற்காக அல்ல, மாறாக கிறிஸ்துவுடனான உறவைப் பேணத் தவறியதற்கும், சாத்தானால் ஏமாற்றப்பட்டதற்கும் ஆகும்.'246

அத்தியாயம் 2.
மடாலயங்கள் திருச்சபையின் கோட்டைகள் என்பதன் மீது

ஒரு துறவி, பாறைகளின் மீது உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்பட்ட ஒரு கலங்கரை விளக்கம்.

— கெரொண்டா, ஒரு துறவியின் பணி என்ன?
— ஒரு துறவியின் பணி பரிசுத்த ஆவியானவரின் பாத்திரமாக மாறுவதாகும். அவர் தனது இதயத்தை தங்க இலையின் இதமாக உணர வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஒரு துறவியின் அனைத்து செயல்களும் அன்பே, மேலும் அவரும் கடவுள் மீதான அன்பினால் தனது பாதையில் பயணிக்கிறார், இது தனது அண்டை வீட்டார் மீதான அன்பையும் உள்ளடக்கியது. ஒரு துறவி மனிதகுலத்தின் துயரத்தைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்; அவரது இதயம் துக்கத்தால் துளைக்கப்படுகிறது, மேலும் அவர் அமைதிக்காக இடைவிடாமலும் முழு மனதுடனும் பிரார்த்தனை செய்கிறார். இவ்வாறு, ஒரு துறவி பிரார்த்தனை மூலம் உலகத்திற்கு கருணை காட்டுகிறார். இந்த முழு உலகமும் மக்களுக்கு உதவக்கூடிய அளவை விட அதிகமாக உதவும் துறவிகளும் உள்ளனர். உதாரணமாக, ஒரு பொதுமகன் ஒரு ஏழைக்கு ஒரு கிலோ அரிசியும் இரண்டு ஆரஞ்சுப் பழங்களும் கொடுத்து உதவலாம், அப்போதும் கூட மற்றவர்கள் தன்னைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அதைக் கொடுப்பார், அதே நேரத்தில் அந்த மக்களை அவர்களின் கஞ்சத்தனத்திற்காகக் கண்டிப்பார். ஆனால் ஒரு துறவி பிரார்த்தனை செய்து, அதன் மூலம்,

246 "அந்த நாளில் தேவன் நம்மைத் திருவசனங்களைப் புறக்கணித்ததற்காக அல்ல, ஜெபத்தைக் கவனிக்கத் தவறியதற்காக அல்ல, ஆனால் இவற்றைப் புறக்கணிப்பதன் மூலம் நாம் பிசாசுகளுக்கு வழிவிடுகிறோம் என்பதற்காக நியாயந்தீர்ப்பார்." ஒப்பிடுக: அப்பா இசாக் தி சிரியன். படைப்புகள். செர்ஜீவ் போசாட், 1911. பிரசங்கம் 71. ப. 362.

297

மௌனமாகவே தன் அண்டை வீட்டார்க்கு டன் கணக்கில் உதவிகளை அனுப்புகிறார்.
ஒரு துறவி தனது சொந்த செயல்திட்டத்தை வகுப்பதில்லை, மேலும் அவர் மதப்பரப்புப் பணிக்காக உலகியல் திட்டங்களை வகுப்பதும் இல்லை; அவர் தனது சொந்தத் திட்டம் ஏதுமின்றி முன்னேறுகிறார், மேலும் நல்ல இறைவன் அவரைத் தனது தெய்வீகத் திட்டத்தில் இணைத்துக் கொள்கிறார்; தேவை ஏற்பட்டால், அவருக்கு மட்டுமே தெரிந்த வழியில், அவரை ஒரு திருத்தூதுப் பணிக்கு அனுப்பலாம். கடவுள் துறவிகள் உலகிற்குச் சென்று மக்களைக் கரம் பிடித்து வழிநடத்த வேண்டும் என்று கோருவதில்லை. மாறாக, துறவிகள் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையின் முன்மாதிரியால் மக்களுக்கு ஒளியூட்டி, அவர்களை நித்திய வாழ்விற்கு வழிநடத்த வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். வேறுவிதமாகக் கூறினால், ஒரு துறவியின் பணி என்பது உலகில் வாழ்ந்தபடியே உலகிற்கு உதவுவதில் அடங்கவில்லை. ஒரு துறவி உலகத்திலிருந்து விலகிச் செல்வது உலகத்தை வெறுப்பதால் அல்ல, மாறாக அதை நேசிப்பதால்தான். உலகத்திலிருந்து விலகி வாழ்வதன் மூலம், ஒரு துறவி தனது பிரார்த்தனை மூலம், மனித உதவியால் சாத்தியமற்ற ஆனால் தெய்வீகத் தலையீட்டால் மட்டுமே சாதிக்கக்கூடிய விஷயங்களில் உலகிற்கு உதவுவார். எனவே, ஒரு துறவி கடவுளுடன் நிலையான ஐக்கியத்தில் இருக்க வேண்டும், அவரிடமிருந்து வழிகாட்டுதலைப் பெற வேண்டும், மேலும் மக்களுக்கு அவரை நோக்கிய வழியைக் காட்ட வேண்டும்.
நீண்ட காலமாக, கத்தோலிக்கர்கள் சில விஷயங்களை எவ்வாறு நியாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் சமீபத்தில், ரோமிலிருந்து இரண்டு கத்தோலிக்க கட்டிடக் கலைஞர்கள் என் குகையில் என்னைப் பார்க்க வந்தனர், என் குழப்பம் நீங்கியது. அவர்கள் ஆர்த்தடாக்ஸ் என்றால் என்னவென்று புரிந்துகொள்ளவில்லை, ஆனால் அவர்கள் நல்ல எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருந்தனர். "ஏன்," என்று அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள், "சந்நியாசிகள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் சமூகத்திற்கு சேவை செய்ய உலகிற்குள் ஏன் செல்லக்கூடாது?" "சரி," என்று நான் பதிலளித்தேன், "விளக்கத்தூண்கள் பாறைகளின் மீது நிற்க வேண்டுமல்லவா? என்ன, நீங்கள் அவற்றை நகரங்களுக்குச் சென்று தெரு விளக்குகளுடன் சேர்ந்து வேலை செய்யச் சொல்வீர்களா? விளக்கத்தூண்களுக்கு அவற்றின் சொந்த அழைப்பு உள்ளது, தெரு விளக்குகளுக்கு அவற்றின் அழைப்பு உள்ளது.ஒரு துறவி என்பது, பாதசாரிகள் இடறி விழாமல் இருக்க ஒளிரும் நகர நடைபாதையின் மீது தொங்கும் ஒரு மின்விளக்கு அல்ல. ஒரு துறவி என்பது, பாறைகளின் உச்சியில் உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்பட்டு, தனது ஒளியால் கடல்களையும் பெருங்கடல்களையும் ஒளிரச் செய்து, கப்பல்கள் சரியான

298

பாதையைப் பின்பற்றி தங்கள் இறுதி இலக்கான கடவுளை அடைய வழி காட்டும் ஒரு தொலைதூர கலங்கரை விளக்கம்.

ஒரு துறவியின் மௌனப் பிரசங்கம்
... நீங்கள் மூன்று புதியவர்கள் ஒருபோதும் வளரக்கூடாது என்று நான் பிரார்த்திப்பேன்!... நீங்கள் அப்படியே என்றென்றும் இருக்க வேண்டும்: இந்த நீலத் தலைப்பாகைகளுடனும், இந்தச் சிறிய உருவத்துடனும், இந்த வயதிலும்! உங்களைப் பார்ப்பதால் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் அமைதியான நன்மை உங்களுக்குத் தெரியுமா? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இன்று உலகில் ஒரு நல்ல இளம் பெண்ணைக் கண்டுபிடிப்பது எளிதல்ல. பெரும்பாலான இளம் பெண்கள் கட்டுக்கடங்காமல் நடந்துகொள்கிறார்கள்: கையில் சிகரெட், யாரென்று தெரியாதபடி ஆடித்திரிகிறார்கள்… ஆனால் இங்கே, மக்கள் தங்களை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்த கன்னியர்களைக் காண்கிறார்கள்; அவர்கள் தேவாலயத்தில் பாடுகிறார்கள், மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள்… 'இது என்ன அற்புதம்?' என்று மக்கள் வியக்கிறார்கள். 'இங்கே ஏதோ விசித்திரமாக நடக்கிறது. அவர்கள் முட்டாள்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? இல்லை, முடியாது. அவர்களுக்கு ஏதோ குறை என்று சொல்ல முடியுமா? இல்லை, அவர்களிடம் எல்லாம் இருக்கிறது. அப்படியானால், உண்மையிலேயே இங்கே ஒரு உயர் சக்தி செயல்படுகிறது என்பது தெளிவாகிறது!' ஆம், ஆம், உண்மையிலேயே, இதனால் என்ன நன்மை வருகிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?..
உலகியல் மக்கள்—நம்பிக்கையற்றவர்கள் கூட—ஒரு மடாலயத்திற்கு வந்து உண்மையான துறவிகளைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் திறந்த மனதுடன் இருந்தால், நம்பிக்கையாளர்களாக மாறுகிறார்கள். பல கடவுள் நம்பிக்கையற்ற விஞ்ஞானிகள், ஒரு சுற்றுலாப் பயணமாக புனித மலைக்கு வந்து, தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொண்டனர். மக்கள், ஒரு நேர்மறையான அர்த்தத்தில், ஆன்மீக வாழ்க்கையைப் பற்றி சிந்திக்கவும் கண்டறியவும் தொடங்குகிறார்கள். உலகில் வெற்றிபெற எல்லா வாய்ப்புகளையும் பெற்றிருந்தும், செல்வத்தையும் பதவிகளையும் கைவிட்டு, இப்போது ஜெபத்திற்கும் தவம் செய்வதற்கும் தங்களை அர்ப்பணித்து, துறவற வாழ்க்கையை வாழும் மகிழ்ச்சியான இளைஞர்களை அவர்கள் காண்கிறார்கள். இவை அனைத்தையும் காணும்போது, மக்கள் தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக்கொள்கிறார்கள்: "அப்படியானால், அடுத்து என்ன? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, கடவுள் உண்மையிலேயே இருந்தால், மற்றொரு வாழ்க்கை இருந்தால், நரகத்தில் வேதனை இருந்தால், பிறகு நான் ஏன் இப்படி வாழ்கிறேன்?' என்று அவர்கள் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் குறைவான பாவ வாழ்க்கையை வாழத் தொடங்குகிறார்கள் அல்லது தங்கள் வாழ்க்கையை முழுமையாக மாற்றியமைக்கிறார்கள். இதுபோன்ற ஒரு சம்பவத்தை நான் அறிவேன். இருபது வயதான ஒரு பெண் தற்கொலைக்கு முயன்றார்: அவர் தனது 299

மணிக்கட்டுகளை வெட்டிக்கொண்டார், ஆனால் அவர் சரியான நேரத்தில் காப்பாற்றப்பட்டார். பின்னர் ஒரு துறவி அவளை அழைத்துச் சென்று ஒரு கன்னியாஸ்திரி மடத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். முதலில், அந்தப் பாவம் பெண்ணுக்கு எல்லாமே கோபமாக இருந்தது, ஆனால் பின்னர், அங்குள்ள கன்னியாஸ்திரிகளைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட பிறகு, அவள் சுதாரித்துக் கொண்டு, 'இங்கு நான் ஒரு வேறுபட்ட உலகத்தைக் காண்கிறேன். நான் உங்களுடன் தங்கலாமா?' என்று கூறினாள்.
அதுவே அந்தத் துறவியின் மௌனப் பிரசங்கம். பலர் பிரசங்கிக்கின்றனர், ஆனால் சிலரே மக்களிடம் நம்பிக்கையைத் தூண்டுகின்றனர், ஏனெனில் அவர்களின் வாழ்க்கை அவர்களின் வார்த்தைகளுக்குப் பொருந்தவில்லை. ஆயினும் அந்தத் துறவி மற்றவர்கள் கேட்கும் வகையில் உரத்த பிரசங்கங்களை ஆற்றுவதில்லை. அவர் தனது வாழ்க்கையின் மூலம் மௌனமாகக் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்து, தனது பிரார்த்தனையின் மூலம் தனது அண்டை வீட்டார்க்கு உதவுகிறார். அவர் அனுபவத்தின் மூலம் நற்செய்தியை வாழ்ந்து காட்டுகிறார், மேலும் கடவுளின் அருள் அவரை வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு துறவி நற்செய்தியை மிகவும் உண்மையான வழியில் பிரசங்கிக்கிறார், மேலும் இதுவே இன்று உலகம் பெரிதும் ஏங்கும் ஒன்றாகும். துறவி பேசும்போது, அவர் ஒரு எண்ணத்தை மட்டுமல்ல, ஒரு அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இருப்பினும், துறவியால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தில் கூட ஒளி நிறைந்துள்ளது.
— ஆனால் சிலர், கெரொண்டா, இளைஞர்கள் அல்லது பெண்கள் ஏமாற்றத்தின் காரணமாகவோ, அல்லது ஏதேனும் உடல் குறைபாடு உள்ளவர்களாகவோ, அல்லது மனவலிமை இல்லாதவர்களாகவோ மடாலயத்தில் நுழைகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள்.
— இந்த மக்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு அத்தகைய வழக்குகளை நினைவு கூர்ந்து, இப்போது, பொறாமையினாலோ அல்லது வெறுப்பினாலோ, மொத்தத்தில் 90 சதவீதமாக இருக்கும் மற்ற துறவிகளைப் பற்றி அவதூறு பேசுகிறார்கள். இருப்பினும், அவர்கள் இந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்து, அது அப்படி இல்லை என்பதைக் கண்டறிந்தவுடன், இதில் ஒரு உயர்நிலை இருக்கிறது என்றும், கடவுள் இருக்கிறார் என்றும் சொல்வார்கள். எனவே ஒரு துறவி எப்போதும் உலகிற்கு ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும்: 'உங்கள் ஒளி மனிதர்களுக்கு முன்பாகப் பிரகாசிக்கட்டும்.'247 ஒரு உண்மையான துறவி உலகிற்கு ஒரு ஒளி. புனித யோவான் கிளைமாகஸ் எழுதியதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்: 'துறவிகளின் ஒளி

தேவதையர்கள், மற்றும் பொதுமக்களின் ஒளி துறவிகள்.'248 ஒரு துறவி உலக

247 மத். 5:16.

248 புனித யோவான் கிளிமாகஸ். தி லேடர். செர்ஜீவ் போசாட், 1908. உரைகள் 26 மற்றும் 31. ப. 181

300

மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருக்கும்போது அவரது உதவி பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. ஏனெனில், வீணான காரியங்களால் வாதிக்கப்படும் உலக மக்களுக்கு உதவுவது பரிசுத்தமே. அதன் எளிமையின் மூலம், அது அவர்களுக்கு வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளக் கற்பிக்கிறது, இதன் மூலம் அவர்களின் இதயங்களில் சுமக்கும் கனமான சுமை நீக்கப்படுகிறது.

துறவிகளும் உலகின் புத்துயிரும்

துறவிகள் கிறிஸ்துவின் ஒழுங்கான இராணுவம்; அதனால்தான் அவர்கள் தங்கள் சேவைக்குப் பணம் பெறுவதில்லை. பாருங்கள், பலரால் அத்தோஸ் மலையை மறக்க முடிவதில்லை. அவர்கள் வேறு எங்கு சென்றாலும், அவர்களிடம் பணம் மற்றும் அது போன்றவை கேட்கப்படும், ஆனால் அத்தோஸ் மலையில் அவர்கள் பார்வையிட அனுமதி பெற மட்டுமே வேண்டும்; அதன்பிறகு அவர்கள் விரும்பும் இடத்திற்குச் சுதந்திரமாகச் செல்லலாம். உணவு அல்லது தங்குமிடத்திற்கு அவர்களுக்கு எந்தக் கட்டணமும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. மக்கள் புனித மலையில் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்றைக் காண்கிறார்கள், அதிலிருந்து பயனடைகிறார்கள். ஒருமுறை, நான் புனித சிலுவையின் கலிவாவில் (249) வசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு மனிதர் தனது சிரமங்கள் குறித்து ஆலோசனை பெற என்னிடம் வந்தார். நாங்கள் ஒன்றரை மணி நேரம் பேசினோம்.

அவர் கிளம்பவிருந்தபோது, 500 டிராச்சமா நோட்டை எடுத்தார். "இது என்ன?" என்று நான் கேட்டேன். "ஒரு மருத்துவரை ஒரே ஒருமுறை சந்திப்பதற்கு நாங்கள் கொடுக்கும் கட்டணம் இவ்வளவுதான்," என்று அவர் பதிலளித்தார். "மன்னிக்கவும், ஒருவேளை நான் இன்னும் கொஞ்சம் கூட்ட வேண்டும்?"
புனித மலையில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட தீ விபத்திற்குப் பிறகு, EEC-யின் பல உயர் அதிகாரிகள் என்ன தேவை என்பதை மதிப்பிடுவதற்கும், உதவி ஒதுக்குவதற்கும் வந்திருந்தனர். அவர்கள் என் சிற்றறாவிலும் என்னைப் பார்க்க வந்தனர். எங்கள் உரையாடலின் போது, நான் அவர்களிடம், "நாங்கள் இங்கே கொடுப்பதற்காக வந்திருக்கிறோம், எடுப்பதற்காக அல்ல," என்று சொன்னேன். — "இதை நாங்கள் கேட்பது இதுவே முதல் முறை," என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர், மேலும் அவர்கள் கேட்டதை உடனடியாக ஒரு குறிப்பேட்டில் எழுதிக்கொண்டனர்.

250 நாங்கள்
பௌதிகப் பொருட்களைப் பெறுவதற்காகவா துறவிகளாக ஆனோம்? பதிலுக்குப் பொருள் சார்ந்த விஷயங்களைப் பெறாமல், ஆன்மீக ஊட்டத்தை வழங்குவதற்காகவே நாங்கள் துறவறையை மேற்கொண்டோம். ஆன்மீக விஷயங்களில் எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்வதற்காக, நாங்கள்

249 மூப்பர் பைசியோஸ் 1969 முதல் 1978 வரை புனித சிலுவை துறவி இல்லத்தில் வாழ்ந்தார்.

250 மே 1991-ல் வழங்கப்பட்டது.

301

உலகியல் சார்ந்த கவலைகளிலிருந்து விடுபட்டிருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் மீதான அன்பு காரணமாக, எங்கள் உணர்ச்சிகளின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து எங்களையும், மற்றவர்களையும் விடுவித்துக் கொள்வதற்காக நாங்கள் மலைகளுக்கு ஓடிவிட்டோம்.
நமது ஜெபங்கள் மற்றும் முன்மாதிரியின் மூலம், மக்கள் உதவி பெற்று ஆன்மீகப் பிறவி எடுக்க வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்வதே நமது பணியாகும். உலகை விட்டு ஒரு மடாலயத்தில் நுழைவதன் மூலம், ஒரு நபர் 'தந்தை' அல்லது 'தாய்' ஆகிறார்—அதாவது, ஒரு ஆன்மீகத் தந்தை அல்லது ஆன்மீகத் தாய். ஒரு இளம் பெண் கன்னியாஸ்திரியானபோது, அவள் கிறிஸ்துவுக்கு மணமகளாக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, அவருடைய மணமகளாகிறாள், மேலும் ஒரு ஆன்மீகத் தாயாக மக்களுக்கு ஆன்மீகப் பிறவி எடுக்க உதவுகிறாள். தனது பிரார்த்தனை மூலம், உதாரணமாக, வலுவான கிறிஸ்தவக் குடும்பங்கள் உருவாவதற்கு அவள் பங்களிக்கிறாள். ஆனால் பிரார்த்தனையைத் தவிர, மக்களுக்கு நடைமுறை உதவி தேவைப்படும் நேரங்களும் உண்டு. ஒவ்வொரு உண்மையான கன்னியாஸ்திரியும், உலகிற்காக ஜெபிப்பதோடு, தனது நடத்தையின் மூலமாகவும், பல்வேறு பிரச்சனைகளைக் கையாளும் விதத்தின் மூலமாகவும், அல்லது ஒரு யாத்ரீகருக்கு வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அர்த்தத்தை உணர வைப்பதற்காகவோ, அல்லது ஒரு தாய்க்கு ஆதரவளிப்பதற்காகவோ வரவேற்பறையில் சொல்லும் சில வார்த்தைகளின் மூலமாகவோ உதவுகிறாள். ஆனால், நிச்சயமாக, ஒரு கன்னியாஸ்திரி தானாகவே பொதுமக்கள் மற்றும் அது போன்றவர்களுடன் பழக முற்பட்டால், அது முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது, ஏனெனில் உலகியல் நாட்டங்கள் ஆன்மீக சட்டங்களுடன் மோதுகின்றன, மேலும் இது துறவிகளாகிய நம்மைத் துயரத்திற்குள் தள்ளுகிறது. முடிந்தவரை மற்றவர்களால் கவனிக்கப்படாமல் இருக்க முயற்சி செய்யுங்கள். சில துறவிகள் திருவிழா நாட்களில் கலந்துகொள்ளவும், ஒருவருக்கொருவர் சென்று வரவும், ஆன்மீக நண்பர்களை உருவாக்கிக் கொள்ளவும் ஆர்வமாக உள்ளனர். என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் ஆன்மீகப் பணிகளுக்காக எங்காவது செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டால், நான் வீரமரணத்தை நோக்கிச் செல்வது போல் உணர்கிறேன்; அதை நேர விரயம் என்று கருதுகிறேன். இந்த இரண்டு உண்மைகளையும் நான் ஒப்பிடுகையில், என் ஆன்மா வலிப்படைகிறது.
— கெரொண்டா, வயதான ஒரு கன்னியாஸ்திரி ஆன்மீக ரீதியாக முதிர்ச்சியற்றவளாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?
— அவள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதில்லை, முறையான ஆன்மீகப் பயிற்சியிலும் ஈடுபடுவதில்லை. தீமை இங்கிருந்தே தொடங்குகிறது. கிறிஸ்து உங்களில் யாரையும் துறவற வாழ்க்கைக்கு அழைக்கவில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த இளம் பெண் உலகில் இருந்திருப்பார், திருமணம் செய்துகொண்டு ஒரு தாயாகியிருப்பார். அப்போது மற்றவர்களிடம் எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டவர் அவராக

302

இருந்திருக்க மாட்டார், மாறாக மற்றவர்களே அவளிடம் எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருப்பார்கள். அவள் தன்னைத் தியாகம் செய்துகொண்டிருப்பாள், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், பலவற்றைக் கொடுத்துப் பலவற்றைப் பெற்றிருப்பாள். ஆனால், கன்னியாஸ்திரமத்தில், அவள் ஒரு ஆன்மீகத் தாயாக வேண்டும்; அவளுடைய அழைப்பு ஒரு தாயின் அழைப்பை விட உயர்ந்தது. ஆனால் இப்போது என்ன நடக்கிறது? அவள் மிகவும் இளம் வயதிலேயே கன்னியா மடத்தில் நுழைகிறாள், மேலும் அவசியமான ஆன்மீகப் பயிற்சியில் ஈடுபடத் தவறி, தான் இன்னும் ஒரு குழந்தை என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறாள். இருப்பினும், அவள் ஒரு குழந்தை அல்ல என்பதை உணர வேண்டும், அப்போதுதான் ஒரு குழந்தையைப் போல சிந்திக்காமல் இருப்பாள்:

'நமக்கு ஒரு அம்மா இருக்கிறார், நமக்கு ஒரு வீடு இருக்கிறது, எனக்கு எந்த கவலையும் இல்லை, வேறு எதைப் பற்றியும் நான் கவலைப்படப் போவதில்லை.' அவள் தன்னை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்; தனது நடத்தையின் மூலம், இளைய சகோதரிகளின் ஆன்மீகப் பிறவிக்கு அவள் பங்களிக்க வேண்டும். தனது கீழ்ப்படிதலின் மூலம்—ஆர்க்கோண்டரியனிலும் தேவாலயத்திலும்—மடாலயத்திற்கு வரும் பொதுமக்களுக்கு அவள் உதவ வேண்டும். எல்லாவற்றிலும், அவள் தன்னைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அவள் எதையும் கேட்காமலேயே பெறுவாள். ஒரு கன்னியாஸ்திரி இந்த மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், எல்லாம் பாழாகிவிடும். அவள் வளர்ச்சி குன்றிய நிலையில் இருக்கிறாள், மேலும் தனக்குக் கீழுள்ளவர்கள் மற்றும் தனக்கு மூத்தவர்கள் இருவரிடமிருந்தும் எடுப்பதை மட்டுமே விரும்புகிறாள், தன்னிடமிருந்து எதையும் கொடுக்காமல் இருக்கிறாள். அவள் மற்றவர்களுக்குத் தன்னை அர்ப்பணிக்காததால், தனக்குள் ஒரு சீரற்ற மனதை வளர்த்துக்கொண்டு, முதிர்ச்சியடையத் தவறுகிறாள்.
சினாய் மலையில் நான் சந்தித்த ஒரு பெடோயின் மனிதரின் நிலையைப் போலவே சில துறவிகளின் நிலையும் இருக்கிறது என்பதை நான் காண்கிறேன். அவருக்கு ஐம்பத்தைந்து வயது, ஆனாலும் அவர் கூறினார்: 'ஆனால் எனக்குத் தந்தை இல்லை: நான் ஒரு [முழு] அனாதை!' ஐம்பத்தைந்து வயதில் மக்களுக்கு ஏற்கனவே பேரக்குழந்தைகள் இருப்பார்கள்.

இரண்டு அல்லது மூன்று தலைமுறைகள் already கடந்துவிட்டன, 'எனக்குத் தந்தை இல்லை' என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்—அதாவது, ஒரு தந்தையின் அன்பைத் தேட! மேலும் நாங்கள் துறவிகள், கவனக்குறைவாக இருப்பதால், குழந்தைகளாகவே இருக்கிறோம்—அதில்தான் தீமை உள்ளது. இருப்பினும், அந்த வயதில் உலகில் என்ன செய்துகொண்டிருப்பார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது, ஒரு கன்னியாஸ்திரியோ அல்லது ஒரு துறவியோ இவ்வாறு சொல்ல வேண்டும்: 'இப்போது நான் மனித ஆறுதலைத் தேடக்கூடாது. மற்றவர்களிடம் கோரிக்கைகளை வைப்பதை விட, நான் என்னைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும்.' பெரும்பாலான மக்கள் இளம் வயதில் மடாலயங்களுக்கு வருகிறார்கள், அங்கு ஆன்மீகப் பெற்றோரைக் 303

கண்டடைகிறார்கள், மேலும் குழந்தைத்தனமான கோரிக்கைகளுடன் ஒரு குழந்தை போன்ற நிலையில் இருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் உலகில் இருந்திருந்தால், அவர்களே பெற்றோராகியிருப்பார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து உண்மையில் வெளியே வருவதில்லை—ஒரு நேர்மறையான அர்த்தத்தில் அல்ல, மாறாக ஒரு குழந்தைத்தனமான, பாலியல் பருவத்தினரைப் போன்ற நிலையில். இதை ஒருவர் காணலாம்: ஒரு நபர் முதியவராகிவிட்டார், ஆனால் அவர் தனது அறிவைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கவில்லை என்றால், அவர் ஒரு மிட்டாய் அல்லது ஒரு டி-ஷர்ட்டில் மகிழ்ச்சி காண்கிறார். "என் தந்தை எனக்கு ஒரு சிறிய ஜாக்கெட்டை வாங்கிக் கொடுத்தார்," என்று மவுண்ட் அதோஸ் மடத்தின் ஒரு வயதான துறவி, தனது மூத்தவர் கொடுத்திருந்த வெதுவெதுப்பான ஜம்பரைக் காட்டி தற்பெருமையாகக் கூறினார். தோள்களில் பட்டைகள் கொண்ட ஜாக்கெட்டை அம்மா வாங்கித் தந்த ஒரு சின்னப் பையனைப் போல!... தீமைக்கு முன்னால் நாம் குழந்தைகளைப் போல இருக்கலாம், ஆனால் நம் மனதில் அல்ல.

251 இல்லையெனில், தைரியம் நம் வாழ்வில் எப்படி
நுழையும்? தைரியம் நமக்கு எப்படி வரும்? ஒரு துறவி, வெற்றிபெற, தனக்குள் இருக்கும் கடினத்தன்மையை மென்மையாக்க வேண்டும்; அதாவது, அவர் தனது இதயத்தை இன்னும் கொஞ்சம் தாய்மை குணம் கொண்டதாக மாற்ற வேண்டும். மறுபுறம், ஒரு கன்னியாஸ்திரி, வெற்றிபெற, கொஞ்சம் தைரியத்தைப் பெற வேண்டும்.

நமது ஆன்மீகத் தாழ்மையுணர்வு மற்றவர்களை மாற்றுகிறது

— கெரொண்டா, ஒருவர் மடாலயத்திற்குள் நுழையும்போது, ஆனால் அவரது மனநிலை இன்னும் உலகியல் சார்ந்ததாக இருந்தால், உலகியல் எண்ணங்கள் இன்னும் அவரது மனதில் வீசிக்கொண்டிருந்தால், அவர் தன்னைத்தானே இதற்குள் இருந்து எவ்வாறு விடுவித்துக் கொள்வது?
— ஒருமுறை நீங்கள் மடாலயத்திற்குள் நுழைந்துவிட்டால், நீங்கள் உலகை மறக்க வேண்டும், ஆனால் நீங்கள் மடாலயத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை மறக்கக்கூடாது. வீட்டில், சரி, அங்கே ஒரு ஆன்மீக வாழ்க்கையைத் தொடங்குவதற்கு சரியான வாய்ப்பை நீங்கள் காணாமல் இருக்கலாம், அல்லது முறையான வளர்ப்பைப் பெறாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இப்போது நீங்கள் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்: மடாலயத்தில் நீங்கள் என்ன வகையான வளர்ப்பைப் பெறுவீர்கள்? ஒரு துறவற வளர்ப்பு. மடாலயம் ஒரு புனிதமான இடம். உலகம் என்பது வேறு விஷயம். நீங்கள் ஒரு புனிதமான இடத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்தால், அடக்கம் இயல்பாகவே வரும். ஆனால் ஒரு நபர் தன்னை இழந்து, தாங்கள் இன்னும் உலகில்

251 1 கொரி. 14:20-ஐப் பார்க்கவும்.

304

இருப்பதாகக் கருதினால் அது எப்படி வரும்? ஒரு கன்னியாஸ்திரி தன்னை 'துரதிர்ஷ்டத்தின்' அவதாரமாகக் காட்டிக்கொள்வதை விட, எளிமையாகவும் பணிவாகவும் இயல்பாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். இது அருவருப்பானது மற்றும் வெறுப்பைத் தருகிறது.
சில புதிய கன்னியாஸ்திரீகள் உலகியல் முறையில் நடந்துகொள்வதை நான் காண்கிறேன். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் மணமகள்களாக இருப்பதை விட, உலகியல் உலகில் உள்ள மணப்பெண்களைப் போல, மயில்களைப் போல ஆட்டிக்கொண்டு நடக்கிறார்கள். இருப்பினும், மற்றவர்கள் அடக்கத்துடன் நடக்கிறார்கள், மேலும் அவர்களுக்குள் புனிதமான ஒன்று இருப்பதை என்னால் காண முடிகிறது . இரண்டிற்கும் என்ன ஒரு

வித்தியாசம்! மேலும், துறவறம் என்றால் என்ன என்பது உடனடியாகத் தெளிவாகிறது. நீங்கள் கோதுமைக் கதிர்களைப் பார்த்தால், நிமிர்ந்து நிற்கும் எதுவும் அதில் இல்லை என்பதைக் காண்பீர்கள். ஆனால், தானியத்தால் நிரம்பிய கதிர் கீழ்நோக்கி வளைகிறது.
அன்பு நிறைந்த ஒரு துறவி அவரைப் பார்ப்பவர்களை மாற்றுகிறார். இன்று கூட, ஒரு மதகுரு வந்து சென்றார்; நான் அவரை நீண்ட காலமாக அறிந்திருக்கிறேன். அவர் அழகாக இல்லை—அதாவது, அவருக்கு வெளிப்புற அழகு குறைவு—ஆனால், இதற்கு மத்தியிலும், அவர் புனித நற்கருணை பெற்ற ஒவ்வொரு முறையும், அவரது முகம் ஒளிர்வதை நான் கண்டேன். மேலும் அவர் திருவருட்சாதனத்தைப் பெறாதபோதும் கூட, அவரது முகத்தில் ஒரு ஒளி—ஒரு ஆன்மீக ஒளி—இருப்பதை நான் கண்டேன். அது தார் போன்று—அடிப்படையில் ஒரு வகை பிசின்—ஆனால் கோடையில் இருந்து அதை தூரத்தில் பார்த்தால், அது அடிக்கடி பளபளக்கும். அது அப்படித்தான் இங்கும்: ஒரு அழகற்ற நபரின் முகத்தில் நீங்கள் ஒரு ஒளியைக் காண்கிறீர்கள். நிச்சயமாக, தார்ச்சாலைக்கான உதாரணம் மிகவும் பொருத்தமானதல்ல, ஆனால் இங்கே வேறு என்ன ஒப்பீட்டைக் காண முடியும்? நான் சொல்ல வருவது என்னவென்றால், ஒருவரின் ஆன்மீக நிலை அவர்களுக்கு ஒரு வெளிப்புற ஒளியைத் தருகிறது. இதுவே ஆன்மீக அழகு, கிருபை, தெய்வீக கிருபை. ஆனால், புனிதப் பதவியை வகிப்பவர்கள் எவ்வளவு அருவருப்பானவர்களாக இருக்கிறார்கள்: வெளிப்புறத்தில் அழகாகவும், ஆனால் உள்ளுக்குள் உலகியல் உணர்வுடனும், உலகின் காற்றால் அலைக்கழிக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்கள்! உங்கள் முன் நீங்கள் காண்பது முற்றிலும் உலகியல் சார்ந்த ஒரு மனிதனை. அவர்களின் புனிதப் பதவியைத் தவிர, ஆன்மீகமான எதுவும் தெரிவதில்லை! ஒருவரின் முகம் அவர்களின் ஆன்மீக நிலையைப் பிரதிபலிக்கிறது. இதைத்தான் கிறிஸ்து கூறினார்: "கண் உடலின் விளக்கு. உங்கள் கண் தெளிவாக இருந்தால், உங்கள் முழு உடலும் ஒளியால் நிரம்பும்.'252 ஒருவரிடம் எளிமை இருந்தால், பணிவு இருந்தால்,

252 மத்தேயு 6:22.

அவர்களிடம் தெய்வீக ஞானம் இருக்கும், அவர்கள் ஒளிர்கிறார்கள். அது அப்படித்தான். ஒரு துறவி அடைய வேண்டியது இதுதான்.
— கலாப்ரியாவின் புனித நீலோஸ் கூறுகிறார், ஒருவர் துறவியாகும்போது, அவர் ஒரு தேவதையாகவோ அல்லது ஒரு பிசாசாகவோ ஆகிவிடுகிறார்.

253 அப்படியானால், நடுநிலை என்பதே இல்லையா? 254— அந்த புனிதர் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், ஒரு துறவியின்

மீதான அவரது சொந்தப் பணியானது சரியாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதாகும். அதனால்தான், மரணப் பாவத்தில் வீழ்ந்த ஒரு பெரிய திட்டத்தில் உள்ள துறவிக்கு, கடவுள் கடுமையான தண்டனைகள் ஏற்படுவதை அனுமதிக்கிறார், அதன் மூலம் அவர் தனது குற்றத்திற்குப் பரிகாரம் தேட முடியும். நாம் சில நேரங்களில், செயற்கையான அல்லது மாயாஜால வழிகளில், ஒரு வெளிப்புற மூலத்தின் மூலம் அருளைப் பெறுவோம் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் இது கடவுளுக்கும், அந்த நபரின் உள்ளுணர்வுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் திருப்தி அளிக்காது. உதாரணமாக, சில துறவிகள் தங்களுக்குத் தாங்களே தரையைத் தொடும் அளவுக்கு அகலமான மற்றும் நீண்ட ஸ்கிமாக்களைத் தைத்துக்கொள்கிறார்கள், மேலும் அவற்றின் மீது சிவப்பு சிலுவைகள், ரோஜாக்கள், கருஞ்சிவப்பு கிளைகள் மற்றும் ஏராளமான எழுத்துக்களைப் பொறிக்கிறார்கள்... தங்கள் ஜெபத்தின் அளவைக்

காட்டிக்கொள்ள விரும்பிய பரிசேயர்களைப் போலவே, இந்த 'அழகு' அனைத்தையும் காணும்படி அவர்கள் தங்கள் கசோக்குகளை

விரிவுபடுத்தித் திறந்து கொள்கிறார்கள்! ஆனால் முற்காலங்களில், ஒரு துறவியின் ஸ்கிம் அவரது கசோக்கிற்குள் கிட்டத்தட்ட தெரியாதபடி இருக்கும், அதுவும் நடக்கும்போது மட்டுமே தெரியும். பலர் தங்கள் சிறிய ஸ்கீமாவைத் தங்கள் கசோக்கிற்குக் கீழே அணிந்துகொண்டு, அதில் நடப்பார்கள், அதனால் எதுவும் வெளியே தெரியாது. ஆனால் இப்போது அவர்கள் வெறும் ஆடம்பரக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் உண்மையிலேயே ஸ்கீமாவிலிருந்து அருளைப் பெறுவார்களா? ஸ்கீமா அவர்களை வெறுக்கிறது, அருளும் விலகிச் செல்கிறது. ஒரு துறவி உள்ளிருந்து ஒரு பெரிய ஸ்கீமா துறவியாக மாறுவதே அவனது பணியாகும். மேலும், உள்ளிருந்து ஒரு பெரிய ஸ்கீமா துறவியாக மாறுபவன் தனது ஸ்கீமாவை மறைத்துக்கொள்கிறான். வெளிப்படையானவை உள் மாற்றத்திற்கு வழிவகுப்பதில்லை. இவ்வாறு மக்கள் மேலோட்டமாகவே இருக்கிறார்கள்,

253 கலாப்ரியாவின் புனித நீல்ஸ் நூலைப் பார்க்கவும். திયોடோகோஸின் அறிவிப்பின் புனித மடாலயம், ஓர்மிலியா, 1991-ல் வெளியிடப்பட்டது. ப. 252
254 மத்தேயு 23:5-ஐப் பார்க்கவும்.

306

இறுதியில் அவர்கள் கிறிஸ்துவிடம், 'நான் உங்களை அறியேன்' என்று கேட்பதைக் கேட்பார்கள்.

255

மடாலயங்களுக்கு ஒரு ஆன்மீக நோக்கம் உண்டு

ஒரு துறவி தனது சொந்த இரட்சிப்பையும், வாழும் அனைவரின் மற்றும் காலமான அனைவரின் இரட்சிப்பையும் கவனித்துக் கொள்கிறார். ஒரு துறவிக்கு, உண்மையான, தெய்வீக அன்பு என்பது தனது சொந்த ஆன்மாவின் இரட்சிப்பிற்கான வேதனையிலும், முழு உலகின் இரட்சிப்பிற்கான வேதனையிலும் அடங்கியுள்ளது. கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு துறவியின் ஆன்மா, அவரது சொந்த உறவினரின் இரட்சிப்புக்கு மட்டுமல்ல, அவரது சக நாட்டினரின் இரட்சிப்புக்கும் பங்களிக்கிறது. எனவே, சிறிய ஆசியாவில், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலிருந்தும் குறைந்தது ஒரு துறவி இருப்பது ஒரு நீண்டகால வழக்கமாக இருந்தது, அவர் அனைவருக்காகவும் பரிந்து பேசுவதற்காக. ஃபாராஸ் என்ற இடத்தில், யாராவது ஒருவர் துறவியாகும்போது, முழு கிராமத்திற்கும் ஒரு கொண்டாட்டம் நடத்தப்பட்டது. 'அவர்,' என்று மக்கள் கூறுவார்கள், 'இப்போது எங்கள் கிராமத்திற்கும் உதவுவார்.'
நிச்சயமாக, ஒரு துறவி 'நான் உலகை இரட்சிப்பேன்' என்று ஒருபோதும் சொல்வதில்லை. அவர் தனது சொந்த இரட்சிப்புக்கான பிரார்த்தனையுடன் சேர்த்து உலகின் இரட்சிப்பிற்காகவும் பிரார்த்திக்கிறார். மேலும், அந்த நல்ல இறைவன், அவருடைய பிரார்த்தனையைக் கேட்டு, உலகிற்கு உதவும்போது, அந்தத் துறவி 'நான் உலகை இரட்சித்தேன்' என்று சொல்லாமல், 'கடவுள் உலகை இரட்சித்தார்' என்று கூறுகிறார். ஒரு துறவி, 'என் இறைவா, என் மீது பார்ப்பாயாக, என் மீது இரக்கமாயிரு' என்று பிரார்த்திக்கும் நிலையை எட்ட வேண்டும். ஒரு துறவி இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்வது தனக்கு இறைவனின் கருணை தேவையில்லை என்பதற்காக அல்ல, மாறாக அவருக்கு உலகத்தின் மீது மிகுந்த அன்பு இருப்பதால் ஆகும்.
— கெரொண்டா, மக்கள் உதவி செய்யும்போது ஒரு துறவி எந்த அளவிற்கு தன்னை மறக்க வேண்டும்?
— அது மக்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் வரையில். ஆனால் நான் என்னை முழுவதுமாக பொதுமக்களின் கைகளில் ஒப்படைத்தால், நானும் ஒரு உலகியல் மனிதனாக மாறிவிடுவேன். ஒரு துறவி, உலகியல் மக்களுக்கு உதவுவதற்காக என்று வெளிப்படையாகக் கூறி, துறவற வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாத காரியங்களைச் செய்யும்போது, அது அவர்களுக்கு உதவதில்லை. உதாரணமாக, ஒரு துறவி ஒரு சிறந்த டாக்ஸி ஓட்டுநராக இருக்கலாம். அவர் கட்டணத்தை வசூலிக்க மாட்டார், மேலும் தனது

255 மத்தேயு 25:12.

307

பயணிகளுடன் ஆன்மீக உரையாடல்களை நடத்துவார்… ஆனால் அது ஒரு துறவற அழைப்பு அல்ல. சில சமயங்களில் துறவிகளிடம் உலகியல் மனப்பான்மையையும், பொதுமக்களிடம் துறவற மனப்பான்மையையும் காணலாம். இதனால்தான் கிறிஸ்து மறுஉலகில், 'நீ, உன் துறவற ஆடையைக் கழற்று; நீ, உன்னுடையதை அணிந்துகொள்' என்று கூறுவார். துறவற வாழ்க்கையை விரும்பும் ஒரு பொதுமகன் பரிசுத்தப்படுத்தப்படுகிறான். ஆனால் ஒரு துறவி உலகியல் வாழ்க்கையை விரும்பினால், அவன் நித்திய வேதனைக்கு ஆளாவான்.
— மேலும் ஒரு துறவி தவறான பாதையில் தன் இதயத்தை

அமைத்திருந்தால், அதை அவன் உணர்கிறானா?
— அவர் அதை உணராவிட்டாலும்: ஏதேனும் ஒரு வகையில் தவறு நடந்திருந்தால், அவருக்குள் முழுமையான அமைதியும் நிம்மதியும் இருக்காது. துறவற வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாத விஷயங்களில், துறவியின் ஆன்மாவுக்கு அமைதி கிடைக்காது. மேலும், அவரது ஆன்மா தனது அமைதியை இழந்த தருணத்திலிருந்து, அதற்கான காரணத்தை அவர் கண்டறிந்து சரிசெய்ய வேண்டும்.
எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் ஒரு மடாலயத்திற்குச் சென்றுவிட்டுப் பின்னர் கூறினார்: "அங்கே ஒரு சரியான பட்டறை போல இருக்கிறது! மேலும் அந்தத் தலைமை மதர் – என்ன ஒரு ஆளுமை! அவர் ஏதென்ஸில் உள்ள மொனாஸ்டிராக்கி256

- இல் பொத்தான்களை விற்றிருந்தால், அது
அவருக்குச் சொந்த இடமாக இருந்திருக்கும்! இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் அவருக்கு ஒரு தனித் திறமையே உள்ளது!" வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மடாலயம் ஒரு பட்டறை. பின்னர் அது ஒரு தொழிற்சாலையாகவும், பின்னர் ஒரு பல்பொருள் அங்காடியாகவும், பின்னர் ஒரு சந்தையாகவும் மாறுகிறது! பாவம், உலகியல் மக்கள் எங்களிடமிருந்து உயர்ந்த ஒன்றை எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால், உச்சத்தை அடைய, நாம் எல்லா உலகியல் ஆடம்பரங்களையும் தவிர்க்க வேண்டும்.
மடாலயங்களுக்கு ஒரு ஆன்மீக நோக்கம் உண்டு. அவற்றுக்குள் உலகியல் சார்ந்த எந்தத் தடயமும் இருக்கக்கூடாது, ஆன்மீகம் மட்டுமே இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் அவை மனித ஆன்மாக்களை சொர்க்கத்தின் இன்பங்களால் நிரப்ப முடியும். உலகியல் விஷயங்களில் நாம் ஏன் பொதுமக்களுடன் போட்டியிட வேண்டும்! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீங்கள் எந்தக் கோணத்தில் பார்த்தாலும், எங்களை விட அவர்களுக்கு இன்னும் அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளன. ஆனால் ஒரு மடாலயம் ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்ந்தால், அது எப்படி உலகத்தை நின்று சிந்திக்க வைக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்! அங்கு மரியாதையும், தேவ பயமும், உலகியல் பகுத்தறிவோ வர்த்தக

256 ஏதென்ஸில் ஒரு பகுதி.

308

மனப்பான்மையோ இல்லாதபோது, அது பொதுமக்களின் இதயங்களைத் தொடுகிறது. ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, வர்த்தக மனப்பான்மை துறவற வாழ்வில் எலும்புகளின் மஜ்ஜையில்கூட ஊடுருவி வருகிறது. ஒருமுறை ஒரு துறவி என் குடிலுக்கு என்னைப் பார்க்க வந்தார். நான்

ஜெபமாலைகள் செய்து கொண்டிருந்தேன். "நீங்கள்," என்று அவர் என்னிடம் கூறினார், "முப்பத்து மூன்று முடிச்சுகள் கொண்ட இது போன்ற ஜெபமாலையை ஆசீர்வாதமாக இலவசமாகக் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால், என்னால் இது போன்ற ஒரு ஜெபமாலையை ஐநூறு டிராச்சமாவுக்கு விற்க

முடியும்!" மேலும், உங்களைப் போல நானும் எந்தப் பொருளையும் வீணாக்குவதில்லை: முடிச்சுகளை முடித்தவுடன், நான் அதன் முனைகளை வெட்டி, தேவையற்றভাবে கம்பளி வீணாகாமல் இருக்க அவற்றைச் சற்று ஒன்றாகக் கட்டுகிறேன். மேலும், சிலுவைகளின் மீதமுள்ள கயிறும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது—அதையும் நான் சேர்த்துத் தைத்துவிடுகிறேன். மேலும் நான் எந்த மணிகளையும் பயன்படுத்துவதில்லை. என் லாபம் உன்னுடையதை விட அதிகமாக

இருக்கிறது!" — "கேள்," என்று நான் பதிலளித்தேன், "உனக்கு வெட்கமே இல்லையா! உன்னை ஒரு பேராசைக்காரனின் ஆவி பற்றிக்கொண்டது உனக்குப் புரியவில்லையா? நான் 1950 முதல் ஒரு துறவி, ஆனால் இது போன்ற ஒரு விஷயத்தை நான் கேட்பது இதுவே முதல் முறை!"
— கெரொண்டா, உலகிற்கு உதவக்கூடிய ஆன்மீக முதிர்ச்சி பெற்றவர்கள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளனர்!
— ஆம், துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர்களில் சிலரே உள்ளனர்! இதற்குப் பிறகு உலகத்திற்கு என்ன ஆகும்? உலகிற்கு உதவக்கூடிய உண்மையான மனிதர்களை வெளிப்படுத்தும்படி நான் கடவுளிடம் எத்தனை முறை கேட்பேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்தப் பரிதாபமான ஆன்மாக்கள் உங்களிடமிருந்து ஒரு சிறிய கருணையைப் பெறுவதும், உங்கள் சொந்த ஆதாயத்திற்காக நீங்கள் அவர்களைச் சுரண்டாமல் இருப்பதுமே போதும் — அதைத் தவிர அவர்கள் வேறு எதையும் விரும்புவதில்லை! உலகில் அவர்கள் நிலையான போராட்டத்தில் இருக்கிறார்கள், பாதுகாப்பாக உணர்வதில்லை. சரியான வழியில் வாழும் ஒரு மடாலயத்திற்கு வரும்போது, அவர்கள் பாதுகாப்பாக உணர்வதால் உதவி பெறுகிறார்கள், மேலும் இது போராட்டத்தைத் தொடர அவர்களுக்கு வலிமையைத் தருகிறது.
இந்தக் கடினமான காலங்களில், மக்களுக்கு உடல்ரீதியான உணவை விட ஆன்மீக ஊட்டச்சத்து தேவைப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில்

கூறுவதானால், அவர்களுக்கு ரொட்டி தேவையில்லை (துரதிர்ஷ்டவசமாக, விரைவில் மக்களுக்கு ரொட்டியைக் கூட வழங்க முடிவடையாது), ஆனால் ஆன்மீக ஆதரவு தேவை.
எனவே, பிரார்த்தனை மூலம் உலகம் முழுவதற்கும் உதவ நாம் முயற்சிப்போம். உதாரணமாக, ஒரு குடும்பம் பிரிந்து போவதைத் தவிர்க்க உதவலாம்; துரதிர்ஷ்டவசமான தனது பிள்ளைகளைச் சரியாக

வளர்க்க ஒரு தாய்க்கு உதவலாம்; மரியாதை உணர்வு கொண்டவர்களுக்கு ஆதரவளிக்க நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்யலாம்.

ஆன்மீக நிலை — ஆன்மீக வலிமை

இன்று நமது ஆன்மாக்களைத் தயார்படுத்த வேண்டிய நேரம் இது, ஏனென்றால், ஏதேனும் ஒரு பெரிய சம்பவம் நடந்தால், அதன் விளைவுகள் என்னவாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஓ, கடவுள் கடினமான நாட்களை வர அனுமதிக்காமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்! ஆனால் அவை வந்தால், ஒரு சிறிய பூகம்பம், ஒரு சிறிய அதிர்ச்சி, முழு சகோதரத்துவங்களையும், முழு மடாலயங்களையும் அழித்துவிடும், ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயற்சிப்பார்கள், ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குரிய திசையில் ஓடிவிடுவார்கள்.
ஆகவே, கடவுள் நம்மைக் கைவிடாதபடி நாம் மிகவும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். நமது ஆன்மாக்களில் ஆன்மீக ரீதியான ஒன்று இருக்க வேண்டும். அது இருந்தால், அது உங்களுக்குப் பெருமை சேர்க்கும். அந்த அசைவு கடுமையாக இருக்கும். நான் இதை உங்களுக்கு எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறேன், என்னிடமிருந்து நீங்கள் கேட்காத கடுமையான வார்த்தைகள் ஏதேனும் உண்டா! யாராவது என்னிடம் இப்படி ஏதாவது சொல்லியிருந்தால், நான் அதைப் பற்றிச் சிந்தித்து, என் மூளையைக் கசக்கியிருப்பேன்: 'இது ஏன் என்னிடம் கூறப்பட்டது? அவர்கள் என்னிடமிருந்து என்ன விரும்பினார்கள்?' நான் ஒரு இரவோ, அல்லது பல இரவுகளோ உறங்கியிருக்க மாட்டேன். கடினமான ஆண்டுகள் வரப்போகின்றன என்பதை நான் கண்டிருக்காவிட்டால், இதை நான் இவ்வளவு மனதில் கொண்டிருக்க மாட்டேன். ஆனால், உனக்கு விஷயங்கள் மிகவும் கடினமாக இருக்கும் ஒரு காலம் வரப்போகிறது என்பதை என்னால் பார்க்க முடிகிறது. இப்போது நீ என்னைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை, ஆனால் அப்போது என்னைப் புரிந்துகொள்வாய்.
— கெரொண்டா, இந்தக் கடினமான ஆண்டுகளில் ஒருவரே தனியாக இருந்தால் என்ன செய்வது? அப்போது அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?
— இப்போதைக்கு, முதன்மையாக, கீழ்ப்படிதலைப் பழகுங்கள், பகுத்தறிவை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; மற்றவை பற்றிப் பின்னர் பார்ப்போம். அதனால்தான் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நமது குறைகளை நாம் நீக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். ஒரு துறவிக்குக் குறைகள் இருந்தால், நடப்பவை அவனால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமாகிவிடும். ஒருவேளை அவன் இப்போது கூட எதிலும் திருப்தி அடையாமல், மற்ற அனைவரையும் புழுக்களாகக் கருதி தன்னை ஒரு பருந்தியாகக் கருதினால், அப்போது… நாம் தெய்வீக உதவியைப் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்களாக, நம்மைத் திருத்திக்கொள்வோம், நம்மைத் திருத்திக்கொள்வோம். கடவுளில் இன்னும் உறுதியாக நிலைநிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். கடினமான காலங்கள் வரவிருக்கின்றன. 310

பழங்கள் இன்னும் பச்சையாகவே இருக்கின்றன, இன்னும் பழுக்கவில்லை… நீங்கள் ஆன்மீக முதிர்ச்சி அடையும்போது உங்கள் மடம் என்னவாகும் தெரியுமா? ஒரு கோட்டையாக! அதுவும் உள்ளூர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக மட்டுமல்ல; உங்கள் உதவி வெகுதூரம் பரவும். இல்லையெனில், நீங்களே மனித உதவியையும் பாதுகாப்பையும் நாட வேண்டியிருக்கும். மேலும், சகோதரிகள் பலர் கொண்ட ஒரு மடத்திற்கு பொதுமக்களின் உதவி தேவைப்படும்போது, அது எவ்வளவு மோசமானது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?
இன்றைய துறவிகள், சிரமங்களை வெல்லத் தயாராக இருக்கும் வகையில் ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்வது பொருத்தமானது. பற்றாக்குறைகள் அவனது சிறகுகளை வெட்டிவிடாதபடி அவன் தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லையெனில், அவன் கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கும் அளவிற்குக்கூட சென்றுவிடக்கூடும். ஆறுகள் வற்றிப்போகும், அனைவரும் தாகத்தால் வாடும், அனைவரும் துன்புறும் காலம் வரும். எங்களைப் போன்ற துறவிகளுக்கு, இது அவ்வளவு பயமுறுத்தக்கூடியதல்ல. தாகத்தால் துன்புறுவதுவா? சரி, நாங்கள் அதை அனுபவிக்க வேண்டும், ஏனெனில் நாங்கள் துன்பத்தைத் தழுவிக்கொள்ளும் பாதையில்

பயணிக்கிறோம். 'ஒரு துறவியாக நான் விருப்பத்துடன் செய்யாததை,' அப்போது நான் சொல்வேன், 'ஒரு துறவி என்பதன் அர்த்தம் என்னவென்று புரிந்துகொள்ள, இப்போது நான் விருப்பமில்லாமல் செய்வேன். என் கடவுளே, உமக்கு நன்றி!' ஆனால் இந்த உலகம், இந்தப் பரிதாபகரமான உலகம்! மனிதர்களைக் கொன்றுவிட்டு கட்டிடங்களை அழிக்காத குண்டுகளைக் கூட

அவர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள் என்றபோது, என்ன சொல்வது! கிறிஸ்து, 'ஒரு தனிப்பட்ட ஆத்துமாவின் பெலன் சர்வலோகத்தின் பெலனைப்பார்க்கிலும் மேன்மையாயிருக்கிறது'

257 என்று சொன்னார்.
ஆனாலும், அவர்களைப் பொறுத்தவரை கட்டிடங்கள் சர்வலோகத்தை விடவும் விலைமதிப்பற்றவையாக இருக்கின்றன என்றால், அது பயங்கரமானது!
— கெரோண்டா, எதிர்காலத்தைப் பற்றி நான் கவலையாகவும், பயமாகவும் உணர்கிறேன்.
— இந்த அச்சம் கிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொள்ள நமக்கு உதவுகிறது. இது, வரவிருக்கும் எல்லாவற்றிலும் நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. கிறிஸ்துவுக்காக ஒரு வீரமிக்க போராட்டம் முன்னால் காத்திருக்கிறது என்பதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நாம் எந்தவொரு ஹிட்லர் அல்லது முசோலினியிடம் அடிமைத்தனத்தை எதிர்கொள்ளவில்லை; கிறிஸ்துவின் மீதான நமது விசுவாசத்தில் நாம் சோதிக்கப்படுவோம். வெற்றிபெற, நம்மிடம் இயந்திரத் துப்பாக்கிகளோ அல்லது அதிநவீன அணுகுண்டுகளோ இருக்காது. இன்று, போராட்டம் ஆன்மீக ரீதியானதாக

257 மத். 16:26-ஐப் பார்க்கவும்.

311

இருக்கும். நாம் சாத்தானுடனே ஒரு போரை எதிர்கொள்கிறோம். ஆனால் நாம் அவனுக்கு சக்தியைக் கொடுக்காவிட்டால் சாத்தானுக்கு எந்த சக்தியும் இல்லை. பயப்பட என்ன இருக்கிறது? அது ஹிட்லர் அல்லது முசோலினியாக இருந்திருந்தால், நிலைமை வித்தியாசமாக இருந்திருக்கும். பயப்பட வேண்டியதில்லை. இந்தப் போர் ஆன்மீக ரீதியானதாக இருக்கும் என்பதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடையலாம். நீங்கள் ஒரு துறவற வாழ்க்கை, ஒரு தந்தைமைய வாழ்க்கை வாழ்ந்து, கவனமாக இருந்தால், எதிரியின் ஒவ்வொரு தாக்குதலுக்கும் நீங்கள் தெய்வீகத் தலையீட்டிற்குத் தகுதி பெறுகிறீர்கள். ஜெபத்தினாலும், பணிவினாலும், துயரத்தினாலும் அன்பினாலும் நிறைந்த மக்கள் இருந்தால், அவர்கள் உண்மையான ஆன்மீகக் கோட்டைகள், ஆன்மீக வியூகத் தளங்கள் ஆகிறார்கள். ஒரு மடாலயத்தில் மற்றவர்களின் துன்பத்தைப் பற்றி சிந்தித்து ஜெபிக்கும் இரண்டு— மூன்று ஆன்மாக்கள் இருந்தால், அவர்கள் ஒரு ஆன்மீகக் கோட்டையாக மாறுகிறார்கள். அத்தகைய ஆன்மீக முதிர்ச்சியடைந்த மக்கள் எதிரியின் எல்லா சக்திகளையும் கட்டுகிறார்கள்.

பிரார்த்தனை, நீதியான வாழ்க்கை, தனிப்பட்ட முன்மாதிரி
— கெரொண்டா, இன்றைய கடினமான சூழ்நிலையைப் பற்றி ஒரு துறவி எடுக்கும் மற்றும் வெளிப்படுத்தும் சரியான நிலைப்பாடு என்ன?
— ஜெபம், நீதியான வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட முன்மாதிரியாக இருப்பது ஆகியவை முதலில் வர வேண்டும். மேலும், தேவைப்படும்போது, அவர் பேசவும் தனது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தவும் வேண்டும்.
— அப்படியானால், ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பம் வரும்போது, ஒரு துறவி பேச வேண்டுமா?
— நிச்சயமாக! ஒரு துறவி பேசவில்லை என்றால் வேறு யார் பேசுவார்கள்? ஒரு துறவிக்கு பயப்பட ஒன்றுமில்லை. மற்றவர்கள் ஒரு சிறிய கண்டனத்தைப் பெறுவதைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள். கடவுளுக்கு நம்மை அர்ப்பணித்த நாம் இல்லாமல், போருக்கு முதலில் செல்வது யார்?
ஒரு எண்ணம் எனக்குச் சொல்கிறது, கடவுள் நம்மைக் கைவிட மாட்டார், அவர் நிச்சயம் கைவிட மாட்டார்! நிலைமை தெளிவாகும். தற்போதைக்கு, ஒரு பெரிய வலைக்குள் ஏராளமான மீன்கள் சிக்கிக்கொண்டது போல இருக்கிறது. ஆனால் அந்த வலை அழுகிப்போயிருக்கிறது. ஒரு மீன் இந்தப் பக்கமும், மற்றொன்று அந்தப் பக்கமும் நெளிவதால், இறுதியில் வலை கிழிந்துவிடும். மீன்கள் பெரியவை என்பதால் வலை கிழியவில்லை, மாறாக அந்த வலை ஏற்கனவே அழுகிப்போயிருப்பதால்தான் கிழிகிறது.

— கெரொண்டா, அந்த மீன்கள் கிறிஸ்தவர்களா?
— ஆம், கிறிஸ்தவர்கள். சுறாக்களும் பாம்புகளும் — அவையே மற்றவர்கள். ஆனால் நடப்பவற்றுக்கு நாமும் கடவுளிடம் பதிலளிக்க

312

வேண்டியிருக்கும். நான் இப்போது இவையெல்லாம் வெளிப்படையாகப் பேசுகிறேன்; என்னால் இனிமேலும் அடக்கி வாசிக்க முடியாது.
— அப்படியென்றால், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும், ஜெரோண்டா?
— முதன்மையாக, நாம் நம்மிடத்தில் இருந்துதான் தொடங்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஒரு துறவியாக, நான் பின்வரும் பணியை எதிர்கொள்கிறேன்: எனது தனிப்பட்ட மனித உணர்வை ஒழித்து, முதலில் என்னை நான் சீர்திருத்திக் கொள்ள வேண்டும், அதன் மூலம் நான் ஒரு ஆன்மீக நபராக மாற முடியும்; இல்லையெனில், எனது துறவற வாழ்க்கைக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை. அதன் பிறகு, தேவை ஏற்பட்டால், நாம் தீவிரமாகப் பேசுவோம், மேலும் அந்த விஷயத்தை ஒரு நல்ல முடிவுக்குக் கொண்டுவர கடவுள் நமக்கு உதவுவார்.
— ஆனால் சிலர், ஜெரோண்டா, மௌனமும் பிரார்த்தனையும் சிறந்தவை என்று கூறுகிறார்கள்.
— உங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தும் பற்றி எரியும்போது, நீங்கள் அலட்சியமாக இருக்க முடியாது! நீங்கள் அந்தத் தீயை அணைக்க வேண்டும். வேதனை உங்களை மௌனமாக இருக்க அனுமதிக்காது. நிச்சயமாக, முடிந்தவரை ஆன்மீக ரீதியாக வாழ முயற்சிப்பதே முக்கியம். ஆனால், ஏதேனும் ஒரு தீவிரமான விஷயத்தில், உங்கள் கண்ணோட்டத்தை வெளிப்படுத்துவது அவசியமானால், கடவுள் உங்களைச் சொல்லத் தூண்டும் எதையும் நீங்கள் சொல்ல வேண்டும்.
அடக்கமாகவும், எளிமையாகவும், ஆன்மீக ரீதியாகவும் வாழுங்கள் — அப்போதுதான் கடினமான காலங்களில் நீங்கள் சமரசம் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படாது. மேலும், துறவற வாழ்க்கைக்குத் தேவையான திறனைக் காட்டும் இளம் பெண்களை மடாலயத்தில் சேர்க்க முயற்சி செய்யுங்கள், அதனால் அவர்கள் உண்மையான கன்னியாஸ்திரீகளாக மாற முடியும். ஒருவர் ஒருமுறை நல்ல துறவியாகிவிட்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனைக்கு எந்த அளவிற்கு தங்களை அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக்கூடாது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும், மேலும் எப்படி நடந்துகொள்வது என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியும். இருப்பினும், அவர்கள் ஒரு நல்ல துறவியாக மாறவில்லை என்றால், எல்லாம் தவறாகப் போய்விடும். இது உங்களுக்குப் புரிகிறதா? நீங்கள் உண்மையான கன்னியாஸ்திரீகளாக மாறினால், நீங்கள் விவேகத்துடன் செயல்படுவீர்கள். ஆனால் நீங்கள் உண்மையான கன்னியாஸ்திரீகளாக மாறவில்லை என்றால், உங்களில் ஒருவரை ஒரு வேலைக்கு அனுப்பும்போது, நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்: 'கவனமாக இரு, இதைப் பற்றி தேவையற்ற எதுவும் சொல்லாதே, அதையும் பற்றி யாரிடமும் சொல்லிவிடாதே,' இல்லையென்றால் அவள் நிறைய அர்த்தமற்ற விஷயங்களைப் பேசக்கூடும். ஆனால் அது போன்ற ஒரு நிலை வளர்ச்சியடையாததாக இருக்கும். அப்படியானால், நமக்கு முன்னால் இருக்கும் அனைத்தையும் நீங்கள் எப்படிச் சமாளிப்பீர்கள்?

313

எனவே, துறவற வாழ்க்கைக்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் உண்மையான கன்னியாஸ்திரீகளாக மாற முயற்சி செய்ய வேண்டும், மேலும் கடினமான தருணங்களில் எந்த அளவிற்குப் பேச வேண்டும், என்ன சொல்ல வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போது அவர்கள் கீழ்ப்படிதலின் எல்லைகளை மீற மாட்டார்கள், ஏனெனில் அவர்களின் ஆன்மா மேலதிகாரி அன்னையின் ஆன்மாவுடன் ஒத்திசைவாக இருக்கும். தேவைப்பட்டால், மூத்த மதர் அவர்களுக்கு ஒரு சைகை செய்தாலே போதும், அவர்கள் அவளைப் புரிந்துகொள்வார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் அவளுடன் ஒரே அலைவரிசையில் இருப்பார்கள். அது வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீங்கள் இதைக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், வேறு யாராவது அதே அலைவரிசைக்கு வந்துவிடக்கூடும். அவர்கள் நீங்கள் கேட்கக்கூடாத விஷயங்களைச் சொல்வார்கள்; நீங்கள் அவர்களை அடையாளம் காண மாட்டீர்கள், மேலும் அவர்கள் கணிசமான தீங்கை விளைவிப்பார்கள்.

துறவறம் ஆபத்தில் உள்ளது

இன்று உலகம் பற்றி எரிகிறது, அதே சமயம் துறவறம் தனது வலிமையை இழந்து, வீழ்ச்சியடைந்து, தனது கண்ணியத்தையும் இழந்து வருகிறது. துறவறத்திலிருந்து ஆன்மீகக் கூறு நீங்கிவிட்டால், அதில் எதுவும் எஞ்சியிருக்காது. புனித மலையில், ஒரு யாத்ரீகர் ஒரு துறவியைக் கேட்டார்: 'கேளுங்கள், இங்கு தவம் என்ற உணர்வே இல்லையா?' — 'இப்போது,' என்று அந்தத் துறவி அவரிடம் விளக்கினார், 'இது ஒரு புதிய காலம். பழைய வழிகளின் காலம் முடிந்துவிட்டது.' சரி, ஒருவேளை அவர் பைத்தியமாக இருந்திருக்கலாம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஒருவேளை அவரைப் போல இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்து பேர் சற்று பித்து பிடித்தவர்களாக இருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் இதுபோன்ற முட்டாள்தனங்களைப் பேசினால், அவர்களை ஒரு கோபுரத்தில் அடைத்து வைக்கட்டும்! அவர்கள் வாயடித்துக் கொண்டிருக்கவோ, நமது காலத்திய துறவற வாழ்க்கையைப் பற்றி அவதூறு பேசவோ, மக்களைத் தவறான வழியில் வழிநடத்தவோ அவர்களுக்கு எந்த உரிமமும் இல்லை! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவ்வாறு செய்ய ஒரு சாக்குப்போக்கைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் சிலரும் இருக்கிறார்கள்.
நீங்கள் பார்க்கத்தான் போகிறீர்கள்: கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, சில மடாலயங்களில், வெளிப்படாமல் இருக்க, அவர்கள் புனிதத் தந்தையர்களின் நூல்களை வாசிப்பதை நிறுத்திவிடுவார்கள். நமது காலத்திற்குப் பயனுள்ளவை என்று கூறி, அவர்கள் சமூகவியல் சார்ந்த புத்தகங்களைப் படிப்பார்கள். ஆம், ஆம், நாம் செல்லும் திசை அதுதான்! மேலும், பரிதாபமான பொதுமக்கள் உதவிக்காக புனித மடாலயங்களுக்கு வருகிறார்கள்... இறைப்பற்றுள்ள ஒருவர் மதச்சார்பற்ற உலகில் எவ்வாறு இகழப்படுகிறாரோ, அவ்வாறே ஒரு நல்ல துறவியும் விரைவில் இகழப்படுவார். உலகியல் மனப்பான்மையின் ஆபத்தை நாம் குறைத்து 314

மதிப்பிட்டால் நமக்குக் கேடு; ஏனெனில், அப்போது, விரைவில் வரவிருக்கும் காலத்தில், ஒரு இளைஞன் நேர்மையாகவும், துறவற முறைப்படி வாழவும் ஒரு மடத்திற்கு வரும்போது, மற்றவர்கள் அவனிடம், 'நீ இங்கே என்ன செய்கிறாய்?' என்று கேட்பார்கள். பக்திசார மக்களைப் போல் இருக்கும் துறவிகளைக் காணும்போது, மக்கள் துறவற வாழ்க்கையின் மீது நம்பிக்கையிழந்து விடுகிறார்கள். பலர் என்னிடம் வந்து, சில மடாலயங்களால் தாங்கள் எவ்வாறு தீய வழிகளுக்குத் தூண்டப்படுகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். இப்போது நான் எப்படி அவர்களின் மனதைச் செப்பனிட முடியும்?
உலகியல் உணர்வு துறவற வாழ்க்கையில் ஆழமாக ஊடுருவிவிட்டது, மேலும் தீமை சும்மா இருந்துவிடுவதில்லை. துறவிகள் தாங்கள் துறவிகள் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும், பொதுமக்கள் அல்ல என்பதை. முந்தைய தலைமுறைகளைப் பண்படுத்திய அந்த எளிமையை நாம் இழந்துவிட்டோம். இளம் துறவிகள் இப்போது உலகியல் பகுத்தறிவு மற்றும் உலகியல் வளர்ப்பால் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள்: அவர்கள் தங்கள் நற்பெயரை இழக்காமல் இருக்கப் பாடுபடுகிறார்கள், மேலும் பெரும்பாலும் மதச்சார்பற்ற சமூகத்தின் சட்டங்களை நோக்கித் தங்களைத் திருப்பிக்கொள்கிறார்கள். இருப்பினும், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 'லவ்சைகா'வில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமையை துறவற சமூகங்களில் ஒருவர் காண முடிந்தது.

258 சிலர் தெய்வீக
ஆர்வத்தால் மடத்திற்குள் நுழைந்தனர், மற்றவர்கள் மனந்திரும்புதலால் நுழைந்தனர். அவர்களை மடத்திற்குள் வழிநடத்திய சூழ்நிலைகள் மாறுபட்டன: ஒருவர் தனது மனைவியின் மரணத்திற்குப் பிறகு நுழைந்தார், மற்றொருவர் தனது முந்தைய, உலகியல் வாழ்க்கையைப் பற்றி மனந்திரும்பியதால் அவ்வாறு செய்தார். மடாலயங்களில் பேய்பிடித்தவர்களையும் காண முடிந்தது: அவர்கள் உதவி தேடி அங்கு வந்தனர், பெரியவர்களின் பிரார்த்தனைகளால் குணமடைந்தனர், அங்கு தங்கியிருந்து துறவறையை மேற்கொண்டனர். பின்னர் அவர்கள் ஏதேனும் தீச்செயல் செய்தால், அசுத்த ஆவி மீண்டும் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டது. அதனால்தான் பொதுவாழ்விடங்களிலும் பேய்பிடித்தவர்கள் இருந்தனர். வழிகெட்டவர்களும் இருந்தனர், கிறிஸ்துவுக்காக புனித முட்டாள்கள் இருந்தனர், மேலும் தீர்க்கதரிசன வரத்தையும் குணப்படுத்தும் வரத்தையும் கொண்ட துறவிகளும் இருந்தனர். அத்தகைய பெரும் பன்முகத்தன்மை இருந்தது! ஆனால் இன்று உங்களுக்கு

258
'லாவ்சைக்' — எகிப்திய மற்றும் பாலஸ்தீனிய துறவிகளின் புனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள். இந்தப் புத்தகம், பெரும்பாலும் 5 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், பைத்தினியாவில் உள்ள ஹெலெனோபோலிஸின் ஆயர் பல்லாடியஸால் தொகுக்கப்பட்டது, அவர் அதை பைசண்டைன் உயர்குடியினரான லாவ்சுக்கு அர்ப்பணித்தார். இந்த படைப்பு, அவருடைய பெயரால் அறியப்படத் தொடங்கியது.

315

தீர்க்கதரிசியோ, அற்புதங்களைச் செய்பவரோ, பிசாசு பிடித்தவர்களோ, அல்லது கிறிஸ்துவுக்காக புனித முட்டாள்களோ யாரும் கிடைக்க மாட்டார்கள். நம்மிடம் ஒரு வேறுபட்ட வகையான புனித முட்டாள்தனம் உள்ளது—அது இந்த உலகின் முட்டாள்தனம். நாம் நமது சொந்த மனதிற்கு முதலிடம் கொடுத்துள்ளோம், இது நமது மனதைச் சீரழித்துள்ளது. அதிகமான உலகியல் பகுத்தறிவு நம்மிடம் ஊடுருவிவிட்டது, மேலும் இந்தப் பகுத்தறிவின் மிகுதி எல்லாவற்றையும் அழித்துவிட்டது. இதில் மிக மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், நாம் அதை உணர்வதில்லை.
சில மடாலயங்களில் உள்ள துறவிகள், இன்று தங்கள் வாழ்க்கையைப் பல்வேறு ஆடம்பரங்களால் நிரப்பிக்கொண்டு, தங்கள் வாழ்க்கையை ஒரு சுமையாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தேவைப்படாத விஷயங்களில் அதிகமாக கவனம் சிதறி, அவர்கள் ஈடுபட வேண்டிய ஆன்மீக விஷயங்களைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். ஒரு மடாலயத்தில் நுழையும் இளைஞர்கள், உலகியல் அமைப்பின் ஆன்மாவாக மாறாமல், தங்கள் உலகியல் அமைதியின்மையை விட்டுவிட்டால், அவர்களுக்கு அமைதி கிடைக்காது. பிறகு, தங்களை மகிழ்வித்துக் கொள்ள, அவர்கள் 'ஆன்மீக சுற்றுலா'வில் ஈடுபட்டு, சுற்றுலாக்களுக்குச் செல்ல விரும்புவார்கள். 'ஆனால் நான் விடுமுறைக்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்' என்று கூறுபவர்களும் இருப்பார்கள், ஆனால் ஒரு துறவி தனது அறையை விட்டு வெளியேறும்போது அது கனத்த இதயத்துடன் இருக்க வேண்டும்.
நான் பல விஷயங்களால் கொந்தளிக்கிறேன், அதனால்தான் இந்தக் கசப்பான வார்த்தைகள் என்னிலிருந்து பொழிகின்றன. அது எனக்கு வேதனையளிக்கிறது: ஏனெனில், கடந்த காலத்தில், ஏழ்மையான துறவிகளுக்கு ஆன்மீகப் புத்தகங்களோ அல்லது துறவற வாழ்க்கை என்றால் என்னவென்ற எந்தக் கருத்தோ இருக்கவில்லை, ஆனாலும் அவர்கள் செழித்து வாழ்ந்தனர். மடாலயங்களுக்குள் நுழைந்தவர்களில் முப்பது சதவீதம் பேர் இயல்பாகவே துறவிகளாக இருந்தனர், மீதமுள்ளவர்கள் செம்மைப்படுத்தப்படாதவர்களாக வந்தனர்: பல்வேறு பின்னணிகளிலிருந்து வந்த ஒரு கலவையான கூட்டம், ஆனாலும் அவர்கள் செழித்து வாழ்ந்தனர். ஒருவர் ஆன்மீக விஷயங்களில் சிறிதும் புரிதல் இல்லாமல் மடாலயத்திற்கு வரலாம், ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதங்கள் அங்கே வாழலாம், அப்போதெல்லாம் மடாலயத் தலைவர் கூட அவர் யார் என்று தெரியாமல் இருக்கலாம். பின்னர், துறவியாக ஆக முடிவு செய்ததும், அவர் தனது ஆன்மீக குருவிடம் சென்று, தன் பாவங்களை அறிக்கை செய்து, மடாலயத்திலேயே தங்கிவிடுவார். அவர் எப்படிப்பட்டவர், எங்கிருந்து வந்தார், அல்லது அவரை மடாலயத்திற்கு என்ன கொண்டு வந்தது என்பது கூட யாருக்கும் தெரியாது. இருப்பினும், அவர்கள் எதிர்கொண்ட அனைத்து சிரமங்களுக்கும் மத்தியில், அவர் ஆன்மீக ரீதியாக வளர்ந்து செழித்தார். சிலர் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் உணவறையில் வாசிக்கப்படும் பகுதிகளையும்,

316

தேவாலயத்தில் சினாக்ஸரியனையும் கேட்பார்கள், அதற்கு மேல் எதுவும் இல்லை; உண்மையில், சில சமயங்களில் அதையும் அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடிந்திருக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் பாடுவதன் அர்த்தமும் தெரியவில்லை: வழிபாட்டுகளின் போது அவர்கள் இயேசு பிரார்த்தனையைச் சொல்வார்கள், ஆனால் அவர்களின் நோக்கங்கள் நல்லதாக இருந்தன. இவை அனைத்திற்கும் மத்தியிலும், அவர்கள் ஆன்மீக முதிர்ச்சியை அடைந்தனர். அவர்கள் ஒரு ஆன்மீக நிலையை அடைந்தனர், ஆனால் இன்று ஞாயிறு பள்ளிகள், ஆன்மீக புத்தகங்கள் மற்றும் பல சாதகமான சூழ்நிலைகள் இருந்தபோதிலும், இந்த மூலப்பொருள் அனைத்தும் வீணடிக்கப்படுகிறது! கல்வி கற்காதவர்களிடம் இவ்வளவு வலுவான ஆன்மீக வளர்ச்சி இருந்திருக்க, கற்றவர்களிடமும் பண்பாளர்களிடமும் ஒன்றுமில்லை என்பது தெரிகிறது! அதாவது, சொல்லப்போனால், ஒரு உழுத வயல் இருக்கிறது; அதில் விதை விதைக்கப்படுகிறது, ஆனால் ஒரு விதையாவது முளைப்பதில்லை! இது மன வேதனையாக இல்லையா? நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? எப்படியாயினும், நாம் கவனக்குறைவாக இருந்தால், துறவற வாழ்க்கை உறுதியாக நிற்காது; அது முற்றிலும் சீர்குலைந்துவிடும். ஆனால் எதிர்காலம், நிச்சயமாக, கிறிஸ்து மற்றும் கடவுளின் பரிசுத்தமிக்க தாயின் கைகளில் உள்ளது. அவரே, நமது நல்ல எஜமானி, ஒரு துடைப்பத்தை எடுத்து, தம்முடைய புனித மடாலயங்களிலிருந்து குப்பைகளை அப்புறப்படுத்தி, அவற்றுக்கு மீண்டும் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவார். இவை அனைத்தும் சுவடில்லாமல் கடந்து போகும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்; இருப்பினும் நாம் சரியாக, துறவற முறைப்படி வாழாவிட்டால், கடனாளிகளாகக் கடவுளுக்கு முன்பாக நிற்போம். நமது ஆன்மாக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும், ஜெபத்தின் மூலம் சமூகத்திற்கு உதவுவதற்காகவும் நாம் துறவறையை மேற்கொண்டோம். ஆகவே, நாம் கிறிஸ்துவிடம் எடுத்த சபதங்களையும், இந்த பாக்கியத்தை— அதாவது தேவதையின் நிலைக்கு அழைக்கப்படும் பாக்கியத்தை—பெறாத உலகில் உள்ளவர்கள் எதை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதையும் மறந்துவிடாதீர்கள்.

நாம் ஒரு பாரம்பரியத்தை விட்டுச் செல்ல வேண்டும்

— கெரொண்டா, பலர் [இப்போதெல்லாம்] தங்கள் நம்பிக்கைகளை மடாலயங்களில் வைக்கிறார்கள். இதன் பொறுப்பு என் மீது பெரும் சுமையாக இருக்கிறது.
— ஆம், இப்போது வெளியேறும் ஒரே வழி, ஏட்டோலியாவின் புனித கோஸ்மாஸ் போன்ற சில புனிதர்கள் இருந்து, அவர்கள் வெவ்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று பிரசங்கித்து உலகிற்கு அறிவூட்ட வேண்டும் என்று பலர் கூறுகிறார்கள். மடாலயங்கள் ஆன்மீக மையங்கள். 1821-ஆம் ஆண்டு எழுச்சியில் மடாலயங்கள் உதவியிருக்காவிட்டால், அந்த எழுச்சியே நடந்திருக்காது. மேலும், ஜெர்மன் ஆக்கிரமிப்பின் போது, 317

மடாலயங்கள் சரணடையாமல் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குத் தங்கள் பங்களிப்பை வழங்கின. அதனால்தான் கொள்ளையர்கள்259 அவற்றை அழித்தார்கள். பெரும்பாலான மடாலயங்கள் ஜெர்மானியர்களால் எரிக்கப்படவில்லை; அவை தங்களின் சொந்த மக்களான கிரேக்கக் கொள்ளையர்களால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. ஜெர்மானியர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'ஒரு மடாலயத்தில் வெடிமருந்துகளும் ஆயுதங்களும் காணப்பட்டால், நாங்கள் அதை எரித்துவிடுவோம்.' கொள்ளையர்கள், தாங்கள் அப்பாவித்தனமாகத் தோற்றமளிக்கவும், மடாலயங்களின் அழிவுக்கு நாஜிகளைக் குறை கூறவும், மடாலயங்களுக்குள் சென்று, சில பழைய தோட்டாத் தொகுப்புகளையும், ஒன்று அல்லது இரண்டு உடைந்த துப்பாக்கிகளையும் வைத்து, பின்னர் தாங்களே ஆக்கிரமிப்புப் படைகளுக்கு குறிப்பிட்ட மடாலயங்களில் கொள்ளையர்கள் பதுங்கியிருப்பதாகப் புகார் கூறுவார்கள். பாசிஸ்டுகள் சோதனை நடத்தி, தோட்டாக்களைக் கண்டுபிடித்து மடாலயத்திற்குத் தீ வைத்துவிடுவார்கள். இந்த வழியில், பாசிஸ்டுகள் தங்களைக் கண்டு பயந்ததால், கொள்ளையர்கள் பல மடாலயங்களை எரித்துவிட்டனர். "மடாலயங்கள் இருந்தால், நாத்திக ஆட்சியை நாங்கள் நிறுவியாலும் கூட, எங்களால் எதையும் சாதிக்க முடியாது" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். அதற்குப் பதிலாக அவற்றை எரித்துவிடுவோம்.' அதன்படியே அவர்கள் செய்தார்கள்.
இன்று, மக்கள் புளித்த மாவு தேடி மடாலயங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். ஆனால், மடாலயங்களே இத்தகைய சீர்கேடு நிலையில் இருக்கும்போது, அங்கே என்ன விதமான புளித்த மாவு இருக்க முடியும்? அவர்கள் அங்கே எந்தப் புளித்த மாவையும் காண்பதில்லை. எனவே, வரவிருக்கும் கடினமான ஆண்டுகளுக்காகச் சிறிதளவு புளித்த மாவைப் பாதுகாக்க நாம் முயற்சிப்போம்.
தற்போது, சூனியக்காரர்கள் மற்றும் அது போன்றவர்களிடம் செல்பவர்கள் உதவிக்காக மடாலயங்களுக்கு வருகிறார்கள். பின்னர், பாவத்தால் சோர்வடைந்த மக்கள் வருவார்கள். உண்மையில், அவர்கள் மிகவும் சோர்வடைந்துவிடுவார்கள், நீங்கள் அவர்களை குடித்துவிட்டுத் திரியவோ அல்லது பாவம் செய்யவோ அனுப்பினால் கூட, அவர்கள் செல்ல மாட்டார்கள். இந்தக் கடினமான ஆண்டுகளில், கடவுள் தனிப்பட்ட அழைப்புகள் மூலம் மக்களை மடவாழ்க்கைக்கு அழைக்கிறார். இந்தத் தலைமுறை மிகச் சிறந்த வாய்ப்புகளுடனும் இலட்சியங்களுடனும் தனது மடவாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடங்குகிறது, ஆனாலும் சாத்தான் இந்த மூலப்பொருள் அனைத்தையும் பயனற்றதாக்குகிறார். அடுத்த தலைமுறை வித்தியாசமாக இருக்கும். துறவற வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாத பலரும் மடாலயங்களுக்கு

259
'கொள்ளையர்கள்' என்ற சொல், பாசிச ஆக்கிரமிப்பு ஆண்டுகளில் கிரீஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆயுதப் பிரிவுகளைக் குறிக்கிறது. — மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு.

318

வருவார்கள். அவர்கள் துறவற வாழ்க்கையில் நுழைய வேண்டிய கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள். அவர்கள் உலகத்தால் சோர்வடைந்து காயப்படுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். திருமணமான தம்பதிகள்

(திருச்சபையின் ஆசீர்வாதத்துடனும் இல்லாமலும்) விவாகரத்து பெற்று மடாலயங்களில் நுழைவார்கள். உலகியல் வாழ்க்கையில் சோர்வடைந்த இளைஞர்களும் மடாலயங்களில் நுழைவார்கள்: சிலர் தங்கள் ஆன்மாவைக் காப்பாற்ற, மற்றவர்கள் தங்களுக்காகச் சற்று அமைதியைத் தேட. திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்பும் ஆனால் தங்கள் வாழ்க்கையை மற்றொருவருக்கு அர்ப்பணிக்க அஞ்சுகிறவர்களும் துறவிகளாக மாறுவார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வரும் ஆண்டுகளில், மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் ஒரு குடும்பத்தைத் தொடங்குவதற்கான மன உறுதி இல்லாதவர்கள் இருவரும் துறவற வாழ்க்கையில் நுழையக்கூடும். "திருமணத்தில் நான் என்ன கண்டுபிடிப்பேன்? நான் எப்படி வாழ்வேன்?" என்று அவர்கள் சிந்திப்பார்கள். "நான் ஒரு துறவியாக மாறுவது நல்லது." வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் துறவற வாழ்க்கையை நேரத்தைக் கழிப்பதற்கான ஒரு இனிமையான வழியாகக் கருதுவார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு வெற்றிகரமாக இருப்பார்கள் என்பது வேறு விஷயம். மடாலயங்களில் நுழைபவர்கள் பாவமன்னிப்புப் பெறுபவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்; அவர்களின் சூழ்நிலைகள் அவர்களைத் துறவிகளாக மாறும்படி கட்டாயப்படுத்தும். அவர்களின் நோக்கங்கள் குற்றமற்றதாக இருக்காது. therein தான் ஆபத்து உள்ளது. ஒரு நபர் துறவற வாழ்க்கைக்காக உலகை விட்டு வெளியேறும்போது, நிலைமை முற்றிலும் வேறுபட்டது. இந்த பரிதாபத்திற்குரிய ஆன்மாக்களுக்கு அதிக உதவி தேவைப்படும்; அவர்கள் உலக இன்பங்களின் சுவையை நினைவில் வைத்திருப்பார்கள், அதனால் சாத்தான் அவர்களுக்கு எதிராக ஒரு கடுமையான போரை நடத்துவான். அவன் நம்மை எதிர்த்து அப்படி ஒரு போரை நடத்தவில்லை; அவன் நமது ஆன்மீக முயற்சிகளைத் தடுக்கவும், நம்மை விரக்தியில் ஆழ்த்தவும் முயற்சிக்கிறான், அதனால் நம்மைத் தொடர்ந்து வருபவர்கள் புளிப்பூட்டியைக் கண்டுபிடிக்காமல் போகலாம்.
இவை அனைத்தின் மூலமும் நான் கூற வருவது என்னவென்றால், நாம் இப்போது வெற்றி பெற வேண்டும், அப்போதுதான் இந்த மக்களுக்கு உதவும் நிலையில் நாம் இருக்க முடியும். அவர்களுக்கு ஒரு தந்தையின் பாரம்பரியத்தை விட்டுச் செல்வோம். நம்மிடம் 'ஆவிக்குரிய மகிழ்ச்சிகள்' உள்ளன—ஆனால் நம்மிடம் பரலோக மகிழ்ச்சிகள் இல்லை. கூந்தல் கழித்தல், திருநிலைப்படுத்தல், இரவு முழுவதும் விழித்திருத்தல், 'ராபி, ஆண்டவரே…' என்று பாடுதல், மெழுகுவர்த்தித் தண்டை அசைத்தல் ஆகியவற்றில் நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்… ஆனால் இந்த மகிழ்ச்சிகள் பரலோகமானவை அல்ல; அவை இதயத்தின் மாம்ச மகிழ்ச்சிகள் — இந்த வார்த்தையின் நேர்மறையான அர்த்தத்தில். பரலோக மகிழ்ச்சி என்பது உயர்ந்தது, சொல்லொணாது. ஒரு நபர் 319

பரலோகத்தின் ஒரு சிறிய சுவையை உணரத் தொடங்கும் போது, அவரது இதயம் துள்ளிக்குதித்து மகிழ்கிறது. பரலோக மகிழ்ச்சிகளை எதிர்கால சந்ததியினருக்குக் கடத்துவதற்கு, நாம் அவற்றை நாமே அனுபவிக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் 3.
வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த பொருள் பற்றி

வரவிருக்கும் வாழ்க்கைக்காக நம்மைத் தயாரிப்போம்

— ஜெரோண்டா, ஒரு இளைஞன் காணாமல் போயிருக்கிறான், அவன் அழகற்றவன் என்பதால் தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள விரும்புவதாகவும், இதற்கு அவனது பெற்றோரே காரணம் என்றும் கூறி அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பை விட்டுச் சென்றிருக்கிறான்...
— மக்கள் இன்னும் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அர்த்தத்தை உணரவில்லை. அவர்கள் மறுபிறவியை நம்புவதில்லை. அவர்களின் எல்லா துன்பங்களும் இதிலிருந்துதான் உருவாகின்றன. 'என்னிடம் நியாயமற்ற முறையில் நடந்துகொண்டார்கள்,' என்கிறார் ஒருவர், 'மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் நான் இல்லை.' மக்கள் தங்களிடம் உள்ளவற்றில் அதிருப்தி கொள்கிறார்கள்; சுயநலம் நுழைந்து, அவர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். கடவுள் எல்லா மக்களையும் நேசிக்கிறார். ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுக்கு நல்லது என்று அவர் கொடுத்திருக்கிறார்: அது உயரம், தைரியம், அழகு அல்லது வேறு எதையாக இருந்தாலும் சரி. அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தினால், அது அவர்களைக் காப்பாற்ற உதவும் ஒன்றைக் கடவுள் மக்களுக்குக்

கொடுத்திருக்கிறார். ஆனாலும், 'நான் ஏன் இப்படி இருக்கிறேன், அவன் ஏன் அப்படி இருக்கிறான்?' என்ற கேள்வியால் இந்த உலகம் வாடுகிறது. ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், உங்களிடம் ஒன்று இருக்கிறது, அவனிடம் மற்றொன்று இருக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்காக புனித மலையில் வாழ்ந்த ஒரு ருமேனிய புனித முட்டாள், இதுபோன்ற எண்ணங்களால் வாடிய ஒருவருக்கு ஒரு கதை சொன்னார்: 'ஒரு தவளை ஒரு மாட்டைப் பார்த்து, "நானும் மாடாக வேண்டும்!" என்று சொன்னது. அது வீங்கிப் பெருகி, இறுதியில் வெடித்துச் சிதறியது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, கடவுள் சிலரைக் குட்டிகளாகவும் மற்றவர்களைக் காளைகளாகவும் படைத்தார்.

அந்தக் குட்டி என்ன செய்தது? அது காளையாக மாற விரும்பியது! சரி, அது வெடித்துச் சிதறியது!" படைப்பாளர் தங்களை எப்படிப் படைத்தாரோ, அதில் ஒவ்வொருவரும் மகிழ்ச்சியடையட்டும்.
ஒருவர் கடவுளிடமும், வரவிருக்கும் நித்திய வாழ்விலும் நம்பிக்கை கொள்ள வழங்கப்பட்ட சாதகமான வாய்ப்பைப்

பயன்படுத்திக்கொண்ட உடனேயே—அதாவது, அவர்கள் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த பொருளை உணர்ந்து, மனந்திரும்பி, தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டமைக்கும்போது—இறை ஆறுதலும் கடவுளின் அருளும் உடனடியாக வரும், மேலும் அந்த அருள் அவர்களை மாற்றி, அவர்களின் பரம்பரையாக வந்த அனைத்துக் குறைகளையும் நீக்கிவிடும். மனந்திரும்பிய பல பாவிகள் பணிவுடன் ஒரு மேன்மையான முயற்சியை மேற்கொண்டு, அருளைப் பெற்று, புனிதர்களாக மாறினர்; இப்போது நாம் அவர்களை ஆராதித்து, அவர்களின் பிரார்த்தனைகளைக் கோருகிறோம். இருப்பினும், முன்பு அவர்களுக்கும், பிறவியால் வந்தவை உட்பட, பல ஆசைகள் இருந்தன. உதாரணமாக, போற்றத்தக்க மூர் மோசேவைக் கொள்ளலாம். பிறவிப் பகைமையுடன் இரத்தம் குடிக்கொள்ளும் ஒரு கொள்ளைக்காரனாக இருந்த அவர், கடவுளை நம்பத் தொடங்கிய உடனேயே, உடனடியாக மனந்திரும்பி, துறவறம் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கினார்; அவரது எல்லாப் பேராவல்களும் அவரை விட்டு நீங்கின, கடவுளின் அருளும் அவர்மேல் வந்தது. அவருக்கு தீர்க்கதரிசன வரம் கூட அருளப்பட்டது, மேலும் உயர்-சமூக ரோமானியக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரும், பரம்பரைப் புண்ணியங்களைக் கொண்டவரும், வெளிப்படையான விஷயங்களில் மிகவும் அறிந்தவருமான அர்செனியஸின் 260 ஆன்மீகப் பகுத்தறிவையும் கூட அவரது ஆன்மீகப் பகுத்தறிவு மிஞ்சியது.
— அப்படியானால், ஜெரோண்டா, இந்த வாழ்க்கையின் சரியான அர்த்தம் என்ன?
— அது என்ன? அது நமது தாயகத்திற்காகவும், சொர்க்கத்திற்காகவும், பரதீசத்திற்காகவும் தன்னைத் தயார்படுத்துவதாகும். ஆன்மாவின் இரட்சிப்பு என்பதே வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அர்த்தமாகும். கடவுளையும், வரவிருக்கும் வாழ்க்கையையும் நம்புவதன் மூலம், ஒரு மனிதன் இந்த தற்கால வாழ்க்கை நிலையற்றது என்பதை உணர்ந்து, வரவிருக்கும் வாழ்க்கைக்கான தனது 'கடவுச்சீட்டை' தயார்படுத்துகிறான். நாம் அனைவரும் ஒரு நாள் பிரிந்து செல்ல விதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை மறந்துவிடுகிறோம். நாம் இங்கு வேரூன்ற முடியாது. இந்த வாழ்க்கை சோம்பேறித்தனமாக வாழ்வதற்கல்ல, மாறாக சோதனைகளை கடந்து மற்றொரு வாழ்க்கைக்குச் செல்வதற்காகும். எனவே, நாம் பின்வரும் இலக்கை நமக்கு நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டும்: கடவுள் நம்மை அழைக்கும்போது, நாம்

260 புகழ்பெற்ற பெருமைமிக்க அர்சேனியஸ் (354–447) ரோம் நகரைச் சேர்ந்தவர். அவர் தனது
ஞானத்திற்கும் நற்பண்பிற்கும் பெயர் பெற்றிருந்தார். பேரரசர் தியோடோசியஸ் தனது இரண்டு குழந்தைகளையும் வளர்ப்பதற்கு அவரிடம் ஒப்படைத்ததால், அவருக்கு 'மன்னர்களின் தந்தை' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. கி.பி. 394-ல், ஒரு தெய்வீகத் தரிசனத்தைத் தொடர்ந்து, அவர் உலகை விட்டு விலகி எகிப்து பாலைவனத்தில் தங்கியார். அரண்மனைகளில் முன்பு வாழ்ந்தபோதிலும், புனித அர்செனியஸ் தனது துறவற விரதத்தைக் கடுமையான தவம் மற்றும் தியாகத்துடன் மேற்கொண்டார்.

321

தெளிவான மனசாட்சியுடன் புறப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் அருகே உயரே எழுந்து, அவருடன் நித்தியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்வது. கிறிஸ்து ஐந்து அப்பங்களை ஆசீர்வதித்து பல ஆயிரம் மக்களுக்கு உணவளித்தபோது, கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் உடனடியாகக் கூறினர்: 'அவர் ஒரு சிறந்த ராஜாவாக இருப்பார்!' அவர்கள் அந்த ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் சாப்பிட்டு உற்சாகம் அடைந்தனர். இருப்பினும், கிறிஸ்து அவர்களை இந்த உணவைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம் என்று கூறினார், ஏனென்றால் நாம் இங்கே இருக்கப் போவதில்லை. இந்த வாழ்க்கையில், நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு சோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறோம்: கடவுள் கோருவதற்கு ஏற்ப நாம் வாழ்கிறோமா என்பது.
— கெரொண்டா, தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய ஒருவன் எப்போதும் எதை மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும்?
— அவர்கள் தங்கள் மனதை கடவுளிடம் நிலைநிறுத்தி, இந்த வாழ்க்கையில் அவர்கள் நுழைந்த நோக்கத்தைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். சூரியனுக்குக் கீழ் உள்ள அனைத்திலும் மூழ்கி, வசதியான சிறிய வாழ்க்கைகளில் செட்டில் ஆகுவதற்காக நாம் இங்கு வரவில்லை. நாம் வரவிருக்கும் வாழ்க்கைக்காகத் தயாராக வந்திருக்கிறோம். எனவே, நமது மனம் அந்த எதிர்கால வாழ்க்கையிலும், அதை அடைய உதவும் அனைத்திலும் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்த வேண்டும். எல்லாவற்றையும் அன்புடன் அணுகி, அன்பு மற்றும் பணிவுடனும் முயற்சி செய்வதன் மூலம், ஒரு நபர் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை உணர்ந்து கொள்கிறார். ஆன்மீக வாழ்க்கை என்பது எல்லையற்ற தைரியம், ஒரு ஆன்மீக விருந்து. விருந்து என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத்

தெரியுமா? துறவறத்தின் ஆழ்ந்த பொருளைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்; ஆன்மீகக் கண்ணியத்தையும் புனிதத் தந்தையர்களின் உணர்திறனையும் பெறுங்கள். மேலும், எல்லா மக்களும் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த பொருளைப் புரிந்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்கள் (துறவற வாழ்க்கை மட்டுமல்ல, பொதுவாக வாழ்க்கை). அவர்கள் அவ்வாறு செய்தால், அற்பமான சண்டைகள்,
மோதல்கள் மற்றும் சுயநலத்தின் பிற வெளிப்பாடுகள் முற்றிலுமாக மறைந்துவிடும். ஒரு தெய்வீகப் பரிசு இருப்பதால், இந்த வாழ்வில் கண்ணியமாக நடந்துகொள்வதையும், மற்றவர்களிடமிருந்து மனிதப் புகழை ஏற்றுக்கொள்வதையும் விட, வரவிருக்கும் வாழ்க்கைக்காகச் சிறிது 'பணம்' சம்பாதிப்பது பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஒருவர் நிஜ வாழ்க்கையின் எல்லைக்குள் இயங்கும்போது, அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். தாங்கள் உயிருடன் இருக்கிறோம் என்பதில். தாங்கள் இறக்கப் போகிறோம் என்பதில். அவர்கள் வாழ்க்கையில் சோர்வடைந்ததால் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை; இல்லை, தாங்கள் இறந்து கிறிஸ்துவிடம் செல்வோம் என்பதில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்.

322

— கெரொண்டா, கடவுள் அனுமதிப்பதை அவர் எதிர்க்காததால் அவர் மகிழ்ச்சியடைகிறாரா?
— இந்த வாழ்க்கை நிலையற்றது, மற்ற வாழ்க்கை நித்தியமானது என்பதை அவர் காண்கிறார், அதனால் அவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார். அவர் வாழ்க்கையில் சோர்வடையவில்லை, ஆனால், 'எங்களை என்ன காத்திருக்கிறது? நாங்கள் செல்ல மாட்டோமா?' என்று சிந்தித்து— இதுவே தனது விதி, வாழ்க்கையின் அர்த்தம் என்பதை உணர்ந்து, அங்கு செல்லத் தயாராகிறார்.
உதாரணமாக, சமூக நல அமைப்பில் பணிபுரியும் பெண்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் நல்ல மனமுடையவர்கள்: அந்தப் பாவிகள், மற்றவர்களுக்காகத் தங்களைத் தகிக்க உழைத்து, ஓயாமல் அலைந்து திரிகிறார்கள். அவர்கள் பயிற்சி பெற்ற உளவியலாளர்கள், ஆனால் சில சமயங்களில் அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு உதவ விரும்பும் வழி முறையில் அது பலனளிக்காது. உதாரணமாக, அவர் ஒருவரின் கால் துண்டிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு ஆறுதல் கூறச் செல்கிறார், அவர் அவரிடம் கூறுகிறார்: 'நீங்கள் இரண்டு கால்களுடன் இங்கு வந்து, "நல்வாழ்த்துக்கள்" என்று என்னிடம் கூறுகிறீர்கள், ஆனால் எனக்கு ஒரு கால் மட்டுமே உள்ளது.' அவருக்கு அவள் என்னதான் சொல்ல முடியும்? உளவியல் ரீதியாக அவரால் எப்படி உதவ முடியும்? இந்த மனிதர் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அர்த்தத்தை உணரத் தவறினால், வேறு எதுவும் அவருக்கு உதவ முடியாது. கடவுளால் அனுமதிக்கப்பட்ட இந்த ஊனத்திற்காக, அவர் முணுமுணுக்காத பட்சத்தில், அடுத்த பிறவியில் அவர் சேர்த்துகொண்ட பரலோகப் பலனைப் பெறுவார் என்பதை அவர் உணர வேண்டும். இதை உணர்ந்ததும், அவர் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். மற்றவர்கள் அனைவரும் நான்கு கால்களில்

நடந்தாலும், அவர், 'நான் ஒரு காலில் நடப்பதற்கு உமக்கு நன்றி, என் கடவுளே' என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால், வாழ்க்கையை ஆன்மீகமற்ற முறையில் பார்ப்பதால், இந்தப் பாவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் மற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறச் செல்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களிடம் என்ன சொல்வது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. உதாரணமாக, மூன்று குழந்தைகள் உள்ள, புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட முப்பத்தைந்து வயதுப் பெண்ணின் துன்பத்தைத் தணிப்பதற்காக ஒரு 'சமூக ஆறுதல்காரர்' செல்கிறார். . அவர் அவளிடம் என்ன சொல்வார்? இந்த தாய் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அர்த்தத்தை உணரத் தவறினால், தன் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் என்ன ஆகும் என்று நினைத்து விரக்தியடைவாள். மேலும், அவளை ஆற்றுப்படுத்த வந்த உளவியலாளரே, உயர்வான, ஆன்மீக ரீதியாக ஆழமான ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், அவளும் அதே விரக்தியில் வீழ்ந்துவிடுவாள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, முதலில் தனது சொந்த ஆன்மீக சமநிலையைக் கண்டறியாமல், தெய்வீக ஆறுதல் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் தனது அண்டை வீட்டாருக்குச் சரியாக உதவ அவரால் முடியாது. எனவே இந்தப் பரிதாபகரமான உளவியலாளர்கள் உடல் ரீதியாகச் சோர்வடைவது மட்டுமல்லாமல், மக்களுக்கு எந்த உண்மையான

323

உதவியையும் வழங்க முடியவில்லை என்பதைக் கண்டு மனமுடைந்து போகிறார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் இருமடங்கு சோர்வடைகிறார்கள்.

நாம் நன்மையை ஒரு தேவையாக அங்கீகரிக்க வேண்டும்

ஒருவர் நன்மையை ஒரு தேவையாக அங்கீகரிக்க வேண்டும், இல்லையெனில் அவர்கள் துன்பப்படுவார்கள். மேலும், எல்லோராலும் நன்மையை ஒரு தேவையாக அங்கீகரிக்க முடியாது என்று சொல்வது உண்மையல்ல. அத்தகைய கருத்தை என்னால் நியாயப்படுத்த முடியாது. ஐந்து வயதுக் குழந்தை கூட நன்மையை ஒரு தேவையாக அங்கீகரிக்கக்கூடிய திறன் கொண்டது. உதாரணமாக, ஒரு சிறுவனுக்குக் காய்ச்சல் இருப்பதாகக் கொள்வோம். பெற்றோர் மருத்துவரை

அழைக்கிறார்கள், அவர் கூறுகிறார்: "குழந்தையை இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்" — என்று — பட்! — அவனுக்கு ஊசி போடுகிறார். அதற்குப் பிறகு, அந்தக் குழந்தை, டாக்டரைப் பார்த்தவுடன், அழுகுரல் எழுப்பி ஓடிவிடுகிறான். ஆனால், அவர்கள் அவனிடம் முதலில் சொன்னால்: "கேள், நீ நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளாய்; உனக்குக் காய்ச்சல் இருக்கிறது. உன்னால் பள்ளிக்குச் செல்லவோ அல்லது விளையாடவோ முடியாது. பார், மற்ற குழந்தைகள் அங்கே விளையாடுகிறார்கள். ஆனால், "டாக்டர் உனக்கு ஒரு சின்ன ஊசி போடப் போகிறார், அது போடப்பட்டால் உன் காய்ச்சல் குணமாகிவிடும், அப்போது நீயும் போய் விளையாட முடியும்" என்று நீங்கள் முதலில் அவனிடம் சொன்னால், அந்தச் சின்னஞ்சிறு குழந்தை உடனடியாகக் கண்களை மூடிக்கொண்டு, ஊசி போடுவதற்காகத் தன் சின்னஞ்சிறு கையை டாக்டரிடம் நீட்டுவான். நான் சொல்ல வருவது என்னவென்றால், ஒரு சின்னஞ்சிறு குழந்தையால்கூட ஒரு நல்ல விஷயத்தின் அவசியத்தை உணர

முடிந்தால், ஒரு பெரியவருக்கு அது எவ்வளவு எளிதாகப் புரியும்? ஒருவர் எது சரி, எது தவறு என்பதை உணர்ந்தவுடன், அதுவே இறுதி— விஷயம் முடிந்துவிட்டது. நான் உங்களிடம், 'நான் உங்களை ஜன்னலிலிருந்து வெளியே தூக்கி எறிந்துவிடுவேன்' என்று சொன்னால், அதன் அர்த்தம் என்னவென்று உங்களுக்குப் புரியும். ஒரு அறிவார்ந்த குறைபாடு உள்ளவர் கூட, ஒரு மேல்மாடி ஜன்னலிலிருந்து கீழே விழுந்தால், தன் கால்களை உடைத்துக் கொள்வார் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறார். ஒரு செங்குத்தான பள்ளத்தாக்கும் சமமான தரையும் என்னவென்று, எது நல்லது எது கெட்டது என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். புனிதத் தந்தையர்களையும் நற்செய்தியையும் படித்த ஒரு பெரியவருக்கு, எது சரி, எது தவறு என்பது தெரியும். அந்தக் கணத்திலிருந்து, நீங்கள் உங்கள் நடத்தையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் பல நேரங்களில், நீங்கள் சிலரிடம், "நீங்கள் ஏன் இதைச் செய்கிறீர்கள்? இது தவறு என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா?" என்று கேட்டால், அவர்கள் இப்படிப் பேசத் 324

தொடங்குவார்கள்: "சரி, துரதிர்ஷ்டவசமாக, நான் இப்படித்தான். நான் ஏன் இப்படி இருக்கிறேன்? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான் முன்பும் இப்படித்தான் இருந்தேன்…" — "கடவுளுக்காக, நீங்கள் முன்பு எப்படி இருந்தீர்கள் என்பதை மறந்துவிடுங்கள்! இப்போது நான் இதைச் சொல்கிறேன், விஷயங்களைச் சரிசெய்ய நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" அவர்களால் சரியாக யோசிக்க முடியாவிட்டால், அது வேறு விஷயம்; அப்போது அவர்களிடம் ஒரு சாக்குப்போக்கு இருக்கும். ஆனால், அவர்களால் சரியாக யோசிக்க முடியவில்லை என்பதற்காக மட்டும், ஒரு குழந்தைதான் மிட்டாய்க்குப் பதிலாக ஒரு கரியைப் பிடிக்கும்.
— ஜெரோண்டா, உங்கள் தாய் மிகவும் உணர்ச்சிப்பூர்வமானவர்; அவர் உங்களை நேசித்தார். தொட்டிலிலிருந்தே ஏன் அவர் உங்களை இவ்வளவு கடுமையாக வளர்த்தார்?
— மிக இளம் வயதிலிருந்தே, ஒரு நபரால் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அர்த்தத்தை உணர்ந்து உண்மையான மகிழ்ச்சியைக் கண்டறிய முடியும். நான் சிறுவனாக இருந்தபோது மற்ற சிறுவர்களுடன் பந்தயத்தில் ஓடும்போது, அவர்களைப் பின்னுக்கு விட்டுவிடுவேன். அவர்கள் என்னை ஓடவிடுவதில்லை; என்னை விரட்டிவிட்டு, 'குடியேறியவன்' அல்லது 'அகதி' என்று அழைத்துக் கேலி செய்வார்கள். நான் அழுதுகொண்டே அம்மாவிடம் வீட்டிற்கு வருவேன். 'ஏன் அழுகிறாய்?' என்று அவர் என்னிடம் கேட்பார். 'பையன்கள் என்னுடன் ஓட விடுவதில்லை,' என்று நான் பதிலளிப்பேன். 'ஓட வேண்டுமா? இங்கே முற்றம் இருக்கிறது – வா, ஓடு. ஏன் தெருவில் ஓட விரும்புகிறாய்? மக்கள் உன்னைப் பார்த்து 'நன்றாகச் செய்தாய்' என்று சொல்லவா? அதில் பெருமை இருக்கிறது.' மற்றொரு முறை, நான் பந்து விளையாட விரும்பினேன், ஆனால் பையன்கள் மீண்டும் என்னை விரட்டிவிட்டார்கள். நான் மீண்டும் அழுதபடி அம்மாவிடம் சென்றேன். "என்ன விஷயம்? ஏன் மீண்டும் அழுகிறாய்?" என்று அவர் கேட்டார். "பையன்கள் என்னைப் பந்துடன் விளையாட விடவில்லை!" என்று சொன்னேன். "நம்மிடம் ஒரு பெரிய முற்றம் இருக்கிறது, உன்னிடம் ஒரு பந்து இருக்கிறது – இங்கே விளையாடு. என்ன, மக்கள் உன்னைப் பார்த்துப் பாராட்ட வேண்டுமா? அதில் ஒரு பெருமை இருக்கிறது." அப்போதுதான் அம்மா சொல்வது சரி என்று நான் உணர்ந்தேன். பிறகு, மற்ற குழந்தைகள் பந்தை உதைத்துக்கொண்டும், அதைப் பற்றிப் பெருமையடித்துக்கொண்டும் ஓடித்திரிவதைப் பார்த்தபோது, நான் அதை வெறுமனே மற்றவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக மட்டும் ஓடித்திரிந்து விளையாட வேண்டும் என்ற ஆசையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழந்தேன், ஏனென்றால் அதில் ஒரு பெருமை இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்ந்தேன். 'இது உண்மைதான்,' என்று நினைத்தேன், 'எல்லாம் என்ன ஒரு அபத்தம்!' அம்மா சொல்றது சரிதான்." அதற்குப் பிறகு, மற்ற குழந்தைகள் ஓடித்திரிந்து, பந்தை உதைத்து அதைப் பற்றிப் பெருமையடித்துக் கொள்வதைப் பார்த்தபோது, நான் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவே இல்லை. நான் சிரித்து, "இவங்க என்னதான் செய்யறாங்க?" என்று சொன்னேன் —

325

அப்போதெல்லாம் நானும் ஒரு சின்னப் பையன்தான்: நான் தொடக்கப் பள்ளியில் மூன்றாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதற்குப் பிறகு, நான் இயல்பான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தேன். இப்போது, யாராவது என்னிடம் கேட்டால்: 'நீங்கள் எதைத் தேர்ந்தெடுப்பீர்கள்: ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஆத்தோஸ் மலையின் உச்சிக்குக் காலில் செருப்பின்றி முட்களின் மீது ஏறுவதை, அல்லது உங்களை ஒரு அங்கியில் உடுத்தி மரியாதைகளைப் பொழியும் ஏதோ ஒரு விழாவிற்குச் செல்வதை?' — நான் ஆத்தோஸ் மலையில் காலில் செருப்பின்றி ஏறுவதையே விரும்புவேன் என்று சொல்வேன். அது பணிவின் காரணமாக அல்ல, மாறாக நான் அதை ரசிப்பதால்.
பெருமை கொண்டவர்கள் தங்கள் குழந்தைப் பருவத்தில் தங்கள் குடும்பத்தினரிடமிருந்து ஆதரவைப் பெறவில்லை. ஒருவரின் உலகியல் மனநிலை அவர்களை வாட்டுகிறது. ஒருவர் இந்த விஷயத்தில் தங்களைக் கைவிட்டால், குழந்தைகள் சின்னதாக ஏமாற்றமடையும்போதே பெற்றோர்கள் உதவவில்லை என்றால், இது இறுதியில் ஒரு நிரந்தர நிலையாகிவிடும். குழந்தைகள் மனமுடைந்துவிடாமல் இருக்க அவர்களைச் சற்று பாராட்டுவது ஒரு விஷயம்; அவர்களின் ஈகோவை ஊதிப் பெரிதாக்குவது முற்றிலும் வேறு விஷயம். ஒரு குழந்தை கவிதை சொல்லும்போது தடுமாறி, இப்போது மனச்சோர்வாக உணர்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இதைக் காணும் அவனது அம்மா அவனிடம், "பரவாயில்லை, பரவாயில்லை. நீ நன்றாகச் சொன்னாய்" என்று கூறுகிறார். இருப்பினும், அவன் கவிதையை நன்றாகச் சொல்லியிருந்தும், அவனது தாய் மற்றவர்கள் முன்னிலையில் அவனைப் புகழத் தொடங்கினால்: "ஓ, என்ன ஒரு புத்திசாலிப் பையன் நீ! மற்ற எல்லா குழந்தைகளையும் விட நீ சிறப்பாகச் சொன்னாய்! என் பிள்ளையே எல்லோரையும் விடச் சிறந்தவன்!" — இது தவறு. இப்படித்தான் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் அடிக்கடி பெருமையை வளர்க்கிறார்கள். அல்லது, உதாரணமாக, ஒரு குழந்தை பள்ளியில் குறும்பு செய்ததற்காக ஆசிரியர் அவனைத் திட்டியிருப்பார். அவன் வீட்டிற்கு வந்து தன் தந்தையிடம், "ஆசிரியர் என்னை நியாயமில்லாமல் திட்டினார்," என்று புகார் கூறுகிறான். அப்பா அம்மாவும் குழந்தையின் பக்கம் நின்று, மேலும், குழந்தையின் முன்னிலையில் ஆசிரியரைப் பற்றி, 'நான் அவனுக்குக் காட்டுகிறேன்! என் சொந்தக் குழந்தையைப் பற்றி எப்படித் துணிந்தான்!..' என்று பேசினால், அந்தக் குழந்தை பின்னர் தனது குறும்பு நியாயமானது என்று நம்பத் தொடங்குகிறது, மேலும் அற்பமான விஷயங்களுக்காகத் தன்னைத்தானே வாட்டி வதைத்துக் கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமானது, குழந்தை பெற்றோர் வீட்டில் இருக்கும்போதே சில விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வதாகும். ஒரு நபர் இளம் வயதிலிருந்தே வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டால், பின்னர் எல்லாம் தானாகவே சரியாகிவிடும். இல்லையெனில், அவர்கள் நிலையற்றவற்றிலிருந்தும், மனிதப் புகழ்ச்சியிலிருந்தும் மகிழ்ச்சியைப் பெறுகிறார்கள், 326

இது உண்மையில் அவர்களுக்கு எந்த அமைதியையும் கொண்டுவராது, மேலும் அவர்கள் ஒரு நிலையற்ற நபராகவே இருக்கிறார்கள்.

மனந்திரும்புதல் மூலம் உலகிற்கு உதவுவோம்

— கெரொண்டா, இன்று உலகிற்கு உதவக்கூடிய மிகச் சிறந்த சக்தி எது?
— இன்று உலகிற்கு மனந்திரும்புதல் கற்பிக்கப்பட்டால், அதுவே உதவியாக இருக்கும். இதன் பலனைப் பெற, நம்மால் முடிந்தவரை புனிதர்களின் வாழ்க்கையைப் படிப்போம், குறிப்பாக மனந்திரும்புதலுக்குச் சிறப்பு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்களின் வாழ்க்கையைப் படிப்போம். கடத்திடம் மனந்திரும்புதலைக் கேட்பது என்பது ஞானத்தைக் கேட்பதாகும். மனந்திரும்புதலைத் தேடி, மேலும் தீவிரமாக மனந்திரும்புவதன் மூலம், நாம் இயல்பாகவே அதிக பணிவை அடையும். பின்னர், ஒரு தேவையாக, பெரும் தெய்வீக அருள், கடவுளிடமிருந்து ஞானம் வரும். மனந்திரும்பி வாழ்வதன் மூலம், ஒரு நபர் கடவுளின் அருளைப் பாதுகாக்கிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மக்கள் நல்லவர்கள். பெரும்பான்மையினரைப் பாருங்கள்: அவர்கள் பாவ அறிக்கை செய்யச் செல்வதில்லை, அவர்கள் புனித நற்கருணை பெறுவதில்லை, அவர்கள் பெரும் அறியாமையில் இருக்கிறார்கள்; இருப்பினும், மறுபுறம், அவர்கள் என்னிடம் வந்து உதவி கேட்கிறார்கள். இதில் இருந்து ஒன்றைக் காண முடிகிறது.
— கெரொண்டா, சோதனைகள் மக்கள் கடவுளுக்கு நெருக்கமாக வருவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக அமையுமா?
— நல்ல மனப்பான்மை கொண்டவர்களுக்கு, சோதனைகள் உதவிகரமானவை. அத்தகைய மனப்பான்மை இல்லாதவர்கள் கடவுளைக் குறை கூறத் தொடங்குகிறார்கள், அவரை நிந்திக்கிறார்கள், மேலும் தங்களுக்குச் சாக்குப்போக்குகள் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். பிரச்சனை

என்னவென்றால், மக்கள் 'நான் பாவம் செய்தேன்' என்று ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். உலகில் சாத்தான் பெரிய அதிகாரம் கொண்டவன். நாம் அவனுக்கு அதிக அதிகாரத்தை அளித்துவிட்டோம். நவீன மனிதன் என்ன ஆகிவிட்டான்! சிக்கல் என்னவென்றால், மனந்திரும்புதல் இல்லாததால், அவன் கடவுள் தலையிட்டு தனக்கு உதவுவதைத் தடுக்கிறான். மனந்திரும்புதல் இருந்திருந்தால், எல்லாம் சரியாகிவிடும். புயல்கள் நம்மை எதிர்பார்க்கின்றன, புயல்கள்! கடவுள் தம் கையை நீட்டட்டும்! நாம் உலகம் முழுவதற்கும் மனந்திரும்புதலுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வோம். திருச்சபைக்கு வேண்டுமென்றே தீங்கு இழைத்து, தங்களைச் சீர்திருத்திக்கொள்ள எந்த எண்ணமும் இல்லாதவர்களுக்காகவும் நாம் பிரார்த்தனை செய்வோம்; கடவுள் அவர்களுக்கு மனந்திரும்புதலை அருளி, பின்னர் அவர்களை ஒரு சிறந்த உலகிற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்.

உலகம் கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்காக, முடிந்தவரை அது மனந்திரும்ப உதவுவோம். மனந்திரும்புதல் மற்றும் அறிக்கை — அதுதான் இன்று தேவை. மக்களுக்கு எனது மாறாத அறிவுரை இதுதான்: மனந்திரும்பி அறிக்கை செய்யுங்கள், அப்போதுதான் சாத்தான் தனது சக்தியை இழப்பான், மேலும் நீங்கள் வெளிப்புற பிசாசு செல்வாக்குகளுக்கு ஆளாகாமல் இருப்பீர்கள். மக்கள் புரிந்துகொண்டு மனந்திரும்ப, அவர்களுக்கு ஒரு விழிப்புணர்வு தேவை. உதாரணமாக, ஒருவர் விபச்சாரம் செய்ததாக அறிக்கை செய்கிறார். அறிக்கை கேட்கிறவர் அவருக்காக பாவமன்னிப்புப் பிரார்த்தனை செய்து, ஒரு தண்டனை விதித்து, அதோடு விட்டுவிடுகிறார். ஆனால், அந்தப் பாவம் வெறும் விபச்சாரத்தில் மட்டுமல்ல என்பதை அறிக்கையிடும் பாவியை அறிக்கையிடும் குரு உணர வைக்க வேண்டும். இந்தச் செயலால், அவர் ஒரு குற்றவாளியாக மாறி, இரண்டு குடும்பங்களை அழித்துவிட்டார் என்பதை பாவ அறிக்கை செய்பவர் உணர வேண்டும். இருப்பினும், சில அறிக்கையிடும் குருக்கள் தாங்களாக ஆழமாக ஆராய்பவர்களாகவும் இல்லை, மக்களைச் சிந்திக்க ஊக்குவிப்பவர்களாகவும் இல்லை.
— கெரோண்டா, சில நல்ல மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அரிதாகவே தேவாலயத்திற்கு வருகிறார்கள், மேலும் திருச்சபையின் திருவருட்சாதனங்களில் தவறாமல் பங்கேற்பதில்லை...
— சிலர் அடிக்கடி தேவாலயத்திற்குச் செல்வதில்லை, ஆனாலும் பக்தியையும் கருணையையும் கொண்டிருப்பார்கள், அதனால் கடவுள் தமக்காக ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குள் வசிக்கிறார். இந்த மக்கள் திருச்சபையின் திருவருட்சாதன வாழ்க்கையில் பங்கேற்றால், அவர்கள் தங்கள் ஆன்மீக வாழ்வில் பெரிதும் செழித்து வளர்வார்கள். இருப்பினும், மற்றவர்கள் தேவாலயத்திற்குச் செல்கிறார்கள், பாவ அறிக்கை செய்கிறார்கள், புனிதத் திருவருட்சாதனத்தைப் பெறுகிறார்கள், மேலும் தேவைப்படும் அனைத்தையும் செய்கிறார்கள்; ஆனாலும், கடவுள் அவர்களுக்குள் வசிக்க இடத்தைக் காண்பதில்லை, ஏனெனில் அவர்களிடம் பணிவு, கருணை மற்றும் உண்மையான மனந்திரும்புதல் இல்லை. சரியான அருள் நிலையை அடைய, ஒரு ஆன்மீகத் தந்தையிடம் பாவ அறிக்கை செய்வது மட்டும் போதாது. மனந்திரும்புதலும் இருக்க வேண்டும். மேலும் ஒவ்வொரு பிரார்த்தனையும் கடவுளிடம் பாவ அறிக்கை செய்வதில் தொடங்க

வேண்டும். நிச்சயமாக, இடைவிடாமல் அழுதுகொண்டு, 'நான் இன்னவன், நான் இப்படிப்பட்டவன், இன்னொருவன், இது போன்ற விஷயங்கள்...' என்று கூறிவிட்டு, அதே பழைய வழக்கத்தைத் தொடர்வதன் மூலம் அல்ல. அது பாவத்தை உண்மையாக அனுபவிப்பதல்ல. அதை உண்மையாக அனுபவிப்பதன் மூலம், ஒரு நபர், சிறிதளவாவது, ஒரு சிறந்த நபராக மாறுகிறார்.

328

இஸ்ரவேலர் எவ்வளவு எளிமையாக ஜெபித்தார்கள் என்று உங்களுக்கு

நினைவிருக்கிறதா? "கர்த்தரே, எழுந்தருளும், ஏன் உறங்குகிறீர்?"261 அதாவது, "கர்த்தரே, விழித்தெழுந்தருளும், ஏன் உறங்குகிறீர்?" கர்த்தர் பதிலளித்தார், "நான் எழுந்திருப்பேன்… திராட்சைப் பழத்தின் பெருக்கத்தால் வலிமையுற்று, ஆரவாரம் செய்து, என் எதிரிகளைத் தாக்கி வீழ்த்துவேன்…"262 என்ன ஒரு எளிமையுடன், என்ன ஒரு தாழ்மையுடன், அதே சமயம் என்ன ஒரு துணிச்சலுடன் அவர்கள் கூறினார்கள்: "கர்த்தரே, இப்போது நாங்கள் புறஜனங்களிடம் என்ன சொல்லுவோம்? செங்கடலில் நீர் எங்களை இரட்சித்தீர், ஆனால் இப்போது எங்களை என்ன காத்திருக்கிறது? பாலைவனத்தில் மரிப்பதா அல்லது அந்நிய கோத்திரங்களின் பட்டயத்தால் விழுந்து மடிப்பதா? எங்களைப்

பரிகாசத்திற்கு ஆளாக்காதீர்கள்!"263 ஆனால், "கர்த்தரே, ஏன் உறங்குகிறீர், ஏன் காணாதிருக்கிறீர்?" என்று ஏதேனும் ஒன்றை வாய்திறந்து சொல்லிவிட நினைக்கக்கூட நாம் இடமளிக்கக் கூடாது — ஏனெனில் அதற்காக நாம் தலையில் ஒரு அடியைப் பெற நேரிடலாம். அது வெட்கக்கேடானதாக இருக்கும். இஸ்ரவேலர் இந்த வார்த்தைகளைத் தாழ்மையோடும் எளிமையோடும் பேசினர். அவர்கள் குற்றத்தை கடவுளின்

மீது சுமத்தவில்லை, அல்லது அவரிடம், 'ஏன் இதைச் செய்தீர்?' என்றும் கேட்கவில்லை — மாறாக அவர்கள் மனந்திரும்பி, 'நாங்கள் இதைவிட மோசமானதைப் பெறத் தகுதியானவர்கள், ஆனால் இப்போது நாங்கள் புறஜனங்களிடம் என்ன சொல்வது?' என்று மன்றாடினர். பார்க்கிறீர்களா? அவர்கள் உடனடியாக கடவுளை இரக்கம் காட்டுமாறு தூண்டினர். இது

உங்களுக்குப் புரிகிறதா? தவறை ஒப்புக்கொள்வதும், மனந்திரும்புதலும் இருந்தது, கடவுள் தலையிட்டு 'பகைவர்களை வீழ்த்தினார்...' ஆனால் நாமும் ஒரு கடினமான சூழ்நிலையில் சிக்கிக்கொண்டு, ஆன்மீக ரீதியாக நம்மை நடத்தத் தவறினால், இந்த உலக மக்கள் நம்மைப் பார்த்து: 'சரி, உங்கள் ஜெபம் எங்கே? நீங்கள் ஜெபிக்கிறீர்கள் என்றுதானே சொல்கிறீர்கள். அப்படியென்றால், நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?' என்று கேட்பார்கள். அப்படி நாம் ஒரு கேலிக்கூத்தாகி விடுகிறோம்.

மனந்திரும்புதல் தீமையை அகற்ற உதவுகிறது

உலகத்தின் மனந்திரும்புதலுக்காகக் கேட்கும்போது, நம்மைக் குற்றவாளிகளாகக் கருதிக்கொள்ளுவோம். ஜெபத்தில், நாம் இப்படிச் சொல்லக்கூடாது: 'பாவமான இந்த உலகத்திற்கு உதவுங்கள்.' மூன்று

261 திபா. 43:24.

262 திபா. 77:65–66.

263 காண். 32:12; உப. 9:28; சங்கீதம் 78:10.

329

வேதாகம இளைஞர்களும் பாபிலோனியக் சிறைப்பிடிப்பில்தான்

பிறந்தனர், ஆனாலும் அவர்கள், 'நாங்கள் என்ன குற்றம் செய்தோம்?' என்று கேட்கவில்லை. — ஆனால் அவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக அறிக்கை

செய்தார்கள்: 'நாங்கள் பெற்றது எங்களுக்குத் தகுதியானது; நாங்கள் இன்னும் அதிகமானதற்குத் தகுதியானவர்கள்.' பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்திற்கு முன்பு, அவர்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளை மீறியவர்களுடன் இருந்ததைப் போலவும், அவர்களும் பாவத்தில் உடந்தையாக இருந்ததைப் போலவும் பேசினார்கள், உண்மையில் அந்த ஆண்டுகளில் அவர்கள் இன்னும் பிறக்காததால் அதில் அவர்களுக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை என்றாலும் கூட. பாபிலோனிய நெருக்குண்டையில் அவர்களின் பிரார்த்தனை என் இதயத்தைத் தொடுகிறது. "எங்களுக்குச் செய்த அனைத்திலும் நீர் நீதியுள்ளவர்… ஏனெனில் நாங்கள் பாவம் செய்து மீறினோம்… இப்போது எங்களுக்குப் பேச வார்த்தையில்லை… இறுதிவரை எங்களைக் கைவிடாதேயும்… மேலும், நீர் நேசிக்கும் ஆபிரகாமின் பொருட்டு, உமது இரக்கத்தை எங்களிடமிருந்து தடுத்துவிடாதேயும்..." அதாவது: "கர்த்தரே, நாங்கள் பாவம் செய்தபடியால், நீர் நியாயமாக எங்களைத் தண்டிக்கும். ஆனால், பாவம் செய்யாதவராக நீர் நேசிக்கும் ஆபிரகாமின் பொருட்டு, எங்களைக் கைவிடாதேயும்." அவர்கள் தங்களைப் பாவிகளாகக் கருதி, தங்கள் சொந்த உதடுகளால் பேசியதை நம்பினார்கள். அதனால்தான், உலை குளிர்ந்தது; ஆனால் அதைப் பார்க்க வந்திருந்த புறஜனங்கள் அக்கினியால் கருகினார்கள்.

264

அத்தகைய அகப் பணிகளை மேற்கொள்ளாமல், ஒருவன் தனக்காகத் தொடர்ந்து சாக்குப்போக்குகளைக் கூறத் தொடங்குகிறான். 'சாத்தான் என்னைப் பாவத்திற்குள் இழுத்துச் சென்றான்,' அல்லது 'ஆதாமுக்குத்தான் குற்றம்,' அல்லது 'ஹவாவிற்குத்தான் குற்றம், எனக்கு அல்ல.' ஒரு 'தொழில்முறை இறையியலாளர்' ஒருமுறை என்னிடம் கூறினார்: 'ஆனால் ஏவாளின் காரணமாக நாம் இப்போது ஏன் துன்பப்பட வேண்டும்?' — 'என் அன்பான மனிதனே,' நான் பதிலளித்தேன், 'அது உன்னை இரட்சிக்கப்படுவதிலிருந்து தடுக்கிறதா? பரிதாபமான ஆதாமையும் நீண்டகாலம் துன்பப்பட்ட ஏவாளையும் பற்றி ஏன் இவ்வளவு பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய்? ஒரே ஒரு பாவம் — அதற்காக பல நூற்றாண்டுகளாக நரகத்தில் வாட வேண்டுமா! ஆனால் கிறிஸ்து நம்மிடம் வந்து நம்மை இரட்சித்தார்." — "நீங்கள் எழுபது முறை ஏழு தரம் பாவம் செய்து, மனந்திரும்பினால், நான் உங்களுக்கு மன்னிப்பேன்," என்று அவர் கூறினார்.

265 நாம் ஆயிரக்கணக்கான முறை பாவம் செய்தாலும், நாம் மனப்பூர்வமாக மனந்திரும்பும் வரை, கிறிஸ்து நம்மை மன்னிக்கிறார்.

264 தானியேல் 3:1–100-ஐப் பார்க்கவும்.

265 மத். 18:22-ஐப் பார்க்கவும்.

330

ஆனாலும் ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் தான் குற்றம் என்று நாம் தொடர்ந்து சொல்கிறோமா? மேலும் பாருங்கள்: யாருக்கும் ஈவ் என்று பெயரிடப்படவில்லை. ஒரு புதியவளுக்கு மயிர் கழித்தல் விழாவின்

போது 'ஈவ்' என்றோ, அல்லது குறைந்தபட்சம் 'சோயி' என்றோ266 பெயரிடலாம், ஈவ் என்ற பெயர் மிகவும் கனமாகத் தோன்றினால். எல்லாவற்றிற்கும்

மேலாக, ஈவ்-ஐ இப்படி நடத்துவது மிகவும் நியாயமற்றது! அவள் நம் அனைவரின் முன்னோள், அவள் இந்த உலகின் தாய், ஆனாலும் நாம் அவளுடைய பெயரைக் கேட்கக் கூட விரும்பவில்லை! உண்மையில், கடவுள் சாபமிட்டது சாத்தானையே. "அந்தப் பாம்பு விவேகமுள்ளதாக இருந்தது."267 மனிதனை ஏமாற்றுவதற்காகச் சாத்தான் அந்தப் பாம்புக்குள் நுழைந்தான். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் எப்படி ஈவாவின் மீது பழிக்கிடுகிறார்கள் என்று பாருங்கள். அவள்தான் நம்மை அழித்துவிட்டாள் என்றும், அவளுடைய கீழ்ப்படியாமை மட்டும் இல்லாதிருந்தால், நாம் இப்போது சொர்க்கத்தில் வாழ்ந்திருப்போம் என்றும் — அவர்கள் கூறுகிறார்கள், மேலும் துக்கப்படவும் மாட்டோம். ஆனால் நாமும் கிறிஸ்துவிடம், 'நீங்கள் ஒரே ஒரு தவறு செய்துவிட்டீர்கள் — பல நூற்றாண்டுகளுக்கு நரகத்திற்குச் செல்லுங்கள்!' என்று கேட்டிருந்தால், அப்படியானால் அவர்கள் அதைச் செய்து பார்ப்பார்களாக!... எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இது என்ன நன்றி மறந்த உலகம்!...
எப்படியாயினும், மனந்திரும்புதல் ஒரு பெரிய காரியம். மனந்திரும்புதல் மூலம் ஒரு நபர் கடவுளின் தீர்ப்பை மாற்ற முடியும் என்பதை நாம் இன்னும் உணரவில்லை. ஒரு நபரிடம் அத்தகைய சக்தி இருப்பது ஒரு விளையாட்டு அல்ல. நீங்கள் தீமை செய்தால், கடவுள் உங்களுக்கு ஒரு சிறிய எச்சரிக்கை அளிக்கிறார். 'நான் பாவம் செய்தேன்' என்று நீங்கள் கூறினால், கடவுள் தனது கோபத்தை இரக்கமாக மாற்றி உங்கள் மீது தனது ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கீழ்ப்படியாத ஒரு குழந்தை தன் புத்தியை மீட்டு, மனந்திரும்பி, வருத்தப்படும்போது, அவனது தந்தை அன்புடன் தடவி ஆறுதல் கூறுகிறார். தேவனுடைய கட்டளைகளிலிருந்து விலகிச் சென்ற இஸ்ரவேலர், பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்தில் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் கழித்தனர். ஆனால் இறுதியில், அவர்கள் மனந்திரும்பியபோது, சைரஸ் மன்னரானார்; பலியிடும் புனித இடங்களைப் புண்படுத்திய இஸ்ரவேலர் குமாரர்களை விட அவர் சிறப்பாக நடந்து கொண்டார் என்று அவரைப் பற்றிச் சொல்லலாம். தேவன் சைரஸின் சிந்தனை முறையை மாற்றி, அவரை பரலோக தேவன் மீது விசுவாசம் கொண்டவராக மாற்றினார். அதனால், சைரஸ் இஸ்ரவேலர் தங்களுக்கு சுதந்திரம்

266 சோயி (கிரேக்கம்) — உயிர். ஒப்பிடுக: ஆதி. 3:20.
267 ஆதியாகமம் 3:1-ஐப் பார்க்கவும்.

வழங்கினார், ஆலயத்தைக் கட்டுவதற்கு அவர்களுக்குப் பணத்தையும் மரக்கட்டைகளையும் கொடுத்தார், அவர்களுக்காக யெருசலேமின் சுற்றிலும் சுவர்களைக் கட்டினார், மேலும், நான் சொல்ல வேண்டுமானால், இஸ்ரவேலர் தாங்களே கூடக் காட்டாத அத்தகைய கருணையையும் மரியாதையையும் காட்டினார்.

268 இவை அனைத்தும் மக்கள்
மனந்திரும்பி மாறியதால் நிகழ்ந்தது.

269 மனந்திரும்புதல் தீமையை
அகற்ற எவ்வாறு உதவுகிறது என்பதைப் பாருங்கள்!
நீங்கள் மெக்காபியர் புத்தகங்கள் அனைத்தையும் நிச்சயமாகப் படிக்க வேண்டும். அவை விதிவிலக்காக சக்திவாய்ந்த புத்தகங்கள். அது என்ன ஒரு அரச ஆணை! யானைகளால் யூதர்களைக் காலடியில் மிதிக்கச் செய்தது! அவர்கள் பொறுப்பாளர்களை நியமித்து, ஐந்நூறு யானைகளையும் சீற்றமூட்டுவதற்காக அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்தனர்; அவர்களுக்குப் பிராந்துகந்தத்துடன் கலந்த கடுங்கள்ளைக் குடிக்கக் கொடுத்து, அரசர் செயலைத் தொடங்குவதற்காகக் காத்திருந்தனர். ஆனால் அரசர் தாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்த கட்டளையை மறந்திருந்தார். கஜப் படைத் தலைவர் அவரிடம் நெருங்கி, "மன்னரே, நாங்கள் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறோம். யானைகளும், யூதர்களும் – எல்லாம் தயாராக உள்ளன. விருந்தினர்கள் பொறுமையிழந்து காத்திருக்கிறார்கள்" என்றார். – "இதைச் செய்யும்படி உனக்கு யார் சொன்னது?" என்று மன்னர் பதிலளித்தார். கூச்சல்கள், மிரட்டல்கள்!.. மேலும் இது ஒரு முறை மட்டுமல்ல, மூன்று முறை நடந்தது.

270 மன்னரே தானாகவே கொடுத்த உத்தரவை மறந்துவிட்டாரா?
இது சிரிப்பதற்குரிய விஷயமல்ல. அவர் மறந்தது மட்டுமல்லாமல், பின்னர் யூதர்கள் மீதான தனது மனப்பான்மையையே முற்றிலுமாக மாற்றிவிட்டார். இவை அனைத்தின் அடிப்படை இதுதான்: உலகம் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்பதற்காக.
— ஜெரோண்டா, உலகம் முழுவதும் அமைதிக்காகப் போராடுவதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பல்வேறு சர்வதேச அமைப்புகளால் ஏதேனும் பயன் உள்ளதா? அவை அதைப் பாதுகாக்க உதவுகின்றனவா?
— அது பல விஷயங்களைப் பொறுத்தது. நல்ல எண்ணங்களுடன் இவையெல்லாம் அமைப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சில நேரங்களில் அப்படி ஒரு 'கலவையான' கூட்டத்தைப் பார்க்கிறீர்கள்! மந்திரவாதிகள், நெருச்சுவாரர்கள் மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட்கள் இருக்கிறார்கள் — அப்படி ஒரு குழப்பம், பார்த்தாலே கண்கள் கலங்கிவிடும்! மேலும் அவர்கள் 'உலகம் முழுவதும் அமைதிக்காக!'ப் போராடுகிறார்கள். அவர்களால் என்ன பயன்? கடவுள் என்னை

268 2 எஸ்ரா 1:1 மற்றும் பின்வரும் பகுதிகளைப் பார்க்கவும்.

269 1 எஸ்ரா 8:88–92-ஐப் பார்க்கவும்.

270 பார்க்கவும் 3 மக்கபேயர் 5:1–35.

332

மன்னிக்கட்டும், ஆனால் இந்த 'கலவைகள்' சாத்தானால் உருவாக்கப்பட்டவை. அந்த அமைப்பே பாவத்தில் இருந்தால், என்ன விதமான அமைதி இருக்க முடியும்! மக்கள் கடவுளுடன் சமாதானம் அடையவில்லை என்றால் அமைதி எப்படி வர முடியும்? ஒருவர் கடவுளுடன் சமாதானம் ஆகும்போது மட்டுமே சமாதானம் வருகிறது—உள்ளானதும் புறமானதும். ஆனால் ஒருவர் கடவுளுடன் சமாதானம் அடைய, அவர்கள் தங்கள் அறிவைப் பெற வேண்டும். அவர்கள் மனந்திரும்பி, கடவுளின் கட்டளைகளின்படி வாழ வேண்டும். அப்போது கடவுளின் கிருபையும் சமாதானமும் அவர்களுக்குள் வேரூன்றுகின்றன. அதன் பிறகு, தங்களைச் சுற்றிலும் சமாதானம் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிசெய்யவும் அவர்களால் முடியும்.

333